

MINEIUL LUNEI LUI IANUARIE

INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIEAȚĂ FĂCĂTOAREI
ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL

LUNEI LUI

IANUARIE

TIPĂRIT IN ZILELE PREA ÎNĂLȚATULUI NOSTRU

PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE FIIND

I. P. S. D-r MIRON CRISTEA

Cu binecuvântarea Sfântului Sinod al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române

EDIȚIA A III-a

TIPOGRAFIA BISERICEASCĂ DIN SF. MONASTIRE CERNICA
1926

Precuvântare făcută „către cetitori“ de stareţul Neonil al Mânăstirii Neamţul la 1846.

La toată persoana ce se va îndeletnicì a cetì, dând ceea întru Hristos îmbrăţişare, rog pre acelaş Dătător de Haruri, a-i dărui toată fericirea.

Toată ceata Clirosului ce aşteptaţi luna lui Ianuarie, pentru sfinţenia ce aduceţi apelor prin puterea ce aveţi a Duhului. Toată administraţia boierimii ce aşteptaţi pe Ianuarie ca o stihie schimbătoare dregătoriilor. Ceata neguţătorească ce alergaţi la Ianuarie ca la o mişcare a apei şi mreajă cu care prindeţi slujbele. Toţi vă rog aruncaţi ochii în fruntea acestei cărţi şi veţi vedeà că aceasta este un Mineiu al lunei cea aşteptată de toţi, Ianuarie, în limba patriei tâlmăcită şi tipărită, pentru ca să aibă fieştecare ştiute slujbele sfinţilor, pre cari mai vârtos îi punem mijlocitori, a acestei luni trebuinţelor. Intru această lună se află soarele în zodia lui Idrohoos, adecă vărsătorul de ape, când şi Mântuitorul Hristos iarăş întru această lună a stătut la botez în apele Iordanului. Această lună a lui Ianuarie s'a adaogit de al doilea împărat al Râmlenilor, Numa Pompile (fiindcă până atuncea anul în zece luni numărându-se se încheià la Dechemvrie precum s'a şi arătat la prefaţa a acestei luni) carele dând războiu împotriva Latinilor şi întru ajutor chiemând pre Ianos dumnezeul şi biruind întocmit anul de luni unsprezece, numindu-o luna lui Ianuarie afierosindu-o acelui dumnezeu Ianos şi începerea anului aşezându-o. Ianos tâlmăcindu-se va să zică Portar. Deaceia cei vechi după ce s'au aşezat şi luna lui Fevruarie, zugrăviau această lună cu o cheie în mâna cea dreaptă rezemată asupra a 12 stâlpi prin care vrea să arate cum că aceasta deschide uşa la celelalte luni ale anului.

Această lună o ţineà toţi Râmlenii începere de an nou. La începerea lunei aceştia schimbau ei oficiile şi împărţiau dregătoriile, prea creştinul împărat Constantin cel Mare de descoperire dumnezeească mutând Schipturile ale Romei cei vechi, la Roma cea nouă, ochiul răsăritului, lauda firei prea minunatul Vizantie. Şi dupre numele său Constantinopoli a adus întrânsa şi obiceiurile Romei cei vechi. Dela acest sfânt împărat precum alte bune orânduieli s'au dat spre podoabă la biserică, aşa şi începerea lui Ianuarie s'au aşezat Praznic de an nou.

Eu văzând că Principatele acestor ţări Româneşti au avut din vechime obiceiu a schimbà dregatoriile la începerea lui Ianuarie, an nou numindu-l şi prăznuindu-l, întorc ochii mei înapoi la veacurile trecute şi deabia pomenite, cred cu gândul ceeace cetesc prin istorii şi mai vârtos pre istoricul Dion pre carele îl întăreşte Meletie Gheograful cap. 24, scriind pentru Misia, unde curat vădeşte că Traian împăratul după ce a supus pre Daci, cu pierderea lui Decebal, a trecut mulţime de Râmleni în părţile acestea, făcându-i pre unii proşti locuitori, pre alţii stăpâni locuitorilor, de unde se face nu fără de cuvânt simberazma că Principatele aceste Româneşti ca nişte apichii ale Râmlenilor urmează dela aducere şi ale lor obiceiuri.

Iar când văd şi pre istoricul Bo, că arată pre marele Constantin împăratul că ar fi avut lucruri ostăşeşti într'aceste locuri, la care şi Meletie Gheograful scriind pentru Misia de sus, arată pre acest sfânt împărat, tăbărît cu oştile aproape de Silistra. Nu mă sfiesc a da socoteală că marele Constantin călcând părţile acestui loc, sau însuş

întâiu a adus obiceiurile Râmlenilor sau le-au întărit găsindu-le, ca un împărat al Romei ceii nouă, ci ori dela Traian sau dela marele Constantin, de se trag prin urmare aceste obiceiuri, nu fac filonichie. Insă dintru aceastea să descoper lucruri minunate; se află linia neamului Românesc din vechi trăgându-se din slăvit neam al Romanilor (Valahi numindu-se dupre limba slavonească) a cărora slavă au strălucit împreună unde și-au întins și soarele razele. Deci această lună a lui Ianuarie pentru obiceiul ce se păzește la începerea ei, este ca o planetă care poartă în sine laudele Patriei noastre, este ca o planetă întru care se văd pre an odată razele Patriei, este ca un sfeșnic carele și pus supt obroc prin crăpături și prin margini ivește lumina între care se slăviau odată cele vechi veacuri ale Patriei.

O veacuri, veacuri, ce învechiți lucrurile și prefaceți stările. Pravilă veche dintâiu este dată în toată lumea ca să nască și să moară, ca să ià începere și sfârșit toate lucrurile. Stăpânul tuturor n'au voit să fie nici un lucru stătător, toate câte vezi și te minunezi prin prefacere au că se duc la pierzare sau la oareșicare schimbare, vezi acel soare, lipsește. Luna pătimește și scade și stelele cad, pogoară-te dela cele din Cer și te uită la aer, acesta se preface în tot ciasul și vine de se face vânt, nor și ploaie. Pogoară-te la ape, dintr'acele mari gârle ce le numim noi pururea curgătoare, unele cu totul s'au uscat, altele au schimbat mătcile și drumurile, însuș oceanul lucrul firei cei mari și tainic, aci de furtuni se înalță aci se smerește și când lipsesc furtunile, nu lipsesc dela dânsul vărsările și cele înapoi curgeri, crește și se micșorează în toate zilele pre alocurea, în cât poate cineva să hotărască cum că este odată să se usuce și să se aducă întru neființă cu totul.

Insuș și pământul de vei căută, care îl dovedesc nemișcat și întru sine statornic, în unele locuri cade și de duh ascuns se cutremură, în alte locuri de ape se cufundă sau de foc se arde. Deci, când aceste mari trupuri și veșnice oareșicum dupre vederea noastră sunt orânduite spre prefacere și pierzare, ce socotești pentru cetăți, stăpâniri și împărății, cari atâta sunt de muritoare și stricăcioase, în cât sunt și acei cari le-au întocmit, și precum la oameni sunt tinerețe, urmează vârsta bărbătească, bătrânețele și moartea, așa și acestea au începere, creștere, stare, înălțare și toate le are pentru aceasta ca să și cadă. Un cutremur din zilele lui Tiberie, 12 slăvite orașe ale Asiei le-au surpat. Un cutremur în zilele marelui Constantin, 12 sate ale Campaniei le-au înghițit. Un răsboi al Atilei mai mult de o sută de orașe le-au prefăcut în pulbere. Tivele cele vechi ale Eghiptului deabea auzirea le pomenește. Cele o sută de orașe ale Critului abea cineva le crede. Orașul Carhidonului, al Corintului, al Atinei, al Spartei și alte slăvite orașe, cei vechi le-au văzut și s'au minunat, noi auzindu-le și nevăzându-le ne minunăm, ne spăimântăm că nu găsim nici semnele lor, sate am zis până acum și orașe.

Insă și împărății întregi, și stăpâniri numite, se prăvălesc într'acea prăpastie a pierzării. Infloreà o dată Anadolul, Asiria, Eghipetul și Iudeia. Erau puternice la arme, erau iscusite la minte, Grecii erau întru minune la învățătură; soarta aceasta s'a mutat la Europa, și pentru ca să crezi cele trecute ce nu vezi, vezi cele de acum ce le crezi. Polonia cea ca o nemărginită, iat-o micșorată și înjosită Iezuiții ce duhovniceau și pre taină împărățeau, din orânduiala lor ridicați. Sfeția din republică în despotie ridicată și în monarhie. Bavaria în multe feluri bărduită, și alte stăpâniri prefăcute în nouă oblăduiri mai întâiu necrezute, iar acum văzute și pipăite. De unde se vede că marele acela Meșter și Ziditor, are pentru lucrurile omenești multe feluri de chipuri, și dupre plăcere unde socotește le și potrivește; și Pronia dumnezeească alergând cu umblet fără de sunet cu glăsuire fără de auzire; zice unuia să se scoale și altuia să cadă, unuia să împărățească, altuia să se supue, unuia să se ascundă și altuia să se ivească.

Pentru aceea, iubiților, este prea folositor să cercăm noi păcătoșii și numai decât vom află cari sunt pricinile de unde au curs și încă până în ziua de astăzi curg toate ticăloșiile și nenorocirile obștești, și împarte asupra neamului omenesc pre fața acestui pământ. Deci mai întâiu se cade a ști: Că această nobilă ființă, omul, în însușirile cele trei de căpetenie care el le stăpânește (și cu care s'au numit a fi dupre chipul și asemănarea Ziditorului), cea mai întâiu este voiea sau neatârnarea sa, de unde spre a nu

o întrebuință rău, din dată i s'au pus cea întâiu poruncă, călcarea aceştia au pricinuit căderea aceea mare, care au tras după sine toate ticăloşiile, şi omul alergând a urmà poftelor sale care l-au tot depărtat de îndurarea dumnezeească, s'au deprins de atuncea a călcà ori şi ce bună legiuire care l-ar fi apropiat de dumnezeeasca îndurare, depărtându-se de aceasta şi viind întru minte nepricepută, s'au alunecat în sfârşit în prăpastiile acele vrednice de jelit, câte pentru aceasta se scriu în istoria universală, şi care nu s'au urmat, decât spre îndestularea dreptății dumnezeeşti, şi răsplătire pentru păcatele omeneşti. Pentrucă nu se face păcatul fără de pedeapsă sau vremealnică, sau veşnică. In vremealnica viață pentru păcate, se fac feluri de primejdii, goniri, turburări, răsboaele cele dintre noi, de moarte purtătoare rane, năprasnice morți, năvăliri acelor de altă seminție şi risipire desăvârşit nu numai cetăților, ci şi întregilor țări şi împărății. Precum în cartea înțelepciunii se scrie: „Pustiit-au tot pământul fărădelegea şi răutatea (păcatului) au răsturnat scaunele puternicilor". Ințelep. Cap. V. 24.)

Şi pentru ca să ne însemnăm despre aceasta, foarte bine ca despre o pricină atingătoare de soarta întregului neam omenesc, este de trebuință a înturnà a noastră luare aminte la Istoria sfântă, şi acolo vom vedeà Iconomie dumnezeească lucrând în chipul celor mai minunate fapte cu norodul Israiltenesc, care în câtă vreme păzeà poruncile lui Dumnezeu, şi ascultà de proorocii cari îi ținea în legătură de dragoste, şi de pace cu dânsul, întratâta numai şi el își revărsà mila sa asupra lor, şi pre cât se abăteà călcând poruncile lui şi ucigându-i proorocii, pre atâta apoi şi el îi dà în mâinile vrăjmaşilor lor, cari de atâtea ori i-au robit pe la Babilon şi pe aiurea, aşa în cât această rânduială, se pare că atuncea ajunsese din urmări a fi cunoscută şi altor neamuri barbare. Pentrucă vedem, că pre când Olofern Voevodul al Sirianilor a fost năvălit cu putere vrând să ia cetatea Vitulia, atuncea s'au apropiat la dânsul unul din ai săi cu propunerea aceasta, precum că norodul Iudeilor au un Dumnezeu oarecarele, cu carele când sunt ei în pace, niminea nu-i poate biruì, fără numai atuncea când cu el vor fi învrăjbiți, şi pre cât acuma mi se pare, ei se aflà în bună pace cu Dumnezeul lor. Drept aceea n'ar fi acum bun prilejul de a năvăli asupra lor. Acest sfat neprimindu-l Olofern precum ne spune sfințita Istorie, i s'a tăiat capul de muerea acea văduvă din cetate. Iată cum le ajută lor Dumnezeu când păzea poruncile lui, în care de ar fi rămas n'ar fi tras asupră-le înfricoşata hotărîre a relei soarte dela Domnul nostru Iisus Hristos, care ei singuri şi-au dat-o zicând, că pre cei răi, cu rău îi va pierde, care curând s'au şi plinit zdrumicându-se şi secerându-se cu amar de cumplita sabie a Romanilor de care s'au şi răsipit de pre pământul făgăduinței lor ca nişte paie dela o arie prin toată lumea, duprecum spre încredințare şi dovadă celor de atuncea adevăruri, îi vedem şi până astăzi. Astfel se varsă paharul mâniei lui Dumnezeu preste fii neascultării. Unele ca aceste pedepse se fac aicea pentru păcate, iar în veacul ce va să fie, ce? focul cel nestins în iad, întunerecul cel neluminos, viermele cel neadormit, tartarul de carele şi singurul satană se cutremură. Intru acestea au a se pedepsì în veci păcătoşii cei nepocăiți.

Infricoşate sunt pildele, iubiților cetitori! Şi figurat închipuite le vedem împlinindu-se acestea şi altor nații fără de frica lui Dumnezeu, de care pătrunşi fiind părinții noştri, se fereau cu toate puterile despre asemenea, cinstind pre Dumnezeu cu dragoste şi cu frică, carele îi apără pre ei de toate năvălirile vrăjmaşilor lor şi a cărora cinstire de Dumnezeu slujià de pildă şi altor creştini, pentrucă se aflà în scrisorile sfintei Mitropolii o însemnare scrisă de Preasfințitul Mitropolit al Moldaviei Chir Gheorghie, că împăratul cetății lui Constantin, Manuil Paleologul, avându-şi pre Fiul său Ioan Paleologul la curtea Austriei, Viena, fiindcă era ginere împăratului Austriei şi chiemându-se de părintele său cu grăbire ca să meargă la Țarigrad pentru suirea pe tron în locul tatălui său fiind ajuns de adânci bătrânețe, i s'au prelejit a trece prin țara Moldaviei, căruia ieşindu-i înainte fericitul Alexandru Voevod cel Bun, şi cu tot senatul, de asemenea Mitropolitul Iosif cu Clirosul bisericesc şi întâmpinându-l dupre toată cuviința, ca pre un împărat creştinesc, l-au petrecut până la cetatea Chilia. Atuncea împăratul Paleologul văzând buna cinstire, a norodului țării Moldaviei şi întreagă bună orânduială

a slujbei şi ceremoniile bisericeşti, întocmite şi ţinute cu aceeaş sfinţenie cu care maica noastră Biserică a răsăritului le păstrează cu neabatere precum s'au aşezat de către soboarele de a toată lumea, s'a minunat foarte şi a dat laudă lui Dumnezeu, zicând: cum că ţară ca aceasta şi un asemenea minunat domnitor, cu aşa de bine credincioşi boieri şi norod înţelept, aiurea nu au mai văzut şi nici crede să mai fie. Deci, întorcându-se luminatul acel împărat la Ţarigrad şi împărăţindu-se a trimis binecredinciosului nostru Domn coroană împărătească şi Alurghită precum şi alte daruri preţioase. Deasemenea şi Preaosfinţitului Mitropolit al Moldaviei, pre lângă altele i-a trimis şi un aşezământ cuprinzător de deosebite drituri şi pronomii însuşite Mitropoliei Moldaviei, iară în privirea cinstirii de Dumnezeu a norodului acestei ţări, a trimis două mari şi făcătoare de minuni icoane, una a Preacuratei Fecioarei de Dumnezeu Născătoarei, care se află aicea întru această Monastire a Neamţului şi alta a sfintei Annei muma Preasfintei Fecioarei care este la Monastirea Bistriţa, dupre cum pentru acestea mai pre larg se povesteşte în acea scriere a Mitropolitului Gheorghie.

Iară eu smeritul stând aicea am gândit: oare nu cumva aceste sfinte icoane trecând cu chipul acesta dela creştinii din Ţarigrad la părinţii noştri, însemnă cu aceasta totodată şi trecerea milostivirii Dumnezeeşti în pământul nostru şi mi se pare că tocmai aşa s'a urmat. Pentrucă vedem în istoriile bisericeşti, că şi altă sfântă icoană din Ţarigrad a Maicii Domnului numită Odighitria tot în timpul acela şi chiar în zilele acestui împărat, cu dela sine şi nevăzută putere din Constantinopol călătorind prin neştiută cale a aierului, a trecut la creştinii din Rosia unde se află şi până astăzi, dupre mărturia sfântului Dimitrie a Rostovului. Deci ce însemnă aceasta? Decât jalnică depărtare a lui Dumnezeu deasupra cetăţii lui Constantin, care anume când o a zidit a încredinţat-o purtării de grijă a Maicii Domnului, de a căreia ajutor nu s'ar fi părăsit până numai întâiu s'au împlinit măsura cea scrisă în Apocalipsis: Că celce face strâmbătate mai facă, şi celce se spurcă, mai spurce-se, în urmarea cărora această slăvită împărăţie creştinească s'a lăsat a cădeà supt jugul cel de fier, şi cumplit al Otomanilor. Iară buna cuvântare şi Darul Maicii Domnului dimpreună cu acele sfinte icoane au trecut în ţara noastră. Pentrucă mărturiseşte tot acest Mitropolit Gheorghie, că sfânta Anna dela Bistriţa, la vreme de neploaare scoţându-se cu Litanie, este fără sminteală că urmează ploaie, de nu pretutindenea, dar pre locurile de prin preajma Monastirii negreşit, aceasta făcându-se în vreme cuvenită este cunoscută obşteşte.

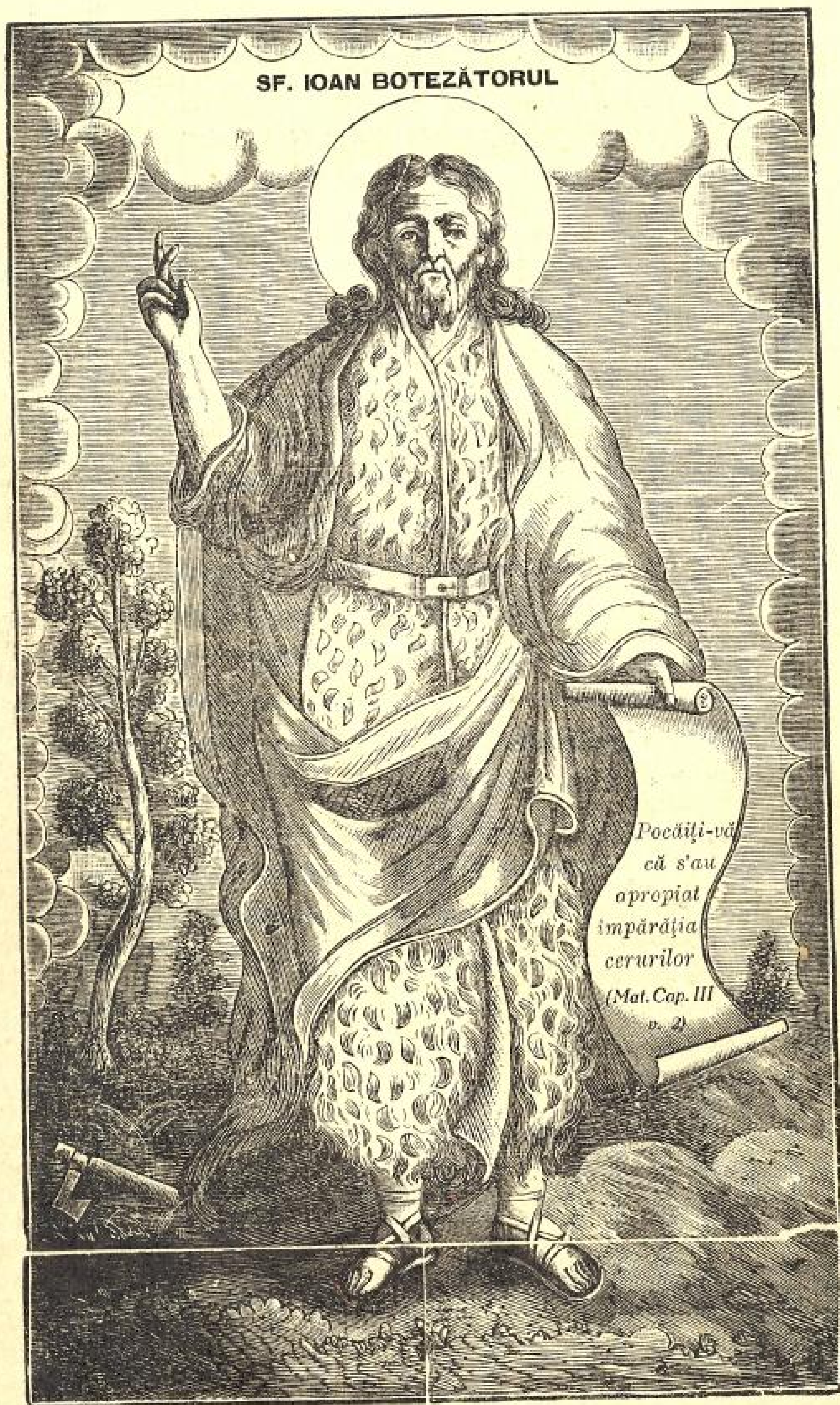
Iară încât pentru minunile cele mai pre sus de fire câte se lucrează aicea la Monastire în chipul celor mai minunate fapte dela această sfântă icoană, încredinţez şi eu păcătosul, că mi s'au întâmplat a vedeà chiar cu ochii mei, singura piedică de care se opreşte al ei minunatul Dar şi boala cea mai grea de vindecat, din a cărei pricină să depărtează ajutorul de sus, este necredinţa din zilele noastre, de care puţin sau nicidecum bolind părinţii noştri, Dumnezeu îi făceà atât de înfricoşaţi şi biruitori vrăjmaşilor lor, precum pre marele Ştefan, de carele istoricii lumii se minunează de prea slăvitele lui biruinţe, care cu atâta sunt mai de mirare cu cât el le-a săvârşit fără de mijloacele ajutătoare ce trebuià ale alcătui închipuirile cele mai agere a unei minţi pline de diplomaţie, drept aceea apoi îi şi însuşesc feluri de vrednicii politiceşti cu deosibite laude şi numiri; însă nici unul măcar din greşală nu nimereşte adevăratul principiu al său adică credinţa şi frica lui Dumnezeu, fără de care a sa bărbăţie negreşit că adesea s'ar fi clintit şi s'ar fi smintit. Dovadă pentru aceasta ne slujesc sfintele Oltare şi Monastirile care până în ziua de astăzi stau ca nişte sfinte locaşuri a pocăinţei şi a singurătăţii şi care s'au înfiinţat de dânsul nu numai spre adăpostire şi petrecerea celor ce voesc a se depărtà din lume şi în linişte a plânge şi a se îngriji de păcatele sale, ci cine înţelege, chiar spre întărirea şi întemeierea ţării sale.

Dintre care spre a sa veşnică şi neştearsă pomenire fiind şi această sfântă Monastirea Neamţului, după toată căderea ce a suferit şi ea dimpreună cu ţara aceasta din pricina supărărilor duşmăneşti, apoi mai pre urmă prin preţioasele osteneli ale

prea cuviosului nostru părinte Starețului Paisie, aducându-se la pontul menirei sale și umplându-se de monahi iubitori de osteneală, ale cărora înaintiri, partea în cât se atinge de sporirea Bisericii românești, precum tălmăcirea cărților cu a lor dare la lumină, minunata bună orânduială a slujirii streinilor ce năzuesc la închinăciune întru acest loc de evlavie și altele în folosul omenirii, cercătorului nu-i este cu greu a le aflà. In privirea cărora înțeleptul și prea înnălțatul nostru domn Mihail Grigoriu Sturza V. V. ca un adânc cugetător, pătrunzând întru tot ce se atinge de mărirea și lauda țării Moldaviei și îmbunătățind, a binevoit a hărăzì și acestei Monastiri un așezământ, la anul 1843, prin care osebindu-o dintre toate Monastirile s'au asemănat celor dintru început ai ei ctitori, Alexandru cel Bun și Ștefan cel Mare, și celelalte....

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit și Stareț sfintelor Monastiri Neamțul și Secul
împreună cu tot soborul.

SF. IOAN BOTEZĂTORUL
Pocăiţi-vă
că s'au
apropiat
împărăţia
cerurilor
(Mat. Cap. III
v. 2)

LUNA LUI

IANUARIE

ARE ZILE TREIZECI ȘI UNA

ZIUA ARE CEASURI 10 ȘI NOAPTEA CEASURI 14

În ziua întâia: Cea dupre trup tăiere împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos; și pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Vasilie cel Mare, Arhiepiscopul Chesariei Capadochiei.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... **Stihirile sfântului pe 4, glasul al 3-lea, singur glasul.**

Ale lui Ghermano:

Pre Hristos, izvorul vieții, sălășluindu-l în sufletul tău prin curată viața ta, de sfințenie arătătorule Vasilie, rîuri de învățături drept slăvitoare ai izvorît lumii, din care adăpat fiind poporul cel credincios al Bisericii, aduce rodul buzelor ce mărturisesc Darul celui ce a prea slăvit pomenirea ta, în veacul veacului.

De două ori.

Mirul Darului cel vărsat preste tine, te-a uns ca să lucrezi cu sfințenie bunavestire a împărăției cerurilor, Vasilie de Dumnezeu grăitorule. Bună mireazmă lui Hristos făcându-te, de mirosul cunoștinței lui toată lumea ai umplut. Pentru aceasta glasurile slugilor tale, cu bună voință priimindu-le, cere

nouă celorce te cinstim pre tine mare milă.

Al lui Vizantie.

Cu arhierească haină fiind îmbrăcat, apărătorule al Treimii, Vasilie, înaintea scaunului celui de judecată ai stătut, fiind în primejdie pentru credinţă şi arătând vitejească împotrivire, ai ruşinat mânia eparhului ce se semeţià, cu stăpânia păgânătăţii, şi îngrozeà cu tăierea măruntaielor. Cu osârdie acestea alegându-le şi mucenic de bună voie făcându-te, cu cununa biruinţii te-ai încununat dela Hristos, celce are mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea a lui Ioan Monahul.

Firea celorce sunt semuind, şi nestatornicia tuturor socotind, numai pre unul ai aflat neclătit, pre celace este mai pre sus de fiinţă făcător a toate, de carele şi mai vârtos lipindu-te, dorul celorce nu sunt stătătoare ai lepădat. Roagă-te ca să dobândim şi noi dumnezeescul Dar, arătătorule de sfinţenie, Vasilie.

Şi acum, a praznicului, glasul al 8-lea

Nu s'a ruşinat prea bunul Dumnezeu, cu trupească tăiere a se tăià împrejur, ci s'a dat pre sine chip şi pildă tuturor spre mântuire. Că făcătorul legii, celece sunt ale legii le-a plinit, şi proorociile proorocilor celece au fost pentru dânsul. Celace toate le cuprinzi cu palma, şi cu scutece te-ai înfăşat, Doamne, slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea

Podobie: Casa Eufratului...

Fiind Biserică cu totul luminoasă a luceafărului celui în trei sori, luminezi sufletele celorce se împărtăşesc cuvintelor tale, Vasilie.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepe.

Trâmbiţă din Cer, sunetul glasului tău este, cu foc cu care se ard toate învăţăturile cele ereticeşti, Vasilie.

Stih: Gura dreptului va deprinde înţelepciune şi limba lui va grăi judecată.

O lumină în trei străluciri despărţind feţele şi împreunând o fiinţă, ai surpat pre Arie şi pre Savelie, Părinte.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Cinstim tăierea împrejur a trupului Cuvântului lui Dumnezeu, carele s'a făcut om, şi pomenirea lui Vasilie cel Mare, cinstim pre Născătoarea de Dumnezeu.

Acum slobozeşti... Sfinte Dumnezeule... după Tatăl nostru...

Troparul sfântului, glasul 1-iu.

In tot pământul a ieşit vestirea ta, că acela a priimit cuvântul tău. Prin carele cu dumnezeească cuviinţă ai învăţat

firea celorce sunt ai arătat, obiceiurile oamenilor le-ai împodobit, împărăteasca preoţie, părinte cuvioase. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuească sufetele noastre.

Slavă... Şi acum a praznicului, glasul acelaş.

Celace şezi pe scaun în chipul focului întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început, şi cu dumnezeescul tău Duh. Bine ai voit a te naşte pre pământ, din Fecioara Maica ta, ceeace nu ştie de bărbat. Pentru aceasta te-ai şi tăiat împrejur ca un om a opta zi. Slavă sfatului tău celui prea bun, slavă rânduielii tale, slavă smereniei tale, unule iubitorule de oameni.

Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... **Slava întâia. La** Doamne strigat-am, **Stihirile pe 8: Ale praznicului 4 şi ale sfântului 4. Stihirile praznicului, glasul al 8-lea, însuş glasul.**

Pogorându-se Mântuitorul la neamul omenesc, primit-a înfăşare cu scutece. Nu s'a scârbit de trupească tăiere împrejur, cel de opt zile dupre mumă, şi fără de început dupre tată. Acestuia credincioşii să-i strigăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, milueşte-ne pre noi.

De două ori.

Nu s'a ruşinat prea bunul Dumnezeu, cu trupească tăiere împrejur a se tăià, ci s'a dat pre sine chip şi pildă tuturor spre mântuire. Că făcătorul legii, celece sunt ale

legii le-a plinit, şi proorociile proorocilor celece au fost pentru dânsul. Celace toate le cuprinzi cu palma, şi cu scutece te-ai înfăşat, Doamne, slavă ţie. **De două ori.**

Alte Stihiri ale sfântului Vasilie, glasul al 4-lea.

Podobie: Celace de sus eşti chemat...

Celace eşti chemat cu numele împărăţiei; când preoţia cea împărătească, adică poporul cel sfânt al lui Hristos, cu înţelepciunea şi cu ştiinţa, tu Părinte l-ai păscut, atuncea te-a împodobit cu coroana împărăţiei, Vasilie, Impăratul celor ce împără-

ţesc, şi Domnul tuturor, celce este împreună socotit cu celce l-a născut, Fiul cel pururea veşnic, şi împreună fără de început. Pre carele roagă-l să mântuiacă şi să lumineze sufletele noastre.

De două ori.

Cu veşmintele arhieriei fiind împodobit, bucurându-te ai propoveduit Evanghelia împărăţiei, izvorând Bisericii învăţăturile dreptei slăviri, Vasilie. Cu care acum fiind luminaţi, o Dumnezeire nedespărţită în Tatăl atotţiitorul, şi întru unul născut Cuvântul lui Dumnezeu, şi întru Dumnezeescul Duh, o binevestim şi o slăvim, în trei feţe nedespărţită. Pre care roagă-o să mântuească şi să lumineze sufletele noastre.

Celace eşti împreună cu cetele cereşti, şi împreună lăcueşti părinte Vasilie, a cărora şi vieţii ai râvnit cu strălucită curăţia vieţii tale, încă în trup petrecând, cu cei de pre pământ ca un fără de trup. Pentru ceice se îndulcesc cu cea de Dumnezeu însuflată învăţătura ta, pre Hristos Dumnezeul nostru roagă-l, ca să-i mântuească din nevoi şi din întunerecul necunoştinţei, şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

De înţelepciune iubitor făcându-te, Cuvioase, şi din toate celece sunt alegându-ţi împreună vieţuitoare, cea spre Dumnezeu gândirea de moarte, cu cuviinţă viaţa ţi-ai petrecut. Că patimile trupului (cu ostenelile înfrânării pre tine îmbrăcându-te, şi cu dumnezeeească gândire de lege, nerobită vrednicia sufletului păzindu-ţi cu bogăţia faptei bune), şi tot gândul trupesc ai supus Duhului. Pentru aceasta trupul urându-ţi şi lumea şi pre ţiitorul lumii, stând înaintea lui Hristos, cere sufletelor noastre mare milă.

Şi acum a praznicului, glasul acelaş
Pogorându-se Mântuitorul la...
Caută Stihira dintâiu.
VOHOD; Lumină lină.
Prochimenul zilei şi parimiile
Dela Facere cetire.
Cap. 17, Vers 1.

Arătatu-s'a Domnul lui Avraam, şi i-a zis lui: Eu sunt Dumnezeul tău, fă plăcere înaintea mea şi fii fără prihană, şi voiu pune legătura mea între mine, şi între tine şi te voiu înmulţi foarte. Şi vei fi tată a multe neamuri, şi nu se va chiemă numele tău Avram, ci va fi numele tău Avraam; că tată a multe neamuri te-am pus. Şi te voiu creşte foarte foarte, şi te voiu pune întru neamuri, şi împăraţi din tine vor ieşi. Şi voiu pune legatura mea între mine şi între tine, şi între seminţia ta după tine, întru neamurile lor, întru legătură veşnică. Şi le voiu fi lor Dumnezeu. Şi a căzut Avraam pre faţa sa şi s'a închinat Domnului. Şi a zis Dumnezeu lui Avraam: Iară tu legea mea să o păzeşti, tu şi seminţia ta după tine întru

neamurile lor. Și aceasta este legea care să o păzești între mine și între voi, și între seminția ta după tine întru neamurile lor. Și se va tăià vouă împrejur toată partea bărbătească. Și veți tăià împrejur marginea trupului vostru, și va fi întru semn de legătură între mine și între voi, și între seminția ta după tine, întru neamurile lor. Și pruncul de opt zile se va tăià vouă împrejur, toată partea bărbătească în neamurile voastre. Și partea bărbătească, care nu-și va tăià împrejur marginea trupului său, în ziua a opta, perde-se-va sufletul acela din neamul său, că legea mea a stricat.

Dela Pildele lui Solomon cetire.
Cap. 8, Vers. 22.

Domnul m'a întemeiat început căilor sale, spre lucrurile lui mai 'nainte de veac m'a întemeiat, întru început. Mai 'nainte de facerea pământului, și mai 'nainte de facerea adâncurilor, mai 'nainte de curgerea izvoarelor apelor. Mai 'nainte până ce nu se înfipsese munții. Mai 'nainte de toate măgurile m'a născut. Domnul a făcut laturile și pustiile, și marginile lumii sub Cer. Când gătea Cerul, cu dânsul eram. Și când și-a osebit luiș scaun pe vânturi. Și când întărea norii cei de sus, și ca niște tării puneà izvoarele cele de sub Cer. Când puneà mării hotar, și apelor, ca să nu treacă țărmurile sale; și tari făceà temeliile pământului. Eram la dânsul asemenea. Eu eram de carele se bucurà în toate zilele, mă veseliam înaintea feții lui în toată vremea.

Dela Pildele lui Solomon cetire.
Cap. 10, Vers. 32.

Gura dreptului izvorăște înțeleciune, iară limba nedreptului va pierì. Buzele oamenilor drepți socotesc cele plăcute, și gura celor necurați se răsvrătește. Cumpenele viclene urâciune sunt înaintea Domnului, iară cumpăna dreaptă priimită este lui. Ori unde intră înălțarea, acolo și ocara, iară gura smeriților se învață înțelepciune. Săvârșirea drepților va îndreptà pre dânșii; și împedecarea călcătorilor de lege va prădà pre ei. Nu vor folosì averile în ziua mâniei; iară dreptatea va mântuì dela moarte. Murind dreptul lasă grija, iară perirea necuraților este urîtă și grabnică. Dreptatea nevinovatului îndreptează căile, iară cel necurat întru necurăția sa cade. Dreptatea oamenilor drepți va scăpa pre ei; și întru răutatea lor se prind cei fărădelege. Sfârșindu-se omul drept, nu i se va împuțina nădejdea, iară lauda necuraților va pierì. Dreptul din cursă va scăpa, și în locul lui se va da cel necurat. In gura necuraților, lațul cetățenilor, iară chibzuirea drepților cu bună sporire. Intru bunătățile drepților, se va îndreptà cetatea, și întru perirea necuraților bucurie; întru binecuvântarea drepților, se va înălța cetatea, și cu gura necuraților se va săpà. Batjocorește pre cetățeni cei lipsiți de minte iară omul înțelept liniște aduce.

LA LITIE.

Stihira hramului, apoi ale sfântului, glasul al 3-lea, însuș glasul. Ale lui Ghermano.

Pre Hristos izvorul vieţii sălăşluindu-l în sufletul tău, prin curată viaţa ta, de sfinţenie arătătorule Vasilie, rîuri de învăţături drept slăvitoare ai îzvorît lumii. Din care adăpat fiind credinciosul popor al Bisericii, rodul buzelor celorce mărturisesc Darul, aduce celuice a proslăvit pomenirea ta, în veacul veacului.

Mirul Darului cel vărsat preste tine, te-a uns, ca să lucrezi cu sfinţenie buna vestire a împărăţiei cerurilor, Vasilie de Dumnezeu grăitorule. Căci bună mireazmă făcându-te lui Hristos, de mirosul cunoştinţei lui toată lumea ai umplut. Pentru aceasta glasurile slugilor tale cu bună voinţă primindu-le, cere nouă

celorce te cinstim pre tine mare milă.

A lui Vizantie.

Cu arhiereasca haină fiind îmbrăcat, apărătorule al Treimii, Vasilie, înaintea scaunului celui de judecată ai stătut, primejdie luând pentru credinţă, şi vitejească împotrivirea arătând ai ruşinat mânia Eparhului, celuice se semeţià cu stăpânia păgânătăţii, şi îngrozià cu tăierea măruntaelor. Cu osârdie acestea alegându-le, şi mucenic de bună voie făcându-te cu cununa biruinţii te-ai încununat dela Hristos celce are mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea:

Vărsatu-s'a Darul în buzele tale cuvioase Părinte, şi ai fost păstor Bisericii lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătoare să creadă în Treimea cea de o fiinţă, întru o Dumnezeire.

Şi acum, a praznicului, glasul al 8-lea.

Pogorîndu-se Mântuitorul la neamul omenesc...

Caută Stihira dintâiu dela Vecernia cea mare.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Sfântului glasul 1-iu, a lui Vizantie, singur glasul.

O dumnezeească şi sfântă albină a Bisericii lui Hristos, Vasilie prea fericite! Că tu cu acul dumnezeescului dor întrarmându-te pre tine hulele eresurilor cele urîte de Dumnezeu le-ai rănit, şi sufletelor credincioşilor dulceaţa bunei credinţe le-ai învistierit, şi acum umblând prin verdeaţa cea nestricată a dumnezeeştilor grădini, pomeneşte şi de noi, stând înaintea Treimii cei de o fiinţă.

Stih: Gura mea va grăì înţelepciune, şi cugetul inimii mele pricepere.

A lui Vasile Monahul.

Bunătăţile tuturor sfinţilor ai adunat, părintele nostru, Vasilie, blândeţele lui Moisì, rîvna lui Ilie, mărturisirea lui Petru, şi binecuvântarea lui Ioan. Ca Pavel nu ai încetat, strigând: Cine este slab, şi eu să nu fiu slab? Cine se sminteşte, şi eu să nu mă aprinz? Pentru aceasta împreună cu dânşii sălăşluindu-te, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Gura dreptului va deprinde înţelepciune şi limba lui va grăì judecată.

Glasul al 2-lea, a lui Ioan Monahul.

Firea celorce sunt semuind, şi nestatornicia tuturor socotind, numai pre unul ai aflat neclătit, pre celace este mai pre sus de fiinţă făcător a toate, de carele şi mai vârtos lipindu-te, dorul celor ce nu sunt stătătoare ai lepădat. Roagă-te ca să dobândim şi noi dumnezeescul Dar arătătorule de sfinţenie, Vasilie.

Slavă, glasul al 6-lea:

Celace Darul minunilor din Cer ai luat şi înşelăciunea idolilor ai mustrat cu învăţăturile, mărirea arhierei-

lor eşti şi întărirea, prea fericite Vasilie şi tuturor părinţilor pildă de învăţătură, îndrăsneală având către Hristos; pre acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului, glasul al 8-lea.

Nu s'a ruşinat prea bunul...

Caută Stihira a doua dela Vecernia cea mare. Troparele amândouă caută-le la Vecernia mică.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului de două ori. Slavă al sfântului, Şi acum iar al praznicului.**

După întâia Stihologie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Ca pre o podoabă împărătească a Bisericii lui Hristos, pre Vasilie toţi să-l lăudăm, comoara învăţăturilor cea neîmpuţinată. Că cu acestea el ne-a învăţat pre noi să cinstim sfânta Treime cea unită în fiinţă şi despărţită în feţe.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Vasilie înţelepte, celace stai înaintea Treimii, roagăte să dobândim în ziua judecăţii noi, ceice te lăudăm pre tine şi cinstim pomenirea ta, Dar şi milă şi curăţire de greşeli; ca cu gura şi cu inima să mărim pre unul iubitorul de oameni.

Şi acum, a praznicului:

Făcătorul tuturor şi Stăpânul lumii, celace este sus împreună cu Tatăl şi cu Duhul, ca un prunc se taie împrejur, pre pământ a opta zi. Cu adevărat dumnezeeşti şi minunate sunt lucrurile tale, că tu Stăpâne pentru noi te-ai tăiat împrejur, celace eşti plinirea legii.

După a doua Stihologie, sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Din înţelepciunea cea negrăită cu privirea la Dumnezeu, luând bogăţia cea de taină, tuturor ai isvorît apele ortodoxiei, care inimile credincioşilor dumnezeeşte le veselesc, iară învăţăturile necredincioşilor, precum li se cade, le cufundă. Pentru aceasta dintru amândouă, prin sudorile bunei credinţe, te-ai arătat nebiruit apărător Treimii, Ierahe Vasilie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă glasul al 3-lea.

Podobie: Dumnezeeştei credinţe...

Toată lumea ai adăpat ca cu nişte ape cu învăţăturile tale, semănând dogmele bunei credinţe. Că isvorul vieţii Hristos întru tine s'a odihnit cu adevărat, Vasilie. Pre carele roagă-l ca celace ai îndrăsnire de Dumnezeu însuflate, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Celace a fost nevăzut cu firea, acum se vede cu trupul. Cuvântul cel nezidit, acum născându-se din Curata Fecioară se zideşte. Pentru aceasta şi dupre lege (pentru oameni) ca un prunc de opt zile se taie împrejur. Aceluia dar să ne închinăm, ca unui Mântuitor al nostru.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Cu puterea dumnezeeştilor cuvinte ai surpat eresurile cele întunecate, toate pornirile lui Evnomie le-ai cufundat. Şi oamenilor pre Duhul, Dumnezeu a fi l-ai propoveduit. Şi cu înălţarea mâinilor pre vrăjmaşi i-ai omorît, toată slujirea cea rea a lui Savelie o ai gonit. Toate părerile lui Nestorie le-ai surpat Ierarhe Vasilie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celorce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, asemenea.

Darul dumnezeeştilor tale cuvinte, şi înălţimea cea de taină a dogmelor, scară dumnezeeştei înălţări s'a făcut nouă. Că duhovnicească trîmbiţă agonisindu-ţi, Părinte, cu aceea ai propoveduit dumnezeeştile învăţături. Pentru aceasta şi în loc cu verdeaţă te-ai sălăşluit răsplătirile ostenelelor tale luând, cuvioase Ierarhe Vasilie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei...

Stăpânul tuturor şi făcătorul, din prea curat pântecele tău trup luând, folositoare oamenilor pre tine te-a arătat, ceeace eşti cu totul fără prihană. Pentru aceasta toţi la tine alergăm, iertare de greşeli cerînd Stăpână şi ca să ne mântuim de munca cea veşnică şi de toată răutatea ţiitorului lumii celui rău. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celorce se închină cu credinţă prea sfintei naşterii tale.

Apoi Antifonul cel dintâiu al glasului al 4-lea

Prochimenul, glasul al 4-lea.

Gura mea va grăi înţelepciune, şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih:

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi ceice locuiţi în lume.

Toată suflarea..

Evanghelia dela Ioan:

Zis-a Domnul: Eu sunt uşa...

După Psalmul 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului tău Vasilie, milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Vărsatu-s'a Darul în buzele tale, cuvioase Părinte, şi ai fost păstor Bisericii lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătoare să crează în Treimea cea de o fiinţă, într'o Dumnezeire.

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 6 şi al sfântului pe 8.

CANONUL praznicului.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu, celuice a de„spărţit marea şi a trecut pre „poporul, pre care l-a mân„tuit din robia Eghiptenilor, „că s'a proslăvit.

Ziua cea de a opta, care poartă chipul veacului ce va să fie, cu a ta sărăcie cea de bună voie, Hristoase, se luminează şi se sfinţeşte. Că întru aceasta dupre lege la trup te-ai tăiat împrejur.

Tăiere împrejur primeşte Hristos, a opta zi dela naşterea sa, şi întru aceasta astăzi umbra o opreşte, răsărind lumina Darului celui nou.

Alt CANON al sfântului.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1, glasul şi irmosul acelaş.

Glasul tău se cădeà să vie Vasilie, la ceice vor să înceapă laudele tale. Ci tu Părinte voinţa primind, dăne Dar fără pizmuire.

Săltarea cea cu patimă a trupului ce munceşte, cu dragostea iubirii de înţelepciune o ai pedepsit. Pentru aceasta întru împărăţiile cele nestricăcioase locueşti, părinte Vasilie.

Pre calea cea aspră a bunătăţilor tu umblând, ai ajuns la cerescul suiş cel neted şi cu linişte, şi tuturor te-ai arătat pildă, Vasilie.

Patimile sufletului împreună şi ale trupului Vasilie, spre folos, cu sabia Duhului le-ai tăiat, şi pre tine Stăpânului jertfă te-ai adus.

Slavă:

Fiind tu tăinuitor celor negrăite, Vasilie, de împărăteasca preoţie a lui Hristos cu taină ai învăţat Părinte, luminat arătându-ne nouă lumina Treimii.

Şi acum a Născătoarei:

Cine va putea să spue dupre vrednicie cea mai pre sus de cuvânt a ta zemislire? Că pre Dumnezeu ai născut cu trup prea sfântă, pre celce

s'a arătat Mântuitor nouă tuturor.

Catavasie:

*Fundul adâncului l-a de-„scoperit, şi pre uscat pre ai „săi i-a trecut, întru acelaş „acoperind pre protivnici, cel „tare întru răsboaie Domnul, „că s'a prea mărit.

Strana a doua.

Umblat-a Israil prin va-„lul cel învăluit al mării, cel „ce s'a arătat uscat îndatăşi. „Iară negrul luciu pre voe-„vozii eghipteni i-a înecat cu „totul mormântul cel aşter-„nut cu apă, cu puterea cea „tare a dreptei Stăpânului.

Peasna 3-a, Irmos:

Întăreşte-ne pre noi întru tine, Doamne, celace „prin lemn ai omorît păcatul „şi frica ta o sădeşte în ini-„mile noastre, celorce te lău-„dăm pre tine.

Cuvântul cel mai pre sus de fiinţă întrupându-se, spre încetarea legii s'a tăiat împrejur, şi începăturile dumnezeescului Dar, şi ale vieţii nestricăcioase ne-a dat nouă.

Plinitor legii, iară nu ca un protivnic lui Dumnezeu fiind Hristos întrupându-se s'a arătat; şi a îngăduit de bună voie a se tăià împrejur a opta zi.

Al Sfântului.

De toată învăţătura plin fiind nu numai de cea de jos şi călcată, ci mult mai vârtos de cea mai bună, te-ai arătat lumii lumină Vasilie.

Cu frica Domnului fiind întemeiat, că începerea înţelepciunii aceasta este la iubirea de înţelepciune cea mai bună te-ai înălţat o Vasilie.

Vasilie înţelepţeşte te-ai suit cu lucrarea, şi lucrarea suire la înalta privire cea dumnezeească o ai arătat; şi cunoştinţa celorce sunt o ai deprins luminat.

Slavă.

Împreună cu naşterea lui Hristos a sosit, şi împreună a strălucit pomenirea ta, Părinte. A căruia nespusă taină cu învăţăturile tale arătat o ai făcut.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără sămânţă pre Dumnezeu ai zămislit în pântece şi l-ai născut negrăit întrupat, spre carele a căută nu îndrăsnesc puterile cereşti, Curată pururea Fecioară.

Catavasie:

*Domnul celce dă împă-„raţilor noştri tărie, şi înalţă „cornul unşilor săi, din Fe-„cioară s'a născut, şi vine că-„tre Botez. Deci credincioşii „să-i strigăm: Nu este sfânt ca „Dumnezeul nostru şi nu este

„drept fără numai tu, Doamne.

A doua strană.

Câţi ne-am deslegat din „cursele cele vechi, de leii „cei mâncători sfărâmându-„li-se dinţii; să ne bucurăm „şi să lărgim gura, împletind „cuvântul din cuvintele cân-„tării; cu care dela noi se „îndulceşte de daruri.

CONDACUL praznicului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Domnul tuturor tăiere împrejur rabdă, și greşelile oamenilor ca un bun le taie. Dă mântuire astăzi lumii, și se bucură întru cei de sus ierarhul Ziditorului și purtătorul de lumină, dumnezeescul tăinuitor al lui Hristos, Vasilie.

Sedealna sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Deschizându-ţi gura, cu cuvântul lui Dumnezeu ai vestit înţelepciunea propoveduitorule al luminii, și dumnezeeasca înţelegere lumii ai semănat; învăţăturile părinţilor cu adevărat întărindu-le, ca și Pavel te-ai arătat apărător credinţei. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună cetăţean te afli, şi te arăţi împreună vorbitor, fericite, de Dumnezeu grăitorule Vasilie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca celace eşti adâncul iubirii de oameni, te-ai îmbrăcat Stăpâne cu chip de rob, şi la trup te-ai tăiat împrejur dăruind tuturor oamenilor mare mila ta.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul iconomiei tale, și te-am „prea mărit pre tine u-„nule iubitorule de oameni.

Tăierea împrejur a încetat, de când Hristos de bună voie s'a tăiat împrejur, mulţimile neamurilor mântuindu-le cu Darul.

Viaţa cea nesfârşită a veacului ce va să fie, ziua a opta o închipueşte; întru care Stăpânul Hristos s'a tăiat împrejur.

Al sfântului.

Impodobească-se mireasa, Biserica, precum cu naşterea lui Hristos, aşa şi cu pomenirea ta prea fericite.

Nebiruit te-ai arătat, pentru Dumnezeu luptându-te Vasilie, celace întru toate poruncile lui te-ai plecat.

Bisericii te-ai dat dela Dumnezeu îngrădire, şi zid tare, Vasilie prea fericite.

Slavă.

Celor protivnici lui Dumnezeu, sabie cu două ascuţişuri tăietoare, şi foc carele mistueşte înşelăciunea, te-ai arătat, părinte Vasilie.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugămu-te pre tine, Curată, ceeace ai zămislit pre Dumnezeu fără de sământă, să te rogi pururea pentru robii tăi.

Catavasie:

*Auzitu-s'a, Doamne, glasul „tău carele ai zis, glasul ce„luice strigă în pustie; când „ai tunat preste ape multe, „mărturisind Fiul tău, cu totul „fiind de faţă; iară prin Duhul „a strigat: Tu eşti, Hristoase, „înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu.

A doua strană.

Curăţindu-se cu lumina ve„derii de taină, cântând pro„orocul a oamenilor înnoire „a dat glas, mişcat fiind de „Duhul, arătând întruparea ne„spusului Cuvânt; de carele „s'au sfărâmat stăpânirile ce„lor puternici.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina po„runcilor tale povăţueşte-ne „pre noi; că afară de tine pre „alt Dumnezeu nu ştim.

Tu din Fecioară Maică negrăit ai ieşit, Doamne, şi cu chipul omenesc bine ai voit a te îmbrăcà ca un prunc dupre lege, legea plinind.

Nopţii s'a asemănat ceea ce a născut pre Israil, ca ceea ce a iubit umbra legii; din care strălucind lumina lumii, Hristos s'a arătat.

Al sfântului

Biserica aduce astăzi cu adevărat îndoită prăznuire: a tăierii împrejur, ca un prunc, Stăpânul arătându-se pe pământ şi pomenirea slugii celei înţelepte şi de trei ori fericite.

Lumina cea necuprinsă odihnind întru tine, Cuvioase, făclie luminoasă lumii pre tine te-a arătat Hristos. Pentru aceasta lăudăm pomenirea ta, Vasilie.

Nici puitorul de lege Moisì, nici Iosif cel mai 'nainte de lege n'a fost măsurător de grâu pentru mâncare precum tu, că cu dumnezescul trup, însuţi ospătător te-ai arătat, Vasilie.

Slavă:

Cartea facerii cea cu totul întunecată, ce s'a pus în Sinai lui Moisì, tu tâlcuindu-o din dumnezeeştile vistierii, tuturor o ai arătat, prea fericite Vasilie.

Şi acum a Născătoarei:

Ţie ceeace ai născut pre

Hristos Ziditorul tuturor, strigăm: Bucură-te, Curată, bucură-te ceeace ai răsărit nouă lumina, bucură-te ceeace ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput.

Catavasie:

*Iisus, începătorul vieţii, „vine să deslege osânda lui „Adam celui întâiu zidit. Şi cu„răţire ca unui Dumnezeu „netrebuindu-i, pre cel căzut „îl curăţeşte în Iordan, întru „care pierzând vrajba, dărue„şte pacea care covârşeşte „toată mintea.

A doua strană.

Cei cari ne-am spălat prin „curăţirea Duhului de veninul „spurcatului şi întunecatului „vrăjmaş, plecat-am pe calea „cea nouă nerătăcită, care „duce în bucuria cea neapro„piată, apropiată numai celor „împăcaţi cu Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mult al păcatelor m'a înconjurat, şi „strig ţie, urmând proorocu„lui: Din stricăciune, Doamne, „scoate-mă.

Luat-a sfârşit legea, de când Hristos prunc făcându-se, plinitor legii arătându-se, tăiere împrejur a luat şi a deslegat blestemul legii.

Sâmbăta şi tăierea împrejur, şi întărâtarea jidovilor a încetat, cu bunăvoinţa lui Hristos celuice s'a arătat şi a strălucit primăvara Darului.

Al sfântului.

Hrănit-ai din destul sufletele săracilor cele topite de foame, şi inimile flămânzilor le-ai umplut, Vasilie, de toată dumnezeeasca veselie.

Hrănit-ai pre poporul cel flămând cu hrană cerească, (că pâine îngerească este Cuvântul, Vasilie), căruia dătător de grâu ai fost.

Adunat-ai ca o albină, Vasilie, cu iubire de osteneală floarea a toată fapta bună şi iscusit făcându-te, într'însele te fericeşti.

Slavă.

Nevoitu-te-ai a te despărţi de lume, şi cu Dumnezeu a vieţui, pentru aceasta în locul celor nestătătoare şi stricăcioase părinte Vasilie cele rămâitoare ca un înţelept ai câştigat.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugul celce s'a împreunat cu focul fără ardere, în Sinai, mai 'nainte te-a închipuit pre tine Maică pururea Fecioară, care nu ştii de nuntă, Născătoare de Dumnezeu, Marie.

Catavasie:

*Glasul Cuvântului, sfeşnicul „luminii, luceafărul mergăto-

„rul înaintea Soarelui, în pu„stie, pocăiţi-vă strigă tuturor „neamurilor şi mai 'nainte vă „curăţiţi: că iată de faţă stă „Hristos mântuind lumea din „stricăciune.

A doua strană.

Pre cel dorit l-a arătat cu „prea fericit glas Tatăl, pre „carele din pântece l-a izbuc„nit. Adevărat, zice, acesta „de o fire fiindu-mi fiu, luminat „a ieşit din neamul omenesc, „cuvânt viu, al meu și om du„pre rânduială.

CONDACUL sfântului glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Arătatu-te-ai temeiu neclătit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nestricată. Pecetluindu-o cu învăţăturile tale de cele cereşti, arătătorule Vasilie cuvioase.

ICOS.

Paharul curăţiei, gura înţelepciunii şi temeiul învăţăturilor, marele Vasilie tuturor străluceşte duhovniceşte. Veniţi dar şi să stăm în casa lui Dumnezeu, cu căldură privind cu minunile împodobindu-ne, ca cu o rază strălucindu-ne cu Duh curăţitor de viaţă răcorindu-ne. Urmând credinţei acestuia căldurei şi smereniei prin care lăcaş firii lui Dumnezeu s'a arătat. Către carele strigând să-l lăudăm, de cele cereşti arătătorule Vasilie cuvioase.

Luna lui Ianuarie are zile treizeci şi una, ziua are ceasuri zece şi noaptea ceasuri patrusprezece. In ziua întâia prăznuim cea dupre trup tăiere împrejur a Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih: Hristos, tăinuindu-se împrejur, legea s'a tăiat.
Şi legea tăindu-se, s'a adus în lăuntru Darul cu adevărat.

Tăierea împrejur cea dupre trup a Domnului nostru Iisus Hristos, care a luat pentru ca să puie capăt rânduelei legii vechi, şi să aducă tăiere împrejur duhovnicească şi nefăcută de mână. Aceasta am luat de atuncea de la sfinţii părinţi să o prăznuim după înconjurarea crugului anului. Care o şi prăznuim, ca pre o zi domnească, pentru Domnul ce ne-a cinstit pre noi, şi a voit a o primi aceasta, că precum a luat naştere trupească şi necuprinsă pentru noi şi altele toate fireşti, care n'au nici o prihană, într'acest chip a primit tăierea împrejur a legii ca să astupe şi gurile ereticilor cari îndrăsnesc a zice că n'a luat el trup, ci s'a născut dupre nălucire. Că în ce chip s'ar fi tăiat împrejur de n'ar fi fost luat trup? Şi pentru ca să astupe gurile jidovilor celor neînţelegători, cari îl cleveteau pre dânsul că nu păzeşte Sâmbăta şi strică legea. Carele a păzit legea şi până la tăierea împrejur. Şi pentru aceasta după opt zile dela sfântă naşterea lui cea din Fecioară, bine a voit de s'a adus de Maica sa şi de Iosif, la locul unde aveau obiceiu jidovii de se tăiau împrejur, şi s'a tăiat împrejur, şi s'a numit numele lui Iisus, carele se zisese dela îngerul, mai'nainte de ce s'a zămislit el în pântecele Fecioarei. Şi dacă s'a întors iarăşi cu părinţii săi acasă, a vieţuit dupre firea omenească, crescând cu vârsta şi cu înţelepciunea şi cu Darul, spre mântuirea noastră.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Vasilie cel mare, Arhiepiscopul Chesariei Capadochiei.

Stih: Viază Vasilie, în Domnul murind.
Vieţueşte însă şi cu noi, ca celce prin cărţi este vorbind.
In ziua dintâi a lui Ianuarie,
Prin moarte s'a mutat Vasilie.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Vasilie, a fost pe vremea Împăratului Valent, înnaintea căruia a şi îndrăsnit de a grăit pentru dreapta credinţă şi la mustrat, pre el. Fiindcă căzuse în necredinţa lui Arie, şi ca focul pierdea bisericile. Tatăl acestui sfânt a fost din Pont, şi maica lui din Capadochia. Şi întru cuvintele învăţăturii, nu numai a întrecut pre cei ce erau atuncea, ci şi pre cei de demult că străbătând tot felul de înţelepciune şi învăţătură, întru toate a eşit înainte şi a întrecut. Şi nu puţin s'a nevoit de a învăţat filozofia practică, şi cu ştiinţa aceea covârşind pre toţi ceice erau atuncea, s'a înălţat la scaunul arhieriei. Unde multe nevoinţe a luat pentru dreapta credinţă, şi cu înţelepciune tare şi neschimbată a îngrozit pre eparhul; şi a grăit cuvinte ca acelea cu care, ca cu un trăsnet a lovit întru înţelepciunea celor de altă credinţă. Şi a învăţat şi alcătuirea obiceiurilor şi cunoştinţa celorce sunt o a aşezat arătat. Şi cu tot felul de bunătăţi, turma lui Hristos îndreptând-o, s'a mutat către Domnul. Erà însă statul trupului lui foarte înalt, drept la stat, uscăţiv, scăzut la trup şi negricos la faţă, cu galbiniciune amestecat, cu fruntea puţin încreţită, lungăreţ la umerile obrazului, cu nasul lungăreţ, cu sprincenile rotunde, cam spânzurate şi încreţite, asemenea cu omul îngrijat fiind. Cu tâmplele adâncate, cu barba lungă de jumătate căruntă şi cam pleşuv; fiu lui Vasilie şi Emiliei, şi se face praznuirea pomenirei lui în sfânta biserică cea mare.

*Intru această zi sfântul mucenic Teodot, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Teodot, nu voiu suferì, zic eu,
De nu mi se va tăia capul pentru Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul Grigore Nazianzul tatăl sfântului Grigore Teologul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cu lăudător al sfârşitului de sine îmbogăţit,
*Părinte prin cel din coapsele tale născut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos.

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei trei tineri au de„făimat porunca cea prea „fără de Dumnezeu, şi fiind „aruncaţi în mijlocul focu„lui, răcorindu-se au cân„tat: Bine eşti cuvântat Dum„nezeul părinţilor noştri.

Luminată şi prea luminată este naşterea lui Hristos care mai 'nainte închipuieşte astăzi şi taina înnoirei ce va să fie. Că dupre rânduiala legii Mântuitorul se taie împrejur nu ca un Dumnezeu, ci ca un om, şi ca o plinire a legii.

Legea plinind Făcătorul legii cu trupul astăzi de bună voie se taie împrejur; tăiere făcând iernei păcatului, şi a strigà dăruind: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Al sfântului.

Chipul Tatălui este Fiul, şi al Fiului Duhul este; iară tu a Duhului, o Vasilie, neîntinată oglindă eşti, şi casă a toată Treimea. Fericită pomenirea ta! Şi cei ce o slăvesc pre ea, se vor preamărì.

Afundându-ţi mintea întru adâncurile lui Dumnezeu cele neajunse, şi adunând tu mărgăritarul cunoştinţei cel de mult preţ, ai îmbogăţit lumea cu înţelepciunea şi a strigà o ai învăţat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

O împreună suflare a minţei şi sfinţită însoţire! Cari sunteţi ca un suflet în două trupuri nedespărţit, în Grigorie Vasilie, cu dumnezească dragoste împreunaţi, şi în Vasilie Grigorie. Acum rugaţi pre Hristos pentru turma voastră.

Tată săracilor, folositor văduvelor, şi bogăţie celor lipsiţi, neputincioşilor mângâiere, şi celor cu bogăţie chivernisire, bătrâneţelor toiag te-ai arătat, învăţătură tinereţelor şi călugărilor îndreptare spre bunătăţi, Vasilie.

Slavă

Curăţindu-ţi mintea de toată întinata spurcăciune Vasilie, ai semuit cele duhovniceşti cu Duhul cel dorit ţie. Pentru aceasta lăudând Treimea, cu îndrăsneală ai strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine rug cu foc arzând, Moisi în muntele Sinai Curată mai 'nainte te-a văzut, care ai primit fără ardere raza cea nesuferită a fiinţei celei negrăite, ceice s'a unit cu grosimea trupului întru una din sfintele Ipostasuri.

Catavasie:

Pre tinerii cei binecredin„cioşi, cari au intrat în cup„torul cel cu foc, duh de „rouă suflând, nevătămaţi „i-a păzit, şi pogorârea dum„nezeescului înger. Pentru a„ceea în văpaie răcoriţi fiind, „cu mulţămită au cântat: Prea „lăudate, Doamne, al părinţi„lor, şi Dumnezeule bine eşti „cuvântat.

A doua strană.

Ars-a cu apă capetele ba„laurilor, celce a potolit vă„paia cea înaltă a cuptoru„lui, în care erau credincio„şii tineri. Negura cea grea „care este din păcat, toată „o spală cu roua Duhului.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul carele cu negrăita înţelepciune toate le-a al„cătuit, şi dintru nefiinţă în„tru fiinţă toate le-a adus: „Bine îl cuvântaţi lucrurile „ca pre Domnul şi îl prea „înălţaţi întru toţi vecii.

In ziua a opta s'a tăiat împrejur ca un prunc Stăpânul, şi Iisus a luat numire, că al lumii este Mântuitor şi Domn.

Pre celce a eşit din Tatăl mai 'nainte de veci şi fără de început, Dumnezeu Cuvântul, şi dupre lege cu trupul s'a tăiat împrejur, lăudaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Al sfântului.

Cu ziua cea de a opta de la naşterea lui Hristos, dupre

vrednicie s'a împreunat pomenirea Ierarhului, care cinstindu-o cu credinţă, lăudăm pre Domnul, şi-l prea înălţăm în veci.

Pre celace cu nespusa rânduială a dăruit pre Vasilie lumii lumină de bună credinţă, şi trâmbiţă de Dumnezeu cuvântătoare; bine cuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea innălţaţi întru toţi vecii.

Pre celace cu îndestulată lucrare s'a sălăşluit întru înţeleptul Vasilie, şi printr'însul cu bună cinste dumnezeeşte a grăit: Bine cuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ceice ne-am îndulcit cu dumnezeeştile tale cuvinte Vasilie, neîncetat prăznuind a ta pomenire, strigăm: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Bine cuvântăm pre Tatăl pre Fiul şi pre sfântul Duh Domnul.

Razele cuvintelor le-ai răvărsat în lume Vasilie. Care luminat i-au îndreptat a cinsti o fire a Treimii, strigând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu Cuvântul celce a ieşit din Tatăl mai 'nainte de veci şi fără de ani, şi mai pre urmă a răsărit din Fecioară, bine cuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi în veci.

Să lăudăm bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând, şi prea înălţându-l pre dânsul întru toţi vecii.

Catavasie:

*Taină prea mărită a arătat cuptorul Babilonului, carele a izvorît rouă. Că în „repejuni vrea să primească „Iordanul focul cel nematerialnic, şi să sufere pre Zi„ditorul cu trupul botezân„du-se. Pre carele popoarele, „îl binecuvintează şi îl prea „înalţă întru toţi vecii.

A doua strană.

Făptura se cunoaşte acum „slobodă şi cei mai 'nainte „întunecaţi fii ai luminei. Nu„mai domnul întunerecului „suspină. Acum vine să la„ude cu osârdie pre Prici„nuitorul, ceeace era întâiu „ticăloasă, toată moştenirea „neamurilor.

La Peasna 9.

Ceeace eşti mai cinstită... **nu cântăm ci, cântăm pripelile acestea ale Tăerii împrejur**

Măreşte suflete al meu pre celce dupre lege cu trupul s'a tăiat împrejur.

Irmosul:

Pre tine ceeace pre lumi„nătorul Dumnezeu, celce a „răsărit mai 'nainte de soare,

„carele trupeşte la noi a venit, din coapsele cele fecioreşti negrăit l-ai întrupat, „bine cuvântată, Preacurată „Născătoare de Dumnezeu „te slăvim.

De două ori, cu aceeaşi pripeală. Apoi.

Măreşte, suflete al meu pre cela ce în ziua a opta a luat tăiere împrejur.

De două ori.

Astăzi Stăpânul se taie împrejur la trup ca un prunc, plinind legea.

Astăzi Stăpânul se taie împrejur la trup, şi Iisus se chiamă.

Covârşind Hristos preste hotarele firei omeneşti s'a născut mai pre sus de fire, din Fecioară. Şi precum porunceşte Scriptura legii, la trup se taie împrejur şi plinitor legii se arată.

Veniţi să prăznuim întru sfinţenie mărită numirea Stăpânului Hristos; că Iisus cu dumnezeească cuviinţă se numeşte astăzi, cu carele împreună şi pomenirea Ierarhului să o mărim.

Alte pripele ale sfântului Vasilie.

Măreşte, suflete al meu, între ierarhi pre marele Vasilie. **De două ori.**

Măreşte, suflete al meu, pre luminătorul lumii cel prea luminat. **De două ori.**

Măreşte, suflete al meu pre marele Vasilie cel din Chesaria. **De două ori.**

Urmelor celor purtătoare de viaţă, ale Păstorului celui mare, ca o oaie credincioasă a lui Hristos, Vasilie ai urmat, că tiranului trupul tău Părinte ţi-ai dat viteješte mai 'nainte nevoie pătimind pentru Biserică prea fericite.

Prea sfinţită adunarea Bisericii lui Hristos, văzându-o cu a ta Arhierie împodobită înţelepte, pierzătorul muncitor ca de un tunet trăsnit fiind a căzut; că raza Duhului cea dintru tine nu o a putut răbdà Vasilie.

In loc de slavă:

Măreşte, suflete al meu, pre celce a înfrumuseţat Biserica lui Hristos.

Scaunului Apostolilor şi cetei purtătorilor de chinuri ai lui Hristos, şi cortului patriarhilor, şi desfătării drepţilor, şi bucuriei proorocilor te-ai învrednicit, Vasilie; că Născătoarei de Dumnezeu tăinuitor, şi Treimii slujitor te-ai făcut.

In loc de Şi acum:

Măreşte, suflete al meu, pre cea mai cinstită de cât oştile cele cereşti, pre Preacurata Fecioara de Dumnezeu Născătoarea.

Celace acopere cele mai pre deasupra cu ape însuşi Domnul carele înfrânează marea, şi adâncurile usucă, din tine Curată trup luând, din Betleem sârgueşte către Iordan să se boteze cu trupul.

Pripeală:

Măreşte, suflete al meu, pre celce dupre lege cu trupul s'a tăiat împrejur.

Catavasie:

Nu se pricepe toată limba „a te lăudà dupre vrednicie „şi se întunecă şi mintea cea

„mai pre sus de lume, a cântà „ţie Născătoare de Dumnezeu. Insă ceeace eşti bună „primeşte credinţa, că ştii „dragostea noastră cea dumnezeească; că tu creştinilor „eşti folositoare, pre tine te „slăvim.

A două Pripeală:

Măreşte, suflete al meu, pre cea mai cinstită decât oştile cele cereşti, pre Preacurata Fecioară de Dumnezeu Născătoarea.

Catavasie:

O minunile naşterii tale „celei mai pre sus de minte! „Mireasă Preacurată, Maică „binecuvântată! Prin care „dobândind desăvârşit mântuire, te lăudăm cum se cade „ca pre făcătoarea de bine, „daruri aducând cântare de „mulţămită.

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Cu dragostea filozofiei ai tăiat împrejur,* Părinte, acoperemântul sufletului tău, şi lumii te-ai arătat ca un soare cu minunile; şi ai luminat gândurile credincioşilor de Dumnezeu înţelepţite, al Treimii slujitorule, o Vasilie înţelepte şi tăinuitorule, al Născătoarei de Dumnezeu. **De două ori.**

Slavă Şi acum, a Praznicului.

Cu trupul se taie împrejur plinind legea, ca un prunc a opta zi, Făcătorul veacurilor; şi cu scutece se înfaşe ca un om, şi cu lapte se hrăneşte, celace toate le ţine cu nemăsurata tărie ca un Dumnezeu, şi cu buna voinţă le poartă.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Rabdă tăierea împrejur cu trupul, celace s'a născut din Tatăl fără tăiere, şi fără stricăciune negrăit ca un Cuvânt şi ca un Dumnezeu din Dumnezeu. Intru neschimbată Dumnezeire rămâind. Pentru aceasta dupre lege, făcându-se celce este mai pre sus de lege. Din blestemul legii izbăveşte pre toţi şi binecuvântare de sus dărueşte deci prea bună smerenia lui mărindu-o să o lăudăm, şi cu mulţămită să o slăvim; rugându-l pre dânsul să dăruiască sufletelor noastre mare milă. **De două ori.**

Dupre Dar Fiu lui Dumnezeu făcându-te, cu a doua naştere a dumnezeescului Botez, pre cel din fire şi cu adevărat, şi mai 'nainte de veci Fiul lui Dumnezeu şi Cuvântul cel de o fiinţă cu Tatăl, şi împreună fără început l-ai mărturisit, Cuvioase; şi gurile ereticilor cele neîncuiate cu strălucirea cuvintelor tale leai astupat. Pentru aceasta şi întru împărăţiile cele de sus te-ai sălăşluit, împreună îm-

părăţind cu unul, şi celce din fire este împărat Hristos, carele din destul dă lumii mare milă.

Inlăuntru cereştei Biserici ca un arhiereu sfinţit ai încăput, cu lucrarea şi cu privirea la cele de sus, şi cu începăturile înţelepciunii ca cu un vestmânt sfânt îmbrăcându-te. Şi acum în altarul cel de sus, Cuvioase, jertfa slujind şi înaintea lui Dumnezeu stând, şi liturghia cea fără materie săvârşind, pomeneşte cu milostivire prea fericite Vasilie, pre ceice săvârşesc sfinţită şi prea cinstită pomenirea ta, rugând pre Hristos, celce dă lumii mare milă.

Cu totul fiind sfinţit lui Dumnezeu, şi în tot chipul din copilărie dăruit şi cu razele prea înţeleptei înţelepciuni strălucit, cunoştinţa celorce sunt arătată o ai făcut, luminat tâlcuind, şi înţelepţeşte spuind buna rânduială întru celece sunt, şi făcând întemeere prea dumnezeeştei cunoştinţe. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu grăitorule şi dumnezeescule învăţător, şi luminătorul Bisericii cel purtător de lumină te propoveduim, lăudăm pre Hristos, care dă lumii mare milă.

Cu temerea de Dumnezeu întărindu-te, ai înţeles Vasilie, că frica este începătura înţelepciunii. La întreagă înţelepciune şi la dreaptă viaţă te-ai suit Părinte. Iară prin dragoste cu Dumnezeu te-ai unit, şi prea de aproape te-ai făcut lui. De unde dumnezeeştile îndreptări şi judecăţi învăţându-te, obiceiurile oamenilor le-ai înfrumuseţat, şi minţile credincioşilor le-ai împodobit, şi cu duhovniceştile puneri de lege pre Sobor ai luminat. Deci, roagă pre Hristos, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 6.

Vărsatu-s'a Darul în buzele tale cuvioase Părinte, şi ai fost păstor Bisericii lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătoare să crează în Treimea cea de o fiinţă, întru o Dumnezeire.

Şi acum, a praznicului, glasul al 8-lea.

Pogorându-se Mântuitorul la neamul omenesc, primit-a înfăşare cu scutece, nu s'a scârbit de trupeasca tăiere împrejur, cel de opt zile dupre Mumă, şi fără început dupre Tată. Acestuia credincioşii să-i strigăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, milueşte-ne pre noi. **SLAVOSLOVIA cea mare.**

Şi să ung frunţile cu untdelemn din candela sfântului.

Ceasul 1-iu, şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul praznicului, Peasna 3 pe 4. și din Canonul sfântului Peasna a 6 pe patru. După Vohod, Troparul praznicului și al sfântului. Slavă, Condacul sfântului, Și acum, al praznicului. Prochimenul praznicului, glasul al 6-lea: Mântueşte Doamne poporul tău... Stih: Către tine Doamne voiu strigă... Și al sfântului glasul 1: Gura mea va grăi înțelepciune... Stih: Auziți acestea toate neamurile... Apostol către Coloseni: *Fraților, vedeți ca nu cineva să vă înșele pre voi...* Și al sfântului, către Evrei: *Fraților Arhiereu ca acesta...* Aliluia, glasul al 8-lea: Cela ce paști pre Israil... Stih: Gura dreptului va deprinde înțelepciune... Evanghelia dela Lucă: *In vremea aceea, s'au întors păstorii slăvind și lăudând pre Dumnezeu...* Și a sfântului, tot dela Lucă: *In vremea aceea stătut-a Iisus la loc șes...* Și celelalte ale dumnezeeștei liturghii a marelui Vasilie, în loc de: Cade-se să te fericim, cântăm: De tine se bucură..

CHINONICUL

Lăudați pre Domnul din Cer...

Alta:

Intru pomenire veșnică va fi...

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmpla acest praznic Duminică.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirile învierii dupre obiceiu. La Stihoavnă, Stihira Invierii, a glasului de rând una. Apoi Stihirile Stihoavnei sfântului Vasilie, cele dela Vecernia cea mare, cu Stihurile lor. Slavă, glasul al 6-lea: Vărsatu-s'a Darul în buzele tale... Și acum, a praznicului: Nu s'a rușinat prea bunul Dumnezeu... După Tatăl nostru Troparul Invierii, Slavă, al sfântului, Și acum, al praznicului. Ectenia mică și Otpust.

LA VECERNIA CEA MARE

La Doamne strigat-am, cântăm Stihirile Invierii 3, ale praznicului 3, și ale sfântului 4, Slavă, a sfântului: De înțelepciune iubitor... Și acum, Dogmatica glasului, Vohod, Prochimenul zilei, și citirile 3. La Litie, Stihira hramului și ale sfântului Vasilie. Slavă, a sfântului, Și acum, a praznicului. La Stihoavnă, Stihirile învierii, Slavă, a sfântului. Și acum a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul sfântului de 2 ori, și Născătoare de Dumnezeu Fecioară odată și cetire.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierii de 2 ori, Slavă, al sfântului, Și acum, al praznicului. După Catisme, Sedelnele Invierii cu ale Născătoarei; după Polieleu, Mărimurile praznicului și ale sfântului; Soborul îngeresc. Ipacoi al glasului și Sedelnele sfântului toate câte odată, Slavă, Sedealna cea după Polieleu, Și acum, a praznicului, Antifoanele, și prochimenul glasului, și Toată suflarea să laude pre Domnul, Evanghelia Invierii, apoi Invierea lui Hristos văzând... și Psalmul 50, și Stihira Invierii. Canonul învierii cu Irmosul pe 4, și al praznicului pe 4, și al sfântului pe 6. Catavasiile: Fundul adâncului l-a descoperit... și umblat-a Israil... al fiecărei strane Irmosul său. După a 3 Peasnă, Condacul praznicului și Sedealna sfântului de 2 ori, Slavă, Și acum a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul sfântului, și citim Prologul. La a 9 Peasnă cântăm: Ceeace ești mai cinstită... iară pripelele praznicului și ale sfântului nu le cântăm. Svetilna Invierii, Slavă a sfântului, Și acum, a praznicului. La Laude. Stihirile Invierii 4, și ale sfântului cu cea de Slavă 4, cu obișnuitele Stihuri ale lui. Slavă Stihira Evangheliei, Și acum, Prea binecuvântată ești... Slavoslovia cea mare. Troparul Invierei numai. Ecteniile și Otpustul. Și învățătură a lui Studit. Și se dă fraților și untdelemn sfințit dupre obiceiu, din candela sfânului, Și ieșire în Pridvor. Și Ceasul 1 La ceasul 1, Troparul învierii, Slavă, a praznicului, Și acum Troparul Născătoarei dela ceasuri. După sfinte Dumnezeule, Condacul praznicului, și Otpustul de plin la ceasul 3-lea, Troparul Invierii, Slavă al sfântului, Și acum, al Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule, zicem Condacul sfântului, și al praznicului, schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4. Şi ale praznicului Peasna a 3 pe 4. Şi ale sfântului, Peasna 6 pe 4, după Vohod, Troparul Invierii şi al praznicului, şi al sfântului, Slavă, Condacul sfântului, Şi acum, al praznicului, Prochimenul Duminecei celei mai înainte de arătarea lui Dumnezeu, şi al Sfântului. Apostolul Duminicii celei mai 'nainte de Botezul Domnului, din cea către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, priveghiază întru toate...* Celălalt Apostol, din cea către Coloseni: *Fraţilor, vedeţi să nu vă înşele pre voi cineva...* Şi al sfântului din cea către Evrei: *Fraţilor, Arhiereu ca acesta...* Aliluia, al duminecii celei mai 'nainte de Botez. Evanghelia Duminicii celei mai 'nainte de Botez, dintru a lui Marcu, şi a Tăierei împrejur dintru a lui Lucă. Şi a sfântului, tot dela Lucă. Chinonicul: Lăudaţi pre Domnul... Altul: Intru pomenire veşnică... Iară Liturghia se cântă a marelui Vasilie neschimbată. In loc de Cade-se să te fericim, cântăm: De tine se bucură...

Sâmbătă înaintea Botezului

La Liturghie Apostolul din cea către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, ceice slujesc bine, treaptă bună loruşi îşi dobândesc...* Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea a venit Ioan Botezătorul.*

Duminecă înaintea Botezului

Prochimenul, glasul al 6-lea, Mântueşte Doamne poporul tău... Stih: Către tine Doamne voiu strigă Dumnezeul meu... Apostolul din cea către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, priveghează întru toate...* Aliluia, glasul al 8-lea Dumnezeule milostiveşte-te spre noi... Evanghelia dela Marcu: *Incepereа Evangheliei lui Iisus Hristos...*

IN ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Inainte prăznuirea Botezului Domnului nostru Iisus Hristos, şi pomenirei celui dintru sfinţi părintelui nostru Silvestru Papa dela Roma.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, Stihirile înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cântările cele de înainte prăznuire cu bună credinţă mai 'nainte să le vestim, ale cinstitului Botez, al Dumnezeului nostru. Că iată ca un om cu trupul va să vie la Mergătorul său înainte; şi să ceară Botezul cel de mântuire spre înnoirea tuturor, celorce cu credinţă şi cu sfinţenie vor să se lumineze, şi să se împărtăşească Duhului.

Hristos se arată, Dumnezeu se vede, David mai 'nainte a scris mai arătat, şi către rob vine Botez cerând. Iordane rîule, umple-te de veselie! Pământule şi mare, dealurile şi munţii, şi inimile omeneşti acum săltaţi, lumină înţelegătoare primind.

Rîul păcii şi isvorul desfătării (precum scrie), fiind tu atotputernice Doamne; cum te vor primi curgerile rîurilor, suindu-te gol celace îmbraci cerurile cu nori, şi goleşti toată răutatea vrăjmaşului, şi cu nestricăciune îmbraci pre cei pământeşti.

Alte Stihiri ale Ierarhului glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte ierarhe Silvestre, luminându-te sfinţit cu lumina preoţiei, ai luminat pre credincioşi cu învăţături luminătoare, să cinstească o fiinţă în trei Ipostasuri şi întru o

fire; şi ai izgonit întunerecul eresurilor. Drept aceea astăzi prăznuim luminat pomenirea ta cea purtătoare de lumină, bucurându-ne.

Părinte purtătorule de Dumnezeu Silvestre, stâlp de foc te-ai arătat, cu sfinţenie povăţuind adunare sfinţită, şi nor umbritor, care ai scos pre credincioşi din înşelăciunea Eghipetului şi i-ai povăţuit pururea spre slava cea nemuritoare, cu învăţăturile tale cele nerătăcite. Drept aceea cinstim pomenirea ta cea mărită şi sfinţită.

Părinte grăitorule de Dumnezeu Silvestre, cu rîurile rugăciunilor tale, adevărat ai înecat pre balaurul cel cu multe chipuri, arătându-te minunat ca un sfinţit. Mulţime de elini ai adus către Dumnezeu şi semeţia evreilor o ai smerit, săvârşind minuni prea mari înaintea lor de faţă, pentru aceasta te cinstim şi te fericim.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii, glasul al 6-lea.

Vine la Iordan Hristos adevărul, să se boteze dela Ioan, şi acela zice către dânsul. Mie 'mi trebueşte să mă botez dela tine şi tu vii la mine? Nu îndrăznesc iarbă fiind, să mă ating de foc; tu mă sfinţeşte, Stăpâne, cu dumnezeească arătarea ta.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1-iu, a lui Ioan Monahul, singur glasul.

Luminat a fost praznicul celce a trecut, iară mai luminat este, Mântuitorule, cel ce vine. Acela pre îngeri a avut bine vestitori, iară acesta pre Mergătorul înainte l'a aflat înainte gătitor. Intru acela sângele vărsându-se, ca un fără de fii a plâns Vetleemul; iară întru acesta apele binecuvântându-se, cu mulţi fii se cunoaşte scăldătoarea. Atuncea steaua pre maghi înştiinţaţi i-au făcut, iară acum Tatăl pre tine lumii te-a arătat. Celace te-ai întrupat şi iarăş vei să vii arătat, Doamne, slavă ţie.

Glasul al 2-lea.

Stih: Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Ale lui Andrei Ierusalimleanul.

Iarăş Iisus al meu se curăţeşte în Iordan şi mai vârtos curăţeşte păcatele noastre. Că vine cu adevărat la Botez, vrând să spele zapisul lui Adam, şi zice către Ioan: Vino, de slujeşte o, Botezătorule, începăturii tainei celei înfricoşate. Vino, tinde-ţi mâna ta degrabă şi te atinge de creştetul celuice a sfărâmat capul balaurului şi a deschis raiul, pre carele l-a încuiat călcarea de poruncă, cu în-

şelăciunea şarpelui, prin gustarea din lemn oarecând.

Glasul al 3-lea.

Stih: Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzu-tu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Strălucit a fost praznicul celce a trecut, slăvită este şi ziua de acum. Intru acela maghii s'au închinat Mântuitorului; iară întru acesta pre Stăpânul sluga cea mărită l-a botezat, acolo păstorii fluerând, l-au văzut şi s'au minunat; iară aicea glasul Părintelui, a mărturisit pre Fiul unul născut.

Slavă, Şi acum, glasul acelaş.

Veniţi toţi credincioşii, lăsând Iudeea, să trecem în pustiul Iordanului, şi să vedem astăzi acolo pre celce s'a arătat pentru noi cu trup, cerând Botez în apele Iordanului. Şi pre Botezătorul apărându-se şi strigând cu frică: Nu îndrăznesc să pun mâna cu palmă de ţărână pre foc. Iordanul şi marea au fugit, Mântuitorule, şi s'au întors; iară eu cum voiu pune mâna pe creştetul tău, de carele se cutremură Serafimii? Intorsu-s'a Iordanul, când a luat prin Eliseu cojocul lui Ilie; cum n'ar intra în prăpastie şi în adâncime văzându-te pre tine gol în repejuni. Şi cum nu mă va arde pre mine cu totul, de tine fiind înfierbântat? Ce te zăboveşti, Botezătorule, a botează pre Domnul meu? Iordanul strigă către Ioan: De ce opreşti curăţirea multora? Toată făptura a sfinţit, lasă să mă sfinţească şi pre mine şi firea apelor; că spre aceasta s'a arătat.

Troparul Ierarhului, glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, Troparul înaintea prăznuirii, glasul al 4-lea.

*Găteşte-te, Zavuloane, şi bine te împodobeşte, Neftalime; Iordane rîule stăi, primeşte săltând pre Stăpânul celce vine să se boteze. Bucură-te Adame, împreună cu strămoaşa. Nu vă ascundeţi ca mai'nainte în raiu. Că celce v'a văzut pre voi goli, s'a arătat, ca să vă îmbrace în haina cea dintâiu. Hristos s'a arătat, toată făptura vrând să o înnoiască.

LA PAVECERNIŢĂ

Cântăm Tripeznetul, Irmoasele îndoindu-le, şi Troparele pe 6, şi pe urmă Irmosul întru amândouă stranele.

Şi fiindcă şi Tripeznetul al doilea are Irmos, cântăm al Făcătorului dintâiu Irmos de 2 ori; iară Troparele amânduror făcătorilor, pe 6 şi pre urmă Irmosul Tripeznetului al doilea intr'amândouă stranile împreună. Aşă cântăm Canoanele şi Irmoasele şi la alte Pavecerniţe.

TRIPEZNEŢUL.

Peasna 1-ia, glasul al 2-lea, Irmos:

Teluice marea cea neumblată şi cu valuri, cu dumnezeească porunca „sa o a uscat; şi a trece pedes-

„tru printr'însa, pre poporul „Israiltenesc l-a povăţuit: „Domnului să-i cântăm, că „cu slavă s'a prea mărit.

Stih: Slavă ţie, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Plecăciunea cea nespusă a Ziditorului, strălucind mai 'nainte din Fecioară, lumea a luminat, şi iarăş însuşi Hristos altă taină acum săvârşind, vine la Iordan spre streină înnoirea oamenilor.

Ca să slujască la lucru înfricoşat, vine înainte la Iordan acum Mergătorul înainte, glasul Cuvântului, celuice a îmbogăţit cu Dumnezeirea pre Adam cel sărac. Că cu Duhul îmbogăţindu-l, vine Hristos prin Darul Botezului.

Peasna 8-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a de nespurcatul trup, cel întru o podoabă cu sufletul „al tinerilor celor cu bună „credinţă, şi s'a depărtat fo„cul cel ne ostenitor, ce se „hrănise cu multă materie şi „văpaia cea pururea vie po„tolindu-se, cântare vecuitoa„re se cântă: Pre Domnul „toate lucrurile lăudaţi-l, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pre voi vase ale mele alese vă voiu cunoaşte, de se va însemnà pecetea Darului meu întru voi, stălucind lumina cea întreită spre Botez; Hristos Cuvântul a zis, celorce petrec întru trîndăvirea lenei, că întru această cale nouă de mântuire, şi viaţa slobozirii viu dăruind.

Impotriva rânduielei fireşti este, lucru celce se săvârşeşte întru tine acum, că cel mai mic, precum cunoştinţa învaţă, se binecuvintează dela cel mai mare, pentru aceasta m'am temut a mă atinge cu mâna de capul tău, Mântuitorului a strigat Mergătorul înainte. Că nu este cu cuviinţă a se apropia iarba de foc. Tu mai vârtos mă sfinţeşte pre mine robul tău.

Alt Tripezneţ, al căruia Acrostih este: Cei de a treia... **Glasul al 2-lea, Irmos.**

Poruncii muncitorului...

Somnul lenei cel sufletesc lepădându-l, cu privegherea inimii celuice vine să curăţească sufletele în repejuni, să strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul şi-l prea înălţaţi în veci.

Din destul să fie întru noi fapta sufletului întru înnaltă privire, ca dupre amândouă părţile arătându-ne luminaţi, celuice curăţeşte toate să-i strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Talantul cu cuvânt lucrător împodobindu-l întru în-

doită lucrare, cu credinţă Stăpânului celui ce-l dă, credincioşii ca nişte robi să-i aducem, celuice vine să se boteze spre înnoirea sufletelor.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Poruncii muncitorului cei „trei cuvioşi tineri nesupu-„indu-se, în cuptor fiind a-„runcaţi, au mărturisit pre „Dumnezeu, cântând: Bine „cuvântaţi lucrurile Domnu-„lui pre Domnul.

Peasna 9, Irmos.

Slăvit-ai, Hristoase, pre Născătoarea de Dumnezeu, ceeace te-a năs-„cut pre tine, din carea „Ziditorul nostru cu trup a-„semenea nouă pătimitor te-ai „îmbrăcat, dezlegătorul gre-„şelilor noastre. Pre aceasta „fericindu-o toate neamurile, „pre tine te mărim.

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cu vrednicie cunoştinţa dumnezeescului Botez, înţelepţeşte să luăm. Că vine Ziditorul să dăruiască curăţire streină, botezându-se în repejuni, şi să arate tuturor schimbare nouă.

Căutând la Hristos celce s'a smerit de bună voie, până şi la chip de rob; sub mâna lui cea tare acum să ne smerim, cu duhul înălţându-ne. Ca pre acesta ce va să se boteze, cu fapte bune să-l cinstim.

Alt Irmos al Tripezneţului.
Ceeace pre Dumnezeu cel ne...

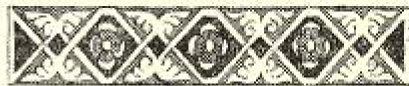
Intinăciunea cea grea a păcatului lepădându-o, curaţi să ne arătăm Stăpânului, celuice a curăţit pre toţi cu dumnezeeştile rîuri.

La Hristos, celce vine în rîul Iordanului să se boteze, veniţi să ne apropiem, cu curgeri de lacrămi curăţindu-ne.

Pre noi, ceice am prăznuit naşterea ta, Mântuitorule, cu Maghii şi cu păstorii, acum ne primeşte. Cari te cinstim pre tine, celce vii să te botezi.

Irmosul:

Ceeace pre Dumnezeu „cel neîncăput, în pântece l-ai „încăput şi bucurie lumii ai „născut, pre tine te lăudăm, „Născătoare de Dumnezeu „Fecioară.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul înainte prăznuirii de 2 ori. Slavă, a sfântului Silvestru,**
Şi acum, al înainte prăznuirii.
După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Imbrăcându-te, Iisuse al meu întru a mea sărăcie, mers-ai amestecându-te cu robii, şi Botez cerând dela

rob, iubitorule de oameni. Pentru aceasta văzându-te Ioan, a strigat: Cum te voiu boteză pre tine celce nici cum nu ai spurcăciune? Dumnezeule prea bune.

Slavă, Şi acum, asemenea:

Merge mai 'nainte Hristos pentru bunătate la izvoarele rîului Iordanului, şi va întru acelea să lucreze cu Darul înnoirea noastră. Dumnezeescule Mergătorule înainte, priimeşte-l pre dânsul bucurându-te; şi vrând el, în ape spală pre unul iubitorul de oameni.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Sărăcind cel bogat pentru milostivirea cea multă, vrând să ne îmbogăţească pre noi, cari sărăcisem oarecând pentru neînfrânare, vine să intre în repejunile Iordanului, şi dela Ioan arătat să se boteze. Să lăudăm credincioşii smerenia lui cea multă.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Plinitu-s'a astăzi glasul Isaiei celuice strigă: Gătiţi calea Domnului, şi cărări faceţi, că a strigat precum zice: Trâmbiţa cea iubitoare de pustie, pre toţi chemându-i, Ioan cel mare. Deci, să alergăm împreună, lucruri mărite să vedem.

CANOANELE.

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, şi al sfântului pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Celuice marea cea neumblată şi cu valuri, cu dumnezeească porunca sa o „a uscat; şi a trece pedestru „printr'însa, pre poporul Is„railtenesc l-a povăţuit; Dom„nului să-i cântăm, că cu sla„vă s'a prea slăvit.

Simţind venirea Domnului, din pustie vine dumnezeescul Mergătorul înainte, strigând luminat: Apropiatu-s'a şi s'a arătat mântuirea, pocăiţi-vă şi cu apă vă curăţiţi.

Pre mine cel afundat în viforul păcatelor, Cuvinte cel împreună fără început cu Tatăl, cu totul mă curăţeşte cu stropirea pocăinţii. Celce dărueşti pururea cu Botezul tău credincioşilor mântuire, pentru milostivirea cea nemăsurată.

Pământul Zavulonului (precum scrie), văzând lumina cea neapusă, luminează-te, că iată a venit la rîurile Iordanului; şi pre Dumnezeu celce este preste toate, îl laudă, strigând: Domnului să-i cântăm, că cu slavă s'a prea slăvit.

Pre tot poporul văzându-l

Mergătorul înainte viind către dânsul le-a grăit: Cine v'a arătat vouă ca să fugiţi de mânia ce va să fie? Faceţi roduri de pocăinţă, cu Darul mântuindu-vă.

Alt CANON al Ierarhului.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Dă-mi fericite Dar, a te lăudà pre tine cu credinţă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat, a tăiat pre cea ne...

Fiul lui Dumnezeu Tatălui te-ai făcut (dupre Dar) Silvestre, iubind viaţa curată. Şi cu străluciri dumnezeeşti făcându-ţi sufletul cu chip luminat, te-ai mutat către lumina cea neînserată, strigând: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a preaslăvit

Cu mare înţelepciune ai biruit patimile, şi trupul prin nevoinţe postniceşti l-ai supus Duhului, înţelepte; şi lăcaş dumnezeesc făcându-te Treimii arătat, ai pierdut duhurile viclenirii; cântând Domnului, că cu slavă s'a preaslăvit.

Dumnezeeşte supuindu-te legii lui Dumnezeu şi înfrumuseţându-te cu cunoştinţa dumnezeeştei Scripturi; preînţelepţii Elinilor i-ai învăţat adevărul, a mărturisi pre Hristos împreună cu Tatăl şi cu Duhul, strigând: Domnului să-i cântăm, că cu slavă s'a preaslăvit.

Slavă:

Propoveduit-ai, fericite Silvestre, pre Hristos cel întrupat, a se cunoaşte într'un Ipostas, şi a se înţelege în două voiri şi în două lucrări; carele a îndumnezeit pre ceice cu credinţă strigă lui: Domnului să-i cântăm că cu slavă s'a preaslăvit.

Şi acum, a Născătoarei: de Dumnezeu

Ca să împreune pre cei de jos cu cei de sus, însuşi Dumnezeul tuturor, a intrat în pântece neispitit de bărbat; şi arătându-se întru asemănarea trupului, a stricat păretele cel din mijloc al vrajbei şi a mijlocit pace, dăruind viaţă şi Dumnezeească mântuire.

Peasna 3, Irmos:

Întăreşte-ne pre noi întru tine, Doamne, celace prin lemn ai omorît păcatul, „şi frica ta o sădeşte în ini- „mile noastre, celorce te lău- „dăm pre tine.

Arătatu-s'a Hristos, strigă Mergătorul înainte şi la rîurile Iordanului merge; a'l întâmpină pre dânsul să sârguim, cu gânduri curate fiind luminaţi.

Căutându-mă pre mine cel rătăcit, întru cele fără cale Dumnezeul meu, întru sărăcia cea prea bogată îmbrăcându-te, stai de faţă să te botezi, Mântuirea tuturor.

Pământul şi Cerul acum

să dănţuească; Făcătorul de bine al tuturor se botează în ape, cufundând mulţimea greşelilor noastre celor fără număr.

Alt Canon, Irmos:

Frica ta, Doamne...

Câştigând curăţia gândului, te-ai făcut Ierarh, priimind ungere sfântă. Pentru aceea te lăudăm pre tine, Părinte, purtătorule de Dumnezeu.

Pre celce trupeşte şi-a întins palmele pre Cruce, l-ai propoveduit Dumnezeu, cu dovedirile tale cele cuvântătoare, şi semeţia jidovilor o ai pierdut, prea fericite.

Slavă:

Foarte mare făcându-te întru minuni, duhurile goneşti şi boalele celorce se roagă cu credinţă le curăţeşti, Silvestre gânditorule de cele dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară curată după naştere ai rămas întru tot sfântă. Că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, carele s'a asemănat nouă fără păcat.

Irmosul:

Frica ta, Doamne, o sădeşte în inimile robilor tăi, şi „fii nouă întărire, celorce întru „adevăr te chemăm pre tine.

CONDACUL înaintea prăznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

La repejunile Iordanului, astăzi viind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a mă boteza, că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

ICOS.

Nu te silesc pre tine, Botezătorule, ca să treci hotarele; nu'ţi zic ţie spune-mi celece grăeşti celor fără lege, şi vezi pre păcătoşi. Numai mă botează tăcând şi aşteptând cele din Botez, că vei să aibi pentru aceasta învrednicire carea nu a fost îngerilor. Că decât proorocii mai mare te voiu face. Că dintru aceea nici unul arătat pre mine nu m'a văzut, ci întru închipuiri şi în umbre şi visuri; iar tu înaintea mea stând m'ai văzut, că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

Sedealna Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Rîu al bunei credinţe arătându-te, Silvestre, tot pământul l-ai adăpat, cu rîurile dogmelor tale, ca un Ierarh dumnezeesc, cu ploile minunilor, ai spălat întinăciunile patimilor, şi dupre vrednicie ai moştenit pâraele desfătării; drept aceea adunându-ne astăzi, cu cântări, dupre cuviinţă te cinstim şi cu credinţă strigăm ţie dumnezeescule Ierarhe: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să ne

dăruiască, celorce prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii, glasul al 8-lea.

Podobie: Fluerile păstoreşti...

Dumnezeule celace eşti nevăzut, Cuvinte cel neajuns, carele te-ai născut din Tatăl mai pre sus de fire şi de cuvânt, şi iarăş mai pre urmă din Fecioară, neschimbând ceeace ai fost, mergi în curgerile Iordanului acum să te botezi cu trupul; celace bine ai voit a mântui ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci tu însu-ţi Domnul te-ai în„trupat, şi m'ai mântuit pre „mine tot omul. Pentru acea„sta strig ţie: Slavă puterii tale, Doamne.

Minunează-se de venirea ta marele Mergătorul înainte, Iisuse, făcătorule de bine, şi spăimântându-se, strigă către tine: Foc fiind, Stăpâne, să nu mă arzi pre mine, celace sunt iarbă, Doamne.

Văzându-mă pre mine, stând acum de bună voie în apele acestea, apropie-te Ioane şi mă botează, ca să fac Darul cel prin apă neamului omenesc.

Soare ca în nişte nori, ascuns în trup te-am cunoscut Dumnezeul meu; dar cum eşti gol acum cu apele fiind îmbrăcat, Ioan a strigat, spăimântându-se.

Luminează-se firea omenească, şi mântuire ià de întunerecul păcatului, şi de sus se îmbracă cu dumnezeeească îmbrăcămintea nestricăciunii golindu-mă eu.

Alt Canon, Irmos.

Auzit-am, Doamne, taina...

Ierarh cuprins de Dumnezeu te-ai arătat, Părinte Silvestre, ungând preoţi prin Duh dumnezeesc, şi noroade luminând prea sfinţite.

Cu ajutorul Duhului gonind boale, ai tămăduit patimi nevindecate, întru tot fericite, întorcând din înşelăciune pre cei fără de minte.

Izgonind înşelăciunea eresurilor, Silvestre, ai păstorit turma la verdeaţa cunoştinţei de Dumnezeu, izvorînd apele bunei credinţe.

Slavă.

Darul Duhului sfânt, s'a vărsat în buzele tale, Părinte. Pentru aceea te-a uns Dumnezeu preot norodului său, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Vindecă zdruncinările inimii mele Fecioară, şi îndreptează mişcările sufletului meu către voirile lui Dumnezeu, Preacurată.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina po-„runcilor tale povăţueşte-ne „pre noi, că afară de tine pre „alt Dumnezeu nu ştim.

Pocăiţi-vă, împărăţia lui Dumnezeu s'a apropiat. Strigă sfinţitul Mergător înainte ce s'a arătat din pustie şi ne-a înnoit pre noi cei pustiiţi.

Venit-a Hristos pre carele legea de demult l-a numit şi sfinţită adunarea proorocilor, înnoindu-ne cu dumnezeescul Botez, pre noi cei învechiţi cu multe greşeli.

Streine şi înfricoşate lucruri (a zis Ioan) văd astăzi. Acum izvorul nemuririi a venit să ceară dela o mică picătură dumnezeescul Botez.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Cu împletirile cuvintelor tale Părinte, ai dezlegat toate legăturile cele deşarte; şi pre cei legaţi de înşelăciune, i-ai legat întru dumnezeeasca credinţă; deschizând cugetele lor cu descoperirea Scripturilor, Ierarhe fericite.

Inima ta părinte s'a făcut fără prihană întru îndreptările Stăpânului tuturor, pre carele iubindu-l, trupul ţi l-ai biruit şi îmbogăţindu-te cu Darul minunilor, vindeci boalele cele cumplite, şi cele grele zdruncinări ale sufletelor.

Slavă:

Boala eresului celui cumplit al lui Manent, cea ucigătoare de suflet, care cu amar mânca inimile, încetându-o cu lucrătoare leacuri ale cuvintelor tale, purtătorule de Dumnezeu, o ai vindecat ca un doftor, cu Darul cel dumnezeesc al sfântului Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, ceeace singură ai născut pre cel cu putere nemărginită, carele a sărăcit întrupându-se, bucură-te, îndreptarea lumii celei căzute, Preacurată. Bucură-te, dezlegarea întristării. Bucură-te, mântuirea credincioşilor. Bucură-te, scaunul cel înalt al lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Adâncul cel mai de desubt al păcatelor m'a încunjurat; ci ca pre proorocul Ionà, Doamne, Doamne, scoa-„te din stricăciune viaţa mea.

Rourează dezlegarea păcatelor noastre, iubitorule de oameni, celace în curgerile Iordanului ai cufundat greşelile pământenilor, pentru mare mila ta.

Noeanul dreptăţii fiind tu, Hristoase, mergi acum în rîul

Iordanului să cufunzi pre balaur, şi neascultarea lui Adam să o speli.

Izvorul nestricăciunii fiind tu, Hristoase, cu adevărat, cum te vor încăpeà pre tine curgerile rîului? A strigat Mergătorul înainte, slăvind multă milostivirea ta.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Cu rugăciunile tale ai închis în pază veşnică şi nescăpată pre cel viclean balaur, carele din pizmă stricà pre ceice se apropiau de el fericite, puindu-i pecetea Crucii ca nişte uşi şi ca nişte zăvoare.

Sunetul cuvintelor tale, celor curgătoare de miere, în tot pământul a ieşit prea fericite, şi lumina învăţăturilor tale, şi razele minunilor, şi arătarea cea dumnezeească a faptelor a strălucit la marginile lumii.

Slavă:

Izvorînd vindecări şi daruri dumnezeeşti din destul totdeauna, din ploile prea sfântului Duh carele lucrează toate, Ierarhe prea fericite, vindeci în Dar pre ceice vin către tine cu credinţă curată.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

De Dumnezeu grăitorii prooroci cunoscând adâncimea tainei tale, Fecioară; proorocește o au vestit mai 'nainte luminându-se cu dumnezeescul Duh. Şi acum văzând noi acele arătări credem cu bucurie.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu văr-„să către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăţi, şi viaţa mea s'a apro-„piat de iad şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din stri-„căciune, scoate-mă.

CONDACUL Ierarhului, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

De înţelepciunea lui Dumnezeu umplându-ţi gura ta, ne-ai descoperit nouă cunoştinţa Treimii; şi nedumnezeirea tiranilor o ai surpat, Silvestre, cu praştia cuvintelor tale. Drept aceea roagăte Domnului pentru noi.

ICOS.

Imbogăţindu-te cu scaunul căpeteniei apostolilor, te-ai arătat slujitor lui Dumnezeu prea minunat, împodobind, întărind şi mărind Biserica cu dogme dumnezeeşti. Şi luminându-o ca o stea luminoasă cu lumina bunătăţilor, şi învăţându-o să creadă în Treime, ca întru o Dumnezeire nedespărţită, ai gonit eresurile vrăjmaşilor, prea înţelepte, Silvestre. Pentru aceea roagă-te Domnului pentru noi.

Intru această lună, în 2 zile, pomenirea celui dintru sfinți, părintelui nostru Silvestru papă al Romei.

Stih: Inviază boul cel mort pre Zamvri vrăjitorul ruşinând.
Silvestru papa Romei, carele vieţuieşte şi mort fiind.
Silvestru duhul şi-a dat,
În a doua zi a acestei luni cu adevărat.

Acest sfânt, pentru al lui mult spor şi înălţare spre bunătăţi, a fost hirotonit episcop Romei celei vechi dacă a murit Miltiad. Şi fiind făcător de multe minuni, şi aducând pre marele Constantin împăratul la credinţa întru Hristos, şi curăţindu-l prin sfântul Botez, de patimile trupului şi ale sufletului, şi arătându-i din lege şi din prooroci, că Hristos este mai 'nainte proorocit. Şi înviind taurul, pre carele îl omorîse jidovul Zamvrî fermecătorul cu fermecele, pre carele Zamvrî nu l-a putut învia. Şi fiind mijlocitor la mulţi de mântuire, întru bătrâneţe adânci s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Teaghin.

Stih: Teaghin intră în mijlocul mării aşa,
În care de te vei şi afundă, în lăuntrul Cerului te vei aflà.

Acesta a fost episcop în cetatea Paria Elispontului, deci adus fiind la tribunul Zilichintie şi mărturisind pre Hristos Dumnezeu, fără de cruţare a fost bătut cu toiege. Apoi a fost legat, şi după acestea a fost aruncat în adâncurile mării, unde şi-a săvârşit calea nevoinţei.

*Intru această zi, sfinţii Teopemt şi Teodota, maica sfinţilor celor fără de argint, în pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Teopempt ca să-l dezlege de legătura trupească voind,
Venit-au îngeri înfocaţi, Dumnezeu trimiţând.

Stih: Teodot trecut-a viaţa boalelor.
Ceeace a născut în viaţă pe vindecătorii neputinţelor.

*Intru această zi, prea cuviosul Marcu cu pace s'a săvârşit.

Stih: Marcu pământeşti cuvinte n'a auzit cu adevărat,
Şi mai 'nainte de a se mută dela pământ, urechile dela cele pământeşti ş'a ridicat.

Întru această zi, pomenirea sfântului mucenic Vasile, cel din Anghira.

Stih: Strigarea, groapa, muşcarea fiarelor celor sălbatice cu adevărat,
Pre Vasilie cel prea blând nu l-a înfricoşat.

Sfântul acesta mucenic Vasilie a fost pre vremea lui Iulian Paravatul, din cetatea Anghirei. Şi fiindcă credea în Hristos, a fost prins şi ducându-l faţă la ighemonul Satornil, cu mare îndrăzneală a mărturisit înaintea lui pre Hristos. Deci, fiind spânzurat, a fost strujit fără milostivire. Apoi a fost adus dela Anghira la Constantinopol şi acolo iarăş a fost strujit. Şi atâta de tare a fost întins, în cât i-a ieşit încheieturile umerilor şi a mâinilor sale. Apoi a tăiat curele, şi a scos din trupul său, şi cu fiare înfocate i-a străpuns mădulările; şi toate aceste munci le-a suferit cu bărbăţie. Pentru care a şi priimit ajutorul dela Dumnezeu. Căci fiind aruncat în cuptor de foc aprins, a fost păzit nevătămat, prin rugăciunea sa. După acestea l-a întors legat la Chesarea, şi a fost osândit de boierul cel de acolo, ca să se lupte cu fiarele. Deci făcând rugăciune, şi fiind lovit de o leoaică, s'a săvârşit şi a luat cununa nevoinţei. Iară sfintele lui moaşte, cu osârdie adunându-le rudeniile şi prietenii săi, şi înfăşurându-le cu mirezme şi cu giulgiu, le-au îngropat cu cuvenita cinste, la loc însemnat. Iară mai în urmă au zidit acolo şi o sfântă biserică, întru numele sfântului acestuia.

*Intru această zi, sfântul Serghie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Nu este cu putinţă a se spune nici în minte a se închipuì arătat,
Câtă bucurie Serghie tăindu-i-se capul, avea cu adevărat.

*Intru această zi, sfântul Teopist, cu pietre fiind bătut s'a săvârşit.

Stih: Teopiste credinciosule te omoară pre tine cu pietre arătat,
Mulţimea necredincioşilor prin răul sfat.

*Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Cosmà arhiepiscopul Constantinopolei, făcătorul de minuni, carele este în sfânta biserică ce se chiamă Sevasmia.

Stih: Având de sus Cosmà Dar îndoit,
Mare podoabă înaltului scaun ai stătut.

*Intru această zi, sfântul noul mucenic Zorz Giurgiul carele în Mitilina mărturisind prin sugrumare s'a săvârşit. In anii una mie şapte sute şaptezeci.

Stih: Zdrobeşte-ţi bine mucenice şi mâna ta prin sugrumare,
Căci aşà vei zdrobi pre vrăjmaşul celce te-a zdrobit prin luptare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos.

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără „de Dumnezeu, şi fiind a„runcaţi în mijlocul focului „răcorindu-se, au cântat: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri.

Cu haină sfinţită îmbrăcându-mă, Hristoase, pre mimine cel golit, prin sfatul amăgitorului, gol ai venit ca să intri în ape pentru bogăţia bunătăţii, laud milostivirea ta, şi mă închin minunatei rânduelii tale.

Ce este această multă purtare de grije a ta, Hristoase, pentru noi? Ce este această negrăită şi mai pre sus de minte smerenie? Zis-a Ioan când te-a văzut pre tine gol, şi poruncindu-i lui ca să te boteze.

Aprins-ai, Hristoase, ca o făclie cinstitul tău trup în mijlocul Iordanului şi ai căutat chipul cel îngropat cu patimile şi cu păcatul; şi aflându-l l-ai înfrumuseţat cu Botezul tău, bunule. Pentru aceasta te lăudăm pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei din Iudeea...

Drept ca un finic în casa Domnului, ai înflorit, Părinte, rodurile dreptăţii, din carele se hrănesc ceice te cinstesc, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cu dovedirile cele tari ale cuvintelor tale, ai biruit pre cei cu minte deşartă, cari boleau de necredinţă, şi bucurându-te (prea lăudate Silvestre) cântai: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slava şi pomenirea ta, Părinte, petrece în veci, împreună cu toţi drepţii, cu cari pomeneşte-ne pre noi, ceice cu credinţă cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Ierarhul cel strălucit luminându-se cu strălucirea Duhului, a risipit întunerecul răutăţii, şi a luminat pre toţi ceice strigă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu:

Prea minunată Fecioară! Tu ai purtat în pântece pre cel mai 'nainte de veci, asemănându-se cu noi prin trup, pentru nemărginita sa milostivire, ca să mântuiască pre ceice cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos.

Pre Dumnezeu carele s'a pogorît în cuptorul cel cu foc la tinerii evree- „şti, şi văpaia întru răcoreală „o a prefăcut, ca pre Dom- „nul lăudaţi-l lucrurile, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Glasul celuice strigă în pustie, arătat înainte a stătut Ioan, întorcând inimile celece se pocăesc cu căldură, să slăvească pre Mântuitorul şi Stăpânul celce s'a arătat în Iordan.

Izvorul dulceţii eşti, celace mările şi izvoarele ai făcut şi cum în ape intri? Ce voeşti să speli? Celace eşti spălarea şi curăţirea tuturor celorce te laudă pre tine, Hristoase în veci.

Căutând să usuci curgerile răutăţii vrăjmaşului, şi mările patimilor să le potoleşti, şi credincioşilor curăţire şi iertare să le izvorăşti, Stăpâne, vii să te botezi în repejunile Iordanului.

Făcătorule al vremilor şi al anilor, sub ani făcându-te pentru milostivire, celace fără de ani ai strălucit din Tatăl cel prea fără început: Venit-ai să speli greşelile tuturor cele de preste ani, în repejunile Iordanului.

Alt Canon, Irmos:

Ceice s'au făcut cu Darul...

Invăţând o fire a unei Dumnezeiri, ce se înţelege în trei feţe, neîncetat, Părinte, cântai: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Numitu-te-ai, Părinte, adevărat învăţător adevărului. Pentru aceea ai defăimat în privelişte înşelăciunea rătăcirii celei cu nume mincinos, cântând: Binecuvântaţi toate făpturile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Arătatu-te-ai căpetenie a sfintei adunări, de taine învăţătorule. Şi ai împodobit scaunul căpeteniei ucenicilor, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu bunătăţi dumnezeeşti înfrumuseţându-ţi inima, Părinte, cu totul te-ai făcut frumos, şi te-ai împreunat cu cetele cele de sus, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Urmând graiurilor tale celor dumnezeeşti, neamurile omeneşti te fericim pre tine cea pururea fericită, şi cântăm: Binecuvântaţi toate lu-

crurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Ceice s'au făcut cu Da-„rul tău, biruitori tiranului, „şi văpăiei, tinerii ceice au „păzit foarte poruncile tale, „au strigat: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul, şi-l prea înălţaţi în-„tru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele „cu negrăită înţelepciu-„ne a venit să înnoiască pre A-„dam cel căzut rău prin mânca-„re întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupându-„se pentru noi credincioşii, cu „un gând întru laude îl slăvim.

Văzându-te Ioan pre tine făcătorul de bine, la sine vi-ind, şi cerând cu smerenie dela dânsul Botez, minunându-se, s'a spăimântat, neîn-drăznind nici cum a se atinge cu mâna, de celce se atinge de munţi şi fumegă.

Ca o rândunea prea cinstită, vestind primăvara cea înţelegătoare, stătut-a Botezătorul înaintea celorce sunt în iarna nemăsuratelor greşeli, şi a celorce rabdă pururea viforul duhurilor celor protivnice prin prea cumplite patimi.

Pre tine raza slavei Tatălui carele ai strălucit celorce şedeau întru întunerecul răutăţilor, Soarele cel neapus, Doamne. Şi ai venit să luminezi pre toţi cu sfinţitul tău Botez, ca pre un Dumnezeu şi Mântuitor cu cântări te slăvim.

Securea morţii lângă rădăcină zăcând, ca pre un lemn te îngrozeşte cu tăierea, nerodirea ta văzându-o. Deci, nu rămânea neroditor, suflete al meu, ci strigă lui Dumnezeu cu fierbinte pocăinţă, greşit-am ţie, mântueşte-mă.

Glasul celuice strigă, s'a auzit în inimile cele pustiite: Veseliţi-vă, înainte a stătut Hristos, iertare tuturor dăruindu-le. Sfinţiţi-vă toate: marea şi izvoarele, rîurile şi văile, luncile şi toate cele de sub soare.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de...

Cu osârdie te-ai jertfit pre sine-ţi prea fericite, prin omorîrea desfătărilor, şi te-ai făcut jertfă bine priimită, celuice s'a omorît pentru noi.

Ca o dumnezeească căpetenie a sfinţilor părinţi, ai întărit dogma cea prea sfântă, oprind dogmele ereticilor cele fără de Dumnezeu.

Cu cetele celor fără trup te-ai adunat, biruind pre vrăj-

maşii cei fără trup, dumnezeescule Ierarhe, Silvestre.

Slavă:

Pomenirea ta a răsărit în lume ca un soare strălucitor, povăţuind la lumină, pre ceice te laudă cu credinţă, Părinte Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară iubitoare de bunătate, îmbunează sufletul meu cel rănit de păcate, ceea ce ai născut pre Dumnezeu şi Domnul cel bun.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare „de Dumnezeu, te mărturi-„sim pre tine, Fecioară Curată, „cei mântuiţi prin tine, cu ce-„tele cele fără de trupuri, slă-„vindu-te pre tine.

SVETILNA.

Podobie: Femei ascultaţi...

Glasul celuice strigă glăsueşte, şi dealuri săltaţi, dănţueşte neamul omenesc; pentrucă Cuvântul cel fără început trup luând ca un om, a venit să se boteze în Iordan de mâinile care le-a zidit, cufundând păcatul lumii.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Cum te vor priimi curgerile rîului, iubitorule de oameni? Pre tine celace ai făcut rîurile şi marea din celece n'au fost. Cum va îndrăzni Mergătorul înainte a'şi pune mâna, Stăpâne, pre creştetul tău cel preacurat? Lăudăm cutremurându-ne, Cuvinte, înălţimea sărăciei tale.

LA HVALITE.

Punem Stihirile pe 4, glasul al 6-lea:

Podobie: Îngereştile puteri...

Puterile îngereşti mergeţi înainte, dela Vitleem la râurile Iordanului. Mergi mai'nainte Ioane, lăsând pustiul. Bucură-te rîule şi te găteşte şi tot pământul să se veselească. Hristos vine să curăţească păcatul lui Adam, ca un milostiv.

Cu guri curate, şi cu suflete curăţite, veniţi în taină Vitleemul părăsind, şi la Iordan cu Hristos mergând, să-i cântăm lui cu veselie, toate moştenirile pământului, acum cu credinţă, zicând: Bine eşti cuvântat celce vii, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Mare şi înfricoşată taină este, că Dumnezeu oamenilor s'a asemănat, şi celace nici cum de păcat nu ştie, ca un vinovat cere dela Ioan a se botezà astăzi în râul Iordanului. Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezul nostru, slavă ţie.

Floarea lui David răsărind din Fecioară, Hristos a venit la râurile Iordanului, să spele păcatele strămoşului cu ape.

Dănţueşte, Adame, veseleşte-te, Evo! Cerul să se bucure, noroade să zicem: Bine eşti cuvântat celce vii, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, glasul şi Podobie aceeaş.

Cutremură-se cu mâna temându-se a'şi pune mâna, bucură-se cu sufletul gândind Ioan cum bine ai voit a'ţi plecà creştetul tău în chip de rob fiind îmbrăcat, ca pre oameni să-i scapi din robia vrăjmaşului, pre ceice strigă: Bine eşti cuvântat celce vii, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Şi acum, asemenea.

Tot pământul cu taină să se bucure acum dupre proorocie, şi munţii să sălteze. Intoarce-ţi curgerile, Iordane, precum scrie, înfricoşază-te de faţa Stăpânului. Că Dumnezeu făcându-se om, pre toţi oamenii a venit să-i curăţească de păcatul lui Adam.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile pe 6, însuşi glasul.

Mai luminat de cât soarele a fost praznicul naşterii lui Hristos. Luminat şi prea strălucit se arată şi celce vine al dumnezeeştei arătării lui. Intru acela păstorii cu îngerii slăvind, s'au închinat lui Dumnezeu, celuice s'a făcut om. Iară întru acesta Ioan de Stăpânul atingându-se cu mâna cea dreaptă, cu cutremur a grăit: Sfinţeşte-mă pre mine şi apele, însuţi celace ai mare milă.

Stih: Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Găteşte-te, Iordane rîule; că iată vine Hristos Dumnezeu, să se boteze dela Ioan, ca să sfărame cu dumnezeirea capetele balaurilor cele nevăzute în apele tale. Bucură-te pustiul Iordanului. Munţilor săltaţi cu veselie, că vine veşnica viaţă să cheme pre Adam. Glasul vestitorului strigă: O Ioane Mergătorule înainte: Gătiţi căile Domnului şi cărările lui drepte să le faceţi.

Stih: Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Să se veselească pustiul Iordanului şi să înflorească ca crinul, că glasul celuice strigă s'a auzit într'însul, gătiţi calea Domnului. Că celace a pus munţii cu măsură şi văile cu cumpăna, celace toate le umple ca un Dumnezeu, se botează dela slugă. Inceput-a a săràcì, celce dărueşte daruri bogate. Auzit-a Eva, întru scârbe vei naşte fii, iară acum a auzit Fecioara, bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine, celce are mare milă.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

Ioane Botezătorule, celce din pântece m'ai cunoscut pre

mine Mieluşelul, la rîu fă-mi slujbă, cu îngerii slujeşte-mi, tinzându-te atinge-te cu palma de creştetul meu cel prea curat. Şi când vei vedeà munţii cutremurându-se şi Iordanul întorcându-se, să strigi cu dânşii: Celace te-ai întrupat din Fecioară spre a noastră mântuire, Doamne, slavă ţie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Inainte prăznuirea Botezului Domnului, şi sfântul prooroc Malahia şi sfântul mucenic Gordie.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale proorocului 3, şi ale mucenicului 3.**

Stihirile proorocului, glasul al 8-lea.

Podobie: Doamne, de ai şi stătut...

Doamne, pre proorocul tău pun rugător şi mijlocitor către tine. Cu ale căruia rugăciuni şi mijlociri îndurate, desleagă greşelile sufletului meu celui desnădăjduit, ca un îndurat ce ai bunătate din fiinţă şi din fire.

Cuvintele limbii tale celei de Dumnezeu mişcate, văzându-le că au ieşit adevărate pre tine te fericesc acum proorooace, lăudându-te întru adevăr; că tu cu glas subţire, ai străbătut lumea ca un fulger, spuind mai 'nainte venirea Domnului cea mântuitoare.

Cu viaţa ta cea asemenea îngerilor te-ai arătat înger pre pământ. Şi numire de înger întocmai ai câştigat, frumuseţea sufletului alcătuindu-o, împreună cu frumuseţea trupului, ~~Malahia~~, prea fericite.

Maleahi

Alte Stihiri ale mucenicului, glasul acelaş.

Podobie: O prea slăvită minune...,

Văzând negura înşelăciunii înălţându-se, te-ai depărtat cu fugirea, purtătorule de chinuri, Gordie, aşteptând pre Dumnezeu; şi în multe osteneli deprinzându-te, şi cu postiri obişnuindu-te, simţind puterea lui ca un luptător de sine-ţi chemat, ai năvălit asupra protivnicului.

Foarte cu îndrăsneală ai ajuns la mulţimea vrăjmaşilor prea lăudate, Gordie, întru nimica socotind priveliştea celor fărădelege. Şi stând în mijloc propoveduitor de bună voie cu glas mare ai propoveduit pre Hristos, Ziditor şi Domn, dimpreună cu Tatăl fărăînceput, şi cu sfântul Duh de o cinste şi întocmai veşnic.

Tăindu-ţi-se capul cu sabia, arătat te-ai mutat din viaţă în viaţă, dela cea muritoare, la cea nemuritoare, şi din cea stricăcioasă, către cea nestricăcioasă, neaşteptând moarte firească, ci de bună voie alegând a murì. O! cât sunt de minunate nevoinţele tale, pur-

tătorule de chinuri, Gordie, prin care ai slăvit (mucenice) pre Hristos cel unul milostiv.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii, glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

O prea slăvită minune, celace cu Duh sfânt botează şi cu foc, la Iordan vine să se boteze dela Ioan, Dumnezeu fiind nu gol, nici om simplu, ci în două firi, unul acelaş Fiul cel unul născut. Cerând, adică Botez, ca un om dela cel muritor, iar ca un Dumnezeu ridicând păcatul lumii, şi dând tuturor mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 6-lea.
Podobie: A treia zi ai inviat...

Iată luminarea credincioşilor, iată curăţirea noastră, va să intre în curgerile rîului, ca să spele întinăciunea răutăţii oamenilor şi să ne înnoiască pre noi cei sfărâmaţi.

Stih: Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Dacă te-a văzut pre tine viind Mergătorul înainte, Doamne, şi cerând ca să te botezi dela dânsul, cu frică a strigat: Dumnezeule făcătorul meu, cum te voiu botezà pre tine cel nespurcat?

Stih: Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele, şi s'au spăimântat.

Să ne adunăm credincioşii duhovniceşte, la rîurile Iordanului, ca să vedem arătat minune mare, că Ziditorul tuturor s'a arătat văzut şi să se boteze a venit.

Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea.

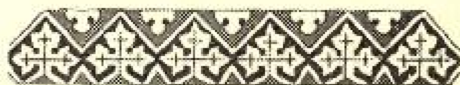
La rîul Iordanului, Hristos Dumnezeul nostru vine la Botez, vrând să ne curăţească pre noi defărădelegile noastre, cu arătarea sa, ca un singur bun şi de oameni iubitor.

Troparul proorocului, glasul al 2-lea:

Pomenirea proorocului tău ~~Malahia~~, Doamne, prăznuind printr'însul te rugăm, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, al Mucenicului, glasul al 4-lea.
Mucenicul tău, Doamne, Gordie...
Caută la sfârşitul cărţii.

Şi acum al înainte prăznuirii, glasul al 4-lea:
Caută-l în 2 zile.

LA PAVECERNIŢĂ

Cântăm Tripeznețul, al căruia Stihul cel de pe margine este acesta la Greci:
Cei de a patra...

Peasna a 3-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Pre piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor „mei, că s'a veselit duhul meu „a cântà: Nu este sfânt ca „Dumnezeul nostru, şi nu „este drept, afară de tine, Doamne.

In deşert a fost gândul lui Irod celuice fărădelege a ucis pre pruncii, cari vreau

să dobândească iertare, că Hristos Mântuitorul nostru, viaţă nepierzătoare tuturor dărueşte, botezându-se.

Cumplită sfătuirea lui Irod, vârsta cea tânără a pruncilor, mai 'nainte o a omorât, Vitleemul umplându-l de sângiuri. Iară acum vine Hristos ca să facă Bisericii fii mulţi prin Botez.

Alt Tripeznet.

Peasna a 5-a, glasul al 6-lea, Irmos:

La tine mânec, celace prin milostivire te-ai micşorat pre tine, nes„chimbat pentru cel căzut, şi „cu mână de rob ai voit a te „botezà, Cuvinte al lui Dum„nezeu, pace dă-mi mie iu„bitorule de oameni.

Curăţindu-ne cugetele şi mai 'nainte spălându-ne cu împărtăşirea tainei înfricoşatei rândueli, toţi credincioşii să întâmpinăm pre Hristos, celce vine în repejunile Iordanului să ne curăţească pre noi.

Vedeţi prieteni glasul Cuvântului, sfeşnicul Soarelui, pre prietenul Mirelui, celce strigă noroadelor, pocăiţi-vă. Şi sârguiţi a vă curăţi, spre întâmpinarea Ziditorului.

Peasna a 8-a, Irmos:

Cuvântul muncitorului pentrucă biruià, de şapte ori cuptorul a fost ars oarecând, întru carele tinerii nu s'au ars, porunca împăratului călcând, ci au strigat: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-l, şi îl prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Vărsând isvoare de lacrimi credincioşii din ochi, să ne curăţim toată spurcăciunea sufletului, şi lumina cea întreită în lumină să vedem, viind Hristos să se boteze; căruia i-a mărturisit Tatăl din Cer şi venirea Duhului sfânt a strălucit în chip de porumb.

Toată lacrima Hristos ştergând dela toată faţa, merg boalele sufletelor cele cu multă durere, fără de durere în apă să le potolească, şi pre oamenii cei învechiţi să-i înnoească cu a doua naştere, pre ceice cu cântări îl slăvesc pre el în veci.

Sfinţescu-se sufletele cu baia Botezului cea de Dumnezeu dată, şi cu focul Duhului celce curăţeşte patimile, şi arde toată materia spurcatei răutăţi, şi dă Dar a strigà întru umilinţă: Pre tine te prea înălţăm, Hristoase în veci.

Alt Canon, Irmos:

Chipul răutăţii...

Scuturând somnul răutăţii dela ochii sufleteşti, să scoatem credincioşilor vicleşugurile din inimile noastre,

şi cu lacrimi fierbinţi să ne spălăm minţile, ca văzători să ne arătăm celuice s'a arătat, slăvind pre Hristos în veci.

Cuvânt spurcat din gânduri viclene să nu scoatem, dumnezeesc cuvânt gândind, cântări să aducem Cuvântului celuice s'a arătat cu trup pentru noi, şi a luminat pre cei din întunerec. Pre carele toată făptura bine-l cuvintează, slăvindu-l în veci.

Adâncul înţelepciunii, taina cea ascunsă, acum se arată oamenilor, noeanul judecăţilor lui Dumnezeu. Acum Dumnezeu cu trup se descopere credincioşilor pre pământ arătându-se, spre înnoirea neamului omenesc. Pre carele toată făptura bine-l cuvintează, slăvindu-l în veci.

Te lepezi, Ioane, a face degrabă plecându-te mie. Deci, lasă acum, că aşà este cu cuviinţă nouă a plini cu adevărat toată dreptatea, (slugii a zis Stăpânul); pre carele toată făptura bine-l cuvintează slăvindu-l în veci.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Chipul răutăţii cumplitului Irod, toţi batjocorindu-l, „la Iordan veniţi să mergem „credincioşi, ca să vedem pre „Mântuitorul botezându-se cu „trupul de Mergătorul înainte „în repejuni. Pre carele toată „făptura bine îl cuvintează, „slăvindu-l în veci.

Peasna a 9-a, Irmos:

Cu suflete curate şi cu buze nespurcate, veniţi să mărim pre cea nespurcată şi „prea curată Maica lui Emmanuil, printr'aceasta aducând rugăciuni celuice s'a „născut dintru dânsa. Milostiveşte-te spre sufletele „noastre, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântueşte pre noi.

Ne înţelegător şi spre Hristos nemulţămitor, nimenea să nu fie, îndelungă răbdarea aşteptării lui şi a bunătăţii, defăimându-o să nu o huleaşcă. Ci cu frică şi cu bucurie să-i slujim lui, cântând: Milostiveşte-te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântueşte pre noi.

Grăeşte noroadelor celor neplecate Mergătorul înainte, cine va arătat vouă ca să fugiţi de mânia ce va să fie? Pui de năpârci. Deci roduri de pocăinţă vrednice arătaţi, strigând: Milostiveşte-te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule şi ne mântueşte pre noi.

O îndrăsnirea oarbei necunoştinţe; că pre Hristos, căruia cei de alt neam, ca unui

Mântuitor s'au închinat, cu daruri cinstindu-l, cei de casă (arătându-se el) caută nebuneşte să-l ucidă. Milostiveşte-te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule şi ne mântueşte pre noi.

Alt Canon, Irmos:
Ceeace eşti mai cinstită...

Căderea lui Adam cea cu totul pierzătoare, acum îndreptându-o, s'a arătat Adam cel nou, slobozire naşterei cei de a doua dând aeve prin Botez.

Legea şi proorocii plinind şi dreptatea săvârşind Mântuitorul tuturor, acum sub palma robului se supune, din robia vrăjmaşului scoţând pre om.

Lumină mare a strălucit neamurilor, celor întunecaţi le-a luminat dumnezeeasca rază; şi celorce şedeau de demult în umbra morţii, Soarele cel strălucit, Hristos le-a răsărit.

Inconjurat-au oştile îngereşti, pre Mântuitorul, când s'a botezat în Iordan, şi cu cutremur acea taină mare a lăudat, a smereniei lui cei negrăite.

Irmosul:

Ceeace eşti mai cinstită „decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare de „cât Serafimii, care fără stricăciune pre Dumnezeu Cuvântul ai născut, pre tine cea „cu adevărat, Născătoare de „Dumnezeu, te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Pavecerniţei celei mici dupre rânduială şi Otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul înainte prăznuirei şi al proorocului. Slavă, al mucenicului.**

Şi acum, al înainte prăznuirei.

După intâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Celace este necuprins dupre Dumnezeire, şi cuprins cu materia trupului, va să vie a se boteză în curgerile Iordanului. Pre acesta cu curăţia gândului să-l primim, că tuturor va să facă înnoire. Către carele să strigăm cu frică: slavă, Hristoase, arătării tale.

Slavă, Şi acum, asemenea:

Arătându-te tu în Iordan, Mântuitorule, ca să te botezi în ape cu trupul, oştile îngereşti s'au spăimântat văzând pre Stăpânul făpturii stând înaintea slugii. De sus te-a propoveduit pre tine Tatăl cel fără început; pentru aceasta, cu veselie strigăm ţie: slavă, Hristoase, arătării tale.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre Cuvântul cel întocmai cinstit cu Tatăl şi cu Duhul, carele s'a întrupat pentru milostivire şi s'a botezat.

Cetele îngereşti văzându-l s'au cutremurat, şi rîul Iordanului cucerindu-se şi temându-se s'a întors înapoi, ridicându-ne la înălţimea mântuirii, pre noi cei stricaţi cu patimile.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Cuvântul cel împreună fără început cu Tatăl şi cu Duhul, celce s'a închipuit pentru milostivire acum în chip strein, vine să se boteze pentru noi. Să-l întâmpinăm pre el cu gând curat, bine eşti cuvântat, strigând: Hristoase Mântuitorule, făcătorule de bine, celce vii să ne sfinţeşti pre noi.

Psalmul 50

CANOANELE

Trei: al înainte prăznuirii, cu Irmosul pe 6, al proorocului pe 4 şi al mucenicului pe 4.

Canonul înainte prăznuirii.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umplea de Duh, şi cuvânt voiu răspunde „împărătesei Maicii, şi mă „voiu arătà luminat prăznuind „şi voiu cântà minunile ei, bu„curându-mă.

Celace adâncurile cu porunca ta le-ai făcut, iubitorule de oameni, şi pământul pre ape l-ai spânzurat, Doamne, smerindu-te vii să te botezi în curgerile apelor, spălându-mă pre mine de întinăciunea patimilor.

De bună voie ai sărăcit, pre mine cel sărăcit de voie, prin adăogirile răutăţilor, îmbogăţindu-mă, Hristoase şi la apele Iordanului mergi Botez cerând, celce eşti fără de păcat.

Lumea cea învechită cu greşelile înnoindu-o, iubitorule de oameni, streină naştere de a doua, vii să faci oamenilor prin apă şi prin Duh. Pentru aceasta, slăvim arătarea ta.

David cu dumnezeescul Duh mai 'nainte strigând, a zis: Ce-ţi este mare că ai fugit acum? Şi ţie Iordane că te-ai întors, pre Hristos văzând gol stând întru tine?

Alt CANON al proorocului

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Lauda lui Malahia să se mărească.,.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cel tăiat a tăiat pre cea ne...

Dimpreună cu ceata cea de sus bucurându-te şi cu aceea împreună dănţuind şi veselindu-te. Şi dupre vrednicie fiind plin de lumină dumnezeească, de Dumnezeu însuflate. Rugându-te, păzeşte, pre ceice cu credinţă prăznuesc cinstită pomenirea ta, cântând Domnului.

Fiind împodobit cu frumuseţea sufletului cea în chip de înger, asemenea şi cu podoaba trupului, de Dumnezeu

grăitorule; luminat ai primit lumina cea de sus, a dumnezeeştei străluciri, şi cu bucurie, strigaiu: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a preaslvăit.

Cu bună socotinţă săvârşindu-ţi viaţa, şi fiind împodobit cu frumuseţea obiceiurilor, şi cu obişnuiri bune, prea fericite fiind îmfrumuseţat; te-ai arătat prooroc cu bună credinţă adevărului, strigând: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a prea slăvit.

A Născătoarei...

Prea curată Maica lui Dumnezeu atotţiitorului, ceeace eşti din neam împărătesc, Stăpână, care numai tu singură ai odrăslit pre Dumnezeu Impăratul tuturor, născându-l mai pre sus de fire cu trup, mântueşte-mă de primejdii, ca să cânt Fiului tău: Că cu slavă s'a proslăvit.

Alt CANON al mucenicului
Al cărui acrostih la Greci este acesta:
Pre mucenicul Gordie cu cântări de laude măresc.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea Irmos:
Să cântăm Domnului...

Cunoscându-te că eşti mărturie adevărului, Gordie prea fericite, dărueşte-mi Har luminător din Cer, cu rugăciunile tale.

Să cântăm Domnului celuice a întărit pre mucenicul împotriva vrăjmaşilor, şi l-a împodobit cu cunună de biruinţă.

Slavă:

Cu puterea şi cu întrarmarea Impăratului tuturor întrarmându-te, ai surpat nebunia tiranilor prea slăvite, Gordie.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai lăcaş apei cei izvorîtoare de nemurire, care izvorăşte tuturor oamenilor viaţă, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna a 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti izvor viu şi „îndestulat, cari s'au împre„unat ceată duhovnicească în„tăreşte-i, şi întru dumneze„ească slava ta, cununilor sla„vei învredniceşte-i.

Veseleşte-te pustie însetată, firea omenească toată, iată apa vieţii se arată adăpându-te pre tine cu Darul de prisosit, Hristos, înnoirea tuturor.

Ca să mă cauţi pre mine cel rătăcit cu mintea, mergi la ape, Hristoase, întru care intrînd cufunzi greşelile mele, şi mă scoţi pre mine dintru adâncul a toată răutatea, ca un milostiv.

Soarele nevrând să te vadă pre tine gol, Cuvinte, îşi as-

cunde razele, că pre mine cel golit prin înşelăciunea şarpelui, cu Botezul tău vii să mă îmbraci în haină de mântuire.

Alt Canon, Irmos.

Tu eşti întărirea...

Te bucuri acum văzând că a ieşit proorociile tale la săvârşire, fericite Malahie; cuprinsule de Dumnezeu.

Soarele dreptăţii cel înţelegător, carele are vindecare în aripi, ne-a răsărit acum, precum ai proorocit de Dumnezeu însuflate.

A Născătoarei...

Toată nădejdea mea spre tine o pun Preacurată, tot sufletul şi cugetul către tine îmi întind, bucurându-mă.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Socotind nestatornicia celor trecătoare, Mucenice prea lăudate, şi aducându-ţi aminte de starea celor statornice, fără temere ai intrat întru nevoinţa muceniei.

Lepădat-ai deşertăciunea cea vremelnică, şi ţi-ai pus gândul la celece rămân pururea, prea fericite. Şi fugind dela oameni, te-ai făcut împreună locuitor cu îngerii, ca un cugetător de cele dumnezeeşti.

Slavă:

Cugetările cele pământeşti le-ai părăsit, aflând vieţuire cerească, Mucenice, că nesuferind a vedeà trufia înşelăciunii, te-ai depărtat în pustiu.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu este fără prihană nimeni ca tine, Stăpână, şi nu este nimeni curat afară de tine Preacurată. Că ai încăput în pântece pre Ziditorul tuturor, pre unul cel mult milostiv.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul „şi nu este drept ca Dumne„zeul nostru, pre carele îl la„udă toată făptura, şi nu este „drept, afară de tine, Doamne.

CONDACUL înainte praznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

La repejunile Iordanului astăzi viind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a mă botezà, că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

ICOS.

Nu te silesc pre tine Botezătorule ca să treci hotarele. Nu-ţi zic ţie: Spune-mi celece grăeşti celor fărădelege şi vezi pre păcătoşi, numai mă botează tăcând, şi aşteptând cele din Botez; că vei să aibi pentru aceasta învrednicire care nu a fost îngerilor. Că decât proorocii

mai mare te voiu face. Că dintru aceia nici unul arătat pre mine nu m'a văzut, ci întru închipuiri şi în umbre şi visuri; iar tu înaintea mea stând m'ai văzut. Că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

CONDACUL **proorocului, glasul al 4-lea.**
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cu darul proorociei îmbogăţindu-te prooroace Malahie, venirea lui Hristos mai înainte arătat o ai vestit, şi mântuirea lumii. Cu a cărui strălucire, lumea s'a luminat.

CONDACUL mucenicului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Ale tale sudori prea lăudate tot pământul au adăpat şi cu cinstitele sângiuri, Gordie, toată lumea ai veselit. Cu rugăciunile tale de Dumnezeu înţelepţite, mântueşte pre toţi ceice-ţi cântă ţie cu credinţă şi te fericesc, şi-ţi strigă cântare vrednică prea lăudate, ca un mult pătimitor.

Sedealna proorocului, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înţelepciunea...

Imbogăţindu-te cu darul proorociei, te-ai învăţat prin Duhul cu cuviinţă dumnezeească cunoştinţa celorce vor să fie, Malahia, de Dumnezeu însuflate. Şi tuturor ai spus mai înainte venirea lui Hristos şi chemarea limbilor cea dumnezeească, fericite. Pentru aceasta, prăznuim cinstită pomenirea ta, şi cu dragoste te lăudăm, şi cu credinţă te fericim prea lăudate, strigând către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruească, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă... a mucenicului.

Infocat fiind de dragostea lui Iisus, prin sfat de sine-ţi mucenice înţelepte, cu osârdie la moarte pre sine-ţi te-ai dat, şi în mijlocul privelişţei de sine-ţi chemat ai stătut, strigând tiranilor: Iată eu de faţă sunt. Pentru aceasta şi înşelăciunea arătat mustrându-o, de sabie cu capul tău a fost tăiat fericite, şi către viaţa cea fără de sfârşit te-ai mutat prea lăudate; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum a înainte prăznuirii, glasul al 8-lea.
Podobie: Fluerile cele păstoreşti...

Ceata proorocească se bucură acum, care a propoveduit Botezul lui Hristos, celce izvorăşte viaţă. Strigă Isaia: scoateţi apă curăţitoare. Scrie dumnezeescul Părinte, cum fuge marea dela faţa lui Dumnezeu celuice bine a voit, cu milostivire, a mântui neamul omenesc.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea înalt, al întrupării tale cei din „Fecioară, proorocul Avva- „cum înţelegându-l, a strigat: „slavă puterii tale, Doamne.

Cu spaimă se cuprinde Cerul, şi oştile îngereşti văzându-te pre tine Hristoase în chip de rob mergând la sluga ta, şi cerând Botez.

Ioane săltează, că vine Domnul celce mântueşte pre toţi să se plece sub mâna ta cu smerenie; ca pre mine cel smerit să mă înalţe cu dumnezeescul Botez.

Plecând cerurile te-ai pogorît în Fecioară, iubitorule de oameni; şi lui Ioan ţi-ai plecat creştetul cerând Botez, slavă milostivirii tale celei multe.

Deslegând legăturile cele nemăsurate ale păcatelor mele, Cuvinte, la apele Iordanului sârgueşti a veni şi a te boteză, Stăpâne; slavă milostivirii tale celei multe.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Făcându-te prooroc bunătăţii celei dumnezeeşti fericite, tuturor limbilor ai propoveduit mântuirea, care s'a făcut.

Invăţându-te prin Duhul, cea negrăită taină a întrupării Cuvântului, cea mai pre sus de fire. O ai propoveduit mai 'nainte, Malahia, fericite.

A Născătoarei...

La tine îmi pun toată nădejdea mântuirii mele, şi chiverniseala vieţii, Maică Fecioară, cea plină de Daruri.

Alt Canon, Irmos:

Din munte umbrit...

Ascultând prea fericite graiurile lui Hristos, cu bucurie ai părăsit ostăşia cea stricăcioasă, şi te-ai făcut ostaş Impăratului ceresc, purtătorule de cunună, mucenice Gordie.

Zdrobitu-s'au mucenice munţii tiranilor, şi s'au topit măgurile idolilor, lovindu-se de chinuirea ta cea tare, şi de îndrăsneală, purtătorule de cunună.

Slavă:

Toată mânia tiranului cea neoprită, o ai pornit asupra ta, cugetătorule de Dumuezeu înţelepte, spăimântându-se prea fericite de înălţimea sufletului şi a gândului tău.

Şi acum a Născătoarei...

Mireasă a lui Dumnezeu, Marie, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte-mă de cumplite greşeli şi de primejdii; şi cu rugăciunile tale mă po-

văţueşte către limanul liniştei şi al mântuirii.

Peasna a 5-a, Irmos:

păimântatu-s'au toate de dumnezeeească slava ta; că tu Fecioară neispitită „de nuntă, ai avut în pântece „pre Dumnezeu cel preste „toate, şi ai născut Fiu pre „cel fără de ani, tuturor celorce te laudă pre tine, pace „dăruindu-le.

Departe de Dumnezeu omenirea fiind, Cuvântul lui Dumnezeu milostivindu-se spre dânsa om s'a arătat. Şi cu Botezul cel de Dumnezeu lucrat la sine o a adus cu dumnezeeească cuviinţă, şi la vrednicia chipului celui dintâiu o a ridicat.

Pre noi ceice eram morţi pentru călcările de poruncă, vii Dătătorule de viaţă cu totul îndurate, să ne înviezi în curgerile Iordanului. Pentru aceasta, slăvim acum cu credinţă arătarea ta, şi mila cea nemăsurată.

Minunează-se tot sufletul gândind la a ta înfricoşată rânduială, Cuvinte. Cum vrând să înnoeşti pre toţi, vii să intri în curgerile rîului gol, celce te îmbraci cu lumina.

Alt Canon, Irmos:

Celce din noaptea ne...

Ziua cea înfricoşată a venirii lui Hristos, o ai vestit mai 'nainte, Malahie, cugetătorule de Dumnezeu luminându-te de dumnezeescul Duh.

Dumnezeu, celce curăţeşte întinăciunea sufletelor, şi o spală cu Darul, ca ceice spală pre iarbă verde, asemenea te-a slăvit pre tine, cugetătorule de Dumnezeu.

A Născătoarei...

Cu naşterea ta cea purtătoare de viaţă, Prea sfântă Fecioară, ai stricat stăpânirea morţii şi ai izvorît viaţa veselitoare, Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Alergând către privelişte ca un leu viteješte, şi fără temere fericite, ai socotit pre acei nebuni, ca pre nişte pietre fără suflet.

Invăţându-te mucenice Gordie învăţăturile Scripturii celei de Dumnezeu însuflate, toate le-ai aflat îndemnătoare spre mântuire.

Slavă:

Cu cercarea pricepând tiranul împrotivirea ta cea statornică, cugetătorule de Dumnezeu, a plesnit ca nişte valuri de tăria ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Celce s'a întrupat mai pre sus de fire din pântecele tău prea curată Fecioară, a luminat lumea cu strălucirea cunoştinţei de Dumnezeu.

Peasna a 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu săvârşind acest praznic dumnezeesc şi cu „totul cinstit al Maicii lui „Dumnezeu, veniţi să plesnim „cu mâinile slăvind pre Hristos, celce s'a născut dintru „dânsa.

Ceice şedeţi întru întunerec de demult, văzând lumina viind, de bucurie vă umpleţi. Iată s'a arătat Domnul îmbrăcat cu repejunile Iordanului.

Cum te va vedeà viind Mergătorul înainte pre tine, Mântuitorule, şi cerând dumnezeescul Botez? Cum te vor sprijinì apele Iordanului pre tine, celce eşti izvorul iertării?

Să stropească norii veselindu-se, bucurie înţelegătoare; iată a venit Domnul să se boteze, risipind norii inimilor noastre.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Luminându-se cugetul tău cel înţelept, de însăş strălucirea cea dumnezeească, şi depărtându-se de lucrurile cele pământeşti, s'a învrednicit cunoştinţei celor viitoare, că ai proorocit chemarea limbilor şi încetarea legii.

Cu adevărat a venit Domnul (pre carele noi cu bucurie îl căutăm) în lăcaşul carele însuş cu înţelepciune şi-a zidit din Fecioară binecuvântată, precum a zis Malahia măritul, fiind luminat de Dumnezeu.

A Născătoarei...

Cel fără început, unul născut al Tatălui, acelaş unul născut, s'a născut din Fecioară întrupându-se negrăit. Şi pre ceeace l-a născut o a păzit Fecioară. Dumnezeu fiind adevărat, măcar de a şi luat fire omenească.

Alt Canon, Irmos:

Precum ai mântuit...

Se jertfeşte Gordie jertfă şi se aduce ţie Dar primit, Stăpâne, stropit cu sânge, râvnind patimii tale celei de bună voie.

Tiranul cel trufaş la minte îţi făgăduià oarecare mărire stricăcioasă, Gordie ţie, carele erai plin de mărire nestricăcioasă, şi aveai comoară viaţa cea nemuritoare.

Slavă:

Având nădejdiile tale întinse drept către Dumnezeu, ai defăimat nestatornicia vieţii, şi tăindu-te cu sabia, te-ai mutat către lăţimea cea desfătată.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiindu-mi gândul omorît de întreitele valuri ale patimilor, înviază-l ca ceeace ai

născut pre Hristos viaţa cea veşnică, carele dărueşte tuturor tămăduiri.

Irmosul:

Precum ai mântuit pre „proorocul dintru adâncul cel „mai de desubt, Hristoase „Dumnezeule, şi pre mine „mă scapă de păcatele mele, „ca un iubitor de oameni şi „îndreptează viaţa mea, ro- „gu-mă.

CONDACUL proorocului, glasul al 3-lea.
Podobie: Fecioara astăzi...

Fiind tu mare prooroace Malahia plin de înţelepciunea cea prea înţeleaptă şi dumnezeească, ca un prooroc ai arătat pre celce este din veac înţelepciunea lui Dumnezeu, că este să se amestece cu toţi cei de jos. Pentru aceea te cinstim săvârşind cu credinţă dumnezeească pomenirea ta.

Alt Condac al mucenicului, glasul al 2-lea.
Podobie: Pre Născătoarea de Dumnezeu...

Toţi să lăudăm pre încununatul Gordie, cel nebiruit ostaş în chinuri, şi în munci neînfrânt; carele ne-a strălucit cu adevărat dela răsărit, ca o stea mare; dumnezeească podoaba mucenicilor lui Hristos.

ICOS.

Pre Cuvântul cel dimpreună cu Tatăl fără început, pre înţelepciunea cea adevărată, pre izvorul cuvântării, pre adâncimea cunoştinţei, pre mai marele nevoinţelor mucenicilor, pre mărturia adevărului, pre Stăpânul a toată suflarea, îl chem să-mi deà mie putere de laudă, ca să pot lăudà cum se cade dupre vrednicie, vitejiile mucenicului, carele a strălucit dela răsărit, şi a înfruntat nebunia tiranilor dumnezeească podoaba mucenicilor lui Hristos.

Intru această lună, în 3 zile, sfântul prooroc Malahia. (Maleahi)

Stih: Malahia celce se laudă cu a îngerului numire.
Se laudă însă mai vârtos cu a îngerilor împreună şedere.
Zburat-a sufletul în ziua a treia.
Din mădulările lui Malahie.

Acesta după întoarcerea jidovilor din robie, s'a născut într'un sat ce se chiamă Sofes, din seminţia lui Levi, carele încă tânăr fiind, a avut viaţă bună şi sfântă, şi s'a numit Malahia, ce se tâlcueşte înger, pentru două pricini. Una, căci era la faţă frumos şi vesel. Şi alta, căci câte proorocea el, îndată se şi adeverea prin mijlocirea îngerului, carele i le spunea. Iară glasul îngerului auzeau numai cei nevrednici, iară cei vrednici, îl vedeau precum erà. Şi a proorocit pe vremea lui Esdra. Apucând cu patru sute de ani mai înainte de naşterea lui Hristos, şi murind l-a îngropat cu părinţii lui la satul acela. Şi a fost precum se zice în tinereţile sale frumos la faţă, cu obrazul rotund, cu părul creţ şi puţinel pleşuv, cu capul lungăreţ.

Intru această zi, sfântul mucenic Gordie.

Stih: Şi cine pre înarmatul Gordie il va trece cu vederea.
Pre cel împotriva înfricoşatei arme a sabiei bărbat prea tare.

Acest sfânt mucenic Gordie a fost din Chesaria Capadochiei, în zilele împăratului Lichinie, şi a fost comit cu rânduiala, preste o sută de ostaşi împără-

teşti. Şi neputând răbdă să vadă îndrăznirea păgânilor, şi hula asupra lui Hristos, a fugit departe, şi a petrecut în munţi cu fiarele. După aceea aprinzându-se cu dragostea care avea întru Hristos şi luând îndraznire împotriva înşelăciunii, a alergat ca un leu din pustie, la cetate, căutând să sfarme pre vicleanul începător al acelei înşelăciuni. Şi intrând în mijlocul adunării poporului, cu îndrăzneală a propoveduit pre Hristos. Şi prin arătarea sa întorcând pre tot poporul cu faţa spre sine, atâta cât s'a speriat stăpânitorul din scaun carele şedea cu boierii săi. Şi pentru aceia pornindu-se stăpânitorul acela cu turbată mânie asupra sfântului, i-a tăiat capul; şi aşa a luat sfârşit sfântul mucenic Gordie; pre acesta cu cuvinte de laudă l-a cinstit marele Vasilie.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Petru (purtătorul de semne), carele l-a pus în sfânta Biserică a sfântului Zaharia, în Atroa.

Stih: Alt Petru întâiu ales Petru s'a arătat fiind.
Semne nenumărate precum şi acela făcând.

Intru această zi, sfinţii mucenici, Maica, cu doi fii, de foc s'au săvârşit.

Stih: Maica arzându-se şi copii către pară ciripind ca nişte pui de pasări aleargă iară.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

S'au slujit fâpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci îngrozirea focului bărbăteşte „călcându-o, se bucurau, cântând: prea lăudate Domnul „părinţilor şi Dumnezeule „bine eşti cuvântat.

Pre mine cel sfărâmat cu greşelile şi carele zăceam întru întunerecul neascultării; Doamne, milostivindu-te, m'ai miluit pentru bunătate, şi în apele Iordanului, Doamne, vii să te botezi.

Ce vedere înfricoşată este aceasta? Strigat-au cetele îngereşti: Celce a făcut izvoarele şi rîurile cu porunca, în repejunile Iordanului merge să se îmbrace, că cu acestea a înnoit pre Adam.

Inălţime nespusă şi adânc nemăsurat este, Stăpâne, rânduiala ta, care covârşeşte toată ajungerea minţii; cum cu apă, şi cu prea sfântul Duh pre oameni curăţeşti.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Tu ai proorocit venirea cea cinstită a Stăpânului tuturor, prooroace Malahia fericite, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Primeşte îndurate pre pururea pomenitul prooroc Malahia, carele se roagă pentru ceice te laudă cu credinţă şi strigă: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu

Imbrăcându-te întru mine, îndurate; din cinstita Fecioară tot cu totul te-ai unit cu mine dupre Ipostasul tău (fără amestecare), Cuvinte al lui Dumnezeu. Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Alt Canon, Irmos:

Celce ai răcorit pre tineri...

Câştigând lauda muceniei Gordie, şi purtând cunună, dănţueşti împreună cu îngerii, strigând către Hristos: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca unul ce ai avut îndrăsneala bunei credinţe, în privelişte înfruntai pre păgâni cântând cu glas mare: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Roagă-te acum să se mântuiască de greşeli, ceice laudă cu credinţă pomenirea ta, strigând către Hristos: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Spinii păcatului cei otrăvitori tâmpeşte-i cu vărsarea tămăduirilor tale, Născătoare de Dumnezeu, binecuvântată preacurată, ceeace ai născut pre Dumnezeu fără sământă.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătorei de Dumne„zeu i-a mântuit. Atuncea fiind „închipuită, iară acum lucrată „pre toată lumea ridică să-ţi „cânte ţie: Pre Domnul lu„crurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Glasul Tatălui din înălţime, pre tine Fiul cel de o fiinţă te-a mărturisit, carele ai intrat în ape, şi binecuvântarea ta acestora ai trimis binecuvântatule, Hristoase, şi Duhul sfânt pre tine tuturor te-a propoveduit Dumnezeu întrupat.

Dănţueşte făptură văzând sfântă arătarea lui Dumnezeu, îngeri cântaţi, mare veseleşte-te, iazere şi izvoare săltaţi şi rîuri în taină lăudaţi cu cântări, că stă de faţă Hristos cu binecuvântare, luminându-vă pre voi.

Să cântăm Domnului întru laudă celuice s'a arătat în ape şi sfărâmarea noastră cu acestea o a înnoit, şi a sfărâmat capetele nevăzuţilor vrăjmaşi, şi să strigăm; Lăudaţi-l toate lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

O minunea minunilor! Cum Dumnezeul nostru, cel ce este mai pre sus de toată făptura, s'a zidid şi s'a făcut din Maica lui Dumnezeu. Şi ne înnoeşte de bună voie, şi iarăş ne zideşte pre noi prin apă şi prin Duh, zidire prea minunată, însuş Făcătorul de bine.

Alt Canon, Irmos:

Biruitori tiranului...

Instreinându-te de toată nălucirea cea materialnică, a-

rătătorule de cele sfinte, te-ai arătat oglindă neîntinată razei celei dumnezeeşti, cântând: Binecuvântaţi toate făpturile pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Slavei celei negrăite tu te-ai făcut văzător, şi ai fost propoveduitor tainelor celor cereşti fericite, cântând neîncetat: Binecuvântaţi toate făpturile pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Cunoscându-te pre tine Maică vieţii şi Născătoare de Dumnezeu, toţi te fericim Maică Fecioară, cu credinţă ortodoxă. Binecuvântând dimpreună naşterea ta Preacurată, şi prea înălţându-te Curată întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii cei grăitori de...

Darul carele îţi urmă ţie nevăzut, luminându-te mucenice Gordie, te-a umplut de bună vitejie, carele strigai: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

De călătorie grabnică apucându-te, purtătorule de chinuri, ai ajuns la sfârşitul cel dorit al împărăţiei, strigând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l pre înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

In veacuri nesfârşite petrece slava mucenicilor tăi şi fericirea cea nemuritoare. Bine te cuvântăm toate făpturile pre tine, Doamne, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

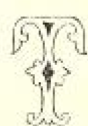
Şi acum, a Născătoarei:

Zămislind întrupat pre Cuvântul cel mai 'nainte neîntrupat, ai stricat blestemul cel de demult al Evei, Fecioară, născând lumii binecuvântarea.

Irmos:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum-„nezeu, în cuptor călcând vă-„paia cea de foc, au cântat: „Binecuvântaţi lucrurile Dom-„nului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc, să salteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznu-„ească firea minţilor celor „fără de trup, cinstind sfinţita „prăznuire a Maicii lui Dum-„nezeu, şi să strige: Bucură-te „prea fericită, Născătoare de „Dumnezeu, curată pururea „Fecioară.

Iată Mieluşelul celce ri-„dică greşelile omenirii a venit şi este de faţă. Şi cerând dela slugă Botez, în chip de

rob stă înainte, căutând să ne mântuiască pre noi cei robiţi de amăgitorul, şi cari am pierdut frumuseţea cea dintâiu.

Arătatu-s'a adevărat Dumnezeu întrupat pentru bunătate, şi merge să se îmbrace în apele Iordanului, celce îmbracă Cerul cu nori adevărat. Toţi acum cu bucurie mai 'nainte prăznuim cinstita lui arătare.

Săltează cu bucurie, şi mai 'nainte te găteşte o Iordane! Ca să iei apa ceeace curge spre viaţa de veci. Rîuri dănţuiţi văzând acum pre izvorul desfătării, intrând în reprejunile Iordanului şi izvorul răutăţii uscând.

Strălucit-a ziua cea de mântuire, nouă celorce dormim totdeauna în noaptea patimilor, pentrucă a venit Hristos Domnul de faţă, celce este Soarele dreptăţii cel înţelegător, ca să-şi plece capul său la rob, şi cu trupul să se boteze de bună voie.

Spăimântează-se Heruvimii şi toată firea cerească, ceeace eşti cu totul fără prihană, de cinstită naşterea cea mai pre sus de cuprindere, a celuice s'a asemănat nouă, pentru milostivirea cea negrăită şi s'a botezat cu trupul, a căruia dumnezeeasca arătare, toţi o prăznuim, bucurându-ne.

Alt Canon, Irmos:
Spăimântatu-s'a tot auzul...

Sosit-a praznicul cel de Dumnezeu luminat şi cinstit al proorocului Malahia, luminând cu străluciri proroceşti pre ceice cu credinţă s'au adunat de cântă: Izvorând tuturor tămăduiri de suflete, şi luminând curat pre cei cugetători de Dumnezeu.

Păzeşte mult milostive, Biserica ta, cu dreapta ta cea tare şi stăpânitoare de viaţă, pentru rugăciunile slugii tale, celuice ne-a spus nouă mai 'nainte întruparea ta, prin care a răsărit mântuire şi scăpare credincioşilor.

A Născătoarei.

Viaţă ajunsă la vreme culeg, nefăcându-mi-se stricăciune de lemnul cunoştinţei, Că tu Preacurată, ai odrăslit lemnul vieţii, pre Hristos, cel ce a arătat tuturor intrările vieţii. Drept aceea, Preacurată, te vestim credincioşii Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:
Naşterea pururea Fecioarei...

Roagă-te Stăpânului să fie milostiv celorce cu credinţă te cinstesc, şi săvârşesc luminată şi cinstită prăznuirea ta, Gordie, podoaba mucenicilor.

Indestulându-te acum, de desfătarea cea netrecătoare, şi de privirea Dumnezeirii şi de lumina cea neînserată, în lăcaşurile cele veşnice, culegi acum rodurile chinurilor tale, Gordie.

Slavă.

Această zi a văzut patima ta, care nu o a întunecat vremea, nu o a întunecat uitarea, ci pururea răsare ca soarele, celorce te laudă cu credinţă, mucenice Gordie.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceice ne-am mântuit de blestemul cel mai dinainte Fecioară, prin naşterea ta cea dumnezeească, toţi dupre vrednicie te lăudăm, cântând cu mulţumită: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioa„rei, ceeace s'a arătat mai „'nainte puitorului de lege „în munte prin foc şi prin „rug, spre mântuirea noastră „a credincioşilor, cu cântări „neîncetat o mărim.

SVETILNA sfântului Gordie.
Podobie: Femei ascultaţi...

Această zi s'a arătat a praznicului lui Gordie, cugetătorului de Dumnezeu, şi prea măritul mucenic, pre care acum luminat să-l săvârşim, căci s'a nevoit pentru Hristos. Deci toţi iubitorii de mucenici să ne îndemnăm cu osârdie, spre bună rodirea bunătăţilor.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii.
Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Vitleemul părăsind, minunea cea prea nouă, la Iordan să alergăm din suflet fierbinte, şi acolo să vedem înfricoşată taină; că cu dumnezeească cuviinţă a stătut de faţă, gol fiind Hristosul meu, îmbrăcându-mă în haina cereştei împărăţii.

LA LAUDE (Hvalite).
Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.
Podobie: Ingereştile puteri...

Celace are scaun Cerul, Stăpânul a venit pre pământ întrupându-se din Fecioară. Şi la Iordan stând de faţă, curăţirea tuturor cere dela Ioan, moştenirile a tot pământul. Acestuia să-i cântăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Venit-a Hristos la curgerile Iordanului, Botez cerând celce curăţeşte păcatele. Tot pământul să salteze. Cerurile să se veselească. Bucură-te Biserica cea din păgâni. Impăratului mireasă făcându-te, şi cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Munţii dulceaţă de veselie

să pice, cu mâinele în taină acum plesniţi neamuri. Pustiul să înflorească. Iordane sprijineşte, vino Botezătorule de slujeşte tăinei Mântuitorului bucurându-te. Noroade să cântăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Lumina ceeace din lumină a strălucit mai 'nainte de ani, celorce şedeau în noapte s'a arătat, şi întunerecul păcatului curăţind a luminat. Dănţueşte, Adame, veseleşte-te Evo! Hristos Mântuitorul a venit, Davide strigă: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, glasul şi Podobie aceiaş.

Steaua din Iacov a răsărit lumii, şi păcatul oamenilor cel ca văpaia luând, îl îngroapă în apele Iordanului, strălucind cu raza Dumnezeirii, şi luminarea cunoştinţei de Dumnezeu dând neamurilor. Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Şi acum, asemenea.

Plinitor legii dupre trup fiind Hristos, a venit la Iordan, începătura mântuirii să o săvârşească ca un îndurat, şi Botezătorului îşi pleacă creştetul, celuice strigă cu credinţă: Noroade să strigăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Dela Vitleem, să ne mutăm la Iordan, că acolo celor din întuneric, iată începe lumina a străluci.

Stih: Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Pământul Zavulonului, ceice sunteţi de cea parte de Iordan, auziţi, se apropie Hristos Mântuirea, lumina şi izbăvirea.

Stih: Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele, şi s'au spăimântat.

Găteşte-ţi şi tu Iordane curgerea că celce botează cu foc, se apropie, să înnoiască zidirea cea sfărâmată.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Arătatu-s'a raza slavei Tatălui, în curgerile Iordanului cu Botezul curăţind, întinăciunea sufletelor noastre.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE.

Înainte prăznuirea Botezului Domnului şi Soborul sfinţilor celor şaptezeci de apostoli. Şi cuviosul părintele nostru Teoctist egumenul cel din Cucumia Siciliei.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6 ale apostolilor 3, şi ale Cuviosului 3.**

Stihirile apostolilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Pre Cleopa şi pre Andronic, pre Siluan şi pre Agav, pre Anania şi pre Filip, pre Prohor şi pre Nicanor, pre Ruf şi pre Sosten, pre Lin şi pre Stahie, pre Ştefan, pre Timon şi pre Erman, pre Flegonta şi pre Marco, pre Lucà, pre Sosipatru, pre Iason şi pre Cae, pre Tihic şi pre Filimon, cu cântări sfinţite, să-i fericim noi credincioşii.

Narcis şi Trofim, Kesar, Zina şi Aristarh, Marco, Sila şi Cae, Ermi şi Asincrit, Apolos şi Chifà, Climent şi Iust, Quart, Erast şi Luca, Onisifor, Carp şi Evod, Matia şi Iacov, Urvano şi Aristovul, Tihic şi Aristarh, dupre vrednicie să se cinstească.

Pud şi Irodion, pre Arteman şi pre Filolog, Olimpan şi Rodion, Apelli şi pre Amplia, Patrovan şi Tit, Tertie şi Tadeu, pre Epeneton cel minunat, pre Ahaic, pre Aquila, pre Luchie şi pre Varnava, pre Furtunat, şi pre Apolo pururea pomenitul, pre Crisc şi pre Marco, să-i cinstim, pre propoveduitorii lui Dumnezeu.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când depre lemn...

Când ţi s'a rănit sufletul de dumnezeeasca dragoste, prea fericite, cu bucurie ai luat asupră-ţi Crucea ta, şi ai urmat lui Hristos, şi omorîndu-ţi cugetul trupului, cu înfrânarea, ai primit lucrarea Duhului cea vie, ca să risipeşti viforul boalelor, cu căldura rugăciunilor celor bine primite. Pentru care cu un glas te fericim.

Când ţi-ai curăţit Părinte ochiul sufletului, cu rugăciuni neîncetate, lăcaş te-ai făcut Dumnezeirii celei în trei străluciri. Şi primind ungerea preoţiei cea dumnezeească şi sfântă, ai intrat înlăuntru celor neumblate, jertfind pre cel ce s'a jertfit pentru tine, prin pogorîrea sa cea negrăită.

Arătându-te cu neràutatea minţii, blând şi răbdător de cele rele, părinte Teoctiste, ai moştenit deplin cu adevărat pământul celor blânzi. Şi prin împărtăşire îndumnezeindu-te, te îndestulezi de desfătare şi de veselie, şi de bucurie adevărată. Unde nu încetà a pomenì pre ceice te cinstesc curat, şi săvârşesc a ta dumnezeească adormire.

Slavă, Şi acum, glasul al 3-lea.

Strălucit a fost praznicul celce a trecut, slăvită este şi ziua de acum. Intru acela maghii s'au închinat Mântuitorului, iară întru aceasta pre

Stăpânul sluga cea slăvită l-a botezat. Acolo păstorii fluerând l-au văzut şi s'au minunat; iară aicea glasul Părintelui, pre Fiul unul născut l-a propoveduit.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 8-lea.

Podobie; Mucenicii tăi Doamne...

Foc nesuferit fiind tu Hristosul meu, eu fiind ţărână şi umbră, ce-mi pleci mie sfânt capul tău? De carele se cutremură mulţimea îngerilor, zis-a Ioan către făcătorul când a venit să se boteze. Mare este pogorârea ta la noi, milostive, dătătorule de viaţă.

Stih: Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Iată luminarea noastră, scăparea şi mântuirea, de voie vine mai 'nainte la Iordan gol arătat, celce se îmbracă cu apele ca cu un veşmânt, îmbrăcând goliciunea tuturor, ceeace se golise prin sfatul împotrivnicului şarpe.

Stih: Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzuţu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Foc nesuferit cu adevărat, mai 'nainte vine de voie la Iordan, curăţindu-mă pre mine cel sfărâmat de cel viclean, prin călcarea poruncii. Ca o ploaie cerească se primeşte prin mijlocul apei, cea spurcată de multe greşelile mele, ca un bun şi mult milostiv.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Vine la **Iordan** Hristos, adevărul, să se boteze dela Ioan, şi acela zice către dânsul: Mie'mi trebueşte să mă botez dela tine, şi tu vii la mine. Nu îndrăznesc iarbă fiind, să mă ating de foc. Tu mă sfinţeşte, Stăpâne, cu dumnezeească arătarea ta.

Troparul apostolilor, glasul al 3-lea.

Sfinţilor apostoli, **rugaţi** pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Caută la sfârşitul cărţii.

Şi acum, al înainte prăznuirii

Caută-l în 2 zile.

LA PAVECERNIŢĂ

Cântăm Canonul

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Joiei celei lungi, lungă laudă îi cânt.

Peasna 1-ia, Glasul al 6-lea, Irmos:

Cu tăiere s'a tăiat marea Roşie, şi adâncul cel hrănit cu valuri s'a uscat, aceeaş împreună făcându-se, „celor fără de arme trecută „şi celor prea întrarmaţi mormânt. Şi cântare lui Dumnezeu cuvioasă s'a cântat; că „cu slavă s'a proslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Cea a tot pricinuitoare şi dătătoare de viaţă, înţelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată şi-a zidit eişi casă din Curata Maică, ceeace n'a ştiut de bărbat. Iară acum merge la rîurile Iordanului, cerând botez spre înnoirea oamenilor.

Taine învăţând înţelepciunea lui Dumnezeu, chiamă pre toţi cei din păgâni la lumină, pre ceice zăceau mai'nainte întru întunerecul neluminatei necunoştinţe, la cunoştinţa adevărului; scoţându-i la lumină prin Botezul celce curăţeşte inimile, şi zideşte prin Duhul.

Să auzim acum glasurile proorocești, cele plinite prin Duhul. Căci celce botează cu Duhul şi cu foc Hristos, merge la Iordan. Veniţi la dânsul şi vă luminaţi, că feţele voastre nu se vor ruşină.

Peasna 3-a, Irmos:

Domn fiind a toate, şi Ziditor, Dumnezeule cel fără de patimă, zidire ţie „ţi-ai unit sărăcind, şi rîurile la „care ai voit a veni însu-ţi fi„ind, popoarelor ai strigat: „Apa vieţii scoateţi, şi cu „credinţă vă întăriţi.

Darul Botezului cel dezlegător, sufletelor împreună şi trupurilor, Mântuitorule vii să-l dărueşti. Pentru aceasta ne dai acum nouă şi Dar în loc de dar, strigând: Apa vieţii scoateţi şi cu credinţă vă întăriţi.

Bărbatul nebun, celce nu cunoaşte pre Dumnezeu, să strică. Că pentru izvodirile cele netrebnice, se lipseşte de tot binele, şi cade din toată mântuirea, de a căruia parte, toţi ceice cunoaştem pre Hristos, să ne mântuim.

Peasna, 4-a, Irmos:

ai'nainte văzând proorocul taina ta cea negrăită Hristoase, a strigat: „Pus-ai Darul Botezului cel „tare tuturor, celorce cu cre„dinţă îl primesc pre el, spre „iertarea greşelilor noastre.

Mergând la Botezul celce izvorăşte celor muritori iertare, chem pre toţi cei însărcinaţi cu rele greşeli, carii rău vieţuesc întru necurăţie, sufletească odihnă să le dai lor ca un îndurat făgăduindu-te.

Celace te-ai împărtăşit cu trupul meu, ca să-mi dai mie Dumnezeirea ta, că chipul Părintelui tău neschimbat fiind, încapi sub mâinile zidirii tale Mântuitorule, fără păcat om arătându-te, cu cel asemenea, curăţind Cuvinte pre cel asemenea.

Băutură şi ungere şi Duh sunt cunoştinţele peceţii tale

Mântuitorule, şi darurile cele de taină, şi lucrurile dumnezeeştilor daruri cele vrednice de iubire; că pre tine unul născut, curăţire în lume, Tatăl te-a trimis.

Peasna 5-a, Irmos.

Cu legătura temerii fiind cuprins acum Mergătorul înainte se leapădă a bo„tezà pre Hristos, văzându-l „cu cucernicie stând gol la ape, „pre celace acopere cu ape „cele mai pre deasupra.

Ceeace ţine apa cea neţinută şi mai pre sus în văzduh, înțelepciunea lui Dumnezeu, care opreşte adâncurile, şi mările înfrânează, vine la Iordan, şi Botez ia din mâinile slugii.

Inchipuindu-se în Adam cel dintâiu Hristos, vine să-l curăţească cu Botezul, celce înfăşură Cerul cu nori, şi se îmbracă cu lumina, gol se vede în repejunile Iordanului, şi cu mână se cuprinde celce poartă toate.

Peasna 6, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat, şi viforul ne mai ràbdân„du-l, ca Ionà strig către tine, „Stăpânul: Din stricăciune „scoate-mă.

Domn ştiindu-te pre tine cerurile, spus-au slava ta, Mântuitorule, întru naşterea ta; iará acum Tatăl te mărturiseşte fiu iubit, pre tine celce te-ai botezat.

Tot celce poartă întinăciune, să o curăţească, cu curgeri de lacrimi, şi la Hristos cu cutremur să vie, carele merge să curăţească cu foc, şi cu dumnezeescul Duh firea noastră.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii în Vavilon, de văpaia cuptorului nu s'au spăimântat, ci în mij„locul văpăii aruncându-se, „fiind rouraţi, au cântat: Bine „eşti cuvântat, Doamne, Dum„nezeul părinţilor noştri.

Clătinând cu capul spre vrajbă, nimenea cu înşelăciune să nu se mişte, celui de aproape cu rău să-i răsplătească, rău pentru rău gândind. Ci întru dragoste pre Domnul celce s'a arătat să-l cinstim.

Noi ca nişte prieteni ai lui Hristos, puţin rău să pătimim împreună, cu celce s'a închipuit, şi s'a arătat ca şi noi, şi vine să ia Botez spre curăţirea chipului.

Cu mine împreună de se va pogorî cinevà, şi împreună se va îngropà prin Botez, cu mine se va desfătà, întru slavă şi întru înviere. Hristos acum vesteşte, pre carele cu credinţă să-l întâmpinăm.

Peasna 8, Irmos:

Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Vavilon mai 'nainte nevoie pătimind, au scuipat porunca „cea nebunească a celuice „împărăţià. Şi împreunându„se cu focul cu carele nu s'au „ars, celuice stăpâneşte, vred„nică cântare i-au cântat: Pre „Domnul lăudaţi-l lucrurile, „şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Oaspeţii dumnezeeştei hrane, ceice în Vitleem cu cuvântul ne-am hrănit, şi cu îngerii am proslăvit, şi cu păstorii şi filozofii pre celce s'a întrupat, să mergem acum în taină la Iordan, să vedem taina cea mare, pre care Hristos vine să o săvârşească. Pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Capul legii şi al proorocilor păzind, şi cu dragoste întărindu-ne, următori să fim lui Hristos, celuice pentru dragostea cea desăvârşit, trup a luat şi prin Botez pre noi cu Tatăl ne-a împăcat, şi ne-a învăţat, a cântà: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Primit-a pre celace a venit să curăţească păcatele lumii cu ape; dar nu i-a îngăduit lui fiind cuprins de frică. Mie 'mi trebueşte să mă botez dela tine, Mirelui împotrivă a zis prietenul, şi Cuvântului glasul, şi Soarelui sfeşnicul; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Din ospăţul Stăpânului, şi din masa cea nemuritoare, ceice ne-am îndul„cit în peştera cea săracă, a„cum la Iordan să alergăm, „să vedem taină streină, ca„re soleşte spre strălucirea cea de sus.

Mergeţi dela Vitleem ceice v'aţi îndulcit cu minunile spre partea Iordanului, şi acolo veţi vedeà lucruri cu taină săvârşite, şi pre Hristos viind prin Botez să înnoiască pre Adam pentrucă s'a întrupat.

Ziditorul născându-se din Tatăl mai 'nainte de veci, s'a născut mai pre urmă neschimbat, întrupându-se din Curata Fecioară dumnezeeasca Fiică, îndoit rămâind, Dumnezeu şi om, ca să înnoiască pre Adam prin Botez.

Ca un om dupre fire, iară nu dupre nălucire, ai venit în mijlocul tuturor, cerând Botez, însuţi fiind din fire nevinovat, că ai venit să îngropi vinovăţiile oamenilor, în ape botezându-te.

Şi cealaltă slujbă a Pavecerniţei celei mici, dupre rânduială şi Otpustul

---

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul: **Troparul înnainte prăznuirii şi al apostolilor. Slavă, al Cuviosului, Şi acum iară al înnainte prăznuirii.**

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie; Degrab ne intâmpină...

Iată vine la Iordan Hristos, şi chiamă pre Mergătorul înnainte; Vino de mă botează pre mine, celce curăţesc tot păcatul lumii cu apele râului! Tinde-ţi mâna ta spre dumnezeescul meu creştet; că am venit să vindec greşelile mânei.

Slavă, Şi acum, glas acelaş.

Podobie: Celce te-ai inălţat...

Impăratul tuturor şi Stăpânul, la Botez cu dumnezeească cuviinţă viind, credincioşii văzându-l să-l lăudăm. Cărările inimilor noastre să le gătim cu dragoste, spălând întinăciunile cumplitelor greşeli, că iată vine să mântuiască neamul omenesc, în rîurile Iordanului.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Inviat-ai din mormânt...

Botezătorule cel mare al Domnului bucură-te, că a venit Hristos să se boteze de la tine. Tremuri ca o slugă, căci Stăpânul îşi pleacă ţie capul. Atinge-te de dumnezeescul creştet al celuice ţine cu mâna toate, şi Dumnezeului celuice mântueşte cu buna voinţă neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu irmosul pe 6 şi al Apostolilor pe 4, şi al Cuviosului pe 4.

CANONUL Innainte prăznuirii

Al căruia acrostih la Greci este dupre Alfa Vita, Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre gonaciul Faraon văzându-l innecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm.

Să se bucure făptura, moştenirile neamurilor să cânte Iisus Impăratul a tot pământul, merge în rîurile Iordanului, să facă a noastră curăţire.

In haină roşie împărătească, din sângele fecioresc, Doamne îmbrăcându-te cu trupul, la curgerile apei vii gol, ca să îmbraci a mea goliciune.

Fiul Tatălui celui fără început tu fiind, la fiul Zahariei, milostive cu umilinţă vii cerând Botez, ca cu Darul, fii lui Dumnezeu să ne faci pre noi.

Alt Canon, al Apostolilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta: Pre ucenicii lui Hristos cei al doilea voiu lăudă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Făcându-vă ucenici lui Hristos, carele pentru noi s'a arătat în trup material-nic, prea lăudaţilor, aţi luminat

toată lumea cu razele bunei credinţe, risipind întunerecul nedumnezeirii.

Părăsind firea cea stricăcioasă şi nestatornică a celor trecătoare, au urmat lui Hristos: Crisc, Prohor, Andronic, Tadeu şi Nicanor, făcându-se luminători cu chip dumnezeesc.

Puterea vrăjmaşului o aţi biruit slăviţilor, cu puterea Duhului, şi pre cei de tot slăbănogiţi de nebunia nedumnezeirii, i-aţi umplut de putere şi de cunoştinţă dumnezeească.

Amplia şi Stahie şi Filip, au propoveduit pre Domnul, carele s'a arătat cu adevărat în trup, ca nişte Apostoli, ca nişte Ierarhi dumnezeeşti, şi ca nişte slujitori lucrurilor celor mai pre sus de cuget.

Al Născătoarei:

Să cinstim palatul cel dumnezeesc al Impăratului, întru carele a lăcuit precum a voit. Să slăvim pre cea neispitită de bărbat, şi una Născătoarea de Dumnezeu, prin care ne-am îndumnezeit.

Alt CANON al Cuviosului. Teoctist
Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos;
Intru adânc au aşternut...

Rîul desfătării, Hristos, vine să se spele la apele Iordanului ca un rob, munţi săltaţi, măguri încingeţi-vă cu bucurie, cei spurcaţi gătiţi-vă către dumnezeeasca curăţire.

Pomenirea ta cea luminată astăzi a strălucit nouă Teoctiste, raze de soare ale faptelor tale, gonind posomorîrea patimilor noastre, care pomenire săvârşindu-o, cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Slavă:

Intraripându-te cu dragostea lui Hristos, te-ai înălţat depărtându-te de turburarea cea lumească. Drept aceea ai alergat către nevoinţele cele ostenitoare ale postniciei, şi prin înfrînare ca un înger ai vieţuit.

Şi acum, a Născătoarei:

Veniţi să fericim cu gând curat pre cea Curată, pre frumuseţea lui Iacov, care alegându-o o a iubit Dumnezeu întru care s'a şi sălăşluit; să o lăudăm ca pre un cort de sfinţenie, ca pre una mai cinstită decât toate făpturile.

Peasna 3-a Irmos :

Nu este sfânt precum tu, Doamne, Dumnezeul meu, careleai înălţat cor„nul credincioşilor tăi, Bunule, „şi ne ai întărit pre noi pre „piatra mărturisirii tale.

Celace stăpâneşti toate ca un Dumnezeu, porţi chip de slugă, şi la slugă îndurate vii trupeşte, prin Botezul cel de

Dumnezeu lucrat, din robia vrăjmaşului scoţându-ne pre noi.

Pentruce ai venit la rîu? Ce fel de curăţire voieşti! Ce întinăciune cauţi să speli, Bunule? Laud, Cuvinte, cea mai pre sus de minte micşorarea ta, cea pentru milostivire.

Căutând Hristoase oaia care o a sfărâmat lupul cel sălbatec cu înşelăciune, în curgerile Iordanului ai stătut, strigând Mergătorului înainte: Vino de mă botează tu.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Ca pre nişte rîuri v'a trimis pre voi Cuvântul în tot pământul, ca să-l umpleţi pre el cu adăpările dumnezeescului Duh şi cu Darul să stingeţi văpaia nedumnezeirii prea înţelepţilor.

Să lăudăm pre dumnezeescul Timon, pre Sila şi pre Siluan, şi cu credinţă să mărim pre Epeneton cel slăvit; pre Urban şi pre Agav, pre adevăraţii propoveduitori ai lui Hristos.

Făcându-vă acum fericiţi, aţi făcut pre cei mai 'nainte ticăloşi, părtaşi fericirii celei dumnezeeşti; ca ceice aţi avut învăţător pre Dumnezeu cel cu adevărat fericit.

A Născătoarei.

Curată mai 'nainte de naştere, şi întru naştere, şi după naştere te-ai arătat adevărat maică Fecioară. Că pre Dumnezeu l-ai născut, pre carele arătat l-a propoveduit soborul apostolilor.

Alt Canon, Irmos;

Pre piatra credinţei...

Celce a făcut adâncurile apelor cu porunca, celce acopere cu ape cerurile, vine la ape să se boteze. Suflete priveghează, curăţeşte-te de patimi, aducând odraslele bunătăţilor.

Dulce la miros ca trandafirul, ai odrăslit Teoctiste mirosire în grădina postniciei, cu lucrarea Duhului, umplând totdeauna de bună mireazmă, pre ceice cântă lui Dumnezeu. Nu este sfânt afară de tine, Doamne.

Slavă:

Ca un maslin roditor ai odrăslit în casa Domnului Teoctiste. Cu untul-de-lemn al ostenelilor tale, veselind feţele noastre Cuvioase, ale celorce cântăm: Nu este sfânt afară de tine, Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Mulţi sunt ceice se luptă cu mine din văzduh. Intru dureri mi-a lipsit viaţa, cufundatu-m'am în prăpastia greşelilor. Mântueşte-mă, Stăpână, nu mă trece cu vederea,

că pre tine te am ajutătoare nebiruită.

Irmosul:

Pre piatra credinţei întă„rindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei, că „s'a veselit duhul meu a cântă: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru, şi nu este drept, a„fară de tine, Doamne.

Condacul şi Icosul, Inainte prăznuirii. Caută-le in 3 zile.

Sedealna apostolilor, glasul al 3-lea.

Podobie: Dumnezeeştei credinţe...

Stâlpi neclătiţi Bisericii, şi temelii bunei credinţe fiind ucenicii Dumnezeului nostru, păziţi-o pre ea nevătămată, gonind smintelele celui viclean, şi rugând pre Hristos Dumnezeul nostru totdeauna, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, a Cuviosului, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Păstorind cu dumnezeească plăcere turma Domnului cu fluerul Cuvântului, purtătorule de Dumnezeu Teoctiste, la păşunea nepătimirii şi a vieţii, mântuită o ai adus lui Dumnezeu, şi la dânsul mutându-te plata ostenelelor cea vrednică ai luat. Slavă celuice ţi-a dat ţie putere. Slavă celuice te-a încununat. Slavă celuice lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Şi acum, a înainte prăznuirii. Podobie asemenea.

Iisus născându-se din Fecioara Maria, şi în Iordan botezându-se dela Ioan, Duhul s'a pogorit preste dînsul văzut în chip de porumb. Pentru aceasta proorocul cu îngerii a grăit, strigând: Slavă venirii tale Hristoase. Slavă împărăţiei tale. Slavă rânduelii tale, unule iubitorule de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dum„nezeească cuviinţă cântă, stri„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind.

Când te-a văzut pre tine apa Iordanului, Doamne, s'a întors, şi firea noastră cea spurcată de multe patimi, la ceruri s'a întors, închinându-se ţie.

Spăimântează-se soarele văzându-te pre tine, Soare, golindu-te trupeşte, şi în taină luminând toată firea cea întunecată ce s'a golit pentru neascultare, Stăpâne.

Iată curăţirea, iată mântuirea şi înnoirea tuturor, şi luminarea a venit la ai săi. Deci să ne lipim de dânsul prin curăţia vieţii.

Alt Canon, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Marea păgânilor o a tur-

burat intrând într'însa prea înțelepții, ca niște cai, ucenicii Mântuitorului, și pre credincioși i-a mântuit cu apă sfântă și cu Duh.

Strălucit-au ca soarele pre pământ, Pud, Apelie și Filolog și Irodion, Ruf, și Patrova, și pre credincioși i-a luminat, scăpându-i din întunerecul necunoștinței.

Incordându-vă v'a trimis pre voi cel milostiv ca pre niște săgeți ascuțite, ca să sdrobiți săgețile vrăjmașului, și pre cei răniți cumplit măriților, cu Darul lui Dumnezeu să-i vindecați.

Laudă să aducem Mântuitorului cu cântări, mărind pre Rodion de Dumnezeu grăitorul, și pre lăudatul Ermie, pre înțeleptul Asingrit, pre dumneescul Lin și pre Gaie.

A Născătoarei.

Pre tine prea fericită, ceata proorocilor de demult prin Duhul, cu dumnezeești graiuri sfințite, cu dumnezeească cuviință te-a numit Preacurată, ușă și munte umbrit.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Picat-a dulceață sudorile ostenelelor tale, pierzând amărăciunea dracilor prea fericite, depărtând umezelele cele sărate ale boalelor, vrednicule de laudă.

Indumnezeindu-te cu curățiri neîncetate Cuvioase, te-ai făcut luminător prea luminat postnicilor și izvor iscusit, și îndreptător și turn nemișcat.

Slavă:

Despărțit-ai mările cele sărate ale patimilor Teoctiste, cu toiagul credinței, și ai înecat Părinte pre Faraon cel nevăzut, ajungând la pământul făgăduinței, Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Striga-voiu ziua și noaptea către tine Preacurată, și mă voiu mântui. Și voiu trece preste zidul desfătărilor, și voiu scăpà de bântuelele dracilor cu mijlocirea ta.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta bunule, sufletele celorce mânecă la tine „cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pre „tine adevăratul Dumnezeu, „pre celace chemi din ne„gura greșelilor.

Roadă să aducem lui Hristos, viață curată, că vine curățind spurcăciunea păcatelor prin ape cu Darul, unul făcătorul de bine și cel fără păcate.

Norodule celce ședeai de demult întru întunerecul necazurilor, lumina cea neapusă s'a arătat ție, vezi și cu dum-

nezeeştile raze te luminează, şi laudă Darul celuice s'a arătat.

Mare taină săvârşind, la marele Mergătorul tău înainte vii, o dătătorule de lucruri mari, Doamne! firea omenească cea micşorată, negrăit slăvindu-o prin Botez.

Alt canon, Irmos

Spăimântatu-s'au toate...

Luând voi putere, ca nişte apostoli, a legà şi a dezlega prea lăudaţilor, pre cei legaţi cu legătura relei credinţe i-aţi dezlegat. Pentru aceasta pomenirea voastră prăznuim cu credinţă dănţuind.

Cu dumnezeeşti cântări Aristarh să se cinstească, Tertie, Iason şi Sosten, Kesar şi Marco, Lucà, Sosipatru, Quart şi dumnezeescul Apelie, Clim, Epafrodit şi prea înţeleptul Erast.

Pre voi ca şi pre cei doisprezece v'a trimis Domnul, ca să desrădăcinaţi toată nedumnezeirea, între toţi oamenii sădind arătat dumnezeeasca cunoştinţă, măriţilor apostoli, cei rugători pentru sufletele noastre.

A Născătoarei:

Luminează-mi ochii inimii mele Fecioară; străluceşte-mi raza pocăinţei, de întunerecul cel veşnic mă scapă, ceeace eşti uşa luminii, şi scăparea tuturor creştinilor, celor ce cu credinţă te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Lumina celor din întunerec...

Cu plugul rugăciunilor, ogorînd pământul inimii, ai semănat într'însul sămânţa Cuvântului, Părinte cugetătorule de cele dumnezeeşti, şi ai cules roadă bună din destul, care hrăneşte sufletele tuturor credincioşilor celorce te laudă.

Aducând totdeauna gând priveghelnic Părinte, cugetătorule de cele dumnezeeşti, ai adormit patimile cele perzătoare de suflet, grăbindu-te a ajunge la zorile cele dumnezeeşti, către strălucirea luminii celei neapuse, unde este lăcaşul celorce se veselesc.

Slavă:

Ca un luminat de Dumnezeu, şi purtător de lumină, plin fiind de Darurile dumnezeescului Duh Părinte, arătând firea cea curată a nerăutăţii, descoperind tuturor că ai vieţuit în trup ca un înger.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Preacurată, uşa răsăritului celuice s'a arătat dintru înălţime, şi scaun înalt până la Cer al Impăratului, şi scară înaltă pre care s'a pogorît Hristos, şi a vorbit cu oamenii cei mântuiţi.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău „cel lin alergând, strig către „tine: Scoate din stricăciune „viaţa mea mult milostive.

Celace eşti plin de ape de taină, ca un izvor al păcii, însuţi Doamne la rîu ai venit, dela o picătură mică cerând să te botezi, celce unul eşti fără păcat.

Minunatu-s'a ceata îngerilor de sus, văzând gol pre celce acopere Cerul cu nori, şi a strigat: Ce este această a ta multă umilinţă pentru oameni.

Cel plin s'a deşertat, cel nevăzut iată întrupându-se s'a arătat, Iordane rîule veseleşte-te, curgerile tale umple-ţi, ca să speli pre înnoitorul tuturor.

Alt Canon, Irmos:
Intelepţii lui Dumnezeu...

In toată lumea aţi stropit apa vieţii cea de mântuire, nori însufleţiţi arătându-vă apostoli, şi inimile credincioşilor aţi rourat.

Puterea dumnezeeştilor voastre cuvinte, a biruit pre cea multă iuţime a ritorilor şi pre cei neînţelepţi carii nebunise prin cunoştinţa înşelăciunii, i-aţi înţeleptit prea înţelepţilor.

Dumnezeescul Pud şi Trofim, Filimon slăvitul şi Aristarh, Onisifor şi Tihic cel prea ales, ca nişte ucenici ai Cuvântului, să se mărească.

A Născătoarei:

Pre tine te laud ceeace una eşti lăudată, mărescu-te pururea de Dumnezeu mărită, şi te fericesc pre tine, ceeace neamurile neamurilor te fericesc, Fecioară de Dumnezeu fericită.

Alt Canon, Irmos.
Intru adâncul greşelilor...

Duhurile viclenirii le-ai supus, arătându-te lăcaş sfântului Duh, celuice a suflat întru tine putere, purtătorule de Dumnezeu, prea fericite Teoctiste.

Slavă:

Cu toiagul tău cel cuvântător Cuvioase, ai hrănit turma ta cea cuvântătoare, Părinte, la verdeaţa sihăstriei, şi o ai povăţuit către staulul cel ceresc.

Şi acum, a Născătoarei:

Celce a întins Cerul cu voia, te-a arătat pre tine alt Cer pre pământ, Născătoare de Dumnezeu Curată, şi din tine s'a arătat celor dintru întunerec.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor „fiind încunjurat, chem a-

„dâncul milostivirii tale cel „ne urmat; din stricăciune, „Dumnezeule, scoate-mă.

CONDACUL apostolilor, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Ceata ucenicilor lui Hristos celor şaptezeci, să o lăudăm dumnezeeşte credincioşii astăzi şi să o prăznuim. Că printr'înşii toţi ne-am învăţat a cinsti Treimea cea nedespărţită; că sunt luminători dumnezeeştei credinţe.

ICOS.

Ceata celor şaptezeci de apostoli, să o lăudăm cu un glas credincioşii întru sfinţite cântări. Pre Stefan, pre Prohor şi pre Sila, pre Nicanor, pre Timon, şi pre Amplie, pre Parmena, pre Apelin, pre Iacov, pre Filip, pre Aristarh pre Matia, şi pre Irodion, pre Crisc, pre Flegont, pre Varnava, Lin şi pre Olimp, pre Anania, pre Lucà şi pre Asigcrist, pre Iason, pre Tit, pre Tadeu, pre Kesar şi pre Climent, pre Chifà, pre Iust, pre Erast şi pre Cleopa, pre Andronic, pre Ruf, pre Agav, pre Marco, pre Sosten şi pre ceilalţi, că sunt luminători dumnezeeştei credinţe.

Intru această lună în patru zile, pomenirea şi soborul sfinţilor slăviţi, celor şaptezeci de apostoli.

Stih: Ceată prea aleasă a apostolilor de şapte ori zece fiind.
In ceruri acum dimpreună cu nevoitorii este dănţuind...
Intru a patra zi laud eu,
Pre bărbaţii cei mult slăviţi ai lui Dumnezeu.

Aceşti şaptezeci de apostoli, fiind aleşi de puterea cea a tot stăpânitoare, au fost trimişi în toată lumea, ca să zmulgă pre oameni din înşelăciunea şi nebunia idolească, şi să-i întoarcă către cunoştinţa cinstirii de Dumnezeu. Pentru aceasta toţi cu feluri de chinuri nevoindu-se pentru adevăr, s'au mutat către Domnul precum se arată în viaţa fiecăruia.

*Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Teoctist, egumenul lăcaşului celui din Cucumia (sau Cunumia) Siciliei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nezidite Cuvinte al lui Dumnezeu parte îi dai.
Lui Teoctist în pământul cel pururea cu verdeaţă al Edemului.

*Intru această zi, şase sfinţi mucenici, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Şase suflete luminate, din viaţă zburând.
Stau de faţă împreună cu îngerii cei câte cu şase aripi fiind.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici, Zosima monahul şi Atanasie Comintarisie.

Stih: Atanasie împreună cu Zosima murind
Dulce îi este şi a vieţui împreună cu el în lăuntrul pietrei fiind.

Acest sfânt Zosima erà din Chilichia, şi locuià în pustie împreună cu fiarele. Deci fiind prins de boierul Dometian, şi mărturisind că Hristos este Dumnezeu adevărat, a fost ars prin urechi cu fiare înfocate, şi a fost pus într'un cazan plin de împuţiciuni clocotite. Apoi fiind spânzurat cu capul în jos, cu chip prea mărit, de toate s'a păzit nevătămat. Căci s'a arătat un leu în privelişte, carele cu glas omenesc a vorbit pentru Dumnezeirea lui Hristos. Deci dintru aceasta, a tras la credinţa lui Hristos pre Atanasie Comintarisie. Deci fiind sfântul slobod de tiranul, s'a dus iarăş în pustie şi în munţi, unde petreceà mai 'nainte, şi catihisind, a botezat pre pomenitul Atanasie. Deci acolo aflându-se ei, s'a despicat o piatră în chip minunat, întru care intrând amândoi, şi-au dat sufletele lor în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Apolinariei celei din Singlit.

Stih: De pre pământ pre Apolinaria o ridică,
Căci în ceruri a lăcuì era vrednică.

Fururea pomenita aceasta Apolinaria, a fost pre vremea împăratului Leon celui mare, cel poreclit machelie, în anii patru sute cincizeci și șapte, fiică lui Antemie, carele erà rânduit de împăratul a fi cârmuitor Romei. Care cu frumusețea și cu înțelepciunea covârșià pre multe femei din timpul acela. Și din tânără vârsta sa a dorit fecioria și se rugà lui Dumnezeu ziua și noaptea, ca să-și câștige dorința sa, adică să rămâie fecioară până la moarte. Pentru aceasta s'a rugat părinților săi, ca să o lase să se ducă la Ierusalim. Și câștigându-și voia, luând fericita slugi și slujnice, asemenea și aur și argint și haine scumpe și astfel s'a dus la sfânta cetate. Acolo le-a împărțit toate pre la săraci. Iară după ce s'a închinat sfintelor locuri, și-a slobozit robii și roabele, a oprit cu sine numai un bătrân și un famen pre cari luându-i, a pornit să meargă la Alexandria. Și ajungând la un loc șes, au hotărît să șează acolo, ca să se odihnească puțin de osteneala căii.

Și după ce oamenii săi au adormit, atuncea de trei ori fericita defăimând pre toate, a fugit pre ascuns și a intrat în lunca ce se află acolo. Unde a rămas mulți ani, atâta în cât pielea trupului ei s'a făcut vârtoasă ca de broască țestoasă din mușcăturile țânțarilor ce se aflau acolo. Apoi s'a dus la un schit unde erau mulți sfinți părinți, și acolo fățărnicindu-se că este famen, s'a numit pre sine Dorotei. Iară cuviosul Macarie ce se află acolo, o a primit pre ea, și i-a dat chilie, întru care închizându-se de trei ori fericita, se rugà lui Dumnezeu ziua și noaptea. Insă tatăl său Antemie avea și altă fiică, care pătimeà de duh necurat. Și pentru aceasta o a trimis pre ea la părinții schitului ca să o vindece. Iară pentru fiica sa aceasta Apolinaria, a obosit (căutându-o) si mai, mult nu cercetà pentru ea. Deci părinții au trimis pre cea îndrăcită la sora sa, care se fățărniceà că se numește Dorotei, precum am spus mai sus. Și în puține zile a scăpat tânăra de dracul, și s'a trimis de părinți la tatăl său sănătoasă. Insă după puține zile, a început tânăra a se arătà că este îngrecată. Iară tatăl ei socotind că s'a îngrecat de Ava Dorotei, a trimis îndată călăreți grabnici, și l-a adus pre el înaintea sa.

Atuncea sfânta, arătându-se prin oarecare semne, că erà fiica lui Antemie, a făcut pre toți să se minuneze și să se înfricoșeze; și mai ales pentru minunea ce făcuse la însuși sora sa. După acestea rămâind puține zile cu părinții săi, s'a întors iarăși la chilia sa, fără să se înștiințeze cineva de ceeace s'a făcut. Iară după ce s'a săvârșit, atuncea s'a cunoscut de monahi, că este femee. Pentru care toți s'au spăimântat, și s'au îndemnat să mulțumească lui Dumnezeu.

*Intru această zi, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Evtimie cel nou, carele se află aproape de sfântul Mochie.

Stih: Vesel, nevoindu-se prin ostenele Evtimie,
Vesel se duce la lăcașurile cele de veselie.

*Intru această zi, cuviosul Evtimie egumenul Monastirei Vatopedului, carele a înfruntat pre împăratul Mihail latino-cugetătorul, și pre patriarhul Becul; întru adânc s'a săvârșit.

Stih: Innecat-a apa pre Evtimie cel vestit,
Carele înșelăciunea latino-cugetătorilor a rușinat.

*Intru această zi, cei împreună cu Evtimie doisprezece monahi vatopedeni, cari pre cei mai de sus latino-cugetători, i-a înfruntat; prin sugrumare s'a săvârșit.

Stih: Douăsprezecimea monahilor, strălucite cununi a luat.
Căci înșelăciunea latino-cugetătorilor a înfruntat.

*Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Hrisant și Evfimia aproape de sfântul Acachie.

Stih: Hrisant roadă prea dulce înflorind,
Care s'a arătat mult mai pre sus și de cât aurul fiind.

Cuvântul pre tine Evfimio arătat.
De bună lauda cea nemuritoare te-a învrednicit.

*Intru această zi, sfântul noul mucenic Onufrie, carele a mărturisit în Hio, la anii o mie opt sute optsprezece.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşi- „lor tineri, iară pre haldei „arzându-i, porunca lui Dum- „nezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigà: Bine eşti cu- „vântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

Cum te vor primì repejunile rîului, pre tine celace eşti izvorul desfătării, Hristoase? Cum Mergătorul înainte îşi va tinde mâna spre tine, celce cu mâna la-i zidit pre el, şi din mâna celui viclean ne-ai izbăvit pre noi.

Izvorul bunătăţii fiind tu, Doamne, cum vii la curgerile Iordanului, căutând să adăpi cu apele nestricăciunii pre cei căzuţi în stricăciune pentru mâncarea cea amăgitoare, prin pizma şarpelui.

Să pice munţii bucurie şi dealurile să sălteze veselindu-se. Rîurile să plesnească cu mâinile; că s'a arătat Hristos şi merge să cufunde în apă greşelile oamenilor.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit fâpturei...

Vânând cu cuvântul, aţi scos dintru adâncul nedumnezeirii pre păgânii cei mult risipiţi. Cu semne şi cu minuni întărind minţile lor înţelepţilor Apostoli ceice aţi fost povăţuitori celor rătăciţi.

Intrând în limanul cel prea lin, celor învăluiţi în marea celor cumplite, mântuitori v'aţi arătat şi îndreptători înţelepţi cântând: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Toţi pre Evod şi pre Carp să-i fericim, pre Tihic şi pre Chifà, pre Iust, pre Arteman şi pre slăvitul Zinà, ca pre nişte ucenici ai lui Hristos, cântând: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

In chipul fulgerului, prin Duh făcându-vă Apostoli ai lui Hristos, pre cei ţinuţi în noaptea necunoştinţii ia-ţi izbăvit şi la lumina vieţii aţi îndreptat pre ceice strigă totdeauna: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Curăţire te-ai făcut celor ce pururea greşesc, ceace eşti cu totul fără prihană, născând mai pre sus de fire pre Hristos celce a ridicat păcatul lumii, căruia strigăm: Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea protivnică.

Cu vărsările lacrimilor stingând aţâţările patimilor fericite Teoctiste, ai izvorît rîuri de minuni pururea curgătoare, cu care se spală boalele sufletelor şi ale trupurilor pururea pomenite.

Slavă...

Rîvnind blândeţelor lui David, Părinte, ai câştigat nevinovăţia şi răbdarea lui Iov. Nefăţărnicia lui Iacov, credinţa lui Avraam, şi dragostea cea fierbinte a lui Petru, cu cari împreună sălăşluindu-te, adu-ţi aminte de noi.

Şi acum, a Născătoarei...

Născându-ne nouă viaţa cea înfiinţată, care cu moartea a încetat pre moarte Fecioară, fiind eu omorât de înecările relelor, înviază-mă cu rugăciunile tale, Curată, binecuvântată şi prea slăvită.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie roua ai izvorît cuvioşilor, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că „toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pre tine te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cu cojocul a despărţit Eliseiu curgerile rîului. Darul Botezului mai 'nainte întunecat însemnându-l. Care Hristos l-a făcut suindu-se într'însele, unul Făcătorul de bine.

Insemnat-a oarecând slăvitul prooroc Darul Botezului, cu care apele cele mai 'nainte neroditoare, făcându-se mult roditoare cu puterea Dumnezeului nostru celuice s'a arătat.

Toată valea de dumnezeeştile Daruri se va umpleà, şi dealul cel protivnic se va smeri, şi cele strâmbe, în drepte se vor întoarce, cu arătarea lui Dumnezeu celuice s'a întrupat.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi...

Arând minţile cele înţelenite, cu plugul Cuvântului, aţi semănat seminţe de mântuire prea slăviţilor, şi spicul bunei credinţe însutit l-aţi secerat, adică mulţimea celorce s'au mântuit, apostoli ai Domnului prea înţelepţi.

Cu laude dumnezeeşti pre Iacov, pre Cleopa şi pre Varnava şi pre Ştefan pre Narcis prea înţeleptul, pre Marco, pre Aristovul, şi pre Apelie să-i cinstim, ca pre nişte apostoli ai lui Hristos, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Crucea în loc de pavăză purtând împotriva tuturor taberilor balaurului bărbăteşte v'aţi oştit, prea înţelepţilor apostoli. Şi pre acelea pierzându-le, pre oamenii pre care-i robise, i-aţi vânat prin credinţă, şi Stăpânului şi dătătorului de viaţă i-aţi adus.

A Născătoarei...

O minune mai pre sus de minuni, cum ai născut; şi ai rămas Fecioară, Preacurată dumnezeiască Mireasă! Că ai născut pre Cuvântul cel împreună fără început cu Tatăl.

Căruia toţi cântăm: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel ce s'a pogorît...

Săvârşindu-ţi viaţa adevărat întru nerăutate, cugetătorule de Dumnezeu, părinte Teoctiste, ai surpat răutatea vrăjmaşului cu gând desăvârşit, strigând: Lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Acum securea îngrozeşte tăierea credincioşilor. Suflete al meu grăbeşte, şi tăind spinii patimilor, adu Domnului roduri coapte la vreme, mântuindu-te, prin rugăciunile purtătorului de Dumnezeu.

Şi acum a Născătoarei...

Din toate neamurile pre tine te-a ales Hristos, spre a sa sălăşluire Născătoare de Dumnezeu, înnoindu-ne cu unire dumnezeiască pre noi cari eram stricaţi. Pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu care s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti, şi văpaia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lău„daţi-l lucrurile şi-l prea în„nălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este cu putinţă oamenilor, spre carele nu „cutează a căutà cetele înge„reşti; iară prin tine Preacu„rată, s'a arătat oamenilor „Cuvântul întrupat. Pre carele „slăvindu-l cu oştile cereşti, „pre tine te fericim.

Hristoase, celace cu mâinile ai zidit pre om, sub mâna Mergătorului înainte te pleci ca un om, smerindu-te, ca să mă înalţi pre mine cel de demult smerit şi pierit. Slavă înfricoşatei şi măritei rânduelii tale.

Curăţirea sufletelor se găteşte, luminarea şi deslegarea din cele rele a venit. Iordane rîule veseleşte-te, dănţueşte făptura toată, şi pământule şi mare bucuraţi-vă, slăvind pre prea bunul Hristos.

Celace eşti plinirea tuturor bunătăţilor, ai venit strigând către sluga ta cea plină de sfinţenie, carele s'a mirat de a ta umilinţă. Apropie-te, botează-mă că voiu să umplu firea celor pământeşti de sfinţenie, şi de curăţenie.

Alt Canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Vindecă, Hristoase, patimile inimilor noastre, pentru rugăciunile celorce te-au iubit şi te-au propoveduit tuturor pă-

gânilor pre tine Dumnezeu împreună şi Domn, şi făcător a toate, şi a gonit toată înşelăciunea idolilor cu lumina propoveduirei.

Ca nişte fulgere a strălucit în lume Lucà împreună cu Ermi, Marco, şi Anania şi cu Matia sfinţitul Olimp, şi plinirea credincioşilor arătat o a luminat. Pre cari cu credinţă astăzi să-i cinstim cu sfinţite şi cu cinstite cântări.

Cu bună cuviinţă să stăm în casa Dumnezeului nostru, şi să fericim pre sfinţiţi propoveduitori şi învăţători, cari sunt înţelepţi ca îngerii şi înbogăţitori, mântuitori, apărători şi folositori tuturor celorce cinstesc pomenirea lor.

Strălucitu-s'a cu lumina cea fără materie a Duhului, Achila, Ahaic, şi Luchie cel mărit, şi Furtunat, împreună cu cei şasezeci şi şase de slujitori ai lui Hristos, şi sfinţiţi ucenici, şi inimile tuturor le luminează astăzi, pomenirea lor cea purtătoare de lumină.

A Născătoarei...

Strălucirea luminării naşterii tale a strălucit, şi a luminat toată partea cea de sub Cer, şi pre mai marele întunerecului l-a pierdut Născătoare de Dumnezeu Preacurată, ceeace eşti lauda îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, celorce te laudă pre tine cu neîncetate glasuri.

Alt Canon, Irmos:

Fiul Părintelui cel fără...

Zidire curată lui Dumnezeu te-ai arătat, Teoctiste, neîntinându-ţi frumseţea sufletului, Cuvioase, cu întinăciunea păcatelor. Ci cu totul te-ai înfrumuseţat pre tine, cu înmulţirea bunătăţilor, pentru aceasta te cinstim.

Cu bunătăţi împodobindu-te, cu dragostea luminându-te cu felurile bunătăţilor strălucindu-te, te-ai mutat către părinţii tăi, la bătrîneţe adânci, Părinte înţelepte, păzindu-te în jitniţele cele dumnezeeşti ca nişte grîu copt la vremea lui.

Slavă.

Turma ta astăzi dănţueşte prăznuind pomenirea cea purtătoare de lumină a adormirei tale, care şi după mutarea ta să nu încetezi, de trei ori fericite, a o binecuvântà din Cer, stând înaintea lui Dumnezeu împreună cu îngerii, prea fericite.

Şi acum, al Născătoarei...

Ceeace ai născut viaţa, spre izbăvirea oamenilor, înviază sufletul meu carele este omorît de greşeli, Fecioară curată ca o milostivă, şi ca

o singură folositoare celorce scapă la acoperemântul tău, Preacurată.

Irmosul.

Fiul Părintelui celui fără „de început Dumnezeu și „Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „și să adune cele risipite. Pen„tru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lău„dată o slăvim.

SVETILNA.

Părăsind lumea cei șaptezeci, Cuvinte, s'au făcut ucenici prin dragoste ție Cuvântului și Invățătorului, curățind prin credință lumea din necunoștință.

Slavă, altă Svetilnă.

Apostoli prea lăudați și ucenici ai lui Hristos celui îndurat și văzători de Dumnezeu, nu încetați rugându-vă pentru noi, ceice săvârșim cu dragoste pomenirea voastră, ca să dobândim iertare greșelilor, și Darul cel dumnezeesc în ziua judecății.

Și acum, a înainte prăznuirei.

Gătește-te Zabuloane, înfrumusețează-te Neftalime. Ridică Iordane pre Ziditorul tuturor și Dumnezeu, carele vine cu trup către tine, vrând ca să spele păcatele noastre.

LA LAUDE (Hvalite)
Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.
Podobie: Ingereștile puteri...

Pre carele mai 'nainte l-a însemnat glasul celuice strigă, venit-a Hristos la curgerile Iordanului, și Mergătorului înainte i-a zis: Vino de mă spală cu ape, botează-mă pre mine celce m'am pogorît acum. Că am venit să spăl pre Adam, din căderea cea dintâiu. Bine ești cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă ție.

Inălțarea Cerului, nici cum nu am cercat, nici numărul stelelor, nici pământul nu am măsurat și cum mă voiu atinge cu mâna de creștetul tău? Mergătorul înainte a zis Stăpânului. Și cum te voiu botezà pre tine, celce porți făptura cu mâna? Pentru aceasta strig către tine: Bine ești cuvântat celce te-ai arătat Dumnezeul nostru, slavă ție.

Innecat-ai oarecând păcatul pe vremea lui Noe, deschizând jghiaburile cerești cu cuvântul. Și cum va suferi Iordanul văzându-te? Că iată curgerea își întoarce, cunoscându-te pre tine toată făptura și eu strig ție: Bine ești cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Venit-a Hristos la repejunile Iordanului, cerând Botez, celce a șters păcatele,

tot pământul să sălteze, cerurile să se veselească. Bucură-te Biserica cea din păgâni, care te-ai logodit cu Împăratul, şi cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat celce ai venit, ca să mântueşti toate.

Slavă, asemenea.

Ca să se plinească bună voinţa Tatălui, am venit pre pământ, îmbrăcându-mă în sărăcie. Cerul îmi este mie scaun, şi pământul aşternut, şi ţie grumazii îmi plec, că la aceasta am venit, botează-mă pre mine, şi întru mine se vor curăţi greşelile oamenilor.

Şi acum, Podobie aceeaşi.

Tu celace cu lumină ai povăţuit pre Israil mai 'nainte prin stâlp şi prin nor, şi l-ai rourat în pustie, tu celce stăpâneşti toate, celce eşti din fire negrăit, în chip de rob cum te-ai îmbrăcat? Nu mă voiu atinge de tine focule, eu iarba, Insuţi mă botează, că mie îmi trebueşte să iau curăţire dela tine.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile, glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Arătatu-s'a raza slavei Tatălui, în repejunile Iordanului, cu Botezul curăţind, întinăciunea sufletelor noastre.

Stih: Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Primeşte ca o slugă, proorocule Ioane, pre Mântuitorul lumii, şi botează pre Făcătorul, spre înnoirea oamenilor.

Stih: Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Venit-a luminarea, mântuirea s'a arătat la Iordan. Veniţi să ne adunăm, ca să ne curăţim, şi să lăudăm cele dinaintea prăznuirii

Slavă, Şi acum, asemenea.

Astăzi Hristos, dezlegare de mântuire, dărueşte oamenilor. Intinăciunea sufletelor curăţind, cu focul Botezului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Inainte prăznuirea Botezului Domnului. Şi sfinţii mucenici Teopemt şi Teona, şi cuvioasa Singclitichia.

La Doamne strigat-am, **Stihirile 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre Teona şi pre Teopemt înţelepţii să-i lăudăm; că învăţăturilor lui Hristos plecându-se, şi toată închinăciunea cea necuvioasă arătat stricând, cea sfântă şi cinstită cu îndrăzneală a mărturisit, pre unul Domnul şi Dumnezeu înaintea feţei tiranilor, cu bună nădejde cinstind şi încununându-se de sus.

Viaţa cea râvnitoare de cele de jos, şi pofta desfătării, şi strălucirea cea înflorită, lăsându-o ca trecătoare măriţilor, de Hristos v'aţi lipit, cu podoaba lui cea frumoasă aprinzându-vă, şi v'aţi adus ca nişte dulci mirositori trandafiri şi cu cununa nestricatei împărăţii, prin dumnezeiască cuviinţă v'aţi încununat.

Ceice aţi urît lumea, mai pre sus de lume v'aţi arătat şi în Biserica celor întâiu născuţi v'aţi împreunat şi împreună cu îngerii cântaţi, cântare nestricăcioasă, înaintea lui Dumnezeu stând împreună, şi înşelăciunea idolilor cea fărădelege stricând, nebunia muncitorilor, muceniceşte aţi defăimat.

Alte Stihiri ale Cuvioasei, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

De mărirea părinţilor dorind cu adevărat, mărirea cea nestricăcioasă o ai iubit. Pentru aceasta depărtându-te de desfătări, trupul tău la toate durerile ţi-ai dat, şi acum ai luat răsplătirile durerilor, împreună cu Hristos împărăţind.

Celace pre Iov l-a lăsat celuice l-a cerut, şi tu vrând să te lămureşti ca nişte aur, ţi-ai lăsat trupul tău să pătimească de silnicia celui rău. Pentru aceasta ruşinând tu pre ispititorul prin răbdarea neputinţelor, cu cununa biruinţei te-ai încununat.

Frumoasă podoaba Mirelui Hristos poftind, şi a te face Mireasă lui tu voind, cu toate felurile bunătăţilor prin durerile sihăstriei, pre tine te-ai împodobit. Pentru aceasta acum cu dânsul, împărăţeşti întru cămara lui.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea:

Găteşte-te, Iordane rîule, că iată vine Hristos Dumnezeu să se boteze dela Ioan ca să sfărame cu Dumnezeirea capetele balaurilor cele nevăzute în apele tale. Bucură-te pustiul Iordanului. Munţilor săltaţi cu veselie, că vine veşnica viaţă să cheme pre Adam, glasul Strigătorului strigă, o Ioane Mergătorule înainte: Gătiţi căile Domnului şi cărările lui drepte să le faceţi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat, Hristoase...

Pământule şi cele pământeşti săltaţi şi vă bucuraţi! Izvorul desfătării în rîu se botează, uscând curgerea răutăţii, şi izvorăşte dumnezeiască iertare.

Stih: Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului şi al Ermonului din munte mic.

Dătător de lumină fiind Iisus, netrebuindu-i să se bo-

teze cu trupul, intră în rîurile Iordanului vrând să lumineze pre ceice erau întru întunerec, prin credinţă cu osârdie să-l întâmpinăm pre el.

Stih: Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Purtând chip de rob, mergi să te botezi, Hristoase, dela rob, în rîurile Iordanului, mântuindu-ne din robia păcatului celui de demult şi sfinţindu-ne şi luminându-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea.

Să se veselească pustiul Iordanului, şi să înflorească ca crinul; că glasul celuice strigă s'a auzit într'însul: Gătiţi calea Domnului. Că celce a pus munţii cu măsură şi văile cu cumpăna, celce toate le umple ca un Dumnezeu, se botează dela slugă. Inceput-a a săraci celce dărueşte daruri bogate. Auzit-a Eva: Intru scârbe vei naşte fii. Iară acum a auzit Fecioara: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine, celce are mare milă.

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne...

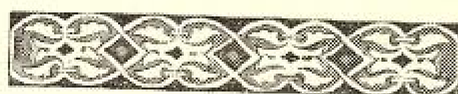
Slavă, Troparul Cuvioasei, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Caută la sfârşitul cărţii.

Şi acum, a înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Intorsu-s'a oarecând rîul Iordanului prin cojocul lui Eliseiu, înălţându-se Ilie; şi s'a despărţit apele într'o parte şi într'alta, şi i s'a făcut lui calea uscată ceeace erà udă, spre chipul Botezului cu adevărat. Prin carele noi curgerea vieţii cea trecătoare o trecem, Hristos s'a arătat la Iordan, să sfinţească apele.

LA PAVECERNIŢĂ

Cântăm Canonul, Irmosul de două ori, iară Troparele pe 6, şi pre urmă, iarăşi Irmosul într'amândouă stranele.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Şi astăzi încă cânt marea Sâmbătă.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos;

Pre celace a acoperit cu valul mărei oarecând, pre „gonaciul tiran, rîurile „Iordanului îl ţin şi îl acopere, „a mea curăţire acum curăţind omeneşte, că cu slavă „s'a preamărit.

Stih: Slavă ţie Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Doamne Dumnezeul meu, laudă de luminare şi cântare de prăznuire înainte voiu cânta ţie, celuice cu dumnezeeşti arătări în taină m'ai înnoit pre mine şi la dumnezeiască luminare m'ai ridicat.

Sus pre tine fiind mai 'nainte de veci, şi jos de curând arătat, cele mai pre sus de lume şi cele de pre pământ văzându-te, Mântuitorule, s'au spăimântat, şi au lăudat cea

mai pre sus de cuvânt a ta micşorare.

Ca să umpli de slava ta toate, pre tine însuţi te-ai micşorat până şi la chip de slugă, şi acum sub palma slugei îţi pleci capul ca o slugă, mie înnoire şi curăţire dăruindu-mi.

Peasna a 3-a, Irmos:

Pre tine celace ai întemeiat pe ape tot pământul fără de ţinere, făptura văzându-te cu trupul „ascuns în ape, de multă spaimă s'a cuprins, strigând: Nu „este sfânt fără numai tu, „Doamne.

Chipurile dumnezeeştei tale arătări mai 'nainte prin prooroci le-ai arătat. Iară acum cele ascunse prin lucruri cunoscute le-ai făcut, arătând oamenilor tainile astăzi, dându-le înnoirea naşterii de adoua.

Tins-a Iordanul apele ca nişte spate cu cutremur, a primi pre Ziditorul celce s'a botezat trupeşte, şi pre toţi i-a sfinţit, strigând: Nu este sfânt afară de tine, Doamne, iubitorule de oameni.

Mare ajutor spre mântuire a dat Hristos, Botezul, celorce cunosc dumnezeiască strălucirea lui, celorce cântă cu veselie: Nu este sfânt afară de tine, Doamne, iubitorule de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Venirea ta cea către Botez, mai 'nainte văzându-o Avvacum, spăi„mântându-se, a strigat: La „mare, caii tăi ai adus, Mân„tuitorule, ape multe turbu„rând.

Arătându-te cu trupul, s'a sfinţit pământul, apele s'au binecuvântat, Cerul s'a luminat, iară neamul omenesc de amară tirănia vrăjmaşului s'a izbăvit.

După dumnezeescul cuvânt acum Mergătorul înainte din pustie merge la Iordan, zicând: Pocăiţi-vă, apropiatu-s'a împărăţia cerurilor, chemând pre toţi la dumnezeiasca slavă.

Celace a întors de demult marea în uscat, şi izvoare din piatră a izvorît, curăţire de greşeli acum face, în rîul Iordanului cu focul Duhului.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina cea neînserată a dumnezeeştei arătării „tale, Hristoase, celeice „s'a făcut spre noi pentru milo„stivire, Isaia văzându-o, de „noapte mânecând a strigat: „Cei luminaţi, veniţi de vă spă„laţi cu apă dumnezeiască şi „cu Duhul adevărului, şi su„fletul şi trupul vă curăţiţi.

Innoeşti pre pământeni, nou Adam făcându-te, Ziditorule! Cu foc şi cu Duh, şi cu apă, streină a doua naştere săvârşind şi înnoire minunată, fără sfărâmare şi fără topituri, cu Botezul cel de Dumnezeu lucrat înnoindu-i.

Prin Duh înnoeşti sufletele, şi prin apă sfinţeşti trupul cel alcătuit, a doua oară zidind pre omul cel vieţuitor, că celui de două feluri, de odată rodind leacuri de folos, cu înţeleaptă purtare de grijă îi aduci, ca un doftor al trupurilor şi al sufletelor.

Din cea curată ieşind celace te-ai născut din Tatăl mai înainte de veci; la cel din cea stearpă ai venit, cerând ca un om Botez. Dar din apă cu taină prin Duhul ai făcut, Mântuitorule, Biserica mult roditoare, ceeace eră fără de fii mai 'nainte.

Peasna 6-a, Irmos:

Cuprins a fost de frică, dar nu s'a oprit dumnezees-„cul Botezător. Că măcar „că s'a şi sfiit a se apropià „iarba de foc, dar auzind: Lasă „acum, a alergat, plinind po-„runca ca o slugă. Şi dumne-„zeescul glas a auzit de sus, „mărturisind pre Fiul cel mai „înainte de veci.

Scrisu-te-ai, dar nu te-ai supus rob, poruncilor Kesarului plecându-te. Că măcar de te-ai şi plecat de bună voie, mângâere nouă celor din robie dându-ne, şi ai dat dajdie de drahmă; dar pre noi cei vânduţi de demult legii păcatului ne-ai izbăvit acum, şi moştenirei fieşti ne-ai învrednicit.

Impărăţeşti dar nu lumeşte, celce din fire eşti Impărat; că măcar că şi din seminţia lui David dupre trup născându-te, scaunul împărăţiei lui, Mântuitorule, ai luat, dar veşnică stăpânie ai, împărăţind cu Tatăl mai 'nainte de veci pururea, şi în veci cu Duhul.

Stăpânitorul lumii s'a numit şi împărat, şi celor din ape de demult; dar se sugrumă cu a ta curăţire, şi se surpă în mare ca şi legheonul oarecând; iară facerea mâinilor tale cea robită de demult, Mântuitorule, prin puternică mâna ta izbăvirii o ai învrednicit.

Peasna 7-a Irmos:

Negrăită minune! Celace a izbăvit în cuptor pre „cuvioşii tineri din vă-„paie, îşi pleacă creştetul şi „cere Botez dela slugă, cură-„ţind pre ceice strigă: Mântui-„torule Dumnezeule, bine eşti „cuvântat.

Tăiatu-s'a rîul Iordanului oarecând cu cojocul, mai'na-

inte închipuind Botezul tău, prin carele se rumpe haina patimilor, şi îmbrăcămintea nestricăciunei singură se face celorce strigă: Mântuitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Fericit este rîul, că întru sine primind pre Făcătorul botezându-se, s'a arătat izvor de apă de viaţă purtătoare, spre mântuirea noastră, celorce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Dumnezeiasca omorîre cu însemnare închipuind, cufundarea în apă de trei ori, întru Botez ne îngropăm împreună cu Hristos, sculării celei de a treia zi împărtăşindu-ne, şi strigând lui Hristos: Bine eşti cuvântat.

Un Dar al Tatălui şi al Fiului şi al Duhului se săvârşeşte, pre ceice poftesc cu credinţă Darul dumnezeescului Botez, cari au luat puterea moştenirei fieşti, ca să strige: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a Irmos:

Spăimântează-te înfricoşindu-te Cerule, şi să se „clătească temeliile pă„mântului; că iată cu apă se a„copere, celace a ars cu ape de „demult jertfa celui drept cu „preaslăvire. Pre carele ti„neri bine-l cuvântaţi, preoţi „lăudaţi-l, noroade prea înăl„ţaţi-l întru toţi vecii.

Vine Hristos, să deà mântuire tuturor credincioşilor prin Botez, că întru acesta pre Adam curăţeşte, pre cel căzut înalţă, pre tiranul celce l-a surpat îl ruşinează, cerurile deschide, pre dumnezeescul Duh îl pogoară, şi împărtăşirea nestricăciunei dărueşte.

Incetat-a înşelăciunea vrăjmaşului, că glasul strigătorului în pustie strigă: Gătiţi calea Domnului, şi toate cărările lui drepte le faceţi porunceşte, că valea cea smerită, adică firea omenească se înalţă; şi muntele şi dealul vrăjmaşilor se smereşte.

O prea slăvite daruri! O dumnezeescul Har, şi nespusa dragoste! Că iată cu apă mă curăţeşte, cu foc mă luminează, şi cu dumnezeescul Duh mă săvârşăşte, Făcătorul şi Stăpânul acum în Iordan, îmbrăcându-se în firea mea fără de păcat.

Peasna 9-a, Irmos:

Nu tânguiţi în zadar, oamenii cei sugrumaţi cu lanţurile deznădăjduirii „şi vinovaţi răutăţilor. Ci întru „umilinţa sufletului, să ve„nim la celace curăţeşte pre „toţi ca la unul cel curat, şi „carele dă iertare prin Botez.

Intru streină naşterea ta cea din Fecioară, întâiu mai pre sus de fire, minunat te-ai făcut, Cuvinte al lui Dumnezeu, iară acum măreşti această taină mare făcându-o prea slăvită cu cinstită împărtăşire, scăldătoare de mulţi fii prin dumnezeescul Duh.

Pământul s'a sfinţit cu sfântă naşterea ta, Cuvinte, spuind cerurile cu stelele slava ta. Iară acum s'a binecuvântat firea apelor botezându-te tu cu trupul, şi neamul celor pământeşti s'a suit iarăşi la bun neamul cel dintâiu.

Să se bucure tot pământul, Cerul să se veselească, lumea să plesnească cu mâinile, apele să salteze, izvoarele şi iazerile, adâncurile, mările împreună să se bucure, că vine Hristos să curăţească pre Adam, şi să-l mântuiască cu dumnezeescul Botez.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **Troparul înainte prăznuirii odată şi al Mucenicilor. Slavă, al Cuvioasei. Şi acum, iar al înainte prăznuirii.**

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească să se...

Veseleşte-te rîule Iordane, că întru tine făcătorul tuturor vine de bună voie să ia Botez dela rob, ca un milostiv. Bucură-te, dănţueşte Adame şi strămoaşă Evo! Că a venit mântuirea tuturor Dumnezeu cel prea bun.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Izvorul dulceţii fiind Stăpânul, merge la curgerile rîului să se boteze, vrând să mă adape pre mine cu apele curăţirii, pre carele văzându-l Ioan a strigat: Cum îmi voiu tinde mâna mea pe creştetul tău, de carele se cutremură toate.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Pre cel necuprins carele a sărăcit cu trupul, şi vine la Botez ca să lucreze într'însul a noastră înnoire, toţi să-l lăudăm ca pre Dumnezeu cel mult milostiv, şi umilinţa lui să o slăvim, strigând cu inimă mulţămitoare, slavă Hristoase, arătării tale.

Slavă, Şi acum, asemenea...

Celace ai îmbrăcat goliciunea lui Adam în haina măririi milostive, vei să te goleşti cu trupul în rîul Iordanului, o minune prea slăvită! Cum te va sprijini apa, Stăpâne Doamne? Pre tine celce acoperi cu ape cele mai pre deasupra, precum scrie. Lăudăm Iisuse, făcătorule de bine, toţi arătarea ta.

Psalmul 50.

CANOANE trei.

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 6, şi al mucenicilor pe 4, şi al Cuvioasei pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Peasna 1-ia, glasul 1-iu, Irmos:

Din robia cea amară izbăvindu-se Israil, marea cea neumblată o a trecut „ca pre uscat, pre vrăjmaşul văzându-l înnecat, cântare lui „Dumnezeu a cântat, ca unui „făcător de bine, celuice a „făcut minuni cu braţ înalt, „că s'a prea slăvit.

Hristos vine la Botez. Hristos la Iordan merge. Hristos îngroapă cu ape acum păcatele noastre ca un bun; cu veselie să-i cântăm lui că s'a prea slăvit.

Să stropească (veselindu-se) norii veselie veşnică, Hristos Iisus merge, cu apele Iordanului să înnece rîurile păcatelor, dăruind tuturor luminare.

Iată lumina se arată, iată curăţirea se iveşte, iată Mântuitorul stă de faţă, ca să strălucească celor din întunerec dumnezeeştile raze. Pre acesta cu gânduri curate (bucurându-ne) să-l primim.

Alt CANON, al mucenicilor.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos:

Să cântăm lui Dumnezeu...

Veniţi credincioşilor să prăznuim împreună pomenirea cea prea lăudată a mucenicilor, cu cântări duhovniceşti, prea slăvind pre Hristos.

Mucenicii lui Hristos, şi apărătorii cei tari ai credinţei, întrarmându-se cu tărie împotriva necredinţei, au biruit pre vrăjmaşul.

Gonaciul cel necredincios, şi străin de credinţa lui Hristos, iuţindu-se cu mânie păgânul împotriva mucenicilor, s'a biruit de credinţă.

A Născătoarei...

Turma care o ai câştigat, Născătoare de Dumnezeu, păzeşte-o pre ea de toată nevoia, rugând pre Mântuitorul şi Dumnezeul nostru.

Alt CANON, al Cuvioasei.

Al Căruia acrostih la Greci este aceasta:

Chiamă-mă Singclitichio către lauda ta...

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm...

Dorind să încununez cu cântări pomenirea ta, ţie îndrăznesc eu cel ne cântăreţ, şi cu totul necurat; ci dă-mi mie cuvântul înţelepciunei şi al curăţiei, prin rugăciunile tale.

Ridicându-ţi tot gândul către dumnezeiasca înălţime, şi către noianul bunătăţilor; şi cunoscând ce lucru sunt desfătările cele de sus, te-ai depărtat de toate rudeniile tale.

Slavă...

Inălţându-ţi gândul către Dumnezeu cel prea înalt, tru-

pul tău carele erà lipit către cele pământeşti, prin postiri, şi prin ostenele l-ai uşurat, poftind strălucirea cea mare.

Şi acum, a Născătoarei...

Rămâind ceeace a fost, celce s'a întrupat din pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, ne-a dăruit nouă celor din ţărână, ceeace am fost mai 'nainte, izbăvindu-ne din păcate.

Peasna a 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune şi bogăţia lui, să se laude „muritorul, ci întru cre„dinţa Domnului, cu inimă „curată strigând lui Hristos „Dumnezeu şi cântând puru„rea: Pre piatra poruncilor „tale întăreşte-mă, Stăpâne.

Celace şade mai 'nainte de veci împreună cu Tatăl şi cu Duhul, acum mai pre urmă întrupându-se din Fecioară precum ştie, Hristos merge la Botez, nemurire prin dumnezeiasca baie, tuturor dăruind.

Cu ape vrând să îngroape păcatele noastre, în rîurile Iordanului pentru milostivirea milei, Hristos Dumnezeu merge. Şi iarăşi va să ne zidească prin Botez pre noi cei stricaţi.

Goliciunea cea de ruşine a strămoşului Adam acoperindu-o, te goleşti de bună voie, şi cu curgerile Iordanului pre tine însuţi te acoperi, celce cu apă acoperi cele mai pre deasupra, Hristoase, unule mult milostive.

Alt Canon, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Să lăudăm pre dumnezeeştii mucenici, pre apărătorii ortodoxiei şi ai credinţei, pre Teopemt şi pre Teonà, cei pururea lăudaţi.

Mucenicii lui Hristos arătându-se îndreptare, chip şi pildă, s'au făcut povăţuitori sfinţilor spre lupte.

Râvnind mucenicii vieţii acestora, celei înbunătăţite, toţi cu un gând stând de faţă înaintea scaunului tiranesc strigau; Creştini suntem toţi.

A Născătoarei...

Născutu-te-ai negrăit din Fecioară, arătatu-te-ai precum bine ai voit, iubitorule de oameni, şi lumea o ai înnoit, Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru tine...

Nici cum nu ţi-ai ferit trupul care se strujià ne oprit de multe rane, afară din ostenelele sihăstriei, cu care se isgoneà supărătorul.

Alesu-ţi-ai Cuvioasă calea cea strâmtă, pricinuitoarea vieţii celei nestricate şi dumnezeeşti, defăimând calea cea

largă, de care nimic nu este mai rău cu adevărat, la celce are minte.

Slavă...

Floarea cea rumenă a feţei tale o ai lepădat cu topirea şi cu ostenelele înfrânării, şi aprinderea ochilor tăi ţi-ai stins, cu mulţimea lacrimilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Intrupându-se Cuvântul din tine Preacurată, şi vrând să spele trupul omenesc de întinăciune, prin pilda curăţirei neîntinatului trup, se primeşte în ape.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine, Doamne, celace prin „lemn ai omorît păcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre, celorce te lăudăm „pre tine.

CONDAC, al înainte prăznuirii, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Hristoase curăţind mulţimea greşelilor tuturor cu îndurare, prin mila cea nemăsurată, mergi în apele Iordanului să te botezi ca un om, cu haina slavei celei dintâiu îmbrăcându-mă pre mine cel golit cumplit.

Sedealna Cuvioasei, glasul, al 5-lea.
Podobie: Cuvântul cel împreună...

Osteneala postnicilor tu covârşindu-o, în ceruri te desfătezi, întru mai luminat lăcaş, şi de mai bună rază te-ai umplut. Pentrucă bărbăteşte pre calea cea cu anevoie ai umblat, biruind ceste de aicea, şi îngerilor te-ai asemănat; şi acum slavei acelora eşti împărtăşită.

Slavă, Sedealna mucenicilor, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Teopemt arătându-se Ierarh celor de jos, s'a arătat prin chinuri Ierarh şi în cele de sus, şi împotrivirea tiranilor nerăbdând s'a rănit. Şi bucurîndu-se a strigat: Cinstesc pre unul celce a îngropat în curgerile Iordanului, greşelile oamenilor.

Şi acum, asemenea.

Ploaia cea mare merge, să se boteze la râurile Iordanului cu trupul voind. Către carele dumnezeescul Mergătorul înainte, spăimântându-se a grăit: Cum te voiu botezà pre tine, celace nici cum întinăciune nu ai? Cum îmi voiu tinde dreapta pre capul tău, de carele se cutremură toate.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-a de demult Avvacum cel minunat auzul tău, Hristoase, şi cu frică „a strigat: Dumnezeule, de la „amiază-zi vei veni, şi cel „sfânt din munte umbros cu „desime, ca să mântueşti pre „unşii tăi, slavă puterii tale, „Doamne.

Luaţi apa vieţii, că iată acum a venit izvorul păcii cu adevărat, ca să usuce apele necredinţei cele turburate şi să izvorască luminarea celorce cântă lui: Slavă puterii tale, Doamne.

Veseleşte-te pustie, toată firea omenească ceeace erai mai 'nainte însetată. Acum s'a arătat izvorul desfătării, stricând seceta păcatului cu apele Iordanului. Căruia cu credinţă cântăm: Slavă puterii tale, Doamne.

Glasul celuice strigă (dupre proorocie) a răsunat în cugetele cele pustiite, zicând: Gătiţi căi drepte lui Hristos celuice vine, ca prin Botez să ne curăţească pre noi cei învechiţi, dezlegând osândirea cea dintâiu.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am auzul...

Toată lumea o au adăpat cu cuvinte dumnezeeşti, marii mucenici ai lui Hristos şi a încetat înşelăciunea.

Avuţia ce nu se poate răpi au aflat cu adevărat mucenicii, defăimând avuţia, mărirea şi strălucirea celor pământeşti.

Implătoşindu-se mucenicii cu arma lui Hristos, cu aceea au surpat toată cruzimea tiranului.

A Născătoarei...

Maică fără prihană, binecuvântată, Curată Fecioară, păzeşte de toată primejdia pre ceice te laudă.

Alt Canon, Irmos:
Venit-ai din Fecioară...

Fiind tu aleasă la frumuseţile trupului, te-ai făcut la mulţi pricină vederii tale, fără dobândire a lor. Pentru aceea însăţi tu stricându-ţi frumuseţea feţei, te-ai făcut părtaşă frumuseţei celei dumnezeeşti.

Ca Iov ai răbdat pătimirea trupului! Nu ai primit cuvânt de cererea sfârşitului, ci supuindu-te vremii şi firii, te-ai mutat către lăcaşul cel dumnezeesc.

Slavă...

Osebitu-te-ai singură de rudenii şi de părinţi şi de bogăţie, alegând pre singur Hristos, bogăţia cea nefurată şi necheltuită, cu carele împreună te-ai făcut părtaşă slavei celei de sus.

Şi acum, a Născătoarei...

Naşterea ta cea fără stricăciune de om, pre Adam a mântuit din stricăciune că şi zămislirea s'a făcut mai pre sus de om, pentru aceea izbăveşte-mă, Fecioară, de stricăciunea răutăţilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina ta cea neapusă, străluceşte-o, Hristoase, în inimile celorce cu credinţă te laudă pre tine, pa-

„cea ta cea mai pre sus de „minte dându-o nouă. Pentru aceea din noaptea ne„ştiinţei, către ziua luminii „tale alergând, te slăvim iu„bitorule de oameni.

Împăratul păcii, Hristoase, tu fiind peretele cel din mijloc al vrajbei l-ai stricat, întru asemănarea trupului arătându-te pre pământ. Pentru aceasta venirea ta văzând, Ioan s'a spăimântat cu frică poruncindu-i ca să-şi pue mâna pre tine.

Capetele balaurilor ca să le sfărâme cu ape Hristos, sârguindu-se acum a mers şi a strigat către Botezătorul cel ce se cutremurà: Tindeţi mâna ta şi te atinge de creştetul meu şi frica o leapădă săvârşind ceeace ţi-am poruncit.

Arătat-a proorocul oarecând Darul Botezului, prin dumnezeescul Duh, lovind apele Iordanului cu cojocul. Care s'au despărţit, făcânduse nouă cale la dumnezeiasca naştere cea deadouă, arătându-se într'însele Hristos.

Alt Canon, Irmos:

Mânecă duhul meu...

Înţelepţii mucenici cei întrarmaţi ai credinţei, biruind vitejeşte chinurile vrăjmaşilor celor fărădelege au primit cununi.

Nici momelele, nici amăgirea, nici mărirea celor pământeşti, n'au putut să oprească călătoria credinţei voastre mucenicilor, pentru aceea vă şi veseliţi.

Stând înaintea scaunului slavei Domnului, împreună cu îngerii rugaţi-vă neîncetat să deà iertare de greşeli celorce vă laudă pre voi cu credinţă.

A Născătoarei...

Prea sfântă Fecioară cea plină de Daruri, care ai născut în timp pre cuvântul mai pre sus de minte, roagă-l pre dânsul să mântuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Dătătorule de lumină...

Făcutu-te-ai înţeleaptă, lăcaş Cuvântului celuice lăcueşte în suflete curate; că tu prea slăvită ai luminat frumuseţea sufletului tău, cu multe ostenele sihăstreşti.

Trupul tău cel rumen din darul cel firesc, l-ai omorît prin multe ostenele, luminând mai mult ca lumina bunătăţilor, chipul sufletului tău, carele străluceşte luminat.

Slavă...

Materia trupului, arzându-o tu, cu dragostea sufletului tău cea către Hristos, acum te bucuri adevărat fără de materie împreună cu în-

gerii cei fără materie privind pre Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei...

Celce s'a născut din pântecele tău, Preacurată, cu adevărat fără de sământă, Hristos capul credincioşilor, a zdrobit acum pre capul balaurilor ce erau încuibaţi în rîuri.

Peasna 6-a, Irmos:

Cu totul sunt cuprins de nenumăratele patimi şi în chitul răutăţilor am „căzut. Ci mă ridică din strică„ciune, Dumnezeule, ca oare„când pre Ionà şi întru cre„dinţă dărueşte-mi nepăti„mire, ca cu glas de laudă „şi cu duh de mântuire să „jertfesc ţie.

Milostivirea îndurărilor Hristos arătând, în chip de rob cel neschimbat a mers la rob cerând Botez, scoţând din robie omenirea. De a căruia venire spăimântându-se s'a înfricoşat şi de temere s'a tras înapoi.

Cum te vor sprijini curgerile rîului, pre tine focul cel nesuferit, carele mergi acum? Cum vor vedeà goliciunea ta cereştii îngeri? Cum îşi va tinde Ioan mâna spre tine, Cuvântul lui Dumnezeu cel prea fără început? Carele din pământ l-ai zidit pre dânsul.

Marea fugind s'a despărţit, arătând norodului celui nou dumnezeasca trecere, care o a lucrat în apă, cu trupul viind, celce a izvorît ape din piatră în chip minunat. Pre acesta ca pre un Dumnezeu să-l slăvim, carele sfărîmarea noastră a două oară o a zidit.

Alt Canon, Irmos:

Ionà din pântecile iadului...

Incetat-au mucenicii înşelăciunea idolilor, chinuindu-se în priveliște și toată necredinţa o au pierdut de pre pământ cu patimile lor.

Vrăjmaşul şi gonaciul credinţei, a pus slugile sale cu săbiile scoase, să vă omoare amar pre voi mucenicilor ca pre nişte miei.

Cum aţi văzut pre tirani întrarmaţi cu săbii, voi ceata sfinţilor aţi strigat fără frică: Ostaşi ai lui Hristos suntem, o judecătorule.

A Născătoarei...

Nu încetà a te rugà Dumnezeului nostru, pre carele l-ai născut netâlcuit, Născătoare de Dumnezeu, să mântuiască de primejdii pre ceice te laudă pre tine Preacurată pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul greşelilor...

Luminându-te cu raza Duhului toată desfătarea pofte-

lor trupeşti, o ai lepădat. Căci te-ai rănit de dragostea bunătăţilor.

Astăzi ţi-a strălucit pomenirea mai luminat decât luceafărul, luminând întunerecul sufletelor. Ceeace eşti podoaba postnicilor şi a sihastrilor.

Slavă:

Cinstea curăţiei o ai păzit, poftind cămara de mire cea nestricăcioasă, că te-ai înfierbântat de dragostea lui Hristos Mirelui tău celui străin.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca să ne umplem de slavă, a venit Domnul slavei la omul cel fără slavă. Căci ca un om spălându-se Fiul tău Preacurată, a slăvit pre oameni.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fi„ind încunjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat, „din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă.

CONDACUL înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

La repejunile Iordanului astăzi viind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a mă boteză. Că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

ICOS.

Adâncul cel nemărginit al înţelepciunii şi izvorul cel pururea curgător al darurilor fiind tu Cuvinte, dai lumii iertare, căci fiind adânc izvorăşti viaţă şi în repejunile Iordanului te grăbeşti acum cerând Botez, celace de sus singur eşti fără de întinăciune, curăţeşti păcatele oamenilor ca un milostiv, întru care dezlegarea celui căzut ai lucrat, Hristoase, cu întruparea, căci ai venit să mântueşti, pre Adam cel întâiu zidit.

Intru această lună, în 5 zile, sfântul sfinţitul mucenic Teopemt episcopul şi Teonă mucenicul

Stih: Cum se săvârşeşte Teopemt însuşi să spue,
Nevoindu-mă mă săvârşesc, tăindu-mi-se capul de sabie.
Mucenicul Teonă în groapa cea mai de desubt fiind,
Zicerea Psaltiriei pusu-m'a pre mine eră strigând.
Teopemt în a cincea zi prin sabie fiind tăiat,
Viaţa aceasta o a lăsat.

Acest sfânt mucenic Teopemt a fost episcop în zilele lui Diocliţian împăratul, în anii două sute nouăzeci şi ridicând Diocliţian goană asupra creştinilor, întâiu acesta atuncea a mărturisit pre Hristos. Şi dacă l-a prins şi l-a dus la împăratul şi văzând înşelăciunea lui, s'a mâniat Diocliţian şi a băgat pre sfântul într'un cuptor cu foc şi a ieşit dintr'însul sănătos. După aceea i-a scos un ochiu, apoi l-a adăpat cu otravă şi dintru toate acestea ieşind sănătos, a adus la credinţa lui Hristos şi pre fermecătorul aclea anume Teonă, carele îi dăduse otravă şi pătimind şi altele multe munci afară dintr'acestea, i-a tăiat capul şi aşa cu cununa muceniciei s'a încununat. Iară pre sfântul Teonă, carele fusese fermecător şi crezuse, l-a aruncat într'o groapă cu capul în jos şi l-a împresurat cu pământ, şi aşa s'a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei Singclitichiei.

Stih : Singclitichi robia vieţii lăsând,
In ceruri cu robii lui Dumnezeu cei chemaţi este petrecând.

Această sfântă a fost de neam mare şi a avut bogăţie multă, împreună cu temere de Dumnezeu şi mulţi se nevoiau să o ia prea dânsa soţie pentru frumuseţea ei şi înflorirea statului, iară ea nu avea gând să se mărite, ci mai mult îşi înălţă dragostea sa către Dumnezeu. Pentru aceea a ieşit cu totul din grijile lumii afară şi a luat toată nevoinţa spre adăogirea bunătăţilor, omorîndu-şi trupul cu post şi a doborît jos pre vicleanul luptător diavol. Şi în trup fiind, mintea către Dumnezeu îşi ridică. Iară aproape de sfârşitul vieţii sale, vicleanul diavol o a ispitit şi mult împotrivă i-a stătut, ca şi lui Iov, cu bube grele trupul ei stricându-l, atâta cât tot trupul ei i s'a mâncat de bube şi de viermi. Şi ajungând până la optzeci de ani şi neîncetând, nici părăsind ostenelele sale, şi neslăbind întru bunătăţi, aşa cu luptă bărbătească, a răposat cu pace şi s'a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu, şi a luat cunună de biruinţă cu sfinţii.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Grigorie cel din Acrita.

Stih : Grigorie cu bunătăţile foarte fiind strălucit,
Cu strălucire mutându-se şi de mare slavă este îmbogăţit.

Acest sfânt Grigorie a fost din vestitul ostrov al Critului, fiu de părinţi evsevioşi numiţi Teofan şi Iuliani. Deci, după ce a petrecut îndestulată vreme la învăţături, i s'a poruncit în urmă de părinţii săi ca să pască oile. Deci, odinioară aprinzându-se de dumnezeiască rîvnă şi dragoste, a ieşit din patria sa şi s'a dus la Seleuchia; unde petrecând puţină vreme, vieţuià fericitul, numai cu prea puţină pâine şi cu apă. Şi după ce a ajuns la douăzeci şi şase de ani ai vârstei sale, atuncea luptătorul de icoane Leon Armeanul, lepădându-şi viaţa, dreapta credinţă, iarăşi s'a înfăţoşat. Deci, atuncea acest Cuvios s'a dus la Ierusalim, iubind ca să se închine la tot locul sfânt, însă câte rele a pătimit acolo dela agareni şi evrei, în vreme de doisprezece ani întregi, cu neputinţă este să le scrie cineva, vrând să păzească scurtarea.

Şi dela Ierusalim ieşind s'a dus la Roma şi acolo luând îngerească schima Monahilor, îşi domoleà trupul său cu înfrânarea. Iară după ce a murit împăratul Stavrachie şi s'a făcut împărat Mihail Curopolatul şi Rangavea, iară Patriarh Constantinopolei s'a făcut sfântul Nichifor; atuncea a fost trimis la Roma către prea sfinţitul Papa, Mihail Sinadon mărturisitorul; carele aflând acolo pre cuviosul acesta Grigorie, l-a luat cu sine când se întorceà la Constantinopol şi ducându-l la mânăstirea ce se află în locul Acrita, la numărat şi pre el cu monahii cei aflători acolo. Deci, acolo Cuviosul aflându-se, vieţuià desculţ şi cu o singură cămaşă, culcându-se pe o rogojină şi mâncând şi bând la două sau trei zile, prea puţină pâine şi apă. Apoi închizându-se pre sine într'o groapă prea adâncă, acolo a plâns mulţi ani turburarea ce s'a făcut la biserica lui Hristos, pentru lepădarea sfintelor icoane. Iară mai pe urmă ieşind din groapă, s'a închis într'o chilie prea strâmtă, îmbrăcat fiind cu o cămaşă de piele. Şi umplând de apă un vas mare ce se află în grădină, îşi lepădà noaptea cămaşa şi intrà în vas. Acolo aflându-se citeà toată Psaltirea şi după ce o sfârşeà, atuncea ieşià afară. Şi aşa a făcut în toate zilele vieţii sale. Deci, cu asemenea lupte bine nevoindu-se fericitul, s'a dat sufletul său în mâinele lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Fostirie.

Stih : Fostirie luceafăr s'a văzut cu adevărat,
Prin lumina vieţii şi a minunilor arătat.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Fostirie, strălucind dela răsărit ca un soare s'a dus la părţile apusului şi suindu-se pre un munte înalt şi liniştit, fără de materie, se rugà lui Dumnezeu celui fără de materie, strîmtorându-se pre sine, cu posturi cu priveghieri, cu culcări pe pământ şi cu toată altă aspră petrecere. Deci, prin acestea s'a făcut cu adevărat luceafăr, potrivit cu numele său, strălucind lumea. Căci, pentrucă păzeà trupul său neîntinat şi sufletul curat şi cea dupre chip nespur-

cată pre cât eră cu putință; pentru aceasta s'a făcut lăcaș Duhului sfânt. Și dar eră îmbogățit fericitul cu Darul minunilor și vindecă toată boala cea de mulți sau puțini ani, a celorce se apropiau de el cu credință. Incă nu numai acestea, ci și pâine primeă din Cer fericitul, precum și proorocul Ilie. Insă Ilie o primeă prin aducerea corbului, iară marele acesta Fostirie primea pâinea prin dumnezeescul înger, de și nu-l vedeă pre el pentru oarecare dumnezeiască economie. Căci pre toată ziua aducând pâine îngerul, o puneă la un loc osebit fără să se arate el sfântului. Și dacă ar fi venit la el, doi și trei, sau și mai mulți frați străini, dupre numărul fraților, atâtea și pâini se aflau la locul obișnuit. Cine vreodată a văzut asemenea minune străină? Sau a auzit asemenea lucru preamărit? Căci rare ori și la prea rari sfinți s'a întâmplat aceasta. Insă nu s'a învrednicit fericitul de asemenea minune până la sfârșitul vieții sale; precum s'a părut de cuviință dumnezeeștei pronii. Căci când eră singuratic, liniștindu-se și îndeletnicindu-se numai întru singur Dumnezeu, atuncea îi aduceă lui pâine îngerul. Iară după ce a așezat monastire cu Darul lui Dumnezeu și a adunat mulți monahi, atuncea nu mai primea mai mult pâine dela Dumnezeu; ci din lucrarea mâinilor sale, câștigă nu numai cele de nevoie spre viețuirea sa, ci și la mulți alții da cele de trebuință și aceasta s'a făcut nu că Dumnezeu a slăbit. Departe acea hulă! Căci cum ar fi slăbit să deă la unul cele spre trebuință. Acela, carele a hrănit în pustie atâtea mii a nemulțămitorilor evrei? Și nici s'a făcut aceasta, că Dumnezeu s'ar fi întors despre rugăciunea robului său. Să nu fie! Fiindcă cuviosul nu s'a rugat vreodată, ca să-i dea Dumnezeu bucate trimise. Căci auzeă glasul Domnului, zicând: „Căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăogă vouă" (Mateiu cap. 6 vers. 33).

Ci aceasta se făceă, fiindcă mai 'nainte adică Cuviosul cu totul luă aminte la Dumnezeu și nimic nu se grijeă nici pentru însăși cea de nevoie a sa hrană. Și pe lângă acestea nu aveă nici un ascultător ca să se îngrijească pentru pâinea sa. Pentru aceasta de nevoie îi eră ajutorul lui Dumnezeu spre aceasta. Iară după aceasta socotind să povățuiască și pre alții la petrecerea și nevoința cea dupre Dumnezeu, pentru aceasta lucră cu mâinile și da pildă și fraților ca să facă și ei asemenea; și dar mai mult nu avea trebuința de hrana de sus. Căci și Dumnezeu pre aceasta o voiește mai mult decât pre toate, adică să nu fim cu totul nelucrători și să mâncăm în dar pâinea noastră. Ci să lucrăm și din însuși lucrul și osteneala noastră, să dăm și altora cele spre trebuință. Pentru aceasta dar, mai 'nainte adică sfântul acesta primea hrana prin înger, iară în urmă s'a lipsit de aceasta. Și nu numai atâta, ci i s'a poruncit de Dumnezeu, să nu ia dela nimenea cele spre trebuințe; ci din lucrul mâinilor sale, să scoată toate, cele de nevoie viețuirii sale. Ca să învețe, pre ucenicii săi, nu numai cu cuvântul ci și cu lucrul și să le arate lor să se osârduiască în lucrarea mâinilor și în sfânta rugăciune.

Acest fericit, pentru că în acea vreme s'a ațâțat eres la Biserica lui Dumnezeu și mulți părinți s'au adunat ca să facă sobor pentru el, atuncea zic și Fostirie, acesta fiind chemat la sobor, s'a dus și el față și făcând izbândă și-a făcut minunat numele său. Căci mulți eretici, de el îndemnați, s'au întors din eresurile lor la dreapta credință; iară cei mai mulți ascultând învățăturile lui, s'au făcut monahi și în scurt a zice multe minuni prin acest sfânt s'au făcut, nu numai când viețuiă, ci și dupre mutarea sa din viață, care s'a întâmplat către seară în a cincea zi a lunei lui Ianuarie.

*Intru această zi, sfântul mucenic Saie, aruncat fiind în mare s'a săvârșit.

Stih: Saie zice venit-am în adâncurile mării,
Fugind de prăpăstuitoarele adâncuri ale înșelăciunii.

*Intru această zi, sfântul mucenic Teoid, de muncitori fiind călcat s'a săvârșit.

Stih: Cu picioarele trupul lui Teoid călcându-se,
Sufletul în linul Cerului este strângându-se.

*Intru această zi, cuvioasa Domnina, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dărueşte-ți ție moștenirea cea de sus,
Domnino pătimirea trupului cea de jos.

Intru această zi, prea cuvioasa Tatiana, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Tatianei topindu-se prin postire de demult,
Cu îngerii, prietenii postirei acum este petrecând.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Romano cel din Carpenisia în Vizantia mărturisind, la anii o mie şapte sute nouăzeci şi patru, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Cu adevărat Romano vitejeşte s'a nevoit.
Căci virtute nebiruită dela Dumnezeu a primit.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii ceice s'au arătat oarecând sfinţi pentru buna credinţă, trecut-au „ca printr'o cămară prin vă- „paia cuptorului cea nesufe- „rită, şi cu un glas lăudând „cântare, cântau: Dumnezeul „părinţilor bine eşti cuvântat.

Hristos mântuirea s'a arătat, luminare dăruind. Să se bucure Cerul și norii să pice cu adevărat dreptate, celorce strigă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Lâna care mai 'nainte o a văzut Ghedeon și paharul fiind plin de apă de se vărsà, luminat a arătat Botezul tău, Hristoase, carele botezându-te îl dai celorce cântă: Dumnezeul părinţilor bine ești cuvântat.

Apele cele sărate ce erau neroditoare, vindecându-le Eliseiu, mai 'nainte a închipuit bună rodirea cinstitei scăldături, care vrea să fie cu taină celorce cântă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul celce ardeà...

Sfârşit mucenicesc împreună aţi primit, omorându-vă cu sabia, cu femeile şi cu copiii, lui Hristos strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Se bucurau sfinţii, văzându-se pre sineşi că se săvârşesc prin sabie şi cu credinţă strigau: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Trufia păgânilor a pierit de pre pământ şi dumnezeii lor au căzut la pământ, cu mărturisirea mucenicilor, cari au luat cununi.

A Născătoarei...

Păzeşte-ţi turma prea curată Fecioară de toată primejdia, ca una ce eşti singură folositoare neamului nostru, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea potrivnică...

Rău socotind împotrivnicul, gândea să slăbească tăria sufletului tău cu boale, dar te-a aflat ca un Iov răbdător şi înţelept şi rănindu-se de înţeleaptă răbdarea ostenelelor tale, s'a biruit.

Intru tine înţeleaptă, sufletul fiind plin de prea bune şi dumnezeeşti poveri, a scăpat acum de întreitele valuri ale vieţii, către limanul cel liniştit, unde s'a gătit de demult odihna patimilor tale celor multe.

Slavă...

Fiind ca o lumină în lăcaş de vieţuire obştească, ai îndreptat pre obşte a nu-şi schimbà niciodată locul, căci răbdarea este pricinuitoare de mare răsplătire; şi cu adevărat nu te-ai lenevit, a fi folositoare sihastrilor, cu cuvinte şi cu fapte.

Şi acum a Născătoarei...

Firea apelor mă spală de păcate cu voirea naşterii tale celei mai pre sus de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, căci curăţirea lui Dumnezeu făcătorului de lumină, spală pre cei întinaţi cu multe greşeli, Fecioară.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel înfocat şi rourat, a arătat chipul minunei celei mai pre sus de „fire. Pentrucă focul nu a ars „pre tinerii coconi, arătând „dumnezeiasca naştere a lui „Hristos, cea fără de sământă „din Fecioară. Pentru aceea „lăudând, să cântăm: Toată „zidirea bine să cuvinteze pre „Domnul şi să-l prea înalţe „întru toţi vecii.

Laudă cu mare glas Stăpânului să-i înălţăm; că a venit şi s'a arătat, intrat-a în ape şi s'a golit celce îmbracă Cerul cu nori şi s'a botezat, curăţindu-ne pre noi ceice cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Veniţi să mergem cu gândul la Iordan, vedenie mare într'însul să vedem; că Iisus, luminarea vine şi se pleacă subt mâna slugii, celuice cu cutremur cântă: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Cărbunele pre carele mai înainte l-a văzut Isaia, în apele Iordanului aprinzându-se, a ars toată materia păcatelor şi a dat celor sfărâmaţi a doua zidire. Pentru aceasta lăudând să cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Alt canon, Irmos:

Pre Impăratul slavei...

Pre unul cel milostiv Impărat al slavei, mărturisind înţelepţii mucenici, au luat darurile biruinţii, cu bună îndrăsneală, strigând: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Tare au stătut împotrivă mucenicii lui Hristos către

tiran, nevoindu-se vitejeşte, biruind înşelăciunea idolilor şi cu bună îndrăsneală, strigând: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Ca nişte diamante vitejii ostaşi, biruind îngrozirile tiranului şi chinurile, cu bucurie strigau: Preoţi cântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

A Născătoarei...

Pre unul cel milostiv, Cuvântul cel mai 'nainte de veci carele s'a născut din Fecioară în vremile cele de pre urmă, şi a mântuit neamul omenesc: Preoţi cântaţi-l, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu celce s'a pogorât...

Tu fericită pofteai să ajungi cu adevărat către pământul celor blânzi, unde lăcuesc în veci cetele îngerilor şi ale cuvioşilor, ale sihastrilor şi ale fecioarelor, lăudând cu cântări pre Hristos în veci.

Cu frumuseţea cea din fire fiind aleasă, înţelepţeşte te-ai nevoit, pentru patimile sufletului, ca să biruiască chipul frumuseţei patimile cele sufleteşti. Drept aceea stingând frumuseţea trupului, ţi-ai aprins prin sihăstrie sufletul tău.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Având către Dumnezeu gând priveghetor, din osârdia sufletului ai adormit desăvârşit măestriile înşelătorului, cel meşteşugăreţ de rele şi acum prea slăvită fiind adormită, vieţueşti în veci.

Şi acum, a Născătoarei...

Vrând Fiul tău Preacurată să nască pre oameni de isnoavă merge, grăbind ca un om către Iordan, pentru dragostea cea desăvârşit, să se boteze fără de întinăciune, ca să cufunde toată spurcăciunea răutăţii oamenilor.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lucrurile şi îl prea înălţaţi „întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Negrăită este taina Fecioarei. Pentrucă aceasta Cer şi scaun de heruvimi şi „cămară purtătoare de lumină „s'a arătat, a lui Hristos şi „Dumnezeu atotţiitorului. „Pre aceasta cu cucernicie, „ca pre o Născătoare de Dum-„nezeu o mărim.

Taină străină văz şi prea slăvită: Iisus merge de bună voie la apa Iordanului, stri-

gând către Ioan: Prietene, încredinţează-mi dreapta ta mie, celuice săvârşesc lucruri înfricoşate, spre câştigarea de noroade.

Pustiile Iordanului să înflorească, ceice şedeţi întru întunerec, lumina cea mare ce s'a arătat vouă văzându-o, săltaţi; Hristos din Galilea viind, primeşte cu trupul să se boteze dela slugă.

Veseleşte-te, acum Iordane şi dănţueşte, o Ioane săltează, lumea toată bucură-te! Iată s'a arătat Hristos şi s'a golit, şi s'a botezat, îmbrăcând firea omenească în haina nestricăciunii.

A Născătoarei...

Zămislit-ai fără stricăciune pre cel necuprins cu mintea, ceeace eşti cu totul fără prihană şi ai născut mai pre sus de fire şi de cuvânt, pre celace a aşezat cu cuvântul toate, înţelepţeşte cu voia. Pre acesta ca pre un Dumnezeu roagă-l pururea, să ne mântuiască pre noi.

Alt Canon, Irmos:

Pre Maica cea mai pre sus...

Călcând cu credinţă pre toţi închinătorii idolilor, mucenicii lui Hristos, au săvârşit dumnezeiasca călătorie cu bună credinţă şi credinţa o au întărit.

Toate cele pământeşti defăimându-le cu credinţă mucenicii lui Hristos şi cu osârdie împreună pătimind, au luat dela Dumnezeu Dar de tămăduiri.

Purtătorii de chinuri, vitejeşte împlătoşându-se prin credinţă, cu Crucea Domnului au surpat taberile vrăjmaşului şi au luat cununile biruinţei.

A Născătoarei...

Ceeace ai zămislit în pântece pre Cuvântul cel necuprins şi l-ai născut nouă fără sământă, roagă-l neîncetat să ne mântuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Luminându-te pre sineţi cu frumuseţile fecioriei slăvită, te-ai înfrumuseţat cu cununile vieţuirii sihăstreşti. Pentru aceea te încununează pre tine cu cunună îndoită, Mirele tău cel străin, de a căruia dragoste tu te-ai rănit.

Nu te-a ruşinat prea cinstită Singclitichi, nădejdea care o ai avut în inima ta, pentru cele viitoare, că acum ai luat răsplătirile ostenelelor dela Mântuitorul, pentrucă ai săvârşit tot felul de sihăstrie.

Slavă:

Putere şi întărire, te-ai îmbrăcat cu Hristos cinstită şi ai smerit până la pământ sprân-

ceana celuice a grăit nedreptate spre înălţime. Pentru aceea te-a împodobit pre tine cu cununa biruinţei, Iisus dătătorul de biruinţă.

Şi acum, a Născătoarei...

Prin tine Preacurată, a luat stare întărită căderea strămoşilor, neavând putere să meargă mai 'nainte, căci cu Botezul Fiului tău, toată răutatea s'a cufundat acum. Deci, pre tine ceeace eşti pricinuitoare curăţirii te cinstim.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de „început, Dumnezeu şi Dom„nul, întrupându-se din Fe„cioară s'a arătat nouă, ca să „lumineze cele întunecate şi „să adune cele risipite. Pen„tru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lău„dată o mărim.

SVETILNA sfinţilor.

Podobie: Celce ai împodobit Cerul...

Putere în munci s'a trimis ţie dela Dumnezeu Teopemte ierarhe, cu care pre Teonà cel dimpreună pătimitor l-ai tras la credinţă, cu carele acum pre tine te lăudăm.

Slavă, Şi acum a înainte prăznuirii:

Celace a strălucit din Fecioară în Vitleem trupeşte, la Iordan acum se sârgueşte să spele spurcăciunea pământenilor, la lumină aducând prin dumnezeescul Botez, pre cei ce erau întru întunerec.

LA LAUDE (Hvalite)

Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Podobie: Îngereştile puteri...

Pentru ce te îndoeşti, Botezătorule, de această rânduială, care o săvârşesc spre mântuirea tuturor? Cele de demult lasă-le acum şi gândeşte de cele nouă. Crede lui Dumnezeu celuice s'a pogorît şi apropiindu-te, slujeşte-mi mie. Că Dumnezeu fiind am venit, pentru milostivire, să curăţesc pre Adam din cădere.

Ca să ridici păcatele noastre pre umere, venit-ai Iisuse la curgerile Iordanului şi eu m'am spăimântat de înfricoşată venirea ta. Deci, cum îmi porunceşti mie să te botez? Insuţi ca să mă curăţeşti ai venit şi cum acum ceri dela mine Botez, celace eşti curăţirea tuturor?

Neajuns este cuvântul firii mele, că în chip de slugă îmbrăcându-mă, am venit la Iordan, nici cum de mine nu te lepădà. Vino, nu te teme, apropie-te de mine, dreapta ta pe creştetul meu puind, strigă: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

O mai pre sus de gând şi nemăsurată sărăcia ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, te-am

cunoscut, că pentru mine cel căzut, prin milostivirea ta te-ai îmbrăcat întru Adam şi ai înnoit celece au fost dela Adam. Deci, plecându-mă poruncii tale cu credinţă, strig către tine: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, glasul şi Podobie aceeaş.

Cu cutremur slujind Ioan Stăpânului, se bucură cu sufletul şi strigă cu veselie: Bucuraţi-vă împreună cu mine toate neamurile strămoşilor, că a venit aşteptarea noastră, venit-a la Iordan Hristos, să curăţească pre toţi de păcatul lui Adam, ca un milostiv.

Şi acum, asemenea.

Să cântăm noroade, celuice s'a născut din Fecioară şi în rîul Iordanului s'a botezat şi către dânsul să strigăm: Impărate a toată făptura, dărueşte nouă fără osândă, întru cunoştinţă curată, cu credinţă să ajungem şi sfântă scularea ta din morţi, cea de a treia zi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Iată Impăratul, iată aşteptarea lui Israil a venit. Noroade bucuraţi-vă, că lumina s'a arătat.

Stih: Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Când celor de pre pământ ce erau întru întunerec, dumnezeiasca lumină cu trupul s'a arătat, atuncea şi Darul, tuturor a răsărit.

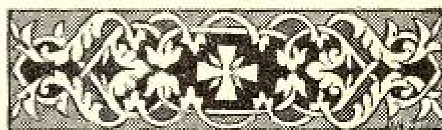
Stih: Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Sfeşnicule al luminii, raza Soarelui, Mergătorule înaintea Cuvântului, prietene al Mirelui, proorocule slujeşte.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Ioane Botezătorule, celace din pântece m'ai cunoscut pre mine Miluşelul, la rîu fămi slujbă, cu îngerii slujeşte-mi, tinzându-te, atinge-te cu palma de creştetul meu cel prea curat. Şi când vei vedeà munţii cutremurându-se şi Iordanul întorcându-se, să strigi cu dânşii: Celace te-ai întrupat din Fecioară spre a noastră mântuire, Doamne, slavă ţie.

Bine este a se mărturisi Domnului: Sfinte Dumnezeule... **După** Tatăl nostru, **Troparele sfinţilor şi al înainte prăznuirii. După aceea Ecteniile şi Otpustul.**

SLUJBA CEASURILOR.

SFINTEI ŞI DUMNEZEEŞTEI ARĂTĂRI.

Cade-se a şti: Căci de se va întâmplà ajunul sfintei şi dumnezeeştei arătări Sâmbătă sau Duminecă, facem slujba ceasurilor Vineri, pela ora 7 dimineaţa; ajunăm până la ceasul 3 p. m. Iară întru însuşi ajunul se face post, ori în ce zi se va întâmplà, precum şi înainte în ajunul naşterii lui Hristos.

CEASUL ÎNTÂIU

Binecuvântând Preotul, zicem:

Slavă ţie Dumnezeul nostru; Impărate ceresc; Sfinte Dumnezeule; Prea sfântă Treime; Tatăl nostru. **După Vosglas,** Doamne miluește; **de 12 ori.** Slavă Și acum. Veniţi să ne inchinăm: **de 3 ori**

Deci aceşti Psalmi.
Psalmul 5.

Graiurile mele ascultă-le Doamne! înţelege strigarea mea; ia aminte glasul rugăciunii mele, Impăratul meu și Dumnezeul meu, căci către tine mă voiu rugà Doamne. Dimineaţa vei auzi glasul meu, dimineaţa voiu sta înaintea ta și mă vei vedea. Că Dumnezeu celce nu voești fărădelege tu ești. Nu va lăcui lângă tine celce viclenește, nici vor petrece călcătorii de lege împreajma ochilor tăi. Urât-ai pre toţi ceice lucrează fărădelege. Pierde-vei pre toţi ceice grăesc minciună. Pre bărbatul sângiurilor și vicleanul, urăște Domnul. Iară eu întru mulţimea milei tale, voiu intrà în casa ta. Inchina-mă-voiu spre sfânta Biserica ta întru frica ta. Doamne, povăţuește-mă întru dreptatea ta, pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea. Că nu este, în gura lor adevăr. Inima lor este deșartă, groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau. Judecă-i pre ei, Dumnezeule. Cadă din cugetele sale. Dupre mulţimea păgânătăţilor lor, leapădă-i pre dânșii că te-au amărît, Doamne. Și să se veselească toţi ceice nădăjduesc întru tine; în veac se vor bucura, și te vei sălășluì întru dânșii și se vor lăudà întru tine ceice iubesc numele tău. Că tu vei binecuvântà pre cel drept, Doamne; că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

Psalmul 22.

Domnul mă paște și nimica nu'mi va lipsi. In locul pășunii acolo m'a sălășluit, la apa odihnei m'a hrănit, sufletul meu l'a întors. Povăţuitu-m'a pre cărările dreptăţii, pentru numele lui. Că de voiu și umblà în mijlocul umbrei morţii, nu mă voiu teme de rele, că tu cu mine ești. Toiagul tău și varga ta acestea m'au mângâiat. Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celorce mă necăjesc. Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul tău este, adăpându-mă ca un puternic. Și mila ta mă va urmà în toate zilele vieţii mele; și ca să lăcuesc eu în casa Domnului, întru îndelungare de zile.

Psalmul 26.

Domnul este luminarea mea și mântuitorul meu, de cine mă voiu teme? Domnul este scutitorul vieţii mele; de cine mă voiu înfricoșà? Când se vor apropià asupra mea ceice îmi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele. Ceice mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s'ar rânduì asupra mea tabără, nu se va înfricoșà inima mea. De s'ar sculà asupra mea răsboiu, întru aceasta eu nădăjduesc. Una am cerut dela Domnul; aceasta voiu căutà; ca să lăcuesc în casa Domnului, în toate zilele vieţii mele. Ca să văd frumuseţea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a lui. Că m'a ascuns în cortul său în ziua răutăţilor mele. Acoperitu-m'a întru ascunsul cortului său. Pre piatră m'a înălţat; și acum iată a înălţat capul meu preste vrăjmașii mei. Incunjurat-am, și am jertfit în cortul lui, jertfă de laudă și de strigare. Glăsui-voiu și voiu cântà Domnului. Auzi Doamne, glasul meu cu carele am strigat. Miluește-mă și mă ascultă. Ţie, a zis inima mea, pre Domnul voiu căutà. Căutat-a pre tine faţa mea, faţa ta, Doamne voiu căutà. Să nu-ţi întorci faţa ta de către mine și să nu te abaţi întru mânie dela robul tău. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pre mine și să nu mă lași Dumnezeule, Mântuitorul meu, că tatăl meu și maica mea m'au părăsit pre mine; iară Domnul m'a luat. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea ta, și mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii mei. Nu mă dà pre mine în sufletele celorce mă necăjesc; că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte și au minţit strâmbătatea eiși. Cred că voiu vedeà bunătăţile Domnului în pământul celor vii. Așteaptă pre Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așteaptă pre Domnul.

Slavă, Și acum; Aliluia de 3 ori, Doamne miluește, de 3 ori.

Slavă, Troparul, glasul al 4-lea.

Intorsu-s'a oarecând rîul

Iordanului prin cojocul lui Eliseiu, înălţându-se Ilie. Şi s'au despărţit apele într'o parte şi într'alta şi i s'a făcut lui calea uscată, ceeace erà udă, spre chipul Botezului cu adevărat, prin carele noi curgerea vieţii cea trecătoare o trecem. Hristos s'a arătat la Iordan să sfinţească apele.

Şi acum, a Născătoarei...

Ce te vom chemà, o ceeace eşti plină de Dar! Cer? că ai răsărit pre Soarele dreptăţii. Raiu? că ai odrăslit floarea nestricăciunii. Fecioară? că ai rămas nestricată. Maică curată? că ai avut în sfintele tale braţe fiu pre Dumnezeul tuturor. Pre acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Deci Troparele acestea glasul al 8-lea, facerea lui Sofronie patriarhul Ierusalimului.

Astăzi firea apelor se sfinţeşte şi se desparte Iordanul şi îşi întoarce curgerea apelor sale, văzând pre Stăpânul botezându-se.

De 2 ori, fără stih: Apoi Stih:

Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pamântul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Ca un om ai venit la rîu, Hristoase Impărate şi Botez ca o slugă a luà, te sârgueşti, Bunule, din mâinile Mergătorului înainte, pentru păcatele noastre, iubitorule de oameni.

Stih:

Văzutu-te-au apele, Dumnezeule; văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Iară aceasta. Apoi, Slavă...

Către glasul celuice strigà în pustie: Gătiţi calea Domnului, venit-ai, Doamne, chip de rob luând, Botez cerând, celace nu ştii de păcat. Văzutu-te-au apele şi s'au temut, cutremuratu-s'a Mergătorul înainte şi a strigat, grăind: Cum va luminà sfeşnicul pre lumină? Cum îşi va pune mâna robul pre Stăpânul? Sfinţeşte-mă pre mine şi apele, Mântuitorule, celace ai ridicat păcatul lumii.

Şi acum, iară aceasta.

Prochimenul, glasul al 4-lea.

Şi a tunat din Cer Domnul şi cel înalt şi-a dat glasul său.

Stih:

Iubi-te-voiu, Doamne, virtutea mea, Domnul este întărirea mea.

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap. 35, vers. 1.

cestea zice Domnul, să se veselească pustia cea însetată, să se bucure pustia, şi să înflorească ca crinul şi să încolţească, şi toate să se veselească, şi se vor bucurà pustiile Iordanului. Şi slava Livanului s'a dat ei şi cinstea Carmilului; şi poporul meu va vedea slava Domnului şi înălţarea lui Dumnezeu. Intăriţi-vă mâini slabe şi genunchi slăbănoage, vă mângâiaţi şi ziceţi celor slabi de inimă, întăriţi-vă şi nu vă temeţi. Iată Dumnezeul nostru cu judecată va răsplăti. Acela va veni şi ne va mântui pre noi. Atunci se vor deschide ochi orbilor şi urechile surzilor vor auzi. Atunci va sări şchiopul ca cerbul şi limpede va fi limba gângavilor, că s'a vărsat apă în pustie şi vale în pământ însetat.

Şi vor fi cele fără de apă bălţi şi în pământul cel însetat izvoare de ape vor fi. Acolo va fi veselia pasărilor şi lăcaşul Sirinilor şi trestie şi baltă. Acolo va fi cale curată şi cale sfântă se va chema şi nu va trece acolo necurat, nici va fi acolo cale spurcată. Cei risipiţi vor merge pre dânsa şi nu vor rătăci. Şi nu va fi acolo leu, nici fiară cumplită nu se va sui pre dânsa, nici se va aflà acolo. Ci vor merge pre dânsa cei isbăviţi şi aleşi de Domnul şi se vor întoarce şi vor veni în Sion cu veselie şi cu bucurie, şi veselie veşnică preste capul lor. Lauda şi bucuria şi veselia îi va ajunge pre dânşii şi va fugi durerea, scârba şi suspinarea.

APOSTOLUL.

Din faptele Apostolilor cetire.

Cap. 13, vers. 25.

În zilele acelea, dacă şi-a plinit Ioan călătoria, ziceà: Cine mă socotiţi a fi, nu sunt eu. Ci iată vine dupre mine căruia nu sunt vrednic, încălţămintea picioarelor a deslegà. Bărbaţi fraţi, fiii neamului lui Abraam, şi cari între voi se tem de Dumnezeu, vouă cuvântul mântuirei aceştia s'a trimis. Pentrucă ceice locuesc în Ierusalim şi boierii lor, pre acesta necunoscându-l şi glasurile Proorocilor celece în toate Sâmbetele se citesc judecând, au plinit. Şi nici o vină de moarte aflând, au cerut dela Pilat să-l omoare pre el. Şi dacă au săvârşit toate, celece erau pentru el scrise, pogorîndu-l de pre lemn l-au pus în mormânt. Iară Dumnezeu l-a sculat pre el din morţi. Carele s'a arătat în zile multe celorce s'au suit împreună cu dânsul din Galileea în Ierusalim. Cari sunt lui mărturii către popor. Şi noi, vouă binevestim făgăduinţa cea făcută către părinţi, că pre aceea Dumnezeu o a plinit nouă fiilor acelora înviind pre Iisus.

Evanghelia dela Mateiu.

Cap. 3, vers. 1.

În vremea aceea, a venit Ioan Botezătorul, propoveduind în pustia Iudeii şi zicând: Pocăiţi-vă, că s'a apropiat împărăţia cerurilor. Că acesta este celce s'a zis de Isaia proorocul, ce zice: Glasul celuice strigă în pustie; gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările lui. Şi acesta Ioan avea îmbrăcămintea lui de peri de cămilă şi brâu de curea împrejurul mijlocului lui; iară hrana lui erà acride şi miere sălbatecă. Atunci ieşià la dânsul Ierusalimul şi toată Iudeea şi toată latura dimprejurul Iordanului; şi se botezau în Iordan dela dânsul, mărturisindu-şi păcatele sale. Iară văzând pre mulţi din Farisei şi din saduchei, viind către botezul lui, au zis lor: Pui de năpârci, cine va arătat vouă ca să fugiţi de mânia ceeace va să fie? Deci, faceţi roduri vrednice de pocăinţă. Şi să nu vi se pară a grăi întru sine-vă: Părinte avem pre Abraam; că zic vouă, că poate Dumnezeu şi din pietrele acestea să ridice fiii lui Abraam; Că iată şi securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul carele nu face roadă bună, se taie şi în foc se aruncă. Eu adică vă botez pre voi cu apă spre pocăinţă, iară celace vine după mine mai tare decât mine este căruia nu sunt vrednic a-i ţine încălţămintele, acesta vă va botezà pre voi cu Duhul Sfânt şi cu foc.

Apoi zice citeţul:

Paşii mei îndreptează-i dupre cuvântul tău şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voiu păzì poruncile tale. Faţa ta arată-o preste robul tău şi mă învaţă îndreptările tale. Să se umple gura mea de lauda ta, Doamne, ca să laude slava ta, toată ziua mare cuviinţa ta.

Sfinte Dumnezeule, Prea Sfântă Treime, **şi după** Tatăl nostru

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobia: Arătatu-te-ai astăzi...

La repejunile Iordanului astăzi viind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a mă botezà, că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

Doamne miluește de 40 de ori.

Şi rugăciunea aceasta.

Celace în toată vremea şi în tot ceasul, în Cer şi pre pământ eşti închinat

și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive și mult milosârde; carele pre cei drepți iubești și pre cei păcătoși miluești, carele pre toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Insuți Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește. Și ne mântuește pre noi de tot necazul celor rele și al durerii. Ocolește-ne pre noi cu sfinții tăi îngeri, ca cu mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei tale celei neapropiate. Că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluește de 3 ori.

Slavă, Și acum.

Ceeace ești mai cinstită decât Heruvimii, și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pre Dumnezeu Cuvântul ai născut. Pre tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Intru numele Domnului, binecuvintează părinte.

Preotul.

Dumnezeule milostivește-te spre noi...

Și rugăciunea:

Hristoase lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești pre tot omul ce vine în lume; să se însemneze preste noi lumina feții tale, ca într'însa să vedem lumia cea neapropiată. Și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor tale. Pentru rugăciunile Prea curatei maicii tale și ale tuturor sfinților tăi. Amin.

CEASUL AL TREILEA.

Veniți să ne închinăm, **de 3 ori.**

Și acești 3 Psalmi.

Psalmul 28.

Aduceți Domnului fii lui Dumnezeu, aduceți Domnului pre fii berbecilor. Aduceți Domnului slavă și cinste. Aduceți Domnului slavă numelui lui. Inchinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui. Glasul Domnului preste ape, Dumnezeul slavei a tunat. Domnul preste ape multe. Glasul Domnului întru tărie. Glasul Domnului întru mare cuviință. Glasul Domnului celuice sfărâmă chedrii și va zdrobì Domnul chedrii Livanului și-i va zdrumicà pre dânșii ca pre vițelul Livanului. Și cel iubit ca fiul inorogilor. Glasul Domnului celuice taie para focului. Glasul Domnului celuice clătește pustiul; și va clătì Domnul pustiul Cadisului. Glasul Domnului celuice săvârșește cerbii. Și va descoperi dumbrăvile și în Biserica lui tot carele grăește mărire. Domnul potopul va lăcui; și va ședeà Domnul Impărat în veac. Domnul tărie poporului său va dà. Domnul va binecuvântà poporul său cu pace.

Psalmul 41.

In ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine Dumnezeule. Insetat-a sufletul meu spre Dumnezeul cel tare, cel viu. Când voiu veni și mă voiu arătà feții lui Dumnezeu? Făcutu-s'au lacrimile mele mie pâine, ziua și noaptea. Când mi se ziceà mie în toate zilele, unde este Dumnezeul tău? Acestea mi-am adus aminte și am vărsat spre mine sufletul meu, că voiu trece în locul cortului celui minunat până la casa lui Dumnezeu. In glasul bucuriei și al mărturisirei sunetului ce prăznuește. Pentruce ești mâhnit suflete al meu? Și pentruce mă turburi? Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feții mele și Dumnezeul meu. Spre mine însu-mi sufletul meu s'a turburat. Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic. Adânc pre adânc chiamă, întru glasul jghiaburilor tale. Toate înălțările tale și valurile tale preste mine au trecut. Ziua va poruncì Domnul mila sa și noaptea cântarea lui dela mine. Ruguciunea Dumnezeului vieții mele. Zice-voiu lui Dumnezeu: Sprijinitorul meu ești. Pentruce m'ai uitat? Și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul? Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăj-

maşii mei. Când ziceau ei mie în toate zilele: Unde este Dumnezeul tău? Pentruce eşti mâhnit suflete al meu şi pentru ce mă turburi? Nădăjdueşte spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feţii mele şi Dumnezeul meu.

Psalmul 50.

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta şi dupre mulţimea îndurărilor tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea ta am făcut; ca să te îndreptezi întru cuvintele tale şi să birueşti când vei judecà Tu. Că iată întru fărădelegi m'am zemislit şi în păcate m'a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu issop şi mă voiu curăţì. Spăla-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voiu albì. Auzului meu vei dà bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Intoarce faţa ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoeşte întru cele din lăuntru ale mele. Nu mă lepădà dela faţa ta şi Duhul tău cel sfânt nu-l luà dela mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Invăţa-voiu pre cei fărădelege căile tale şi cei necredincioşi la tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vestì lauda ta. Că de ai fi voit jertfă, aş fi dat; arderile de tot nu le vei bine voì. Jertfa lui Dumnezeu, duh umilit. Inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea ta Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atuncea bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot. Atunci vor pune pre altarul tău viţei.

Slavă, Şi acum, Aliluia, de 3 ori.

Doamne miluește de 3 ori, Slavă, Troparul, glasul al 4-lea.

Intorsu-s'a oarecând rîul Iordanului prin cojocul lui Eliseiu, înălţându-se Ilie; şi s'au despărţit apele într'o parte şi într'alta, şi i s'a făcut lui calea uscată ceeace erà udă, spre chipul Botezului cu adevărat. Prin carele noi curgerea vieţii cea trecătoare o trecem. Hristos s'a arătat la Iordan să sfinţească apele.

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai născut nouă rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu sfinţii Apostoli, să miluiască sufletele noastre.

Apoi Troparele acestea, glasul al 8-lea.

Mergătorului înainte şi Botezătorului şi proorocului şi celui mai cinstit decât toţi proorocii, i-a tremurat acum mâna dreaptă, când te-a văzut pre tine Mieluşelul lui Dumnezeu, celce ai curăţit păcatele lumii; şi cu grijă fiind cuprins, a strigat: Nu cutez să mă ating, Cuvinte, de creştetul tău. Insuţi mă sfinţeşte şi mă luminează, îndurate, că tu eşti viaţa şi lumina şi pacea lumii.

De 2 ori fără Stih: Apoi Stih:

Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Glasul, al 4-lea.

Treimea, Dumnezeul nostru pre sine nouă astăzi ne-

despărţităs'au arătat, mărturie celui de o fiinţă a strigat; şi Duhul în chip de porumb s'a pogorît din Cer; Fiul şi-a plecat prea curatul său creştet Mergătorului înainte şi botezându-se a izbăvit omenirea din robie, ca un iubitor de oameni.

Stih:

Văzutu-te au apele Dumnezeule; văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Şi iară aceasta.

Apoi, Slavă, Glasul al 5-lea.

Viind cu trupul la Iordan, Doamne, vrând să te botezi în chip de om, de viaţă dătătorule, ca pre noi cei rătăciţi, de toată meşteşugirea şi cursa balaurului mântuindu-ne, ca un milostiv să ne luminezi, de Tatăl ai fost mărturisit şi dumnezeescul Duh în chip de porumb a venit preste tine. Deci, sălăşlueşte-l pre el în sufletele noastre, iubitorule de oameni.

Şi acum, iară aceasta.

Apoi Prochimenul, glasul al 4-lea.

Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Stih:

Glasul Domnului preste ape...

Din proorocia Isaiei, cetire.

Cap. 1 vers. 16.

Acestea zice Domnul: Spălaţi-vă şi vă curăţiţi, scoateţi vicleşugurile din sufletele voastre înaintea ochilor mei. Părăsiţi-vă de răutăţile voastre. Invăţaţi-vă a face bine. Căutaţi judecata. Isbăviţi pre cel năpăstuit; judecaţi săracului, faceţi dreptate văduvei şi veniţi să ne întrebăm, zice Domnul. Şi de vor fi păcatele voastre ca mohorăciunea, ca zăpada le voiu albi; iară de vor fi ca roşala, ca lâna le voiu albi şi de veţi vrea şi mă veţi ascultà pre mine, bunătăţile pământului veţi mâncà; iară de nu veţi vrea şi de nu mă veţi ascultà pre mine sabia vă va mâncà pre voi, că gura Domnului a grăit acestea.

APOSTOLUL.

Din Faptele Apostolilor cetire.

Cap. 19. vers. 1.

In zilele acelea fost-a când erà Apollos în Corint, Pavel trecând prin părţile cele de sus, 'a venit în Efes; şi aflând pre oarecari ucenici, a zis către ei: Luat-aţi Duh sfânt, după ce aţi crezut? Iară ei au zis către dânsul: Incă nici de este Duh Sfânt am auzit. Şi a zis către ei: Dar în ce v'aţi botezat? Iară ei au zis: In Botezul lui Ioan. Iară Pavel a zis: Ioan a botezat Botezul pocăinţii, zicând poporului să creadă întru celace vine după dânsul adică întru Hristos Iisus. Şi auzind s'au botezat întru numele Domnului Iisus. Şi puindu-şi Pavel mâinile preste ei, a venit Duhul Sfânt preste dânşii şi grăiau în limbi şi prooroceau. Şi erau de toţi bărbaţii ca la doisprezece. Şi el intrând în sinagogă, cu îndrăzneală grăià în trei luni întrebându-se şi adeverind cele de împărăţia lui Dumnezeu.

Evanghelia dela Marcu.

Cap. 1, vers. 1.

Inceperea Evangheliei a lui Iisus Hristos Fiul lui Dumnezu; precum s'a scris în prooroci: Iată, eu trimit pre îngerul meu înaintea feţii tale, carele va găti calea ta înaintea ta. Glasul celuice strigă în pustie: Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările lui. Erà Ioan botezând în pustie şi propoveduind Botezul pocăinţii întru iertarea păcatelor. Şi mergeà la dânsul toată laturea Iudeei şi Ierusalimnenii şi se botezau toţi în rîul Iordanului dela dânsul, mărturisindu-şi păcatele sale. Şi erà Ioan îmbrăcat cu peri de cămilă şi brîu de curea împrejurul mijlocului lui şi mâncà acride şi miere sălbatică. Şi învăţà, zicând: Vine după mine cel mai tare de cât mine, căruia nu sunt vrednic plecându-mă, să-i desleg cureaua încălţămintelor lui. Eu v'am botezat pre voi cu

apă; iară acela vă va boteză pre voi cu Duh Sfânt.

Apoi citețul.

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul, din zi în zi. Să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre; Dumnezeul nostru, Dumnezeu celce mântueşte.

Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime **după** Tatăl nostru...

CONDAC, glasul al 4-lea.

La repejunile Iordanului astăzi viind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a mă boteză. Că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

Doamne milueşte, **de 40 ori.**

Şi rugăciunea:

Celace în toată vremea...

Doamne milueşte, **de 3 ori.**

Slavă, Şi acum.

Ceeace eşti mai cinstită...

Intru numele Domnului, binecuvintează părinte.

Preotul.

Pentru rugăciunile sfinților...

Şi această rugăciune:

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule, unul născut Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. O Dumnezeire, o putere, milueşte-mă pre mine păcătosul, şi cu judecățile care ştii, mântueşte-mă pre mine nevrednicul robul tău, că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

CEASUL AL ŞASELEA

Veniți să ne închinăm, **de 3 ori.**

Şi aceşti Psalmi: Psalmul 73.

Pentru ce Dumnezeule ne-ai lepădat până în sfârşit? Iuțitu-s'a mânia ta preste oile păşunii tale. Adu-ți aminte de adunarea ta care o ai câştigat din început. Mântuit-ai toiagul moştenirii tale. Muntele, Sionul acesta, întru carele ai locuit într'însul. Ridică-ți mâinile tale preste mândriile lor întru sfârşit. Câte a viclenit vrăjmaşul întru cel sfânt al tău. Şi s'au fălit ceice te urăsc pre tine în mijlocul praznicului tău. Pus-a semnele sale semne şi n'au cunoscut; ca într'o ieşire mai pre sus; ca într'o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat uşile lui deodată, cu secure şi cu bardă l-a surpat pre el. Ars-a cu foc sfințitorul tău. In pământ au surpat locaşul numelui tău. Zis-a întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: Veniți şi să stingem toate praznicile lui Dumnezeu de pe pământ. Semnele lor nu am văzut. Nu este încă prooroc şi pre noi nu ne va mai cunoaşte. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmaşul, va întărâta cel potrivnic numele tău până în sfârşit? Pentru ce întorci mâna ta şi dreapta ta din mijlocul sânului tău până în sfârşit; iară Dumnezeu Impăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului. Tu ai întărit întru puterea ta marea; tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă. Tu ai sfărâmat capul balaurului; datu-l-ai pre el mâncare popoarelor Arabilor. Tu ai rupt izvoare şi pâraie, tu ai uscat rîurile Itamului. A ta este ziua şi a ta este noaptea, tu ai săvârşit zorile şi soarele. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara şi primăvara tu le-ai zidit pre ele. Adu-ți aminte de aceasta: Vrăjmaşul a ocărît pre Domnul şi poporul cel fără de minte a întărîtat numele tău. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturiseşte ție; sufletele săracilor tăi să nu le uiți până în sfârşit. Caută spre aşezământul tău, că s'a umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor. Să nu se întoarcă smerit şi înfruntat, săracul şi mişelul vor lăudă numele tău. Scoală-te, Dumnezeule, alege judecata ta; adu-ți aminte de ocara ta, cea de către cel nepriceput toată ziua. Nu uită glasul slugilor tale; mândria celorce te urăsc pre tine; s'a înălțat pururea.

Psalmul 76.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu şi a căutat spre mine. In ziua necazului meu pre Dumnezeu am

căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea lui și nu m'am amăgit. Lepădatu-s'a a se mângâià sufletul meu. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m'am veselit; gândit-am și a slăbit duhul meu. Apucat-au înainte străji ochii mei, turburatu-m'am și n'am grăit. Gândit-am la zilele cele de demult și de anii cei veșnici mi-am adus aminte. Și cugetam noaptea cu inima mea, chitiam și se mâhnea duhul meu. Au doară în veci va lepădà Domnul și nu vă adaoge bine a voi încă? Au până în sfârșit mila sa o va tăià; sfârșit-a cuvânt din neam în neam. Au doară va uità a se milostivì Dumnezeu? Sau va ținea întru mânia sa îndurările sale? Și am zis, acum am început. Aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voiu aduce aminte din început de minunile tale. Și voiu cugetà întru toate lucrurile tale și întru isprăvile tale mă voiu deprinde. Dumnezeule întru cel sfânt este calea ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni. Cunoscută ai făcut întru popoare puterea ta. Mântuit-ai cu brațul tău pre poporul tău, pre fiii lui Iacov și ai lui Iosif. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au spăimântat, turburatu-s'au adâncurile. Mulțimea sunetului apelor. Glas au dat norii, că săgețile tale trec, glasul tunetului tău în roată. Luminat-au fulgerile tale lumea, clătitu-s'a și s'a cutremurat pământul. În mare căile tale și cărările tale în ape multe și urmele tale nu se vor cunoaște. Povățuit-ai ca pre niște oi pre poporul tău, cu mâna lui Moisì și a lui Aaron.

Psalmul 90.

Celce locuește întru ajutorul celui prea înalt întru acoperemântul Dumnezeului cerului se va sălășluì. Zice-va Domnului, sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu și voiu nădăjduì spre dânsul. Că el te va mântuì din cursa vânătorilor și de cuvântul turburător. Cu spatele sale va umbrì ție și sub aripile lui vei nădăjduì. Cu armă te va încunjurà adevărul lui, nu te vei teme de frica de noapte; de săgeata ce zboară ziua; de lucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare și de dracul cel de amează-zi cădea-va despre laturea ta o mie, și zece mii deadreapta ta și spre tine nu se va apropià. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedeà. Că tu, Doamne, nădejdea mea, pre cel prea înalt ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătae nu se va apropià întru locașul tău. Că îngerilor săi va poruncì pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale. Pre mâini te vor ridicà, ca nu cândva să împedice de piatră piciorul tău. Preste aspidă și vasilisc vei încălecà, și vei calcà preste leu și preste balaur. Că spre mine a nădăjduit și-l voiu mântui pre el. Acoperi-l-voiu pre el, că a cunoscut numele meu. Striga-va către mine și-l voiu auzì pre el. Cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voiu pre dânsul și-l voiu mărì. Cu lungime de zile îl voiu umpleà pre el și voiu arătà lui mântuirea mea.

Slavă, Și acum, Aliluia de 3 ori. Doamne miluește de 3 ori.

Slavă, Troparul, glasul al 4-lea.

Întorsu-s'a oarecând rîul Iordanului prin cojocul lui Eliseiu, înălțându-se Ilie. Și s'au despărțit apele într'o parte și într'alta și i s'a făcut lui calea uscată, ceeace erà udă, spre chipul Botezului cu adevărat, prin carele noi curgerea vieții cea trecătoare o trecem. Hristos s'a arătat la Iordan, să sfințească apele.

Și acum, a Născătoarei...

Că nu avem îndrăsneală pentru multe păcatele noastre, tu pre celce s'a născut din tine roagă-l Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului.

Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să mântuiască celce a primit a pătimì pentru noi.

Apoi Troparele acestea, glasul al 8-lea.

Acestea zice Domnul către Ioan: Proorocule, vino de mă botează pre mine, celce team zidit pre tine şi luminez cu darul şi curăţesc pre toţi, atinge-te de dumnezeescul meu creştet şi nu te îndoì. Proorocule lasă acum, pentru că am venit să plinesc toată dreptatea, tu dar nu te îndoì nimica, pentrucă pre luptătorul celce se tăinueşte în ape, pre domnul întunerecului, merg să-l pierd mântuind lumea din cursele lui acum, dând ca un iubitor de oameni, viaţă veşnică.

De două ori, fără stih. Apoi Stih, glasul al 6-lea.

Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine, din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Astăzi proorocia Psalmului vine să ià sfârşit, că marea (zice) a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi, dela faţa Domnului, dela faţa Dumnezeului lui Iacov celuice a venit să ià botez dela slugă, ca noi de necurăţia idolească spălându-ne, să ne luminăm sufletele printr'însul.

Stih:

Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Iară aceasta.

Slavă, glasul al 5-lea.

Pentruce-ţi întorci apele tale Iordane? Pentruce-ţi tragi înapoi curgerea, şi nu-ţi faci mergerea cea după fire? Nu pot suferì (zice) focul cel mistuitor. Spăimântezu-mă şi mă înfricoşez de această multă smerenie. Că nu m'am obişnuit a spălà pre cel curat, nici m'am deprins a curăţi pre cel fără de păcat, ci vasele cele întinate a le curăţi. Spinii păcatelor a-i arde învaţă, celce se botează întru mine Hristos. Ioan împreună cu mine mărturiseşte, glasul Cuvântului strigă: Iată Mieluşelul lui Dumnezeu celce ridică păcatul lumii. Acestuia credincioşii să-i strigăm: Celace te-ai arătat, Dumnezeule, spre a noastră mântuire, slavă ţie.

Şi acum, iară aceasta.

Apoi Prochimenul, glasul al 4-lea.

Glasul Domnului preste ape... strigă

Stih:

Aduceţi Domnului fiii lui Dumnezeu...

Din proorocia Isaiei, cetire.

Cap. 12, vers. 3.

Acestea zice Domnul: Scoateţi apă întru veselie, din izvoarele mântuirii şi veì zice în ziua aceea lăudaţi pre Domnul, chemaţi numele lui, vestiţi întru neamuri slava lui. Aduceţi-vă aminte că înalt este numele lui. Cântaţi numele Domnului că lucruri înalte a făcut. Vestiţi acestea preste tot pământul, bucuraţi-vă şi vă veseliţi ceice locuiţi în Sion; că s'a înălţat sfântul lui Israil în mijlocul lui.

APOSTOLUL

Din cartea cea către Romani, a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 6, vers. 3.

Fraţilor, câţi întru Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat. Impreună cu el ne-am îngropat prin Botez întru moarte; că în ce chip s'a sculat Hristos din morţi prin slava Tatălui, aşa şi noi întru înnoirea vieţii să umblăm. Că de vreme ce împreună odrasliţi, ne-am făcut cu asemănarea morţii lui, deci şi învierii lui vom fi părtaşi. Aceasta ştiind, că omul nostru cel vechiu cu dânsul împreună s'a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului. Pentrucă celce a murit, s'a îndreptat de păcat. Că de am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi învià împreună cu dânsul. Ştiind că Hristos celce a înviat din morţi nu mai moare; că moartea pre dânsul nu îl mai stăpâneşte. Că ce a murit, păcatului odată a murit; iară ce viează, viează lui Dumnezeu. Aşa şi voi, socotiţi-vă pre voi morţi a fi păcatului şi vii lui Dumnezeu întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Evanghelia dela Marcu

Cap. 1. vers. 9.

In vremea aceea, venit-a Iisus din Nazaretul Galileii şi s'a botezat de la Ioan în Iordan. Şi îndată ieşind din apă a văzut cerurile deschise, şi Duhul ca un porumb pogorându-se preste dânsul. Şi glas a fost din ceruri: Tu eşti fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit. Şi îndată l'a scos pre dânsul Duhul în pustie. Şi erà acolo în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de satana; şi erà cu fiarele şi îngerii slujiau lui. Şi dupăce s'a prins Ioan, a venit Iisus în Galileia, propoveduind evanghelia Impărăţiei lui Dumnezeu. Şi zicând: Că s'a plinit împărăţia lui Dumnezeu, pocăiţi-vă şi credeţi în Evanghelie.

Apoi citeţul:

De grab să ne întâmpine pre noi îndurările tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău. Doamne, mântueşte-ne pre noi şi curăţeşte păcatele noastre, pentru numele tău.

Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime...

Şi după Tatăl nostru.

CONDACUL

La repejunile Iordanului astăzi viind Domnul către Ioan a strigat: Nu te teme a mă botezà, că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

Doamne miluește, de 40 de ori.

Celace în toată vremea: **Doamne miluește de 3 ori, Slavă, Şi acum.**

Ceeace eşti mai cinstita...

Intru numele Domnului binecuvintează părinte.

Preotul:

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi...

Apoi rugăciunea:

Dumnezeule şi Doamne al puterilor, şi a toată făptura ziditorule; carele pentru milostivirea milei tale celei neasemănate; pre unul născut Fiul tău, pre Domnul nostru Iisus Hristos, l-ai trimis spre mântuirea neamului nostru. Şi prin cinstită Crucea lui zapisul păcatelor noastre l-ai rupt şi ai biruit întru dânsul stăpâniile şi puterile întunerecului. Insuţi Stăpâne, iubitorule de oameni, primeşte şi aceste rugăciuni ale noastre păcătoşilor de mulţămită şi de cerere. Şi ne mântueşte pre noi de toată căderea în păcat, cea de tot pierzătoare şi întunecată, şi de toţi ceice caută să ne facă nouă rău, văzuţi şi nevăzuţi vrăjmaşi. Pătrunde cu frica ta trupurile noastre; şi nu plecà inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele; ci cu dorirea ta răneşte sufletele noastre; ca spre tine totdeauna căutând, şi cu lumina cea dela tine povăţuiţi fiind, la tine lumina cea neapropiată şi pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire şi mulţămită ţie să înălţăm, Tatălui celui fară de început, împreună şi unuia născut Fiul tău, şi prea sfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Duhului tău; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CEASUL AL NOULEA

Veniți să ne închinăm, **De 3 ori.**

Și acești Psalmi.

Psalmul 98.

Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat; îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins. Pentrucă a întărit lumea care nu se va clăti. Gata este scaunul tău, de atunci din veac ești tu. Ridicat-au rîurile Doamne, ridicat-au rîurile glasurile sale, ridica-vor rîurile valurile sale de glasuri de ape multe. Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiil tale s'au încredințat foarte. Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul 113.

Întru ieșirea lui Israil din Eghipet, a casei lui Iacov, din popor barbar, făcutu-s'a Iudeia sfințirea lui, Israil stăpânirea lui. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi. Munți că ați săltat ca berbecii și dealurile ca mieii oilor. Ce îți este ție mare că ai fugit, și tu Iordane că te ai întors înapoi? Munți că ați săltat ca berbecii și dealurile ca mieii oilor. De fața Domnului s'a clătit pământul, de fața Dumnezeul lui Iacov. Acelce a întors piatra în iazere de apă, și cea vârtoasă în izvoare de ape. Nu nouă, Doamne, nu nouă; ci numelui tău dă slavă, pentru mila ta și adevărul tău. Ca nu când va să zică neamurile, unde este Dumnezeul lor. Iară Dumnezeul nostru în Cer și pre pământ, toate câte au vrut au făcut. Idolii păgânilor argint și aur, lucruri de mâini omenești. Gură au și nu vor grăì. Ochi au și nu vor vedeà. Urechi au și nu vor auzi; nări au și nu vor mirosì; mâini au și nu vor pipăì; picioare au și nu vor umblà. Nu vor glăsuì cu gâtlejul lor. Asemenea lor să fie ceice fac pre ei și toți ceice nădăjduesc spre dânșii. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul. Ajutorul și scutitorul lor este. Ceice se tem de Domnul au nădăjduit spre Domnul; ajutorul și scutitorul lor este. Domnul pomenindu-ne pre noi ne-a binecuvântat. Binecuvântat-a casa lui Israil, binecuvântat-a casa lui Aaron; binecuvântat-a pre ceice se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari. Adaogă Domnul spre voi și spre fiii voștri. Binecuvântați sunteți voi Domnului, celuice a făcut Cerul și pământul. Cerul cerului Domnului; iară pământul l-a dat fiilor oamenilor. Nu cei morți te vor lăudà, Doamne, nici toți ceice se pogoară în iad. Ci noi cei vii bine vom cuvântà pre Domnul, de acum și până în veac.

Psalmul 85.

Pleacă Doamne urechia ta, și mă auzi; că sărac și lipsit sunt eu. Păzește sufletul meu, că cuvios sunt. Mântuește pre robul tău Dumnezeul meu, pre celce nădăjduește spre tine. Miluește-mă, Doamne, că către tine voiu strigà toată ziua. Veselește sufletul robului tău, că către tine am ridicat sufletul meu. Că tu Doamne ești bun și blând, și mult milostiv tuturor celorce te chiamă pre tine. Ascultă Doamne rugăciunea mea și ia aminte glasul rugăciunii mele. În ziua necazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit. Nu este asemenea ție întru dumnezei, Doamne și nu este dupre faptele tale. Toate neamurile câte ai făcut vor venì și se vor închinà înaintea ta, Doamne, și vor slăvì numele tău. Că mare ești tu celce faci minuni, tu ești Dumnezeu însuți. Povățuește-mă, Doamne, în calea ta și voiu merge întru adevărul tău. Veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele tău. Mărturisi-mă-voiu ție Doamne, Dumnezeul meu cu toată inima mea și voiu slăvì numele tău în veac. Că mila ta mare este spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea și adunarea celor tari au căutat sufletul meu, și nu te-au pus pre tine înaintea lor. Și tu Doamne, Dumnezeul meu ești îndurat și milostiv, îndelung răbdător și mult milostiv și adevărat. Caută spre mine și mă miluește, dă tăria ta slugii tale și mântuește pre fiul slujnicii tale. Fă cu mine semn spre bine și să vadă ceice mă urăsc și să se

ruşineze; că tu Doamne mi-ai ajutat mie şi m-ai mângâiat.

Slavă Şi acum: Aliluia de 3 ori:

Slavă, Troparul glasul al 4-lea.

Intorsu-s'a oarecând rîul Iordanului prin cojocul lui Eliseiu, înălţându-se Ilie. Şi s'au despărţit apele într'o parte şi într'alta, şi i s'a făcut lui calea uscată ceeace erà udă, spre chipul Botezului cu adevărat. Prin chipul carele noi curgerea vieţii cea trecătoare o trecem. Hristos s'a arătat la Iordan să sfinţească apele.

Şi acum, a Născătoarei:

Celace pentru noi te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, carele cu moartea pre moarte ai călcat, şi înviere ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pre ceice i-ai zidit cu mâna ta, arată iubirea ta de oameni milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu ceeace te-a născut pre tine, care se roagă pentru noi şi mântueşte Mântuitorul nostru pre poporul cel desnădăjduit.

Deci, Troparele acestea: glasul al 7-lea.

Spaimă erà a vedea pre Făcătorul cerului şi al pământului în rîu fiind gol, şi Botez dela slugă spre mântuirea noastră, luând ca o slugă. Şi cetele îngereşti s'au mirat cu frică şi cu bucurie; cu care ne închinăm ţie, mântueşte-ne pre noi, Doamne.

De două ori, fără stih.

Apoi Stih:

Pentru aceasta îmi voiu aduce aminte de tine din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

Glasul al 2-lea.

Când a văzut Mergătorul înainte pre Domnul slavei viind către sine, a strigat: Iată celce izbăveşte lumea din stricăciune, a venit; iată celce ne mântueşte pre noi din necaz, iată celce dărueşte iertare păcatelor, pre pământ din Fecioară curată a venit pentru mila. Şi în loc de robi fii lui Dumnezeu face. Şi în locul întunerecului luminează omenirea, prin apa dumnezeescului său Botez. Deci, veniţi cu un glas să-l slăvim pre dânsul, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh.

Stih:

Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au spăimântat.

Şi iară aceasta.

In ştiinţă să fie, că se ceteşte această samoglasnică întâiu, cu evlavie şi cu glas mare, de Canonarhul în mijlocul Bisericii: apoi se cântă cu glas dulce intru amândouă stranele.

Slavă, glasul al 5-lea.

Mâna ta care s'a atins de prea curat creştetul Stăpânului, (de trei ori) prin care şi cu degetul pre dânsul l-ai arătat nouă, înalţă-o către dânsul pentru noi, Botezătorule, ca celace ai îndrăsneală multă. Pentrucă mai mare decât toţi proorocii a fi, de dânsul eşti mărturisit. Şi iarăş ochii tăi

cari au văzut pre prea sfântul Duh ca în chip de porumb pogorându-se, ridică-i către dânsul, Botezătorule, milostiv nouă făcându-l. Și vino de stai împreună cu noi, pecetluind cântarea (de trei ori). Și înainte începând prăznuirea.

Și acum, iară aceasta.

Prochimenul, glasul al 3-lea.

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voiu teme.

Stih:

Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșă.

Din proorocia Isaiei, cetire, cap. 49 vers. 8.

Acestea zice Domnul: In vreme plăcută te-am auzit pre tine și în ziua mântuirii ți-am ajutat ție și te-am ridicat și te-am dat și te-am pus spre împăcarea neamurilor, ca să tocmești pământul și să moștenești moștenirile pustiei. Ca să grăești celor din legături ieșiți și celor dintru întunerec arătați-vă. In toate căile se vor paște și întru toate cărările pășunea lor. Nu vor flămânzì nici vor însetà, nici va vătămà pre ei zăduful, nici soarele. Ci celace-i miluește îi va mângâià pre dânșii și prin izvoare de ape îi va trece și voiu pune tot muntele spre cale și toată cărarea spre pășunea lor. Iată aceștia de departe vor venì, aceștia de la amează noapte și dela mare, iară alții dela pământul Perșilor. Veselească-se cerurile și să se bucure pământul, să vestească munții veselie și dealurile dreptate; că a miluit Domnul pre poporul său; și pre cei smeriți ai poporului său i-au mângâiat și a zis Sionul: Părăsitu-m'a Domnul și Dumnezeu m'a uitat pre mine. Au doară va uita muma pre pruncul său, sau nu-i va fi milă de fii pântecelui său? Și de-i va și uità muma pre aceștia, dară eu nu te voiu uità pre tine, zice Domnul Atotțiitorul.

APOSTOLUL

Din cartea cea către Tit a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 2, vers. 11.

Fiule Tite, arătatu-s'a Darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor. Invățându-ne pre noi ca lepădând păgânătatea și poftele cele lumești, cu întreagă înțelepciune și cu dreptate și cu bună credință să viețuim în veacul de acum. Așteptând fericita nădejde și arătarea slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Carele s'a dat pre sine pentru noi, ca să ne mântuiască pre noi de toată fărădelegea și să își curățească luiș popor ales, râvnitor de fapte bune. Iară când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni, a Mântuitorului nostru Dumnezeu; nu din lucrurile cele întru dreptate, care am făcut noi, ci dupre a lui milă ne-a mântuit pre noi, prin baia nașterii cei de a doua și a înnoirii Duhului sfânt. Pre carele l-a vărsat preste noi în destul prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru. Ca îndreptându-ne prin Darul lui, moștenitori să fim dupre nădejdea vieții celei veșnice.

Evanghelia dela Lucà.

Cap. 3, vers. 1.

In anul al cinsprezecelea al împărăției lui Tiberie Kesarului, domnind Pilat din Pont în Iudea; și Irod stăpânind, a patra parte pre Galileia; iară Filip fratele lui stăpânind a patra parte: Ituria și laturea Trahoniei. Și Lisanie a patra parte stăpânind: Avilinia. In zilele Arhiereilor Anei și Caiafei, fost-a cuvântul Domnului către Ioan fiul Zahariei, în pustie. Și a venit în toată laturea Iordanului, propoveduind Botezul pocăinții întru iertarea păcatelor. Precum este scris în cartea cuvintelor Isaiei proorocului, carele zice: Glasul celuice strigă în pustie, gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui. Toată valea se va umpleà și tot muntele și măgura se va smerì; și vor fi cele strâmbe drepte și cele colțuroase căi netede. Și va vedeà tot trupul mântuirea lui Dumnezeu. Deci, ziceà noroadelor celorce mergeau să se boteze dela el: Pui de năpârci, cine v'a arătat vouă ca să

fugiți de mânia ceeace va să fie? Faceți dară roduri vrednice de pocăință, și nu începeți a zice întru voi: Tată avem pre Avraam; că zic vouă: Că poate Dumnezeu și din pietrile acestea să ridice fii lui Avraam. Că iată și săcurea la rădăcina pomilor zace; deci tot pomul carele nu face roadă bună, se tae și în foc se aruncă; și îl întrebau pre el noroadele, zicând: Dară ce vom face? Și răspunzând, ziceà lor: Celace are două haine, să deà celuice nu are; și celce are bucate, asemenea să facă. Și au venit și vameșii să se boteze dela dânsul și au zis către el: Invățătorule, ce vom face? Iară el a zis către dânșii: Nimic mai mult decât este rânduit vouă, să nu faceți. Și îl întrebau și ostașii, zicând: Și noi ce vom face: Și a zis către dânșii: Pre nimenea să nu asupriți, nici să clevetiți; și să vă îndestulați cu lefile voastre. Iară așteptând poporul și cugetând toți întru inimile sale de Ioan, ca nu cumva el să fie Hristos; răspuns'a Ioan tuturor, zicând: Eu cu apă vă botez pre voi; iară vine cel mai tare de cât mine, căruia nu sunt vrednic a-i deslegà cureua încălțămintelor lui. Acesta va botezà pre voi cu Duh sfânt și cu foc. A căruia lopata este în mâna lui și va curățì aria sa, și va adunà grâul în jitnița sa, iară plevele le va arde cu focul nestins. Multe încă și altele bine vesteà poporului, mângâindu-l.

Apoi citețul.

Nu ne da pre noi până în sfârșit, pentru numele tău cel sfânt și nu strică legătura ta și nu depărtà mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine și pentru Isaac robul tău și Israil sfântul tău.

Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime. **Și după** Tatăl nostru...

CONDACUL, glasul al 4-lea.

La repejunile Iordanului astăzi viind Domnul, către Ioan a strigat; Nu te teme a mă botezà. Că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

Doamne miluește, de 40 ori.

Celace în toată vremea...

Doamne miluește, de 3 ori.

Slavă, Și acum:

Ceeace ești mai cinstită...

Intru numele Domnului.

Preotul:

Dumnezeule, milostivește-te spre noi.

Și rugăciunea:

tăpâne Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, celace îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre și până la acest ceas de acum ne-ai adus pre noi; întru carele pre lemnul cel de viață făcător fiind restignit, tâlharului celui bine cunoscător, intrare în raiu ai făcut și cu moartea pre moarte ai sfărâmat. Curățește-ne pre noi păcătoșii și nevrednici robii tăi; că am greșit și fărădelege am făcut și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să privim la înălțimea cerului, pentrucă am lăsat calea dreptății tale și am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm neasemănatei bunătății tale: Iartă-ne pre noi, Doamne, dupre mulțimea milei tale, și ne mântuește pre noi, pentru numele tău cel sfânt. Că s'au stins întru deșertaciune zilele noastre; scoate-ne pre noi din mâna protivnicului și ne iartă nouă păcatele și omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pre omul cel vechiu, întru cel nou să ne îmbrăcăm și ție să viețuim, Stăpânului nostru și făcătorului de bine. Și așà urmând poruncilor tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celorce se veselesc. Că tu ești dupre adevăr veselia cea adevărată și bucuria celorce te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, și ție slavă înnălțăm, împreună cu Părintele tău cel fără de început și cu prea Sfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul tău, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

OBEDNIȚA

Psalmul 102

inecuvintează suflete al meu pre Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al lui. Bine cuvintează suflete al meu pre Domnul și nu uità toate răsplătirile lui. Pre

celce curăţeşte toate fărădelegile tale, pre celce vindecă toate boalele tale. Pre celce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pre celce te încununează cu milă şi cu îndurări. Pre celce umple de bunătăţi pofta ta, înoi-se-vor ca ale vulturului tinereţele tale. Celce face milostenie Domnul şi judecată tuturor celorce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile sale lui Moisì, fiilor lui Israil voile sale. Indurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac nu se va mânia. Nu dupre fărădelegile noastre a făcut nouă, nici dupre păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că dupre înălţimea cerului dela pământ a întărit Domnul mila sa, spre ceice se tem de el. Pre cât sunt departe răsăriturile dela apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. In ce chip miluieşte tatăl pre fii, a miluit Domnul pre ceice se tem de dânsul; că el a cunoscut zidirea noastră, adusu-ş'a aminte că ţărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşà va înflorì. Că duh a trecut într'însul şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său. Iară mila Domnului, din veac şi până în veac, spre ceice se tem de dânsul. Şi dreptatea lui spre fiii fiilor, spre ceice păzesc aşezământul de lege al lui şi'şi aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele. Domnul în cer a gătit scaunul său şi împărăţia lui pre toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pre Domnul toţi îngerii lui cei puternici la virtute, cari faceţi cuvântul lui, a auzì glasul cuvintelor lui. Binecuvântaţi pre Domnul toate puterile lui, slugile lui cari faceţi voia lui. Bine cuvântaţi pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui; binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

Slavă, Psalmul 145.

Laudă suflete al meu pre Domnul, lăudà-voiu pre Domnul în viaţa mea, cântà-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi. Nu vă nădăjduiţi spre boieri, spre fiii oamenilor întru cari nu este mântuire. Eşi-va duhul lui şi se va întoarce în pământul său. In ziua aceea vor pierì toate gândurile lui. Fericit este, căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui. Spre celce a făcut Cerul şi pământul, marea şi toate celece sunt într'însele. Spre celce păzeşte adevărul în veci, spre celce face judecată celor năpăstuiţi, spre celce dă hrană celor flămânzi. Domnul desleagă pre cei ferecaţi în obezi; Domnul înţelepţeşte orbii; Domnul ridică pre cei surpaţi; Domnul iubeşte pre cei drepţi; Domnul păzeşte pre cei nemernici. Pre săracul şi pre văduva va primì şi calea păcătoşilor o va pierde. Impărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău Sioane, în neam şi în neam.

Şi acum:

Unule născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, celace eşti fără de moarte, şi ai îngăduit pentru mântuirea noastră a te întrupa din sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; carele neschimbat te-ai întrupat şi răstignindu-te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat. Unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu sfântul Duh, mântueşte-ne pre noi.

După aceea, Fericirile:

Intru Impărăţia ta pomeneşte-ne pre noi Doamne, când vei venì întru împărăţia ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi ceice plâng, că aceea se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moştenì pământul.

Fericiţi ceice flămânzesc şi însetoşază de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedeà pre Dumnezeu.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chemà.

Fericiţi ceice se gonesc pentru dreptate, că acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî pre voi, şi vă vor gonì, şi vor zice tot cuvântul rău împrotiva voastră minţind pentru mine;

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Slavă, Şi acum:

Pomeneşte ne pre noi Doamne, când vei venì întru împărăţia ta.

Pomeneşte-ne pre noi Stăpâne, când vei venì întru împărăţia ta.

Pomeneşte-ne pre noi Sfinte, când vei venì întru împărăţia ta.

Ceata cerească te laudă pre tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este Cerul şi pământul de slava ta.

Stih: Apropiaţi-vă către dânsul şi veţi lumina, şi feţele voastre nu se vor ruşina.

Ceata cerească te laudă pre tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este Cerul şi pământul de slava ta.

Slavă:

Ceata sfinţilor îngeri şi a arhanghelilor, cu toate cereştile puteri, te laudă pre tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot, plin este Cerul şi pământul de slava ta.

Şi acum:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, făcătorul Cerului şi al pământului, văzutelor tuturor şi nevăzutelor. Şi întru unul Domnul Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu unul născut, carele din Tatăl s'a născut mai'nainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut; cel de o fiinţă cu Tatăl prin carele toate s'au făcut. Carele pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, s'a pogorît din ceruri şi s'a întrupat dela Duhul sfânt şi din Maria Fecioara şi s'a făcut om. Şi s'a răstignit pentru noi, în vremea lui Pilat din Pont şi a pătimit şi s'a îngropat şi a înviat a treia zi dupre Scripturi. Şi s'a suit la ceruri şi şade deadreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vie cu slavă să judece vii şi morţii, a căruia împărăţie nu va avea sfârşit. Şi întru Duhul sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, carele din Tatăl purcede; celace împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, carele a grăit prin proroci. Intru una sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aştept învierea morţilor. Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Slăbeşte, lasă, iartă Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul, toate le iartă nouă ca un bun şi iubitor de oameni.

Tatăl nostru...

CONDACUL:

La repejunile Iordanului astăzi viind Domnul, către Ioan a strigat: Nu te teme a mă boteză, că am venit să mântuesc pre Adam cel întâiu zidit.

Doamne milueşte, de 40 de ori. Şi rugăciunea aceasta.

Prea sfântă Treime, Stăpânie de o fiinţă, împărăţie nedespărţită, ceeace eşti pricina tuturor bunătăţilor; binevoeşte şi pentru mine păcătosul, întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinăciunea mea, luminează gândul meu, ca totdeauna să te slăvesc şi să te laud şi să mă închin ţie şi să zic: Unul sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Şi de este Liturghie, zicem: Cade-se cu adevărat... **Şi se face Otpust. Iară de nu este Liturghie, zicem:**

Fie numele Domnului... **De 3 ori.**

Slavă, Şi acum, Psalmul 33.

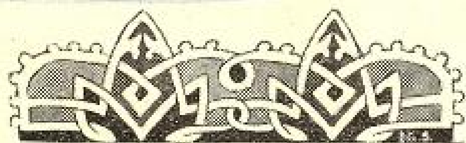
Binecuvântà pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea. Intru Domnul se va lăudă sufletul meu. Auda cei blânzi, şi să se veselească. Mariţi pre Domnul cu mine şi să înălţăm numele lui împreună. Căutat-am pre Domnul şi m'a auzit şi din toate necazurile mele m'au izbăvit. Apropiaţi-vă către dânsul şi vă luminaţi; şi feţile voastre nu se vor ruşinà. Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pre dânsul şi din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbarî-va îngerul Domnului împrejurul celorce se tem de dân-

sul, şi-i va izbăvì pre ei. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjdueşte spre dânsul. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii lui, că nu este lipsă celorce se tem de dânsul. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit; iară ceice caută pre Domnul, nu se vor lipsì de tot binele. Veniţi fiilor, ascultaţi-mă pre mine; frica Domnului voiu învăţà pre voi. Cine este omul celce voeşte viaţa, carele iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba ta dela rău şi buzele tale, ca să nu grăiască vicleşug. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pre ea. Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile lui spre rugăciunea lor. Iară faţa Domnului asupra celorce fac rele, ca să piardă de pre pământ omenirea lor. Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pre ei şi din toate necazurile lor i-a mântuit. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă; şi pre cei smeriţi cu Duhul va mântuì. Multe sunt necazurile drepţilor, şi din toate acelea va mântui pre ei Domnul. Păzeşte Domnul toate oasele lor; nici unul dintr'însele nu se va zdrobì. Moartea păcătoşilor este cumplită. Şi ceice urăsc pre dreptul, vor greşì. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi şi nu vor greşì toţi ceice nădăjduesc spre dânsul.

Slavă, Şi acum, şi obişnuitul Otpust

Cade-se a ştì: Că de se va întâmplà ajunu' Botezului Sâmbătă sau Duminecă, Liturghia lu' Gură de Aur se săvârşeşte, întru acea zi la vremea sa. Iară Liturghia Marelui Vasilie se săvârşeşte a doua zi, adică în ziua praznuirei.

Iară să se ştie; când este ajunul Sâmbătă sau Duminecă, atuncea nu se face Liturghie Vineri ci numai ceasurile şi vecernia la vremea ei.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Sfânta şi Dumnezeiasca arătarea Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Cade-se a ştì, că de se va întâmplà sărbătoarea aceasta în zi de Duminecă, nimic nu cântăm ale învierii, ci toate ale praznicului. Pe la ora patru după amiazi, toacă în toaca cea mare şi ne adunăm în biserică. Şi binecuvântând preotul începem Vecernia şi citim Psalmul cel obişnuit. De se va întâmplà Sâmbătă seara, citim catisma cea întâia toată. Iară de va fi Duminică seara, citim Antifonul întâiu. Iară de este intr'altă zi, nu citim Catisma.

La Doamne strigat-am... **Stihirile pe 8.**

Şi începe Preotul a face Proscomidia, iară strănile cântă stihirile acestea îndoindu-le. Glasul al 2-lea, singur glasul, ale lui Ioan monahul.

Pre luminătorul nostru, carele luminează pre tot omul, vâzându-l Mergătorul înainte, viind să se boteze, se bucură cu sufletul şi se cutremură cu mâna.

Il arată pre el şi zice noroadelor: Iată celace mântueşte pre Israil, celce ne scapă pre noi din stricăciune. O celace eşti fără de păcat! Hristoase Dumnezeul nostru, slavă ţie.

De două ori.

Mântuitorul nostru dela slugă botezându-se şi prin venirea Duhului mărturisin-

du-se, s'au spăimântat văzându-l Oştile Îngereşti. Şi glas din Cer a venit dela Tatăl: Acesta pre carele Mergătorul înainte mâna îşi pune, Fiul meu cel iubit este, întru carele bine am voit; Hristoase Dumnezeul nostru, slavă ţie.

De două ori.

Curgerile Iordanului, pre tine Izvorul te-au primit şi Mângâitorul în chip de porumb s'a pogorît. Plecatu-şi-a creştetul, celce a plecat cerurile. Strigat-a şi a zis lutul către Ziditorul: Ce-mi porunceşti celece sunt mai pre sus de mine? Mie îmi trebueşte Botezul tău. O celace eşti fără de păcat; Hristoase Dumnezeul nostru, slavă ţie.

De două ori.

Vrând să mântueşti pre omul cel rătăcit, nu ai socotit nevrednicie în chip de rob a te îmbrăcà. Că s'a căzut ţie Stăpânului şi Dumnezeu, ca să primeşti ale noastre, pentru noi. Că tu botezându-te cu trupul, Mântuitorule, iertării ne-ai învrednicit pre noi. Pentru aceasta, strigăm către tine: Făcătorule de bine, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă ţie.

De două ori.
Slavă, Şi acum, glasul acelaş.
A lui Vizantie.

Plecatu-ţi-ai capul Mergătorului înainte, sfărâmat-ai capetele balaurilor, venit-ai la râuri, luminat-ai toate, ca să te slăvească, Mântuitorule, pre tine luminătorul sufletelor noastre.

VOHOD cu Evanghelia.
Prochimenul zilei şi Paremiile.
Lumină lină: **Dela Facere cetire.**
Cap. 1 vers. 1.

Întru început a făcut Dumnezeu Cerul şi pământul. Şi pământul erà nevăzut şi netocmit, şi întunerec erà deasupra adâncului. Şi Duhul lui Dumnezeu se purtà preste apă. Şi a zis Dumnezeu: Să se facă lumină; şi s'a făcut lumină. Şi a văzut Dumnezeu lumina că este bună şi a despărţit Dumnezeu între lumină şi între întunerec; Şi a numit Dumnezeu lumina ziuă şi întunerecul l-a numit noapte. Şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă, zi una. Şi a zis Dumnezeu să se facă tărie în mijlocul apei şi să fie despărţită apa de apă; şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu tăria şi a despărţit Dumnezeu între apa care erà deasupra tăriei, şi între apa care erà sub tărie şi a numit Dumnezeu tăria Cer. Şi a văzut Dumnezeu că este bine şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă, ziua a doua. Şi a zis Dumnezeu: Să se adune apa cea de sub Cer, întru adunare şi să se arate uscatul şi s'a făcut aşa. Şi s'a adunat apa cea de sub Cer, întru adunările sale şi s'a arătat uscatul. Şi a numit Dumnezeu uscatul pământ; şi adunările apelor le-a numit mări. Şi a văzut Dumnezeu că este bine. Şi a zis Dumnezeu să răsară pământul-iarbă verde, care să samene sămânţă şi dupre fel şi dupre asemănare; şi pom roditor, carele să facă roadă, căruia să fie sămânţa lui într'însul dupre fel pre pământ şi s'a făcut aşa. Şi a dat din sine pământul iarbă verde, care samănă sămânţă dupre fel şi dupre asemănare pre pământ; şi pom roditor, carele face roadă, căruia sămânţa lui este într'însul dupre fel pre pământ. Şi a văzut Dumnezeu că este bine şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă ziua a treia.

Dela Eşire cetire.

Cap. 14. Vers. 15.

Zis-a Domnul către Moisì: Ce strigi către mine? Zi feciorilor lui Israil să purceadă. Iară tu ia toiagul tău şi tinde mâna ta spre mare şi să o împarţi pre ea şi să intre feciorii lui Israil prin mijlocul mării pre uscat. Şi iată eu voiu întărì inima lui Faraon şi a slugilor lui şi a tuturor Eghiptenilor şi vor intrà în urma lor. Şi mă voiu prea mări întru Faraon şi întru toată oastea lui şi în căruţele şi în caii lui. Şi vor cunoaşte toţi Eghiptenii, că eu sunt Domnul, dacă mă voiu prea mări în Faraon şi în căruţele şi în caii lui. Şi a tins Moisì mâna spre mare şi a lovit Domnul marea cu vânt mare al Austrului toată noaptea şi a uscat marea. Şi s'a împărţit apa şi au intrat feciorii lui Israil prin mijlocul mării pre uscat. Şi le-a fost lor apa ca un zid deadreapta şi ca un zid deastânga şi i-au gonit Eghiptenii. Şi a intrat după dânşii toată călărimea lui Faraon şi căruţele şi călăraşii prin mijlocul mării. Şi a tins Moisì mâna asupra mării şi s'a aşezat apa de către ziuă la locul său; iară Eghiptenii fugeau pre sub apă şi au sfărâmat Domnul pre Eghipteni în mijlocul mării. Şi întorcându-se apa, a acoperit căruţele şi călăraşii şi voevozii şi toată puterea lui Faraon care intrase după dânşii în mare şi n'a rămas nici unul dintr'înşii, iară feciorii lui Israil au trecut pre uscat prin mijlocul mării.

Dela Eşire, cetire.

Cap. 15, vers. 22.

Ridicat-a Moisì pre feciorii lui Israil dela marea Roşie şi i-a dus pre dânşii în pustia Sur. Şi a mers trei zile prin pustie şi nu aflà apă să bea şi au venit la Mera şi nu puteau să beà apă din Mera că erà amară. Pentru aceasta s'a numit numele locului aceluia amărăciune. Şi cârtià norodul asupra lui Moisì, zicând: Ce vom beà? Şi a strigat Moisì către Domnul. Şi Dumnezeu i-a arătat lui un lemn; şi l-a băgat pre dânsul în apă şi s'a îndulcit apa. Acolo i-a pus Dumnezeu lui îndreptări şi judecăţi, şi acolo l-a ispitit şi a zis: De vei auzì cu auzul glasul Domnului Dumnezeului tău, şi vei face cele plăcute înaintea lui şi vei ascultà poruncile lui şi vei păzì toate îndreptările lui, toată neputinţa ce am adus asupra Eghiptenilor, nu voiu aduce asupra ta; că eu sunt Domnul, celce te vindec pre tine. Şi au venit în Elim; şi erà acolo douăsprezece izvoare de apă şi şaptezeci de copaci de finici şi au tăbărît lângă ape. Şi s'a ridicat dela Elim şi a venit toată adunarea feciorilor lui Israil la pustia Sin, care este între Elim şi între Sinai.

Troparul, glasul al 5-lea.

Arătatu-te-ai în lume, celce ai făcut lumea, ca să luminezi pre ceice şedeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ţie.

Stih:

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi şi ne binecuvintează; luminează faţa ta preste noi şi ne miluește.

Ca să luminezi pre ceice şedeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ţie.

Stih:

Ca să cunoaştem pre pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta.

Ca să luminezi pre ceice şedeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ţie.

Stih:

Mărturisească-se ţie noroadele Dumnezeule, mărturisească-se ţie noroadele toate: Pământul şi-a dat rodul său.

Ca să luminezi pre ceice şedeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ţie.

Stih:

Binecuvintează-ne pre noi Dumnezeule Dumnezeul nostru, binecuvintează-ne pre noi Dumnezeule şi să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Ca să luminezi pre ceice şedeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ţie.

Slavă, Şi acum.
Citeţul ceteşte Troparul.

Arătatu-te-ai în lume, celce ai făcut lumea...

Apoi însuş citeţul cântă.

Ca să luminezi pre ceice şedeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ţie.

Dela Isus al lui Navì, cetire.
Cap. 3, vers. 7.

Zis-a Domnul către Isus: Astăzi încep a te înălţà pre tine înaintea tuturor feciorilor lui Israil; ca să cunoască că în ce chip am fost cu Moisì, aşa voiu fi şi cu tine. Şi acum porunceşte preoţilor celorce poartă sicriul legii, zicând: Dacă veţi intra întru o parte de apa Iordanului, să staţi în Iordan. Şi dacă au intrat preoţii, cari purtau sicriul legii Domnului în Iordan, şi s'au udat picioarele preoţilor cari purtau sicriul; întru o parte de apa Iordanului. Iară Iordanul s'a umplut întru toată matca sa, ca în zilele secerişului de grâu. Şi au stătut apele celece curgeau din sus întru o adunare, fiind depărtate foarte. Dela cetatea Damin până la părţile Cariatirimului. Iară celece curgeau în jos s'au pogorît în marea Arabiei până la marea sărată, până ce au scăzut de tot. Şi norodul stà în preajma Ierihonului şi preoţii cari purtau sicriul legii Domnului, stau pre uscat în mijlocul Iordanului gata. Şi toţi feciorii lui Israil au trecut pre uscat, până când a sfârşit tot norodul a trece Iordanul.

Dela a patra carte a Impăraţilor cetire.
Cap. 2, vers. 6.

Zis-a Ilie către Eliseiu: Şezi aicea că Domnul m'a trimis până la Iordan. Şi a zis Eliseiu: Viu este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu te voiu lăsà pre tine. Şi au mers amândoi şi cincizeci de oameni din feciorii proorocilor au venit şi au stătut în preajmă de departe, iară ei amândoi au stătut lângă Iordan. Şi a luat Ilie cojocul său şi l-a învârtit pre dânsul, şi a lovit cu dânsul apa şi s'a împărţit apa întru o parte şi într'alta, şi au trecut amândoi pe uscat. Şi a fost dacă au trecut ei, a zis Ilie lui Eliseiu: Cere ce vei să-ţi fac ţie, mai 'nainte până ce nu mă voiu luà dela tine. Şi a zis Eliseiu: Să fie Duhul carele este în tine îndoit întru mine. Şi a zis Ilie: Greu lucru ceruşi, însă de mă vei vedeà când mă voiu luà dela tine, va fi ţie aşà, iară de nu mă vei vedeà, nu va fi. Şi a fost când mergeau ei şi vorbiau şi iată un car de foc şi cai de foc, au despărţit între amândoi. Şi s'a ridicat Ilie cu cutremur ca spre Cer şi Eliseiu privià. Şi strigà: Părinte, părinte, carul lui Israil şi călăraşul lui. Şi de aici nu l-a mai văzut pre dânsul. Şi s'a apucat Eliseiu de haina sa şi o a rupt în două. Şi a luat cojocul lui Ilie, Eliseiu care căzuse de asupra lui. Şi s'a întors Eliseiu, şi a stătut pre Ţărmurile Iordanului; şi a luat Eliseiu cojocul lui Ilie care căzuse deasupra lui şi a lovit apa şi nu s'a împărţit. Şi a zis Eliseiu: Unde este Dumnezeul lui Ilie încă şi acum? Şi a lovit Eliseiu apa a doua oară, şi s'a împărţit apa într'o parte şi într'alta şi a trecut pre uscat.

Dela a patra Carte a Impăraţilor, cetire.
Cap. 5. vers. 9.

Venit-a Neeman boierul împăratului Asirienilor cu căruţele şi cu caii săi şi a stătut la uşa casei lui Eliseiu. Şi a trimis Eliseiu către dânsul un vestitor, zicând: Mergi de te spală în Iordan de şapte ori şi ţi se va preface trupul tău şi te vei curăţi. Şi s'a mâniat Neeman şi s'a dus şi a zis: Iată ziceam că va ieşi la mine şi va stà, şi va chemà numele Domnului Dumnezeului său, şi'şi va pune mâna sa pre stricăciune şi o va alunga dela trupul meu, au doară nu sunt mai bune Arvana şi Farfa apele Damascului, decât Iordanul şi decât toate apele lui Israil, au nu voiu merge şi mă voiu spălà într'însele şi mă voiu curăţi? Şi s'a întors şi s'a dus cu mânie, şi s'au apropiat slugile lui şi i-au zis lui, Doamne: De ţi-ar fi grăit ţie proorocul un cuvânt mare au doară nu l-ai fi făcut? Dară cu cât mai vârtos că ţi-a zis

spală-te și te curățește. Și s'a pogorît Neeman și s'a afundat în Iordan de șapte ori dupre zisa omului lui Dumnezeu, și i s'a prefacut trupul, ca trupul unui prunc mic și s'a curățit.

Troparul, glasul al 5-lea.

Păcătoșilor și vameșilor, pentru mulțimea milei tale te-ai arătat Mântuitorul nostru. Că unde vrea să strălucească lumina ta? fără numai celorce ședeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ție.

Stih: Domnul s'a împărățit întru podoabă s'a îmbrăcat.

Sfârșitul Troparului.

Că unde vrea să strălucească lumina ta? fără numai celorce ședeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ție.

Stih: Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au glasurile sale.

Că unde vrea să strălucească lumina ta? fără numai celorce ședeau intru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ție.

Stih: Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele inalte Domnul.

Că unde vrea să strălucească lumina ta? fără numai celorce ședeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ție.

Slavă, Și acum.

Cetețul cetește Troparul.

Păcătoșilor și vameșilor, pentru mulțimea milei tale te-ai arătat, Mântuitorul nostru.

Apoi însuș cetețul cântă:

Că unde vrea să strălucească lumina ta? fără numai celorce ședeau întru întunerec, iubitorule de oameni, slavă ție.

Din proorocia Isaiei, cetire.

Cap. 1, vers. 16.

Acestea zice Domnul: Spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre înaintea ochilor mei. Părăsiți-vă de răutățile voastre. Invățați-vă a face bine. Cautați judecata. Isbăviți pre cel năpăstuit, judecați săracului, faceți dreptate văduvei și veniți să ne întrebăm zice Domnul. Și de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voiu albì iară de vor fi ca roșala, ca lâna le voiu albì și de veți vrea și mă veți ascultà pre mine, bunătățile pământului veți mâncà, iar de nu veți vrea și de nu mă veți ascultà pre mine, sabia vă va mâncà pre voi; că gura Domnului a grăit acestea.

Dela Facere cetire.

Cap. 32, vers. 1.

Căutând Iacov, văzut-a tabăra lui Dumnezeu tăbărîtă și l-a întâmpinat pre el îngerii lui Dumnezeu și a zis Iacov când i-a văzut pre dânșii, tabăra lui Dumnezeu este aceasta și au chemat numele locului aceluia tabără. Și a trimis Iacov vestitori înaintea sa la fratele său Isav, în pământul Siir, în ținutul Edomului și le-a poruncit lor, zicând: Așà să ziceți Domnului meu lui Isav, așa zice sluga ta Iacov. Cu Lavan am locuit și până acum am zăbovit, și am câștigat oi și boi și slugi și slujnice și am trimis să spun Domnului meu lui Isav, ca să afle sluga ta Har înaintea ta. Și s'a întors vestitorii la Iacov, zicând: Mers-am la Isav fratele tău și vine întru întâmpinarea ta și patru sute de bărbați cu dânsul. Și s-a înfricoșat Iacov foarte și nu știà ce va să facă. Și a împărțit poporul ce era cu dânsul și boii și oile în două tabere. Și a zis Iacov, de va venì Isav asupra unei tabere și o va tăia,

altă tabără se va mântuì. Și a zis Iacov: Dumnezeul tatălui meu al lui Avraam și Dumnezeul tatălui meu al lui Isaac, Doamne, celace mi-ai zis mie, întoarce-te la pământul naşterii tale și-ți voiu face ție bine. Destul îmi este mie toată dreptatea și tot adevărul, care ai făcut robului tău. Că numai cu acest toiag al meu am trecut Iordanul.

Dela Eșire, cetire.

Cap. 2, vers. 5.

Pogorîtu-s'a fata lui Faraon să se spele în apă și roabele ei umblau pre țărmurile apei și văzând un sicriaș în baltă a trimis o roabă de l-a luat și deschizându-l, a văzut un prunc plângând în sicriu și i s'a făcut milă de dânsul fetei lui Faraon și a zis: Din pruncii jidovești este acesta. Și a zis sora lui, fetei lui Faraon: Voia îți este să-ți chem ție femeie doică de la jidovi, să-ți hrănească pruncul? Și i-a zis ei fata lui Faraon, mergi. Și ducându-se fata, a chemat pre muma pruncului. Și a zis ei fata lui Faraon: Păzește-mi pruncul acesta și mi-l hrănește. Iară eu îți voiu da ție plata. Și a luat femeia pruncul și l-a hrănit. Și crescând pruncul l-a dus pre dânsul la fata lui Faraon și i-a fost ei în loc de fecior. Și s'a numit numele lui Moisì, zicând: Că din apă l-am luat pre dânsul.

Din cartea judecătorilor, cetire.

Cap. 6, vers. 36.

Zis'a Ghedeon către Dumnezeu: De vei mântuì cu mâna mea pre Israil, precum ai grăit: Iată eu voiu pune o lână pre arie; și de va fi rouă numai pre lână și preste tot pământul uscăciune, voiu cunoaște că prin mâna mea vei mântuì pre Israil, în ce chip ai grăit; și a făcut așa. Și a mâncat Ghedeon de dimineață și a stors lâna și a curs rouă din lână, un pahar plin de apă și a zis Ghedeon către Dumnezeu: Să nu se aprindă mânia ta asupra mea și voiu grăì încă odată și voiu ispitì încă odată cu lâna. Să fie uscăciune pre lână numai, iară preste tot pământul rouă și a făcut Dumnezeu așa în noaptea aceea. Și a fost uscăciune pre lână numai, iară preste tot pământul rouă.

Dela a treia carte a împăraților, cetire:

Cap. 18, vers. 30.

Zis-a Ilie către norod: Apropiați-vă către mine. Și s'a apropiat tot norodul către dânsul. Și a luat Ilie douăsprezece pietre, dupre numărul celor douăsprezece neamuri ale lui Israil, precum a grăit Domnul către dânsul, zicând: Israil va fi numele tău. Și a zidit pietrele întru numele Domnului și a înnoit altarul Domnului cel stricat și a făcut groapă împrejurul altarului, întru care încăpeau două obroace de sământă împrejurul altarului și a pus lemne pre altarul ce făcuse și a tăiat bucăți jertfele și le-a pus pre lemne și a înconjurat altarul și a zis Ilie: Aduceți două vedre de apă și turnați peste altar și peste jertfe și peste lemne și a zis: Turnați a doua oară; și au turnat. Și a zis: turnați a treia oară; și-au turnat. Și curgeà apa împrejurul altarului și groapa s'a umplut de apă. Și a strigat Ilie la Cer și a zis: Doamne Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, auzi-mă pre mine astăzi cu foc și ca să cunoască tot poporul acesta, că tu ești unul Domnul Dumnezeul lui Israil și eu sunt robul tău și pentru tine am făcut acestea toate și tu ai întors inimile norodului acestuia în urma ta. Și a căzut foc de la Domnul din Cer și a mistuit jertfele și lemnele și apa cea de pre dânsele. Și apa cea din groapă și pietrele și țărâna le-a lins focul și a căzut tot norodul pre fața sa și a zis: Adevărat Domnul Dumnezeu acesta este Dumnezeu.

Dela a patra carte a împăraților, cetire.

Cap. 2 vers. 19.

Zis-au oamenii cetății Ierihonului către Eliseiu: Iată locuința cetății acesteea este bună. Precum tu Doamne vezi, dară apele sunt rele și pământul neroditor și a zis Eliseiu, aduceți-mi mie o vadră nouă și puneți într'însa sare; și au luat și i-au adus lui. Și a eșit Eliseiu la izvoarele apelor și a aruncat acolo sarea și a zis: Așà grăește Domnul, vindecat-am apele acestea și nu va mai fi de acum înainte moarte aici, nici nerodire dintr'însele. Și s'au vin-

decat apele până în ziua aceasta, dupre cuvântul care a grăit Eliseiu.

Din proorocia Isaiei, cetire.
Cap. 49, vers. 8.

Acestea zice Domnul: In vreme plăcută te-am auzit pre tine şi în ziua de mântuire ţi-am ajutat ţie şi te-am ridicat şi te-am dat şi te-am pus spre împăcarea neamurilor, ca să tocmeşti pământul şi să moşteneşti moştenirile pustiei. Ca să grăeşti celor din legături eşiţi şi celor dintru întunerec, arătaţi-vă. In toate căile se vor paşte şi întru toate cărările păşunea lor. Nu vor flămânzi nici vor înseta, nici îi va vătămă pre ei zăduful, nici soarele; ci celace îi milueşte îi va mângâià pre dânşii şi prin izvoare de ape îi va trece şi voiu pune tot muntele spre cale şi toată cărarea spre păşunea lor. Iară aceştia de departe vor veni, aceştia dela miazănoapte şi dela mare, iară alţii dela pământul Perşilor. Veselească-se cerurile şi să se bucure pământul, să vestească munţii veselie şi dealurile dreptate. Că a miluit Domnul pre norodul său şi pre cei smeriţi ai norodului său i-a mângâiat şi a zis Sionul: Părăsitu-m'a Domnul şi Dumnezeu m'a uitat pre mine. Au doară va uità muma pre pruncul său, sau nu-i va fi milă de fii pântecelui său? Şi de îi va şi uita muma pre aceştia, dar eu nu te voiu uita pre tine, zice Domnul atotţiitorul.

După acestea, Ectenia, iară şi iară şi după Vosglas cântă:

Sfinte Dumnezeule.

Şi Apostol. Prochimen, glasul al 3-lea.

Domnul este luminarea mea şi mântuitorul meu, de cine mă voiu teme.

Stih:

Domnul este scutitorul vieţii mele, de cine mă voiu înfricoşa.

Din cartea cea către Corinteni a sfântului Apostol Pavel, cetire.
Cap. 9, vers. 19.

Fraţilor, slobod fiind de toate, tuturor m'am făcut rob, ca pre cei mai mulţi să dobândesc. Şi m'am făcut Iudeilor ca un Iudeu, ca pre Iudei să-i dobândesc. Celor de sub lege, ca un supus legii, (ne fiind sub lege), ca pre cei de sub lege să dobândesc. Celor fărădelege, ca un fărădelege, (nefiind fărădelege lui Dnmnezeu, ci întru legea lui Hristos), ca să dobândesc pre cei fărădelege. M'am făcut celor neputincioşi, ca pre cei neputincioşi să dobândesc. Tuturor toate m'am făcut, ca oricum pre vreunii să mântuesc. Şi aceasta fac pentru Evanghelie, ca împreună părtaş ei să mă fac. Au nu ştiţi că ceice aleargă în locul de priveală, toţi adică aleargă, dar unul ia darul. Aşa să alergaţi ca să apucaţi. Iară tot celce se nevoeşte de toate se înfrînează. Şi aceia adică ca să ia cunună stricăcioasă, iară noi nestricăcioasă. Eu drept aceea aşa alerg nu ca şi cum nu aşi şti. Aşa dau răsboiu nu ca şi cum aş fi bătând văzduhul. Ci îmi chinuesc trupul meu şi îl supui robiei; ca nu cumva altora propoveduind însu-mi să mă fac netrebnic.

Aliluia, glasul al 3-lea.

Răspuns-a inima mea cuvânt bun; Grăesc eu lucrurile mele Împăratului.

Stih:

Impodobit cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor.

Evanghelia dela Lucà
Cap, 3, vers. 1.

In anul al cincisprezecelea al stăpânirei lui Tiberie Kesarului,

Caut-o la ceasul al noulea. Şi pre rând dumnezeiasca Liturghie a marelui Vasilie

In loc de Cuvine-se cu adevărat... **cântăm:**

De tine se bucură toată făptura...

CHINONICUL

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

Iară după rugăciunea cea după Amvon.

Nu zicem: Fie numele Domnului, ci eşim toţi prin uşa cea mare în mijlocul bisericii, unde este apa gătită. Igumenul sau preotul cel mai mare, mergând cu cinstita Cruce, clericii cu sfetnicele înainte, şi ierodiaconul cu cădelniţa. Şi pune cinstita Cruce pre scaunul cel gătit unde este apa gătită.

Iară cântăreţii cântă Troparele acestea, pe glasul al 8-lea, singur glasul.

Facerea lui Sofronie Patriarhul Ierusalimului.

Glasul Domnului preste ape strigă, grăind: Veniţi de luaţi toţi Duhul înţelepciunii, Duhul înţele-

gerii, Duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos celuice s'a arătat.

De trei ori.

Astăzi firea apelor se sfinţeşte şi se desparte Iordanul şi se întoarce curgerea apelor sale, văzând pre Stăpânul botezându-se. De două ori.

Ca un om ai venit la rîu, Hristoase împărate, şi Botez ca o slugă a luà te sârgueşti bunule, din mâinile Mergătorului înainte, pentru păcatele noastre, iubitorule de oameni.

De două ori.
Slavă glasul acelaş.

Către glasul celuice strigà în pustie, gătiţi calea Domnului, venit-ai, Doamne, chip de rob luând, Botez cerând, celace nu ştii de păcat. Văzutu-te-au apele şi s'au temut, cutremuratu-s'a Mergătorul înainte şi a strigat, grăind: Cum va lumina sfeşnicul pre lumină? Cum îşi va pune mâna robul pre Stăpânul? Sfinţeşte-mă pre mine şi apele, Mântuitorule, celace ai ridicat păcatul lumii.

Şi acum, iară aceasta.
Apoi parimiile.
Din proorocia Isaiei, cetire.
Cap. 35, vers. 1.

Acestea zice Domnul, să se veselească pustia cea însetată, să se bucure pustia şi să înflorească ca crinul şi să încolţească, şi toate să se veselească, şi se vor bucura pustiile Iordanului. Şi mărirea Livanului s'a dat ei şi cinstea Carmilului şi norodul meu va vedeà slava Domnului şi înălţarea lui Dumnezeu. Intăriţi-vă mâini slabe şi genunche slăbănoage vă mângâiaţi, şi ziceţi celor slabi de inimă, întăriţi-vă şi nu vă temeţi. Iată Dumnezeul nostru cu judecată va răsplăti; acela va veni şi ne va mântui pre noi. Atuncea se vor deschide ochii orbilor şi urechile surzilor vor auzi. Atuncea va sări şchiopul ca cerbul şi limpede va fi limba gângavilor, că s'a vărsat apă în pustie şi vale în pământ însetat. Şi vor fi cele fără de ape bălţi, şi în pământul cel însetat izvoare de apă va fi. Acolo va fi veselia pasărilor şi locaşul Sirinilor şi trestie şi baltă. Acolo va fi cale curată şi cale sfântă se va chema, şi nu va trece acolo necurat, nici va fi acolo cale spurcată. Cei risipiţi vor merge pre dânsa şi nu vor rătăci. Şi nu va fi acolo leu, nici fiară cumplită nu se va sui pre dânsa, nici se va aflà acolo. Ci vor merge pre dânsa cei izbăviţi şi aleşi de Domnul şi se vor întoarce şi vor veni în Sion cu veselie şi cu bucurie, şi veselie veşnică preste capul lor. Lauda şi bucuria şi veselia îi va ajunge pre dânşii şi va fugi durerea, scârba şi suspinarea.

Din proorocia Isaiei cetire.
Cap. 55, vers. 1.

Aşa grăeşte Domnul, cei însetaţi mergeţi la apă. Şi câţi nu aveţi argint, mergând cumpăraţi şi mâncaţi şi beţi fără argint şi fără preţ, vin şi grăsime. Pentruce preţuiţi argintul nu întru pâini? Şi osteneala voastră nu întru saţiu. Ascultaţi-mă pre mine şi veţi mâncà cele bune şi se va desfătà întru bunătăţi sufletul vostru. Luaţi aminte cu urechile voastre şi urmaţi căilor mele. Ascultaţi-mă pre mine şi va fi viu întru bunătăţi sufletul vostru: şi voiu pune vouă lege veşnică, cele sfinte ale lui David şi credincioase. Iată mărturie întru neamuri l-am dat pre dânsul, Domn şi povăţuitor neamurilor, iată neamurile care nu te ştiau pre tine te vor chemà şi noroadele care nu te cunoşteau la tine vor alergà, pentru Domnul Dumnezeul tău şi pentru sfântul lui Israil, că te-am mărit pre tine. Căutaţi pre Dumnezeu şi dacă îl veţi aflà voi pre dânsul, să-l chemaţi şi dacă se va

apropià de voi, să-şi lase cel necredincios, căile sale şi omul cel fărădelege sfaturile sale şi să vă întoarceţi la Domnul Dumnezeul vostru şi vă veţi milui. Şi să strigaţi, că mult va iertà păcatele voastre. Că nu sunt sfaturile mele, ca sfaturile voastre; nici căile mele, ca căile voastre, grăeşte Domnul. Ci în ce chip este departe Cerul dela pământ, aşa sunt departe căile mele dela căile voastre şi cugetele mele dela cugetele voastre. Că precum se pogoară ploaia sau zăpada din Cer, şi nu se mai întoarce acolo, până când adapă pământul şi rodeşte şi răsare şi dă sământă sămănătorului şi pâine de mâncare, aşà va fi cuvântul meu, carele va ieşi din gura mea, nu se va întoarce la mine îndeşert, până când va plinì toate câte am voit. Şi voiu face cu spor căile mele şi poruncile mele. Că întru veselie vă veţi veselì şi întru bucurie vă veţi învăţà. Că munţii şi dealurile vor săltà, aşteptându-vă pre voi întru bucurie şi toate lemnele ţarinii vor bate cu ramurile. Şi în locul scaiului se va înălţà chiparis. Şi în locul urzicii va creşte mirsina. Şi va fi Domnul numit şi întru semn veşnic şi nu va lipsì.

Din proorocia Isaiei, cetire.

Cap. 12, vers. 3.

Acestea zice Domnul: Scoate-ţi apă întru veselie, din izvoarele mântuirii. Şi veţi zice în ziua aceea: Lăudaţi pre Domnul, chemaţi numele lui, vestiţi întru neamuri slava lui. Aduceţi-vă aminte că înalt este numele lui. Cântaţi numele Domnului că lucruri înalte a făcut. Vestiţi acestea preste tot pământul, bucuraţi-vă şi vă veseliţi ceice locuiţi în Sion. Că s'a înălţat sfântul lui Israil în mijlocul tău.

APOSTOLUL

Prochimen glasul al 3-lea.

Domnul este luminarea mea şi mântuitorul meu, de cine mă voiu teme.

Stih:

Domnul este scutitorul vieţii mele, de cine mă voiu înfricoşà.

Din cartea cea către Corinteni a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 10, vers 1.

Fraţilor, nu voiu ca să nu ştiţi voi, că părinţii noştri toţi sub nor au fost şi toţi prin mare au trecut. Şi toţi prin Moisì s'au botezat, în nor şi în mare. Şi toţi aceiaşi mâncare duhovnicească au mâncat. Şi toţi aceiaşi băutură duhovnicească au băut. Că bea din piatra cea duhovnicească care urmà. Iară piatra erà Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Glasul Domnului preste ape...

Stih:

Dumnezeul slavei a tunat:

Evanghelia dela Marcu.

Cap. 1, vers 9.

In vremea aceia venit-a Iisus din Nazaretul Galileii şi s'a botezat dela Ioan în Iordan. Şi îndată ieşind din apă, a văzut cerurile deschise şi Duhul ca un porumb pogorîndu-se preste dânsul. Şi glas a fost din ceruri: Tu eşti fiu meu cel iubit, întru care bine am voit.

De este Diacon, zice Ecteniile, iară de nu este zice Preotul singur.

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea şi bună starea sfintelor lui Dumnezeu biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă Biserica aceasta şi pentru ceice cu credinţă, cu bună cucernicie şi cu frica lui Dumnezeu intră într'însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Preasfinţitul Arhiepiscopul şi Mitropolitul nostru (cutare), sau pentru Preasfinţitul iubitorul de Dumnezeu Episcopul nostru (cutare), şi pentru cinstita preoţie şi întru Hristos diaconie şi pentru tot clerul şi norodul, Domnului să ne rugăm.

Pentru prea înălţatul şi iubitorul de Hristos regele nostru (N) şi pentru toată curtea şi ostaşii lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i ajute şi să supue sub picioarele lui pre tot vrăjmaşul şi pizmaşul, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântul locaş acesta, oraşul şi ţara aceasta şi pentru toate oraşele şi sa-

tele şi pentru toate ţările şi pentru ceice cu credinţă vieţuesc într'însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniştea văzduhurilor şi pentru înmulţirea roadelor pământului şi pentru vremi cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru ceice umblă pre ape şi călătoresc şi pentru cei bolnavi şi pentru ceice se ostenesc şi pentru cei robiţi şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea şi cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare spre apa aceasta lucrarea cea curăţitoare a Treimii cei mai pre sus de fiinţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dăruiască apei acesteia Darul izbăvirei şi binecuvântarea Iordanului, cu puterea şi cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre şi să se risipească tot sfatul viclean, carele se porneşte asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pre noi Domnul Dumnezeul nostru din toată vrăjmăşia şi ispita care stă nouă împrotivă şi să ne facă vrednici bunătăţilor celor făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoştinţii şi a bunei credinţi prin venirea Duhului sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului şi să sfinţească apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta Dar de sfinţenie şi curăţire păcatelor, spre tămăduirea sufletelor şi a trupurilor şi spre tot folosul de trebuinţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curăţitoare spre viaţa de veci, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmaşilor celor văzuţi şi celor nevăzuţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ceice o vor luà şi o vor primì, spre sfinţenia caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie aceasta spre curăţirea sufletelor şi a trupurilor tuturor celorce vor lua cu credinţă şi vor gustà dintr'însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi, să ne umplem de sfinţenie, prin gustarea apei aceştia, cu venirea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre celor păcătoşi şi să ne miluiască pre noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântueşte, milueşte şi ne păzeşte pre noi Dumnezeule cu Darul tău.

Pre prea sfânta curata, prea binecuvântata, slăvita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenindu-o; pre noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Vosglas.

Că ţie se cade toată slava, cinstea şi închinăciunea Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acestea zicându-le diaconul, preotul se roagă în taină zicând rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, fiule unul născut, carele eşti în sânul Tatălui Dumnezeul cel adevărat, izvorul vieţii şi al nemuririi, lumina cea din lumină, carele ai venit în lume, să o luminezi pre dânsa. Luminează gândul nostru cu Duhul tău cel sfânt şi ne primeşte pre noi cari aducem ţie slavă şi bună mulţămită, pentru lucrurile tale cele din veci mari şi minunate şi pentru mântuitoarea ta rânduială cea din vecii cei mai de pe urmă, întru carele te-ai îmbrăcat întru amestecarea cea neputincioasă şi săracă a noastră şi te-ai smerit întru măsurile cele de rob, Impăratul tuturor, încă şi a te boteză în Iordan de mâna robului ai suferit. Ca sfinţind firea apelor, celace eşti fără de păcat, să ne faci nouă cale la naşterea de a doua cea prin apă şi prin Duh şi să ne întorci pre noi la mântuirea cea dintâiu. Ale căria taini dumnezeeşti pomenirea prăznuind, ne rugăm ţie, Stăpâne,

iubitorule de oameni, stropeşte şi preste noi nevrednicii robii tăi, dupre făgăduinţa ta cea dumnezeiască apă curăţitoare, Darul milostivirii tale, ca cererea noastră a păcătoşilor preste apa aceasta, să fie bine primită bunătăţii tale. Şi binecuvântarea ta printr'însa nouă şi tot credinciosului norodului tău să se dăruiască, spre slava sfântului şi închinatului tău nume.

Că ţie se cade toată slava, cinstea şi închinăciunea împreună cu cel fără de început al tău părinte şi cu prea sfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Duhul tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor, amin.

Iară sfârşind diaconul ectenia, zice preotul cu glas mare această rugăciune, a lui Sofronie Patriarhul Ierusalimului.

Treime prea înaltă, Dumnezeire prea bună, mai pre sus înfiinţată, întru tot puternică, ceeace toate le cercetezi, nevăzută, neajunsă, care eşti făcătoare fiinţelor celor de duhuri şi firelor celor cuvântătoare. Bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, care luminezi pre tot omul ce vine în lume; străluceşte şi întru mine nevrednicul robul tău. Luminează-mi ochii minţei mele, ca să îndrăznesc a lăudă facerea de bine cea nemăsurată şi puterea ta. Fie primită rugăciunea care se face dela mine pentru norodul ce stă înainte.) Să nu oprească păcatele mele, venirea sfântului Duh aicea, ci mă iartă, ca să strig către tine fără osândă şi să grăesc şi acum ceeace eşti prea bună. Slăvimu-te pre tine, Stăpâne, iubitorule de oameni, atotţiitorule Impărate cel mai 'nainte de veci. Slăvimu-te pre tine, Ziditorule şi făcătorule a toate. Slăvimu-te pre tine celce eşti fără de tată din Mumă şi fără de mumă din Tată. Că în praznicul ce a trecut, prunc te-am văzut; iară întru acest de acum desăvârşit te vedem pre tine celce te-ai arătat deplin Dumnezeul nostru din cel deplin. Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vremea de praznic şi ceata sfinţilor cu noi se adună. Şi îngerii cu oamenii împreună prăznuesc. Că astăzi Darul Duhului sfânt în chip de porumb preste ape a venit. Astăzi Soarele cel neapus a răsărit şi lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi luna cu raze luminoase tot pământul luminează. Astăzi stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii lumea împodobesc. Astăzi norii rourează din Cer omenirii ploaia dreptăţii. Astăzi cel nefăcut dela făptura sa de bună voie se atinge cu mâna. Astăzi proorocul şi înainte mergătorul se apropie către Stăpânul şi cu frică stă înaintea lui, văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi apele Iordanului se prefac întru vindecări cu venirea Domnului. Astăzi cu curgeri de taină toată făptura se adapă. Astăzi păcatele oamenilor cu apele Iordanului se curăţesc. Astăzi raiul s'a deschis oamenilor şi Soarele dreptăţii ne luminează nouă. Astăzi apa cea amară care eră în vremea lui Moisi se preface poporului întru dulceaţă cu venirea Domnului. Astăzi ne-am izbăvit de plânsul cel de demult şi ca un Israil nou ne-am mântuit. Astăzi ne-am mântuit de întunerec şi cu lumina cunoştinţii de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi întunerecul lumii se pierde cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi cu făclie se luminează de sus toată făptura. Astăzi înşelăciunea se surpă şi cale de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi cele de sus cu cele de jos împreună prăznuesc şi cele de jos cu cele de sus împreună vorbesc. Astăzi prăznuirea cea sfinţită şi mult vestită a drept credincioşilor se bucură.) Astăzi Stăpânul la Botez merge, ca să ridice firea omenească întru înălţime. Astăzi cel neplecat se pleacă robului său, ca să ne slobozească pre noi din robie. Astăzi împărăţia cerurilor am dobândit. Că împărăţia Domnului nu are sfârşit. Astăzi pământul şi marea bucurie lumii au împărţit şi lumea s'a umplut de veselie. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule! Văzutu-te-au apele şi s'au temut. Iordanul s'a întors înapoi văzând focul Dumnezeirii trupeşte pogorându-se şi intrând într'însul. Iordanul s'a întors înapoi, văzând pre Duhul sfânt în chip de porumb pogorându-se şi zburând împrejurul tău. Iordanul s'a întors înapoi, văzând pre cel nevăzut, a fi văzut pre Făcătorul întrupat, pre Stăpânul în chip de rob. Iordanul s'a întors înapoi şi munţii au săltat, văzând pre Dumnezeu întrupat şi norii au dat glas, mirându-se de celce a venit lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu advărat. Prăznuirea Stăpânului astăzi în Iordan văzând şi pre celce moartea neascultării şi acul în-

șelăciunii și legătura iadului în Iordan a afundat. Și Botezul mântuirii lumii a dăruit. Pentru aceasta și eu păcătosul și nevrednicul robul tău, spuind măririle minunilor tale, cu frică fiind cuprins, întru umilință strig către tine.

Și îndată și începe preotul cu glas mare rugăciunea aceasta.

Mare ești, Doamne și minunate sunt lucrurile tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor tale.

De trei ori.

După aceasta zice:

Că tu cu voia toate le-ai adus, dintru neființă întru ființă. Cu puterea ta ții împreună făptura și cu purtarea ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai așezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De tine se cutremură toate puterile îngerești. Pre tine te laudă soarele. Pre tine te slăvește luna. Ție se cuceresc stelele. Pre tine te ascultă lumina. De tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins Cerul ca o piele. Tu ai întărit pământul pre ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre suflare ai vărsat văzduhul. Puterile îngerilor ție slujesc. Și cetele arhanghelilor ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi împrejur stând și zburând, de frica slavei tale celei neapropiate se acoper. Că tu Dumnezeu fiind nehotărît și fără început și negrăit, ai venit pre pământ, chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-te. Că n'ai suferit, Stăpâne, pentru milostivirea milei a vedeà neamul omenesc muncindu-se de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pre noi. Mărturisim bunătatea, vestim mila, nu tăinuim facerea ta de bine. Firea neamului nostru o ai izbăvit. Pântecile Fecioarei le-ai sfinți cu nașterea ta. Toată făptura te laudă pre tine celace te-ai arătat. Că tu Dumnezeul nostru pe pământ te-ai arătat și cu oamenii împreună ai petrecut. Tu și repejunile Iordanului le-ai sfințit, din Cer trimițând Duhul tău cel sfânt și capetele balaurilor cari se ascundeau acolo le-ai zdrobit.

Tu însuți dar, iubitorule de oameni Împărate, vino și acum prin venirea sfântului tău Duh și sfințește apa aceasta. **De trei ori.**

Aceasta zicând preotul de trei ori, binecuvintează apa cu mâna, afundându-o în chipul Crucii, la fiecare Stih. Apoi zice:

i-i dă ei Dar de vindecare și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pre dânsa izvor nestricăciunii, Dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boale, dracilor pierdere, de puterile cele protivnice neajunsă, de puterea îngerească plină. Ca toți ceice se vor stropi și vor gustà dintr'însa, să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor, spre tot folosul de trebuință. Că tu ești Dumnezeul nostru, celace ai înnoit prin apă și prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu ești Dumnezeul nostru, carele pre vremea lui Noe, cu apă ai înnecat păcatul. Tu ești Dumnezeul nostru, celace ai scos neamul jidovesc din robia lui Faraon, prin mare și prin Moisi. Tu ești Dumnezeul nostru, celace ai despicat piatra în pustie și au curs ape și râurile s'au umplut de apă și pre poporul tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeul nostru, celace cu apă și cu foc, prin Ilie ai izbăvit pre Israil de rătăcirea lui Vaal. **De trei ori.**

Însu-ți și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta, cu Duhul tău cel sfânt.

Asemenea și aceasta zicându-o Preotul de trei ori binecuvintează apa iarăși în cruciș.

Apoi zice.

Dă tuturor celorce se vor atinge de dânsa și o vor gustà și se vor stropi cu dânsa, sfințire, sănătate, curățire, binecuvântare.

Și mântuește Doamne pre prea înălțatul și de Hristos iubitorul Regele nostru **(N) De trei ori.**

Și-l păzește pre dânsul subt acopere-

mântul tău în pace, supune sub picioarele lui, pre tot vrăjmaşul şi pizmaşul şi luptătorul. Dărueşte lui toate cererile cele către mântuire şi viaţa veşnică.

Pomeneşte, Doamne, pre prea sfinţitul Arhiepiscopul şi Mitropolitul nostru (N) sau pre iubitorul de Dumnezeu Episcopul nostru (N) şi toată preoţia şi diaconia care este întru Hristos şi poporul ce stă înainte. Şi'i miluieşte pre dânşii şi pre noi dupre mare mila ta. Ca şi de toate Stihiile şi de Ingeri şi de oameni şi de toţi cei văzuţi şi nevăzuţi, să se slăvească numele tău cel prea sfânt, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Preotul; Pace tuturor, **Diaconul:**
Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Preotul plecându-şi capul, zice în taină, această rugăciune.

Pleacă Doamne urechia ta şi ne auzi pre noi, celce ai primit a te boteză în Iordan şi ai sfinţit apele. Şi ne binecuvintează pre noi pre toţi prin plecarea grumazului nostru, cari închipuim chipul robiei. Şi ne învredniceşte pre noi a ne umpleà de sfinţenia ta, prin împărtăşirea şi stropirea apei acesteea. Şi să ne fie nouă, Doamne, sănătatea sufletului şi a trupului.

Că tu eşti sfinţirea sufletelor noastre şi ţie slavă şi mulţumită şi închinăciune înălţăm, împreună cu Părintele tău cel fără început şi cu prea sfântul şi bunul şi de viaţă Făcătorul tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

După aceasta luând Preotul cinstita Cruce, o afundă pre dânsa drept în apă, de trei ori, făcând chipul Crucii, ţiind cu amândouă mâinile, şi zicând: Troparul glasul 1.

In Iordan botezându-te tu Doamne, Inchinarea Treimii s'a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit ţie, Fiu iubit pre tine numindu-te şi Duhul în chip de porumb, a adeverit întărirea Cuvântului. Celce te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, şi lumea ai luminat, slavă ţie. **De 3 ori.**

După aceasta stropeşte altarul şi toată Biserica şi poporul cu sfânta apă. Şi viind în biserică, cântă această Stihiră, pe glasul al 6-lea.

Să cântăm credincioşii, mărirea facerii de bine a lui Dumnezeu cea pentru noi. Că făcându-se om pentru păcatul nostru pentru curăţirea noastră se curăţeşte în Iordan, unul cel curat şi nestricăcios, sfinţindu-mă pre mine şi apele şi sdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu veselie fraţilor: că Darul Duhului nevăzut se dă, celorce iau cu credinţă, dela Hristos Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

După aceea.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac. **De 3 ori.**

Slavă, Şi acum şi Psalmul 33.

Bine voiu cuvântà pre Domnul în toată vremea...

Şi Otpustul acesta.

Celace în Iordan dela Ioan, a voit a se boteză pentru mântuirea noastră, Hristos adevăratul Dumnezeul nostru. Pentru rugăciunile prea curatei Maicii sale, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci şi pentru ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pre noi, ca un bun şi iubitor de oameni.

Şi se dă anaforă poporului şi gustăm şi din sfânta apă, mai 'nainte de Anaforă.

Această rânduială se face, dacă se întâmplă ajunul în post.

Iară de se va întâmplà Sâmbătă sau Duminică, când nu este post, deci facem liturghia mai de dimineaţă, precum într'alte zile.

Iară Vecernia se face seara, precum mai'nainte s'a zis, până la Evanghelie; şi Sfinte Dum-

nezeule, nu se cântă, pentrucă nu se slujeşte Liturghie, (căci Liturghia s'a slujit mai de dimineaţă), ci după Parimii.

Prochimenul Apostolului, Apostolul, şi Evanghelia, Ecteniile.

Şi eşind la locul cel gătit, cântând: Glasul Domnului preste ape şi celelalte pre rând. Şi se face sfinţirea apei neschimbată, precum mai'nainte s'a arătat.

Iară după ce intrăm în biserică, cântăm Stihira cea mai sus scrisă. Să cântăm credincioşii. Şi se face de preot ecteniile şi Otpustul. Bine voiu cuvântà pre Domnul nu zicem, pentrucă se zice la Liturghie, ci cântăm: Troparul şi Condacul, praznicului şi întru mulţi ani.

La masă, (brânză şi ouă şi peşte nu mâncăm, ci cu untdelemn şi cu vin, slăvim pre Dumnezeu.

CADE-SE A ŞTI:

Cum că praznicul arătării Domnului întru oricare zi se va întâmplà, aşa să se urmeze:

Pe la ceasurile şapte seara toacă paraeclisiarhul în toaca cea mare şi trage toate clopotele. Şi adunându-ne în biserică şi binecuvântând Preotul, cântăm, Pavecerniţa cea mare, şi, *Cu noi este Dumnezeu.* Cu cântare, pe glasul al 8-lea. După cel întâiu Sfinte Dumnezeule, Troparul: In Iordan Botezându-te tu Doamne. După al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul: Arătatu-te-ai astăzi. După slavă întru cei de sus, eşim dupre obiceiu cu Litia.

LA LITIE

Stihirile, glasul al 4-lea, ale lui Cozma Monahul, însuşi glasul.

Celce se îmbracă cu lumina ca cu o haină, pentru noi bine a voit a se face ca noi. Şi în repejunile Iordanului se îmbracă astăzi, nu lui însuşi trebuindu-i acestea spre curăţire, ci nouă întru sine rânduindu-ne a doua naştere o minune! Fără de foc se fierbe şi zideşte fără sfărâmare şi mântueşte pre cei întru dânsul luminaţi, Hristos Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Pre tine celace cu Duhul şi cu foc, curăţeşti păcatul lumii, văzându-te Botezătorul viind către dânsul, spăimântându-se şi tremurând a strigat, grăind: Nu cutez a mă atinge de creştetul tău cel prea curat. Tu mă sfinţeşte Stăpâne cu Dumnezeiască arătarea ta unule iubitorule de oameni.

Veniţi să urmăm fecioarelor celor înţelepte. Veniţi să întâmpinăm pre Stăpânul celce s'a arătat. Că a venit ca un mire la Ioan. Iordanul văzându-te s'a temut şi a aşteptat. Ioan a strigat: Nu cutez a mă atinge de creştetul cel fără de moarte. Duhul s'a pogorît în chip de porumb să sfinţească apele. Şi glas din Cer: Acesta este fiul meu, celce a venit în lume să mântuiască neamul omenesc, Doamne, slavă ţie.

Botezatu-s'a Hristos şi a ieşit din apă, şi a ridicat împreună cu sine lumea. Şi s'a văzut deschizându-se cerurile, care Adam le-au închis luişi şi celor împreună cu dânsul. Şi Duhul a mărturisit Dumnezeirea; că celui asemenea

i-a venit şi glas din Cer. Că de acolo este mărturisit, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cutremuratu-s'a mâna Botezătorului, când s'a atins de prea curat creştetul tău. Intorsu-s'a rîul Iordanului înapoi, ne îndrăsnind a-ţi sluji ţie că celace s'a sfiit de Isus al lui Navi, cum nu aveà a se teme de Făcătorul său? Dar toată rânduiala o ai plinit Mântuitorul nostru, ca să mântueşti lumea cu arătarea ta, unule iubitorule de oameni.

Slavă, glasul la 8-lea, a lui Ioan Monahul.

Doamne, vrând să plineşti celce ai rânduit din veac, din toată făptura slujitori tainei tale ai luat. Din îngeri pre Gavriil, din oameni pre Fecioara, din ceruri steaua, şi din ape Iordanul. Intru carele fărădelegea lumii o ai pierdut, Mântuitorul nostru, slavă ţie.

Şi acum, glasul acelaş a lui Anatolie.

Astăzi făptura se luminează. Astăzi toate se veselesc, cele cereşti împreună şi cele pământeşti. Ingerii şi oamenii se amestecă; că unde este venirea Impăratului şi rânduiala vine. Deci, să mergem la Iordan să vedem toţi pre Ioan cum botează creştetul cel nefăcut de mână şi fără de păcat. Pentru aceasta apostolescul glas aducând cu, un glas să strigăm: Arătatu-s'a Darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor, luminând şi dând credincioşilor mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 2-lea, a lui Anatolie, însuşi glasul.

La rîul Iordanului văzându-te pre tine Ioan la sine viind, a zis, Hristoase Dumnezeule: Ce ai venit la slugă, celace nu ai spurcăciune, Doamne? Intru al cărui nume te voiu botezà? întru al Tatălui? Ci pre acesta îl porţi întru tine. Intru al Fiului? Ci tu însuţi eşti celace te-ai întrupat. Intru al Duhului sfânt? Ci şi pre acesta îl ştii da credincioşilor prin guri. Celace te-ai arătat, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele şi s'au temut. Că spre a ta slavă a privì Heruvimii nu pot, nici Serafimii a căutà. Ci cu frică stându-ţi înainte, unii te poartă, iară alţii slăvesc puterea ta. Cu cari, îndurate, vestim lauda ta, grăind: Celace te-ai arătat, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Stih: Ce-ţi este ţie mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Astăzi făcătorul Cerului

şi al pământului, vine cu trup la Iordan, Botez cerând cel fără păcat, ca să curăţească lumea de înşelăciunea vrăjmaşului. Şi se botează dela slugă Stăpânul tuturor şi curăţire prin apă dărueşte neamului omenesc. Acestuia să-i strigăm: Celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea, a lui Teofan.

Pre Soarele cel din Fecioară, văzându-l cel din cea stearpă sfeşnicul cel luminos, la Iordan cerând Botez, cu frică şi cu bucurie a strigat către dânsul. Tu mă sfinţeşte, Stăpâne, cu dumnezeiască arătarea ta.

Troparul, glasul 1-iu:

*In Iordan botezându-te tu Doamne, închinarea Treimii s'a arătat. Că glasul părintelui a mărturisit ţie. Fiu iubit pre tine numindu-te şi Duhul în chip de porumb, a adeverit întărirea Cuvântului. Celce te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, şi lumea ai luminat, slavă ţie. **De trei ori.**

Şi obişnuită binecuvântarea pâinilor şi cetire spre lauda praznicului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul de 3 ori**
După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul, al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Arătându-te tu în Iordan, Mântuitorule, şi botezându-te dela Mergătorul înainte, Hristoase, fiu iubit ai fost de Tatăl mărturisit. Pentru aceasta şi împreună fără de început cu Tatăl te-ai arătat. Şi Duhul sfânt preste tine s'a pogorît. Intru carele şi luminându-ne strigăm: Slavă lui Dumnezeu în Treime.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Apele Iordanului le-ai sfinţit, stăpânirea păcatului o ai sfărâmat, Hristoase Dumnezeul nostru. Plecatute-ai pre tine sub palma Mergătorului înainte şi ai mântuit din înşelăciune neamul omenesc. Pentru aceasta te rugăm mântueşte lumea ta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună:

Cu repejunile Iordanului te-ai îmbrăcat, celace te îmbraci cu lumina prea slăvit. Intru care ai înnoit firea lui Adam cu ascultarea, sfărâmând pre balaurul, Cuvinte al lui Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pre tine şi sfântă arătarea ta toţi o slăvim.

Slavă şi acum glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Iordane rîule, ce te-ai mirat văzând gol pre cel nevăzut? Văzut-am şi m'am spăimântat, zice: Şi cum n'aş fi avut a mă spăimântă de dân-

sul și a mă întoarce? Ingerii văzându-l s'au înfricoșat. Cerul s'a spăimântat și pământul s'a cutremurat și marea s'a îngrozit, și toate cele văzute și cele nevăzute. Hristos s'a arătat la Iordan, să sfințească apele.

După Polileul, Sedealna glasul al 4-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Veniți să vedem credincioșii, unde s'a botezat Hristos. Să mergem drept aceea la rîul Iordanului asupra glasului celuice strigă în pustie și să vedem acolo pre Făcătorul lui Adam, plecându-se sub mâna robului pentru milosârdia cea negrăită. Și către dânsul cu mare glas să strigăm: Venit-a celce s'a arătat în Iordan, să sfințească apele.

Slavă și acum aceeaș.
Apoi Antifonul dintâiu al glasului al 4-lea
Prochimen glasul al 4-lea

Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Stih:

Ce'ți este ție mare că ai fugit, și tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Toată suflarea....

Evanghelia dela Marcu

In vremea aceea, venit-a Iisus din Nazaretul Galileei;

Caut-o la sfințirea apei..
După Psalmul 50, Slavă glasul al 2-lea.

Toate astăzi să se bucure, Hristos arătându-se în Iordan..

Și acum tot aceeași. Deci Stih:

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și stihira 6 glas.

Dumnezeu cuvântul s'a arătat cu trup neamului omenesc și a stătut a se botezà în Iordan, și a zis către dânsul Mergătorul înainte: Cum îmi voiu tinde mâna și mă voiu atinge de creștetul celuice ține toate? Măcar de și ești din Maria prunc, dar te știu Dumnezu mai 'nainte de veci, pre pământ umbli, celace ești lăudat de Serafimi; și slugă fiind a botezà pre Stăpânul nu m'am învățat. Celace ești neajuns, Doamne, slavă ție.

CANOANE DOUĂ.
Irmoasele amândurora canoanelor de câte 2 ori, și Troparele pe 12.
CANONUL cel dintâiu.
Al căruia Acrostih la Greci este acesta

Botezul este curățirea păcatelor celor pământești.

Al lui Cosma.
Peasna 1-a glasul al 2-lea Irmos:

Fundul adâncului l'a descoperit și pre uscat ai săi i-a trecut, întru acelaș „acoperind pre protivnici, cel „tare întru războaie Domnul „că s'a proslăvit.

Pre Adam cel stricat, iarăși îl zidește în curgerile Iordanului, și capetele balaurilor celorce s'au încuibat le sfărâmă, Impăratul veacurilor Domnul că s'a proslăvit.

Cu focul cel fără materie al Dumnezeirii, în trup materialnic îmbrăcându-se cu apa Iordanului se acopere celce s'a întrupat din Fecioară Domnul că s'a proslăvit.

Celce spală spurcăciunea oamenilor, împreună cu aceştia curăţindu-se în Iordan, s'a asemănat lor voind, celce a fost rămâind, pre cei din întunerec luminează Domnul, că s'a proslăvit.

Alt CANON iambicesc al sfântului Ioan Damaschin.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Astăzi bunul Prunc cu focul dumnezeeştii lumini al celui preacurat, surpând neputinţa duhului, o îngroapă în riuri, arzând puterea stăpânitorului lumii. Iară celorce prin aceste dulci cântări îl laudă, le dă Dar.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea. Irmos:

Umblat-a Israil prin valul „cel învăluit al mării, celce „s'a arătat uscat îndatăşi. Iară „negrul luciu pre voevozii „Eghipteni, i-a înnecat cu to-„tul mormântul cel aşternut „cu apă, cu puterea cea tare „a dreptei Stăpânului.

Strălucirii Soarelui celui purtător de lumină ce s'a arătat oamenilor, acum din pustie spre apele Iordanului, Împărate, ţi-ai plecat grumazul tău, ca să răpeşti din locul cel întunecos pre începătorul neamului, şi de toată spurcăciunea să curăţeşti făptura.

Cuvinte cel fără de început, pre celce s'a îngropat împreună cu tine în ape, pre cel stricat de înşelăciune nou îl faci. Acest prea puternic glas negrăit dela Tatăl luând: Acesta este Fiu al meu iubit, şi întocmai mie cu firea.

Catavasiile, Irmoasele, a amânduror Canoanelor:

Peasna a treia, Irmos.

Domnul celce dă împă-„raţilor noştrii tărie şi înalţă „Cornul unşilor săi, din Fe-„cioară s'a născut, şi vine că-„tre Botez. Deci credincioşii „să-i strigăm: Nu este sfânt „ca Dumnezeul nostru şi nu „este drept fără numai tu, „Doamne.

Cea mai 'nainte stearpă şi cumplit neroditoare, Biserica lui Hristos astăzi te veseleşte. Că prin apă şi prin Duh fii s'au născut ţie, cari cu credinţă strigă: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept fără numai tu, Doamne.

Cu mare glas în pustie strigă Mergătorul înainte: Gătiţi căile lui Hristos şi cărările Dumnezeului nostru drepte le faceţi, cu credinţă strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept fără numai tu, Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Câţi ne-am dezlegat din „cursele cele vechi, de leii „cei mâncători sfărâmându-„li-se dinţii, să ne bucurăm „şi să lărgim gura, împletind „cuvântul din cuvintele cân-„tării, cu care dela noi se în-„dulceşte de daruri.

Celce a sădit întâiu omorâciunea făpturei, închipuin-

du-se în firea fiarei, cei făcătoare de rău, se întunecă prin trupeasca venire, lovindu-se de Stăpânul celce s'a arătat ca un luceafăr, ca să-i sfărâme capul lui cel prea vrăjmaş.

Trage la sine firea cea de Dumnezeu zidită, cea îngropată în hotarele pântecelui muncitorului. Naşte-se iarăşi spre înnoirea neamului pământesc. Că a venit Stăpânul, lucru prea bun săvârşind, vrând să o curăţească pre dânsa.

Ipacoì glasul al 5-lea.

Când cu arătarea ta, ai luminat toate, atuncea marea cea sărată a necredinţei a fugit. Şi Iordanul celce curgeà în jos s'a întors, la Cer ridicându-ne pre noi. Ci cu înălţimea dumnezeeştilor tale porunci păzeşte-ne pre noi, Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ne milueşte.

Peasna a 4-a, Irmos:

Auzitu-s'a, Doamne, glasul tău carele ai zis, glasul „celuice strigă în pustie; „când ai tunat preste ape „multe, mărturisind Fiului tău, „cu totul fiind de faţă, iară „prin Duhul a strigat: Tu eşti „Hristos, înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu.

Să se curăţească Soarele cel prea luminat din fire, cine a văzut? propoveduitorul a strigat. Să te spăl pre tine cu ape raza slavei, chipul Tatălui cel pururea veşnic şi iarbă fiind să mă ating de focul Dumnezeirei tale. Că tu eşti Hristos, înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu.

Arătatu-şi'a Moisi dumnezeiasca cucernicie care a avut, apropiindu-se de tine; că dacă te-a cunoscut pre tine când l-ai strigat din rug îndatăşi ş'a întors faţa, dar eu cum te voiu vedeà luminat? Sau cum îmi voiu pune mâna pre tine? Că tu eşti Hristos, înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu.

Cu suflet înţelegător fiind eu şi cu cuvântare cinstit, mă ruşinez de cele fără de suflet; că de te voiu botezà pre tine, pârâş este mie muntele celce fumegà cu foc şi marea ceeace a fugit în două părţi, şi Iordanul carele s'a întors. Că tu eşti Hristos înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Curăţindu-se cu lumina „vederii de taină, cântând „proorocul a oamenilor în„noire, a dat glas mişcat fiind „de Duhul, arătând întruparea „a nespusului Cuvânt; de ca„rele s'au sfărâmat stăpâni„rile celor puternici.

Trimis fiind dela Tatăl prea luminate Cuvinte, vii să goneşti cuprinderea nopţii cea rău întunecată, şi să desrădăcinezi păcatele oamenilor, şi fii luminaţi la tine să tragi cu Botezul tău fericite, din curgerile Iordanului.

La singur Cuvântul cel prea mărit privind, luminat propoveduitorul strigă făpturei: Acesta fiind mai 'nainte de mine, al doilea prin trup întocmai cu chipul meu a strălucit cu dumnezeiasca putere, ca să strice păcatul nostru cel vrăjmaş.

Mâncare de viaţă purtătoare întru sine purtând, vânează, alergând asupra cuiburilor balaurilor, multe curse surpând Dumnezeu Cuvântul, şi pre celce lovia cu călcâiul pre tot neamul, pre acesta prinzându-l mântueşte făptura.

Peasna 5-a, Irmos:

Isus începătorul vieţii, vine să deslege osânda lui Adam celui întâiu zi„dit. Şi curăţire ca unui Dum„nezeu netrebuindu-i, pre cel „căzut îl curăţeşte în Iordan, „întru care pierzând vrajba, „dărueşte pacea care covâr„şeşte toată mintea.

Adunându-se popoare fără număr să se boteze dela Ioan, însuşi în mijlocul lor a stătut, şi a strigat către ceice erau de faţă: Cine v'a arătat vouă neplecaţilor să fugiţi de mânia ceeace va să fie? Roduri vrednice lui Hristos faceţi, că celce stă de faţă acum pace dărueşte.

Lucrătorul şi Făcătorul în mijloc stând, ca unul celce cearcă inimile tuturor, şi lopata cea curăţitoare în mâini luând, aria cea a toată lumea prea o înţelepţeşte o alege nerodirea arzând, şi celor bine roditori viaţă veşnică dăruind.

Alt Canon, Irmos:

Ceice ne-am spălat prin „curăţirea Duhului, de veni„nul spurcatului şi întunecatu„lui vrăjmaş, plecat-am pre „calea cea nouă nerătăcită, „care duce în bucuria cea „neapropiată numai celor împăcaţi cu Dumnezeu.

Văzând Făcătorul întru întunerecul greşelilor, în legături nescăpate pre celce l'a zidit cu degetele, l'a pus pre amândouă umerile ridicându-l sus. Acum în apele cele mult curgătoare spălându-l de ruşinea cea de demult a obiceiului celui rău al lui Adam.

Cu bună credinţă să alergăm cu osârdie, la izvoarele cele prea curate, ale curgerii cei de mântuire, să ve-

dem pre Cuvântul cel din cea nestricată, care aduce vadra dumnezeeştei încetări, ceeace curăţeşte cu dulceaţă boala lumii.

Peasna 6-a, Irmos:

Glasul Cuvântului, sfeşnicul luminii, luceafărul Mergătorul înaintea Soa„relui, în pustie pocăiţi-vă „strigă tuturor popoarelor, şi „mai 'nainte vă curătiţi, că „iată de faţă stă Hristos, iz„băvind lumea din stricăciune.

Celce s'a născut fără stricăciune din Dumnezeu şi Tatăl, din Fecioară fără spurcăciune s'a întrupat Hristos. A căruia cureaua, adică unirea Cuvântului cea cu noi, nu lesne a o deslegà învaţă Mergătorul înainte; pre pământeni din stricăciune izbăvindu-i.

Cu foc desăvârşit botează Hristos pre ceice nu se pleacă, şi nu-l cunosc pre el Dumnezeu. Iară cu Duhul înnoeşte prin apă cu Darul, pre ceice cunosc Dumnezeirea lui, de greşeli izbăvindu-i.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel dorit l-a arătat cu „prea fericit glas Tatăl, pre „carele din pântece l-a născut. „Adevărat, zice, acesta de o „fire fiindu-mi Fiu, luminat a „ieşit din neamul omenesc, „Cuvânt al meu viu şi om „dupre rânduială.

Din leul cel de mare, proorocul celce în trei nopţi strein s'a fiert în pântece, iarăşi a ieşit. Mântuirea de balaurul cel de oameni ucigător, prin naşterea cea de a doua tuturor mai 'nainte arătând, în anii cei de apoi.

Deschizându-se Cerul, prin prea luminate ferestre ucenicul a văzut pre Duhul cel trimis dela Tatăl, rămâind preste Cuvântul cel prea curat, pogorându-se ca un porumb cu chip negrăit şi popoarelor s'a arătat venind la Stăpânul.

CONDACUL, glasul al 4-lea, însăşi podobie.

Arătatu-te-ai astăzi lumii şi lumina ta, Doamne, s'a însemnat preste noi, cari cu cunoştinţă te lăudăm. Venit-ai şi te-ai arătat lumina cea neapropiată.

ICOS.

Galileii neamurilor, laturii Zavulonului şi pământului Neftalimului, precum a zis proorocul, lumină mare a strălucit Hristos, celor întunecaţi rază luminoasă s'a arătat, care în Vitleem a răsărit şi mai vârtos din Maria, Domnul, în toată lumea ş'a răspândit razele, Soarele dreptăţii. Pentru aceasta cei din Adam goli, veniţi toţi să ne îmbrăcăm într'însul, ca să ne încălzim, că acopere pre cei goli şi

luminează pre cei întunecaţi. Venit-ai şi te-ai arătat lumina cea neapropiată.

Intru această lună, în 6 zile, sfânta şi dumnezeiasca arătare a Domnului Dumnezeu, şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih: Botezul lui Hristos cerurile deschizând.
Pre ceice nu-l intinează pre acesta în lăuntru este aducând.
Mergătorul inainte cu adevărat.
In a şasea zi pre Hristos in riu a botezat.

Intru această zi prăznuim sfânta arătare a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în biserica cea mare şi în celelalte sfinte biserici, ce se află pre alte locuri. Făcând de cu seară slujba privegherei. Pentru aceasta, că însuşi Dumnezeu Cuvântul, îmbrăcându-se în vechiul Adam şi plinind toate ale legii, a venit şi la marele prooroc Ioan, ca să se boteze, carele îl opriă zicând către dânsul: Mie-mi trebueşte să mă botez dela tine şi tu vii la mine? Insă dacă a auzit pre Domnul, zicând: Lasă acum şi a cunoscut că Botezul este plinirea a toată dreptatea, a lăsat. Şi îndată s'a botezat Hristos şi toată firea apelor a sfinţit şi toate păcatele oamenilor în repejunile Iordanului cufundându-le, îndată a ieşit din apă şi înnoind şi de iznoavă zidind pre omul carele eră învechit în păcate, i-a dat împărăţia cerurilor. A căruia este slava şi puterea, în vecii vecilor, Amin.

Intru această zi, sfântul noul sfinţit mucenic Romanò Lachedemonul, mărturisind în anii o mie şase sute nouăzeci şi cinci, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Romanò prin sabie mutându-se de pre pământ,
Locueşte acolo unde cetele mucenicilor sunt.

Peasna a 7-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi, cari au intrat în cuptorul cel cu foc, Duh „de rouă suflând, nevătămaţi „i-a păzit şi pogorîrea dumne„zeescului înger. Pentru a„ceea în văpaie răcoriţi fiind, „cu mulţămită au cântat: Prea „lăudate Doamne al părinţi„lor şi Dumnezeule, bine eşti „cuvântat.

Precum în ceruri cu cutremur şi cu minune, au stătut de faţă la Iordan puterile îngereşti, privind la atâta smerenie a lui Dumnezeu, cum celace ţine aşezarea apelor celor mai pre deasupra, în ape purtător de trup a stătut, Dumnezeul părinţilor noştri.

Norul oarecând şi marea, mai 'nainte a închipuit minunea Dumnezeescului Botez; întru care poporul cel de demult s'a botezat întru ieşire prin puitorul de lege. Şi marea eră chipul apei, iară norul al Duhului. Prin care desăvârşit făcându-ne, strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Toţi credincioşii întru carele săvârşire am luat, pre acela Dumnezeu numindu-l, neîncetat cu îngerii să slăvim pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul sfânt, că aceasta este Treimea în feţe cea de o fiinţă şi un Dumnezeu, căruia cântăm: Prea lăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Ars-a cu apă capetele balaurilor, celce a potolit vă„paia cea înaltă a cuptorului, „în care erau credincioşii

„tineri. Negura cea grea ca-„re este din păcat, toată o „spală cu roua Duhului.

Tu văpaia Asirienilor cea îngrozitoare, care te-a închipuit pre tine o ai oprit, prefăcându-o în rouă. Iară acum cu apă te-ai îmbrăcat Hristoase, arzând pre vătămătorul vrăjmaş cel tăinuit, carele chiamă la calea cea alunecătoare.

Despărţindu-se Iordanul de demult, pre uscat a trecut poporul Israiltenesc, închipuindu-te pre tine cel prea puternic, carele treci acum făptura cu sârguire prin ape, la calea cea nestricată şi mai bună.

Ştim că tu de demult ai adus cu ticăloşie potopul cel a tot pierzător spre stricăciunea a toate, o întreite lucruri mari şi streine făcând! Iară acum ai înnecat, Hristoase, păcatul pentru milostivirea şi mântuirea oamenilor.

Peasna a 8-a, Irmos:

Taină prea slăvită a arătat cuptorul Vavilonului, „carele a izvorît rouă. „Că în repejuni vrea să primească Iordanul focul cel „nematerialnic şi să sufere „pre Ziditorul cu trupul botezându-se. Pre carele bine „îl cuvintează popoarele şi îl „prea înalţă întru toţi vecii.

Leapădă toată temerea, Mântuitorul a zis Mergătorului înainte şi mie te pleacă şi ca la un bun, vino la mine, că aceasta din fire sunt. Poruncii mele te supune şi mă botează pre mine celce m'am pogorît. Pre carele bine mă cuvintează popoarele şi mă prea înalţă întru toţi vecii.

Cuvintele Stăpânului dacă le-a auzit Botezătorul, cutremurându-se, palma şi-a tins. Insă cu mâna atingându-se de creştetul Ziditorului său celuice vrea să se boteze, a strigat: Sfinţeşte-mă, că tu eşti Dumnezeul meu, pre carele bine te cuvintează popoarele şi te prea înalţă întru toţi vecii.

Treimica.

A Treimii arătare în Iordan s'a făcut, că singură firea cea mai pre sus îndumnezeită, Tatăl, a strigat: Acesta ce se botează, Fiul meu cel iubit este. Şi Duhul a venit la cel asemenea, pre carele bine-l cuvintează popoarele şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos.

Slobodă adică făptura se „cunoaşte şi fii ai luminii, „celei mai 'nainte întunecaţi. „Numai domnul întunerecu-„lui suspină. Acum bine să „laude cu osârdie pre prici-

„nuitorul ceeace erà întâiu „ticăloasă, toată moştenirea „neamurilor.

Cei trei de Dumnezeu cinstitori, în foc fiind rouraţi, strălucindu-se prea arătat întru întreite sfinţenii, luminat au arătat firea cea prea înaltă, prin care cel cu amestecarea omenească a ars cu roua milostivindu-se, toată înşelăciunea cea a tot pierzătoare.

In alb să se îmbrace toată firea pământească cea din cădere acum în ceruri ridicată. Pentrucă dela Cuvântul prin carele se păzesc toate, scăldându-se în ape curgătoare, de greşelile cele dintâiu a scăpat, luminat spălându-se.

La Peasna 9-a.

Ceeace eşti mai cinstită...

Nu cântăm, ci pripelile acestea:

Măreşte suflete al meu, pre celace în Iordan s'a botezat Impăratul Hristos.

Irmosul:

Nu se pricepe toată limba „a te lăudà dupre vrednicie „şi se întunecă şi mintea cea „mai pre sus de lume, a cântà „ţie de Dumnezeu Născătoare. Insă ceeace eşti bună „primeşte credinţa, că ştii „dragostea noastă cea dumnezeiască; că tu creştinilor „eşti folositoare, pre tine te „slăvim.

Deci şi a doua strană, cântă aceeaş pripeală şi Irmosul asemenea. Apoi aceste pripele împreună cu Troparele întâiului Canon.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu pre celace dela Mergătorul înainte Botez a cerut.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu pre celace a venit la Iordan să se boteze.

Troparul:

Davide, vino cu Duhul la cei luminaţi. Acum cântă apropiaţi-vă către Dumnezeu cu credinţă, grăind: Luminaţi-vă, că săracul acesta Adam întru cădere a strigat şi l-a auzit pre el Domnul, venind în curgerile Iordanului şi pre cel stricat l-a înnoit.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu pre celace de glasul părintesc a fost mărturisit.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu pre unul din Treime, carele grumazul şi-a plecat şi Botez a primit.

Troparul:

Isaia, spălaţi-vă şi vă curăţiţi grăeşte, lăsaţi vicleşugurile din 'naintea Domnului. Cei însetoşaţi mergeţi la apa cea vie. Că Hristos stropeşte cu apă înnoitoare, pre ceice se apropie către dânsul cu credinţă şi botează cu Duhul spre viaţa cea neîmbătrânitoare.

Pripeală:

Proorocule, vino la mine tinde-ţi mâna şi mă botează degrab.

Pripeală:

Proorocule lasă acum şi mă botează pre mine celace voesc, că am venit să plinesc toată dreptatea.

Troparul:

Păziţi suntem credincio-

şii, cu Darul şi cu pecetea, că precum de pierzătorul scăpau jidovii, ungând pragurile de demult cu sânge, aşa şi nouă ne va fi această dumnezeiască prăznuire, baie de a doua naştere, de unde vom vedeà şi lumina Treimii cea neapusă.

Apoi iarăş strana întâia cântă pripeala canonului al doilea.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu pre cea mai cinstită decât oştile cele cereşti, pre prea curata Fecioara Născătoarea de Dumnezeu.

Irmosul:

O minunile naşterii tale „celei mai pre sus de minte! „Mireasă prea curată, Maică „binecuvântată! Prin care dobândim desăvârşit mântuire, te lăudăm cum se cade „ca pre făcătoarea de bine, „daruri aducând, cântare de „mulţămită.

Pripeală:

Astăzi Stăpânul îşi pleacă grumazii sub mâna Mergătorului înainte.

Pripeală:

Astăzi Ioan botează pre Stăpânul, în curgerile Iordanului.

Pripeală:

Astăzi Stăpânul în ape îngroapă păcatele oamenilor.

Troparul:

Ştim că celece s'au arătat lui Moisi prin rug, aicea prin streine aşezământuri s'au lucrat. Că precum s'a păzit Fecioara foc purtând, născând pre purtătorul de lumină, de bine făcătorul, aşa şi rîurile Iordanului primindu-l.

Pripeală:

Astăzi Stăpânul de sus se mărturiseşte fiu iubit.

Pripeală:

Astăzi Stăpânul a venit să sfinţească firea apelor.

Pripeală:

Astăzi Stăpânul Botez primeşte din mâna înainte Mergătorului.

Troparul:

Uns-ai firea omenească săvârşindu-o Impărate, fără început cu împărtăşirea Duhului, şi cu prea curate ape curăţindu-o şi puterea întunerecului cea înălţată biruind, acum o ai mutat la viaţa cea neîncetată.

Apoi strana întâia, cântă pripeala Canonului întâiu şi Irmosul:

Nu se pricepe toată limba...

Şi a doua, strană asemenea cântă pripeala Canonului al doilea şi Irmosul:

O minunile naşterii tale...

SVETILNA.

Podobie: Cercetatu-ne-au pre noi de sus...

Arătatu-s'a Mântuitorul Darul şi adevărul, în repejunile Iordanului; şi pre ceice erau întru întunerec şi în umbră dormiau i-a luminat. Pentrucă a venit şi s'a arătat, lumina cea neapropiată.

De trei ori.

LA HVALITE

Stihirile pe 6, glasul 1-iu. Singur glasul.

Ale lui Ghermano patriarhul.

Lumină din lumină a strălucit lumii Hristos Mântuitorul nostru, celce s'a arătat Dumnezeu. Acestuia popoarele să ne închinăm.

De două ori.

Cum te vom cinsti, Hristoase, pre tine Stăpânul, noi robii dupre vrednicie? Că în ape pre noi pre toţi ne-ai înnoit.

Tu în Iordan botezâdu-te Mântuitorul nostru, apele ai sfinţit, sub mâna slugii plecându-te şi patimile lumii tămăduind. Mare este taina rânduelii tale, iubitorule de oameni, Doamne, slavă ţie.

Lumina cea adevărată s'a arătat şi tuturor luminare se dărueşte. Botează-se Hristos cu noi, celce este mai pre sus decât toată curăţia. Pune sfinţenie în apă şi sufletelor aceastã curăţire se face. Pământesc lucru este celce se arată şi mai pre sus de ceruri celce se cunoaşte. Prin baie este mântuirea, prin apă Duhul, prin afundare suirea noastră la Dumnezeu se face. Minunate sunt lucrurile tale, Doamne, slavă ţie.

Celace îmbracă Cerul cu nori, cu apele Iordanului se îmbracă astăzi şi cu a mea curăţire se curăţeşte, celace ridică păcatul lumii. Şi de Duhul cel de o fiinţă de sus se mărturiseşte, Fiul unul născut a fi al Tatălui celui de sus. Către carele să strigăm: Celace te-ai arătat şi ne-ai mântuit pre noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Cu apele Iordanului te-ai îmbrăcat Mântuitorule, celace te îmbraci cu lumina ca cu o haină. Şi ţi-ai plecat creştetul la Mergătorul înainte, celace ai măsurat Cerul cu palma. Ca să întorci lumea dela înşelăciune şi să mântueşti sufletele noastre.

Şi acum, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Astăzi Hristos la Iordan a venit să se boteze. Astăzi Ioan s'a atins de creştetul Stăpânului. Puterile cereşti s'au spăimântat, văzând taină prea slăvită. Marea a văzut şi a fugit, Iordanul văzând s'a întors înapoi, iară noi ceice neam luminat, strigăm: Slavă lui Dumnezeu celuice s'a arătat şi pre pământ s'a văzut şi a luminat lumea.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

Apoi preotul îmbrăcându-se în veşmintele preoţeşti şi luând cinstita Cruce în mâini şi cădelniţa cu tămâie şi mergându-i înainte cu sfeşnicele, ieşind din biserică mergem la riu, sau la un izvor de apă, unde va fi gătită apa, cântând Troparele, glasul al 8-lea:

Glasul Domnului preste ape strigă grăind...

Şi celelalte.

Şi se face şi cealaltă slujbă acolo, a sfinţirii apei celei mari. Adică Parimiile, Apostolul, Evanghelia şi rugăciunile precum mai 'nainte s'a scris.

Iară dacă se stropesc toţi din sfânta apă, cântăm Troparul şi Condacul praznicului. Şi întorcându-ne intrăm în biserică şi slăvind cântăm acest Tropar.

Slavă, glasul al 2-lea.

Ă Treimii arătare s'au făcut în Iordan, că singură firea cea mai pre sus îndumnezeită, Tatăl a strigat: Acesta ce se botează Fiul meu cel iubit este. Şi Duhul a venit la cel asemenea, pre carele bine-l cuvintează popoarele şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Şi acum, glasul al 6-lea.

Să cântăm credincioşii mărirea facerii de bine a lui Dumnezeu cea pentru noi, că făcându-se om pentru păcatul nostru, pentru curăţirea noastră se curăţeşte în Iordan, unul cel curat şi nestricăcios, sfinţindu-mă pre mine şi apele şi zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu veselie fraţilor, că Darul Duhului nevăzut se dă celorce iau cu credinţă, de la Hristos Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi făcându-se Ectenia de către preot, sărutăm cinstita Cruce şi se face Otpustul

(VEZI) Această învăţătură a ieşirii şi a sfinţirii apei înaintea Liturghiei este luată din mineile greceşti, iară aicea s'a obişnuit a se face după Liturghie, îndată după rugăciunea Amvonului ca şi eri şi după sfinţirea apei, stropindu-se preoţii şi toată adunarea cu sfânta apă şi bând dintr'nsa, ne întoarcem iarăşi în biserică cântând obişnuitele Tropare, după care se cântă: Fie numele Domnului... şi Bine voiu cuvânta pre Domnul se ceteşte. Şi se dă la toţi anaforă şi se face cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Cântăm Antifoanele.

Antifonul dintâiu, glasul 1-iu Stih 1.

Intru ieşirea lui Israil din Eghipet, a casei lui Iacov din norod varvar.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântueşte-ne pre noi.

Stih: Făcutu-s'a Iudeea sfinţirea lui, Israil stăpânirea lui.

Pentru rugăciunile Născătoare de Dumnezeu...

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit, şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Slavă.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

ANTIFON al 2-lea, glasul al 2-lea.

Stih: Iubit-am că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, celce te-ai botezat în Iordan de la Ioan, pre noi cari cântăm ţie Aliluia.

Stih: Că a plecat urechia sa mie, şi în zilele mele Îl voiu chema,

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih: Cuprinsu-m'au durerile morţii şi primejdiile iadului m'au aflat.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih: Milostiv este Domnul şi drept şi Dumnezeul nostru milueşte.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Slavă:

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Şi acum.

Ynule născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, celace eşti fără de moarte şi ai primit pentru mântuirea noastră, a te întrupà din sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; carele neschimbat te-ai întrupat, şi răstignindu-te Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat. Unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit, cu Tatăl şi cu sfântul Duh, mântueşte-ne pre noi.

ANTIFONUL al 3-lea.

Stih: Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

Troparu', glasul 1-iu.

In Iordan botezându-te tu, Doamne...

Stih: Zică dar casa lui Israil, că este bun, că în veac este mila lui.

In Iordan botezându-te tu, Doamne...

Stih: Zică casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila lui.

In Iordan botezându-te tu, Doamne...

Stih: Zică toţi celce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila lui.

In Iordan botezându-te tu, Doamne...

VOHOD:

Bine este cuvântat celce vine întru numele Domnului, Dumnezeu este Domnul şi s'a arătat nouă.

In Iordan botezându-te tu, Doamne...

Slavă, Şi acum, CONDACUL.

Arătatu-te-ai astăzi lumii şi lumina ta Doamne s'a însemnat preste noi, carii cu cunoştinţă te lăudăm, venit-ai şi te-ai arătat lumina cea ne apropiată.

In loc de: Sfinte Dumnezeule, cântăm:

Câţi în Hristos v'aţi botezat, întru Hristos v'aţi îmbrăcat, Aliluia.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Bine este cuvântat celce vine întru numele Domnului.

Stih:

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun că în veac este mila lui.

Apostolul din cartea cea către Tit. Cap. 2, vers. 11.

Fiule Tite, arătatu-s'a Darul lui Dumnezeu.

Caută la ceasul al noulea. Aliluia, glasul al 4-lea.

Aduceţi Domnului pre fiii lui Dumnezeu.

Stih:

Glasul Domnului preste ape...

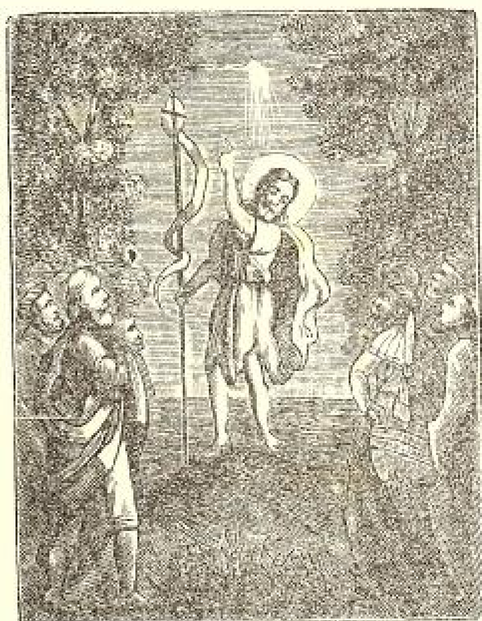
Evanghelia dela Mateiu. Cap. 3, vers. 13.

In vremea aceea, a venit Iisus din Galileea la Iordan către Ioan, ca să se boteze dela dânsul. Iară Ioan îl opreà pre el, zicând: Eu am trebuinţă a mă botezà de tine şi tu vii către mine. Şi răspunzând Iisus, a zis către el: Lasă acum, că aşa este cu cuviinţă nouă, ca să plinim toată dreptatea. Atuncea l-a lăsat pre el. Şi botezându-se Iisus, îndatăşi a ieşit din apă şi iată i s'a deschis lui cerurile şi a văzut pre Duhul lui Dumnezeu, pogorîndu-se ca un porumb şi viind preste dânsul. Şi iată glas din ceruri, zicând. Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit.

CHINONICUL.

Arătatu-s'a Darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor.

La masă se face dezlegare la toate, ori în ce zi s'ar întâmplà.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Soborul sfântului slăvitului prooroc, înnainte Mergătorului şi Botezătorului Ioan.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul al 6-lea, ale praznicului 3 şi ale înainte Mergătorului 3. Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea:**

Pre luminătorul nostru, carele luminează pre tot omul...

Mântuitorul nostru dela slugă botezându-se...

Curgerile Iordanului pre tine izvorul...

Caută-le la Vecernia praznicului.

Alte Stihiri ale Mergătorului înainte, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea lăudate Mergătorule înainte al lui Hristos, Botezătorule de Dumnezeu primite, pre tine cu bună credinţă fericindu-te, pre Hristos slăvim, celce în Iordan şi-a plecat ţie capul şi firea oamenilor o a sfinţit. Deci pre acesta roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

In sus privind înţelepte, Ioane Mergătorule înainte, ai văzut slava Tatălui cea negrăită şi pre Fiul în ape. Şi pre Duhul pogorîndu-se ca un porumb, curăţind şi luminând marginile. Pentru aceasta pre tine tăinuitorul Treimii lăudându-te, cinstim dumnezeiască prăznuirea ta.

Intărit fiind cu dumnezeescul Dar al lui Hristos, Botezătorule şi Mergătorule înnainte, tu ne-ai arătat nouă pre Mieluşelul carele a ridicat toate păcatele lumii şi la dânsul ai trimis pre doi din ucenici, bucurându-te astăzi. Pre acela roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Celace eşti în trup luminător, Mergătorule înainte al Mântuitorului, odrăslirea celei sterpe, prietene al celui din Fecioară, căruia cu săltări în pântece te-ai închinat şi l-ai botezat în apele Iordanului. Pre acesta roagă-l, rugămu-ne proorocule, ca să scăpăm de întreitele valuri ce vor să fie.

Şi acum, glas acelaş.

Dumnezeu Cuvântul s'a arătat cu trup neamului omenesc şi a stătut a se botezà în Iordan şi a zis către dânsul Mergătorul înnainte: Cum îmi voiu tinde mâna şi mă

voiu atinge de creştetul celui ce ţine toate? Măcar de şi eşti din Maria prunc, dar te ştiu Dumnezeu mai 'nainte de veci. Pre pământ umbli, celace eşti lăudat de Serafimi. Şi slugă fiind a boteză pre Stăpânul nu m'am învăţat. Cela ce eşti neajuns, Doamne, slavă ţie.

VOHOD, Lumină lină.

Prochimen, glasul al 7-lea.

Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ, toate câte a vrut a făcut.

Stih:

Intru ieşirea lui Israil din Eghipet, a casei lui Iacov, din norod varvar.

Stih:

Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Stih:

Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Dumnezeul nostru în Cer şi pre pământ.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Dacă te-a văzut pre tine Stăpâne, Ioan Mergătorul înainte, la dânsul viind, spăimântându-se, ca o slugă cu bună minte cu frică a strigat: Ce smerenie este aceasta Mântuitorule? Ce sărăcie întru care te-ai îmbrăcat? Celce cu bogăţia bunătăţii pre omul cel smerit l-ai înalţat, ca un milostiv, tu într'însul mai pre sus de minte îmbrăcându-te.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Vino astăzi la mine celce săvârşesc taina, Mergătorului înainte, i-ai răspuns Mântuitorule a toate. Şi cu frică îmi slujeşte şi nu te teme că pre Adam cel sfărâmat prin păcat, înnoindu-l, mă botez ca un om în apele Iordanului, celace dupre fire sunt nespurcat, la care mă vezi pre mine viind.

Stih: Ce-ţi este ţie mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Soarele să se curăţiască, cine din pământeni a văzut? Ioan împotrivă a zis şi pre celce îmbracă Cerul cu nori gol de tot şi pre celce a făcut izvoarele şi rîurile să intre în ape? Spăimântezu-mă de rânduiala ta cea negrăită, Stăpâne. Nu îngreuia pre sluga ta, cu înfricoşate porunci.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Vizantie.

Ca un rîvnitor al Duhului şi al Darului rândurea de Dumnezeu grăitoare, rânduiala Impăratului celuice a răsărit, luminat neamului omenesc din cea Curată, spre înnoirea oamenilor, chiar o ai arătat Mergătorule înainte, obiceiurile celor mâhniţi scoţându-le până în sfârşit. Şi ca să ià viaţa cea pururea veşnică, îndreptând inimile celorce se botează întru pocăinţă, fericite de Dumnezeu primite.

Şi acum, glas acelaş.

Veniţi să urmăm fecioa-

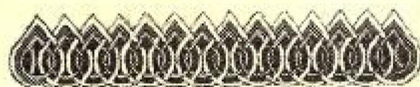
relor celor înţelepte. Veniţi să întâmpinăm pre Stăpânul cel ce s'a arătat, că a venit ca un mire la Ioan. Iordanul văzându-te s'a temut şi a aşteptat. Ioan a strigat: Nu cutez a mă atinge de creştetul cel fără de moarte. Duhul s'a pogorît în chip de porumb să sfinţească apele. Şi glas din Cer: Acesta este Fiul meu cel ce a venit în lume, să mântuiască neamul omenesc, Doamne, slavă ţie.

Troparul, glasul al 2-lea.

Pomenirea dreptului cu laude, iară ţie destul îţi este mărturia Domnului, Mergătorule înainte. Că te-ai arătat cu adevărat şi decât proorocii mai cinstit. Că şi a boteză în repejuni pre cel propoveduit te-ai învrednicit. Drept aceasta pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te bine ai vestit şi celor din iad, pre Dumnezeu, celce s'a arătat în trup celce a ridicat păcatul lumii, şi ne-a dăruit nouă mare milă.

Slavă, Şi acum.

Troparul praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului de 2 ori. Slavă, al Mergătorul înainte. Şi acum, iară al praznicului.**

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetuită...

Iisus născându-se din Fecioara Maria şi în Iordan botezându-se dela Ioan, Duhul s'a pogorît preste dânsul, văzut în chip de porumb. Pentru aceasta proorocul cu îngerii au zis, strigând: Slavă venirii tale Hristoase; slavă împărăţiei tale; slavă rânduelii tale, unule iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

In repejunile Iordanului, văzându-te pre tine voind să te botezi, marele Mergătorul înainte Hristoase, cu veselie a strigat: Venit-ai şi te-ai arătat, lumina cea neapropiată.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE.

Ale praznicului pe 8 şi ale sfântului pe 6.

CANONUL înainte Mergătorului.

Botezătorule al lui Hristos, primeşte laudele mele.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Calea mării cea nebătută.

Pre mine cel cufundat în viforul patimilor mele, Mergătorule înainte grăbind cu rugăciunile tale, mântueşte-mă. Că al nepătimirii însuţi ai fost locaş cinstit şi prea curat, Domnului de sus din pruncie fiind dăruit.

Ingerul celce stă înaintea lui Dumnezeu, bucurându-se te-a vestit Zahariei cinstitului tău părinte, când slujià el

celor sfinte, pre tine cel întocmai cu îngerii prea fericite, celce te-ai făcut Domnului Mergător înainte şi prieten.

Plin de duhul cel prea sfânt te-ai făcut, încă în pântecele maicii tale înlăuntru fiind purtat. Şi cu frumoasă săltare bucurându-te ai vestit, rodul Fecioarei, şi te-ai închinat lui, proorocule prea cinstite.

Slavă:

Pre celace a tăiat calea vieţii cea streină, şi mai 'nainte neumblată de toţi oamenii şi a botezat pre Hristos în repejunile Iordanului să-l lăudăm, pre Mergătorul înainte al Domnului cel dumnezeesc şi de Dumnezeu înţeleptit.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea sfinţită cămara fecioriei, care ai purtat în pântece pre Dumnezeu Cuvântul, pre ceice aleargă la tine şi te cheamă pre tine Curată, mântueşte-i cu rugăciunile tale, năvalirea primejdiilor risipindu-o, ceeace eşti cu totul fără prihană.

Catavasiile praznicului.

Fundul adâncului...

Altă Catavasie:

Umblat-a Israil prin valul...

Peasna 3-a, Irmos:

Pe piatra credinţii.

Defăimarea nerodirii o ai dezlegat, cunoscând dumnezeiască naşterea cea din Fecioară, ai săltat bucurându-te în pântecele maicii tale prea lăudate, împreună locuitorule cu îngerii, Mergătorule înainte al Domnului, tăinuitorule al Darului.

Cărările Domnului mai înainte gătindu-le, ai mers înaintea feţii lui, proorocule; Că tuturor ca un sfeşnic luminând raza slavei Tatălui, care s'a ivit în trup prin apă, o ai arătat, celace eşti decât toţi mai ales.

Slavă:

Răsărit-ai ca un luceafăr, pre Soarele dreptăţii vestindu-l celor din întunerec, că mântuirii tuturor tu ai fost propoveduitor şi înainte Mergător şi tuturor ai zis: La Hristos, apropiaţi-vă cu credinţă şi vă veţi mântui.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucuria cea nestricată primind, ai zămislit fără sământă pre Stăpânul tău, cel ce a chemat toată partea cea desub soare, Maica lui Dumnezeu, căruia şi strigăm: Că nu este sfânt afară de tine, Doamne.

Catavasie:

Domnul celce dă tărie...

Altă Catavasie.

Câţi ne-am dezlegat din...

CONDACUL şi ICOSUL praznicului, apoi Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ploaia cea mare vine că-

tre râurile apelor, vrând să se boteze cu trupul. Către carele spăimântându-se dumnezeescul Mergătorul înainte, ziceà: Cum te voiu botezà, ne având nici cum întinăciune? Cum îmi voiu tinde dreapta pre creştetul, de carele se cutremură toate?

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Iordanul cu apa a slujit ţie, Ioan şi-a tins mâna cea putrezitoare, arătându-te tu cu trupul la Botez, celace eşti nevăzut. Ci acela s'a tras înapoi cu frică, iară acesta adică cu cutremur s'a atins de tine cel neputred. Cu adevărat Mieluşelul lui Dumnezeu eşti şi izvor pururea viu, celace izvoarele şi marea şi oamenii ai sfinţit. Că Treimea a strălucit de sus, Tatăl, Fiu pre tine te-a numit şi Duhul sfânt s'a pogorât.

Peasna 4-a, Irmos:

Te laud pre tine că cu auzul...

Pre cei întinaţi a-i spălà cu apă, te-ai trimis dela Stăpânul, bine gătindu-i ca să primească pre Hristos, celce a ridicat păcatul şi înşelăciunea a gonit cu raza cunoştinţii de Dumnezeu, prea cinstite.

Ca să mă vindec de veninul cel din muşcarea balaurului roagă-te fericite, celace ai botezat pre Hristos cu apele Iordanului; în care răutatea balaurilor cea încuibată, Mântuitorul o a sfărâmat.

Cu înţelepciunea lui Dumnezeu fiind împodobit, ai venit propoveduitor al lui Hristos. Că glasul celuice strigă fiind tu, ai strigat: Pocăiţi-vă. Ca un prooroc mai 'nainte spuind, pre celce te-a arătat pre tine mai pre sus decât toţi oamenii.

Slavă:

Streină şi oamenilor neobişnuită viaţă vieţuind, ai stătut de faţă în apele Iordanului prea fericite, glasul Tatălui auzind şi venirea Duhului văzând.

Şi acum, a Născătoarei...

Domnul celce toate a zidit, ca noi însuşi se zideşte. Că sălăşluindu-se Preacurată în pântecele tău cel prea sfânt, în chipul omenesc s'a îmbrăcat şi chipul său a mântuit.

Catavasie.

Auzitu-s'a Doamne glasul tău...

Altă Catavasie.

Cu focul vederii celei de taină...

Peasna a 5-a, Irmos:

Celace eşti luminarea...

Cu strălucirile bunătăţii cei mai pre sus de fire fiind luminat, ca din cereasca învăţătură cea de taină, ai stătut de faţă la apele Iorda-

nului, botezând și curățind cu apă Mergătorule înainte, pre ceice veneau la tine cu credința sufletului.

Lumina cea curată și nestricăcioasă vrând să o botezi, vas preacurat te-ai arătat. Că mai mare decât toți a fi, de dânsul te-ai ales și decât proorocii mai cinstit. Că pre cel proorocit a-l vedeà te-ai învrednicit.

Slavă:

Celce a fost trimis înaintea feții Domnului și oamenilor cărările cele drepte a arătat, cutremurându-se s'a atins de creștetul Stăpânului și l-a botezat, zicând Mergătorul înainte: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu știu.

Și acum, a Născătoarei:

Fiul lui Dumnezeu, Fiul tău Fecioară luminat s'a arătat, lucruri ca un Dumnezeu săvârșind numai cu vrerea. Pentru aceasta pre tine toți Născătoare de Dumnezeu cu adevărat și drept te numim, că altă Maică a lui Dumnezeu nu știm.

Catavasie:

Iisus începătorul vieții...

Altă Catavasie:

Ceice ne-am spălat prin...

Peasna a 6-a, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Tu glasul Cuvântului înainte ai mers și ca un luceafăr ai răsărit, mai înainte vestind, Mergătorule înainte arătat, tu pre Soarele dreptății.

Grijile cele pământești nu le-ai știut și cu cereștile nădejdi te-ai îmbogățit, pre pământ ca un înger viață petrecând, prea fericite.

Slavă:

Pecetea proorocilor pre tine te cunoaștem, ca un mijlocitor al celei vechi și al celei nouă și Botezător și înainte mergător, al Mântuitorului Hristos pre tine te mărturisim.

Și acum, a Născătoarei:

Nespusă zămislirea cu adevărat și negrăit cel născut al tău și necuprins de toți credincioșii se cunoaște și se crede, una dumnezeiască Mireasă.

Catavasie:

Glasul Cuvântului...

Altă Catavasie.

Pre cel dorit l-a arătat...

CONDACUL sfântului, glasul al 6-lea.

De venirea ta cea trupească temându-se Iordanul, cu cutremur s'a întors, și slujba proorocească plinindu-o Ioan, cu frică s'a tras înapoi. Cetele îngerești s'au spăimântat, văzându-te pre tine în repejuni cu trupul botezându-te. Și toți cei dintru întunerec s'au luminat, lăudându-te pre tine, celce te-ai arătat și ai luminat toate.

ICOS.

Lui Adam celuice orbise în Edem, i s'a arătat Soarele în Vitleem şi i-a deschis lui luminile, spălându-le pre ele în apele Iordanului, celui înnegrit şi întunecat, i-a răsărit lumina cea neapusă. Mai mult nu-i va mai fi lui noapte, ci pururea ziuă. Că dimineaţa dimineţilor pentru dânsul s'a născut. Că după amiazăzi s'a ascuns precum scrie. Aflat-a rază care l-a ridicat pre el. Celce a căzut către seară s'a mântuit de întunerec şi a ajuns la dimineaţa ceeace s'a arătat şi a luminat toate.

Intru această lună în 7 zile, soborul sfântului prooroc şi Mergătorului înainte şi Botezătorul Ioan, şi s'a pus şi aducerea prea cinstitei şi sfintei sale mâini, la împărăteasca cetate, a lui Constantin.

Stih: Propoveduitorule cum a te lăudà limba mea va puteà,
Pre carele limba lui Hristos, mai mare de cât pământenii te ziceà.
Cinstită pomenirea Mergătorului înainte,
Se face în ziua a şaptea.

Intru a doua zi după dumnezeeştile arătări am luat dintru început dela sfinţii părinţi, de prăznuim soborul prea slăvitului prooroc înainte Mergătorului şi Botezătorului Ioan. Căci el a fost slujitor tainii dumnezeescului Botez al Domnului; puindu-se şi acest praznic la rânduealá, cu celelalte ale sale praznice; ca să nu trecem cu tăcere nici unele din minunile şi darurile cele mai pre sus de fire ale lui. Sosit-a împreună şi mutarea şi aducerea prea cinstitei lui mâini la Constantinopol, care a fost întru acest chip: La cetatea Sevastiei, unde se povesteşte că s'a îngropat sfinţit trupul lui, evanghelistul Lucà mergând acolo şi luând mâna dreaptă a proorocescului aceluia trup, la patria sa Antiohia o a adus, unde şi făceà aceasta multe minuni, dintre care este şi aceasta una: Un balaur îşi aveà cuibul în hotarele cetăţii aceştia, pre carele locuitorii de acolo, ceice erau despre partea Elinilor, îl făceau Dumnezeu şi-l cinsteau cu jertfe în toţi anii. Şi ce era mai rău, se aducea jertfă de om. Şi trecând vremi, s'a întâmplat şi rândul unuia din creştini, să-şi deà pre fiica sa balaurului. Pentrucă balaurul acesta, târându-se afară din cuibul său, se vedeà o groaznică şi înspăimântată vedere; şi gură mare căscând, luà jertfa şi o rupeà şi o scutura cu dinţii.

Tatăl fetei aceleia, se rugà lui Dumnezeu şi sfântului Ioan înainte Mergătorului cu suspinuri, ca să-i scape fiica sa dintru o moarte amară ca aceea. S'a cerut deci să se închine la sfânta mână a sfântului Ioan şi acolo unde o sărută, a rupt cu dinţii pre ascuns degetul cel mare dela mână. Şi dacă a dobândit ceeace doria, a ieşit din biserică. Deci sosind ziua jertfei, fiind faţă mulţimea, a mers tatăl fetei ducându-şi pre fiica sa, şi apropiindu-se de balaur, cum l-a văzut căscând gura şi aşteptând jertfa, atuncea aruncând acel sfânt deget al înainte Mergătorului în gâtlejul lui, o minune! îndată cu aruncarea aceea i-a sosit şi moartea. Şi fiind acestea aşa, s'a întors tatăl cu fiica sa vie la casa sa, povestind acea minunată scăpare şi mulţimea poporului minunându-se de acea mare minune, da glasuri de mulţumire lui Dumnezeu şi sfântului Ioan, zidindu-i o biserică mare.

Spun încă şi aceasta pentru sfânta mână, cum că la praznicul înălţării cinstitei Cruci, se înălţă şi acea cinstită mână a Botezătorului de arhiereul şi când se înălţă, uneori se desfăcea, iară alteori se strângeà şi cu desfacerea ei, însemnà eftinătate de roade, iară cu strânsul ei, lipsă şi nerodire. Drept aceea, mulţi din cei după vremi împăraţi ce au fost, doreau ca să o dobândească. Iară mai ales Constantin şi Romano Porfirogeniţii. Pentru aceea şi împărăţind ei, s'a făcut scoaterea şi mutarea cinstitei mâini a Mergătorului înnainte de un diacon dela biserica Antiohiei anume Iov şi s'a adus la Constantinopol, întru însăşi seara dumnezeeştilor Arătări pre timpul Vecerniei, la care s'a dat

obiceiu de fac creştinii aghiazmă, pre care sărutându-o cu dor iubitorul de Hristos Impărat, o a aşezat în casa împărătească şi se face soborul acestuia în Forachia.

*Intru această zi, sfântul noul mucenic Atanasie cel din Atalia carele a mărturisit in Smirna, în anii una mie şapte sute.

Stih: Nu vechiul Atanasie este mărturisind, ci acesta nou mucenic al Domnului fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Pre Heruvimi urmând tinerii...

Dupăce ai slujit Botezului, Mergătorule înainte şi ai săvârşit, luminat tainele cele date ţie dela Dumnezeu ca un miel fără de răutate junghiindu-te te-ai adus jertfă. Pentru aceasta împreună cu tine cu un glas cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Nou Ilie tu te-ai făcut cu îndrăzneală, Mergătorule înnainte şi pre împăraţii ceice făceau fărădelege de faţă mustrându-i şi viaţă fără materie arătând ca şi acela, de trei ori fericite. Pentru aceasta împreună cu tine proorocule cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Celace eşti mai pre sus decât proorocii şi decât apostolii lui Hristos Mergătorule înainte, dumnezeiască cinste moştenind, tu plinirea legii şi începătura Darului celui nou luminat te-ai arătat. Pentru acesta împreună cu tine de trei ori fericite cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cuvântare de cântare pre Stăpâna cea Preacurată şi de Dumnezeu primită, prea cu bună credinţă dupre vrednicie toţi să o lăudăm, ca pre ceeace a născut pre Dumnezeu cel unul născut, carele s'a arătat nouă oamenilor. Către carele credincioşii cu un glas cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Altă Catavasie:

Ars-au cu apă capetele...

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a pogorât...

Pre tine celce te-ai arătat pre pământ întocmai cu îngerii cu viaţa asemenea şi mai pre sus decât toţi, Ioane, prea fericite, cu bucurie te cinstim, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pentru o fire a Dumnezeirii în trei feţe cea de o fiinţă, proorocule ai învăţat. Că prin glasul Tatălui şi prin venirea Duhului, ai cunoscut pre celce s'a botezat, pre Cuvântul lui Dumnezeu cel pururea veşnic.

Luceafăr înţelegător, ve-

stind pre Soarele celce a răsărit din Fecioară, mai 'nainte ai mers din cea stearpă, Ioane prea cinstite, şi ai propoveduit pre Mielul, celce a ridicat păcatul lumii pentru iubirea de oameni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De sus privind acum, fericite, păzeşte-ne cu rugăciunile tale pre noi ceice urmăm dumnezeeştii tale propoveduiri prea fericite şi umblăm, înainte Mergătorule, întru dumnezeeştile tale învăţături, şi mântuitoarele dogme.

Şi acum.

Raza cea mai 'nainte de veci a slavei Tatălui o ai zămislit negrăit, pre Cuvântul cel fără de început, carele a fost întru început înţeles şi acum din tine Preacurată, unul născut s'a asemănat făpturii fără schimbare.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Catavasie:

Taină prea slavită a arătat...

Altă Catavasie:

Făptura se cunoaşte liberă...

La Peasna 9-a.

Ceeace eşti mai cinstită... **nu cântăm, ci pripelele praznicului cu Irmoasele împreună cu Troparele pe 8.**

Iară la al sfântului, pripeala aceasta:

Măreşte suflete al meu, pre cel între prooroci marele Mergătorul înainte.

Din pustie glasul Mergătorului înainte, ne arată pre Cuvântul celce a venit la noi trupeşte. Şi pre acela ce a venit se găteşte cu bucurie să-l boteze, pre celace curăţeşte sufletele de păcat prin credinţă.

Darul şi legea, mijlocitor cinstit, arătat te pun înainte, pre tine celace pre aceea o ai pecetluit, iară pre acesta l-ai început, pre celace eşti mai cinstit de Cuvântul decât toţi proorocii, carele ai vieţuit aicea mai pre sus decât cele văzute prea cinstite.

Slavă.

Celce a arătat viaţă asemenea celor fără de trupuri, cu cetele îngereşti împreună se veseleşte şi stând înaintea scaunului Stăpânului se bucură, celorce-l laudă, iertare şi mântuire cerându-le.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântuitorul tuturor, pentru bunătate om s'a făcut şi a luat cu iubire de oameni trupească naştere din fecioarescul tău pântece, celace mai pre sus de oameni, din fire este iubitor de oameni, Născătoare de Dumnezeu prea fericită.

Apoi pripelele praznicului şi Catavasiile.

Nu se pricepe toată limba...

Altă Catavasie:

O minunile naşterii tale...

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Prooroc pre tine mai 'na-

inte te-a numit Stăpânul şi mai pre sus decât proorocii şi mai mare decât toţi cei născuţi din femei. Că pre carele toţi proorocii şi legea l-a propoveduit, pre Hristos cu trupul l-ai văzut, pre carele şi botezându-l, te-a arătat mai cinstit decât toţi.

Slavă, altă Svetilnă.

Minunat mai 'nainte ai gătit cărările lui Dumnezeu fiind glasul venirii lui şi propoveduitorul cel prea adevărat cel mai întâiu dintre proroci, fericite Ioane, tu ai văzut lumina, ca unul celce ai săvârşit purtarea lui de grijă cea negrăită.

Şi acum, a praznicului.

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

Arătatu-s'a Mântuitorul, Darul şi adevărul, în repejunile Iordanului şi pre ceice erau întru întunerec şi în umbră dormiau i-a luminat. Pentrucă a venit şi s'a arătat lumina cea neapropiată.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Lumină din lumină a strălucit...

Şi celelalte caută-le la Hvalitele praznicului

Slavă, glasul al 6-lea:

Înger din pântece neroditor, ai ieşit Botezătorule. Din scutece în pustie te-ai sălăşluit şi pecete tuturor proorocilor te-ai arătat; că pre carele aceia în multe chipuri l-au văzut şi cu cuvinte întunecate l-au propoveduit, pre acela a-l botezà în Iordan teai învrednicit. Şi glasul Tatălui din Cer ai auzit, carele a mărturisit a lui fiească fiinţă. Şi pre Duhul l-ai văzut în chip de porumb, glas aducând spre celce s'a botezat. Ci o celace eşti mai pre sus decât toţi proorocii, nu încetà a te rugà pentru noi, cari săvârşim cu credinţă a ta pomenire.

Şi acum, glasul al 2-lea.

Astăzi Hristos la Iordan a venit să se boteze. Astăzi Ioan s'a atins de creştetul Stăpânului. Puterile cereşti s'au spăimântat, văzând taină prea slăvită. Marea a văzut şi a fugit, Iordanul văzând s'a întors înapoi. Iară noi ceice ne-am luminat, strigăm: Slavă lui Dumnezeu celuice s'a arătat şi pre pământ s'a văzut şi a luminat lumea.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna a 3-a pe 4 şi dintru al sfântului, Peasna a 6-a pe 4; după Vohod:

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, celace te-ai botezat dela Ioan în Iordan, pre ceice'ţi cântăm ţie, Aliluia.

Şi-l cântăm până la odovania praznicului. Apoi Troparul praznicului şi al sfântului, Slavă, Condacul sfântului, Şi acum,

al praznicului. Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul Meu... Apostol din Fapte: *In zilele acelea fost-a când erà Apolos în Corint...* Aliluia, glasul al 5-lea: Lumină a răsărit dreptului... Evanghelia dela Ioan: *In vremea aceea vede Ioan pre Iisus viind către dânsul şi zice: Iată Mielul lui Dumnezeu...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi...

De se va întâmplà soborul înainte Mergătorului Duminică, se pune întâiu slujba Învierii, apoi a praznicului şi pre urmă a sfântului.

Sâmbătă după Botezul Domnului, Prochimenul praznicului, Apostol: *Fraţilor întăriţi-vă întru Domnul...* Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea dus a fost Iisus în pustie de Duhul.*

Duminică după Botezul Domnului, Prochimen. Apostol: *Fraţilor, fiecăruia din noi s'a dat Darul...* Aliluia, Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea, auzind Iisus că Ioan s'a prins, s'a dus în Galileea...* Chinonicul praznicului. Altul: *Lăudaţi pre Domnul...*

INTRU ACEASTĂ LUNĂ ÎN 8 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Gheorghie Hosevitul şi cuvioasa maica noastră Domnica. La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale prea cuviosului 3, şi ale cuvioasei 3. Stihirile prea cuviosului, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cetatea cea tare a sufletului tău, nu o au mişcat năvălirile cugetelor fericite, că puind înainte ca un turn sihăstria ta cea tare, te-ai păzit pre sineţi nerănit şi fără nici o stricăciune de cumplitul războinic şi ai stătut înaintea Stăpânului tuturor, încununându-te ca pre un biruitor.

Arătând dragostea cea de la inimă, cu umilinţă udai pământul cu lacrimi, Slăvite, şi cu părul capului ştergeai aşternutul picioarelor lui Hristos socotindu-l şi pre însuşi ca şi cum ar fi de faţă şi te vedeà, de carele dorind, îmbrăţişai urmele lui, luminându-ţi sufletul cu vedenii dumnezeeşti ale cugetului.

Nici lungimea căei, nici nevoile locurilor, nu a putut, Cuvioase, să slăbească fierbinţeala călătoriei tale către Dumnezeu, că şi acolo sosind şi veselindu-te de locuri, unde au călcat picioarele Dumnezeului nostru, nici cum nu te-ai lenevit a ajunge şi către Sionul cel ceresc, prin sihăstrie şi prin ostenelile tale.

Alte Stihiri ale Cuvioasei glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Dela apus ai răsărit, către partea răsăritului prea fericită ca o stea prea luminoasă, strălucind cu razele faptelor tale celor bune, Cuvioasă, şi ai luminat cugetele credincioşilor cu lumina minunilor tale. Pentru aceasta te fericim şi cinstim pomenirea ta, slăvind pre Hristos carele te-a mărit pre tine cu cinste.

Rănindu-te cu dragostea

iubirii lui Hristos, o, Domnico, prea lăudată, lui ai urmat, lepădându-te de mărirea cea trecătoare şi de dulceţile trupului şi de toată altă desfătare a vieţii. Drept aceea te-a sălăşluit în cămară prea luminoasă, Iisus iubitorul de oameni şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Arătând întru tine de faţă patimile Domnului şi făcătorului tău şi prin cuvânt îndreptând greşelile necuvântării patimilor, te-ai făcut fecioară ca o făptură cuvântătoare a Cuvântului. Drept acela dupre asemănare îndreptând căile, pururea fericită, te-ai arătat chip al lui Dumnezeu adevărat şi curat.

Slavă, Şi acum, a praznicului glasul, 1-iu. A lui Ghermano.

Celace îmbracă Cerul cu nori, cu apele Iordanului se îmbracă astăzi şi cu a mea curăţire se curăţeşte celace ridică păcatul lumii şi de Duhul cel de o fiinţă de sus se mărturiseşte, Fiul unul născut a fi al Tatălui celui de sus. Către carele să strigăm: Celace te-ai arătat şi ne-ai mântuit pre noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: Ingereştile puteri...

Lumina cea de sineşi luminată, cea luminătoare ce luminează pre oameni, tu fiind Iisuse al meu, în rîurile Iordanului botezându-te, cu totul ai strălucit lumina cea de o fiinţă cu Tatăl. Intru care toată lumea luminându-se, Hristoase, strigă ţie: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Veniţi să ne curăţim simţirile ca să ne săturăm de dumnezeiasca slavă, cu gândul ca prin trup. Şi văzând pre Hristos că se botează cu trupul şi zdrobeşte capul vicleanului, cu cântări lăudându-l, dupre cuviinţă, să-i strigăm lui: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

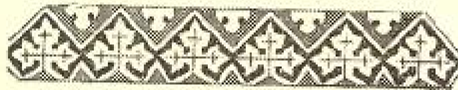
Tu, Iisuse al meu, iubitorule de oameni, ne adăpi cu apă de viaţă în rîul Iordanului, pentru milostivire, pre noi cari eram aprinşi de sete. Pentru aceea adăpându-ne din izvorul tău cel nemuritor şi purtător de lumină, Hristoase, cântăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea, al lui Anatolie.

La rîul Iordanului, văzându-te pre tine Ioan la sine viind, a zis, Hristoase Dumnezeule: Ce ai venit la slugă

celace nu ai necurăţie, Doamne? Intru al cui nume te voi botezà? Intru al Tatălui? Ci pre acesta îl porţi întru tine. Întru al Fiului? Ci tu însuţi eşti celace te-ai întrupat. Intru al Duhului sfânt? Ci şi pre acesta îl ştii da credincioşilor prin guri. Celce te-ai arătat, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Troparul praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului, de trei ori.**

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Stăpânitu-s'a Iosif...

Isus al lui Navì, prin râul Iordanului, trecând pre norod şi sicriul lui Dumnezeu, umbrit scrie facerea de bine care era să fie. Că chipul înnoirii şi pildă nemincinoasă a naşterii celei de a doua, acea trecere cu taină prin amândouă umbrit ne-a însemnat nouă întru Duhul. Hristos s'a arătat la Iordan, să sfinţească apele.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Fluerile păstoreşti...

Se botează Hristos celce luminează lumea, dela înălţime, Tatăl a mărturisit, zicând: Acesta este Fiul meu întru carele bine am voit, pre acesta să ascultaţi. Acesta este celce luminează lumea cu milostivirea sa, celce s'a botezat şi a mântuit că un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

Psalmul 50.

CANOANELE.

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, şi al sfinţilor 2 pe 8.

CANONUL Cuviosului.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Roagă-te, Gheorghie, lui Iisus începătorului înţelepciunii, ca la deschiderea gurii mele, să-mi dea Dar ca să cânt eu necântăreţul pomenirea ta dupre vrednicie, cu cântări dumnezeeşti bucurându-mă.

Vieţuit-ai pre pământ ca un fără de trup, mare Gheorghie şi după aceea te-ai împreunat cu cetele celor fără de trupuri, cântând Ziditorului, cântări întreit sfinte şi primind strălucire dela dânsul.

Cu cugetele tale cele mai pre sus de lume, nu ai băgat seamă de lume, iară sihăstrind în lume unde s'a îngropat Hristos, te-ai mutat de acolo către lumina cea nepieritoare, împreunându-te înţelepte, cu cetele celor întâiu născuţi.

Al Născătoarei:

Deschizându-mi gura, am

voit Preacurată să te cânt pre tine care ai născut pre înţelepciunea cea ipostatnică, dar ca un necurat neputând precum se cade să te cânt, Preacurată, cer ajutorinţa ta.

Alt CANON al Cuvioasei.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Pre buna fecioară Domnica acum laud.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut.

Cu dorul tău cel dumnezeesc întraripându-ţi sufletul slăvită ai zburat mai pre sus de cursele cele trupeşti. Drept aceea fiind eu vânat de cursele şarpelui, te rog prea cinstită, Domnico, mântueşte-mă cu rugăciunile tale.

Cu bucurie ai urmat lui Hristos urmând legiuirile lui cele sfinte prea cinstită. Şi te-ai numărat în cetele fecioarelor, ca o fecioară fără prihană. Drept aceea adunându-ne toţi, cu credinţă te cinstim pre tine, lăudată.

Slavă:

Nedormitând nici cum de somnul răutăţii, slăvită, privegh iai în faptele cele luminoase şi te-ai mutat către lumina cea neînserată, fiind revărsată preste tot de luminele cele de acolo şi luminând pre ceice te măresc.

Şi acum, a Născătoarei:

Şi înaintea naşterii şi după naştere, mai pre sus de fire ai rămas nestricată, Curată Maică a lui Dumnezeu. Pentru aceea d o r i n d de tine Domnica, s'a adus de dumnezeescul Duh în urma ta nestricată Impăratului tuturor Fiului tău, Preacurată.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Spălându-te cu lacrimile tale ţi-ai curăţit trupul de noroiul cel lumesc şi întru aceste curgeri ca de rîuri, ai înnecat năpădirea dracilor sihăstreşte.

Cu cuviinţă şi fără prihană şi cu dreptate ţi-ai împodobit viaţa înţelepte şi lângă acestea luând şi ostenelele sihăstreşti, ai moştenit viaţa cea fără osteneală de Dumnezeu fericite, Gheorghie.

Fiind cuprins prea fericite de dumnezeească dragoste a locurilor de pe marginea Sionului, către acelea ai purces şi acolo ai petrecut până la moarte, înţelepte, chinuindu-ţi trupul cu osteneli.

A Născătoarei:

Pre mine cântăreţul tău, Fecioară, carele am greşit fără iertare, îndreptează-mă către calea pocăinţii, Mireasă a lui Dumnezeu, care ai născut pre Cuvântul celce curăţeşte păcatele lumii.

Alt Canon Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Pre ceice înnotau pre mare i-ai mântuit, Domnico, trimiţând mării untdelemn, cu binecuvântare şi schimbând furtuna întru linişte.

Pre tine ceeace erai luminată de luminele cele fără materie, îngerul cel cu chip de lumină te-a vestit către Ierarhul, când ai sosit cu voie dumnezeiască la ceata cea împărătească.

Slavă:

Intraripându-te cu vetrela înfrânării, ai ajuns la limanurile nepătimirii, mărito, şi te-ai făcut liman celor alunecaţi la adâncimea răutăţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Intăreşte neputinţa mea, Preacurată Stăpână, ceeace ai născut puterea celui prea înalt carele dă fiinţă tuturor şi care a mărit pomenirea Domnicăi.

Irmosul:

Inflorit-a pustia ca crinul, „Doamne, biserica păgâni-„lor cea stearpă prin venirea „ta, întru care s'a întărit inima „mea.

CONDACUL Cuviosului, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Lumină prea luminoasă te-ai arătat Gheorghie, strălucind cu razele cele dumnezeeşti pre ceice cu credinţă te chiamă pre tine. Roagă-te pentru noi lui Hristos Mântuitorului, carele s'a arătat în repejuni şi a luminat pre cei zidiţi din pământ.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre celce a fost înmulţit la post şi prea slăvit vieţuitor ceresc şi rugător pentru cei credincioşi, să-l lăudăm acum şi să-l slăvim. Pentru că s'a nevoit a lucrà celuice bine a voit a se suì pre Cruce, cu durerile cele adevărat fără prihană şi cu viaţa lui cea slăvită.

Slavă, Sedealna Cuvioasei, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Trupul ţi-ai răstignit împreună cu patimile şi toată dragostea ta, Domnico, o ai avut către Hristos Mirele tău. Pentru aceea ai luat cunună nestricată şi te-ai numărat în cetele îngerilor, Cuvioasă, rugându-te lui neîncetat pentru ceice te cinstesc.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Apele Iordanului le-ai sfinţit, stăpânia păcatului o ai sfărâmat, Hristoase Dumnezeul nostru. Plecatu-te-ai pre tine sub palma Mergătorului înainte şi ai mântuit din înşelăciune neamul omenesc. Pentru aceasta te rugăm mântueşte sufletele noastre.

Peasna 4, Irmos:

Celce şade în slavă...

Hrănindu-te prin osârdie cu postirile ca, cu nişte mâncări fericite, acum ţi-ai adus sufletul tău vesel înaintea Stăpânului tuturor, carele te-a chemat către dumnezeiasca desfătarea cea de sus bucurându-te.

Ca un cer împodobit te-ai arătat, cu faptele bune ca cu nişte stele, purtând ca un soare pre Domnul, carele lumină sufletul tău ca pre o lună şi te arătă părtaş slavei lui.

Stăpânul pogorându-se pentru noi din Cer, a aflat Sionul locaş dumnezeesc cu adevărat. Intru care sălăşluindu-te tu cu dragoste şi avându-l ca pre o scară, te-ai suit către Sionul cel de sus.

A Născătoarei:

Celace şade pururea în sânurile Tatălui celuice l-a născut, acum s'a arătat şezând necuprins în braţele tale, arătându-te şi după naştere pre tine care l-ai născut, adevărată pururea Fecioară nestricată.

Alt Canon, Irmos

Venit-ai din Fecioară...

Strălucit-ai lumină de vindecări, gonind întunerecul patimilor şi cetele dracilor şi ai luminat pre toţi ceice se apropiau cu bună credinţă de tine, Domnico.

Mirele Impăratul cel ceresc, te slăveşte pre tine mărită, înaintea împăratului celui pământesc carele se spăimântà de viaţa ta cea curată şi de minuni.

Slavă:

Ascultător fiind rugăciunilor tale Domnul, arătat a însemnat ţie loc, întru carele ai ridicat casă de sihăstrie, gonind duhurile vicleniei, Domnico.

Şi acum, a Născătoarei:

Desbrăcatu-s'a Adam de hainele omorîrei prin dumnezeiască naşterea ta şi s'a îmbrăcat cu podoaba care o a ţesut însuşi Cuvântul în pântecele tău, întrupându-se.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Spăimântatu-s'au îngerii şi toată adunarea cuvioşilor, văzând cu adevărat neîncetarea ostenelelor tale şi viaţa cea aspră, căci erai ostenindu-te ca o piatră fără suflet, către săvârşirea bunătăţilor.

Iarăşi la tot sufletul a strălucit marele acesta Gheorghe, umplând pre toţi cu vărsarea luminilor şi scăpând de întunerecul patimilor, mişcându-se şi acum ca un soare prea curat cu lucrare mântuitoare.

De patria ta te-ai înstrei-

nat înţelepte, Gheorghie, iubind mai mult de cât pre rudele tale, pre Hristos celce s'a înstreinat la oameni. Pentru aceea te-ai făcut vrednic lui, învrednicindu-te Darului celui de sus.

A Născătoarei:

Tu ai înfrumuseţat Preacurată plinirea oamenilor, că tu Fecioară te-ai arătat mai desfătată de cât lăţimea Cerului, născând pre Dumnezeu Cuvântul, carele a întins cerurile ca o piele şi pre oameni i-a zidit.

Alt Canon, Irmos:

Dătătorule de lumină...

Ostenind ca un lucrător de pământ, curată, şi cu plugul rugăciunilor tăind brazda cea sufletească, ai secerat roadă îmmulţită, care se păstrează în jitniţele cele dumnezeeşti.

Luminându-ţi cugetul tău cel curat, cu puterea Duhului care lucrează toate, vedeai cele de departe ca şi cum ar fi aproape şi spuneai mai înainte săvârşirilor celor viitoare.

Slavă:

Lucrătorul de cele sfinte, prin puterea Duhului, te-a săvârşit cu dumnezeiasca ungere a diaconiei, proorocindu-ţi să păstoreşti suflete sfinţite, Domnico, de Dumnezeu înţelepţită.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre sfântul Domnul l-ai născut lumii, Născătoare a Domnului, pre carele din suflet iubindu-l Domnica, a domnit patimi făcătoare de stricăciune, lăudându-te pre tine Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Strigat-au mai 'nainte...

trigat-ai către Dumnezeu cu lacrimi neîncetate şi te-a scos din viaţă ca dintr'un chit cumplit, către izvoarele îndumnezeirii cele fără de valuri şi pururea curgătoare.

Mulţimea bunătăţilor te-a făcut ca un zid în patru colţuri, netemător de împroşcările vrăjmaşilor celor înţelegători. Căci ca un întărit, ai biruit pre supărătorul.

Ca o oaie ai alergat la mânăstirea Hozeva, având fapta bunătăţilor ca pre un toiag, îndreptând către Edem oile care locuiau într'însa.

A Născătoarei:

Sălăşluitu-s'a ca un om în pântecele tău Domnul, Fecioară, învrednicindu-mă pre mine omul locaşurilor celor nepieritoare, trecându-mi cu vederea faptele cele fărădelege şi greşelile.

Alt Canon Irmos:

Intru adâncul greşelilor...

Sfinţită casă proorocească

ai ridicat, dumnezeescului Zahariei proorocului celui cugetător de Dumnezeu, cu carele împreună acum dănţueşti în casă sfântă, Domnico, de Dumnezeu înţeleptită.

Arătatu-te-ai izvor bogat al tămăduirilor, spălând arsura patimilor, izvorînd sfinţenie de mântuire fecioară, cea cu numele domnesc, mireasă al lui Dumnezeu.

Slavă:

Pre tine ca pre o frumoasă, ca pre o împodobită, ca pre o cinstită, ca pre o strălucită cu razele fecioriei, te-a luat luişi Mirele Domnul, pururea pomenită.

Şi acum, a Născătoarei:

Pentru mine, ca mine s'a făcut prunc, celce este cu totul deplin prin tine, înnoindu-mă pre mine cel învechit de patimi, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirii tale cel ne„urmat, din stricăciune, Dum„nezeule, scoate-mă.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.

Intru această lună în 8 zile, prea cuviosul părintele nostru Gheorghie Hozevitul.

Stih: Lui Gheorghie celuice cu lacrimi a semănat.
Vremea îi este acum cu bucurie de secerat.
Gheorghie în a opta zi, a intrat.
In Cerul cel răsfăţat.

Acest fericit părintele nostru Gheorghie lăsându-şi patria şi neamul şi toată desfătarea lumească, a venit la Ierusalim, ca să se închine primitorului de viaţă mormânt al Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi tuturor locurilor celor de prin prejur sfinţite şi sfinte şi de multe minuni pline. Deci închinându-se şi câştigând sfinţenie şi Darul cel dintru acestea, a intrat în mănăstirea lui Hozeva, ceeace aşà se ziceà. Şi făcându-se monah şi împreună numărându-se cu fraţimea, atâta de nebiruit s'a arătat din început, către toată osteneala, şi aspra vieţuire, urmând lui Dumnezeu celuice pentru noi a murit cu trupul, şi sârguindu-se a se omorî împreună cu el şi a se răstigni împreună, în cât se părea, că este nematerialnic şi fără de trup, şi pre toţi i-a făcut a se spăimântà şi-i îndemnà către dorinţa şi rîvna răbdării sale celei preste fire. Deci ajungând la vîrful nepătimirii şi umplându-se de Darul sfântului Duh, şi puindu-se pre sine la cei împreună petrecători şi la toţi ceilalţi, ca un stâlp însufleţit şi icoană de toată lucrarea bunătăţilor şi până în sfârşit neslăbind din postnicie, a aflat odihnă ostenelelor şi durerilor sale celor multe, mutându-se către Domnul cel dorit.

Intru aceastà zi, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Domnica.

Stih: Domnica cugetătoarea de cele cereşti pământul lăsând.
S'a suit la ceruri precum erà dorind.

Aceasta a fost în zilele lui Teodosie marelui Impărat şi a trăit până în zilele lui Leon şi Zinon. Şi erà din cetatea Cartaghena care este spre Carhidona. Şi dupre oarecare rânduială dela Dumnezeu s'a dus la Constantinopol, împreună cu alte patru fecioare. Iară Nectarie ce erà atuncea patriarh, le-a primit îndemnându-se dintru oarecare descoperire şi le-a botezat. Deci intrând această prea cuvioasă la viaţă călugărească şi luptându-se cu trude şi nevoinţe bărbăteşti şi ajungând la cea desăvârşit nevoinţă şi învrednicindu-se a face minuni şi proorocind multora de celece erau să fie, către Domnul a răposat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Iulian, Vasilisa şi a celor dimpreună cu dânşii.

Stih: Pre Iulian şi Vasilisa multe răsplătiri zac aşteptând.
Ca pre ceice prin sabie sunt zăcând.
Sabia taie capul lui Chelsie.
Şi împreună cu capul acesta pre al lui Antonie.

Acest sfânt mucenic Iulian erà pe vremea împăratului Dioclițian și a ighemonului Marchian, născut în cetatea Antinupol ce se află în Eghipet. Insurându-se și-a induplecat pre legiuita sa femeie Vasilisa ca să rămâie întru feciorie și înfrînare. Și după ce o tunse pre ea călugăriță la o mânăstire, s'a călugărit și el la altă mânăstire și erà egumen preste douăsprezece mii de monahi. Deci fiind prins de ighemonul și nelepădându-se de Hristos, ci batjocorind idolii, l-a pornit pe ighemonul la atâta mânie, încât a trimis oameni și au ars mânăstirea sfântului împreună cu monahii. Intru carea au ars și toți episcopii și ceilalți clerici câți au năzuit acolo și așà și-au sfârșit mărturisirea lor.

Iară sfântul Iulian întins fiind pre pământ, a fost bătut. Apoi l-au strâns cu lanțuri de fier și i-au zdrobit oasele. Atuncea un muncitor fiind orb de un ochiu, a crezut în Hristos și s'a vindecat de mucenicul; pentru care i s'a și tăeat capul și a luat cununa muceniei. Incă și Chelsie fiul ighemonului împreună cu douăzeci de ostași, au crezut în Hristos, văzând că sfântul Iulian cu rugăciunea sa a înviat un mort. Pentru aceasta dupre porunca ighemonului, mai întâiu a fost pus la închisoare fiul său Chelsie; apoi a fost aruncat în căldări cu apă clocotită împreună și alți șapte fii ai acestuiaș ighemon, ca ceice crezuseră în Hristos. Pre lângă aceștia și pre Antonie și Anastasie înviatul din morți. Deci toți aceștia nevătămați, păzindu-se cu Darul lui Hristos și alți mulți elini au crezut în Hristos, împreună și maica lui Chelsie, soția ighemonului. Deci toți aceștia ce crezuseră în Hristos stând de față înaintea ighemonului, au făcut rugăciune și o minune! au căzut idolii cei din capiște și s'au zdrobit și capiștea s'a cufundat în pământ. Deci elinii adunând legături de paie și muindu-le cu untdelemn, au legat cu acestea mâinile și picioarele sfinților. Apoi au dat foc paielor, ci însă Darul lui Dumnezeu și din aceasta i-a păzit nevătămați și nu au ars. Pentru aceasta sfântului Iulian și lui Chelsie, le-au despoiat pielea de pe capete. Iară preotului Antonie, i-au scos ochii cu cângi de fier. Și pre maica lui Chelsie o au spânzurat, apoi o au aruncat fiarelor spre mâncare. Deci fiind păziți nevătămați și din aceste munci, mai la urmă li s'au tăiat capetele și așa au luat fericiții cununile muceniei. Și se face soborul lor la prea sfânta și muceniceasca lor biserică, care se află lângă Foros.

Intru această zi, sfinții mucenici ceice prin sfântul Iulian au crezut, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Lui Hristos dând adevărată cinstire.
S'au dat pre sineși spre moarte cu bună gândire.

Intru această zi, femeia ighemonului ceeace a crezut prin sfântul Iulian, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: De dragostea lui Hristos, maica lui Chelsie rănindu-se.
A defăimat bărbatul și muncile bucurându-se.

Intru această zi pomenirea sfântului sfințitului mucenic Carterie.

Stih: Luptă-te Carterie, către foc și sabie, îndrăznind,
Răbdare către amândouă luptele arătând.

Acest sfânt Carterie erà în anii împăratului Dioclițian și a lui Urvan, ighemonul Chesariei Capadochiei, preot și dascăl creștinilor. Deci zidind el o mică biserică și adunând acolo mulțimile creștinilor, îi învăță ca să cinstească numai pre Hristos, ca celce este Dumnezeu adevărat și alt dumnezeu afară de el să nu cunoască. Pentru aceasta dar fiind pârît la ighemonul, s'a ascuns; iară Domnul i s'a arătat lui și i-a zis: Mergi, o Carterie, și arată-te pre sine la ceice te caută și eu voiu fi cu tine. Căci trebuie să pătimești multe pentru numele meu. Căci mulți prin tine au să creadă întru mine și să se mântuiască. Atuncea sfântul umplându-se de bucurie și mulțumind lui Dumnezeu, s'a dat pre sine față. Și mai întâiu a fost pus la închisoare, apoi ducându-l înaintea ighemonului i s'a poruncit ca să jertfească mincinosului dumnezeu Sarapid. Iară sfântul prin rugăciunea sa, a surpat idolul acestuia. Deci a fost bătut cu toiege de șasesprezece ostași. Apoi a fost spânzurat pre un lemn și cu brice i-au scos unghiile mâinilor și ale picioarelor lui, și cu cângi de fier i-au sfâșiat tot trupul. Sfântul însă prin dumnezeiesc înger, a stătut mai pre sus de toate muncile acestea și s'a făcut sănătos. Ci iarăș din porunca ighemonului i-au

sfredelit cu fiare spatele mucenicului, şi având o tablă de fier roşită în foc, o a pus pre pieptul lui. După acestea din poruncă a şezut pre un scaun de fier roşit în foc, apoi iarăş l-a pus la închisoare.

Şi dupăce a înoptat, iarăş i s'a arătat Domnul. Şi deslegându-l din legături şi sănătos făcându-l l-a scos afară prin uşile închisorei. Pentru care mulţi din cei necredincioşi văzându-l pre el sănătos, mergeau şi se botezau dela el şi se vindecau de boalele lor. Pentru aceasta iarăş a fost muncit sfântul. Căci i-au spânzurat de mâini şi de picioare pietre foarte mari, şi cu toicge a fost bătut preste pântece şi cu făclii aprinse l-au ars pre el, aruncându-i deasupra pucioasă şi păcură topită, apoi i-au turnat în gură plumb fiert; în sfârşit l-au aruncat în foc şi rămâind nevătamat, înălţă lui Dumnnzeu laude şi mulţumiri. Deci un evreu fiind acolo faţă, s'a umplut de mânie şi luând spurcatul o suliţă, a lovit cu ea şi a pătruns coasta sfântului. Şi mai întâiu a ieşit atât de multă apă, în cât a stins cuptorul cel cu foc, apoi a curs şi sânge. Şi aşa şi-a dat viteazul nevoitor sufletul în mâinile lui Dumnezeu, şi a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Chir arhiepiscopul Constantinopolei, şi se face soborul lui în sfânta monastire a oraşului şi în biserica cea mare, Duminica.

Stih: Chir celce slăveşte trupul tău, Hristoase al meu,
Despărţindu-se de trup, stă înaintea Tronului tău.

Intru această zi sfântul Attic patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Toată materia trupească covârşind,
Attice, cu tot gândul către cei gânditori eşti viind.

Intru această zi, sfântul prooroc Sameu Elamiteanul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nu mai întrebuinţează Sameu viitorimea pre pământ jos,
Căci acest prooroceşc scaun este sus.

Intru această zi, sfântul Agaton cu pace s'a săvârşit.

Stih: Agatoane, cu inima prea mult m'am înbunătăţit,
Aducându-mi aminte de singur numai paşnicul tău sfârşit.

Stih: Focul societatea bărbaţilor pre spate este purtând,
Umbrit de spatele dumnezeeşti fiind.

Aceşti sfinţi mucenici erau din Livia şi fiind prinşi pentru mărturisirea lui Hristos, au fost aduşi înaintea antipatului Liviei şi fiindcă ei stăruiau în credinţa lui Hristos, pentru aceasta au fost sfăşiaţi. Şi legându-li-se mâinile şi picioarele li s'au pus jeratec pe spate, şi cu frigări ascuţite li se străpungeà trupul. Iară această muncă îndelungând spre mai mult timp şi-au dat sfinţii sufletele în mâinile lui Dumnezeu şi purtători de biruinţă s'au suit în ceruri.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturii...

evoindu-te cu ostenelile sihăstriei, nu te-ai plecat cugetelor celor sataniceşti, că avându-ţi gândul neadormit către Dumnezeu celce poate a mântui, te-ai scuturat de toată năpădirea.

Cu zăcerile pre pământ, cu privigherile şi cu postirile, toate mădulările cele de pre pământ ţi le-ai omorît şi acum vieţueşti, fericite, viaţa cea veşnică şi nestricată, rugându-te pentru noi carii te lăudăm cu dragoste.

Mormântul celui pururea viu, foarte ai poftit a-l vedeà şi a-i te închinà lui înţelepte. Şi ajungând acolo, Cuvioase, ai socotit că se cuvine să te omori prin sihăstrie, dimpreună cu celce s'a omorît pentru milostivirea sa.

A Născătoarei.

N'au slujit făpturii, ceice te-au cunoscut pre tine că

ai născut pre Făcătorul. Ci cunoscând Dumnezeu adevărat pre Cuvântul celce a răsărit din tine Fecioară, strigă: Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Gândul tău îndumnezeindu-se totdeauna, cu plecările cele către Dumnezeu, s'a făcut cu chip de lumină. Pentru aceea te-ai abătut dela vrăjmăşia trupului, de Dumnezeu înţeleptită, cântând: Celce eşti binecuvântat şi proslăvit.

Taine dumnezeeşti ţi-au descoperit ţie Dumnezeul cel mai pre sus de fiinţă, odihnindu-se întru tine, că tu curată ai văzut viind sfântul înger şi sfinţind firea apelor cu Duhul.

Slavă:

Făcându-te locaş dumnezeescului Duh, Curată, când erai în sfântul locaş ai auzit glas, care te învăţă taine dumnezeeşti şi mutarea din trup a celuice împărăţià.

Şi acum, a Născătoarei:

Tăria mea şi laudă şi mântuire îmi este Domnul, celce te-a ales pre tine mai'nainte, Maică prea curată şi Mireasă nenuntită. Pre carele nu încetă a-l rugà pururea pentru robii tăi, Preacurată.

Peasna, 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Nici cum genelor tale dormitare nu ai dat, Părinte, nici somn ochilor, pânăce te-ai făcut pre sineţi locaş iscusit şi frumos, al Atotţiitorului, Cuvioase. Pre carele îl laudă toate lucrurile şi-l prea înalţă întru toţi vecii.

Aflat-ai prea fericite, odihnă ostenelilor tale celor nenumărate, raiul carele l-a gătit de demult Domnul, împărăţie de obşte celorce-l iubesc pre el din suflet, cari strigă neîncetat: Lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Aflatu-te-a pre tine, mănăstirea din Hozeva dreptar şi pildă prea aleasă, ca pre un lucrător de tot felul de fapte ale bunătăţilor, lauda cuvioşilor, înţelepte Gheorghie. Pentru aceea vieţuind dumnezeeşte dimpreună cu tine, dănţuesc întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Cuvântul cel limpede de alcătuiri, dupre dumnezeiasca sa fire, s'a arătat cu adevărat alcătuit din tine Născătoare de Dumnezeu, pentru nespusa lui milostivire, unind la Ipostasul Dumnezeirii lui trupul cel înalt din sângiurile tale. Pentru aceea ştiindu-te că eşti Născătoare de Dumnezeu, te lăudăm cu cântări întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu celce s'a...

Impodobindu-te cu bunătăţile şi înfrumuseţându-te cu podoabe de minuni, ai alergat, Domnico, către cămara cea de mire a Impăratului Hristos, cântându-l şi prea înălţându-l în veci.

Urmând lui Hristos, ca unui păstor curat, mieluşa cinstită, cu bucurie te-ai sălăşluit în staulul cel ceresc, unde este adunarea oilor celor alese.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu voia lui Dumnezeu cea de tot lucrătoare, cunoscând părăsirea trupului tău, ai adus cu suflet curat laudă de mulţumită pricinuitorului tuturor, întru a căruia mână ţi-ai dat Duhul tău, curată.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeul cel mai pre sus de fire s'a înfiinţat pentru noi din sângiurile pântecelui tău Fecioară, vrând să înnoiască fiinţa cea stricată, pentru îndurare şi pentru bunătate, cel prea lăudat întru toţi vecii.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti şi văpaia întru răcoreală o a pre- „făcut, ca pre Domnul lău- „daţi-l lucrurile şi îl prea înăl- „ţaţi întru toţi vecii.

Peasna a 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Toată desfătarea vieţii o ai defăimat, Părinte dumnezeescule, pentru desfătarea şi pentru slava cea cerească, că cu pătimirea cea rea, te-ai nevoit să stingi cuptorul patimilor, cu lacrimile tale cele multe, Gheorghie, podoaba cea cinstită a sihastrilor.

Acum prea înţelepte, cu adevărat stai înaintea lui Dumnezeu, cu carele ca să te uneşti, te-ai nevoit mai'nainte prin sihăstrie şi te îndulceşti arătat de arătările lui. Drept aceea dă tuturor celorce te cinstesc luminare şi împărtăşire de cele dumnezeeşti.

Ridicatu-te-ai către lumina cea neapusă prealăudate, izbăvindu-te de întunerecul vieţii. Şi stai înaintea Atotţiitorului şi a luminii celei în trei sori, împreună cu cetele cele de sus şi te îndestulezi de lumina ce se trimite de acolo, Fericite, şi ne luminezi pre noi cari te lăudăm pre tine.

A Născătoarei:

Vrând Dumnezeu să mă îndumnezeiască, cu totul se uneşte cu mine întru tine şi

taina cea nepricepută la toţi acum se arată. Ai născut Fecioară nestricată şi Dumnezeu se vede trup. Pre carele cinstindu-l pre tine te fericim acum, Marie, precum singură ai proorocit.

Alt Canon, Irmos:
Pre Dumnezeu Cuvântul...

Cete prea sfinţite îngereşti, care mergeau cu cântări sfinţite înaintea dumnezeescului tău suflet, la cinstită adormirea ta s'au arătat celorce priviau, povăţuindu-te la locul cortului celui minunat, unde este glasul celorce prăznuesc.

Arătându-te tu ca o viţă dumnezeiască a viei prea roditoare, Domnico, ne-ai odrăslit nouă struguri dumnezeeşti de umilinţă, izvorând vin de tămăduiri sufletelor şi veselind inimile celorce cu credinţă te cinstesc.

De patimi trupeşti şi de întinăciuni sufleteşti şi de toată viclenia vrăjmaşului, mântueşte-ne pre noi, Domnico, cu rugăciunile tale, cari scăpăm la acoperământul tău cu dragoste şi săvârşim praznicul tău cel dumnezeesc şi cinstit.

Slavă:

Ca pre o rază a soarelui care luminează pre toţi, ca pre o mireasă împodobită a lui Hristos şi ca pre o turturea iubitoare de curăţie, ca pre un maslin, ca pre un chedru, ca pre o porumbiţă aleasă, toţi te lăudăm pre tine, Domnico, care eşti cu nume de Doamnă.

Şi acum, a Născătoarei:

Milostiveşte-te, Doamne, milostiveşte-te spre mine, când vei vrea să mă judeci, şi să nu mă osândeşti în foc. Să nu mă înfruntezi cu mânia ta. Se roagă ţie Fecioara, care te-a purtat în pântece, Hristoase, şi mulţimea îngerilor şi cetele cuvioşilor.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupându-se pentru noi credincioşii, „cu un gând întru laude îl „slăvim.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Defăimând cele pământeşti Cinstită, şi cele stricăcioase cu rîvna ta cea fierbinte către Hristos, ai poftit cele din Cer nestricăcioase. Pentru aceasta Hristos te încununează, Domnico, cu cununi nestricăcioase.

Slavă, Şi acum, a praznicului, asemenea.

Arătatu-s'a Mântuitorul,

Darul şi Adevărul în repejunile Iordanului. Şi pre ceice erau întru întunerec şi în umbră dormiau i-a luminat. Pentrucă a venit şi s'a arătat lumina cea neapropiată.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea:
Podobie: Casa Eufratului...

Mare şi înfricoşată taină se săvârşeşte, că Stăpânul tuturor, pentru curăţirea oamenilor, de mâna robului se botează.

Stih: Marea a văzut şi a fugit...

Tatăl de sus strigà, acesta este Fiul meu cel iubit, carele acum se botează cu trupul în rîurile Iordanului.

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit.

Cetele îngereşti, văzând pre Stăpânul asemenea cu robii botezându-se în rîuri, cu totul se spăimântau, lăudând.

Slavă şi acum, glasul al 4-ea

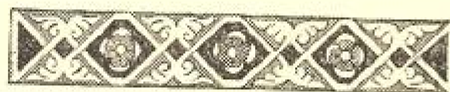
Pre tine celace cu Duh şi cu foc, curăţeşti păcatul lumii, văzându-te Botezătorul viind către sine, spăimântându-se şi tremurând a strigat zicând: Nu îndrăznesc a mă atinge de creştetul tău cel prea curat. Tu mă sfinţeşte, Stăpâne, cu arătarea ta, însuţi iubitorule de oameni.

Şi cealălaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului. Peasna 4-a pe 6, dintr'amândouă Canoanele. Prochimen, Aliluia şi Chinonicul praznicului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfântul mucenic Polievct.

La Doamne strigat-am... **Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale sfântului 3.**

Stihirile praznicului, glasul al 8-lea:
Podobie: Doamne de ai şi stătut...

Doamne, de ai şi stătut înaintea lui Ioan, ca un om la Iordan, dar nu te-ai depărtat de pre scaun, şezând împreună cu Tatăl şi botezându-te pentru noi, lumea ai izbăvit din robia celui strein, ca un îndurat şi iubitor de oameni.

Doamne, de te-ai şi îmbrăcat cu rîul Iordanului ca un om, dar te-ai mărturisit de la înălţime, cu pogorîrea Duhului. Şi glasul Tatălui te-a mărturisit pre tine Fiu, ci arată-te şi dărueşte nestricăciune sufletelor noastre.

Doamne, tu cel neschimbat născut din Tatăl mai 'nainte de veci, ai venit în vremile cele de pe urmă şi ai luat chip de rob, şi pre cel după chipul tău, ca un Ziditor l-ai înnoit, că botezându-te ai dăruit nestricăciune sufletelor noastre.

Alte Stihiri, ale sfântului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Precum David ziceà: Ca din groapa ticăloşiei şi ca din tina noroiului, te-a scos pre tine, mucenice, Hristos din înşelăciunea idolilor. Că a întărit tăinuit picioarele tale, pe piatra cunoştinţii lui, căruia roagă-te să ne mântuim noi.

Nici dorul soţiei, nici dragostea fiilor, nici vrednicia socrului, nici bogăţia de averi sau de bani, n'au mişcat tăria sufletului tău, dela adevărată credinţa lui Hristos, prea fericite Polievcte.

Şi mai 'naintea Darului muceniei tale, Fericite, te-ai împodobit adevărat cu faptele dreptăţii. Drept aceea în urmă te-ai învrednicit a te face mucenic credincios lui Hristos, botezându-te prin însuţi sângele tău, întru moartea lui cu bună credinţă.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Vizantie.

Oştile îngerilor astăzi dănţuesc, la pomenirea mucenicului Polievct şi neamul omenesc cu credinţă prăznueşte şi cu bucurie strigă: Bucură-te prea lăudate, celace ai călcat cursele lui Veliar cele cu multe împletituri şi cununa biruinţii ai luat dela Hristos; bucură-te, ostaşule al Impăratului celui mare şi Mântuitorului nostru, celace ai surpat capiştele idolilor, bucură-te podoaba mucenicilor; roagă-te să se mântuiască de toată nevoia ceice cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, cea pururea cinstită.

Şi acum a praznicului, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Astăzi făcătorul Cerului şi al pământului, vine cu trup la Iordan, Botez cerând cel fără păcat, ca să curăţească lumea de înşelăciunea vrăjmaşului. Şi se botează dela slugă, Stăpânul tuturor şi curăţire prin apă dărueşte neamului omenesc. Acestuia să-i strigăm: Celace te-ai arătat Dumnezeul nostru, slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai inviat, Hristoase...

Venit-ai la ape, cel nepriceput tuturor, plecatu-ţi-ai capul la Mergătorul înainte şi sfinţind lumea, o ai izbăvit de robie, cu Botezul tău, celce eşti fără păcat.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Fiu iubit, Tatăl dela înălţime de sus şi Duhul te-a mărturisit pre tine, Hristoase, prin care s'a cunoscut Taina Treimii, botezându-te în Iordan.

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Sfinţit-ai, Mântuitorule, toate repejunile Iordanului şi firea

apelor ca un Dumnezeu. Pentru aceasta te şi slăveşte neamul omenesc şi laudă arătarea ta.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.
A lui Cosma Monahul.

Celce se îmbracă cu lumina ca cu o haină, pentru noi bine a voit a se face ca noi. Şi în repejunile Iordanului se îmbracă astăzi, nu lui însuşi trebuindu-i acestea spre curăţire, ci nouă întru sine rânduindu-ne a doua naştere. O minune! fără de foc se fierbe şi zideşte fără sfărâmare şi mântueşte pre cei întru dânsul luminaţi, Hristos Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Troparul sfântului, glasul al 4-lea:
Mucenicul tău Doamne, Polievct...
Caută la sfârşitul cărţii.
Slavă, Şi acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului de două ori. Slavă, al sfântului. Şi acum, iarăşi al praznicului.**

După intâia Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Celce te-ai înălţat pre Cruce.

Pentru îndurările tale, Dumnezeule, plecându-te oaia cea rătăcită pierzându-se, o ai căutat pentru milostivirea milei, iubitorule de oameni. Drept aceea ai venit la Iordan, ca să arăţi a cunoaşte taina sfintei Treimi. Şi noi lăudându-te, strigăm cu credinţă: Venit-ai şi te-ai arătat lumina cea neapropiată.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Fluerile cele păstoreşti.

Arătatu-s'a nouă Stăpânul tuturor, în repejunile Iordanului, ca să topească tăinuit tot păcatul ca un milostiv şi prea bun. Toată zidirea să salte că se botează Hristos Domnul, celce bine a voit ca un Dumnezeu, să mântuiască neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.
Psalmul 50.
CANOANELE
Al praznicului, cel de al doilea cu Irmosul pe 8.
Şi al Sfântului pe 4.
CANONUL Sfântului
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Dă-mi mie mucenice, doritul tău Dar.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:
Cel tăiat a tăiat...

Implându-te de desfătarea cea mult dorită şi de fericită lumină îndestulându-te, Slăvite, şi de ceata cea îngerească învrednicindu-te, păzeşte, Polievcte, pre ceice laudă prăznuirea ta, cari cântă Domnului: Că cu slavă s'a proslăvit.

Pomenirea ta cea aducătoare de lumină şi bine însemnătoare, a răsărit plină de dumnezeiască lumină, luminat luminând pre ceice te laudă cu credinţă, viteazule

ostaş al lui Hristos Polievcte, prea fericite, cântând Domnului: Că cu slavă s'a proslăvit:

Slavă...

Intărit fiind cu tăria Duhului, Fericite, şi cu dumnezeiască putere îmbrăcat, cu tărie ai mers spre lupta vrăjmaşului şi surpându-l pre el de tot, cu osârdie strigai: Domnului să cântăm, că cu slavă s'a proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei...

Născut-ai Preacurată întrupat, pre cel mai'nainte fără de trup, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, rămâind iarăşi Fecioară preacurată cu adevărat, pre celce pentru noi cu bogăţia îndurării a sărăcit şi a mântuit pre ceice strigă lui: Că cu slavă s'a proslăvit.

Peasna, 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celorce...

chimbatu-ţi-ai gândul către buna credinţă, învrednicindu-te de sus dumnezeiasca vedenie a Mântuitorului, Polievcte.

Dorind de biruinţa chinurilor, toate cele de pe pământ le-ai defăimat slăvite, şi te-ai învrednicit moştenirii cereşti.

Slavă...

Dorind de slava cea mai pre sus de cuget, ai năvălit vitejeşte şi ai surpat înjosirea idolilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Indreptează-mi, Stăpână, paşii ca să merg către Fiul tău cu vieţuire lăudată.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celorce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi „şi pre tine te laudă duhul „meu.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.
Sedealna Sfântului glasul al 5-lea.
Podobie: Cuvântul cel impreună...

Ca un ostaş bun al lui Hristos Dumnezeului tuturor, de Darul lui întărindu-te cu totul te-ai schimbat pre sineţi, spre dragostea lui, prin Nearh credinciosul tău tovarăş, înţelepte. Drept aceea chinuindu-te dupre lege, te-ai încununat de Domnul dupre vrednicie, mucenice Polievcte.

Slavă, Şi acum, a Praznicului.

Imbrăcându-te cu repejunile Iordanului, celce te îmbraci cu lumină, prea slăvit, cu acestea ai închipuit iarăşi firea lui Adam, care erà sfărâmată din călcarea poruncii, Cuvinte a lui Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm şi toţi slavoslovim sfântă arătarea ta.

Peasna a 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne...

rin mărturisirea bunei credinţe, te-ai adus pre sineţi Stăpânului, prea alesule, primind cu dragoste

junghiere pentru dânsul, slăvite, şi dintr'aceasta făcându-te slobod de toată prihana, strigi Mântuitorului: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Îndulcindu-te de dulceaţa bunei credinţe, te-ai întraripat de dragostea cea dumnezeiască şi fiind rănit cu curată şi luminată dorire şi aprinzându-te cu dragostea împărăţiei celei de sus, cu cântări cânţi Stăpânului: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Legându-te într'un gând mai pre sus de fire cu Nearh şi învăţându-te din cuvintele lui buna credinţă a Treimii, cugetătorule de Dumnezeu, mucenice Polievcte, te-ai învrednicit luminii mucenicilor, celei cu adevărat mult dorită şi prea poftită.

Slavă:

Număratu-te-ai împreună cu oştile cele muceniceşti, luând împărăţie nemişcată, puindu-te pre dânsa junghiat de curând, încă curgând sângele te-ai înălţat prea înţelepte, ca să dobândeşti bucuria cea neschimbată şi lumină neînserată şi mare laudă.

Şi acum a Născătoarei...

Asemănându-se cel ceresc cu cei de pre pământ, i-a făcut pre ei cereşti şi pătimind cu fire pătimitoare, le-a dăruit împărtăşirea dumnezeeştii nepătimiri. Deci, pre Fecioara care l-a născut pre acesta fără ispită de nuntă, ştiindu-o Născătoare de Dumnezeu, o slăvim.

Peasna a 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Ca să dobândeşti desfătarea cea veşnică prea fericite, ai defăimat dulceţile vieţii şi rudenia firii şi desfătarea şi slava şi însăşi viaţa şi de nădejdea ta nu te-ai greşit.

Fiind învăţat tainele cele dumnezeeşti, ale dumnezeeştei vederi, cu gând întărit ai mers către nevoinţele cele desăvârşit. Şi arătându-te biruitor, te-ai învrednicit cununilor celor nepieritoare, Polievcte.

Slavă:

Având cuget din fire urâtor de răutate, cu bună credinţă ai lepădat credinţa cea fără de Dumnezeu şi fiind aprins de rîvna dreptei credinţe şi plin de osârdie, de Dumnezeu însuflate, pre dumnezeii cei deşerţi i-ai surpat, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei...

Graiurile buzelor tale urmând te fericim, Preacurată. Căci adevărat făcând Domnul măriri cu tine te-a mărit şi născându-se din pântecele tău, te-ai arătat adevărată Maică a lui.

Peasna 6-a, Irmos:
Adâncul păcatelor...

Invrednicitu-te-ai cetei îngereşti, vrednicule de laudă Mucenice, arătând de faţă viaţă îngerească. Ci cu dânşii împreună roagă-te neîncetat, fericite, să se mântuiască de supărări ceice te laudă.

Adormit-ai, Mucenice, somnul cel dupre datoria iubiţilor, tăindu-ţi-se capul prin sabie, mult pătimitorule. Şi acum ai moştenit în ceruri moştenire nestricată petrecând împreună cu mucenicii.

Slavă:

Intocmai părtaş patimilor Mântuitorului te-ai făcut, celuia ce pentru noi a primit patima Crucii; şi acum, fericite, împreună cu dânsul împărăteşti precum s'a făgăduit, în veac fără sfârşit.

Şi acum a Născătoarei...

Având milostivire, ca una ce ai născut pre Cuvântul cel iubitor de oameni, mântueşte-ne pre noi de silnică şi cumplită primejdie. Că numai pre tine, prea curată Stăpână, te avem credincioşii folositoare nebiruită.

Irmosul:

Adâncul păcatelor şi vi„forul greşelilor mă turbură şi „întru adâncul deznădăjduirii „celei silnice mă surpă pre „mine, ci îmi întinde şi mie „mâna ta cea tare ca lui Petru „o îndreptătorule! şi mă mân„tueşte.

CONDACUL Sfântului, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Mântuitorul plecându-şi capul în Iordan, a sfărâmat capetele balaurilor. Iară capul purtătorului de nevoinţă tăindu-se, pre cel înşelător a ruşinat.

ICOS.

In rîul Iordanului, Făcătorul a toate plecându-şi capul, Botez a luat şi capetele balaurilor nevăzut zdrobindu-le, putere a dat oamenilor asupra celui mult maestru, carele mai întâiu în raiu a înşelat pre Adam cu mâncarea din lemn şi morţii l-a supus pre el fără nădejde. Pentru aceasta viteazul Polievct acum după vorbele cele momelnice ale femeei sale neplecându-se, a pătimit tare, tinzându-şi capul. Carele tăindu-se, pre cel înşelător a ruşinat.

Intru această lună în nouă zile pomenirea Sfântului mucenic Polievct.

Stih: Polievct a cărui pătimire a fost tăierea Cuvinte,
Foarte mult se rugă să pătimească pentru tine mai 'nainte.
Intru a noua zi, Polievcte, cu adevărat.
Tăierea ţie mare slavă ţi-a dat.

Acesta a fost pe vremea lui Dechie şi Valerian împăraţilor, fiind ostaş la Meletina Armeniei, carele întâiu el a mărturisit întru acel oraş pentru Hristos. Că viind acolo o poruncă şi dogmă păgâ-

nească ca să se lepede toţi de Hristos; şi cine nu s'ar supune poruncii, să-i fie moartea pedeapsă. Sfântul acesta nimic temându-se, a mărturisit şi a propoveduit de faţă pre Hristos. Deci cu multă îndrăzneală şi lăudată cutezare ce aveà, a sfărâmat de tot idolii pe cari îi cinsteau păgânii. Şi neplecându-se nici cu îmbunări, nici cu amăgirile socrului său, nici înfrîngându-i-se inima de plângerile şi văităturile femeei sale, ci întărind tocmelele şi legăturile ce făcuse cu mucenicul Nearh, prietenul său, carele se temea ca nu cumvà să se osebească de credinţa lui Hristos. Pentru aceasta stând întărit şi neschimbat întru mărturisirea credinţei, şi-a primit sfârşitul prin sabie. Şi se face soborul lui la prea sfânta sa mucenie.

Intru această zi prea cuviosul părintele nostru Eustratie făcătorul de minuni.

Stih: De şi duhul lui Eustratie cerul este primind,
Trupul lui izvorăşte Darul minunilor pre pământ.

Acesta era din politia Tarsiei, care se află sub locul optimatilor, comit fiind cu vrednicia, ce se numeşte Viţiani şi fiind fiu de părinţi bine cinstitori Gheorghie şi Meghită, cari vieţuiau cu îndestulate bunătăţi. Deci, bine crescându-se şi învăţându-se de părinţii săi, când a ajuns la vârsta de douăzeci de ani, a fost stăpânit de dumnezeiasca dragoste. Pentru aceasta lăsându-şi părinţii, a fugit la muntele Olimpului şi s'a dus la mânăstirea ce se chiamă a Avgavrilor, întru care a strălucit prin sihăstrie şi fapta bună, moşii săi cei despre maică: Vasilie şi Grigorie. Deci fiind primit de moşii săi, Eustratie a fost tuns în schima monahală şi câştigându-şi dorinţa, slujeà tuturor fraţilor, cu inimă osârditoare şi cu smerită cugetare, fără să aibă în mintea sa vreun lucru al acestui veac şi fără să câştige alt, decât o haină de păr şi o ţesătură de lână pe care se culcà. Şi unde află loc, acolo primeà puţină odihnă, căci nu avea loc hotărît spre somn.

Săvârşindu-se cei mai dinainte egumeni ai mânăstirii, i s'a încredinţat egumenia fraţilor marelui acestui Eustratie, care s'a înduplecat de rugămintea lor.

Iară pe atunci Leon cel cu numele de fiară adică armeanul, întorcându-se biruitor dela războiul împotriva Bulgarilor, s'a sculat împotriva împărăţiei lui Mihail Curopalatul, adecă Rangavè; şi lipsindu-l pre el şi de femee şi de copii şi legându-l şi tăindu-i părul, l-a surghiunit la ostrovul Protis, ce este în preajma Constantinopolei, spurcatul acesta Leon, zic, se silià să înnoiască iaraşi eresul luptării de icoane care cu mulţi ani mai 'nainte erà stins. Atuncea toţi creştinii, îşi lăsau casele şi fugeau. Pentru aceasta şi acest cuvios Eustratie, cu îndemnarea cuviosului Ioanichie cel mare, cel din Olimp, adică şi-a lăsat mânăstirea şi s'a dus la patria sa. Ci iarăşi când Biserica şi-a luat podoaba sa, ridicarea şi închinarea sfintelor icoane, care s'a făcut în vremea lui Mihail şi a Teodorei, atuncea cuvioşii şi purtătorii de semne, părinţi, întorcându-se pre la mânăstirile lor, s'a întors şi sfântul Eustratie la mânăstirea sa.

Deci toată ziua se osteneà cu fraţii la lucrurile cele trupeşti. Iară noaptea, o petrecea cu stare de toată noaptea şi cu îngenuncheri. Şi nu numai aceasta, ci şi când se săvârşià slujba şi cântarea Bisericii, fericitul acesta intrînd în sfântul altar, stà din început până în sfârşit, zicând cu umilinţă întru sine: Doamne milueşte. Şi minunile câte s'au făcut de el, nu este cu putinţă a se scrie, fiind foarte multe la număr. Pre care le-a luat dela Dumnezeu spre semn prea adevărat, că a bine plăcut lui Dumnezeu. Iară când s'a apropiat sfârşitul, a chemat pre toţi ascultătorii şi monahii şi le-a zis: Fraţilor şi părinţilor, vremea vieţii mele, a luat sfârşit deci fiii mei iubiţi, păziţi amanetul sfintei schime, ce aţi primit, ştiind că aceste de faţă lucruri, sunt vremelniceşti şi deşarte; iară cele viitoare sunt veşnice şi nesfârşite. Deci, sârguiţi-vă fii mei, ca să vă învredniciţi părţii celor mântuiţi. Acestea zicând şi făcând rugăciune, s'a pecetluit pre sine cu semnul Crucii, apoi ridicându-şi ochii spre Cer a zis: In mâinile tale, Doamne, pun duhul meu şi îndată a adormit somnul odihnei, după ce a trăit întregi nouăzeci şi cinci de ani.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
De pogorîrea lui Dumnezeu...

Arătat-ai, Stăpâne, slugii tale puterea ta, pentru aceea a venit cu osârdie către mucenie de sineşi chemat şi făcându-se purtător de biruinţă, cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Numita şi întru tot lăudata prăznuirea ta, a răsărit mucenice, Polievcte. Căci aduci lumina arătării Stăpânului tău şi luminează pre ceice cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Avuţia cea negrăită şi vrednicia cea veşnică ai aflat dumnezeescule şi ai luat lauda ceeace nu cade, ci în veci petrece, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre celce se înţelege pururea împreună cu Tatăl cel fără de început, zămislindu-l, Fecioară, l-ai născut fiu întrupat, ca să mântuiască pre ceice cu credinţă, strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Cu sfinţenie se săvârşeşte astăzi pomenirea ta cea mult dorită, Mucenice al lui Hristos, purtătorule de chinuri, Polievcte, că te-ai făcut jertfă bine plăcută, primită lui Hristos celuice s'a junghiat pentru tine şi s'a jertfit. Pre carele tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Mucenicească împotrivire arătând pre pământ până la sânge, mucenice Polievcte, te-ai sălăşluit în cămară de mire mult luminoasă în ceruri, botezându-te în scăldătoarea sângiurilor tale şi Stăpânului cântând: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiindu-mi sufletul omorît de păcate, având îndrăzneală mucenicească, înviază-l slăvite, îndreptându-l către dumnezeeştile porunci şi întorcându-l precum se cuvine către bunătate, ca Stăpânului să strige: Preoţi binecuvântaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei...

Bucură-te prin care am câştigat bucuria cea veşnică. Bucură-te ceeace ai risipit mâhnirea Evei şi ai întors întristarea lui Adam spre veselie. Bucură-te ceeace ai născut pre Dumnezeu întrupat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, folositoarea credincio-

şilor celorce te prea înalţă întru toţi veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, „muncitorul haldeilor l-a ars „nebuneşte, cinstitorilor de „Dumnezeu, iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului „şi Mântuitorului, au strigat: „Tineri, bine îl cuvântaţi, pre- „oţi lăudaţi-l, popoare prea în- „nălţaţi-l întru toţi veci.

Peasna 9-a, Irmos:
Spăimântatu-s'a de aceasta...

Veniţi iubitorilor de mucenici, să lăudăm pre Mucenicul cel încununat de Dumnezeu, pre carele l-a mărit cel prea înalt cu a sa arătare cea cu nume luminos şi l-a cinstit cu ziua cea de cinste, şi l-a încununat şi la împodobit cu bunătăţi dumnezeeşti.

Cu curgerile sângiurilor tale celor muceniceşti, care s'au vărsat, ai înnecat pre vrăjmaşul făcătorul de rele, iară Biserica lui Hristos adăpându-o, (o ai luminat de Dumnezeu, fericite (Polievcte), care cu credinţă pururea te fericeşte.

Slavă:

Fi mie ajutor, Mucenice, izbăvindu-mă de multe feluri de supărări şi de întâmplări, şi dezlegându-mă de legăturile eresului şi mântuindu-mă din temniţă cumplită, cu rugăciunile tale, pre mine carele te laud cu gând curat, pururea fericite Polievcte.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre Hristos celce este capul şi plinirea legii şi a proorocilor, tu l-ai cunoscut Preacurată. Carele pentru noeanul cel nemărginit al milostivirii, bine a voit a se face om din tine, pentru noi şi a mântuit pre ceice cu credinţă pururea te slăvim.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a deaceasta „Cerul şi marginile pământului s'au minunat, că Dum- „nezeu s'a arătat oamenilor „trupeşte; şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat de cât ce- „rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor înge- „reşti şi omeneşti te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul în Biserică...

Din suflet mult roditor câştigând avuţie cerească, cea mult dorită, slavă şi lumină o, Polievcte fericite, şi mergând la Dumnezeu, ai primit şi dumnezeiască cunună din mâna celui prea înalt, împreună cu cetele mucenicilor, ca un mărturisitor al adevărului.

Slavă, Şi acum a praznicului, asemenea.

In chip de rob ai venit, Cuvinte, şi ai cerut Botez ca un om, celce eşti mai pre sus de vreme. Spăimântatu-s'a pământul şi Cerul şi cetele îngereşti şi firea apelor. Iară Mergătorul înainte înfricoşându-se, cu temere şi cu bucurie săvârşià slujba.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirele, glasul al 6-lea.
Podobie: îngereştile puteri...

Grăeşte şi spune, o proroace Isaie, cine a strigat cu glas mare în pustie? Scoateţi dar apa veseliei cea curăţitoare. Acesta Ioan carele botează, a strigat în pustie: Hristos vine. Bine eşti cuvântat celce te-ai, arătat Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

O sărăcie nespusă şi mai pre sus de cuget! Cum Făcătorul îşi pleacă la zidire curatul şi dumnezeescul creştet spre Botez, chipul smereniei aducând celor prin sine luminaţi. Căruia şi cântăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi?

Lepădându-te de cele pământeşti, ca de nişte lucruri păgubitoare, veniţi cu gândul să ne curăţim simţirile şi pre Hristos văzându-l că se botează cu trupul, de Ioan Mergătorul înainte, toţi slăvindu-l pre el, cu credinţă să strigăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru slavă ţie.

Slavă Şi acum, glasul al 4-lea.

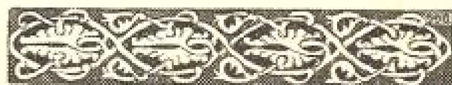
Veniţi să urmăm fecioarelor celor înţelepte. Veniţi să întâmpinăm pre stăpânul celce s'a arătat, că a venit ca un mire la Ioan. Iordanul văzându-te s'a temut şi a aşteptat. Ioan a strigat: Nu cutez a mă atinge de creştetul cel fără de moarte. Duhul s'a pogorât în chip de porumb să sfinţească apele şi glas din Cer: Acesta este Fiul meu celce a venit în lume, să mântuiască neamul omenesc, Doamne, slavă ţie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul praznicului, Peasna a 4-a pe 6, dintru amândouă Canoanele, Prochimen, Aliluia şi Chinonicul praznicului şi al sfântului, slujbă mucenicească.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 10 ZILE

Cel dintru sfinţi părintele nostru Grigorie Nisis şi cuviosul părintele nostru Dometian episcopul Melitinei; şi cuviosul Marchian preotul şi iconomul bisericii celei mari.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6. Stihirile ierarhului, glasul al 5-lea. Podobie:** Cuvioase părinte.

Cuvioase părinte, prea sfinţite Grigorie, condeiul cel plin de glasul Mângâitorului şi limba cea prea aleasă a bunei credinţe. Luminătorul cel cu multe lumini, din dumnezeiasca strălucire. Propoveduitorul adevărului, temeiul cuvântării de Dumnezeu. Izvorul dogmelor celor înalte, rîul învăţăturilor celor curgătoare de miere. Alăută cu viers dumnezeesc, a cântărilor celor de Dumnezeu scrise, care îndulceşte cugetele credincioşilor. Lui Hristos te roagă, pre Hristos pleacă prea înţelepte, pre celce în rîurile Iordanului, din nou a zidit lumea, să mântuiască sufletele noastre.

Cuvioase părinte, prea cinstite Grigorie, securea care taie năpădirile ereticilor, sabia cea cu două ascuţişuri a Mângâitorului, cuţitul carele taie seminţile cele necurate, focul carele arde eresurile cele uscăcioase şi lopata cea cu adevărat plugărească care bine osebeşte greimea şi uşurimea dogmelor şi cumpână a iscusinţii, care pre toţi îi îndreptează către căile mântuirii. Lui Hristos te roagă, pre Hristos îmblânzeşte-l prea înţelepte, pre celce în rîurile Iordanului, a zidit lumea din nou, ca să mântuiască neamul nostru.

Cuvioase părinte, Grigorie, prea fericite! Gura care izvorăşte glasurile cele fericite, scoţându-le din cele nesfârşite dumnezeeşti izvoare ale mântuirii şi care spune tuturor cuvinte de rugăciune, dreptarul care îndreptează către bunătate, celce eşti prea luminat cu vedenii dumnezeeşti, luminându-te de strălucirea Treimii, cei nezidite, căria şi nebiruit ajutor te-a făcut. Pre Hristos roagă-l, pre Hristos îmblânzeşte-l, Cuvioase, pre celace în rîurile Iordanului a zidit lumea din nou, ca să mântuiască neamul nostru.

Alte Stihiri ale sfântului Dometian glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Celace mai 'nainte a înfricoşat că va lăsà tot pământul sec şi va pierde marea, lăudându-se împotriva credincioşilor, li s'a arătat astăzi ca o pasăre şi mai de râs de cât un ţânţar, întru a cărei închipuire se prefăceà, in-

trând ca o îngrozire la sluga lui Hristos.

Astăzi Dometian ne chiamă pre noi credincioşii, la ospăţ plăcut lui Dumnezeu. Să ne adunăm la dânsul cu gând de veselie şi să prăznuim împreună cu el faptele lui rugându-ne Mântuitorului sufletelor noastre, să dăruiască pace lumii.

Immulţit-ai talantul lui Hristos, care ţi s'a dat prea cinstite, cu Dar îndoit ca o slugă dreaptă. Pentru aceasta auzi: Bine să fie ţie robule, căci eşti slugă bună. Deci dar, intră întru bucuria Domnului tău, ca să-ţi iei darurile ostenelelor tale.

Slavă, a sfântului, glasul al 4-lea.

Cuvântul înţelepciunii tale, înfrumuseţându-l cu bunătate neapropiată, te-ai făcut prea frumos spre amândouă părţile, Grigorie al Nisenilor, prin glasul tău cel grăitor de Dumnezeu, împodobind şi veselind norodul cu înţelegere şi învăţând prea înţelepţeşte o Dumnezeire a Treimii. Drept aceea cu dogme drept credincioase, biruind eresurile cele streine, ai ridicat biruinţa credinţii în toată lumea. Deci, stând înaintea lui Hristos cu slujitorii cei fără de materie, cere sufletelor noastre pace şi mare milă.

Şi acum a praznicului asemenea, a lui Cosma Monahul.

Cutremuratus'a mâna Botezătorului când s'a atins de prea curat creştetul tău. Intorsus'a rîul Iordanului înapoi, neîndrăznind a sluji ţie; că celace s'a sfiit de Isus al lui Navì, cum nu aveà a se teme de Făcătorul său? Dar toată rânduiala o ai plinit Mântuitorul nostru, ca să mântueşti lumea cu arătarea ta, unule, iubitorule de oameni.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Cântare nouă de cuviinţă să cânte toată zidirea, lui Hristos carele s'a născut din Fecioară şi s'a botezat astăzi în Iordan.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Trâmbiţa cea proorocească Mergătorul înainte să strige, roduri de fapte alese faceţi Domnului, celuice s'a botezat în rîuri.

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit, şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Luminând dela înălţime dumnezeescul Duh cel de o fiinţă şi în chip de porumb, văzându-se negrăit, acum alergà către Hristos.

Slavă a Ierarhului, glasul al 4-lea.

Viaţă dumnezeiască săvârşind, ai luminat fapta prin

vedenia ştiinţei, Grigorie, descoperitorule de cele dumnezeeşti. Că iubind înţelepciunea cu dragoste dumnezeiască, din gura Duhului ai luat Dar bogat. Şi ca fagurul de miere picând dulceaţa cuvintelor tale, pururea veseleşti cu înţelegeri dumnezeieşti, Biserica lui Dumnezeu. Pentru aceasta petrecând în ceruri ca un Ierarh, roagă-te neîncetat pentru noi ceice săvârşim pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Pre tine celace cu Duhul şi cu foc, curăţeşti păcatul lumii, văzându-te Botezătorul viind către dânsul, spăimântându-se şi tremurând a strigat, grăind: Nu cutez a mă atinge de creştetul tău cel prea curat. Tu mă sfinţeşte, Stăpâne, cu dumnezeiască arătarea ta, unule iubitorule de oameni.

Troparul, glasul al 4-lea.
Dumnezeul părinţilor noştri...
Caută la sfârşitul cărţii
Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul Praznicului de 2 ori. Slavă al sfinţilor Şi acum iarăş al praznicului.**

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 3-lea

Podobie: Fecioară astăzi...

Stăpânul astăzi a venit în Iordan şi s'a botezat în ape, de dumnezeescul înainte Mergătorul. Iară de sus Tatăl îl mărturiseà: Acesta este Fiul meu cel iubit şi Duhul s'a arătat spre el în chip strein de porumb.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Vremea este a arătării lui Dumnezeu, Hristos ni s'a arătat nouă în rîul Iordanului. Veniţi credincioşi să scoatem apă de iertarea păcatelor noastre, că Hristos a venit cu trup, căutând oaia cea prinsă de fiară şi aflând-o iarăş o a băgat în rai ca un milostiv, Hristos s'a arătat la Iordan şi lumea a luminat.

Slavă, Şi acum, iarăş aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6 şi ale sfinţilor, două pe 8.

CANONUL sfântului Grigorie.
Facerea lui Ioan monahul:

Peasna 1-a glasul al 5-lea. Irmos:
Calul şi pre călăraşul...

Fiind tu adâncimea înţelepciunii şi bogăţia cunoştinţii şi izvor fiind al însăşi bunătăţii, dă-mi mie, Hristoase, putere să laud cu cântări pre Grigorie, pre luminătorul măritei tale Biserici.

Părinte Grigorie, podoaba învăţătorilor, primeşte lauda cea săracească, care se aduce prin dragoste pomenirii tale, întru care îmblânze-

şte-ne nouă pre Hristos.

Cu cuvânt îndestulat şi înţelept (învăţătorule de cele sfinte) ai învăţat cinstita Biserică, a teologhisi o unime în trei numere şi Treimea de un scaun şi de o cinste, Grigorie.

A Născătoarei...

Numai credinţa să fie povăţuitoare, iară nu dovada minunilor tale celor mai pre sus de gând, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, pre cel necuprins cu gândul, îmbrăcat cu omenirea.

Alt CANON al sfântului Dometian.
Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:
Dreapta ta cea purtătoare...

Năpădirile trupului şi năvălirile patimilor, Părinte, de Dumnezeu cuprinsule şi răsboiul care se ridică asupra sufletului meu potolindu-le, păzeşte-mă întru stare paşnică.

Cu dragoste şi cu dorire neabătut, apucându-te de înţelepciunea cea de sus, trupul l-ai supus şi de cele de pre pământ te-ai scuturat, Cuvioase. Şi cu adevărat, ca prin împărtăşire, Dumnezeu te-ai făcut.

Slavă...

Dometian cel minunat, câte puţin înnălţându-se dela pământ, a sosit dela putere mai mică, către puterea cea desăvârşită şi suişuri în inima sa a pus.

Şi acum, a Născătoarei...

Cufundând în ape frământătura trupului cea mântuitoare care a luat Domnul din sângiurile tale cele feciorești, l-ai făcut nebiruit către taberile cele împotrivnice.

Peasna 3-a, Irmos:
Celace pre nimica ai înfipt...

Săltările trupului le-ai supus gândului care este stăpân, iar gândul l-ai supus Impăratului tuturor. Drept aceea bine săvârşind călătoria poruncilor, tu te-ai făcut precum se cade sălăşluire Treimii, Grigorie.

La faptă ai adus privirea ştiinţei, Părinte, pentru aceea Hristos a dat în mâna ta conducerea Bisericii, care fără prihană o ai condus, ca un ales tăinuitor, Grigorie, prea fericite.

Suindu-te către muntele bunătăţilor, Grigorie şi puind în inima ta suişurile, te-ai ridicat de la pământ cu alergare neîncetată către vieţuirea cea cerească, mai'naintea ieşirii tale din trup.

A Născătoarei...

Tu fără împreunare şi fără de durere de maică, te-ai făcut Maică lui Dumnezeu, ce-

luice a strălucit din Tatăl cel nemuritor. Pentru aceasta te propoveduim cu dreaptă credinţă Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pre Cuvântul întrupat.

Alt Canon, Irmos:
Insuţi celace ştii neputinţa...

Vrăjmaşul cel prea vechiu cu toată tăria lui, neputând să mişte podoaba sufletului tău, se preface la vremea tainelor, pasărea cea mai proastă, ca să slăbească tăria ta.

Slavă...

Pentru lauda nebuniei, cu dreptate s'a defăimat balaurul cel ticălos, prefăcându-se în chip de muscă câinească, spre mai multă slăbiciune a luişi s'a supus, călcându-se sub picioarele cele frumoase ale drepţilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Din tine născându-se fără sământă, Fiul cel mai 'nainte de veci, Fecioară Maică, lumea a înnoit, omorând Domnul cu Botezul său, pre şarpele cel ascuns în ape şi izbăvind oamenii din stricăciune.

Irmosul:

Insuţi celace ştii neputin„ţa fiinţei omeneşti şi dupre „milostivire te-ai închipuit „într'însa, încinge-mă cu pu„tere de sus, ca să strig ţie: „Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei tale celei nepovestite, iubitorule de oameni.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.
Condacul Ierarhului, glasul al 2-lea.
Podobie: Pre cea intru rugăciuni...

Dumnezeescul Ierarh al Bisericii şi al înţelepciunii, cinstitul, scriitorul de cântări al Nisei, mintea cea deşteptată, Grigorie, cu îngerii dănţuind şi desfătându-se întru dumnezeiasca lumină, se roagă neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Cu strălucire minunată ai strălucit în lume mai mult de cât soarele, Cuvinte şi cu razele luminii ai luminat Mântuitorule toate, tu în apele Iordanului ca un om a te boteză binevoind, ca să speli a mea întinăciune, împreună şi spurcăciunea greşelilor celor multe, dându-mi mie Dar ca să laud, pre înţeleptul Ierarh şi tăinuitorul tău. Că mijlocitor pre acesta aduc ţie; şi rugându-l strig pururea, ca să se roage neîncetat pentru noi toţi.

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Dumnezeiască lumină câştigând şi cu viaţă fără materie nevoindu-te, cu nume asemenea sfinţeniei te-ai împodobit; că învăţând dogmele cele mai pre sus de fire, ai

întărit lumea cu dreaptă credință, Părinte cuvioase; roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Sedealna cuviosului Dometian, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Cinstindu-te, Părinte, cu dumnezeiasca ungere a preoției, o ai luminat pre dânsa cu podoabe dumnezeești ale bunătăților și cu dumnezeiască supunere către Hristos. Și săvârșindu-ți călătoria, strigi în ceruri împreună cu îngerii: Slavă milostivirii tale, Mântuitorule. Slavă împărăției tale. Slavă rânduelii tale, unule iubitorule de oameni.

Și acum, a praznicului asemenea:

Iisus născându-se din Fecioara Maria și în Iordan botezându-se dela Ioan, Duhul s'a pogorât preste dânsul văzut în chip de porumb. Pentru aceasta proorocul, cu îngerii au zis, strigând: Slavă venirii tale, Hristoase. Slavă împărăției tale. Slavă rânduelii tale, unule iubitorule de oameni.

Peasna 4, Irmos:

Cunoscând dumnezeiasca ta...

Ca un stâlp cu totul luminat te-ai arătat, cu viața și cu cuvântul fiind aprins de râvna cea fierbinte a ortodoxiei, Grigorie, povățuind pre Israil cel nou.

Primind Darul Duhului, ai osebit îmbrăcămintea cea proastă, a scripturii legii și frumusețea cea ascunsă a înțelegerilor, nouă o ai descoperit.

Rugăciunea cea dată de Dumnezeu, care a ieșit din dumnezeiasca gură pre scurt, o ai lărgit la Biserică, Grigorie, ca un tăinuitor de cele dumnezeești.

A Născătoarei...

Fără împreunare ai zămislit în pântece nestricat și fără dureri ai născut. Și după naștere, Fecioară, te-ai păzit, născând pre Dumnezu cu trup.

Alt Canon, Irmos:

Munte umbrit cu Darul...

Jidovilor cari cinstesc legea le-ai arătat a fi umbră Darului celor din legea lui Dumnezeu și Evanghelia o ai arătat a fi taină arătării lui Dumnezeu celei adevărate, strigând lui Hristos: Slavă puterii tale, Doamne.

Strălucind ca o stea mult luminoasă dela răsărit, luminezi Biserica, propoveduind pre Hristos cu bună credință și dovediri înțelepte a fi Soarele dreptății, strigând către dânsul: Slavă puterii tale, Doamne.

Slavă...

Lepădatu-te-ai de toată răutatea și de dragostea cea materialnică, cu osârdie, Părinte, și ai luminat cu lumină

plinirile patriei tale înţelepte şi le-ai plouat lor avere cu mulţime mai îndestulată de cât aurul.

Şi acum, a Născătoarei...

Cuvântul ca un Dumnezeu fiind nevăzut luând din Fecioară fire omenească, se face văzut şi se curăţă în rîu cel fără păcat, ca să curețe de greşală pre celce a căzut.

Peasna 5-a, Irmos:
Celace te îmbraci cu lumina...

Tu ca focul ai ars împleticirile cuvintelor celor spinoase ale eresurilor. Iară minţile credincioşilor le-ai luminat, fericite, învăţătorule de taine, Grigorie.

Tu ai înfruntat neasemănarea lui Evnomie şi cuvintele lui cele meşteşugite cu tărie şi laţurile curselor cele tari le-ai stricat ca pre nişte ţesături de păianjen.

Înfruntat-ai prea alesule pre Machedonie cel fără Dumnezeu, carele hulià fără temere pre dumnezeescul Duh, ca unul ce nu aveà împărtăşire cu dânsul, Grigorie.

A Născătoarei...

Tu născându-ne fără sământă nouă dreptate şi mântuire pre Hristos, ai lăsat fără de blestem firea strămoşului, Născătoare de Dumnezèu.

Alt Canon, Irmos:
Celce ai luminat...

Căutat-a spre pământ Stăpânul făpturii şi s'au clătit temeliile lui (cugetătorule de cele dumnezeeşti) şi tare s'au înfricoşat, iar vitejia sufletului tău, Părinte, nu te-a abătut dela rugăciune.

Nu ai suferit, fericite, să auzi pre ceice hulesc la înălţime şi pre cei fără de minte a grăi nedreptate, ci i-ai întors pre dânşii cu toiagul tău cel păstoresc şi ai tămăduit partea cea bolnavă.

Slavă...

Nici cum nu ai îngăduit (de Dumnezeu grăitorule) să suferi a se propovedui întru Hristos o fire alcătuită, ci tu i-ai vânat cu mreaja dogmelor tale şi i-ai adus iară la lumină.

Şi acum, a Născătoarei...

Eliseiu a îndulcit amărăciunea apelor cu sare, iară Fiul tău şi Dumnezeu, Maică a lui Dumnezeu, botezându-se în ape, a ridicat amărăciunea şi durerea păcatului.

Peasna 6-a, Irmos:
Linişteşte, Stăpâne Hristoase...

Având-ţi cugetul smerit şi către toţi blând, te-ai arătat războinic, Grigorie, către ceice se nevoiau să micşoreze slava lui Hristos.

Despărţirea Treimii cea streină şi semeaţă a lui Arie, tu desăvârşit o ai surpat cu înţelepciunea ta şi cu cuvântul îndestulat, Grigorie.

Unimea Treimii fără învăţătură socotind amestecare Sabelie luptătorul de Dumnezeu, s'a ruşinat prin tine, Grigorie, întru tot fericite.

A Născătoarei...

Fecioara a născut şi născând a rămas Curată, purtând în mâini cu adevărat ca o Maică Fecioară, pre celace toate le poartă.

Alt Canon, Irmos:
Incunjuratu-ne-a pre noi...

Mântuitu-s'au ca din curse popoarele cele primejduite de moarte, Cuvioase, şi mulţimea patimilor, cu rugăciunile tale s'a gonit departe, căci ei te-au avut pre tine întâiu ajutător.

Slavă...

Incetat-ai cu rugăciunea prea înţelepte pornirea boalei, alergând degrab la Fecioara şi Maica Mântuitorului. Că fiind păstor nu ai suferit să rabzi a se primejduì turma ta.

Şi acum, a Născătoarei...

Spăimântatu-s'au cetele îngerilor văzând pre cel nevăzut născut din Fecioară cu trup şi cufundat în rîu ca să se boteze, celce se slăveşte de cei fără materie.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi „adâncul cel de desupt şi nu „este mântuitor, socotitu-ne-„am ca oile de junghiere, mân-„tueşte pre norodul tău Dum-„nezeul nostru. Că tu eşti ce-„lor neputincioşi tărie şi în-„dreptare.

CONDACUL sfântului Grigorie, glasul 1-iu
Podobie: Ceata îngerească...

Cu ochiul sufletului priveghind, Ierarhie, deşteptat păstor te-ai arătat lumii şi cu toiagul înţelepciunii tale prea fericite, Cuvioase, pre toţi necredincioşii i-ai gonit, ca pre nişte lupi. Nevătămată păzindu-ţi turma prea înţelepte, Grigorie.

ICOS.

Pentru lene eu ticălosul am căzut şi spre moarte am adormit, ci ca un păstor deşteptat scoală-mă, Părinte, patimile mele celece rău mă muncesc pre mine le adormi, ca sculându-mă să laud curat mutarea ta cea purtătoare de lumină, care o a proslăvit Stăpânul lumii, dupre vrednicie, şi pre tine ca pre o slugă credincioasă, ca pre un învăţător prea înţelept, ca pre un prieten şi tăinuitor şi ca pre un ispravnic al dogmelor sale, a căror ungere nespurcată bine o ai păzit, prea înţelepte, Grigorie.

Intru această lună în 10 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru, Grigorie Nisis Episcopul.

Stih: Musa Grigorie, al cărui tron este Nisa.

Nu în Pierie, ci în Edem își are locuința.
In a zecea a aceleași zi.
Grigorie al Nisei din viață se sfârși.

Acesta a fost frate marelui Vasilie, luminat și lăudat întru știința înțelepciunii și râvnitor credinței ortodoxe, de aceea a și fost păstor bisericii lui Hristos. Și mergând împreună cu ceice mergeau la Constantinopol la al doilea Sinod și stând împotriva eresurilor celor păgâne, s'a aflat nevoitor biruind pre cei împrotivnici cu puterea cuvintelor sale și cu dovedirile sfintei Scripturi. Că răzbătând toată știința cuvintelor și strălucind și în bunătăți, a luat biruințele. Și ajungând la bunele bătrânețe, a adormit și s'a dus către Domnul. Insă și la statul trupului și la toate erà asemenea fratelui său Vasilie, afară din cărunțeala ce avcà, căci erà puținel mai vesel.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Dometian, episcopul Meletinei.

Stih: Dometian s'a izbăvit de stricăciune,
Dacă se cuvine vieții acest nume.

Acesta erà pre vremea împărăției lui Iustin cel mic. Fecior din părinți binecredincioși și bogați, anume Teodor și Evdochia. Deci, procopsind la învățătură și la știința înțelepciunii celei dc afară și a sfintelor Scripturi și însurându-se și după aceea îndată murindu-i femeia, întorcându-și toată nevoința către dumnezeiasca filosofie, s'a facut arhiereu și păstor sfintei biserici din Meletina, fiind de treizeci de ani. Impreunând și politiceasca înțelepciune cu viața cea sihăstrească, n'a fost numai pricina mântuirii celor supuși ai săi, ci a toată limba. Trimițând împăratul de-l luà de multe ori și întărind cu dânsul împărăția Perșilor lui Hosroiu, când s'a ridicat Varam asupra lui, de l-a scos din domnie, când l-a făcut a dà și bir Grecilor. De aceea făcându-se prieten cu Mavrichie împăratul Grecilor și cu împărăteasa lui și făcând prin mijlocul lor multă avere, o a cheltuit la zidiri de sfinte biserici și bolnițe hrănitoare de săraci. Deci, mergând la Constantinopol, către Domnul a răposat. Unde cinstindu-se cu cuviință de toată politia bisericească și împărătească, pus în coșciug și petrecut cu făclii și cântări s'a întors la moșia sa, arătând multe minuni și în viață și după moartea sa. Și se face soborul lui și al sfântului Grigorie Nisis în Sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Marchian preotul și iconomul bisericii celei mari.

Stih: Zburat-a la Cer, unde slava este mare.
Marchian a cărui slavă și pre pământ a fost mare.

Acest sfânt Marchian a fost pe vremea lui Marchian și a Pulheriei împăraților; iară strămoșii lui fiind din Roma cea veche, de acolo a venit în Constantinopol. Deci, acesta a zidit biserica sfintei Irinei spre Mare și a unit cu ea casa de rugăciune a sfântului Isidor. Asemenea a zidit biserică sfintei Anastasiei, care se află la intrările lui Domnin și pre care o a scăpat și din focul cel mare ce s'a întâmplat în Constantinopol. In vreme ce focul a ars părțile cele de sus ale bisericii, acesta stà pre acoperământ și avându-și mâinile ridicate făceà rugăciune cu acest chip o a scăpat. Iară lucrarea minunilor, ce a luat dela Dumnezeu sfântul acesta și simpla lui îmbrăcăminte și săráceasca petrecere și de amărunțimea sihăstriei sale, de și se află în bogăție, acestea zic, mai pre larg le povestește viața sa. Și se face soborul său la biserica proorocului și Botezătorului Ioan, lângă Chinsterna ce-i zic și Mochisie, la locul numit al lui Daniil. Se face încă amintire și pentru marele cutremur ce s'a întâmplat în această zi, pre la începutul împărăției lui Vasilie, când și Biserica prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, cea din Sigmati și multe alte biserici și case de rând au căzut.

Intru această zi, sfântul Ammon, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeiască lumina bunătății s'a stins.
Căci trupește luminile lui Ammonie au apus.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Cel prea înălțat Domnul...

nindu-te prin dragoste cu lumina Dumnezeirii celei în trei sori, Grigorie, tuturor zărindu-le ca o oglindă,

îi luminezi cu întoarcerile luminii.

Cuvintele tale le-ai lăsat părinteşte ca o comoară, pentru curăţirea obiceiurilor sufleteşti şi pentru împlinirea minţii celorce cu credinţă cântă: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Pre Tatăl l-ai propoveduit mintea cea dintâiu şi pricinuitor; însă Cuvântului născător, şi Duhului purcezător, cântând o Treime: Bine eşti cuvântat, Dumnezeule.

A Născătoarei...

Un Ipostas în două firi ai născut Preacurată, pre Dumnezeu cel întrupat, căruia toţi îi cântăm: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu...

Făgăduiala ta, Hristoase, cea fără minciună, arătat s'a împlinit la credincioşi, că dumnezeescul Dometian s'a învrednicit Darului a tămădui boale şi a izgoni draci, propoveduind pre Dumnezeu cel lăudat şi proslăvit.

Pre pământ fiind cu noi şi trupeşte petrecând Domnul, a împărtăşit cu darurile facerii de minuni pre ceice i-au urmat lui şi l-au iubit cântând: Dumnezeul părinţilor noştri cel lăudat şi proslăvit.

Slavă...

Invăţăturile eresului lui Sevir celui cu credinţă rea, le-a surpat dumnezeescul Dometian; iară credinţa cea nevătămată şi dreaptă o a vestit cu dumnezeiască cuviinţă, propoveduind pre Dumnezeu cel lăudat şi proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei...

Nu s'a osebit de firea Tatălui dumnezeescul Cuvânt, întrupându-se din Fecioară, că şi pre ea după întrupare o a păzit cu adevărat nemicşorată. La care primeşte şi mărturisirea cea dela Tatăl, Hristos cel proslăvit.

Peasna 8-a, Irmos:

Ţie Ziditorului a toate...

Toată lumina Mângâitorului ai primit, fericite, ca să te luminezi Cuvioase, strigând: Toate făpturile Domnului lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ne izvorăsc nouă din pântecele tău rîuri de cunoştinţă dupre dumnezeescul cuvânt al lui Hristos, că cu adevărat Darul te-a arătat lumii, Părinte, izvor pururea curgător în veci.

O cât este de minunată frăţeasca doime, că şi dupre trup frate şi întru cele dumne-

zeeşti la un gând! Pre aceasta cinstindu-o, adevărat vom cinsti pre Vasilie împreună cu Grigorie în veci.

A Născătoarei...

Pre tine ceeace mai pre sus de gând (dupre socotinţa cea dumnezeiască şi omenească) ai născut pre Domnul şi ai rămas Fecioară. Toate făpturile cu cuviinţă bine te cuvântăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor fiii lui Israil...

Trecut-ai toată legea firii oamenilor şi te-ai apropiat de Dumnezeu, cel prea dorit de cât toate, grăitorule de cele dumnezeeşti, cântându-i lui: Binecuvântaţi toate făpturile pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ascultând dumnezeeştile porunci cu socotinţa bunei supuneri, ai risipit din destul avuţia ta săracilor, fericite, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Făcutu-te-ai, Dometiane, izvor nelipsit de tămăduiri, ca o fântână curgătoare de băutură şi pârîu de desfătare şi râu de pace celorce strigă: Toate lucrurile, lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum a Născătoarei...

In cuptor (prin închipuire) te-au însemnat pre tine de demult tinerii, Fecioară, şi 'n rug te-a însemnat mai înainte Moisì, şi Isaia te-a văzut că vei să naşti prunc fără de bărbat, pre Domnul Slavei, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Is-„rail, ca într'o topitoare, cu „podoaba bunei credinţe, mai „curat decât aurul au stră-„lucit, grăind: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a Irmos:

Isaie dănţueşte...

Cândul nostru neputând arătat a lăudà bunătăţile faptelor şi cuvintelor tale, Grigorie, îşi mărturiseşte biruire lăudată şi vesteşte lauda ta, preste putinţa sa.

Prea alesule întru tăinuitori, stând acum înaintea Treimii, împreună cu ceata apostolilor şi a proorocilor, a mucenicilor, a drepţilor şi a patriarhilor, adu-ţi aminte de noi, cari lăudăm pomenirea ta, Grigorie.

Caută de sus acum, Arhie-

reule, spre a apără Biserica lui Hristos dăruind biruinţă bine credincioşilor şi sfărâmă jugul robiei, mântuind cu rugăciunile tale, pre ceice aleargă la tine, Grigorie.

A Născătoarei...

Ca una ce ai născut Preacurată pre Ziditorul făpturilor, porţi stăpânire preste toată zidirea, având mărime neasemănată şi mai pre sus de fire. Pentru aceia închinându-ne naşterii tale, pre tine te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Chipul naşterii tale...

Incetat-ai, Părinte, de a mai dori apucând cea mai desăvârşită dorire şi te-a primit pre tine sălăşluirile patriarhilor, şi cetele drepţilor şi ale cuvioşilor. Cu cari împreună roagă-te pentru noi, Atotţiitorului.

Patria ta a ţinut ca un odor cinstit trupul tău cel mult pătimit ascunzându-l în sânurile ei slăvite, pornindu-se de mişcările cele ca de maică că nu a suferit să te câştige pre tine alţii streini.

Slavă...

Vino de-mi fii mie ajutor la supărările vieţii şi la primejdii şi alinează furtuna patimilor, care se ridică asupra mea şi mă îndreptează către limanul cel liniştit, cu rugăciunile tale, ca cu suflarea vântului, Părinte.

Şi acum a Născătoarei...

Stăpânind moartea până la tine, a încetat, că bine ai voit a te face ca noi, din Maică fără bărbat, ca să ne mântueşti pre noi Fiul lui Dumnezeu cel mai pre sus de fire şi să ne lămureşti pre noi prin ape, cu focul cel dumnezeesc al Botezului.

Irmosul:

Chipul naşterii tale celei „curate, l-a arătat rugul celce „ardeà ne ars şi acum te ru„găm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asupra „noastră, ca să te slăvim pre „tine, Născătoare de Dumne„zeu, neîncetat.

SVETILNA.

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

Pre păstorul cel bun, pre Grigorie prea înţeleptul, pre Arhiereul Nisenilor, pre fratele înţeleptului Vasilie, cel întocmai la obiceiuri, cu cântări şi cu laude toţi să-l cinstim.

Slavă, Şi acum, a praznicului

Arătatu-s'a Mântuitorul, Darul şi Adevărul, în repejunile Iordanului, şi pre ceice erau întru întunerec şi în umbră dormiau i-a luminat. Pentrucă a venit şi s'a arătat lumina cea neapropiată.

LA LAUDE (Hvalite)
Stihirile pe 4, glasul al 4-lea
Podobie: Celace de sus eşti chemat...

Celce din pântecele maicii ai fost ales, tu prea sfinţită ungerea Darului, sfinţite tăinuitorule, fiind uns ai prea strălucit bisericilor buna cinstire. Drept aceea şi ca un înger pământesc te-ai arătat sfinţind cu duhul cele dumnezeeşti cu adevărat, negrăite, înfricoşate taine şi te-ai adus ca un prea fără prihană, mireasmă lui Hristos, Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

De două ori.

Celce eşti împodobit din lumina cea neapusă, tu pre cinstitul scaun ai împodobit strălucindu-te şi împodobindu-te cu razele bunătăţilor, arătătorule de cele sfinte. Drept aceea ai luminat toate marginile cu fulgerile dogmelor tale, ca un mărgăritar prea luminat şi în chipul aurului. Şi acum te sălăşlueşti în locaşurile drepţilor, văzând pre Hristos Dumnezeul nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Celce ai primit bogăţia înţelepciunii, tu împlătoşindu-te, slăvite, cu dumnezeiasca smerenie cea de Dumnezeu învăţată, ai surpat pre celce fără de măsură se mândreà. Pentru aceasta şi cetele sfinţilor celor gânditoare, înspăimântându-se se minunau, cum ai biruit cu bărbăţie pre vrăjmaşii cei nevăzuţi şi acum purtător de cunună, te veseleşti prea fericite, cu Hristos Dumnezeul nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Înfrumuseţându-ţi cu bunătatea cea neapropiată, cuvântul înţelepciunii tale, împodobit despre amândouă te-ai făcut, Grigorie al Nisenilor, cu glasul tău cel de Dumnezeu grăitor împodobind şi veselind norodul înţelepţeşte, învăţându-i o singură Dumnezeire a Treimii prea cu cuviinţă. Pentru aceasta şi cu dumnezeeştile dogme, surpând eresurile celor de alt neam, tăria credinţii la margini o ai ridicat, stând înaintea lui Hristos, împreună cu slujitorii cei nematerialnici; cere sufletelor noastre pace şi mare milă.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Cutremuratu-s'a mâna Botezătorului, când s'a atins de prea curat creştetul tău, întorsu-s'a rîul Iordanului înapoi, neîndrăznind aţi sluji ţie. Că celace s'a sfiit de Isus al lui Navì, cum nu aveà a se

teme de Făcătorul său? Dar toată rânduiala o ai plinit, Mântuitorul nostru, ca să mântueşti lumea cu arătarea ta, unule iubitorule de oameni.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Acum Mântuitorul dărueşte oamenilor curăţire minunată, lămurind fără de foc şi înnoind sufletele fără sfărâmare.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Scoateţi cu osârdie, apa vieţii celei dumnezeeşti, din izvoarele cele mântuitoare, popoare cu veselie spre mântuirea sufletelor.

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Venit-a lumina, Darul s'a arătat, mântuirea a sosit, lumea s'a luminat, noroade umpleţi-vă de bucurie.

Slavă glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Luptătorule cel viteaz al dreptei credinţe, celce ai pătimit rău ca un bun ostaş al lui Hristos Dumnezeu şi carele ai plăcut celuice te-a ales ostaş, cu bună nevoinţă, nevoeşte-te acum pentru Biserică, păzind temeiul ei neclătit din dogmele tale, Grigorie.

Şi acum, a praznicului asemenea.

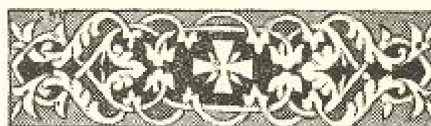
Tu în Iordan botezându-te Mântuitorul nostru, apele ai sfinţit, sub mâna slugii plecându-te şi patimile lumii tămăduind. Mare este taina rânduelii tale, iubitorule de oameni, Doamne, slavă ţie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 5-a cu Irmosul pe 4. Şi din Canonul sfântului Grigorie, Peasna 6-a pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol către Corinteni: *Fraţilor, fiecăruia se dă arătarea Duhului spre folos...* Aliluia, glasul al 2-lea: Preoţii tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate... Evanghelia de la Mateiu: *In vremea aceea mers-au după Iisus popoare multe din Galileia...* Chinonicul praznicului...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
ÎN 11 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Teodosie începătorul vieţii de obşte.

La Vecernie cetim : Fericit bărbatul... **slava dintâiu.**

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glasul al 5-lea.**

Podobie: Cuvioase Părinte...

Cuvioase părinte de Dumnezeu purtătorule Teodosie! Foarte te-ai nevoit întru această viaţă trecătoare, cu cântări, cu posturi şi cu privegheri, pildă făcându-te ucenicilor tăi, şi acum dănţueşti împreună cu cei fără de trupuri, slăvind neîncetat pre Hristos Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu şi Mântuitorul, carele şi-a plecat capul Mergătorului înainte şi a sfinţit firea apelor. Pre acela îmblânzeşte-l, aceluia te roagă, Cuvioase, să dăruiască Bisericii unire, pace şi mare milă.

De două ori.

Cuvioase părinte de Dumnezeu purtătorule, Teodosie, aflând curat sufletul tău, precum a dorit, Darul prea sfântului Duh, s'a sălăşluit întru tine ca o lumină prea curată. Cu a cărui lucrare luminat fiind împodobit, neîncetat slăveşti pre Hristos unul Fiul în două firi, celce s'a botezat cu mâna Mergătorului înainte şi s'a mărturisit cu glasul Tatălui; pre acela îmblânzeşte-l, aceluia te roagă, Cuvioase, să dăruiască lumii unire, pace şi mare milă. **De două ori.**

Cuvioase părinte de Dumnezeu purtătorule, Teodosie, cu cuviinţă te-ai învrednicit vieţii celei fericite cu curăţia şi cu sihăstria aceasta aflându-o; că după viaţa de aicea te-ai mutat la viaţa cea de sus, tuturor să se bucure zicându-le şi cu cei fără de trupuri neîncetat slăvind pre Hristos, celce a luat negrăit trup din Fecioară şi a cufundat păcatele noastre cu Botezul în rîul Iordanului. Pre acela îmblânzeşte-l, aceluia roagă-te, Cuvioase, să dăruiască lumii unire, pace şi mare milă. **De două ori.**

Slavă, glasul al 2-lea.

Cuvioase părinte, ca pre o cetate a Dumnezeului celui viu, a veselit sfinţitul tău suflet, pornirile rîului apei iertării, acelui ce a trecut Ior-

danul şi tuturor marginilor a izvorît cuvântul bunei credinţe a lui Hristos Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l prea fericite, Teodosie, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului, glasul acelaş a lui Vizantie.

Plecatu-ţi-ai capul Mergătorului înainte, sfărâmat-ai capetele balaurilor, venit-ai la rîuri, luminat-ai toate, ca să te slăvească, Mântuitorule, pre tine luminătorul sufletelor noastre.

VOHOD: Lumină lină.

Prochimenul zilei şi cetirile.

Dela înţelepciunea lui Solomon, cetire Cap. 5, vers. 16.

Drepţii în veci vor fi vii şi întru Domnul plata lor şi purtarea de grijă pentru dânşii dela cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăţia podoabei şi stema frumuseţei din mâna Domnului, că cu Dreapta sa va acoperì pre ei şi cu braţul său îi va apărà. Lua-va toată arma dragostea lui şi va întrarmà făptura spre izbânda vrăjmaşilor. Îmbrăcase-va în zaua dreptăţii şi-şi va pune luişi coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia şi va ascuţì cumplită mânie întru sabie şi va dà răsboiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovì. Şi din mânia cea zvârlitoare de pietre, pline se vor aruncà grindine. Intărise-va asupra lor apa mării şi rîurile îi vor înnecà de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii şi ca un vifor va vânturà pre ei. Şi va pustiì tot pământul fărădelegea şi răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Auziţi dar împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pamântului. Luaţi în urechi ceice stăpâniţi mulţimi şi ceice vă trufiţi întru popoarele neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea şi putere dela cel prea înalt.

Dela înţelepciunea lui Solomon, cetire. Cap. 3 vers. 1.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de dânsele, munca. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuţi a murì şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor şi mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţii oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dăruì, că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pre ei şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci şi ca scânteile pre paie vor fugi. Judeca-vor limbi şi vor stăpânì popoarele şi va împărăţi într'ânşii Domnul în veci. Ceice nădăjduiesc spre dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul! Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui şi cercetare întru aleşii lui.

Dela înţelepciunea lui Solomon, cetire. Cap. 4. vers. 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţele sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi cărunteţele sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţelor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit şi vieţuind între păcătoşi, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că rîvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrînarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se preste puţin, a plinit ani îndelungaţi. Că plăcut erà Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutăţii. Şi popoarele văzând şi necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui şi cercetare întru aleşii lui.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glasul al 4-lea. Faceree lui Iosif.

Podobie: Dat-ai semn celor...

Văzut-ai cum m'am îmbrăcat cu chipul tău pre carele am zidit, mai pre sus de gând smerindu-mă, Domnul a zis: Dar ce lucru strein este prietene, de mă voiu plecà dreptei tale ca unul din cei ce sunt împreună cu tine slugi, şi de mă voiu îmbrăcà cu apele golindu-mă, ca pre cei goli voiu să îmbrac ca un milostiv întru veşnică nestricăciune.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Arătatu-te-ai întrupat, însă pântecele pre tine te-a primit rămâind nears. Că cuptorul de departe aceasta a închipuit, nearzând pre tineri, iară eu iarbă fiind, pre foc cum îmi voiu pune mâinile, Stăpâne? De carele se înfricoşază cele cereşti şi toate cele pământeşti, Iisuse atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Ce-ţi este ţie mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Tu mă spală în apele Iordanului, pre mine celace nici o întinăciune nu am, Domnul a zis. Şi firea omenească ceeace se întinase, prin neascultarea lui Adam, spălându-se, nouă se va face. Că eu botezându-mă, a doua naştere tuturor oamenilor prin apă şi prin Duh se va face.

Slavă, glasul al 8-lea al lui Studitu.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Teodosie, părintele nostru, că prin tine, pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Celace eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor, cu cari roagă-te Domnului, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Oştile îngereşti s'au spăimântat de lucrul ce s'a văzut astăzi în Iordan, gol stând tu, Mântuitorule, în ape. Şi prea curatul tău creştet plecându-ţi să te botezi dela Ioan, că tu sărăcind de bună voie, lumea ai îmbogăţit, Doamne, slavă ţie.

Troparul, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului de două ori, Slavă al Cuviosului, Şi acum iar al praznicului.**

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Isus al lui Navi trecând pre popor prin rîul Iordanu-

lui şi sicriul lui Dumnezeu, umbrit scrie facerea de bine care erà să fie. Că chipul înnoirii şi pildă nemincinoasă a naşterii celei de a doua, acea trecere cu taină prin amândouă umbrit ne-a însemnat nouă întru Duhul. Hristos s'a arătat la Iordan, să sfinţească apele.

Slavă, Şi acum, asemenea.

In vremea dumnezeeştei arătări, Hristos s'a arătat nouă în rìul Iordanului, veniţi să luăm credincioşi apa iertării păcatelor noastre. Că Hristos cu trup a venit căutând oaia cea răpită de fiară şi aflându-o, o a adus ca un milostiv iarăş în raiu. Hristos s'a arătat în Iordan şi lumea a luminat.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Cetele îngereşti văzând pre Cuvântul cinstit împreună cu Tatăl şi cu Duhul şi întrupat pentru milostivire şi botezându-se, s'au cutremurat; şi apa Iordanului ruşinându-se şi înfricoşându-se s'a întors înapoi, suindu-ne pre noi (ceice suntem stricaţi cu patimi) către înălţimea mântuirii.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După Polieleu, Sedealna sfântului glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Dumnezeeştile tale mâini ridicându-le spre înălţime, stâlp de lumină purtător, Cuvioase, te-ai arătat cu razele rugăciunilor strălucind. Că la ceruri ridicându-ţi gândul şi părtaşi celor negrăite făcându-te, cu totul ai strălucit. Pre Hristos Dumnezeu rugând, să ne dăruiască nouă mare milă.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Stăpânul astăzi la Iordan a venit, botezându-se în ape dela dumnezeescul Mergătorul înainte şi de sus Tatăl a mărturisit lui: Acesta este Fiul meu cel iubit. Şi Duhul s'a arătat cu strein chip de porumb preste dânsul.

Apoi Antifonul dintâiu al glasului al 4-lea

Prochimen, glasul la 4-lea.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate celece mi-a dat mie...

Toată suflarea...

Evanghelia dela Mateiu:

Zis a Domnul ucenicilor săi, toate îmi sunt date mie...

După Psalmul 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile cuviosului tău Teodosie, milostive...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive...

Stih: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta şi dupre mulţimea îndurărilor tale.

Apoi Stihira, glasul al 8-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestirea is-

prăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale, taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat. Indrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE.

Al praznicului cel de al doilea cu Irmosul pe 6 şi al cuviosului pe 6.

CANONUL cuviosului.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea Irmos;

Intru adânc au aşternut...

Ca un înţelept începător de cete al nostru, părinte Teodosie, cu dumnezeiască cuviinţă începe cântare lui Hristos Dumnezeu, celuice a venit spre mântuirea a toată lumea şi prea sfântă pomenirea ta întru sine o a proslăvit.

Din pustie Mergătorul înaintea lui Hristos, odrasla Elisavetei cea din Aaron a venit. Iară Teodosie, în scăldătoare prin Duhul născânduse, cetăţean pustiei s'a făcut, lui Iisus urmând.

Botezându-se în repejuni, Hristos, întărîtarea adunării Israilteneşti s'a pierdut. Iară în Biserică viaţa cea întocmai cu îngerii s'a sădit, care neschimbat o ai săvârşit, prea fericite, Teodosie.

Slavă...

Părtaş patimii celuice s'a împărtăşit Crucii, pentru noi, făcându-te, Părinte, prin postnicie, dupre vrednicie asemenea te-ai făcut şi învierii lui şi împreună moştean slavei, Teodosie.

Şi acum, a Născătoarei...

Dumnezeiască ceata fecioarelor, prea dumnezeeşte te numeşte bună între femei de Dumnezeu Născătoare Stăpână, pre tine cea împodobită cu frumuseţile Dumnezeirii. Că pre Cuvântul cel de bine făcător mai pre sus de Cuvânt l-ai născut.

Catavasie:

Umblat-a Israil prin valul...

Peasna a 3-a, Irmos:

Infiorit-a pustiul ca crinul...

Celace acopere cu ape cele mai pre deasupra Domnul, trupeşte s'a îmbrăcat în rîurile Iordanului, întru carele s'a întărit inima mea.

Celce a strălucit dumnezeiască lumină în Iordan, odrasla celor de pre pământ de Dumnezeu dată a binecuvântării şi a bunei voinţe, pre tine mai înainte te-a arătat, Teodosie.

Lăsat-ai lumea şi cele din lume, Cuvioase, urmând goliciunii Stăpânului, celeeace s'a făcut în Iordan, Teodosie.

Slavă...

Crucea Mântuitorului pe

umere ridicând, ai alergat la mormântul lui, ca un cerb la izvoarele apelor cele de mântuire prea fericite, Teodosie.

Şi acum, a Născătoarei...

Cetele îngereşti s'au spăimântat Preacurată şi inimile omeneşti s'au înfricoşat de naşterea ta. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare cu credinţă te cinstim.

Catavasie:

Câţi ne-am dezlegat...

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.

Sedealna Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Cu înfrînarea şi cu durerile şi cu rugăciunile, sufletul tău împodobindu-ţi cu dumnezeiască cuviinţă, te-ai făcut părtaş cuvioşilor pururea slăvite, şi daruri de minuni cu adevărat ai luat, ca să tămăduieşti neputinţele celorce te cinstesc pre tine cu credinţă. Pentru aceasta şi mulţimile dracilor gonind, dai tămăduiri oamenilor cu Darul, de Dumnezeu purtătorule, Teodosie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Iordanul cu apa a servit ţie, Ioan şi-a tins mâna cea putrezitoare, arătându-te tu cu trupul la Botez celace eşti nevăzut. Ci acela s'a tras înapoi cu frică, iară acesta adecă cu cutremur s'a atins de tine cel neputred. Cu adevărat Mieluşelul lui Dumnezeu eşti şi izvor pururea viu, celace izvoarele şi marea şi oamenii ai sfinţit că Treimea a strălucit de sus. Tatăl, Fiu pre tine te-a numit, şi Duhul sfânt s'a pogorît.

Peasna a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

In ape capetele balaurilor ai sfărîmat şi cu Duhul, Cuvinte, al lui Dumnezeu m'ai înnoit pre mine tot omul. Pentru aceasta strigăm către tine: Slavă puterii tale, Doamne.

Urmând ascultării lui Hristos, celuice şi-a plecat creştetul Mergătorului înainte şi smereniei celei prea alese, părinte Teodosie, în turnul cel neclătit al bunătăţilor te-ai suit.

Fecioarei şi Maicii lui Hristos Dumnezeu slujind, Darul Duhului cel nebiruit ai luat părinte, Teodosie, şi pre vrăjmaşii cei nevăzuţi ai surpat.

Slăvita peşteră care a primit pre filosofi, de daruri aducător pre tine te-a arătat lui Hristos, celuice s'a botezat pentru noi, cu credinţă, Teodosie, şi cu nădejde dragoste aducând.

Slavă...

Cu patimile Stăpânului Hristos fiind întărit, cu dragoste din voința inimii ai răbdat suferință părinte, Teodosie, luptându-te cu biruitorul lumii cel întunecat.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai în pântecele tău fără sământă pre Domnul și l-ai născut întrupat pre acesta care mântuește lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te, pururea Fecioară, Stăpână.

Catavasie:

Cu focul vederii cei...

Peasna a 5-a Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Lipindu-ți mintea de celace ne-a înnoit pre noi în ape, înțelepțește ți-ai întărit trupul tău cel slăbit cu pustnicia și cu chinuirea, prea fericite, Teodosie.

Viață pururea supuindu-ți la gândirea de moarte și sârguindu-te a merge la celce s'a arătat pentru noi cu trup, mormânt ție ți-ai făcut, Teodosie.

Slavă...

Morții lui Hristos cei de bună voie urmând slăvitul tău ucenic Vasilie, părinte Teodosie, mormânt nou și-a făcut bucurându-se.

Și acum, a Născătoarei...

Iată în pântece de Dumnezeu Născătoare Preacurată, pre Hristos Dumnezeu mai pre sus de cuvânt l-ai avut, precum Isaia mai 'nainte a proorocit și mai pre sus de fire l-ai născut de Dumnezeu Născătoare.

Catavasie:

Ceice ne-am spălat...

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Nestricăciune nouă ne-ai dăruit, Hristoase, cu învierea ta. Pentru aceasta, Vasilie slăvita sluga ta și dupăce a murit ca și cum ar fi fost viu s'a arătat.

Celce curățește lumea s'a botezat pentru mine, om precum sunt eu, Dumnezeu făcându-se, pre carele în două firi, Teodosie, fericite l-ai propoveduit.

Slavă...

Dulceață de veselie lui Hristos Dumnezeu, celuice a întors lacrimile mironosițelor întru bucurie, Teodosie, pâraele lacrimilor tale a picat.

Și acum, a Născătoarei...

Milostivirii tale învrednicește-mă, ceeace ai născut pre Cuvântul cel prea milostiv, carele cu sângele său pre oameni din stricăciune a mântuit.

Catavasie:

Pre cel dorit l-a arătat...

CONDACUL cuviosului, glasul al 8-lea.

Pododie: Apărătoarei Doamnei...

Sădit fiind în curţile Domnului tău, cu cuvioasele tale bunătăţi frumos ai înflorit şi ai îmmulţit fiii tăi în pustie, cu ploile lacrimilor tale udându-i, dumnezeescule începătorule de turmele dumnezeeştilor locaşuri. Pentru aceasta strigăm: Bucură-te părinte, Teodosie.

ICOS.

Om cu firea ai fost, Părinte, dar te-ai arătat împreună cetăţean cu îngerii. Că vieţuind ca un fără de trup pre pământ înţelepte, toată purtarea de grije de trup o ai lepădat. Pentru aceasta şi dela noi auzi: Bucură-te, odraslă de părinte evlavios. Bucură-te, stâlpare de maică bine credincioasă. Bucură-te, cetăţeanule, al pustiei cu totul înfrumuseţate. Bucură-te, luminătorule, al lumii mult luminoase. Bucură-te, că din tinereţe ai urmat lui Hristos. Bucură-te, că ai veştejit desfătările trupeşti. Bucură-te, solitorule de mântuire al călugărilor. Bucură-te pilda mângâerii celor mâhniţi. Bucură-te, celace ai mântuit pre mulţi de înşelăciune. Bucură-te, celace dăruești izvoare de minuni. Bucură-te, celace ai avut purtare de grijă pentru cei săraci. Bucură-te, folositorul şi mântuitorul nostru. Bucură-te părinte, Teodosie.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodosie Chinoviarhul începătorul vieţei deobşte şi dascălul pustiei.

Stih: Teodosie povăţuitorul vieţii obşteşti.
Obştească pagubă monahilor, cu ieşirea din viaţă pricinueşti.
In unsprezece a acestei luni zi,
Chinoviarhul stricăcioasa viaţă părăsi.

Acest prea cuvios părintele nostru Teodosie, a fost din satul Mogarimu, din eparhia Capadochilor, din tată anume Procresie şi din maică anume Evloghia, credincioşi şi bine cinstitori amândoi. Deci, intrând la viaţă călugărească şi luând portul acesta, merse la Ierusalim, de acolo s'a dus la Antiohia, la marele Simeon Stâlpnicul, dela carele s'a învăţat şi a deprins adaosul şi procopseala ce vrea să aibă spre bunătăţi, având a se face păstor a multor oi cuvântătoare. Apoi a petrecut sihăstreşte lângă oarecarele Loghin om deapururea pomenit, petrecând în contenirea poftelor desăvârşit, într'atâta cât într'o săptămână odată mâncă. Şi treizeci de ani pâine n'a mâncat şi făcând şi alte bunătăţi. Ajuns-a la atâta înălţime, cât făcea şi preaslăvite minuni, de vreme ce singur acest prea cuvios cu alt oarecarele părinte, vedeà pre monahul Vasilie celce murise şi-şi înnoise mormântul, stând cu fraţii şi cântau împreună şi la ceialalţi erà nevăzut. Şi neaflându-se foc, a aprins cărbunii cei stinşi, acolo unde vreà să facă mânăstirea şi pre oarecare femee ce a mers la dânsul o a vindecat de curgerea sângelui. Şi dintr'un grăunţ de grâu, ce l-a binecuvântat şi l-a dat a făcut de se varsă din jintiţele cele de grâu. Şi pre un copilaş ce căzuse într'un puţ, arătându-se nevăzut l-a scos. Incă şi mulţime de lăcuste a gonit, numai certându-le. Şi rasa cea de păr a sfântului în loc de platoşă, a ferit în războaie pre Chiric comitul Anadolului de nu s'a rănit. Şi pământul fiind asuprit spre roadele lui de secetă, l-a scăpat pogărând ploae cu rugăciunea sa. Şi a proorocit încă şi stricăciunea ce erà să

se întâmple la Antiohia de cutremur. Şi pre mulţi a scăpat din furtuna şi valul mării, arătându-se întru dânşii la primejdie. Şi făcându-se dascăl a mulţi ucenici, către Domnul a raposat. Şi se face soborul lui la biserica sfântului apostol Petru.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodosie cel din Antiohia.

Stih: Strâmtă cale Teodosie călătorind,
Pe calea cea lată a Edemului se află călcând.

Acest întru sfinţi cuviosul părintele nostru Teodosie, alt sihastru, este din cetatea Antiohiei, din părinţi vestiţi. Şi glasul Stăpânului mai cu trezvire oarecând ascultându-l, lăsându-şi casa, bogăţia, rudenia şi pre toate celelalte, s'a dus la cele mai ascunse locuri ce plecau spre mare. Şi micşoară chilie făcându-şi, petreceà viaţă monahicească, îmbrăcat cu haine de păr şi sub ele grele lanţuri purtând, unul la gât, altul pre mijloc şi două în amândouă mâinile. Şi stăruind întru rugăciune şi întru lucrarea mâinilor, dorinţa şi trufia şi pre celelalte patimi trupeşti le adormeà. Părul său erà lipos şi lung până la picioare. Câte odată împleteà zimbiluri, iară altă dată îşi făceà mici straturi în grădină şi aruncà în ele seminţe şi hrana cea de acolo din destul adunând, o aveà spre întrebuinţarea sa şi a streinilor ce s'ar fi întâmplat să vie la el. Şi fiindcă vremea treceà şi vestea lui sporeà, mulţi năzueau la el, cerând să petreacă asemenea viaţă, pre cari şi primindu-i pustiul acela l-a făcut altă cetate cerească. Iară acolo oarecând năvălind Agarenii, nimic împotrivă n'au făcut, ci şi cucerindu-se de fericitul, s'au dus de acolo. Deci, pentru năvălirea Agarenilor, fericitul lăsând pustiul, a venit la patria sa şi făcându-şi o mică chilie, încă şi alţi oarecari împreună cu el lucrau duhovnicească lucrare. Căci ziceà către cei împreună cu el, că deşi s'a cucerit de noi Agarenii, dar însă scris este oareunde pentru noi, să dăm loc urgiei. Şi Hristos fugind de Irod pre noi învăţându-ne o făceà aceasta. Ci şi ne-am învăţat să nu ne aruncăm pre sine în ispite. Căci ce ne opreşte pre noi patria, către duhovnicească lucrare, dacă vom voi? Şi puţin oareşce mai trăind, s'a mutat către Domnul.

*Intru această zi, adunarea celor zece mii de sfinţi îngeri. Şi se face înlăuntrul mărturisirii sfintei Anastasia, la intrările lui Domnin.

Stih: Pre îngerii, cari cu laude cântarea cea întreit sfântă cântau,
De cuviinţă este cu cântări a se încununà.

*Intru această zi, pomenirea sfântului Ştefan cel din Plachidiane; şi sfântul Teodor şi arhimandritul Agapie.

Stih: Cei trei acum înaintea tronului Treimii se află stând,
Şi pământul şi Cerul lăsând.

*Intru această zi, sfântul Mair, bătut s'a săvârşit.

Stih: Mair în bătăi aflându-se strigà:
Nu te teme Maire, bată-te şi te vei încununà.

*Intru această zi, prea cuviosul Vitalie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Şi când îţi dai duhul Vitalie, Domnului.
Se îngrozeau de tine duhurile viclenirii.

*Intru această zi, cuviosul Teodosie egumenul sfintei monastiri a lui Filoteu din Athon: şi carele a stătut episcop Trapezuntei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lui Teodosie îndoită cunună s'a împletit.
Ca celuice şi arhiereu Domnului şi cuvios a stătut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Celce ai unit, Cuvinte al lui Dumnezeu, cu Botezul tău rîurile care ard păcatul şi văpaia care răcoreşte neamul oamenilor, mântueşte, Doamne, neamul omenesc, celce eşti binecuvântat şi proslăvit.

Celuice a făcut Iordanul cuptor, pre tine însuţi ca nişte tămâie cu totul te-ai ars, Cuvioase. Şi văpaia cerească nemincinos semn al voiei lui Dumnezeu luând, locaş de suflete mântuitor ai făcut.

Căpeteniilor tale, se pleacă căpeteniile lui Moisì, Darul arătându-se, Cuvioase, că pre vrăjmaşii cei nevăzuţi surpându-i, cetatea cea cerească o moşteneşte poporul tău, prea lăudate.

Celuice a îngropat păcatul în ape, pre tine însuţi locaş lui Dumnezeu plăcut te-ai făcut, Teodosie. Biserică zidind, ca să se aducă cântare neîncetată cu glasuri în multe limbi ai aşezat.

Slavă...

Urmând îndrăznirii tinerilor, îngrozirea tiranului cea cu foc însuflată o ai batjocorit înţelepţeşte, folosind Bisericii lui Hristos, părinte Teodosie. Pentru care de bună voie s'a arătat cu trupul răstignit.

Şi acum a Născătoarei...

Prea curată zămislire, nestricată naştere, tu una ai arătat Fecioară rămâind că ai zămislit, Curată, pre Dumnezeu celace este preste toate, carele s'a făcut om, spre mântuirea credincioşilor şi scăpare.

Catavasie:

Ars-a cu apă capetele...

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul în Babilon...

Cuptorul oarecând în Babilon a închipuit apele Iordanului, cu dumnezeescul Botez pre cei protivnici arzând, iară pre cei credincioşi răcorind, cari strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Din patimile trupeşti ieşind, mai 'nainte de mergere, Teodosie, scoţând din sânurile pământului ape, tânărului te-ai arătat celuice strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Făcutu-s'a binecuvântarea mâinilor tale cu prea dumnezeiasca porunca lui Hristos celuice s'a botezat în ape, pământului celui neumed apă prea roditoare şi soare încălzitor. Că grăunţul spre multă roditură de grâu fără semănătură s'a hrănit.

In norul cel înţelegător al dumnezeeştii lumini, tu intrând, Teodosie, şi tăbliţa cu degetul lui Dumnezeu scriindu-ţi în inima ta, învăţăturile bunei credinţe le-ai adus ucenicilor tăi, carte de viaţă, fericite.

Credinţei celei tari ai celeace i-a curs sânge, Părinte, urmând femeia, de rasa ta atingându-se ca un întuneric prin luminarea cea dintru tine, boala i-a fugit, că ai fost vas ales lui Hristos celuice s'a arătat.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre tine Dumnezeul cel din Dumnezeu văzându-te trupeşte arătat, Hristoase, negrăit am cunoscut pre Părintele tău cel nevăzut şi pre Duhul tău cel sfânt, strigând: Binecuvântaţi-l toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei...

Tu pre cel nedespărţit de Tatăl, carele s'a sălăşluit în pântecele tău cu dumnezeiască bărbăţie, fără sământă l-ai zămislit şi negrăit l-ai născut, Dumnezeu împreună şi om. Pentru aceasta pre tine mântuire nouă tuturor te ştim.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...
Catavasie:

Slobodă se cunoşte făptura...

Peasna 9-a, Irmos:
Fiul Părintelui...

Propoveduit-ai de Dumnezeu înţelepţite, Teodosie, sinoadele cele întocmai la număr cu cinstitele Evanghelii ale lui Hristos, din buna voinţă sângele cu mucenicească râvnă topindu-ţi, şi mucenic fără de sânge din buna credinţă te-ai arătat.

Judecata pre cel nedrept, cu dreptate l-a osândit pentru a ta izgonire izgonindu-l, şi necuratul lui suflet prin hulitoarele lui buze scoţându-i, pre vrăjmaşul vieţii l-a lipsit de viaţă, Cuvioase.

Aducându-ne aminte de învăţăturile tale, Teodosie, în două fiinţe propoveduim pre Hristos, două voi ştiind fireşti şi lucrătoare şi prin sine puternice, întru Dumnezeu cel ce s'a botezat cu trupul.

Darea cea bună, dupre numire luând dela Tatăl luminilor, sufletelor şi trupurilor tămăduitor te-ai făcut, hrană îndestulată şi băutură celor ce se topiau de foame şi de sete şi îmbrăcăminte golilor şi celor căzuţi îndreptare.

Slavă...

Nu încetà privind spre turma ta, Părinte cuvioase, şi aducându-ţi aminte de făgăduinţa ta, a căruia nădăjduire ca nişte anghire tari o am legat de piatră, către Hristos solitor având-te pre tine, Teodosie.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca un luceafăr de dimineaţă te-ai aflat în noaptea acestei vieţi, cu razele fecioriei strălucind, ceeace ne-ai arătat nouă răsăritul Soarelui dreptăţii celui înţelegător, Maica lui Dumnezeu prea cinstită.

Catavasie:

O minunile naşterii tale...

SVETILNA cuviosului.
Podobie: Femei auziţi...

Mintea curăţindu-ţi de turburarea patimilor, Cuvioase, luminat ai primit dumnezeeştile arătări ale prea lumi-

natei şi întreit strălucitei Dumnezeiri, prea fericite Teodosie, celace eşti luminarea pustnicilor şi acum rugându-te nu încetà pentru noi de Dumnezeu purtătorule.

Slavă, altă Svetilnă.

Luminat ne-am curăţit prin curăţirea ta, Hristoase, şi acum prin bucuria prăznuirii cinstitului Teodosie ne-am îmbogăţit. Drept aceea şi cetele călugărilor se bucură.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Arătatu-s'a Mântuitorul, Darul şi adevărul în repejunile Iordanului şi pre ceice erau întru întunerec şi în umbră dormiau i-a luminat, pentrucă a venit şi s'a arătat lumina cea neapropiată.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Casă de sfinţite bunătăţi făcându-te pre tine, Teodosie, te-ai învrednicit a locui în dumnezeiasca Biserică a Născătoarei de Dumnezeu şi a o cerceta pre ea, că a vedeà dumnezeiasca strălucire ai iubit şi acum vezi bună podoaba cortului celui adevărat şi negrăita frumuseţe, care o a întemeiat cel prea înalt, Cuvioase, şi sălăşlueşte într'însa pre ceice se uită la dânsul cu osârdie, pre acela roagă-l să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Cu durerile postniciei pre tine însuţi curăţindu-ne, următor ai fost Stăpânului tău, prea fericite. Pentrucă boala celeiace s'a atins de marginea hainelor tale o ai vindecat şi pre ceice se topiau de foame în pustie i-ai hrănit, dându-le din vistieria cea nedeşertată ca celace ai numele Darului lui Dumnezeu şi credinţa ortodoxă ai propoveduit, Cuvioase. Nebunia muncitorului întru nimic socotindu-o, pre Hristos roagă-l, să deà sufletelor noastre mare milă.

Văpaia dragostei celei neschimbate şi arzătoare şi călduroasă către Dumnezeu, aprinzându-o, din cer ai luat strălucirea, care dumnezeiască bunăvoinţă ţi-a vestit ţie, ca să zideşti Biserică preasfinţită învăţătoare de fapta bună şi purtătoare de grijă de suflete. Care începându-o cu bună credinţă o ai sfârşit, unde şi mult pătimitorul tău trup zace, cu puneri sfinţite cu cuviinţă, prea fericite, fiind cinstit. Pre Hristos roagă-l să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Cu adevărat până la cortul cel minunat, până la casa lui Dumnezeu, Teodosie, ai trecut, întru bucuria şi veselia sufletului unde este glasul celorce prăznuesc, Părinte, auzind veselă şi dulce cântare

și întru împărtășirea negrăitei mângâieri, de care singur dorind, trupul ți-ai omorît care ai și dobândit, cu dumnezeiasca dreptate fiind împodobit, pre Hristos rugându-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Scară bunătăților și pildă te-ai arătat pre pământ, pre tine te lăudăm ca pre o podoabă a sihastrilor, că ai sihăstrit cu adevărat ca marele Antonie, nemăsurată smerenie arătând. Și păscându-ți pre poporul tău cu bună cuviință l-ai sălășluit în staulul cel sfânt, unde petrece ceata sfinților. Cu de adinsul strigăm către tine: Nu uită și acum turma ta, prea fericite Teodosie, ci cu rugăciunile tale către Domnul, mântuește-ne pre noi, rugămu-ne ție.

Și acum, a praznicului, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Astăzi Hristos la Iordan a venit să se boteze. Astăzi Ioan s'a atins de creștetul Stăpânului. Puterile cerești s'au spăimântat, văzând taină prea slăvită! Marea a văzut și a fugit. Iordanul văzând s'a întors înapoi, iară noi ceice neam luminat, strigăm: Slavă lui Dumnezeu celuice s'a arătat și pre pământ s'a văzut și a luminat lumea.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile și Otpustul:
Ceasul intâiu și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 6 pe 4 și din Canonul cuviosului, Peasna 6 pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol către Evrei: *Fraților, aduceți-vă aminte de mai mari voștri...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul.., Stih: Puternică pre pământ va fi sămânța lui. Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea stătut-a Iisus la loc șes...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

CADE-SE A ȘTI:

Și pentru aceasta, cum se sue Dumineca Vameșului și a Fariseului.

Că se începe Dumineca Vameșului și a Fariseului, din unsprezece zile ale lui Ianuarie, după praznicul dumnezeeștei arătări, din ziua pomenirii prea cuviosului părintelui nostru Teodosie și se pogoară până la Fevruarie în 15 zile.

Și se cuvine a ști:

Că de se va întâmplă Dumineca Vameșului și a Fariseului în 11 zile ale lui Ianuarie, slujba prea cuviosului Teodosie se pune într'altă zi, când va socotì eclisiarhul.

SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia cea mică de va fi priveghere, Stihirile învierii și ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE

Fericit bărbatul, Catisma toată. La Doamne strigat-am, Stihirile învierii 3 și

a lui Anatolie 1. Și ale praznicului 3. Aceeaşi zi şi din Triod 2, îndoind cea dintâiu. Slavă a Triodului, Și acum, a Născătoarei cea dintâiu a glasului ce va fi. Vohod, Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului, ale Stihoavnei aceiaş zi dela vecernie. Slavă, Și acum, a Triodului glasul al 3-lea. La Stihoavnă Stihirile Invierii, Slavă a praznicului, Și acum a Triodului. La binecuvântarea pâinilor, Troparele: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori și a praznicului odată și cetire. Iară de nu este privighere, Troparul Invierii, Slavă, Și acum al praznicului. La pavecerniță după Cade-se cu adevărat... și după Tatăl nostru... Condacul praznicului, Slavă, Și acum, al Triodului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierii, de 2 ori, Slavă, Și acum, al praznicului. Printre Catisme, Sedelnele Invierii cu ale Născătoarei. După, Fericiți cei fără prihană... Soborul îngeresc, Ipacoi a glasului, Antifoanele și Prochimenul. Toată suflarea... Evanghelia Invierii. Invierea lui Hristos... Apoi Psalmul 50, Slavă: Ușile pocăinței... Și acum: Cărările mântuirii... Stih: Miluește-mă Dumnezeule... Și Stihira: La mulțimea faptelor mele...

Canoanele: al Invierii cu Irmosul pe 4 și al praznicului pe 4 și al Triodului pe 6. Catavasiile praznicului, după a 3-a Peasnă, Condacul și Icosul și Sedealna praznicului, Slavă, Și acum, al Triodului. După a 6 Peasnă Condacul și Icosul Triodului. La a 9-a Peasnă cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Svetilna Invierii, Slavă, a praznicului, Și acum, a Triodului. La Laude Stihirile învierii 3 și ale praznicului 3 și ale Triodului 2 pe glasul al 3-lea. Stihurile: Scoală-te, Doamne, Dumnezeul meu... și Stihira: Cunoscând suflete al meu... și al 2 Stih: Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne... Glasul Fariseului cel mult lăudător... Slavă, glasul al 8-lea: Pre Fariseul celce se îndreptă... Și acum... Prea binecuvântată ești..., Slavoslovia cea mare și Troparul Invierii numai. Ecteniile și Otpustul. Și obișnuita ieșire, întru care cântăm, Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. Și ceasul întâiu, la ceasuri, Troparul Invierii, Slavă al praznicului, Și acum, al Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru, Condacul praznicului, și cel desăvârșit Otpust. Asemenea și la celelalte ceasuri, zicem Troparul Invierii și al praznicului, iară Condacele le schimbăm.

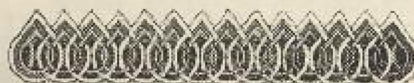
LA LITURGHIE.

Fericirile glasului pe 4, și ale praznicului, Peasna cea de rând pe 4 și ale Triodului. Peasna 6 pe 4. După Vohod, Troparul Invierii și al praznicului, Slavă, Condacul praznicului, Și acum, al Triodului. Prochimenul Duminecei după Botez, apoi al praznicului, Apostolul și Evanghelia Duminecii după Botez; și în urmă a Vameșului și a Fariseului.

CHINONICUL.

Lăudați pre Domnul din ceruri...

Și al praznicului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 12 ZILE

Sfânta muceniță Tatiana.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6 ale praznicului 3 și ale sfintei 3.**

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când te-a pogorit...

Cântare acum după praznicul Botezului lui Hristos, să cântăm credincioșii, cu gând prea curat, că iată a sosit la Iordan cu trupul, celce pururea este împreună cu Tatăl și cu Duhul, dupre firea Dumnezeirii, strigând către Ioan: Vino, Botezătorule, de mă botează, că voiu să spăl de întinăciune firea oamenilor ca un iubitor de oameni.

Cu frică îți slujesc ție, Hristoase, toate cetele îngerilor, ca unui împărat și Dumnezeu. Heruvimii nici cum nu îndrăz-

nesc să se uite la tine; iară mie (celce sunt iarbă) îmi poruncești, Stăpâne, să pipăi creștetul tău cel dumnezeesc! Ioan zice, cu totul fiind cuprins de frică. Să nu mă ardă focul cel nesuferit al înfricoșateitaledumnezeiri,Doamne.

Venit-am întrupându-mă din Fecioară, să înnoesc pre Adam în rîurile Iordanului, zice iarăși (către Mergătorul înainte) Mântuitorul și Dumnezeu. Apropie-te dar către mine, ca către Hristos, Ioane, că aceasta din fire sunt; și mă botează trupește, ca să zdrobesc capetele balaurilor celor de acolo, eu Domnul, celce ridic păcatul lumii.

Alte Stihiri, ale sfintei glas și Podobie aceeași.

Când te-ai luminat din destul cu lumina Duhului, avuția ai urît, numai cea cerească iubind. Și înbrăcându-te arătat cu tărie mucenicească, ai alergat către ostenele preste măsură, drept aceea surpând pre vrăjmașul ți-ai împletit cununi de biruință, o Tatiano, de Dumnezeu fericită.

Când ai curățit întinăciunea trupului și văpaia păcatului cu roua dumnezeescului Duh, care îți ajută, atuncia ai legat gurile fiarelor în mijlocul priveliștei, dându-ți bărbătește trupul spre chinuri, pentru aceasta surpând pre vrăjmașul, ți-ai împletit cunună de biruință, o Tatiano, de Dumnezeu fericită.

Nici sabie, nici foc, nici chinuri sau scârbe, nici foamea, nici tot felul de muncă nu au răcit dragostea ta cea către Domnul. Căci căutându-l pre el cu inimă fierbinte, toate cele văzute le-ai defăimat, Muceniță, și ai locuit în lăuntrul cămării celei dumnezeești a Mirelui, făcându-te mireasă Impăratului tuturor.

Slavă, Și acum glasul al 6-lea.

Toată firea pământenilor văzându-te gol în ape pre tine, Ziditorul cerând Botezul, se spăimânta de frică și se schimba; iară Mergătorul înainte, era cuprins de cutremur, neîndrăznind să se apropie de tine. Marea a fugit, Iordanul și-a întors repejunea, munții au săltat văzându-te și puterile cerești se mirau, zicând: o minune! Mântuitorul se desbracă, vrând să îmbrace pre oameni, cu mântuirea și cu înnoirea.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: Ingereștile puteri...

Acum să strigăm Domnului proorocește: Arătatu-te-ai nouă Mântuitorul nostru și Ziditorule și ai zdrobit, Cuvinte, gurile balaurilor în Ior-

dan ca un îndurat şi pre cei orbiţi i-ai luminat, Hristoase, cu lumina ta; bine eşti cuvântat Dumnezeul nostru celce te-ai arătat, slavă ţie.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Putere ne-ai dat nouă asupra vrăjmaşilor cu Botezul tău, Cuvinte, celorce cu dragoste ne închinăm rânduelii tale, care cu voia ta ai împlinit, deslegând pre oameni din blestemul ce a ieşit din Edem, pentru care cântăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

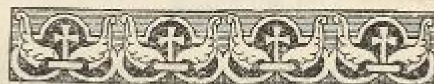
Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit, şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Ceice odinioară ne-am îmbrăcat întru Adam cu haine de piele de voia noastră, pentru cădere, desbrăcându-ne astăzi la rîurile Iordanului întru Botezul Domnului, teologhisind împreună cu îngerii, să-i strigăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea

Să cântăm credincioşii slava facerii de bine a lui Dumnezeu cea pentru noi; că făcându-se om pentru păcatul nostru, pentru curăţirea noastră, se curăţeşte în Iordan, unul cel curat şi nestricăcios sfinţindu-mă pre mine şi apele şi zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci, să luăm apă cu veselie fraţilor că Darul Duhului nevăzut se dă celorce iau cu credinţă dela Hristos Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Tropar glasul al 4-lea:
Mieluşeaua ta, Iisuse, Tatiana...
Caută la sfârşitul cărţii.
Slavă, Şi acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului, de două ori. Slavă, al Sfintei, Şi acum, iarăşi al praznicului.**

După întâia Stihologhie. Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Iordane, rîule ce te-ai mirat, văzând gol pre cel nevăzut: Văzut-am, zice şi m'am spăimântat. Şi cum n'aş fi avut a mă spăimântà de dânsul şi a mă întoarce? Ingerii văzându-l s'au înfricoşat, Cerul s'a spăimântat şi pământul s'a cutremurat şi marea s'a îngrozit şi toate cele văzute şi cele nevăzute. Hristos s'a arătat la Iordan să sfinţească apele.

Slavă, şi acum asemenea...
După a doua Stihologhie Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Fluerile păstoreşti...

Botează-se Hristos celce luminează lumea, dintru înălţime Tatăl a mărturisit, zicând: Acesta este Fiul meu întru carele bine am voit, pre dânsul să ascultaţi. Acesta

este celce luminează lumea cu milostivirea sa, celce s'a botezat şi a mântuit ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă, Şi acum iară aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 8, şi al sfintei pe 4.

CANONUL Sfintei

Facerea lui Ignatie

Peasna 1-ia, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm...

Fiind înfrumuseţată cu lumini muceniceşti, stai înaintea Preacuratului tău Mire muceniţă, cerând să se mântuiască de greşeli pierzătoare de suflet, ceice te laudă.

Avuţia cea stricăcioasă nici cum nu o ai băgat în seamă Muceniţă, cu osârdie căutând avuţia cea nestricăcioasă şi vecuitoare în ceruri şi bucurându-te ai intrat în priveliştea mucenicilor.

Slavă...

Spre chinuri, spre dureri, spre bătăi de multe feluri, ai alergat fără temere, Muceniţă, că ai avut întru ajutor Darul Mântuitorului întărindu-te.

Şi acum, a Născătoarei...

Ceeace ai născut izvorul nepătimirii, tămădueşte-mă pre mine celce sunt rănit de patimi şi din focul cel veşnic mă răpeşte, ceeace singură eşti de Dumnezeu dăruită, Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre piatra credinţei...

Întreitele valuri ale chinurilor împresurându-te, nu au putut mişcà turnul inimii tale prea lăudată, căci erà întărit pre piatra dragostei lui Hristos, căruia strigai: Nu este sfânt afară de tine, Doamne.

Celce a purtat neputinţa oamenilor a întraripat, neputinţa ta cu puterea sa. Pentru aceasta pre balaurul, ca pre un neputincios l-ai trântit la pământ, Muceniţă, strigând cu credinţă: Nu este sfânt, afară de tine, Doamne.

Slavă...

Rîurile nelegiuirii le-ai uscat, cu rîurile sângiurilor tale, fericită? Iară acum te îndulceşti de râul desfătări şi locueşti în lumină neînserată, strigând: Nu este sfânt afară de tine, Doamne.

Şi acum, a Născătoarei...

Zămislirea şi naşterea ta este mai pre sus de cuvânt că ai născut pre celce a făcut veacurile cu cuvântul, carele izbăvit de necuvântare marginile lumii, Fecioară, neispitită de bărbat, pre carele roagă-l totdeauna, să ne mântuim noi.

Irmosul:

Pre piatra credinţii întă-„rindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei, că „s'a veselit duhul meu a cântà:

„Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru şi nu este drept, afară „de tine, Doamne.

CONDACUL mucenițel, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii.

Luminat ai strălucit întru pătimirea ta, răbdătoare de chinuri, ceeace te-ai mohorît în sângiurile tale şi ca o frumoasă porumbiţă, către Cer ai zburat, Tatiano! Roagă-te dar pentru ceice pururea te cinstesc pre tine.

Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Pre urmele iubitului tău urmând, cinstită Tatiano, cu osârdie ai râvnit morţii aceluia şi patimii cei curate. Pentru aceasta ai şi aflat cămara cea cerească, purtând cununa nestricată, dupre vrednicie şi slavă nemuritoare.

Slavă, Şi acum, a praznicului, asemenea...

Ploaia cea mare vine către rîurile apelor, vrând să se boteze cu trupul. Către carele spăimântându-se dumnezeescul Mergător înainte, ziceà: Cum te voiu botezà neavând nici cum întinăciune? Cum îmi voiu tinde dreapta pre creştetul de carele se cutremură toate.

Peasna 4-a, Irmos:
Te laud pre tine...

Frumoasă statornicie a sufletului având Tatiana, strălucind cu frumuseţea bunei credinţe şi cu lumina muceniei minunat, se sălăşlueşte cu Mirele cel curat.

Pre cei fără de lege ce îţi zgâriau obrazul cu fier, îi chinuiau nevăzut îngerii cereşti, fiind trimişi dela Dumnezeu spre ajutorul tău Muceniţă, cari s'au minunat de răbdarea ta.

Slavă...

Propoveduind pre Hristos, dupre lege, ai biruit pre cei fărădelege şi te-ai adus lui jertfă fără prihană, bine primită şi prea desăvârşit, strigând: Pre tine iubindu-te, Mântuitorule, mă junghiu.

Şi acum, a Născătorei...

Către liman liniştit îndreptează-mă Mireasă a lui Dumnezeu prea sfântă, că furtuna şi valul păcatului mă viscoleşte, suflându-se cumplit de vânturile duhurilor celor viclene, care mă necăjesc.

Peasna 5-a, Irmos:
Lumina celor din intunerec...

Frica lui Dumnezeu primindu-o în pântecele cugetului, ai născut minunat duh, de mărturisire mântuitoare şi de mucenie, ceeace eşti cu cuget viteaz, pătimind tare şi biruind începătoriile cele protivnice.

Ceeace s'a împreunat cu tine prin nepătimire, urmând patimei tale celei cinstite şi

fericite, dătătorule de viață, Hristoase, pătimește cu osârdie, tăindu-i-se mădulările, strigând: Alt Dumnezeu afară de tine nu știu.

Slavă...

Cu rază luminătoare strălucești, luminându-te cu luminarea sfântului Duh. Și luminezi inimile credincioșilor risipind întunerecul păcatului, Mucenița a lui Hristos purtătoare de chinuri prea cinstită.

Și acum a Născătoarei...

Norule cel luminos al Soarelui, luminează-mi mie lumină ca să risipească întunerecul păcatelor mele. Dă-mi mână celuice sunt căzut în noroiul păcatelor, ridică-mă de unde zac; că tu singură ești îndreptarea lui Adam celui căzut.

Peasna 6-a Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Dacă a cunoscut cinstita muceniță, că ai fost întins pre lemn, Hristoase, rabdă spânzurare și zgârieturile trupului, pentru dragostea ta, Atotputernice.

Sălbatecele fiare s'au rușinat de tine când te chinuiai bărbătește în mijlocul priveliștei, ca și mai înainte Tecla ceeace a pătimit, a căreea rîvnă ai avut pururea fericită.

Slavă...

Viindu-ți îngerii cerești în mijlocul temniței, te-au luminat cu lumină, ușurându-te de dureri și mărindu-te ca pre o mielușea a lui Dumnezeu.

Și acum a Născătoarei...

Din toate neamurile te-a ales pre tine podoaba lui Iacov, pre care te-a iubit Făcătorul, Preacurată, și din tine răsărind s'a arătat.

Irmosul:

Intru adâncul păcatelor „fiind încunjurat, chem adâncul milostivirii tale cel ne„urmat, din stricăciune, Dum„nezeule, scoate-mă.

CONDACUL și ICOSUL praznicului.

Intru această lună, în 12 zile, pomenirea sfintei muceniță Tatianei.

Stih: Sabia a pricinuit Tatianei cunună neveștejită.
Care întru toate se află strălucită.
Intru această lună în a douăsprezecea zi,
Tatiana de sabie se săvârși.

Aceasta a fost din Roma cea veche, pe vremea împărăției lui Alexandru, din tată ce a fost în trei rânduri la dregătoria Ipatiei. Și dupre orânduiala bisericii, ea erà diaconiță și pentrucă mărturisià pre Hristos, o au adus la împăratul și intrând cu dânsul în capiștea idolilor, a clătit și a surpat jos prin rugăciune, idolii ce erau într'însa. De care lucru s'a bătut preste obraz și cu undițe i-au rupt pleoapele ochilor. După aceea spânzurându-o o au strujit și i-au ras capul, apoi dându-o fiarelor și focului și rămânând nevătămată i-au tăiat capul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Petru Avesalomiteanul.

Stih: Petru pre cărbuni aprinși dulce duhul își dă.
De dumnezeiasca dragoste aprinzându-i-se inima.

Acesta sporind întru bună cinstirea credinței și întru virtutea trupească, tânăr

cu vârsta, în priveliște pre Hristos a mărturisit. Deci ighemonul Elevterupolei, prinzându-l pre el și nici cu măguliri muindu-l, nici cu îngroziri înspăimântându-l prin foc s'a săvârșit, întru care sfântul a primit cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Mertie.

Stih: De Dumnezeul cel singur inalt puternic ai dorit.
Și ai fost bătut Mertie foarte cumplit.

Acesta a fost adus la Dioclitian împăratul, când el se ostășeà sub ceata maurilor și fiind silit ca să aducă jertfă idolilor și neplecându-se, a fost descins de ostășie și de cin și i s'a strujit trupul cu bătăi. Deci, răbdând el întru munci, în cât nici glas n'a scos, minune și înspăimântare da tiranului. Pentru care spre mai mult întinzându-se munca, fiindcă nu se aflà loc în trupul mucenicului, necuprins de rane, a poruncit să se sloboadă din munci și să se arunce în temniță. Deci, trecând opt zile și mult sânge curgând din răbdătorul lui trup, și multă mireazmă făcându-se, apoi obosit de dureri fericitul și-a dat cinstitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfinții opt mucenici dela Niceia, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Ceată oarecarea de opt la număr omoară sabia,
Vrând să afle viața veacului al optulea.

Intru această zi, sfânta muceniță Evtasia de sabie s'a săvârșit.

Stih: Insuși lui Dumnezeu Mântuitorului lumii,
Evtasia și-a dat capul prin tăierea sabiei

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și de minuni făcătorul Ilie.

Stih: Alt făcător de minuni Ilie s'a arătat.
Acest Ilie făcător de minuni cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna a 7-a, Irmos.

Porunca cea protivnică.

Tăindu-te tare cu sabia, ai răbdat cu tărie tăierea țâțelor, ca o nebiruită și cu foc din Cer ai ars muceniță pre ceice nu vreau să se închine lui Dumnezeu, pre carele toată făptura mărindu-l, îl laudă.

Purtând în inimă dumnezeescul foc al dragostei tale, Hristoase, cea pururea pomenită nu s'a temut de focul cel asemenea cu dânsa rob, asemănându-se la bărbăție și la tărie tinerilor celor mai de 'nainte.

Slavă...

Sălbăticia fiarelor s'a supus ție, căscările leilor le-ai trecut nevătămată, mărindu-te pre tine Dumnezeu, pre carele l-ai slăvit, plinind patimile lui în trupul tău prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei...

Ceeace ai născut nouă viață Ipostatnică, care cu moartea pre moarte arătat o a pierdut, omoară patimile trupului nostru, cari te cinstim pre tine cu credință curată, ca pre o Născătoare de Dumnezeu și proslăvită.

Peasna 8-a, Irmos.

Pre ceice s'a pogorit...

Impodobindu-te cu bunătăți, te-ai înfrumusețat cu podoabele muceniei și te-ai logodit cu Mirele cel mai frumos decât toți oamenii, strălucind cu frumusețea nemuririi, Tatiano, de Dumnezeu cugetătoare.

Impreună cu slujitorii cei

fără de trup, preamăreai la închisoare pre mărirea dumnezeeştei străluciri şi rămâind neapropiată de toţi ceice erau ţinuţi de întunerecul înşelăciunii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Struncinarea mădulărilor tale, a slăbit meşteşugirile vrăjmaşului şi curgerea sângiurilor a uscat păraele cele cumplite ale nedumnezeirii, arătându-se nouă noian de minuni, Preacurată.

Şi acum, al Născătoarei...

Mântueşte, milostiveşte-te spre noi ceeace ai născut mai pre sus de cuvânt, pre îndurătorul Dumnezeu Mântuitorul, ridicând dela noi arsurile cugetelor şi zăduful patimilor, cu rugăciunile tale maică curată Fecioară.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu „foc la tinerii evreeşti şi vă„paia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lău„daţi-l lucrurile, şi îl prea în„nălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu Cuvântul...

După chinurile cele multe, cumplitul judecător, te-a pus la osânda sabiei, Muceniţă, la a căreea suire s'au veselit cetele cele îngereşti, iară Hristos te-a încununat pre tine, cu dreapta cea atotputernică, ca pre una ce te-ai chinuit dupre lege.

Impreună cu cetele cele prea luminate ale mucenicilor te-ai sălăşluit, şi apropindu-te mai arătat la Dumnezeu, vezi celece văd îngerii şi ca o fecioară curată locueşti în cămara Mirelui tău rugându-te să se mântuiască ceice cu dragoste te cinstesc.

Slavă...

Izvor pecetluit şi grădină închisă, Dar cinstit şi sfinţit, mireasă a lui Hristos nestricată, jertfă şi junghiere, mieluşă şi frumoasă porumbiţă a Stăpânului tuturor te propoveduim, Tatiano.

Şi acum, a Născătoarei...

Ceeace primeşti glasurile celorce cu credinţă cer dela tine folosinţă, care singură eşti scăparea credincioşilor mântueşte,milostiveştete,Stăpână, păzeşte de stricăciune şi de toată asuprirea pre ceice cu dragoste şi cu credinţă pururea te măresc.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupându-

„se pentru noi credincioşii cu „un gând întru laude îl mărim.

SVETILNA

Podobie: Arătatu-s'a Mântuitorul....

Pentru dragostea lui Hristos ai răbdat chinuri, tu, Tatiano, cea cu gând vitejesc şi puterea dracilor vitejeşte o ai pierdut. Pentru aceasta toţi cu credinţă te fericim.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Arătatu-s'a Mântuitorul, Darul şi Adevărul, în repejunile Iordanului şi pre ceice erau întru întunerc şi în umbră dormiau i-a luminat. Pentrucă a venit şi s'a arătat lumina cea neapropiată.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie Ingereştile puteri...

Lumină din lumină fiind Iisuse al meu lumină, ne-ai luminat pre noi cu strălucirea ta cea negrăită, ca ceice eram mai 'nainte orbiţi de şarpe în Edem. Acum văzând lumina la Iordan, toţi cântăm luminii tale cu credinţă: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Tăinuitorule ispravnice al înfricoşatelor taine, Mergătorule înaintea bucuriei şi însuţi văzătorule al Duhului, roagă-te Cuvântului carele s'a botezat de tine precum bine a voit, să ne dea nouă pururea iertare păcatelor, cari cântăm lui: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Să ridicăm credincioşii cu înţelegere inimile, să alergăm degrab la râurile Iordanului şi să vedem pre Ziditorul, trupeşte botezându-se de Ioan Mergătorul înainte şi cu dânsul pre Dumnezeu cuvântând să zicem: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, Şi acum, asemenea...

O! ce rânduială dumnezeiască, mai pre sus de gând. Cum Făcătorul a stătut înaintea făpturii şi-şi pleacă capul la dânsul, căci ne aduce nouă prin pildă chipul smereniei, celorce suntem luminaţi întru el, pentru care cântăm: Bine eşti cuvântat cel ce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirie, din Canonul praznicului. Peasnă 7-a pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfinţii mucenici Ermil şi Stratonic.

Intru această zi, se cântă împreună şi slujba sfinţilor părinţi, celor ucişi în Sinaiu şi în Rait. Pentrucă în 14 zile se odovăeşte praznicul sfintei dumnezeeştei arătări.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale Mucenicilor 3 şi ale Cuvioşilor 3.**

Stihirile Mucenicilor glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Ermil cel slăvit, Stratonic cel cugetător de Dumnezeu, doimea cea minunată, mărturisind pre Treimea cea nezidită, după multe chinuri şi munci au biruit înşelăciunea mulţimii dumnezeilor şi încununându-se cu diademe de biruinţă se roagă să se dăruiască lumii pace şi mare milă.

Făcându-te slugă Cuvântului mucenice Ermile, din alegerea dumnezeescului Duh şi cu amestecarea sângelui văpsind veşmântul preoţiei, cu adevărat mai sfinţită o ai făcut şi mai luminoasă. Şi acum te-ai mutat la locaşurile împărăteşti cele înţelegătoare, făcându-te rugător fierbinte pentru ceice te cinstesc.

Suferind legături din poruncile judecătorului, v'aţi băgat în coşniţă şi primind amândoi sfârşit fericit şi innecare în ape, înţelepţeşte aţi înnecat într'nsele pre meşteşugitorul vrăjmaş şi acum petreceţi în ceruri cu bucurie, rugându-vă pentru toţi, vitejilor mucenici.

Alte Stihiri ale cuvioşilor Părinţi, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi sfinţilor...

Tare v'aţi nevoit sfinţilor suferind viteješte, cu răbdarea, năpădirea varvarilor şi puindu-vă sufletele cu osârdie înaintea sabiilor, v'aţi încununat cu cununi muceniceşti şi cu îngerii acum petreceţi dupre vrednicie. Multă este răbdarea vostră şi mai mari darurile. Rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Cuvioşi ai lui Hristos, nebăgând în seamă cele trecătoare ale vieţii, de bună voie v'aţi chinuit, supuind viteješte cugetul trupului şi prin sabie săvârşindu-vă întru Hristos, acum dupre vrednicie cu îngerii petreceţi. Pentru aceasta cinstind pomenirea voastră vă rugăm, ca să vă rugaţi să se mântuiască sufletele noastre.

Bine vieţuind sfinţilor şi viteješte urmând chinurilor muceniceşti, dupre vrednicie aţi luat din Cer darurile. Săbiile voi nu le-aţi băgat în seamă, răbdând munci asemenea lor. Ca împreună cu dânşii să vă încununaţi cu cununa muceniei. Rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Studit.

Cuvioşilor părinţi cugetând ziua şi noaptea în legea

Domnului, v'aţi învrednicit a vă face împreună săditi cu lemnul vieţii şi roada voastră a odrăslit cununi muceniceşti. Deci având îndrăznire către Dumnezeu puitorul de nevointe, cereţi şi nouă iertare şi mare milă.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Astăzi făptura se luminează, astăzi toate se veselesc cele cereşti împreună şi cele pământeşti, îngerii şi oamenii se amestecă. Că unde este venirea Impăratului şi rânduiala vine. Deci, să mergem la Iordan să vedem toţi pre Ioan, cum botează creştetul cel nefăcut de mână şi fără păcat. Pentru aceasta apostolescul glas aducând, cu un glas să strigăm: Arătatu-s'a Darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor, luminând şi dând credincioşilor mare milă.

LA STIHOAVNĂ,

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Arătatu-s'a strălucirea slavei cea părintească, în rîurile Iordanului, curăţind cu Botezul, întinăciunea sufletelor noastre.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Primeşte ca o slugă, proorocule Ioane, pre Mântuitorul lumii şi botează pre Făcătorul, spre înnoirea oamenilor.

Stih: Ce-ţi este ţie Mare că ai fugit, şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Venit-a luminarea, izbăvirea s'a arătat în rîurile Iordanului, să ne adunăm dar ca să ne curăţim şi să cântăm pre iubitorul de oameni.

Slavă, glasul al 8-lea.

Vieţuind viaţa cea întocmai cu îngerii, prin ostenele sihăstreşti, cuvioşilor părinţi, şi plecând înfrânării trupul, ca pre un rob l-aţi supus Duhului. Şi făcându-vă lucrători, poruncilor Domnului, aţi păzit frumuseţea chipului cea dintâiu şi aţi săvârşit nevoinţele muceniceşti, prin sudorile cele sihăstreşti. Şi împodobindu-vă cu cununi îndoite, neîncetat rugaţi-vă Mântuitorului, ca să ne mântuim noi.

Şi acum, a praznicului, asemenea:

Oştile îngereşti s'au spăimântat de lucrul ce s'a văzut astăzi în Iordan, gol stând tu, Mântuitorule, în ape. Şi prea curatul tău creştet plecându-ţi să te botez dela Ioan; că tu sărăcind de bună voie, lumea ai îmbogăţit, Doamne, slavă ţie.

Troparul Mucenicului, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne...

Slavă, al Cuvioşilor, asemenea:

Dumnezeul părinţilor noştri...

Caută la sfârşitul cărţii.

Şi acum al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului odată și al Mucenicilor. Slavă al Cuvioșilor, Și acum, iară al praznicului.**

După întâia Stihologhie, Sedealna Cuvioșilor glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Botezatu-v'ați cu întreit chip, al treilea Botez cel prin credință. Intâiu Botezul focului cel prin apă și prin dumnezeescul Duh și al doilea prin lacrimi în Raito și în Sinai, sihăstrindu-vă cu tărie și săvârșind pre pământ viață întocmai cu îngerii fericiților și al treilea ca niște berbeci aleși, junghiindu-vă pentru Hristos Dumnezeu; pre acesta neîncetat îmblânziți-l să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a praznicului glasul al 3-lea.

Pododie: Fecioara astăzi...

Stăpânul astăzi a venit la Iordan, botezându-se în ape dela dumnezeescul Mergătorul înainte. Și de sus Tatăl a mărturisit lui: Acesta este Fiul meu cel iubit și Duhul s'a arătat cu chip strein de porumb preste dânsul.

După a doua Stihologhie, Sedealna Cuvioșilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Locuind în pustie cu bună credință lui Dumnezeu și postind cu înfrânarea de patimi, arătat ați înflorit ca finicul, roduri hrănitoare de suflet ale bunătăților, de Dumnezeu purtătorilor, aducând oamenilor dulceață mai bună decât mierea. Pentru aceasta și mărim cu credință pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Apele Iordanului le-ai sfințit, stăpânirea păcatului o ai sfărâmat, Hristoase, Dumnezeul nostru. Plecatu-te-ai pre tine sub palma Mergătorului înainte și ai mântuit din înșelăciune neamul omenesc. Pentru aceasta te rugăm, mântuește lumea ta.

Psalmul 50.

CANOANELE

Al praznicului cel de al doilea cu Irmosul pe 6, și ale sfinților 2 pe 8.

CANONUL mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Mărirea mucenicilor tăi o laud, Mântuitorule.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a glasul al 8-lea Irmos:

Să cântăm Domnului...

Cinstiți ca niște stele luminate de Dumnezeu, v'ați arătat la întărirea Bisericii înțelepților, luminându-ne pre noi cu luminări, dumnezeești mucenicilor.

Arătatu-v'ați ca niște jăratece înțelegătoare, aprinzându-vă cu focul Duhului, pururea pomeniților și văpaia idolilor o ați stins cu rîurile sângiurilor voastre.

Spălându-vă cu apele lui

Hristos, celuice a înnecat în râuri necredinţa noastră, aţi uscat gârlele nedumnezeirii mucenicilor.

A Născătoarei...

Incetează-mi curgerile păcatelor mele, ceeace ai veştejit stricăciunea morţii, cu naşterea ta. Şi-mi dă umilinţă, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Alt CANON al Cuvioşilor.

Al cărui Acrostih la Greci este acesta:

A lăudă nevoinţele părinţilor mare lucru este.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul Mării Roşii...

Făcându-vă cu chip luminos prin sihăstrie, prea fericiţilor, cu adevărat v'aţi arătat cu chip dumnezeesc, prin vărsarea sângelui. Pentru aceasta vă şi veseliţi, împreună cu sihastrii lui Hristos şi cu mucenicii.

In marea lacrimilor voastre, mai întâiu aţi înnecat (înţelepţilor) pre Faraon cel înţelegător, iară pre urmă cu curgerea sângiurilor, l-aţi omorît şi l-aţi trimis la pierciune.

Dătătorul de lumină, Domnul luminând patimile voastre slujitori ai lui Hristos, v'aţi săvârşit cu răbdare sihăstria, luminat şi arătat, strălucind mai mult decât razele soarelui.

Slavă..

Nici întristarea, nici iuţimea durerilor, nici depărtarea de tot de grijile lumeşti, mucenicilor, nici năvălirea cea sălbatecă a varvarilor, nu v'au depărtat pre voi de nădejdea cea mai bună.

Şi acum, a Născătoarei...

Domnul cel din fire neîncăput întru toate, încape întru tine, Stăpână, făcându-se om pentru milostivire, ca să mântuească pre oameni, în negrăita lui iubire de oameni.

Peasna 3-a, Irmos:

Frica ta, Doamne...

Urând nestatornicia celor trecătoare, aţi poftit desfătarea cea netrecătoare, a celor viitoare, vitejilor ostaşi ai lui Hristos Impăratului tuturor.

Viteješte aţi stătut improtiva celuice poruncea fărădelege, ca să vă plecaţi la necredinţă, cugetătorilor de cele dumnezeeşti, şi aţi aflat cununi de biruinţă din ceruri.

Chipurile înşelăciunii le-aţi surpat la pământ, neînşelătorilor mucenici ai lui Hristos. Iară pre sine-vă v'aţi ridicat

locaşuri cinstite şi stâlpi ai cunoştinţii de Dumnezeu.

A Născătoarei...

Sabia care mai'nainte se întorceà asupra mea, îmi dă mie acum intrări, înfruntându-se de suliţa care a împuns pre cel născut din tine, Maică Fecioară.

Alt Canon Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Cu cuget zdrobit slujind lui Dumnezeu, aţi zdrobit semeţia vrăjmaşului, fericiţilor, zdrobindu-vă cu sabia şi omorându-vă.

Vitându-vă, înţelepţilor, la vecuirea celor stătătoare, v'aţi lepădat de târâturile celor nestătătoare şi curgătoare. Pentru aceea vă fericiţi cuvioşilor mucenici.

Slavă...

Supuindu-vă legii cei dumnezeeşti cu cuget bine credincios, dulceţile trupului le-aţi omorît prin înfrânare, şi acum nevoindu-vă, aţi luat slavă.

Şi acum, a Născătoarei...

Prea sfântă care ai născut pre Cuvântul cel prea sfânt, sfinţeşte-ne nouă sufletele şi trupurile, carii te fericim pre tine, cea fără prihană.

Irmosul...

Nu întru înţelepciune şi „în putere şi în bogăţie ne „lăudăm, ci întru tine înţe-„lepciunea Tatălui cea Ipo-„statnică, Hristoase. Că nu „este sfânt afară de tine, iu-„bitorule de oameni.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.

Sedealna Mucenicilor, glasul 1-iu.

Podobie : Mormântul tău...

In ape dimpreună aţi luat fericitul sfârşit înţelepţilor, înnecând pre Veliar într'însele cu Darul Dumnezeului nostru, Mucenicilor. Pentru aceasta luând cununi ca nişte purtători de biruinţă, vă veseliţi cu cetele îngerilor. Cu carii împreună, aduceţi-vă aminte şi de noi.

Slavă, a Cuvioşilor, glasul al 4-lea.

Podobie... Degrab ne intâmpină...

Arătându-vă ca nişte streini şi nemernici, şi făcându-vă colibi în pustietăţi, cu adevărat aţi sihăstrit Cuvioşilor, împodobindu-vă goliciunea cu îmbrăcămintea bunătăţilor, asemănându-vă dimpreună patimilor lui Hristos. Pentru aceasta aţi primit şi junghiere dela varvari.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Hristos Dumnezeul nostru celace se îmbracă cu lumină.

ca, cu o haină, se îmbracă acum cu rîurile Iordanului, pre carele Tatăl de sus mărturiseşte şi de jos slava Duhului, care a venit preste dânsul ca, către cel de un scaun cu Tatăl. Acesta este celce luminează şi ne sfinţeşte pre noi!

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne...

Ca o slugă a Cuvântului mucenice Ermile, cu cuvintele tale ai înfruntat cu osârdie nebunia cea necuvântătoare a celor fărădelege.

Cugetătorii de Dumnezeu propoveduind o fire a Dumnezeirii, o putere şi o domnie, au defăimat înşelăciunea mulţimii dumnezeilor.

Zgâriindu-te spânzurat şi cu chinurile fiind înconjurat, ai rămas neclătit pătimitorule, mucenice Ermile, cugetătorule de Dumnezeu.

Al Născătoarei...

Cu lenevire dormind şi fiind acoperit cu păcatul, povăţueşte-mă către pocăinţă, ca ceeace eşti Maică prea curată a Cuvântului.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Nebiruindu-vă de patimile trupului, aţi biruit pre vrăjmaşi şi omorându-vă cu sabia prea fericiţilor, v'aţi mutat împreună către viaţa cea cerească, bucurându-vă.

Omorându-vă mai 'nainte de moarte cu înfrânare de bună voie cuvioşilor, cumplit v'aţi omorît de bună voie, prin săbiile celor fărădelege şi v'aţi încredinţat de viaţa cea fără de moarte.

Ca nişte miei v'aţi hrănit cu înfrînarea şi ca nişte berbeci aleşi omorându-vă de mâinile lupilor celor vărsători de sânge, v'aţi adus la viaţa cea veşnică, Cuvioşi ai lui Hristos.

Slavă...

Preoţii şi bătrânii şi tinerii ceice locuiau la Muntele Raito şi la Sinai, s'au făcut mucenici, vieţuind cu cuviinţă şi moarte silnică murind.

Şi acum, a Născătoarei...

Domnul cel mai 'nainte de veacuri, arătându-se din Fecioară prunc tânăr şi făcându-se om, înnoeşte omenirea. Să-i cântăm lui: Slavă puterii tale, Doamne.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Norii chinurilor, nu au acoperit vitejia voastră, mucenici prea lăudaţi, căci mai mult decât soarele

s'au arătat, povăţuind la lumină pre ortodoxi cu lumina bunei credinţe şi risipind întunerecul dracilor.

Trecând preste hotarele omenirii de Dumnezeu fericiţilor şi unindu-vă (prin curăţiri desăvârşit) cu cel mai pre sus de fire, cu tăria gândului, aţi suferit chinurile cele amare şi zgâriiturile şi muncile.

Vitejeşte ai stătut împrotiva judecătorului, mărite mucenice Ermile, şi te-ai învrednicit a auzi glas din Cer prea fericite, să vorbeşti cu dragoste cu celce te-a chemat, ca cu un puitor de nevoinţe şi întăritor mucenicilor lui.

A Născătoarei...

Ca o frumoasă, ca o împodobită, ca una ce străluceşti întru curăţie, ai întrupat pre Cuvântul cel frumos întru frumuseţe, Maică Fecioară, şi ai născut pre celce dă tuturor fiinţă din bogăţia bunătăţii, cu lucrare dumnezeiască.

Alt Canon, Irmos:

Tu, Doamne lumina mea...

Arătatu-v'aţi raiu desfătării, având în mijlocul vostru lemn de viaţă pre Domnul, carele a primit sângele vostru ca o jertfă.

Curgerile sângiurilor împreunându-le cu curgerile lacrimilor voastre purtătorilor de Dumnezeu, într'însele aţi înnecat pre şarpele cel în multe chipuri.

Slavă...

Veselia lui Dumnezeu v'aţi învrednicit a o vedeà şi bucurie veşnică aţi luat fericiţilor, pentru ostenelile şi trudele voastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Născut-ai pre Dumnezeu mai pre sus de cuvânt şi de cuget şi ai rămas după naştere ca şi mai'nainte de naştere, Fecioară Curată de Dumnezeu dăruită.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciune înalţ către Domnul...

Umplându-vă de ape făcătoare de viaţă, v'aţi lepădat în curgerile râurilor, şi întru acelea luându-vă sfârşitul, aţi înnecat pre mai marele răutăţii şi acum ne izvorîţi nouă izvoare de tămăduiri, prea lăudaţilor.

Băgându-vă cu osârdie în coşniţă v'aţi dat adâncimii, purtătorilor de chinuri, şi v'aţi suit către viaţă dumnezeiască, vitejilor, aflând cu bucurie cele din veac nădejdii,

sfinţilor mucenici, mari cugetătorilor.

Arătatu-te-ai, Stratonice, mucenice, (când te chinuiau şi te băteau amar) stâlp de răbdare nemişcat, răzemat de temeiul credinţii, pierzând prin cuvinte şi prin fapte împrotivirea gonacilor.

A Născătoarei...

Patimile sufletului meu celui neputincios şi durerea inimii Fecioară şi răzvrătirile gândului meu cele de multe feluri, vindecă-le, Născătoare de Dumnezeu, ca o milostivă. Şi încetează rogu-mă viforul cel cumplit al patimilor mele.

Alt Canon Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Rupând legăturile doririi lumeşti, prin sihăstrie, v'aţi deslegat de legăturile trupului cu moarte silnică, şi v'aţi legat cu dragostea cea nedeslegată a Ziditorului.

Cu vieţuirea cea înaltă arătându-vă ca nişte munţi, pre celce îngrozeà că va să piardă munţii şi toată zidirea în puterea sa, l-aţi supus sub picioarele lui Hristos.

Slavă...

Adăpându-vă cu apele lacrimilor fericiţilor, ca un pământ bun şi gras, rodiţi spicul muceniei, carele se păstrează în jitniţile cele veşnice ale lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei...

Adormi valurile patimilor trupului meu, cu rugăciunea ta cea neadormită, Fecioară, rogu-mă, şi să nu mă dai să adorm, în somnul cel prea greu al păcatului.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica „strigă către tine, de sângele „dracilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milostivire „din coasta ta.

CONDACUL cuvioşilor, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Din gâlceava lumii aţi fugit şi la limanul cel lin v'aţi mutat, prin sângiurile muceniei şi cu ostenelile postniciei v'aţi încununat. Pentru aceasta v'aţi şi arătat cu mucenicii şi cu cuvioşii împreună locuitori.

ICOS.

Mădulările cele de pre pământ omorîndu-vă, cu omorâciunea cea de viaţă purtătoare, patima lui Hristos aţi închipuit, mai întâiu întru buna postnicie şi a doua oară iarăş întru pătimire. Pentru aceasta însuşi şi îndoite cununi v'a trimis capetelor voastre sfinţilor părinţi, gătindu-vă locaşul ceresc şi locul cel veşnic; unde acum bucurându-vă, v'aţi arătat cu mucenicii şi cu cuvioşii împreună locuitori.

Intru această lună în 13 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Ermil şi Stratonic.

Stih: Coşniţa este corabie lui Ermil şi Stratonic.
Cari obştească înnotare au făcut intru adânc.
In această lună în a treisprezecea zi,
Ermil şi Stratonic înnecaţi în Dunăre se săvârşi.

Acesta a fost pe vremea lui Lichinie împăratul, şi erà sfântul Ermil dupre rânduiala bisericii diacon; carele stând înaintea împăratului şi mărturisind numele lui Hristos, întâiu la bătut cu nişte toiege de aramă peste fălci, apoi şi bătut şi chinuit cu multe rane, îndemnà pre Stratonic prietenul său, să se îmbărbăteze şi să nu se spăimânteze, pre carele îl dureà inima de chinurile lui. Că atunci când băteau pre sfântul Ermil cu toiege, întorcându-se şi văzându-l Stratonic, a plâns şi îndată se pricepù că erà la un gând şi la o voinţă cu dânsul. Deci întrebându-l împăratul, mărturisì că este creştin şi s'a aruncat împreună cu Ermil în apa Istrului adică în Dunăre, unde amândoi şi-au primit fericitul sfârşit. Şi se face soborul lor în biserica arhanghelului Mihail, care este la Oxia.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Iacov cel din Nisibe.

Stih: Iacov cel cu firea muritor,
Erà de necuviinţă a nu muri cu cei asemenea muritori.

Acesta a fost născut şi crescut în marea cetate Nisibe. Iubind viaţa cea paşnică şi liniştită, s'a suit pe vârfurile înalţilor munţi de acolo şi sufereà fericitul vitejeşte, vara adică arsura, iară iarna gerul şi ghiaţa, hrana lui erau ierburile cele sălbatice, iară băutura puţină apă, şi îmbrăcămintea lui erà un singur acoperământ; şi în scurt aşà îşi dărăpănà trupul, neîncetat aducând sufletului duhovnicească hrană. De aicea i s'a făcut lui îndrăzneală către Dumnezeu şi mai 'nainte vedeà cele viitoare şi Dar spre facerea de minuni, a primit din Darul sfântului Duh; căci trecând oarecând pe la un loc şi văzând oarecare femei că stau la un izvor fără ruşine, izvorul l-a uscat, iară perii capului lor au făcut să se înălbească, fiind rugat apoi a făcut să izvorască iarăş apă; iară pre femeile acelea, le-a lăsat să rămâe întru aceeaş stare. Şi pre oare carele judecător Pers, ce a făcut o judecată strâmbă, l-a îngrozit. Căci aflându-se acolo o piatră mare, blestemându-o pre aceasta sfântul o a zdrobit, în cât s'au îngrozit ceice stau de faţă şi priveau. De care temându-se şi judecătorul, a înnoit judecata cea dinainte şi a dat altă dreaptă hotărîre şi oarecari săraci cu chip de batjocură, închipuind pre unul dintre ei că este mort şi rugându-se fericitului carele treceà pe acolo, ca să ià ceva dela el, cu adevărat pre acela l-a trimis morţii, şi iarăş fiind rugat l-a înviat. Şi când s'a făcut episcop patriei sale Nisibe şi a fost faţă la sinodul din Nicheea, unde s'a anatimatisit spurcatul Arie când el se sârguià să fie primit în biserică să slujească împreună prin chip viclean, a murit prin rugăciunea acestui mare Iacov. Dar şi lui Savorie împăratul Perşilor, carele s'a dus să înconjure Nisibe şi multe meşteşugiri a făcut şi se găteà să intre în lăuntru, numai arătându-se sfântul, spre fugă pre Perşi i-a întors, nor de muşte şi de ţânţari războindu-se cu ei, de cari caii şi elefanţii îmboldindu-se şi rupând legăturile fugeau; care văzând împăratul şi de nedumerire cuprinzându-se, s'a întors la ale sale nelucrător. Intru aceste prea mari faceri de minuni, dumnezeescul Iacov izbândind şi plin de zile făcându-se, s'a odihnit.

Intru această zi, sfântul mucenic Atanasie, bătut cu toiege s'a săvârşit.

Stih: Bătăilor Atanasie te-ai dat pre sine,
Grăbind ca să mori, pentru ca să vieţueşti mult mai bine.

Intru această zi, sfântul Pahomie şi Papirin, în apă s'au săvârşit.

Stih: Asemenea sfârşit şi Papirin a aflat,
Precum tu, Pahomie fiind în apă aruncat.

Intru această zi, innoirile proorocului Ilie la monastirea din Valea adâncă.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Maxim Cavsocalivitul, carele în sfântul munte al Atonului a sihăstrit la anul una mie trei sute douăzeci, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Maxim cu bunătăţile pre toţi i-a întrecut.
De şi acum în anii aceşti mai de pre urmă a sihăstrit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Din gura ta ai izvorît, Cuvioase, izvorul cel curgător de miere, carele a potolit amărăciunea trândăvirii pătimitorului Stratonic, Ermil celce a strigat: Dumnezeule bine eşti cuvântat în veci.

Toiag de putere ţiind Crucea cea mântuitoare viteazule mucenice şi răbdând toiege, cu osârdie cânţi Ziditorului tău, Ermile: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Celce a mântuit minunat din pântecile chitului pre prorocul cel ţinut într'însul, acela mântueşte după sfârşit din apele gârlelor, moaştele voastre cele purtătoare de biruinţă, purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei...

Ca să deslegi blestemul Evei, Hristoase, te-ai sălăşluit în pântecele cel fără prihană, izvorînd izvoare de bună cuvântare, celorce strigă: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Preacurată.

Alt canon, Irmos:

Tinerii cei din Avraam...

Fiind străluciţi cu strălucirile înfrânării şi luminaţi cu sfinţite pătimiri sfinţilor, arătat v'aţi mutat către lumina cea neapusă, făcându-vă fii zilei.

De dulceţile cele din lume înstreinându-vă de bună voie, minunat v'aţi unit cu celce s'a arătat în trup oamenilor, moştenind bunătăţile cele veşnice şi nepieritoare, Cuvioşilor.

Slavă...

Dumnezeescul Pavel şi Ioan, şi Teodul şi Nil şi împreună toţi postnicii şi slăviţii mucenici, celce au murit şi au vieţuit, prea lăudat să se fericească.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre tine ceeace ai purtat cu adevărat în pântece mana vieţii, te însemnă prea arătat de demult năstrapa cea purtătoare de mană. Binecuvântată eşti tu între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Bătându-te şi cumplit cu sabia tăindu-te şi de mulţimile necazurilor încunjurându-te, pururea pomenite Ermile, lui Stratonic te-ai făcut povăţuitor către faptele dreptei credinţe, cu carele şi strigai: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Cei neplecaţi cu cugetul şi viteji la patimi şi vrednici darurilor celor cereşti, pietrile

cele de mult preţ, turnurile cele de pază credincioşilor, poruncindu-li-se să se închine pietrilor, nu le-au dat cinste. Iară lui Dumnezeu Stăpânului tuturor strigau: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Coastele tale săpându-le tiranul cu unghiile, şi cu săbiile tăindu-te fără de milă, nu ţi-ai abătut gândul ce erà întărit cu dragostea cea dumnezeiască, şi priveai prin cuget frumuseţea Mântuitorului, căruia acum bucurându-te, cu îndrăsneală strigi: Popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

A Născătoarei...

Celce în toate este desăvârşit şi cu firea neapropiat, s'a arătat mie apropiat, îmbrăcându-se cu trup din tine cea neispitită de nuntă, pre carele cu osârdie roagă-l să risipească sarcina fărădelegilor mele şi să mă mântuiască pre celace cânt: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil...

Prea mare ceată de cuvioşi împodobită cu vitejii sihăstreşti, arată astăzi pre toţi dănţuitori dumnezeeşti, ca să o laude pre ea şi lui Hristos să cânte: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Junghiatu-v'aţi ca nişte miei, tăindu-vă de săbiile varvarilor, şi v'aţi adus jertfe desăvârşit, Cuvântului carele s'a jertfit, şi v'aţi sălăşluit în locaşurile celor întâiu născuţi, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Goli fiind de toată dulceaţa cuvioşilor părinţi, aţi desbrăcat pre vrăjmaşul cel prea rău, carele a desbrăcat pre strămoşi şi luându-vă podoaba sfântă ca nişte pătimitori, pre acela l-aţi îmbrăcat cu ruşine, înţelepţilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Iarăş se deschide (prin tine) raiul cel dintâiu, de Dumnezeu dăruită Fecioară, şi se aduce înlăuntru omul cel osândit dintâiu, şi prea cu adevărat se îndumnezeeşte frământătura oamenilor celorce strigă: Toate fǎpturile lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele deschi„se în groapă le-a încuiat, şi „puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se, ti„nerii cei iubitori de buna cre„dinţă, strigând: Binecuvân-

„taţi toate lucrurile Domnului „pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu s'a tot auzul...

Trecând noianul chinurilor (cu vetreala lui Hristos) mucenicilor, v'aţi aşezat la limanul odihnei, unde sunt cetele mucenicilor, adunarea drepţilor, unde este lumina cea neapusă şi bucuria celorce prăznuesc întru Duhul.

Cei de Dumnezeu luminaţi viteji mărturisitori ai adevărului, trecând întunerecul cel adânc al chinurilor, au mânecat către Soarele cel neapus, carele a strălucit mai 'nainte decât luceafărul, şi acum luminează lumina mântuirii sufletelor noastre.

Astăzi săvârşind Biserica lui Hristos sfântă pomenirea muceniciei voastre prea fericiţilor, face praznic de veselie şi luminos, slăvind pre Dumnezeu celce v'a dat vouă cununi, mărindu-vă pre voi ca pre nişte slugi.

Ridicatu-v'aţi cu adevărat sfinţilor către înălţimea lăudată a muceniciei şi aţi luat săvârşirea poftei voastre întru adevăr fericiţilor, luând împărăţia lui Dumnezeu cea nemişcată mucenice Stratonice, împreună cu Ermil cel înţelept şi de Dumnezeu cugetător.

A Născătoarei...

Milostiveşte-te spre mine Mântuitorule celce te-ai născut şi ai păzit (după naştere) nestricată, pre ceeace te-a născut, când vei şedeà să judeci faptele mele, trecând nelegiuirile şi păcatele mele, ca celce eşti fără de păcat, ca un Dumnezeu milostiv şi iubitor de oameni.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Veniţi să mărim cu glas mare (prin sfinţite cântări) pe cuvioşii părinţi, cari au vieţuit cu cuviinţă la Raito şi la Sinai şi cu bună credinţă s'au nevoit.

Cât sunt de lăudate ostenelele voastre cele sihăstreşti purtătorilor de chinuri! Cât sunt preste măsură nevoinţele cu care aţi biruit pre înşelătorul! Cât este de minunată lupta, prin care dupre lege v'aţi încununat.

Trupul şi sufletul v'aţi dăruit Domnului, dupre cuviinţă şi sfinţindu-vă cu sudorile înfrânării, cu curgerile sângiurilor din trup aţi uscat marea răutăţii cei varvariceşti.

Slavă...

Pomenirea voastră cea luminată de Dumnezeu, luminându-se cu răsăriturile ostenelilor voastre cele pentru

Hristos fericiţilor, luminează cugetele tuturor cu Darul dumnezeescului Duh, carele lucrează toate.

Şi acum, a Născătoarei...

Se cutremură Heruvimii de Cuvântul, celce şade pre dânşii negrăit. Văzându-l prunc ţiindu-se în braţele tale cele de maică, prea sfântă Stăpână, ceeace eşti mai înaltă de cât toată zidirea.

Irmosul:

Hristos piatra cea netă„iată de mână, cea din mar„ginea unghiului, din tine „muntele cel netăiat, Fe„cioară s'a tăiat adunând „firile cele osebite. Pentru „aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Cântând cu dragoste sfinţita prăznuire a lui Ermil cugetătorul de Dumnezeu, toţi să slăvim pre Hristos, carele s'a botezat astăzi de Ioan în râurile Iordanului, şi împreună a proslăvit pre aceştia, ca pre nişte dumnezeeşti mucenici ai lui.

Slavă, altă Svetilnă.

Prin ostenelele sihăstriei desăvârşit aţi omorît pre şarpele începătorul răutăţii. Iară la sfârşitul vostru aţi luat cununile muceniciei. Lauda părinţilor şi slava mucenicilor, mulţimea cea pururea prăznuită a minunaţilor părinţi din Raito şi Sinai.

Şi acum, a praznicului.

In ziua de astăzi s'a făcut zi de lumină neapusă, că Hristos adevărul a venit acum de s'a arătat. Să-l lăudăm pre el cu cântări şi cu glasuri, dupre cuviinţă, ca pre un Ziditor şi Stăpân. O! ce taină nouă. Că făcătorul lui Adam, de bună voia lui s'a arătat om.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: Ingereştile puteri...

Veniţi şi noi cu simţirea inimii să alergăm credincioşii la râurile Iordanului şi văzând pre Hristos că se botează cu trupul de Ioan Mergătorul înainte. Acum împreună cu dânsul slavoslovind, să-i strigăm lui: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

Acum toiagul lui Ieseiu a odrăslit pre dumnezeescul sicriu cel primitor de Dumnezeu şi de mană, din care a ieşit floarea vieţii cea nepieritoare. De care spăimântându-se Iordanul şi Ioan cu mâna pipăindu-l, strigă lui Hristos: Bine eşti cuvântat

celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Ce-ţi este ţie mare că ai fugit şi tu Iordane că te-ai întors înapoi.

Cântaţi cu viersuri puteri cereşti, cântaţi oamenilor şi vă veseliţi, într'un glas, că iată Stăpânul, strălucirea Tatălui, vine la râurile Iordanului ca să se boteze dela rob, popoare să strigăm: Bine eşti cuvântat celce te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, a Cuvioşilor, glasul al 8-lea.

Fericiţi sunteţi Cuvioşi şi Mucenici ai lui Hristos Dumnezeu. Cuvioşi, că pentru dreptate aţi fost goniţi şi Mucenici, căci sabia nu v'a despărţit pre voi de dragostea lui Hristos şi pentru aceasta vă bucuraţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Şi acum, a praznicului, asemenea a lui Anatolie:

Astăzi făptura se luminează, astăzi toate se veselesc, cele cereşti împreună şi cele pământeşti, îngerii şi oamenii se amestecă. Că unde este venirea Impăratului şi rânduiala vine. Deci să mergem la Iordan, să vedem toţi pre Ioan, cum botează creştetul cel nefăcut de mână şi fără de păcat. Pentru aceasta apostolescul glas aducând, cu un glas să strigăm: Arătatu-s'a Darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor, luminând şi dând credincioşilor mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

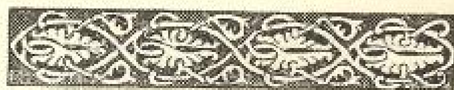

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 8-a pe 4. Şi din Canonul părinţilor, Peasna 6-a pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol către Romani: *Fraţilor, ştim că celorce iubesc pre Dumnezeu...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pre ei... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea stătut-a Iisus la loc şes.*

CHINONICUL

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 14 ZILE

Cuvioşii părinţii noştri, sfinţii cei ucişi în Sinai şi în Raitò.

Intru această zi, se odovăeşte praznicul sfintei şi dumnezeeştei Arătări şi cântăm toată slujba praznicului neschimbată, a Vecerniei şi Utreniei, afară de Vohod şi de Parimii, de Litie şi de Polieleu şi la Liturghie de Antifoane.

Intru această lună în 14 zile, sfinţii cuvioşi părinţi ce s'au ucis în muntele Sinai.

Stih: Sabie este aicea, care multe omoruri a lucrat.
Iară ceice au pătimit, bărbaţi, prieteni bunătăţii s'au aflat.
In această lună în a patrusprezecea zi,
Arătaţii părinţi de sabie se jertfi.

Aceştia dorind de viaţa sihăstrească, lăsând toate lucrurile lumeşti, locuiau în pustie, cu cari împreună erà şi fericitul Nil, carele fusese eparh în Constantinopol, carele şi cu puterea ştiinţii (fiind foarte învăţat) şi cu Darul sfântului Duh, foarte frumoase cărţi a scris, îndemnătoare spre

nevoință, pomenind și de viața și prada și uciderea acestor prea cuvioși părinți, de vreme ce aceștia s'au ucis de barbarii ce le zic vlemii, cari din Arabia până la Eghipet și spre marea Roșie se întind la pustie. Și mai 'nainte cu mulți ani pe vremea împărăției lui Dioclițian și a lui Petru patriarhul Alexandriei, s'au omorît și alții, cari și aceia sihăstreau în muntele Sinai. Că ieșind Saracinii cari locuiau și ei în muntele Sinai, murind mai marele acestora, au ucis pre mulți din sihastri, iară alții scăpând la cetate, s'au arătat Saracinilor noaptea pară de foc, arzând tot muntele și para se suia până la Cer, care văzând Saracinii s'au speriat și lepădându-și armele au fugit. Deci, cei dintâiu ucişi, erau treizeci și opt, având multe rane pre trupurile lor, însă dintr'înșii s'au aflat doi vii: Sava și Isaia, iară de cei ucişi, unora li se tăiase capetele de tot, altora se țineau de o parte capetele în piele, alții jumătate tăiați. Pre cari i-au îngropat acești doi părinți, cari au povestit și celece s'au întâmplat.

Intru această zi, pomenirea celor treizeci și trei de părinți ce s'au ucis la Raitò.

Stih: Precum Rahil oarecând pre fii, iară acum pre părinți,
Plânge Raitò ca pre cei împreună de sabie jertfiți.

Acești fericiți părinți se nevoiau și petreceau pustnicește, acolo unde erau cele douăsprezece izvoare de ape și cele șaptezeci de steble de finic. Deci, intrând trei sute de Vlemi, în vase mari, și trecând luciul Etiopiei și viind la un loc, au aflat o corabie și trecând în țara Faraniților, îi întâmpinară Faraniții și au fost biruiți de Vlemi și au pierit patruzeci și șapte de bărbați. Iară Vlemii luând femeile și copiii Faraniților, au mers la cetate unde erà biserica sfinților părinți, cari închizând poarta își așteptau moartea. Deci, viind barbarii și negăsind bani și avere, i-au ucis pre toți și luând prada s'au dus să treacă și neaflând corabia care o afundase podvoranii și fugiseră, s'au umplut de mânie și au junghiat pre toți robii, asemenea și ei s'au junghiat unii pre alții.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodul, feciorul lui Nil cel înțelept.

Stih: Cu cuviință pre Teodul voiu lăudà
Ca pre o slugă a lui Dumnezeu și cu numele și cu fapta.

Acesta a fost fecior lui Nil cel înțelept, carele a fost eparh în Constantinopole și lăsând mărirea lumii, a mers de s'a călugărit împreună cu fiul său în muntele Sinai. După aceea aflându-se și acesta și alții acolo și petrecând pustnicește, i-au lovit barbarii fără de veste, și începând a junghia pre sfinții părinți, Nil a putu să fugă, iară fiul său Teodul, s'a prins rob și cu alt oarecarele tânăr și îi duceau legați. Deci, ajungând barbarii de a dormi pe la corturile lor, au vrut să junghie pre acei tineri să-i facă jertfă luceafărului ce răsare înaintea soarelui. Dar unul a scăpat și a fugit, iară barbarii adormind, soarele a răsărit și luceafărul s'a ascuns și nu au junghiat pre Teodul. Deci, vrând să-l vânză, nu le dà mai mult decât doi galbeni, cât unul dintr'înșii scoțând sabia a vrut să-l junghie. Atuncea l-a cumpărat episcopul și i-a dat drumul și bine viețuind cu plăcere dumnezeiască, a răposat. Și se face soborul acestor sfinți părinți împreună, la cinstită biserica sfântului apostol Pavel, care este unde se hrănesc săracii.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ștefan ce a făcut mânăstirea Hinolacul.

Stih: Dumnezeescului Ștefan groapă s'a săpat mormântul lui,
Carele a zidit monastirea Hinolacului.

Acest sfânt Stefan era din părțile Anadolului, de bun neam dupre marele Iov, din început râvnind viața sihăstreasca și ducându-se pe la mânăstirile cuvioșilor bărbați, cele de pre la Iordan și din pustiu și a sfântului Evtimie, Sava și Teodosie. Și învățându-se bine petrecerea fiecăruia, mai în urmă s'a pogorît la Constantinopol pe vremea împărăției lui Leon Isavrul. Deci, dându-i-se gazduire, lângă Ghermanò prea sfințitul patriarh și rămâind lângă el câtva timp, multe dela acela învățând și spre folos luându-l și bun sfetnic lui în lucrări făcându-se, a locui la mânăstirea

ce acum se zice Hinolacul, care s'a întemeiat de dânsul și mulțime de monahi acolo a adunat. Pre cari cu învățătura și cu povățuirea, i-a hrănit Domnului și i-a adus la măsura vârstei, plinirei lui Hristos. Deci, bine petrecându-și viața și așezărei celei de sus, aicea a luat dovedirile când erà a se mutà, petrecându-se sufletul său cu mărire precum ceice pentru curățenie au văzut, multora au povestit, și a sburat dela cele de jos, la cereștile locașuri.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Sava arhiepiscopul Serbiei și ctitorul sfintei monastiri a Hilindarului.

Stih: Luceafărul luminând Serbia, părinte te-ai arătat,

Carele cu faptele și cu cuvintele tale, aceea mărită s'a aflat.

Intru această zi, sfânta mucenită Agni, la intunecoasă temniță băgându-se, s'a săvârșit.

Stih: Necurații, puind pe Agni in casă întunecoasă.

I-a pricinuit ei prea luminată casă.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

CADE-SE A ȘTI

Că de se va întâmplà odovania praznicului dumnezeeștei Arătări, în Dumineca cea mai 'nainte de a Vameșului și a Fariseului, Sâmbătă seara la Vecernia cea mică, la Doamne strigat-am, punem stihirile Invierii, pe 4. Slavă, Și acum, a praznicului. La Stihoavnă stihira Invierii 1, și a praznicului. Stihoavna cu stihurile sale cele dela Vecernia cea mare, Slavă, Și acum, a praznicului: Astăzi Hristos la Iordan a venit... glasul al 2-lea, cea dela Hvalite. Troparul învierii, Slavă, Și acum, al praznicului.

LA VECERNIA CEA MARE:

După obișnuita Catismă, La Doamne strigat-am: Stihirile învierii 3 și ale lui Anatolie 1, și ale praznicului 6, celece sunt la însuși praznicul. Slavă, a praznicului, Și acum, a Născătoarei Invierii glasului. La Litie, stihirile. Slavă, Și acum, a praznicului. La Stihoavnă, Stihirile învierii, Slavă, Și acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de două ori, și al praznicului odată și cetire din Faptele Apostolilor. Iară de nu este Priveghere, după: Acum slobozești... Troparul învierii, Slavă, Și acum, al praznicului. La Pavecerniță, după Cade-se cu adevărat... și după Tatăl nostru, Condacul praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierii de 2 ori. Slavă, Și acum, al praznicului. După Catisme, Ședelnele învierii cu ale Născătoarei și cetire. După Fericiți cei fără prihană, și Troparele: Soborul îngeresc... Ipacoi al glasului, Antifoanele, Prochimen: Toată suflarea.. Evanghelia Invierii și celelalte ale Invierii până la Canoane. Canonul învierii cu Irmosul pe 4, și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și ale praznicului, amândouă Canoanele pe 8. Catavasiile praznicului, după a 3-a Peasnă, Condacul praznicului și Icosul și Ipacoi al praznicului și cetirea prăznuirii. După a 6-a Peasnă, Condacul Invierii și Icosul și cetirea la Prolog. La a 9 Peasnă, cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Svetilna învierii, Slavă Și acum, a praznicului. La Hvalite Stihirile Invierii 4, și ale praznicului 4, cu Stihurile lor. Slavă, Stihira Evangheliei, Și acum: Prea binecuvântată ești... Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule, Troparul Invierii numai, Ecteniile și Otpustul. La ceasuri Troparul Invierii, Slavă, al praznicului, Și acum, a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru, Condacul praznicului și al Invierii le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6 și ale praznicului, Peasna 9, dela amândouă Canoanele pe 4. După Vohod Troparul învierii și al praznicului. Prochimenul, Apostolul și Evanghelia Duminecii rândului. Aliluia și Chinonicul praznicului și al zilei.

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmplà, în odovania dumnezeeștei Arătări, Dumineca Vameșului și a Fariseului, Sâmbătă seara la Ve-

cernia cea mică: Stihirile Invierii pe 4. Slavă, Și acum, a Născătoarei glasului de la Vecernia cea mică. La Stihoavnă Stihira Invierii una, și Stihoavna praznicului dela Vecernia cea mare cu Stihurile ei. Slavă, și acum, a praznicului: Astăzi Hristos... scrisă la Hvalite, după Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierii. Slavă, Și acum al praznicului. Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

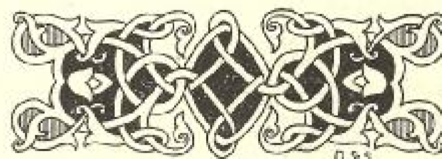
Fericit bărbatul, Catisma toată, la Doamne strigat-am... Stihirile Invierii 3 și al-Triodului 3 cu cea de Slavă, și ale praznicului 4, celece se cântă la însuși praznicul, Slavă, a praznicului, Și acum, a Născătoarei, a glasului din Octoih. Vohod, Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului și ale Triodului aceluiaș glas 3: Glasul Fariseului cel mult lăudător... Slavă, glasul acelaș: Cunoscând sufiete al meu osebirea... Și acum, a praznicului. La Stivoavnă, Stihirile învierii, Slavă a Triodului, Și acum a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori, și al praznicului, apoi Cetire. Iară de nu este Privighere, după: Acum slobozești... Troparul Invierii, Slavă, Și acum, al praznicului, la Pavecerniță, după Cadese cu adevărat... și după Tatăl nostru... Condacul praznicului, Slavă, Și acum, al Triodului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierii, de 2 ori. Slavă, Și acum al praznicului. După Catisme, Sedelnele învierii, cu ale Născătoarei și Fericiți cei fără prihană... cu Troparele: Soborul îngeresc... Ipacoi al glasului antifoanele, Prochimenul glasului și Evanghelia Invierii: Invierea lui Hristos văzând... Psalmul 50, Slavă: Ușile pocăinții... Și acum: In calea mântuirii... Deci Stihul: Miluește-mă Dumnezeule... Apoi Stihira: La mulțimea faptelor mele... glasul al 6-lea, Canonul învierii cu Irmosul pe 4 și al Triodului pe 4. Și ale praznicului amândouă Canoanele pe 6. Catavasia praznicului, după a 3-a Peasnă Condacul și Icosul și Sedealna Triodului, Slavă, Și acum, a praznicului. După a 6 Peasnă Condacul și Icosul Praznicului și cetire la Prolog. La a 9-a Peasnă cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Svetilna Invierii, Slavă, a Triodului, Și acum, a praznicului. La Hvalite Stihirile învierii 4 și ale praznicului, cu cea de Slavă 4 cu Stihirile lor, Slavă a Triodului glasul al 8-lea: Pre Fariseul ce se îndreptă... Și acum: Prea binecuvântată ești... Slavoslovia cea mare, Ecteniile și sfârșit. Și obișnuita ieșire întru care cântăm Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La ceasul dintâiu, Troparul Invierii. Slavă al praznicului, Și acum, al Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule, Condacul Triodului. Așa și la celelalte ceasuri zicem Troparele, al praznicului și al Triodului schimbându-le, le zicem.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4 și ale Triodului Peasna 3-a pe 4 și ale praznicului Peasna 9 pe 4. După Vohod, Troparul învierii și al praznicului, Slavă, Condacul Triodului Și acum, al praznicului. Prochimenul glasului și al praznicului. Apostol și Evanghelia Vameșului și a Fariseului. Chinonicul zilei și al praznicului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 15 ZILE.

Prea cuvioșii părinții noștri Pavel Tiveul și Sfântul Ioan Colibașul.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glasul al 2-lea.**

Podobie: Când de pe lemn...

Când din voie dumnezeiască ai părăsit grijile vieții cu înțelepciune, Părinte și ai alergat către ostenelele sihăstriei, atuncea cu bucurie ai mers în pustii neumblate, înfierbântându-te de dragostea iubirii Domnului. Pentru aceasta, pustiind patimile cu petrecerea

întru cele bune, ca un înger ai vieţuit.

Din tinereţe osebindu-te pre sine-ţi, Părinte, de toată adunarea oamenilor întâiu tu ai apucat pustietatea, Pavele, mai mult decât toţi sihastrii şi în toată viaţa ai fost necunoscut. Pentru aceea cu voie dumnezeiască te-a aflat Antonie, ca pre o comoară ascunsă şi lumii te-a arătat.

Streină petrecere vieţuind, Pavele, pre pământ, ai locuit împreună cu fiarele, slujindu-te Cuvioase, prin pasăre, din voie dumnezeiască. Şi aceasta văzându-o marele Antonie când te-a aflat, umplându-se de mirare, neîncetat slăveà pre purtătorul de grijă al tuturor şi Stăpânul ca pre un Dumnezeu.

Alte Stihiri ale sfântului Ioan, glasul şi Podobia, asemenea.

Când cu chemarea cea dumnezeiască bucurându-te, ai fugit de frumuseţea lumii, Părinte, atuncea calea cea strâmtă şi cu ostenele şi prea aspră mai mult ai socotit, de cât calea desfătării. Drept aceea prin scăparea şi goliciunea tuturor poftelor, îmbrăcându-te în chip dumnezeesc, ai luat asupra ta purtarea de grijă a sufletelor, de Dumnezeu fericite.

Vieţuirea cea streină şi începerea cea streină ai înţeles, fiind rănit de dragostea lui Hristos, a căruia sărăcia cea nespusă ai iubit. Şi înaintea porţilor părinţilor tăi, ca unul cel fără casă te-ai chinuit, fiind înghesuit şi scârbit, Părinte. Drept aceea umplându-te de daruri, moşteneşti avuţia cea nerisipită în ceruri.

Purtând în mâini sfânta Evanghelie, acesteia împlinitor te-ai arătat Părinte. Că lepădându-te de averile părinţilor, cu lacrimi şi cu strâmtoare ai săvârşit toată viaţa ta prea cuvioase, Ioane. Drept aceea cu dumnezeiască mângâere şi neîncetată veselie te îndulceşti acum, de Dumnezeu mărite.

Slavă, a sfântului Ioan, glasul al 2-lea.

Lepădându-te de lume şi de celece sunt în lume, prea cuvioase şi luând Evanghelia, evangheliceşte ai urmat lui Hristos. Şi întru o colibă, ca într'un raiu tăinuit vieţuind cu petrecerea cea desăvârşit cumplită a trupului ai sugrumat pre balaurul cel ucigaş de oameni. Drept aceea petrecând în ceruri, Ioane, prea fericite, cere-ne nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Când de pre lemn...

Bucură-te stea cu chip de

soare, bucură-te pricina tuturor bunătăţilor, Preacurată. Bucură-te ceeace ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput, ceeace ai odrăslit spicul nemuririi. Bucură-te dumnezeiască căruţă, uşă prea luminată. Bucură-te pierderea blestemului celui strămoşesc, Fecioară, care eşti pricinuitoarea bunătăţilor.

A Crucii a Născătoarei, asemenea.

Când a văzut nestricata Mieluşa pre Mieluşelul său, ca pre un om, trăgându-l spre junghiere de bună voie, grăià plângând: Te grăbeşti acum, Hristoase, să mă faci fără de fiu, pre mine care te-am născut. De ce ai făcut aceasta Mântuitorule al tuturor? Insă laud şi slăvesc bunătatea ta cea desăvârşit şi mai pre sus de minte şi de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă a sfântului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestea faptelor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăceşti ai pierdut cetele îngereşti ai ajuns a cărora viaţă fără prihană ai urmat. Indrăsnire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum a Născătoarei...
Podobie: Toată nădejdea puindu-şi...

Bucură-te sfeşnic prea luminat, mai luminos decât luminile soarelui, Stăpână. Bucură-te deslegarea blestemului celui dintâiu prea curată, Stăpână, nădejdea celor desnădăjduiţi, chemarea cea din nou a neamului nostru. Bucură-te palatul cel luminos, al Impăratului tuturor, muntele cel gras, din carele a ieşit Mântuitorul. Bucură-te făclia cea dumnezeiască şi luminoasă a dumnezeescului Cuvânt. Bucură-te sfeşnic cu totul luminos. Bucură-te scaunul cel de foc.

A Crucii, a Născătoarei

Sabie (precum a zis Simeon) prin inima ta a trecut prea curată Stăpână, când ai văzut pre celce a strălucit din tine (cu cuvânt negrăit), de cei fără de lege ca un osândit pre Cruce înălţat şi cu oţet şi cu fiere adăpat şi în coastă împuns şi la mâini şi la picioare pironit. Şi tânguindu-te ai glăsuit strigând ca o maică: Ce este această taină nouă prea dulcele meu Fiu.

Troparul, glasul al 4-lea:
Dumnezeul părinţilor noştri..,
Caută la sfârşitul cărţii.
Slavă alt Tropar, glas acelaş.

Din pruncie pre Domnul iubind cu căldură, lumea ai lăsat şi cele în lume frumoase. Şi postnicind cu cuviinţă ţi-ai pus coliba înaintea porţilor părinţilor tăi. Zdrobit-ai cursele dracilor prea fericite, pen-

tru aceasta pre tine, Ioane, Hristos după vrednicie te-a prea mărit.

Şi acum, a Născătoarei....
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih unul cu Irmosul, pe 6 şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL sfântului Pavel.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a glasul al 8-lea, Irmos.

Să cântăm Domnului celuice a povăţuit, pre poporul său prin marea Roşie cântare de biruinţă, că s'a proslăvit.

Pre Pavel purtătorul de Dumnezeu, ca pre o podoabă a sihastrilor, credincioşii adunându-ne, cu cântări dupre datorie să-l cinstim.

Făcutu-te-ai pustiului întâiu cetăţean, Pavele, pururea pomenite, arătându-te moştean împărăţiei prin sihăstrie.

Cu totul curăţindu-te pre tine însuţi prin înfrânare prea fericite, te-ai arătat locaş lui Dumnezeu şi cu îngerii împreună locuitor.

A Născătoarei...

Născătoare de Dumnezeu preacurată, ceeace mai pre sus de fire ai născut întrupat pre Cuvântul cel veşnic şi mai pre sus de toate, pre tine te lăudăm.

Alt CANON al sfântului Ioan.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu rugăciunile tale, fericite, arată-mă pre mine sărac de patimi.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut...

Imbogăţindu-te cu bunătăţile cele dumnezeeşti, ai defăimat bogăţia cea pământească şi ai câştigat pre cea cerească. Pentru aceea fiind eu sărac de cunoştinţa cea dumnezeiască, îmbogăţeşte-mă cu darul, ca să-ţi laud vieţuirea cea întocmai cu îngerii părinte.

Jugului celui bun al Domnului supuindu-te, fericite, din tinereţe te-ai nevoit cu lupte sihăstreşti, întrarmându-te pe tine cu smerirea lui Hristos. Prin care te-ai înălţat, Ioane, către înălţimea cea cerească.

Slavă...

Ca unul ce ai umblat pre cărarea cea strâmtă, cu scârbe şi cu lacrimi şi cu suspinuri şi cu rele pătimiri prea cuvioase, ai ajuns la lărgimea prea mare aflându-ţi sălăşluire vrednică ostenelelor tale, Părinte, vrednicule de mirare.

Şi acum a Născătoarei...

De cumplite vicleniri ale patimilor viscolindu-mă, Fecioară şi clătinându-mă de năvălirile păcatelor, prea lă-

dată, năzuesc cu dragoste către folosinţa ta cea neadormită, pururea Fecioară, milostiveşte-te spre mine şi mă mântueşte.

Peasna 3-a, Irmos:

Celace ai întărit cu cuvântul cerurile şi pământul l-ai întemeiat pre ape multe, întăreşte-mă către cântarea slavosloviei tale, Doamne.

Intinzându-ţi ochiul sufletului către Dumnezeu, pre dânsul l-ai iubit Părinte, urând cele pământeşti şi petrecând viaţă îngerească.

Cu razele bunătăţilor, arătat ai gonit negura patimilor, Părinte, primind în inima ta luminarea Duhului.

Hrănindu-te cu pâinea cea cerească ca odinioară Ilie prin corb, ai scăpat de Iezavela cea înţelegătoare, la acoperământul lui Hristos.

A Născătoarei...

Impăratul slavei şi Făcătorul, din văpseala sângiurilor Născătoarei de Dumnezeu văpsindu-şi haina cea împărătească, tăinuit o a mohorât.

Alt Canon, Irmos:

Inflorit-a pustia ca crinul...

Rugăciunile tale, ca o tămâie cu bună mireasmă, ai adus Atotvăzătorului, prea cuvioase. Care mirosind, le-a primit şi te-a numărat pre tine în cetele sihastrilor.

Arătatu-te-ai ca o minune prea mare, spăimântând inimile celor bine credincioşi prea cuvioase, în ce chip ai răbdat la porţile părinţilor tăi şi sărac şi scârbit.

Slavă...

Dupre lege nevoindu-te întru rugăciuni şi în postiri întru nepătimire te-ai îmbrăcat prea cuvioase, smerindu-ţi zburdările trupului, cu puterea dumnezeiescului Duh.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca pre un trandafir, cu miros de mir, din văi te-a aflat pre tine Curată cel Curat, şi a locuit întru tine, umplând de bun miros omenirea.

Irmosul:

Inflorit-a pustia ca crinul, „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „întru care s'a întărit inima „mea.

CONDACUL Sfântului Pavel, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioară astăzi...

Ca pre o lumină neapusă a soarelui celui înţelegător, adunându-ne astăzi cu cântări te lăudăm, că ai luminat pre toţi ceice erau întru întunerecul necunoştinţii. Suindu-i către dumnezeiasca înălţime, podoaba Tiveilor şi

părinţilor şi sihastrilor tare temelie, prea cuvioase Pavele.

Sedealna sfântului Pavel, glasul 1-iu

Podobie: Mormântul tău...

Frumuseţile lumii din inimă urînd, şi pre unul Dumnezeu din suflet iubind Pavele, ai ajuns în pustiu ca într'o cetate de locuit şi dându-te numai la priviri nemişcate, cu trupul fiind, te-ai arătat ca un înger. Pentru aceasta te cinstim.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Părăsind avuţia cea stricăcioasă şi mărirea cea trecătoare, ai dobândit avuţia cea cerească fericite Părinte, şi lauda cea cu adevărat veşnică Pentru aceasta fericim sfântă adormirea ta şi întru dânsa prăznuind, strigăm ţie: Pomeneşte-ne pre noi, ca celce ai îndrăsneală către Domnul, Ioane.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Ca o vie nelucrată, Fecioară, strugurul cel prea frumos l-ai crescut, celce izvorăşte nouă vinul mântuirii, care veseleşte sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta pre tine ca pre o pricinuitoare a bunătăţilor, fericindu-te pururea cu îngerul, strigăm ţie: Bucură-te cea plină de daruri.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea...

Cea neispitită de nuntă, Curata şi Maica ta Hristoase, văzându-te pre tine mort spânzurat pre lemn, ca o Maică plângând, a grăit: Ce ţi-a răsplătit ţie adunarea jidovilor cea fărădelege şi nemulţămitoare? Care cu multe şi mari darurile tale Fiul meu s'a desfătat, laud plecăciunea ta cea dumnezeiască.

Peasna 4-a Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiască vedere, proorocul mai 'nainte a cunoscut că vei să te întrupezi şi cutremurându-se, slăvea puterea ta.

Fiind sădit în casa lui Dumnezeu, ai odrăslit buna rodire a bunătăţilor şi năvălirile trupului le-ai veştejit cu sihăstria ta.

Cu focul dragostei lui Hristos, ai ars spinii patimilor, şi pre tine te-ai arătat, Părinte, locaş Duhului.

Cu toiagul vieţii tale celei îmbunătăţite, ca pre nişte fiare ai gonit patimile. Pentru aceea şi moartea ta, fiare ţi-au adunat spre îngroparea ta.

A Născătoarei...

Haină mohorîtă tăinuit s'a ţesut Dumnezeului tuturor, din prea curate sângiurile tale, Născătoare de Dumuezeu, cu care împodobindu-se, ne-a îm-

preunat pre noi cu Dumnezeu şi Tatăl.

Alt Canon Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

In haine sărăceşti, te-ai arătat comoară ascunsă, de Dumnezeu însuflate, că ai iubit podoaba dumnezeiască şi cu aceea îmbrăcându-te, ai intrat în cămara Mirelui cea de sus.

Primind sămânţa cea cerească în brazdele inimii, de Dumnezeu însuflate, ai odrăslit spic veselitor, carele hrăneşte gândurile celorce te laudă, urmându-ţi cu cuviinţă.

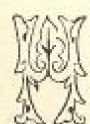
Slavă...

In colibă prea mică şi strâmtă petreceai dumnezeescule, din voia ta făcându-te alt Lazăr sărac. Pentru aceea te odihneşti acum în sânurile lui Avraam, Părinte cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei...

Indreptează-mi mişcările sufletului, Preacurată, către dumnezeeştile porunci ale celuice a strălucit din pântecele tău mântuindu-mă de viforul smintelelor vieţii, cu mijlocirile tale.

Peasna 5-a, Irmos:

ânecând, strigăm ţie, Doamne: Mântueşte-ne pre noi, că tu eşti Dumnezeul nostru, afară de tine „pre altul nu ştim.

Fiind vestit întru cântări şi în postiri, în rugăciuni şi în privegheri, fericite, către Dumnezeu te-ai sălăşluit, cuvioase Pavele.

Viaţa ta a fost prea cinstită întru Domnul, Pavele prea fericite, şi îngroparea ta minunată.

Săvârşind călătoria sihăstriei, Cuvioase, te-ai făcut asemenea cu puterile cele de sus, Părinte.

A Născătoarei...

Şi după naştere te lăudăm pre tine Fecioară Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut cu trup în lume pre Dumnezeu Cuvântul.

Alt Canon, Irmos:

Lumina celor din întunerec...

Strein te-ai făcut de dulceţile pământeşti; strein de ai tăi, strein de părinţii tăi cu a ta voie, şi curăţindu-te pre tine cu înfrânarea, te-ai unit cu Atotţiitorul, părinte Ioane, sărăcindu-te cu duhul.

Făcându-te pre tine casă sfintei Treimi, ai poftit a te strâmtorà în colibă, curăţindu-ţi sufletul cu dumnezeeştile cugetări, văzând prin gând pururea frumuseţea lui Dumnezeu cea negrăită, părinte Ioane.

Slavă:

Arătatu-te-ai plinitor le-

gii lui Dumnezeu, nealegând nimic mai de cinste decât dragostea lui, cugetătorule de Dumnezeu. Că nu te-a slăbit pre tine dragostea părinţilor şi a fraţilor, nici bogăţia, nici dulceaţa trupului, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre Emmanuil Stăpânul tuturor ai născut fără stricăciune, rămâind Fecioară şi după naştere, Maică Fecioară. Pre carele roagă-l neîncetat să mântuiască de supărarea vrăjmaşilor, pre ceice scapă sub acoperemântul tău.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie, celace te îmbraci cu lumina ca cu o haină, mult milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Intinzându-ţi-se mâinile către Dumnezeu, sufletul tău Cuvioase, l-ai pus lângă dânsul, bine plăcând lui şi în zi şi în noapte.

Adormirea ta o au mărit oştile îngerilor, cetele prorocilor şi ale sfinţilor apostoli, cuvioase Părinte.

Scăpând de furtuna patimilor Cuvioase, cu vetreala sihăstriei celei desăvârşit, te-ai aşezat la limanul cel nevifo-rât al lui Hristos.

A Născătoarei...

Ceeace ai născut prin cuvânt pre Cuvântul întrupat, rugămu-ne Fecioară, scapă de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Pre şarpele cel trufaş l-ai biruit cu armele smereniei fericite, şi înălţându-te întru Duhul, te-ai sălăşluit în locaşuri pururea veşnice.

Umplutu-te-ai de Darurile Duhului şi duhurile viclenirii le-ai supus ca un înţelept şi cuminte şi cu totul dat lui Dumnezeu.

Slavă...

Fiind împodobit cu înălţările nepătimirii părinte Ioane, măcar că te strâmtorai în colibă şi te împroşcai de supărări, dar răbdai întărindu-te dumnezeeşte.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre Cuvântul cel întocmai lucrător şi de un scaun celuice l-a născut, l-ai întrupat din pântecele tău Curată, carele pentru nespusă milostivirea sa, s'a îmbrăcat cu toată omenirea noastră.

Irmosul

Intru adâncul greşelilor fiind încunjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat; din stricăciune Dumnezeule, scoate-mă.

CONDACUL sfântului Ioan, glasul al 2-lea.
Podoble: Cele de sus căutând...

De cele de sus dorind a le dobândì prea înțelepte, frumusețile cele de jos cu chibzuire le-ai defăimat și lui Hristos celuice a sărăcit, împreună sărăcind, bucurându-te ai urmat, Ioane. Către carele nu încetà, cu osârdie rugându-te pentru noi toți.

Alt CONDAC, asemenea.

Iubind înțelepte sărăcia ceeace nu se fură, bogăția părinților tăi ai urât. Și Evanghelia în mâinile tale ținând, ai urmat lui Hristos Dumnezeu, Ioane, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Cine este îndestulat dupre vrednicie să laude ostenelile și durerile tale și trudele cele multe, strălucirea și slava? Ci cu rugăciunile tale către Dumnezeu, cele bine primite, Darul Duhului acum mie dăruește-mi, ca să spun cu credință nevoințele tale cele mai pre sus de fire și să laud suferirea ta cea mai pre sus de cuvânt și răbdarea la gândirea de cele de sus prea fericite. Prin care pre vrăjmașul cel amăgitor l-ai rușinat. Nu încetà rugându-te pentru noi toți.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pavel Tiveul.

Stih: Dacă de minune porțile din Tivele Eghipetului sunt,
Cu cât mai vârtos Pavel porțile vieții lăsând.
Intru această lună în a cincisprezecea zi,
Pavel odrasla Tivaidei, viața părăsì.

Acesta a fost pe vremea lui Dechie și Valerian prigonitorii creștinătății, fiind din Eghipet, din Tivaida cea de sus. Deci, cunoscând că vrea să-l vândă cumnatul său din zavistie, căci îi oprise partea ce i se cuveneà dela părinți, a fugit de s'a depărtat la munți și mergând pururea mai 'nainte, de multă vreme ce a trecut, și-a schimbat patima sa. In loc de a se teme de celce îl prigoneà veni la dorire de călugărie. După aceea merse lângă o peșteră, în pustiul cel mai adânc, întru carele petrecându-și toată vremea (care erà multă), cu pace și cu lipsa poftelor, către Domnul a răposat. Pre acesta (precum spun) aflându-l marele Antonie, s'a minunat și pentru locul cel cu nevoie și pentru lungimea vremii și pentru osebire, că mai 'nainte de alții, a îndrăznit de a mers în părțile cele mai dinlăuntru ale pustiului și și-a îndelungat alergătura nevoinții sale până la o sută treisprezece ani, că atâta a trăit, ieșind din tânără vârsta sa, din grijile lumii.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ioan cel pentru Hristos sărac, carele și Calivit s'a numit, adică colibaș.

Stih: Tânăr lepădător de lume, părăsindu-și coliba de pe pământ.
Nouă colibă în ceruri și-a zidit.
In a cincisprezecea zi,
Ioan coliba'și părăsi.

Acesta a fost în Constantinopol, fecior senatorului Eutropie și al Teodorei. Și din tinerețe încă a ieșit din școală neștiind nimenea, nici părinții săi nici dascălii și s'a dus cu un călugăr la mânăstirea ce-i zic Ton Achimiton, adică a neadormiților și s'a făcut călugăr, obișnuit a petrece cu multă nevoie. Și deoarece vicleanul diavol îl îmboldeà cu dorul părinților săi, a biruit și întru aceasta pre vrăjmașul, că spuindu-și gândul către egumenul mânăstirii și cerând dela dânsul și dela toți frații rugăciune și iertăciune, spre ceeace i s'a părut să facă s'a dus, la casa lui, cu chip sărăcesc, îmbrăcat cu rasă, unde petrecând strâmpt într'o colibă câțiva ani și batjocorit de slugile sale, suferеà dinafara porții văzând pre tatăl

său şi pre maica sa trecând cu lumeşti năluciri şi păzindu-se în portul acel necunoscut. Când a fost să moară a chemat pre maica sa şi cu vădirea evangheliei cea ferecată cu aur, care îi făcuse părinţii, încă de când erà la şcoală cu copiii şi aşa s'a cunoscut că este fiul lor şi şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Pansofie.

Stih: Şi pre Pansofie, înşelătorilor, cu cât mai mult îl veţi lovì.
Cu atâta şi cununi mai multe îi veţi împleti.

Acesta era din Alexandria având tată pre Nil, carele erà cinstit cu cinul de antipat. Deci, pentru multa lui bogăţie şi pentru isteţimea firească şi pentru bunătatea părintească, a sporit la vârful învăţăturii şi a celei elineşti şi a celei creştineşti. Acesta după săvârşirea tatălui său, deşertându-şi bogăţia sa, spre ajutorul celor lipsiţi, s'a dus în pustie, prin lepădarea de cele pământeşti căutând pre Domnul. Şi petrecând în pustiuri douăzeci şi şapte de ani şi în singurătate vorbind cu Dumnezeu şi mintea sa dela cele de jos, la cele de sus înălţându-o, fiindcă nu erà cu putinţă atâta bunătate a se ascunde, a fost pârât la Augustalie, guvernatorul Alexandriei, căruia i se încredinţase de Dechie răsboiul cel împrotiva creştinilor. Deci, stând înaintea lui şi din cuvintele lor, înfruntând înşelăciunea credinţii lui şi trufia tiranului ruşinându-o, a fost bătut cumplit şi şi-a primit cununa muceniciei.

Intru această zi, sfinţii şase părinţi cu pace s'au săvârşit.

Stih: Şase strălucite suflete din viaţă zburând.
Cu îngerii cei cu câte şase aripi împreună se află stând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Celace ai întemeiat pământul întru început şi cerurile cu cuvântul le-ai »întărit, bine eşti cuvântat în »veci, Doamne, Dumnezeul »părinţilor noştri.

Cugetul trupului supuindu-l Duhului, cuviosul strigà: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Scăpând din cursele vrăjmaşului Cuviosul, cu bucurie strigà: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Toată văpaia patimilor călcând sihăstreşte Cuviosul, strigà: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei...

Celce ai făcut pre Fecioara Cer şi dintr'însa ai strălucit ca soarele, bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos

Porunca cea protivnică...

Calea cea strâmptă ai ales mai de cinste, decât cea largă, minunate, şi cu bucurie ai răbdat la porţile părinţilor tăi, înfruntându-te şi trudindu-te cu multe boale, de Dumnezeu fericite.

Impodobitu-te-ai pre tine înţelepte, cu prea frumoase suişuri, omorându-ţi cugetul trupului. Drept aceea te-ai mutat către cele cereşti, numărându-te pururea cu cetele cinstiţilor părinţi, vrednicule de minune.

Slavă...

Incredinţându-te căilor care povăţuesc către odihnă dumnezeiască, te-ai abătut de la prăpastiile dracilor fericite, fiind acoperit cu dumnezeescul Dar şi strigând: Celace eşti binecuvântat şi prea proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei...

Lăudăm naşterea ta binecuvântată, prin care ne-am mântuit din osârdia cea de demult şi pre tine te fericim de Dumnezeu fericită, pre care singură te-a iubit, celce este binecuvântat şi proslăvit.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Impăratul slavei cel fără de început, de carele se înfricoşează puterile ,,cereşti şi se cutremură ce-,,tele îngereşti, preoţi lăuda-,,ţi-l, popoare prea înălţaţi-l ,,întru toţi vecii.

Rîvnit-ai lui Ioan Mergătorului înainte, cugetătorule de Dumnezeu sihăstrind în pustie. Cu carele împreună te-ai învrednicit a dobândi viaţa cea adevărat veşnică.

Cu roua înfrânării ai stins de tot cuptoarele patimilor Părintele nostru, cu bună credinţă strigând: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Raiu ai făcut cu adevărat pustiul strălucindu-te cu toată bunătatea într'însul. Drept aceea te-ai şi învrednicit desfătării raiului.

A Născătoarei...

Ca una ce ai îndrăsneală către Dumnezeu prea lăudată, Maica lui Dumnezeu Marie, roagă-l pre dânsul să ne mântuim de primejdii, ceice te lăudăm pre tine cu credinţă.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a pogorât...

Ţesându-ţi ţie însuţi, Ioane, haină ce nu se învecheşte, împestrită cu bunătăţi, te-ai îmbrăcat cu haină proastă, în chip de sărac petrecând la porţile părinţilor tăi.

Fără prihană, ca alt Iov înaintea porţilor ai pătimit rău ca în gunoiu, suferind înfruntările slugilor tale, înţelepte, chinuindu-te de foame şi de sete. Drept aceea ai moştenit împărăţia cea de sus.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Alt Avraam te-ai arătat, aducând ca pre un oaspete pre Treime la coliba ta, prin suişuri dumnezeeşti şi prin cugete curate şi prin sărăcie desăvârşit, slujindu-i ei, Fericite, întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei...

Râu pururea curgător ni se izvorăşte nouă, celorce năzuim la tine Preacurată, din care luând Dar din destul,

lăudăm naşterea ta Preacurată, şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreeşti şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi îl prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre cel nevăzut cu chip dumnezeesc primindu-l, neispitită de nuntă Fecioară şi Maică, cu laude naşterea ta o slăvim.

Ca pre o comoară înţelegătoare ascunsă, Cuvioase, Dumnezeu te-a descoperit lui Antonie, iară nouă te-a arătat spre slavă şi veselie.

Pironindu-te pre sineţi în frica lui Dumnezeu, Cuvioase, şi săvârşindu-ţi viaţa cu grija morţii, te-ai învrednicit vieţii, Părinte.

Ca unul ce ai îndrăsneală către Dumnezeu, roagă-te pentru noi, cari îţi săvârşim cu credinţă această pomenire a ta, Pavele fericite.

A Născătoarei...

Ceeace ai zămislit pre Hristos cel fără început împreună cu Tatăl şi cu Duhul sfânt, şi l-ai născut negrăit Fecioară, roagă-l ca să ne mântuim noi.

Alt Canon, Irmos:

Fiul Părintelui celui...

Strigai Cuvioase: Puterea mea şi lauda îmi este Domnul, întru carele biruesc pre părtinitorul întunerecului, nici cum nu mă tem de înşelăciunile lui cele din năluciri, privind prin gând numai frumuseţea cea dumnezeiască şi neapropiată.

Ca un pământ gras Cuvioase, a primit inima ta sămânţa cea cerească în brazdele gândului şi aduce roadă spic însutit, carele hrăneşte sufletele tuturor celorce te cinstesc pre tine cu credinţă, de Dumnezeu fericite.

Fiind împreună cu Stăpânul tău, Cuvioase, şi luminându-te de acolo cu strălucirí prea luminate roagă-te, Ioane minunate, să se dea dumnezeiască lumină celorce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea luminată.

Slavă...

Sfinţitu-te-a Domnul din pântece pre tine Fericite, şi către dânsul ţi-ai îndreptat cărările tale, drept aceea te-ai numărat cu cuvioşii ceice au vieţuit cu bună credinţă, cu cari împreună te îndestulezi de Dumnezeu, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei...

Locaş luminii s'a făcut pântecele tău, prin care au văzut lumina ceice şedeau întru întunerec. Pentru aceea te lăudăm pururea cu glasuri netăcute Maica lui Dumnezeu, şi cu dragoste te cinstim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de început Dumnezeu şi Domnul, întrupându-se din Fecioară, s'a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Indumnezeindu-te cu împărtăşirile cele către Dumnezeu Cuvioase, ai ajuns a fi Dumnezeu dupre Dar împreună cu Antonie, prea fericite. Cu carele pomeneşte-ne sfinte, pre noi ceice săvârşim pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi te cinstim cu dragoste, Pavele, luminătorul sihastrilor.

Alta a lui Ioan.

Ca alt Lazăr sărac petreceai la porţile părinţilor tăi cuvioase Părinte, strâmtorându-te într'o colibă mică prea înţelepte; iar acum ai aflat locaş desfătat împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii în ceruri, Ioane.

Slavă, altă Svetilnă.

Lăsând dorul părinţilor şi bogăţia cea trecătoare, ţi-ai luat Crucea ta, Părinte Ioane, şi cu osârdie ai urmat lui Hristos şi omorându-ţi patimile prin sihăstrie, te-ai suit către nepătimire, rugându-te pentru noi, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum, a Născătoarei...

Prea lăudată Fecioară, tu ai născut pre Hristos, vestitorul sfatului celui mare al Tatălui, pre Impăratul slavei. A căruia Cruce ridicând-o cuvioşii şi sihastrii, au alergat după dânsul: cu cari împreună roagă-te neîncetat pentru noi, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei...

Cea cu totul nevinovată Mieluşea, văzând pre Hristos ca pre un miel spânzurat pre Cruce, ca o Maică cu plângere tânguindu-se îl slăvea.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile din Octoih, Slavă a sfântului Pavel glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Pavele părintele nostru, că prin tine pre cărarea cea

dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Celace eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor, cu cari roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Curată Fecioară, uşa Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru, roagă-te să ne mântuim noi.

A Crucii, a Născătoarei...

Podobie: O prea slăvită minune...

Ce priveală este aceasta ce se vede? care se arată ochilor mei o, Stăpâne! Celce ţii toată zidirea, te spânzuri pre lemn şi te omori, celace dai viaţă tuturor, Născătoarea de Dumnezeu plângând ziceà, când a văzut înălţat pre Cruce pre celce a strălucit negrăit dintr'însa Dumnezeu şi om.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfântului Pavel, Peasna 3-a pe 4. Şi din Canonul sfântului Ioan, Peasna 6-a pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: Lăuda-se-vor cuvioşii întru mărire... Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă... Apostol, către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Aliluia, glasul al 8-lea: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia dela Matei; *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu...*

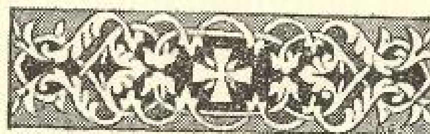
CHINONICUL.

Intru pomenirea veşnică va fi dreptul...

CADE-SE A ŞTI;

Că dintru această zi, începem a cântà în biserică şi jumătăţile ceasurilor. Asemenea şi Canoanele Născătoarei de Dumnezeu cele rânduite la Pavecerniţă şi două Canoane din Octoih la Utrenie; asemenea de astăzi înainte (în zilele sfinţilor ce se prăznuesc) cântăm Catavasiile: Pământul cel roditor... până la odovania praznicului Intâmpinării Domnului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 16 ZILE

Inchinarea cinstitului lanţ al sfântului şi intru tot lăudatului apostol Petru.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, glasul al** 4 **-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Inşelăciunea ai legat, pentru Domnul fiind legat şi în temniţă închis, Apostole. Pentru aceasta te cinstim pre tine cu dragoste şi cu credinţă sărutăm lanţul tău, din carele luând sănătate trupului şi sufletului mântuire, dupre datorie te lăudăm pre tine, de Dumnezeu văzătorule, vorbitorule cu cei fără de trupuri. **De două ori.**

Prin tine cunoştinţă au luat neamurile păgânilor cele cu multă semeţie, cari mai înainte erau ţinute întru necunoştinţă. Al cărora chip, l-a arătat vasul cel de sus venit, carele aveà înlăuntru tot felul de jivini, Apostole. Pentru aceasta toată vârsta te mărește, închinându-se lanţurilor pre care le-ai purtat pentru Hristos prea cu osârdie.

De două ori.

De carele te-ai lepădat când se judecà, pre acela când s'a sculat din morţi l-ai lăudat, Apostole, şi l-ai propoveduit la marginile lumii, Dumnezeu şi om, carele pentru multa bunătate a vieţuit cu oamenii. Pentru aceasta cu dragoste te fericim Petre, închinându-ne lanţurilor care ai purtat pentru Hristos, prea mărite. De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea, al lui Vizantie.

Astăzi temeiul Bisericii Petru, piatra credinţii, ne pune nouă înainte cinstitul lanţ, spre sufleteasca bună întărire. Veniţi toţi pre acesta sărutându-l, cu cântări de bună laudă pre dânsul să-l încununăm. Bucură-te apărătorul credinţii cel fierbinte, carele cu călduros gând ai mărturisit pre Hristos Fiul lui Dumnezeu cu îndrăzneală multă. Bucură-te bucuria lumii şi descuetorule al împărăţiei cerurilor. Dărueşte Dar celorce te cinstesc cu dragoste, şi sărută cu poftă cinstitul tău lanţ. Ca celce stai înaintea scaunului lui Hristos Dumnezeu Impăratului tuturor, rugăciuni făcând pentru noi cei căzuţi.

Şi acum, a Născătoarei...

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm. Roagă-te Stăpână, cu sfântul apostol Petru și cu toţi sfinţii să miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei...

Văzând întru tot nevinovată de Dumnezeu Născătoare, viaţa noastră spânzurând pre lemn, ca o maică tânguindu-te, ai strigat; Fiul meu și Dumnezeul meu, mântueşte pre ceice cu dragoste te laudă pre tine.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 4-lea.
Podobie: Dat-ai semn celorce...

Lanţului celui prea cinstit să ne închinăm, întru carele se desleagă legăturile patimilor. Că dupre vrednicie se sfinţeşte cu darurile cele negrăite ale lui Petru prea înţeleptului, şi dela dânsul cu adevărat luând Dar pururea lucrător şi acesta ca şi acela legăturile patimilor şi ale gre-

şelilor, cu Dumnezeescul Dar rupându-le, deslegare de cele rele dărueşte.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea...

Străluceşte lanţul tău, o verhovnice pururea mărite ca soarele ceresc. Prin carele ne înălţăm de pe pământ la înălţimea uşilor cereşti, şi la tine înţelepte ca la un portar prea strălucit cu credinţă venim, deci ca celace porţi cheile împărăţiei, vrednicule de minune, cu milostivire deschide nouă intrarea mântuirii.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu.

Laudă cu un glas împreună cu oamenii cetele îngereşti astăzi Petre, cântă ţie. Că îngerul intrând te-a lovit în coasta ta şi strejile trecând, legătura cea cu lanţ o ai lăsat mâhnire celorce te-au legat pre tine, iar nouă prea înţelepte, bucurie dăruindu-ne, deslegi vinovăţiile greşelilor cele nedeslegate.

Slavă, glasul al 6-lea.

Iarăşi ne ridică pre noi căldurosul folositor la duhovniceasca masă, Petru piatra credinţei, cinstitul său lanţ puindu-l înainte nouă ca o mâncare de mult preţ, spre tămăduirea boalelor, spre mângâerea celor necăjiţi, spre liman celor înviforaţi. Veniţi toţi să-l sărutăm şi pre celce l-a prea mărit pre el să-l rugăm: Cu rugăciunile lui, Hristoase, mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...
Podobie: A treia zi ai înviat...

Ochiul inimii mele către tine îl tind, Stăpână, nu trece amărâta mea suspinare. In ceasul când va judecà Fiul tău lumea, fii mie acoperemânt şi ajutătoare.

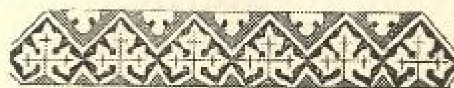
A Crucii, a Născătoarei, asemenea...

Văzându-te răstignit Hristoase, ceeace te-a născut strigà: Ce taină streină este aceasta care văd Fiul meu? Cum mori spânzurat pre lemn cu trupul, dătătorule de viaţă.

Troparul, glasul al 4-lea.

Roma nepărăsind, la noi ai venit prin cinstitele lanţuri care ai purtat, celce ai fost de cât apostolii mai întâiu pre scaun şezător. Cărora cu credinţă închinându-ne, ne rugăm: Cu ale tale rugăciuni cele către Dumnezeu, dărueşte nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...
Caută la sfârşitul cărţii:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul Apostolului, de două ori. Slavă, şi acum, al Născătoarei. După Catisme, Sedelnele din Octoih.**

CANOANELE.

Amândouă din Octoih fără mucenicine şi al Apostolului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Lanţurilor lui Petru ne închinăm cu dragoste.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, şi cuvânt voiu răspunde „împărătesei Maicei, şi mă „voiu arăta luminat prăznu„ind, şi voiu cântà minunile „ei bucurându-mă.

Pre piatra dumnezeeştei tale mărturisiri fiind măriţi celace eşti pre scaun mai întâiu şezător, lauda apostolilor lui Hristos, cu credinţă ne închinăm legăturilor tale cu care prea curate mâinile tale s'au legat.

Pusu-te-a pre tine Domnul, Apostole, întrupării sale mărturie prea adevărată, ca să vesteşti venirea lui, Crucea, moartea şi Invierea.

De trei ori lepădându-te de Domnul ca de un om prost înaintea ucigătorilor de Dumnezeu, nimica nu ai greşit din teologhia ta cea mai de 'nainte, Petre. Că l-ai mărturisit pre el Fiul lui Dumnezeu şi Dumnezeu.

Rupe legăturile păcatului nostru Apostole, ale celorce ne închinăm cu credinţă dumnezeescului tău lanţ, şi îndurându-te deschide-ne nouă cu cheile împărăţia cea de sus ca un milostiv.

A Născătoarei...

Locaşul curăţiei tale cel prea curat, eu spurcatul şi necuratul, a-l lăudà nu pot, ceeace nu ştii de nuntă. Pentru aceasta cu curăţia Duhului mă curăţeşte, ca să te măresc pre tine.

Alt CANON al Apostolului.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc pre Petru temelia dogmelor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Casele Israilteneşti...

Prăznueşte dănţuind toată Biserica lui Hristos întru Duhul, lăudându-te pre tine cu credinţă şi sărutând cinstit lanţul tău cu dragoste, Apostole, întâiu pre scaun şezătorule, care ai purtat fiind legat fericit, legând pre tiranul.

Dintru adâncul înşelăciunii având Petre pre oameni, ca nişte peşti, i-ai adus celuice te-a ales pre tine din pescari, adevărat a fi mai întâiu decât toţi ucenicii. Pentru aceasta lanţul care ai purtat, cu bună cinste îl sărutăm.

Slavă...

Pre temeiul credinţei sufletele tuturor credincioşilor le-ai zidit şi capiştile înşelăciunii Petre surpându-le, ai zidit biserici, care cu mare glas te cinstesc pre tine, Fericite, şi lanţul greu înţelepte, care ai purtat.

Şi acum, a Născătoarei...

Toate armele înşelătorului vrăjmaş, Preacurată Fecioară, desăvârşit au lipsit, de când s'a rănit cu suliţa Cuvântul celce s'a sălăşluit în pântecele tău cel nespurcat. Cu a căruia dulce dorire te rog, ca să se rănească acum şi inima mea.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru tine „înţelepciunea Tatălui cea i„postatnică, Hristoase. Că nu „este sfânt afară de tine, iu„bitorule de oameni.

Pentru lanţurile în care te-a osândit Irod ca pre un făcător de rele, te cinsteşte acum Biserica prea lăudate Petre, închinându-se cu credinţă chinurilor tale.

Mai mult decât cu aur şi cu podoabă de mult preţ, se împodobeşte că lanţurile tale Biserica, Apostole, care le şi sărută cinstindu-se întru tine.

Celce erà al patrulea biruitor, dându-te la patru căpetenii câte cu patru, şi cu lanţ legându-te, te-a păzit Petre, ca să te omoare pre tine. Dela cari te-a mântuit Hristos, prin mâna îngerului.

Din dumnezeescul şi prea cinstit trupul tău Apostole, lanţurile tale împărtăşire luând şi de Darul tău atingându-se, sfinţesc pre toţi ceice se închină lor.

A Născătoarei...

Iată s'a deslegat omenirea de blestemul cel dintâiu şi s'a surpat satana pricinuitorul căderii, Curată. Că tu ne-ai născut nouă binecuvântarea.

Alt Canon, Irmos:

Arcul celor puternici...

Tot împreunându-te cu lumina cea prea curată, cu dumnezeeştile ei împărtăşiri, a doua lumină te-ai arătat Petre, luminând sufletele noastre.

Legile lui Hristos le-ai întărit, şi pre cei fărădelege i-ai învăţat legea cea bună, ca un mai mare al apostolilor, şi ca un temeiu al dogmelor neclătit.

Slavă...

Cu limbă sfinţită ai propoveduit pre Dumnezeu celce a pătimit şi Crucii cu trup s'a împărtăşit. Pentru aceasta Petre, cinstim lanţul celce te-a legat pre tine.

Şi acum, a Născătoarei...

Stătut-a numai până la tine moartea pornirii celei neoprite. Că tu ai născut izvorul nemuririi Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Irmosul:

Arcul celor puternici a „slăbit, şi cei neputincioşi s'au „încins cu putere. Pentru a„ceasta s'a întărit întru Dom„nul inima mea.

CONDAC, glasul al 2-lea
Podobie: Cele de sus căutând...

Piatra Hristos pre piatra credinţii, pre cel mai întâiu decât ucenicii pre scaun şezător, îl prea măreşte luminat. Că chiamă pre toţi să prăznuiască cu credinţă, Petre, minunile cinstitului tău lanţ şi dă iertare de greşeli.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină...

Celace te-ai făcut biserică Treimii celei mai pre sus îndumnezeite, pre ceice te cinstesc pre tine cu credinţă întru sfântă casa ta, sfinţeşte-i luminează-i şi le plineşte cererile şi dă deslegare de toate smintelele lui Veliar, ce vin asupra celorce roagă pre Hristos cu osârdie, Petre apostole.

Slavă, glas acelaş.
Podobie: Celce te-ai înălţat...

Ca pre un mai mare al înţelepţilor apostoli şi descuetor al împărăţiei cerurilor, te lăudăm pre tine cu credinţă, Apostole, şi sărutăm cu curată cunoştinţă, Petre, lanţurile care ai purtat ca un făcător de rele, stricând facerile de rău ale vrăjmaşului. De care ca să ne mântuim noi roagă-te.

Şi acum, a Născătoarei...

Mai înaltă decât Heruvimii şi decât Serafimii, şi de cât Cerul şi pământul mai desfătată, şi de cât toată făptura cea văzută şi cea nevăzută mai pre sus te-ai arătat, cu asemănare neasemănată. Că pre carele desfătările cerurilor nu-l încap, acela în pântecele tău a încăput, Curată. Pre carele roagă-l să mântuiască pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea...

Văzându-te spânzurat pre Cruce pre tine, Hristoase, carele eşti născut din Tatăl cel fără de început ceeace te-a născut mai pre urmă cu trup, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse! Cum tu celace eşti slăvit de îngeri ca un Dumnezeu, acum voeşti a te răstigni de cei fărădelege? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Celace şade întru slavă, pre scaunul Dumnezeirii, pe nor, a venit Iisus cel „prea Dumnezeit prin palmă „curată şi a mântuit pre cei„ce strigă: Slavă, Hristoase, „puterii tale.

Incinge-se cu credinţă (prin gând) haina cea împărătească şi cetatea ta, Petre, întru prea cinstit lanţul tău. Căruia prin simţire închinându-se îl sărută

şi cinsteşte puterea şi minunile tale.

In temniţă te-a pus Irod pre tine legat, vrând să te scoată la poporul cel de Dumnezeu ucigător, Apostole. Iară mântuindu-te dela Dumnezeu, ai lăsat legăturile tale spre închinăciunea slugilor tale.

Intărindu-se prin atingerea prea curatului tău trup şi umplându-se de Dar lanţul cel pus împrejurul tău, sfinţenie ne dărueşte nouă tuturor celorce ne închinăm lui prin tine, Petre prea cinstite.

Cu frică şi cu dragoste apropiindu-ne, ne închinăm legăturilor lui Petru, prin semnele lui fiind întăriţi, aducând apostolului credinţă şi închinăciunea care se cuvine lui.

A Născătoarei...

Pre tine Născătoare de Dumnezeu ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu cu trup, cu cântări te slăvim, tot eresul gonind. Că întru tine Cuvântul din sângele tău trup însufleţit, zidindu-şi s'a arătat.

Alt Canon, Irmos:

Pentru dragostea numelui tău...

Spuind măririle Stăpânului, ai întors inimile neplecaţilor jidovi la dumnezeiasca credinţă, ca o temelie a credinţei.

Umbletele tale s'au cunoscut pre ape, prin prisosinţa dragostei celuice a umblat preste dânsele Petre, şi dumnezeeştile cărări ţie ţi-a arătat.

Slavă...

Doctorie având de multe feluri de boale dumnezeescul tău lanţ prea fericite Petre, pre acesta îl sărutăm cu credinţă, pre tine cinstindu-te.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca într'o polată desfătată sălăşluindu-se Impăratul tuturor, în sfânt pântecele tău s'a arătat întrupat, cu totul fără prihană Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Acum mă voiu sculà dupre proorocie, a zis Dumnezeu, acum mă voiu proslăvi, acum mă voiu înălţà, „luând din Fecioară pre cel „căzut şi la lumina cea minunată a Dumnezeirii mele „înălţându-l.

Strică, Apostole, legăturile păcatului meu celece sunt puse împrejurul grumazului meu, şi mă împing la stricăciune, ca celce ai luat putere dela Mântuitorul, a legà şi a deslegà greşelile.

Aşează prea lăudate, ridicările vrăjmaşilor şi strică smintelele Bisericii, dându-i unire, celace pentru dânsa cu lanţ te-ai legat, pre care cu credinţă îl şi cuprindem.

Mântueşte, Apostole, din

robia cea înţelegătoare pre ceice se închină cu credinţă lanţului tău şi ne păzeşte pre noi spre cereştile corturi, care ne-ai încredinţat ca un păstor al nostru şi învăţător.

Pre cari i-a îndreptat cu mijlocirea ta cea înfricoşată, Petre Apostole, Dascălul tău, ca să împărăţească preste noi ortodocşii, păzeşte-i cu puternică dreapta ta, prea mărite.

A Născătoarei...

Cunoscutu-te-a soarele cu mult mai pre sus decât razele lui, pre tine prea lăudată din care s'a arătat Dumnezeu întrupându-se, înălţând la lumina Dumnezeirii lui pre ceice te cinstesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi, Doamne...

Pre Fiul cel împreună fără de început cu Tatăl l-ai propoveduit prin dumnezeiască descoperire, prea lăudate şi te-ai învrednicit fericirii celei din gura celui fericit.

Când ai văzut lumina ceeace a strălucit în Tavor, care a acoperit razele soarelui, atuncea cu lumina cea din lumină te-ai strălucit, Petre, şi ai luminat pre cei credincioşi.

Slavă...

Pre Hristos mortul cel de trei zile l-ai propoveduit, pentru carele lanţuri ai purtat Petre, cărora a ne închină învrednicindu-ne, cu bună credinţă te cinstim.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre mine cel îngreuiat cu sarcina a multe păcate, Preacurată uşurează-mă acum, întărindu-mă ca să port jugul lui Hristos cel prea uşor.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile mării şi m'a înnecat pre mine viforul păcatelor „mele celor multe; ci ca un „Dumnezeu scoate dintru a„dânc viaţa mea, mult milos„tive.

Astăzi puterile cereşti şi adunările apostolilor împreună se bucură cu cei pământeşti Petre, văzând semnele chinurilor tale închinate fiind.

Veselescu-se cetele îngerilor şi se tângueşte tabăra drăcească temându-se Petre, văzând semnele chinurilor tale închinate fiind.

Adormit-au ostaşii ceice te păziau pre tine, Petre, întru venirea îngerului, şi din mâinile tale lanţurile îndatăşi au căzut, cărora cu cuviinţă ne închinăm.

Pre Tavita cea moartă o ai înviat, pre stejari i-ai făcut ca nişte morţi, din legături te-ai scuturat; toate ale tale sunt mai pre sus de minte

Apostole, pentru aceasta cu credinţă pre tine te cinstim.

A Născătoarei...

Intrat-am în iarna pierzării şi m'a turburat râurile greşelilor mele celor nemăsurate, ci milostivindu-te spre mine Stăpână, povăţueşte-mă la limanul cel dumnezeesc.

Alt Canon, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Cu capul în jos prea mărite, suferind răstignire, ţi-ai gătit picioarele tale spre cereasca mergere, pre care a umblà întăreşte-ne pre noi, ucenice al lui Hristos.

Sălăşluitu-te-ai în viaţa celor vii, şi legat fiind pentru dânsa, legăturile lui Veliar celuice te-a legat pre tine le-ai sfărâmat; pentru aceasta cinstim lanţul tău.

Slavă...

Roagă pre stăpânul făpturii, prea fericite, ca să trimită curăţire, pace şi milă, celorce te măresc pre tine, ca pre un ucenic al lui prea adevărat.

Şi acum, a Născătoarei...

De hainele cele de piele ale omorâciunii s'a dezbrăcat strămoşul, că Ziditorul tuturor s'a îmbrăcat într'însul, întrupându-se din sângele tău mai pre sus de cuvânt, ceeace eşti cu totul fără prihană.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà „în chit rugându-se: Din stri„căciune scapă-mă, Iisuse Im„părate al puterilor.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciune...

Pre cel mai mare şi mai întâiu decât apostolii, pre dumnezeescul ucenic al adevărului, pre marele Petru să-l lăudăm, şi lanţul să-l sărutăm cu credinţă, deslegare de greşeli luând.

ICOS.

Pre lăudatul şi marele ucenic al Domnului, ce limbă omenească poate să-l mărească dupre vrednicie? Că dumnezeescul Cuvânt l-a fericit, ce minte îl va lăudà pre acela precum se cuvine? Insă de oarece oricine pre cât îi este dupre putinţă, dator este lui Dumnezeu a aduce, aceasta şi eu a face mă ispitesc. Ci o iubitorilor de praznic! Cu bună cinste pre cel întâiu pe scaun şezător, cu cântări să-l încununăm, iertare de greşeli luând.

Intru această lună în 16 zile, închinăciunea cinstitului lanţ al sfântului apostol Petru.

Stih: Inchinându-mă Petre, lanţului tău celui cinstit.

De lungi lanţurile greşelilor mele, deslegându-mă, voiu fi scăpat.
In această lună în a şasesprezecea zi,
Inchinăciunea mea lanţului lui Petru voiu jertfi.

Intru această zi, facem închinăciune cinstitului lanţ al sfântului Petru, care i l-a pus Tetrarhul Irod, precum spune la Faptele Apostolilor, care deslegându-se, de îngerul ce s'a arătat; şi aflând unii din credincioşi, au fost cu pază de la unii la alţii, şi mai pre urmă s'au adus de cei bine cinstitori la Constantinopol şi s'a pus în Biserica sfântului Petru, care este înlăuntru în biserica cea mare, unde i se face soborul.

Intru această zi, Sfinţii mucenici şi fraţi buni, Pevsip, Elasip, Mesip şi Neonila, moaşa lor.

Stih: De şi călăreţi cu însemnarea numirilor s'au aflat,
Câteşi trei însă spre pară pe jos au alergat.
Neonila bătrână, dar către focul aprins,
Ca o tânără în floare suferind s'a dus.

Aceşti sfinţi erau din Capadochia câteşi trei şi erau foarte iscusiţi, spre a îmblânzi caii cei tineri sălbatici şi spre ai alergà pre câmpii. Deci, în vremea ce ei aveau o serbare în patria lor, care se numeà a lui Dia Nemesie, au chemat şi pre mătuşa lor Neonila spre ospăţ. Iară bătrâna fiind învăţată, credinţa lui Hristos le-a povestit lor iconomia lui cea pentru noi şi-şi băteà joc de idoli. Deci, povestirea aceasta s'a făcut lor pricină, ca să-şi aducă aminte fiecare ce a văzut în visul său. Iară acele vedenii, îi povăţuiau pre ei ca să creadă în Hristos. Deci, îndată câte trei au surpat idolii şi mărturisind în privelişte pre Hristos, au fost aruncaţi de elinii stăpânii lor în foc, întru carele săvârşindu-se au luat cununile muceniciei.

Intru această zi, sfântul mucenic Danact.

Stih: Dacă de Delta, prin tăierea capului Danacte te vei lipsì,
Apărat stăpânilor Cerului te vei vădì.

Acesta era din Iliric, din locul numit Avlon, cleric sfintei biserici de acolo. Deci, luând veşmintele bisericii, ca să le scape de năvălirea păgânilor şi fiind prins de ei în oarecarele loc, şi silnicindu-se ca să jertfească lui Dionis, pentrucă nu s'a plecat, a fost omorît de săbiile lor.

Intru această zi, sfântul noul sfinţit mucenic Damaschin, carele a mărturisit în satul numit Gaprov, a Târnovului, în anii una mie şapte sute şaptezeci şi unul, prin sugrumare s'a săvârşit.

Stih: Pentru clevetire, mucenia ţie s'a dăruit.
Ca celce nevoitor al Domnului te-a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Celace ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam şi ai ucis pre Haldei, cari „fără dreptate vânau pre cei „drepţi, prea lăudate Doamne, „bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Celace i se părea că împărăţeşte şi mai vârtos cel stăpânit de desfătare, spre plăcerea iudeilor făcând, la legături de fier te-a osândit, care Apostole, le cinstim, lăudându-te pre tine.

Toată făptura s'a sfiit de tine, ucenice al lui Hristos! Că pre mări ai umblat, legăturile ca nişte puzderii, uşile cele de fier ca nişte uliţe s'a socotit înaintea ta cu puterea Mântuitorului.

Celace pre fermecătorii cei mincinoşi i-ai omorît şi morţi ai sculat şi şchiopi şi slăbănogi ai însănătoşit şi bolnavi cu umbrirea ta ai tămăduit, prin uşile încuiate ai trecut şi din lanţurile cărora ne închinăm ai scăpat, Petre.

Din Palestina, calul şi apostolul lui Hristos, Petru,

ca dintr'o priveliște ieșind și lumii propoveduind, în Roma cea veche a răposat, celor de la răsărit dându-le lanțul spre închinăciune.

A Născătoarei...

Minunea nașterii tale văpaia haldeească o a arătat, pre tineri nimica vătămându-i. Deci și pre mine cel ars cu multe greșeli, cu roua rugăciunii, tale, mântuește-mă Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Coconii lui Avraam....

De trei ori te-ai lepădat de Hristos, pentru aceasta cu întrebarea cea de trei ori a tămăduit greșala ta, Petre prea lăudate. Și întărire te-ai arătat multora celorce se alunecă.

Ca un legat al lui Hristos, cu prea dulce dor, cu feluri de legături te-ai împărtășit. Pentru aceasta lanțului tău celuice desleagă patimile, Petre, cu credință ne închinăm.

Slavă...

Lauda lui Hristos ai fost, pre dânsul întru mădularele tale le-ai prea mărit, Petre prea lăudate. Pentru aceasta pre tine te mărim și lanțului celuice te-a legat ne închinăm.

Și acum, a Născătoarei...

Celace s'a pogorît pre pământ ca ploaia, Fecioară, cu dumnezeiască cuviință tot pământul a adăpat și te-a arătat pre tine Curată, mai cinstită decât toți îngerii.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de „Dumnezeu i-a mântuit. Atun„cea fiind închipuită, iară a„cum lucrată, pre toată lumea „ridică să-ți cânte ție: Pre „Domnul lucrurile lăudați-l și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Puitorule de lege păstorule și învățătorule al turmelor lui Hristos, Petre mărite, pre ceice te laudă pre tine cu bună cinste și cu credință se închină lanțurilor tale, din legăturile păcatului mântuește-i.

Turburările dracilor risipește-le, iarna păcatului potolește-o, boalele cele cu primejdie și necazurile și năvălirile barbarilor gonește-le, Petre, dela ceice cinstesc lanțurile tale.

Darului se împărtășește tot celce se atinge de cinstit lanțul tău, Apostole, de sfințenie umplându-se și cu bucurie cântând: Toate făpturile binecuvântați și lăudați pre Domnul.

Inchinăciunea cea cu evlavie a cinstitelor tale lanțuri, ca un ospăț cu tot felul de dulceață se pune înainte. Că

tu eşti şi ospătătorul acestei dumnezeeşti veselii Apostole.

A Născătoarei...

Târându-se şarpele cel amăgitor prin rele sfaturi, m'a izgonit din desfătare. Iară îngerul cel mare al sfatului, făcându-se om din pântecele tău, pre mine locuitor raiului iarăş m'a făcut.

Alt Canon, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Lucrând (Petre) ţarinile inimilor, bine roditoare le-ai făcut pre ele lucrătorului făpturii, celuice ţi-a dat dumnezeeştile chei, a legà şi a deslegà greşelile.

Pre tine totdeauna te fericim, Petre, şi sărutăm lanţul tău carele ca un făcător de rău l-ai purtat ucigând pre începătorul răutăţii şi legându-l cu legăturile tale, Apostole.

Pre celace a legat iadul şi moartea, cu legăturile şi cu prea curată patima sa, luminat l-ai propoveduit. Pentru aceasta prea fericite, lanţul tău sărutându-l ne sfinţim.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca şi cetele cele de sus să strigăm cu glasuri întreit sfinte, pre Tatăl pricinuitorul a toate acum slăvindu-l, şi pre Fiul şi pre Duhul, o fiinţă, o putere şi o lucrare.

Şi acum, a Născătoarei...

Sfeşnic înţelegător mai 'nainte te-a însemnat proorocul, pre tine ceeace ai purtat dumnezeiasca făclie de Dumnezeu Născătoare. Care a luminat pre ceice erau mai 'nainte întunecaţi cu multe întunecări de răutăţi.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorul al tuturor, „Atotputernice, pre ceice se „ţineau de buna credinţă, în „mijlocul văpăii pogorându-„te i-ai rourat, şi i-ai învăţat „să cânte: Toate lucrurile bi-„necuvântaţi şi lăudaţi pre „Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze cu duhul fiind luminat, şi să prăznu-„iască firea minţilor celor fără „de trup, cinstind sfânta prăz-„nuire a Maicii lui Dumne-„zeu, şi să strige: Bucură-te „prea fericită, Născătoare de „Dumnezeu, Curată pururea „Fecioară.

Cu totul dulceaţă eşti, prea lăudate Apostole, şi de toată mângâierea pline sunt laudele tale. Pentru aceasta şi acum pre slugile tale care se închină cu credinţă legăturilor tale, veseleşte-i şi-i sfinţeşte, şi ca să prăznuiască luminat, învredniceşte-i.

Sfăramă tăria vrăjmaşilor celorce se luptă cu noi, Apostole. Iară binecredincioşilor cu puterea ta cea nebiruită, supune în cătuşi de fier pre mai marii lor. Biruinţă aducând cetăţii tale, întru care lanţul prea curatelor tale mâini acum se cinsteşte.

Cu adevărat, adevărate sunt cuvintele tale, Stăpâne, care ai grăit, zicând: Celace crede întru mine şi mai mari lucruri decât ale mele va face. Că iată Apostolul şi viu fiind cu umbrirea boalelor a vindecat, şi acum cu lanţurile sale feluri de minuni lucrează.

A Treimii.

Prea înalte Părinte, Fiule şi Mângâitorule, Treime întocmai cinstită, cu rugăciunile lui Petru mai marelui apostolilor tăi, binecredincioşilor ajută-le în răsboaie totdeauna, şi cetăţii tale, stare neclătită şi nemişcată şi paşnică dărueşte-i.

A Născătoarei...

Toţi oamenii a lăudà naşterea ta cea streină nepricepându-ne, cuvântul îngerului celuice a venit la tine, bucurându-ne, cântăm: Bucură-te mântuirea oamenilor, hrana săracilor! Bucură-te pedepsirea dracilor! Bucură-te curăţirea greşelilor noastre.

Alt Canon, Irmos:

Naşterea ta nestricată...

A vedeà cele de departe te-ai învrednicit, la celece ai avut tu nădejde cu credinţă Petre. Şi răsplătirile ostenelelor cele dela Dumnezeu iubitorul de oameni, bucurându-te ai luat. A căruia dumnezeiasca patimă în trupul tău o ai închipuit.

Ca un Dumnezeesc descuetor al împărăţiei, deschide intrările acesteia, celorce te cinstesc pre tine cu credinţă pre pământ şi sărută cinstitul tău lanţ Petre, care l-ai purtat, legat fiind.

Impreună cu Fiul fiind în Tavor, te-ai învrednicit a auzì glasul Tatălui, carele l-a arătat pre el. Şi dumnezeescul Duh, Petre, cu prea strălucire luminând inima ta a curăţit.

Slavă...

Nouă celorce te cinstim pre tine cu dragoste, şi sărutăm lanţul cu carele Petre ai fost legat, cere curăţire şi deslegare de greşeli, şi desfătarea împărăţiei Cerului.

Şi acum, a Născătoarei...

Locaş luminii ai fost, pentru aceasta povăţueşte-mă la lumină Fecioară, pre mine cel întunecat cu toate ispitele vrăjmaşului, ca cu credinţă

să te măresc pre tine Preacurată Fecioară.

Irmosul:

Naşterea ta nestricată s'a „arătat, Dumnezeu din coap„sele tale a ieşit. Că s'a ară„tat purtător de trup pe pă„mânt şi cu oamenii a petre„cut. Pentru aceasta pre tine „de Dumnezeu Născătoare, „toţi te mărim.

SVETILNA.

Podobie: Femei ascultaţi...

Nu trupul şi sângele Petre, ci Tatăl ţi-a însuflat ţie, Dumnezeu a numi pre Hristos Fiul Părintelui Dumnezeului celui viu. Pentru aceasta şi fericit pre tine, însuş mai 'nainte te-a mărturisit. Şi după mutarea numelui te-a chemat Petru, ca pre o piatră tare şi temeiu Bisericii.

Slavă, altă Svetilnă.

Pre mine ticălosul celce sunt legat cu lanţurile patimilor, desleagă-mă, fericite, precum odinioară îngerul lui Dumnezeu ţi-ai deslegat lanţurile, şi cu mărire te-a scos din temniţa întru care ai fost închis prea fericite, Petre, mai marele apostolilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Fecioară cu totul fără prihană, tu te-ai cunoscut şi Maică, ca ceeace ai născut pre Dumnezeu, şi omul mai pre sus de fire şi mântuire s'a făcut naşterea ta celorce cântă cu dragoste: Slavă se cuvine, cinste şi închinăciune Treimii celei neapropiate şi dumnezeeşti.

LA LAUDE (Hvalite)

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat....

Cinstind ostenelele vestirii tale prea lăudate Corifeule şi lanţului cu credinţă închinându-ne, lăudăm pre Hristos dătătorul de viaţă, şi făcătorul de bine al sufletelor noastre. **De două ori.**

Precum dintru adâncul nedumnezeirii ai scos prea mărite pre oameni, cu undiţa propoveduirii; aşa ne scoate din întristare cu rugăciunile tale Petre, şi pre noi cari cu dragoste te cinstim pre tine.

Celace prin rugăciunile tale prea lăudate, ca cu nişte dumnezeeşti chei ai deschis intrările cereşti, deschide-ne uşile Corifeule, nouă celorce te mărim pre tine, ca celace ai îndrăznire.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Anatolie.

Dupre vrednicie ai luat dela Dumnezeu daruri înţelepte Apostole, piatra credinţei, prin care sângele tău ţi-ai adus Ziditorului, ca o hrană dulce prea lăudate. Şi descuetor uşilor cereşti te-ai arătat cu Darul, tuturor celorce te laudă pre tine cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei...
Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca pre o rugătoare neadormită şi mângâietoare tare, câştigându-te pre tine Preacurată (către Domnul), adormi ispitele şi alinează valurile ticălosului meu suflet, şi inima mea ceeace este întru necaz o mângâie Fecioară, rogu-mă ţie, şi umple de Dar mintea mea, ca dupre vrednicie să te măresc pre tine.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

Preacurata Stăpână, văzând mort pre Hristos celce a omorît pre înşelătorul văitându-se, cu amar strigà, celuice a ieşit din pântecele ei, şi minunându-se de îndelungă răbdarea lui, grăià: Fiul meu prea iubite, nu uità pre slujnica ta, nu zăbovì iubitorule de oameni, celace eşti mângâierea mea.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Apostolului, glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Cu întrebarea cea de trei ori, adică Petre iubeşte-mă, lepădarea cea de trei ori, Hristos o a îndreptat. Pentru aceasta şi Simon către ştiitorul tainelor a zis: Doamne, toate le cunoşti: toate le ştii; tu ştii că te iubesc. Drept aceea către dânsul Mântuitorul a zis; Paşte oile mele; paşte pre cei aleşi ai mei; paşte mieluşeii mei, pre cari cu sângele meu i-am răscumpărat spre mântuire. Pre acela roagă-l de Dumnezeu fericite Apostole, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei...

De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei...

Mieluşaua şi Maica ta Doamne, văzându-te pre tine pironit pe Cruce, se minunà şi strigà: Ce este această vedere prea iubite Fiule? Dar acestea ţi-a răsplătit ţie, necredincioasa adunare a celor fărădelege, care s'a îndulcit de minunile tale cele multe? Ci slavă negrăitei smereniei tale, Stăpâne.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului, Peasna a 3-a şi a 6-a pe 8. Prochimen, glasul al 8-lea. In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul din Fapte: *In vremea aceea, pus-a Irod împăratul mâinile...* Aliluia glas 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Ioan: *In vremea aceea, arătatu-s'a Iisus ucenicilor săi, dupăce s'a sculat din morţi, şi a zis lui Simon Petru...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit vestirea lor...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 17 ZILE.

Prea cuviosul şi de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Antonie cel Mare.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirile pre 4, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când în mormânt bucurându-te pre tine însuţi te-ai încuiat, Părinte, pentru dragostea lui Hristos, ai răbdat prea tare dela draci ispite, şi cu rugăciunea şi cu Darul ai arătat viclenirile lor mai slabe decât păianjenul, atunci s'au veselit cetele cereşti, strigând: Slavă celuice te-a întărit pre tine, Antonie. **De două ori.**

Alt Ilie te-ai arătat, având pre măriţii tăi ucenici, ca pre Eliseiu înţelepte, cărora şi Da-

rul tău îndoit l-ai vărsat, răpit fiind ca într'un car ceresc Părinte. Pentru aceasta vieţuind cu Duhul, acum împreună te bucuri cu dânşii, pomenind prea fericite pre toţi ceice săvârşesc cu dragoste, cinstită pomenirea ta, Antonie.

Ca şi văzătorul de Dumnezeu Moisi, ai intrat în norul vedeniilor cel înţelegător cu adevărat, şi îndatăşi ai văzut luminat pre acela de carele ai dorit. Şi prea mărindu-te la faţă cu raza aceea, Părinte, te-ai povăţuit la locaşurile cele mântuitoare. Pentru aceasta adunându-ne de Dumnezeu înţelepţite, bucurându-ne, strigăm: Slavă Dumnezeului nostru, celuice te-a întărit pre tine.

Slavă, glasul al 3-lea:

Cuvioase Antonie, arzătoare şi cu tot sufletul obişnuinţă...

Caut-o la Vecernia cea mare la Litie.

Şi acum, a Născătoarei...

Sicriu înţelegător te ştim pre tine Preacurată, care ai purtat lespezile cele scrise de Dumnezeu şi pre dătătorul de lege şi Ziditorul nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Arătatu-te-ai din scutecele Maicii tale vas sfinţit, de Dumnezeu purtătorule Antonie, şi casă prea sfântului Duh.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Amăgirile viclenilor draci,

biruindu-le cu puterea Crucii, luminat ai arătat slava lui Hristos, părinte Antonie.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Ridicatu-te-ai ca Ilie în car de foc şi ai mers fericite fără mijlocire la Treime, Antonie prea cuvioase.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Cetele cele de sus, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, te laudă cu cei de jos, mărind neîncetat prea curată naşterea ta.

Tropar, glasul al 4-lea.

Râvnitor lui Ilie cu obiceiurile asemănându-te, Botezătorului cu drepte cărări urmând, părinte Antonie. Pustiului te-ai făcut locuitor şi ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, Născătoarei...

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu celor de pre pământ s'a arătat Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-se, şi Crucea de bună voie pentru noi luând. Prin care înviind pre cel întâiu zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

Fericit bărbatul... **Slava întâla.**

La Doamne strigat-am, **Stihirile pre 8, glasul al 4-lea.**

Podobie: Celace eşti chemat...

Celace te-ai luminat cu razele Duhului, când dumnezeescul dor pre tine te-a aprins şi sufletul ţi-a ridicat, ca să doreşti de dragostea lui cea prea multă cu adevărat. Atunci nu te-ai uitat la trup şi la sânge şi afară de lume ai fost, prin multa pustnicie şi linişte cu dânsul unindu-te. Pentru aceasta te-ai umplut (precum ai cerut) de bunătăţile cele de acolo şi ai strălucit ca o stea, luminând sufletele noastre Antonie.

De două ori.

Celace ai sfărâmat arcele şi săgeţile dracilor, cu Darul dumnezeescului Duh, şi răutatea şi pândirea lor tuturor o ai vădit cu dumnezeeşti învăţături, de dumnezeeşti raze fiind strălucit, călugărilor te-ai făcut prea strălucit luminător şi pustiei întâiu împodobitor, şi bolnavilor iscusit şi cinstit tămăduitor şi pildă întâiu şi închipuire vieţii cei îmbunătăţite, părinte Antonie.

De două ori.

Celace eşti plin de dum-

nezeeştile daruri, pre tine ca pre o oglindă neîntinată a dumnezeeştilor arătări, Părinte, aflându-te Hristos, razele cele strălucite ale luminii sale ţie ţi-a arătat. De unde te-ai arătat izvor îndestulat de vindecări, şi hrană celor flămânzi şi celor însetaţi, prin ploaie rourând iertare şi patimile sufleteşti văzându-le, cu cuvântul tău înţelepţeşte mai bune le-ai făcut lui Dumnezeu. Pre carele roagă-l să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

De două ori.

Celace eşti curat la suflet şi la inimă, înger pământesc, om ceresc. Invăţător fecioriei, al înfrânării cumpănă adevărată Antonie, carele eşti împreună cu Stăpânul tău, şi slavoslovie fără tăcere, fericite, împreună cu îngerii şi cu cuvioşii şi cu toţi mucenicii lui aduci, pre ceice săvârşesc a ta cinstită pomenire pururea, din cumplite nevoi şi din greşeli mântueşte-i. **De două ori.**

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Sicheot.

Pre cel dupre chip păzindu-l nevătămat, mintea stăpân preste patimile cele pierzătoare pustniceşti puindu-ţi, spre cel dupre asemănare, cât este dupre putinţă te-ai suit. Că bărbăteşte firea silindu-ţi, te-ai nevoit pre cel mai rău a-l supune celui mai bun, şi pre trup a-l face rob sufletului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, cetăţean pustiei, celorce bine călătoresc povăţuitor, îndreptător de faptă bună prea adevărat. Şi acum în ceruri, oglindele deslegându-se fericite, curat vezi sfânta Treime, rugându-te fără mijlocire, pentru ceice cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Născătoarei...

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că celce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat, fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată, cu totul fericită să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei şi Parimiile.

Dela Inţelepciunea lui Solomon.

Cap. 5, Vers 16.

Drepţii în veci vor fi vii.

Cea de a doua.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Şi a treia:

Dreptul de va ajunge să se săvârşască...

Caută-le în 11 zile ale acestei luni.

LA LITIE.

Stihirile, glasul al 2-lea, ale lui Studit.

Postnicească nevoinţă ai

adunat pre pământ, cuvioase Antonie, şi adăogirile patimilor în izvorul lacrimilor tale toate le-ai potolit. Şi scară dumnezeiască şi cinstită la ceruri ridicând, la toţi s'a cunoscut viaţa ta, de Dumnezeu primită; că rodurile bunei credinţe întrânsa tare arătând, tămăduești cu dânsele neputinţele patimilor, celor ce-ţi strigă ţie cu credinţă: Bucură-te steaua răsăritului cea ca aurul strălucitoare şi al călugărilor luminătorule şi păstorule. Bucură-te prea lăudate, creşterea cea prea bună a pustiei, şi razimul Bisericii cel neclătit. Bucură-te îndreptătorul cel mare al celorce rătăcesc. Bucură-te lauda noastră şi a lumii bucuria cea luminoasă.

Pre îngerul cel de pre pământ şi în ceruri omul lui Dumnezeu, bună podoaba lumii, desfătarea bunătăţilor şi a faptelor bune, lauda pustnicilor, pre Antonie să-l cinstim. Că sădit fiind în casa lui Dumnezeu, a înflorit dupre dreptate. Şi ca un chedru în pustie a înmulţit turma oilor lui Hristos celor cuvântătoare, întru cuviinţă şi dreptate.

Cuvioase părinte, din pruncie cu osârdie spre fapte bune nevoindu-te, te-ai făcut organ sfântului Duh. De la dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască cele îndulcitoare. Şi acum cu dumnezeiască lumină mai curat fiind strălucit, luminează şi gândurile noastre, părinte Antonie.

Glasul al 3-lea, a lui Anatolie.

Cuvioase Antonie, arzătoare şi cu tot sufletul obişnuinţă de pustnicie prea tare, ca şi cum te-ai fi odihnit între cei fără materie ai săvârşit. Că, cu cei mai din pustie pre tine împreunându-te duhovniceşte, săgeţile dracilor cele ca focul arzătoare le-ai călcat, şi mai pre sus decât toată fapta bună făcându-te, te sălăşlueşti împreună cu îngerii întru împărăţia cerurilor. Cu cari împreună roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăţia şi slava întru nimica socotindu-le. Pentru aceasta tuturor ai strigat: Iubiţi pre Dumnezeu şi veţi aflà Dar veşnic. Nimic să nu cinstiţi mai mult decât dragostea lui, ca atunci când va veni întru slava sa, să aflaţi odihnă cu toţi sfinţii; cu ale cărui rugăciuni, Hristoase, păzeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Fericimu-te Născătoare de Dumnezeu Fecioară şi te mărim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea nemişcată şi zidul cel nesurpat, şi folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te celace ai fost sihastrilor conducător şi nebiruit ajutător! Că tăind rădăcinile poftelor şi pornirile dracilor, împrotivindu-te bărbăteşte, ai biruit neputinţa lor şi înşelăciunea cea de suflet pierzătoare, şi ai arătat a Crucii Mântuitorului lucrarea şi nebiruita putere. Cu care şi încingându-te ai biruit pre toţi ceice se leapădă de dumnezeiască arătarea lui Hristos în trup. Pre carele roagă-l să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stâlp luminos cu faptele bune întărit şi nor umbrit ai fost celor din pustie, de pre pământ la Cer povăţuind pre ceice văd pre Dumnezeu. Cu toiagul Crucii despărţind marea patimilor şi pre Amalic cel netrupesc biruind, neapărată suire la Cer ai aflat, de Dumnezeu fericite, şi moştenire nestricăcioasă, cu cei fără de trupuri stând cu bucurie înaintea scaunului lui Hristos, pre carele roagă-l să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul.

Bucură-te celace locueşti împreună cu cetele îngereşti întru cele de sus Antonie, că viaţa acelora, Părinte, pre pământ ai vieţuit cu adevărat, cu fapta bună nevoindu-te, te-ai arătat oglindă, prea curată şi neîntinată, primind razele cele prea strălucite ale sfântului Duh, prea fericite. Pentru aceasta fiind luminat, ai văzut celece vor să fie, toate mai 'nainte supuindu-le, de dumnezeiasca arătare de lumină fiind învăţat; pre Hristos roagă-l, să deà sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea, a Sicheotului.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Antonie părintele nostru. Că pre tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Celace eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor. Cu cari roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Fecioară nenuntită, care

pre Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi primeştele, ceeace eşti cu totul fără prihană. Care tuturor dărueşti curăţire de greşeli, acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

La binecuvântarea pâinilor.

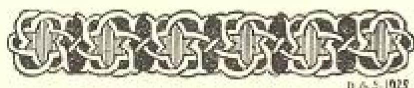
Troparul, glasul al 4-lea.

Râvnitor lui Ilie cu obiceiurile asemănându-te... **De două ori.**

Caută-l la Vecernia mică.

Şi Născătoare de Dumnezeu, **odată.**

Cetire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul Sfântului de două ori. Slavă, Şi acum, al Născătoarei.**

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea...

Sufletul tău legându-ţi cu dragostea lui Hristos, cele pământeşti toate urându-le arătat, te-ai sălăşluit, Părinte cuvioase, în pustietăţi şi în munţi. Că din pomul cunoştinţii gustând slăvite, ca din cele de taină, îngereşte ai strălucit, tăinuitorule. Pentru aceasta şi norul trupului tău trecându-l întunerecul dracilor ai gonit fericite, celace ai fost între călugări mai ales. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Pre înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără de ardere Maica lui Dumnezeu, negrăit ai născut pre celace a făcut toate şi în braţele tale ai avut pre celace ţine toate, şi din ţâţe ai hrănit pre celace hrăneşte lumea. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, ca să mă curăţeşti de greşeli când voiu vrea să stau înaintea feţii Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dărueşti. Pentrucă poţi câte voeşti Preacurată.

După a doua Stihologhie, Sedealna sfântului glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre sihastrul Domnului cu cântări să-l cinstim ca pre celce a omorât toate năvălirile patimilor, cu înfrânarea şi cu răbdarea cea tare cu adevărat, şi a ruşinat foarte pre împrotivă luptătorul vrăjmaş şi toate mândriile lui, şi acum se roagă Domnului să miluiască sufletele noastre.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, pre care mai înainte te-a propoveduit toţi cei prea drepţi, şi proorocul

Daniil, munte netăiat. Şi David dulcele cântăreţ; cu Moisì şi cu apostolii, rug şi năstrapă, şi toiag, nor, uşă şi scaun, şi munte mare te-a arătat nouă.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Gâlcevile lumeşti lăsându-le şi Crucea ta pre umere luându-ţi, pre tine însuţi tot te-ai adus Domnului şi afară de trup, Părinte, şi de lume fiind, te-ai făcut părtaş Duhului sfânt. Pentru aceasta şi spre râvna ta pre noroade adunând, cetăţi ai deşertat şi pustietăţile cetăţi le-ai făcut, de Dumnezeu purtătorul, Antonie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Cu lumina cea neapropiată luminat fiind, ca o stea ai strălucit întru dăscăliile pustiei, luminând Antonie, pre ceice au venit la tine cu suflet neîndoit.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea...

Cu venirea prea sfântului Duh, pre cel de pre un scaun cu Tatăl şi de o fiinţă, prin glasul îngerului l-ai zămislit Curată de Dumnezeu Născătoare, ceeace eşti chemarea lui Adam.

Apoi Antifonul dintâiu al glasului al patrulea, Prochimen, glasul al 4-lea.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie.

Toată suflarea.

Evanghelia dela Matei:

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie...

După Psalmul 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile cuviosului tău Antonie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta şi dupre mulţimea...

Stihira, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat. Indrăsnire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi al cuviosului pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu. Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Calea mării cea nebătută şi neumblată, călătorindu-o neudat Israilul cel „ales a cântat: Să cântăm „Domnului, că s'a proslăvit.

Scara cea fără materie de demult şi calea mării cea streină şi neumblată, naşterea ta

a arătat Curată, care o lăudăm toţi, că s'a proslăvit.

Puterea celui pre înalt statul cel desăvârşit, înţelepciunea lui Dumnezeu, care s'a întrupat din tine Preacurată, cu oamenii a locuit, că s'a proslăvit.

Umblat-a prin uşa cea neumblată a pântecelui tău celui încuiat Soarele dreptăţii, Curată şi lumii a luminat că s'a proslăvit.

Alt CANON al Cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dreptul este a lăudă pre dumnezeescul Antonie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre gonaciul Faraon...

Ceeace la nemurire şi la viaţa veşnică ai apucat cu adevărat, şi de raza cea întreit strălucitoare Părinte te saturi, roagă-te, ca să se lumineze cu luminarea Darului sufletul meu cel întunecat, ca dupre vrednicie să te laud pre tine.

Tânăr fiind de vârsta trupului, calea cea nouă a faptei bune luând, fără primejdie ai călătorit pre dânsa. Legii Mântuitorului celei nouă plecându-te de trei ori fericite, şi poruncilor Evangheliei celor de viaţă purtătoare urmând.

Slavă...

Cu strălucirea cea în trei luminătoare prea înţelepte luminat fiind, vrăjmăşească întărâtarea dracilor, fericite, şi gurile cele căscate ale fiarelor şi durerile vătămăturilor, ca pre nişte păianjeni le-ai sfărâmat, cu dumnezeiască dragoste fiind aprins.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca ceeace ai îndrăsneală ca o Maică a lui Dumnezeu către celce s'a născut din tine, Cuvântul cel unul născut şi împreună fără început cu Tatăl şi de o fiinţă cu Duhul, rugându-l nu înceta, ceeace eşti cu totul fără prihană, ca să izbăvească din nevoi, pre ceice te măresc pre tine de Dumnezeu Născătoare.

Catavasie:

Pământul cel roditor de „adâncime, uscat l-a umblat „oarecând soarele, căci ca un „zid s'a închegat apa de a„mândouă părţile, poporului „celuice a trecut marea pe„destru, şi cu plăcere lui Dum„nezeu a cântat: Să cântăm „Domnului, că cu slavă s'a „proslăvit.

Peasna 3-a, Irmos:

Arcul puternicilor s'a sfărâmat, prin stăpânirea ta, Hristoase, şi cei slabi s'au încins cu putere.

Cel mai pre sus decât toată vremea, ca un făcător al vremilor, din tine Fecioară de bună voie prunc s'a zidit.

Pântecele cel mai desfătat decât cerurile, să-l lăudăm credincioşii, prin carele Adam în ceruri bucurându-se petrece.

Alt Canon Irmos:
Celce ai întărit cerurile...

Cu gând întărit şi cu răbdare stătătoare stingând văpaia patimilor, te-ai îmbrăcat în luminată haina nepătimirii, părinte Antonie şi în veşmântul mântuirii.

Cu năvăliri prea tari dracii îndrăznind şi asemănându-se fiarelor, n'ai băgat seamă de puterea lor cea slabă, că pre cel tare în războaie ai avut ajutor.

Slavă...

Purtătorul de Dumnezeu, pre căpeteniile întunerecului şi stăpâniile înfrângându-le cu înfrânare tare, purtător de izbândă biruitor s'a făcut, Antonie, lauda sihastrilor şi bucuria călugărilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Mintea mea cea omorîtă cu lucrarea cea de viaţă, care din tine s'a arătat lumii, ridică-o Curată şi la viaţă o povăţueşte, ceeace una ai sfărâmat porţile morţii, cu cel născut al tău.

Catavasie: 3

Intărirea celorce nădăjduesc spre tine, întăreşte, „Doamne, Biserica ta, care „o ai câştigat cu scump sân„gele tău.

Sedealna sfântului, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină...

Chemării Domnului tău ai urmat, lepădându-te de lume şi de toate frumuseţile ei, prea fericite Antonie, scârba postniciei cu osârdie ai suferit şi taberile dracilor cu bărbăţie le-ai gonit. Pentru aceasta pururea cu credinţă şi cu cântări cinstim pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înţelepciunea...

Crucea Domnului ridicând înţelepte şi lui până în sfârşit urmând, mintea nu ţi-ai întors la lume, de Dumnezeu înţelepţite, ci cu înfrânarea şi cu ostenelele ţi-ai omorît patimile, şi pre tine însuţi te-ai gătit Biserică Domnului. Pentru aceasta răsplătire de daruri ai luat, a vindecà boalele şi a gonì duhurile, de Dumnezeu purtătorule Antonie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Ca ceeace eşti Mireasă cu totul fără prihană a făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului care nu ştii de băr-

bat, ca ceeace eşti locaş Mângâitorului, cu totul fără prihană, pre mine celace sunt locaş spurcat fărădelegii şi batjocură dracilor întru cunoştinţă m'am făcut grăbeşte de mă izbăveşte de lucrarea lor cea rea, locaş luminat prin fapta bună făcându-mă, ceeace eşti de lumină primitoare Curată, goneşte-mi negura patimilor şi împărtăşirii celei de sus mă învredniceşte şi luminii celei neînserate, cu rugăciunile tale.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul economiei tale şi te-am proslăvit pre tine, unule „iubitorule de oameni.

Iată s'a prea înălţat dumnezeescul munte al casei Domnului, mai pre sus decât puterile, Maica lui Dumnezeu, prea arătat.

Afară de legile firii Fecioară una născând pre Stăpânitorul făpturii, te-ai învrednicit dumnezeeştei chemări.

Alt Canon, Irmos:
Tu eşti tăria mea, Doamne...

Scară dumnezeiască de bunătăţi făcându-ţi, la înălţime, Părinte, te-ai suit şi pre Dumnezeu ai văzut într'însa întărit, şi daruri împărţind cu mână prea bogată, celorce cântă cu credinţă: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Cu totul te-ai sfinţit lui Dumnezeu, Antonie, însuţi cu acela unindu-te prea înţelepte prin fapta bună şi prin cuvântări, şi dumnezeeştei vederi ca un curat învrednicindu-te, că de pământ şi de cele pământeşti depărtându-te, dupre vrednicie ai aflat cereasca desfătare.

Slavă...

Mintea şi sufletul curăţindu-ţi Antonie, înşelăciunea cea de suflet pierzătoare, Părinte, şi meşteşugirile şi amăgirile cele amare şi nălucirile vrăjmaşilor le-ai vădit, că pătimind te-ai învăţat, şi învăţat fiind, ai învăţat mulţimile călugărilor prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre Dumnezeu celce s'a întrupat din tine roagă-l. Carele neschimbat a rămas precum a fost şi fireşte de o fiinţă fiind, este întocmai cu Tatăl şi cu tine ceeace l-ai născut, iertare de greşeli şi mântuire sufletelor să dăruiască, celorce te laudă pre tine cu credinţă.

Catavasie: 4

Acoperit-au cerurile bunătatea ta, Hristoase, că ieşind „din Chivotul sfinţirii tale, „din nestricata Maică, în Bi-

„serica slavei tale, te-ai arătat ca un prunc în braţe purtat, şi s'au împlut toate de „a ta laudă.

Peasna 5-a, Irmos:

Cărbunele carele mai 'nainte s'a arătat Isaiei, ca un soare din feciorescul pân„tece a răsărit, celor rătăciţi „întru întunerec, luminarea „dumnezeeştii cunoştinţe dă„ruindu-le.

Norilor, dulceaţă de veselie stropiţi celor de pre pământ, că prunc s'a dat, celce este mai'nainte de veci, întrupându-se din Fecioară, Dumnezeul nostru.

Vieţii şi trupului meu lumină a strălucit şi mâhnirea păcatului o a deslegat, întru cele mai de pre urmă, din Fecioara fără de sământă întrupându-se cel prea înalt.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce mai lepădat...

Locuind întru tine având pre Dumnezeu, celce toate le vede, fericite, carele te-a învăţat şi te-a luminat şi te-a înţelepţit, suişiurile sufletelor celor curate şi fericite, de trei ori fericite, a le vedeà te-ai învrednicit.

Slavă...

Darul tămăduirilor asupra boalelor celor de multe feluri ţie ţi-a dăruit Hristos, şi puterea asupra duhurilor celor necurate înţelepte, căfirea, Părinte, biruindu-ţi, darurilor Duhului, celor mai pre sus de fire te-ai împărtăşit.

Şi acum, a Născătoarei...

Ceice te avem pre tine zid, şi cu folosinţa ta suntem păziţi, care cu dumnezeiască mărirea ta ne lăudăm, pre tine te fericim. Că tu Preacurată sufletelor noastre izvorăşti bucurie şi veselie.

Catavasie... 5

Dacă a văzut Isaia cu în„chipuire, pre Dumnezeu pe „scaun prea înalt, de îngerii „slavei încunjurat, a strigat: „Vai mie ticălosul! Că mai „înainte am văzut pre Dumne„zeu întrupat, pre celace stă„pâneşte pacea şi lumina cea „neînserată.

Peasna 6-a, Irmos:

Glasul graiurilor celor de rugăciune, din suflet cu durere auzind, Stăpâne, „scapă-mă de rele, că însuţi „eşti pricinuitorul mântuirii „noastre.

Firea omenească, ceeace slujea păcatului, Stăpână Curată, prin tine a dobândit scăpare. Că Fiul tău ca un miel pentru toţi s'a junghiat.

Strigăm ţie toţi adevăratei Maicii lui Dumnezeu, mântueşte pre robii tăi, ceice te

mânie, căci singură către Fiul ai câştigat îndrăsneală.

Alt Canon, Irmos:
Adâncul păcatelor...

Viaţa cea dupre lege viteieşte din pruncie primind-o de Dumnezeu înţelepţite, până în sfârşit o ai păzit, şi ca un dumnezeesc biruitor cunună de biruinţă ai luat dela Impăratul tuturor.

Slavă...

Avându-te pre tine rugător prea tare către Dumnezeu fericite şi părtaş purtărilor de grijă, şi folositor, şi ajutător, şi mijlocitor bine primit, de toate nevoile ne mântuim, de ispite şi de primejdii.

Şi acum, a Născătoarei...

Inălţat-ai cu tot adevărul firea omenească cea căzută, pre Fiul cel văzut neschimbat în chipul cel dumnezeesc, şi întru o întocmire cu Tatăl, de Dumnezeu Născătoare fără sământă născându-L

Catavasie: 6

Strigat-a ţie, văzând bătrânul, cu ochii mântuirea, „care a venit popoarelor de „la Dumnezeu, Hristoase, tu „eşti Dumnezeul meu.

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Valurile lumeşti lepădându-le, viaţă fără gâlceavă ai săvârşit, Botezătorului urmând la tot obiceiul preacuvioase. Deci, împreună cu dânsul te cinstim, Părinte al părinţilor, Antonie.

ICOS.

Glasul lui Hristos auzind, ai umblat în urma poruncilor lui, gol de lume făcându-te. Şi ai lepădat toate grijile de agoniseală, de averi şi de slugile tale şi de iubirea surorii tale, de Dumnezeu purtătorule Antonie. Şi singur în pustietăţi cu Dumnezeu vorbind prea curat, ai luat Darul cunoştinţii. Care trimite-l mie, celuice voiu să te laud pre tine, Părinte al părinţilor, Antonie.

Intru această lună, în 17 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Antonie cel mare.

Stih: Cerul cu unul cel mai mare şi de cât ingerii s'a îmbogăţit,
Fiindcă pre Antonie mai marele sihastrilor a primit.
In această lună în a şaptesprezecea zi,
Antonie viaţa părăsi.

Acesta erà de neam eghiptean, învăţat dela părinţii săi şi dela moşi credinţa în Hristos, şi a trăit pe vremea lui Diocliţian şi Maximian, ajungând până în zilele bine credinciosului Impărat Constantin şi feciorilor lui, şi dându-se pre sine în viaţa monahală, atâta a întrecut pre toţi, cât s'a făcut pildă celor mai de pre urmă, şi ce este mai minunat lucru, că întâiu foarte în scurtă vreme s'a făcut începător şi dascăl celei preste firea omenească politie, şi singur numai a ajuns la hotarul cel mai desăvârşit, precum arată istoria lui. Insă mult este a povesti noi celece sunt lăudate şi vestite la toţi, atâta numai trebue să zicem, că aflându-se în trup muritor se depărtă dela cele trupeşti şi vedeà suişu-

rile sufletelor, şi pre dracii cei dosădiau, carele este lucrul firii cei preste fire şi fără de trup. Deci trăind o sută şi cinci ani, s'a mutat la Domnul; iar soborul lui se face în biserica cea mare. Şi viaţa lui s'a scris de marele Atanasie episcopul Alexandriei.

Intru aceastǎ zi cuviosul şi de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Antonie cel nou şi făcătorul de minuni, carele a sihăstrit în schitul Veriei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Dar Antonie cel nou, unde se va aşezà?
Decât numai cu vechiul Antonie se va împreunà.

Intru această zi, pomenirea bine cinstitorului împărat Teodosie cel mare.

Stih: Impărăţia, piedică ţie nu ţi-a stătut,
Pentru a fi Teodosie mântuit.

Intru această zi, cuviosul Ahila, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Ahilev stăpâneşte oraşele jos cu armele,
Iară Ahila câştigă cetatea cea de sus cu ostenelele.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Ritori prea învăţaţi s'au arătat tinerii oarecând. Că din suflet cuprins de „Dumnezeu grăind, cu bu„zele au cântat: Dumnezeul „cel mai pre sus de dumne„zei, al părinţilor şi al nostru, „bine eşti cuvântat.

Văzut-a Iacov noaptea cu adevărat ca întru închipuire pre Dumnezeu întrupat, iar dintru tine întru strălucire s'a arătat celorce cântă: Dumnezeul părinţilor cel prea îndumnezeit şi prea proslăvit.

Semnele negrăitei întrupări celei dintru tine mai 'nainte vestindu-le, s'au luptat cu Iacov, prin care de bună voie s'a întrupat cu oamenii, Curată, Dumnezeul părinţilor cel prea îndumnezeit şi prea slăvit.

Vrît este celce nu te vesteşte pre tine unul Fiul Fecioarei, din prea lăudata Treime, cu minte neîndoită şi cu limba, strigând: Dumnezeul părinţilor cel prea îndumnezeit şi prea slăvit.

Alt Canon Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Pahar cu miresme de fapte bune au fost fălcile tale, cu bună mireasmă şi de mântuire, dând miros ca dintr'o grădină celorce strigă cu dragoste: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Darul prea sfântului Duh întru tine sălăşluindu-se, gonitor de duhurile cele viclene, Părinte, te-a făcut şi călugărilor învăţător, cari strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre Maria cea prea curată şi prea sfântă să o lăudăm, că printr'însa ne izvorăşte nouă Darul darurilor, celor mai pre sus de minte, ca din izvorul dumnezeeştei bunătăţi. Pre care cu gând bine credincios acum să o fericim.

Catavasie:

Pre tine celce ai răcorit

„în foc pre tinerii ceice Dumnezeu te-a numit, și în Fecioară nestricată te-ai sălășluit, lăudăm pre Dumnezeu „Cuvântul, cântând cu bună „credință: Bine este cuvântat „Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a Irmos:

Chipul cel de aur defăimându-l de trei ori fericiții tineri, văzând chipul „lui Dumnezeu, cel viu și „neschimbat, prin mijlocul focului cântau: Toată zidirea „cea înființată să laude pre „Domnul, și să-l prea înalțe „întru toți vecii.

Văzutu-s'a pre pământ prin tine, și cu oamenii împreună a petrecut, cel neasemănat cu bunătatea și cu puterea, căruia cântând toți credincioșii, strigăm: Toată făptura cea înființată să laude pre Domnul și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Cu adevărat pre tine Curată vestindu-te te slăvim, Născătoare de Dumnezeu. Că tu una ai născut pre cel din Treime întrupat, căruia cu Tatăl și cu Duhul cântăm: Să laude toată făptura pre Domnul și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Intru rugăciuni priveghere, în posturi bună întărire, întru ispite răbdare Antonie, întru curăția minții pre pământ ca un înger arătându-te lui Dumnezeu, ai strigat: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați-l pre el întru toți vecii.

Cu cererile și cu rugăciunile, Cuvioase, apropiindu-te tu neîncetat către Dumnezeu, ai alergat la înălțimea cea prea înaltă, din cursele dracilor scăpând și din tirănia lor mântuindu-te, de Dumnezeu înțeleptite cânți: Preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Nou Moisi făcându-te, în pustie biruință asupra vrăjmașilor și luptătorilor ai pus, pre norod povățuind, adecă adunarea sihastrilor, cari întru veselie și cinstită viață a strigat Stăpânului: Preoți lăudați-l, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei...

De Dumnezeu Născătoare Preacurată, ranele sufletului meu și ranele cele din păcat curățește-le, spălându-le cu izvoarele cele din coasta celui născut al tău și cu pâraele cele dintr'însa, curățindu-le, căci către tine strig și la tine năzuesc, și pre tine te chem cea plină de Dar.

8

Catavasie.
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, ceice „au stătut pentru buna cre„dinţă şi de văpaie nevătămân„du-se, dumnezeiască cântare „au cântat: Binecuvântaţi toa„te lucrurile Domnului pre „Domnul, şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu totul eşti dorire, cu totul eşti dulceaţă, Cuvinte „al lui Dumnezeu, Fiule „al Fecioarei, Dumnezeule al „dumnezeilor, Doamne prea „sfinte al sfinţilor. Pentru a„ceea împreună cu ceeace „te-a născut, pre tine te slă„vim.

Toiag de tărie s'a dat firii celei slabe, Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău Preacurată, şi pre aceasta o a sculat fiind alunecată până la iad. Pentru aceasta pre tine Preacurată, ca pre o Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Primeşte Stăpâne cu milostivire pre ceeace o ai ales, pre Maica ta rugătoare pentru noi, şi de a ta bunătate toate se vor umpleà; ca toţi pre tine ca pre făcătorul de bine să te slăvim.

Alt canon, Irmos:
Infricoşatu-s'a de aceasta...

Sosit-a prăznuirea ta cea de lumină, prea fericite părinte Antonie, plină de bucurie, plină de veselie, duhovnicească, plină de Duhul sfânt, plină de bună mireazmă şi de luminare; şi acum câştigându-te pre tine canon sihăstriei şi legiuitor, ne bucurăm.

Nu încetà rugând pre Mântuitorul, prea cinstite Părinte, să dăruiască celorce săvârşesc cu bună cucernicie sfinţită pomenirea ta, iertare de greşeli, împărţirea darurilor, dumnezeiască folosinţă, sufletelor mântuire şi scăpare veşnică.

Slavă...

Intocmai cu îngerii vieţii vieţuind pre pământ, întocmai cu îngerii ai aflat luminare. Că întru împărtăşirea strălucirii lor celei de Dumnezeu împodobite ai fost. Cu cari împreună te şi bucuri pururea ca un dumnezeiesc prooroc, ca un mucenic de cunună purtător, ca un mai mare al călugărilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Zămislit-ai fără sămânţă Fecioară, fără pofte trupeşti, pre Cuvântul lui Dumnezeu, celce a zidit toate şi fără stricăciune l-ai născut, fără dureri de maică. Pentru aceasta pre tine, Născătoare de Dumnezeu, cu inima şi cu limba mărturisindu-te, te slăvim.

Catavasie: 9

In lege, în umbră şi în „Scriptură, închipuire vedem „noi credincioşii, toată partea „bărbătească ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu „este. Deci pre Cuvântul cel „mai 'nainte născut, Fiul Tatălui celui fără de început, „cel întâiu născut din Maică „fără ispită bărbătească, îl slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul în Biserică...

Luminător luminătorilor ai fost, şi călugărilor îndreptător şi începător Antonie, lauda lumii, învăţându-i ca un viteaz şi voevod ales, să nu se teamă de năvălirile drăceşti, ajutor având pre Hristos, pierzătorul înşelăciunii.

Slavă...

In trup săvârşind viaţă îngerească, ai umblat ca un fără de trup, şi lumii te-ai văzut luminător, pururea strălucind, şi tuturor te-ai arătat Antonie de Dumnezeu purtătorule, lauda călugărilor, podoaba sihastrilor şi lauda părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Nădejdea lumii cea bună, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, folosinţa ta cea nebiruită cerem, Stăpână, noi ceice suntem cuprinşi de necazuri şi de valurile vieţii învăluiţi, opreşte vânturile patimilor şi ne du la limanurile voirilor lui Dumnezeu.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea mărită minune...

Cuvioase părinte Antonie, tu jugul lui Hristos pre umere ridicând, înălţarea satanei cu Crucea o ai surpat, şi pustiile cetăţii le-ai arătat, prin chipul vieţii tale, o prea fericite! Lauda sihastrilor. Pentru aceasta pre Hristos neîncetat roagă-l, să ne miluiască pre noi.

Cuvioase părinte Antonie, pentru viaţa cea adevărată în mormânt te-ai închis, nici cum netemându-te de năvălirile protivnicului cele cu sunet şi cu plesnit, Cuvioase, ci cu rugăciunile tale le-ai surpat, o suflet răbdător! Al pustii povăţuitorule! Pentru aceasta şi acum toţi pre tine te cinstim şi te fericim.

Cu credinţă adunându-ne toţi, pre tine ca pre un sihastru al lui Hristos te cinstim Antonie. Că bucurându-te, ai umblat prin pustietăţi neumblate, înţelepte cu adevărat, şi îndreptător credincios te-ai arătat ei. Pentru aceasta ţie noi toţi strigăm: O prea fericite! Celace eşti lauda călugărilor, Mântuitorului neîn-

cetat te roagă, ca să ne izbăvească pre noi.

Părinte al părinţilor Antonie, cu nesăţioasa dragoste şi iubirea lui Hristos sufletul mişcându-ţi, în pustietăţi l-ai căutat pre el, de toate valurile depărtându-te. Şi singur cu acela unul vorbind şi prin minte împreunându-te şi de lumină umplându-te. Cu care luminează şi sufletele noastre, celorce te lăudăm pre tine.

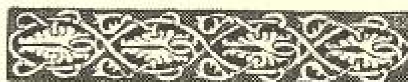
Slavă, glasul al 8-lea al lui Anatolie.

In căruţa bunătăţilor cea mergătoare la Cer suindu-te minunate ai ajuns la cetatea cea prea înaltă, prin sihăstrie, din pustie încunjurând frumseţele Ierusalimului celui de sus. Şi din nevoinţele cele cu osteneală, dupre vrednicie cinste luând, te bucuri împreună cu mai marii cetelor cereşti prea fericite, veşnicilor bunătăţi moştenitor şi împărăţiei locuitor făcându-te. Deci, de Dumnezeu purtătorule Antonie, roagă-te Mântuitorului tuturor, să împace lumea şi să izbăvească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pre noi de toată nevoia şi necazul.

SLAVOSLOVIA, cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceasul întâiu şi Otpustul deplin.

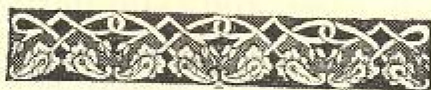
LA LITURGIHE

Fericirile din Canonul Cuviosului. Peasna 3-a şi a 6-a. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol, către Evrei: *Fraţilor ascultaţi pre învăţătorii voştri...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pe pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia de la Lucà: *In vremea aceea, stătut-a Iisus la loc şes...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Cei întru sfinţi părinţii noştri şi marii arhiepiscopi ai Alexandriei, Atanasie şi Chiril.

De va voi cel mai mare, facem Polieleul şi slavoslovie că aşă li s'a pus şi slujba dupre cum şi la Mineile greceşti este.

După obişnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul... **Slava dintâiu.**

La Doamne strigat-am. **Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Chinuri ai răbdat şi nevoi ai suferit, de Dumnezeu grăitorule cuvioase Atanasie, până ce ai gonit înşelăciunea lui Arie cel fără de Dumnezeu şi turma ta de păgânătatea lui o ai mântuit de o fiinţă a fi cu Tatăl, Fiul şi Duhul învăţând cu dreaptă credinţă, lucrătorule de sfinţenie prea fericite.

Cu strălucirile propovedurii pre cei dintru întunerec i-ai luminat, şi toată înşelăciunea ai gonit, nevoi pătimind tare pentru credinţă Atanasie, ca un păstor adevărat, ca un temeiu neclătit al Bisericii lui Hristos, prea lăudate. Pentru aceasta adunându-ne, pre tine te cinstim cu cântări, bucurându-ne.

Toată fapta bună ai deprins cu răbdare de Dumnezeu însuflate şi ungându-te cu sfântă ungerea Duhului, sfinţitor prea sfinţit arătat ai fost şi păstor adevărat şi credinţii apărător. Pentru aceasta toată Biserica măreşte pomenirea ta, cu sfinţenie săvârşindu-o şi pre Mântuitorul slăvind.

Alte Stihiri, ale Sfântului Chiril glasul şi Podobie acelaşi.

Cu dogmele tale cele de foc, toată materia eresurilor ca vreascurile se arde prea înţelepte. Şi adunarea înţelegerilor necredincioşilor celor neplecaţi, întru adâncuri se cufundă Chirile, şi cu dogmele înţelepciunii tale se împodobeşte fericite, în toate zilele Biserica credincioşilor, care cu mare glas te cinsteşte pre tine.

Cu bună rostirea cuvintelor tale, prea sfinţite Chirile, toată Biserica se împodobeşte şi cu bună credinţă se înfrumseţează cu frumoase podoabe, şi cinsteşte cu sfinţenie sfântă şi vestită pomenirea ta, slăvite, celace eşti lauda ortodoxilor şi mai marele părinţilor, al prea sfântului sobor apărătorule.

Dela Biserica lui Hristos ai gonit pre lupii cei înţelegători Chirile, cu toiagul în-

vățăturilor tale, și pre aceasta împrejur o ai îngrădit cu gardul cuvintelor tale, și o ai pus înaintea lui Hristos nesmintită și nemișcată. Pre carele roagă-l să se mântuiască de stricăciune și de nevoi, ceice cu credință săvârșesc pururea cinstită pomenirea ta.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Chiril patriarhul Constantinopolei.

Pre începătorii ierarhilor, vârfurile patriarhilor și prea luminații luceferi ai lumei, pre arătătorii voințelor lui Hristos, adunându-ne o iubitorilor de praznic! cu duhovnicești laude să-i lăudăm, zicând: Bucură-te părinte Atanasie, cel cu numele nemuririi, carele pre bârfitorul Arie, ca pre un lup l-ai izgonit din turma lui Hristos, cu izgonitoare praștia dogmelor tale celor de Dumnezeu înțelepțite. Bucură-te stea prea luminoasă, prea fericite Chirile apărătorule al pururea Fecioarei, carele cu glas mare în sfântul sinod cel din Efes, strălucit o ai propoveduit pre ea, Născătoare de Dumnezeu, pierzătorule al bârfelilor lui Nestorie. Bucurați-vă izvoarele teologhiei, rîurile cele pururea curgătoare ale înțelepciunei de Dumnezeu, și fântânile dumnezeeștei cunoștințe. Ci o prea înțelepților părinți de trei ori fericiți, nu încetați a vă rugà lui Hristos Dumnezeu, pentru ceice cu credință și cu dragoste săvârșesc pururea sfințita și cinstită prăznuirea voastră.

Și acum, a Născătoarei...

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà Preacurată nașterea ta? Că celce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine cea curată a ieșit negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și Parimiile, să se caute innainte, în 25 de zile ale acestei luni.

La LITIE, Stihirile, glasul 1-iu.

Cu dulceața cântărilor, să binecuvântăm ziua de față a dascălilor și să glăsuim nevoințele lor. Căci aceștia ne stau nouă înainte spre laudă, râvnitorii lui Hristos, cari surpând bârfirile ereticilor, ne-au învățat pre noi a cinsti Treimea, și se roagă Domnului pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea.

Pre ierarhii lui Hristos Atanasie și Chiril toți să-i lăudăm. Căci au surpat toate bârfirile ereticilor; și stăpânirea

sfintei Treimi, în toată lumea arătat o propoveduesc, pre un Dumnezeu în trei feţe nedespărţit. Căruia se şi roagă pentru noi, ceice cu credinţă săvârşim pomenirea lor.

Glasul al 8-lea.

Pre vârfurile ierarhilor şi prea străluciţii luceferi ai lumii, pre Atanasie împreună cu Chiril, credincioşii cu cântări să-i cinstim, şi să strigăm lui Hristos cu bucurie: Milostive Doamne, dă rugătorilor tăi, prin mijlocirile dascălilor, iertare de păcate şi mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea.

Când păstoreaţi Biserica, dascălilor, atunci îngrădeaţi gurile ereticilor. Căci cum cu totul ar fi putut a-şi întoarce ochii la strălucirea de Dumnezeu însuflatelor învăţăturilor voastre? Pentru aceasta ne rugăm ierarhilor lui Hristos, iarăşi astupaţi gurile celor rău cugetători din vremile noastre, izbăvindu-ne pre noi din smintelele lor, vrednicilor de laudă, prea mari ierarhilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, ceeace eşti cetate neclătită, zid nebiruit, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te îndreptătorul faptelor celor bune, celace te-ai nevoit prea tare pentru credinţă şi ai stricat credinţa cea rea a lui Arie, cu vinele cinstitelor tale cuvinte, Atanasie, luminos învăţând de o putere a Dumnezeirei cea în trei staturi cunoscută, de la carea toate cele gândite şi cele văzute, prin singură bunătatea s'a adus întru facere, şi arătând cele necuprinse ale dumnezeeştei lucrări, pre Hristos roagă-l să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimei mele pricepere.

Bucură-te întemeerea patriarhilor, trâmbiţă bine glăsuitoare, minte bine pricepută, limbă prea ascuţită, ochiul cel luminos, arătarea dogmelor celor drepte. Păstorule prea adevărate, sfeşnice prea strălucite, secure carea tai toată materia eresurilor, şi o arzi cu focul Duhului. Stâlpul cel nemişcat, turnul cel neclătit carele ai propoveduit luminat puterea Treimii cea mai presus de fire: pre care roagă-o, să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, şi cuvioşii tăi se vor bucura.

Bucură-te steaua cea prea

luminoasă, care ai luminat toată puterea cea de sub soare cu nevoințele luptelor tale. Și ai gonit arătat credința cea rău întunecată a lui Arie. Minte cerească, carele cu învățăturile ai luminat pre toți ortodoxii prea lăudate, celace ai propoveduit pre Fiul a fi de o ființă cu Tatăl și împreună pre scaun șezător, și întocmai cu aceeași cinste și într'un chip. Și pre Dumnezeiescul Duh, dupre Dumnezeire întocmai în fire și nedespărțit. Pre carele pururea roagă-l, să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă glasul al 3-lea a lui Ghermano.

Iarăși Nilul cel curgător de aur și cu numele nemurirei numitul, prin pomenirea cea de preste ani venindu-ne nouă, cu bune adăogiri își varsă apele nemurirei cele cu aur curgătoare, și roduri dând de hrană dulce, prin cuvântarea de Dumnezeu a sa cea prea înaltă, ne învață să ne închinăm stăpâniei Treimei, cei nedespărțite, și vărsând din sine dumnezeieștile învățături, adapă gândurile credincioșilor și se roagă pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Fără de sământă dela dumnezeiescul duh și cu sfatul Tatălui, ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, celce este din Tatăl fără mumă mai 'nainte de veci, și pentru noi din tine fără de Tată fiind, cu trup l-ai născut, și prunc cu lapte l-ai hrănit. Pentru aceasta nu încetà a-l rugà, să se mântuiască din nevoi sufletele noastre.

Troparul, glasul al 3-lea.

Cu faptele dreptei credințe strălucind și toată credința cea rea stingând, biruitori purtători de biruință ați fost, cu bună credință pre toți îmbogățind, Biserica foarte împodobind, dupre vrednicie ați aflat pre Hristos Dumnezeu, celce dăruește nouă mare milă.

Slavă, Și acum a Născătoarei, Invierei. Pre tine ceeace ai solit...

Caută la sfâșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **troparul sfinților de două ori. Slavă Și acum, al Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.**

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Inșelăciunea eresurilor o ai vădit, și ai propoveduit dreapta credință, ca un grăitor de Dumnezeu, cu bună credință luminat arătând Ierarhe trei ipostasuri întru unimea Dumnezeirei, în fire de o ființă și în fețe neamestecate. Pentru aceasta și adu-

nându-ne părinte Atanasie, săvârşim pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţiea ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Sau ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta precum mi s'a poruncit strig ţie: Bucură-te ceeace eşti plină de Dar.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Pre dumnezeieştile slugi ale cinstitei Treimi şi apărătorii credinţei, pre Atanasie împreună şi pre Chiril cu cântări toţi să-i lăudăm, cari întru adâncurile învăţăturilor celor creştineşti, adunarea cea fără priceperea neplecaţilor eretici, precum se cădeà, o a cufundat.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Marie, ceeace eşti cinstit locaş al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei desnădăjduiri, şi a greşelilor şi a necazurilor; că tu eşti mântuirea păcătoşilor şi ajutătoare şi folositoare tare, şi mântueşti pre robii tăi.

După polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu dumnezeeştile daruri fiind împodobiţi, părinţi de Dumnezeu înţelepţiţi, aţi înfrumuseţat cetatea Alexandrenilor. Şi toată lumea aţi învăţat dumnezeeştile dogme cu cărţile şi credinţa cinstitei Treimi, ca nişte dumnezeeşti trâmbiţe, măriţilor. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Pre Dumnezeu cel mai pre sus de vremi şi mai 'nainte de veci, sub vremi l-ai născut cu trup mai pre sus de fire pre Dumnezeu omul Preacurată; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare cu adevărat şi drept toţi mărturisindu-te, cu osârdie strigăm ţie: Slavei cei veşnice pre toţi îi învredniceşte.

Deci Antifonul dintâiu al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Preoţii tăi, Doamne, se vor îmbrăcă întru dreptate...

Stih:

Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere...

Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan, Cap. X, V. 1—9.

Zis-a Domnul către Iudeii cari veniseră la dânsul: Amin, Amin grăesc.

După Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Arhiereilor tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă, Dumnezeule dupre mare mila ta...

Stihira, glasul al 6-lea.

Vărsatu-s'a Dar în buzele

voastre, cuvioşi Părinţi, şi aţi fost păstori Bisericii lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătoare, să creadă în Treimea cea de o fiinţă, întru o Dumnezeire.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu. Peasna 1-a, glasul al 3-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului, celuice a făcut înfricoşate mi„nuni în marea Roşie. Că „cu marea a acoperit pre cei „protivnici şi a mântuit pre Is„rail: Aceluia unuia să-i cân„tăm, că s'a proslăvit.

A ta curăţie prea curată Fecioară, a curăţit spurcăciunea şi urâciunea lumii. Deci, pre mine celce am căzut în tina patimilor, cu rîurile rugăciunilor tale, curăţeşte-mă de spurcăciunea patimilor.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu apele rugăciunilor tale rourează-mi smeritul meu suflet, celce se topeşte de zăduful nenumăratelor mele păcate, ca câştigând dumnezeiască răcorire, cu cântări să te slăvesc pre tine Preacurată.

Arată-te prea sfântă Stăpână scăpare mie celui netrebnic, şi mă mântueşte de amestecările patimilor mele celor turburătoare, care acum înconjoară smeritul meu suflet şi îl scârbesc.

Trăgându-mă cu osârdie de viscolele cele cumplite ale păcatelor, celorce mă stăpânesc, scapă-mă Preacurată pre mine robul tău, şi la limanul mântuirii mă povăţueşte.

Odihnitu-s'a Hristos întru tine cea singură binecuvântată, şi s'a îmbrăcat din tine cu trupul său, vrând să mă îmbrace pre mine cel golit.

Alt CANON al sfântului Atanasie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta, fără de Troparul Născătoarei:

Atanasie s'a născut slava dreptcredincioşilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon celce se purtă...

Aduc laudă lui Atanasie, ca şi cum i-aşi slăvì bunătatea, iar lui Dumnezeu mai ales laudă aduc, dela carele se dă oamenilor Darul faptelor bune, cel vrednic de laudă, al căruia a fost însufleţit chip şi pildă.

De dumnezeiasca înţelepciune fiind plin, şi mai mult decât soarele cu viaţa îngereşte strălucind în lume, şi vieţuind, Cuvioase, ai întrecut legile laudelor cele dela noi. Ci primeşte-le Părinte, măcar că nu te lăudăm cum se cuvine.

Dupre datorie cântare alcătuim, întru mărită pomenirea ta. Dar nepricepându-ne

spre laudele tale cele mai multe Atanasie, dupre vrednicie cerem să ni se dea nouă iertare, şi Darul mântuirii prin tine cel desăvârşit.

Zburdările poftelor trupeşti cele din tinereţe le-ai omorît, în tinereţele tale agonisindu-ţi minte de bătrân şi stătătoare, Atanasie prea fericite; că cu dragostea înţelepciunii toate simţirile ţi-ai îndreptat.

A Născătoarei...

Lucruri prea slăvite s'au grăit de tine în neamurile neamurilor, ceeace ai încăput pre Dumnezeu Cuvântul în pântece şi curată ai rămas, de Dumnezeu Născătoare Marie. Pentru aceasta toţi te cinstim pre tine, cea dupre Dumnezeu folositoarea noastră.

Alt CANON al sfântului Chiril.

Al căruia acrostih este acesta la Greci, fără de Troparele Născătoarei:

Chiril alăuta îndumnezeitelor priviri...

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii...

Dela Dumnezeu luând Darul cel dătător de lumină, Chirile, şi luminos luminător arătându-te, cuvântătoare raze străluceşti noauă prin pomenirea ta, ca dupre vrednicie să te lăudăm.

Umplutu-te-ai de marea lumină a Duhului, Chirile înţelepte, ca un păzitor al poruncilor lui Hristos, şi curăţindu-te de patimi, te-ai făcut locaş prea înaltei Dumnezeiri, al Treimii cu adevărat.

Slavă...

Ca un plin de râvnă şi de îndrăzneală, Chirile slăvite, toate limbile cele vătămătoare, împotriva lui Dumnezeu luptătoare, ale ereticilor celor răi credincioşi, fără minciună le-ai vădit, apărând dreapta credinţă.

Şi acum, a Născătoarei...

Celce a călcat porunca Ziditorului, cel mai întâiu din oameni amăgindu-se, s'a lepădat din desfătare. Dar tu născând pre Mântuitorul, pre acela ce o a călcat cumplit, iarăşi l-ai chemat, Maică Fecioară.

Catavasie:

Pământul cel roditor...

Peasna 3-a, Irmos:

uflete sterp şi neroditor câştigă-ţi rod bine slăvit, şi bine rodit făcându-te
„strigă: Intăritu-m'am prin
„tine Dumnezeule, nu este
„sfânt, nu este drept, afară
„de tine, Doamne.

Luminează-mă cu lumina feţii tale Stăpână, pre mine celce sunt acoperit cu multe păcate şi mă mântueşte, ca să strig Fiului tău: Sfânt eşti Doamne.

Iacov mai'nainte te-a văzut pre tine scară Fecioară, deci pre mine cel căzut întru adâncimea patimilor lumeşti, ridică-mă spre înălţimea Cerului, prea curată Stăpână.

Eu sunt cel căzut întru adâncimea dezmerdărilor lumeşti, prea sfântă Stăpână, ridică-mă pre mine, şi mă curăţeşte, mântuindu-mă de patimi şi de scârbe şi de întristări.

Isaia cel sfinţit luminându-se prea sfinţit (oarecând) cu Dumnezeescul Duh, a strigat: Iată Fecioara va luà în pântece pre Dumnezeu, întrupându-se pentru milostivirea cea necuprinsă.

Eva cea mai de'nainte a supus blestemului neamul omenesc prin mâncarea din pom, iară tu Preacurată născând pre Ziditorul, ai adus omenirea la bună cuvântare.

Alt Canon, Irmos:

Celce ai întărit cerurile.

Curăţindu-ţi de toată spurcăciunea sufletul şi trupul Atanasie, biserică te-ai arătat vrednică lui Dumnezeu. Pentru aceasta plinirea Treimii întru tine s'a odihnit, de sfinţenie tăinuitorule prea fericite.

Sufletul tău, precum a poftit Darul Mângâitorului, aflându-l curăţit de patimi, lucrările arătate într'însul şi-a arătat şi luminător luminos Părinte lumii te-a pus.

Canon arhieriei ca un Arhiereu te-ai arătat şi viaţa ta pildă celei lucrătoare, iară cuvântul tău înţelepte, chip luminat al privirii la cele de sus şi învăţătura ta cu adevărat de Dumnezeu grăitoare s'a arătat.

A Născătoarei...

Decât Heruvimii şi decât Serafimii mai înaltă te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu. Că tu una ai primit în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, ceeace eşti fără prihană. Pentru aceasta toţi credincioşii pre tine Curată cu cântări te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Veseleşte-se de tine...

Intărit fiind întru Hristos, meşteşugirile vicleanului balaur cu minte tare, Chirile, ca o ţesătură de păianjen le-ai rupt.

Tina patimilor din suflet o ai lepădat, Chirile, surpând toată înălţarea gândurilor ce s'au înălţat asupra lui Hristos.

Slavă...

Cu un bine priceput nevoitor, Părinte, te-ai ferit tare de toată patima dulceţii tru-

peşti, ca de un lucru vătămător şi amăgitor.

Şi acum, a Născătoarei...

Ingerul Gavriil bucuria cea mai pre sus de cuvânt ţi-a spus ţie: Bucură-te locaşul lui Dumnezeu, întru carele a se sălăşlui bine a voit.

CONDACUL Sfântului Atanasie, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu curgerile sângiurilor...

Invăţăturile dreptei credinţe sădind, spinii relei credinţe ai tăiat, înmulţind sămânţa credinţii cu ploarea Duhului, cuvioase. Pentru aceasta pre tine te lăudăm Atanasie.

ICOS.

Pomenirea cea cinstită a lui Atanasie şi a lui Chiril, cu cântări să o lăudăm astăzi credincioşii, că aceştia pre Arie cel înşelător şi pre Evnomie împreună cu Savelie i-au surpat întru adâncul periciurii lor, dându-i pre ei focului celui veşnic, ca să-i ardă, ca pre unii ce au hulit fără dreptate întruparea Mântuitorului. Pentru aceasta te lăudăm pre tine, Atanasie.

Sedealna sfântului Atanasie, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Precum mai'nainte a rânduit celce te-a chemat pre tine, te-ai făcut înainte închipuire a nemuririi, că omorând cu bună credinţă vicleşugurile lui Arie, ai rămas nevătămat şi biruitor adevărului părinte Atanasie, lauda credincioşilor. Pentru aceasta lăudându-te dupre datorie, săvârşim dumnezeiască pomenirea ta.

Slavă, a sfântului Chiril, glasul şi Podobie asemenea:

Inşelăciunile eresurilor ai înfruntat şi credinţa cea drept slăvitoare ai luminat, ca unul ce ai fost grăitor de Dumnezeu şi bine credincios, ai propoveduit în lume, ca să cinstească o Treime întru o Dumnezeire. Cea întru o fiinţă cu firea şi neamestecată cu feţele. Pentru aceasta şi noi adunându-ne prea lăudate Chirile, cinstim pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei...

De dumnezeiasca fire nedespărţindu-se, trup s'a făcut în pântecele tău şi întrupându-se Dumnezeu a rămas, celace după naştere pre tine Maică Fecioară, ca şi mai înainte de naştere te-a păzit fără prihană însuşi Domnul. Pre carele cu osârdie roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

Peasna 4-a, Irmos:

Pus-ai spre noi tare dragoste, Doamne. Că pre unul născut Fiul tău pentru noi la moarte l-ai dat. „Pentru aceasta strigăm ţie,

„mulţumind: Slavă putereii „tale Doamne.

Ranele sufletului meu vindecă-le Stăpână curată şi mă scapă de patimile cele aducătoare de moarte, ridicându-mă către viaţa mântuirii, ceeace ai născut viaţa.

Ocârmuitoare fii mie Preacurată, celace mă învăluesc totdeauna în marea cugetelor lumeşti şi mă povăţueşte către limanul mântuirii, prea sfântă Fecioară.

Dacă au văzut îngerii, Fecioară Curată, că a ieşit din pântecele tău Fiul lui Dumnezeu cu veselie ziceau: Slavă naşterii tale Stăpână Fecioară.

Mântueşte-mă Maică curată din robia patimilor ceeace ai născut pre Stăpânul celce a luat chip de rob şi la limanul legii îndreptează-mă Fecioară.

Arătatu-te-ai scaun prea luminat al Impăratului ceresc Fecioară, întru care voind s'a odihnit cu trupul şi a ridicat osteneala noastră cea multă şi a aşezat pre om la scaunul cel împărătesc, precum bine a voit.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Toată suflarea cea de viaţă purtătoare a Duhului lui Hristos întru tine a suflat, care de sus a venit cu dumnezeiască cuviinţă în foişor şi pre ucenici i-a umplut, apostol al treisprezecelea te-a arătat Părinte pre tine, carele ai propoveduit credinţa drept măritoare.

Tu cu dumnezeiasca râvnă foarte aprins, în sinod împreună nevoindu-te şi mai 'nainte până ce te-ai făcut tu mai întâiu pre scaun şezător, în Nicheea ai propoveduit pre cea de o fiinţă. Pentru aceasta Hristos mai mare păstor şi învăţător Bisericii pre tine te-a pus.

Incredinţate fiind ţie cârmele Bisericii, din dumnezeiască rânduială Atanasie, toate limbile cele bârfelnice vătămătoare de suflet ale ereticilor, ca o secure oarecare le-ai tăiat, desrădăcinându-le ca pre nişte spini şi înţelepţeşte ai arat sămânţa cuvântului adăpând.

De limba ta cea de foc s'a ars despărţirea cea înstreinătoare a lui Arie şi amestecarea lui Savelie, răutăţile cele fără îndreptare şi care aduc cele întocmai cu cinstea la rea cinste şi împreună cu dânşii toată hula ereticească o Atanasie.

A Născătoarei...

Tu eşti lauda credincioşilor, ceeace nu şti de mire, tu

folositoarea, tu scăparea creştinilor, zid şi liman, căci către Fiul tău rugăciuni aduci ceeace eşti cu totul fără prihană şi mântueşti din primejdii pre ceice cu credinţă şi cu dragoste te cunosc Născătoare de Dumnezeu curată.

Alt Canon, Irmos:

Văzându-te înălţat...

Văzându-te pre tine Hristos biruind patimile cele de suflet pierzătoare şi cu gândul înfrânându-ţi trupul de Dumnezeu purtătorule Chirile, Arhipăstor dumnezeeştei Biserici Părinte te-a pus.

Moştenitor făcându-te ca un fiu iubit bunătăţii lui Marcu celei părinteşti şi scaunului lui priimitor ai fost, urmelor dumnezeescului Evanghelist urmând.

Slavă...

De Hristos ca o oaie te-ai păstorit, iară ca un păstor ai păstorit turma Părinte cu cuvintele tale cele de suflet hrănitoare, ca cu nişte ierburi şi flori ale Darului din destul hrănindu-o.

Şi acum, a Născătoarei...

Tirania morţii cea mâncătoare, Maica lui Dumnezeu, o ai călcat, născând viaţa cea nemuritoare, Preacurată, pentru aceasta ţie strigăm: Bucură-te de Dumnezeu Născătoare prea lăudată.

Peasna 5-a, Irmos:

Celace eşti nevăzut, pre pământ te-ai arătat şi cu oamenii de bună voie ai „petrecut cel necuprins. Pen„tru aceasta la tine mânecând „cântăm ţie, iubitorule de „oameni.

Ca ceeace ai purtat în braţe, pre celce poartă toate cu dumnezeeasca voie, Născătoare de Dumnezeu, caută spre mine, şi mă mântueşte de cugete netrebnice, celece sunt spre patimi.

Odorul fecioriei tu eşti prea curată Fecioară. Drept aceea pre mine cel tras de amăgirile dezmierdărilor lumeşti, mântueşte-mă Maica lui Dumnezeu.

Norule cel luminos al soarelui, luminează-mi mie lumină ca să risipească întunerecul păcatelor mele, dă-mi mână mie celuice sunt căzut în noroiul păcatelor, ridică-mă de unde zac, căci tu singură eşti îndreptarea mea.

Edemul cel încuiat prin călcarea poruncii celor întâiu zidiţi, mi s'a deschis prin naşterea ta Fecioară, ceeace ai născut pre Hristos viaţa noastră.

Palatule cel luminat al Stăpânului, arată-mă pre mine casă luminii, uşa cea neumblată, deschide-mi calea po-

căinţii, povăţuindu-mă către viaţă nemuritoare.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce mai lepădat...

Pre Hristos având Părinte grăind prin organul cel cu bun glas al limbii tale, ai ruşinat eresul idolesc cu scripturile, pre cei rătăciţi îndreptându-i şi întorcându-i la adevăratul Dumnezeu, părinte Atanasie.

Eresurile cele a tot pierzătoare Părinte le-ai biruit, cu cuvintele şi cu scrisorile, înşelăciunea cea de multe feluri izgonindu-o din lume, cu înţelepte dovediri şi luminat arătând credinţa dreptmăritoare, neputând să-ţi răspundă împotrivă fericite.

Invăţător mare cu adevărat între învăţători înţelepte Atanasie, cu cuvânt nemincinos împreună cu apostolii te-a numărat Biserica lui Hristos Părinte, pre tine carele ai arătat cuvântul credinţii cel fără prihană.

A Născătoarei...

Ceaace ai agonisit îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău Preacurată, purtarea de grijă pentru noi cei de un neam nu o trece cu vederea rugămune. Că noi creştinii pre tine una către Stăpânul rugătoare milostivă te-am pus înainte.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Curgerei râului, ce este plină de apă cu adevărat s'a asemănat cuvântul tău Chirile, întorcând meşteşugurile celor rău credincioşi.

Despărţirea cea urâtă a lui Arie, o Chirile, întocmai şi amestecarea cea spurcată a lui Savelie din temelie o ai surpat.

Slavă...

Cuvintele tale cele de bogăţie făcătoare, ca nişte aur o Chirile şi ca nişte vistierii şi pietre scumpe, le-ai lăsat Bisericii lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei...

Icoana sfântului tău chip Curată, cu adevărat goneşte dracii şi pre credincioşi sfinţeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat şi se sfârşeşte duhul meu. „Ci întinzându-ţi, Stăpâne, „braţul tău cel înalt, ca pre „Petru Indreptătorule, mântu-„eşte-mă.

Scăpare de greşeli ca o bună dărueşte-mi mie robului tău, Preacurată, celuice cu credinţă cer folosinţa ta, şi mă scoate dela judecata ce va să fie.

Striga-voiu ziua şi noaptea

către tine Preacurată şi mă voiu mântui şi voiu trece preste zidul desfătărilor şi voiu scăpă de bântuelele dracilor prin mijlocirea ta.

Cu totul sunt ticălos şi totdeauna arătat m'am spurcat, fiind cuprins de necurăţii şi văzând acum dinapoia picioarelor mele moartea, strig ţie Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi mie.

Omoară Preacurată zburdările cugetelor celor viclene, care totdeauna chinuesc pre smerit sufletul meu şi mă înviază, rogu-mă.

Prea sfântă Fecioară ceeace eşti bucuria îngerilor, umple de bucurie cugetul meu cel mâhnit şi cu lenea cufundat.

Alt Canon, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Semănător de sămânţă streină asupra întrupării lui Hristos Cuvântului, pământeanului celui nou arătânduse Apolinarie, tare s'a mustrat de tine prea fericite, ca un nebun şi lipsit de minte.

Ape cu curgeri cuvântătoare, ce s'au vărsat din buzele tale, ca din izvorul Darului cel pururea curgător Cuvioase, mai dulci decât mierea ca dintru o fântână credincioşii scoatem.

Minuneze-se fiecare, Părinte, precum se cuvine de ale tale înţelepte scrisori, cu dragoste cuprinzându-le eresurile celece vreau să răsară văzându-le gonite dela tine dupre proorocie.

A Născătoarei...

Să ne izbăvim de cumplitele greşeli cu rugăciunile tale Născătoare de Dumnezeu curată şi să dobândim dumnezeeasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, celuice s'a întrupat din tine negrăit, Prea cinstită.

Alt Canon, Irmos.

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Cu cleştele, Serafimul i-a dat prorocului cărbune, iar tu Bisericii lui Hristos cu mâinile tale, de sfinţenie tăinuitorule, îi dai curăţire, din dumnezeiescul foc fiind aprins.

Nu pre cei de altă seminţie de pre lângă hotar, ca Samson ai pierdut, ci toate învăţăturile cele de altfel ale celor de altă credinţă, şi putere ortodoxilor ai dat, Chirile.

Slavă...

Soborului celui de Dumnezeu ales cu adevărat ajutător fiind, vrăjmăşia lui Nestorie, îndrăsneala cea hulitoare asupra lui Hristos o ai surpat Părinte, suflând cu râvnă pentru adevărată Maica lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminezi cu cel născut al tău toate marginile, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că tu una te-ai arătat Curată din veac, având pre Soarele dreptăţii.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ierarhilor cei prea mari ai bunei credinţe şi vitejilor apărători ai Bisericii lui Hristos, păziţi pre toţi ceice cântă: Mântueşte îndurate pre ceice te cinstesc pre tine cu credinţă.

ICOS.

Cu mâna ta cea necuprinsă şi cu puterea cea negrăită, Biserica ta acum o ai făcut Cer îndurate, arătând cu adevărat pre aceşti doi mari şi cuvioşi luminători străluciţi, care au luminat lumea, împreună cu prea înţeleptul Atanasie pre dumnezeescul Chiril. Deci, cu rugăciunile lor gonind noaptea eresurilor, risipeşte toată negura vrăjmaşilor, Mântuitorule, şi cu înfricoşată lumina ta luminează mulţimile credincioşilor, ca să glăsuiască şi să strige ţie: Mântueşte îndurate, pre ceice te cinstesc pre tine cu credinţă.

Intru această lună în 18 zile. Pomenirea celor dintru sfinţi părinţilor noştri Atanasie şi Chiril patriarhii Alexandriei.

Stih: Atanasie, că şi după moarte viază, eu rostesc,
Căci drepţii şi după moarte vieţuesc.
Făptura astăzi tăcerea lui Chiril prăznueşte,
Dar nu şi pomenirea sfârşitului celui pururea pomenit vesteşte.

In această lună în a optsprezecea zi,
Atanasie de viaţă se sfârşi.

Dintru aceştia sfântul Atanasie a fost în zilele marelui împărat Constantin. Carele la Sinodul dintâiu ce s'a făcut la Nicheea, nefiind încă episcop, ci diacon, cu înţelepte cuvinte din ştiinţă şi cu dovediri din sfânta Scriptură a ruşinat pre Arie, iară după moartea lui Alexandru, făcându-se arhiepiscop Alexandriei, l-a izgonit prin multe locuri Constandie şi pătimind patruzeci şi doi de ani prin goane, se mută către Domnul.

Iară sfântul Chiril erà în zilele împăratului Teodosie cel mic, nepot fiind lui Teofil arhiepiscopul Alexandriei şi următor scaunului lui. Deci, a fost razim şi ajutător sinodului al treilea ce s'a făcut la Efes şi a caterisit pre rău credinciosul Nestorie, carele a bârfit multe hule împrotiva sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu. Deci, strălucind cu multe bunătăţi, sfântul acesta Chiril, întru Domnul a răposat.

Insă sfântul Atanasie era după chipul trupului om de mijloc la vârsta, cam spătos şi la stat cam gârbov, vesel la faţă, frumos la obraz, pleşuv, cu nasul plecat grăsuliu la fălci, cu barba lungă şi tăiat puţin la gură, nu prea cărunt, nici de tot alb, ci cam plavoş.

Iară sfântul Chiril cu puţin mai neted la faţă, cu sprâncenele groase şi mari aduse şi rotunde şi neted la frunte, cu nasul plecat, gros la nări împresurat, bucile obrazului late, şi buzele mai groase, cam pleşuvatec la frunte, barbă deasă şi lungă, cu părul cam galben amestecând cărunteţe. Şi se face prăznuirea lor în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, sfânta muceniţă Xeni, în foc s'a săvârşit.

Stih: Hristos a venit oarecând să pue foc pre pământ.

Xeni hrănind focul cu strein chip se află suferind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marchian celui din Cipru:

Stih: Şi Marchian chipul nevoinţei strein a avut.

Nu către sânge, ci către celece începătoriile întunerecului sunt.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în cuptor Treimea închipuind-o, îngrozirea focului au călcat cântând şi strigând: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Izvorule, celce izvorăşti apa iertării, curgerea păcatelor mele usucă-o, dăruindu-mi mie izvor de lacrimi, ca să te slăvesc pre tine pururea Născătoare de Dumnezeu.

Elisavet prin graiuri proroceşti slăvind slava ta Prea curată, măririle naşterii tale celei dumnezeeşti (bucurându-se) le-a propoveduit arătat, că tu eşti veselia tuturor şi lauda.

Inima mea ceeace se clăteşte totdeauna cu valurile lumeşti, o linişteşte Maică Fecioară, povăţuindu-mă către limanul mântuirii.

Răsărind Soarele slavei din tine norul cel uşor Născătoare de Dumnezeu (mai pre sus de gând) a luminat toată zidirea, drept aceea cu cuget bine credincios te slăvesc Fecioară Maică.

Alt Canon, Irmos:

De pogorîrea lui Dumnezeu...

Pre Cuvântul cel întocmai cinstit şi împreună cu Tatăl pre scaun şezător, pre Fiul unul născut cu dreaptă credinţă propoveduindu-l, Părinte, celace eşti cu numele nemuririi numit, iarăş înveţi că Duhul împreună cu Tatăl şi cu Fiul este întru o fire şi de o fiinţă.

Pre tine învăţătorul arătat propoveduitor de cele sfinte, al luminii celei în trei luminător, vestind credinţa ortodoxă până la marginile pământului, văzându-te tatăl păgânătăţii, goniri asupra ta a ridicat.

Nevoi nenumărate au fost care ai luat fericite, nevoindu-te pentru buna credinţă, şi cununile aşişderea nenumărate, că diamant ai fost celorce bat, iară ca un magnet la tine ai atras pre toţi.

Invăţăturile cele streine şi cele osebite de Biserica lui Hristos gonindu-le, Treimea o ai teologhisit în ipostasuri, şi unimea Dumnezeirii; căreia ai cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei...

Pre Maria cea prea curată şi prea sfântă să o lăudăm, că printr'însa ne izvorăşte nouă Harul darurilor celor mai pre sus de minte, ca din izvorul dumnezeeştii bunătăţi, pre care cu gând binecredincios acum să o fericim.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor coconii lui Avraam...

In muntele Sinai în nor

de demult intrând Moisi, fericite Chirile, a luat legea, care ucideà cu scriptura; iară tu ai descoperit frumuseţea cea ascunsă a Duhului.

Punerile de lege cele date mai 'nainte ca unor prunci prin vorbe întunecate Părinte, înţelegerile cele ca nişte trandafiri cu frunze acoperite, tu le-ai descoperit, tâlcuind închipuirile prea luminat.

Cărţile cele cu anevoie de cuprins ale propoveduitorilor de Dumnezeu, şi ale proorocilor celor de Dumnezeu, primiţi, cu Darul Duhului celui plinitor fiind însuflate, Chirile, acelea nouă curat le-ai descoperit.

Slavă...

Intru neamestecată împreunare dumnezeească, şi întru netăiată despărţire, luminat Părinte de Dumnezeu grăind, trei Ipostasuri ai zis Chirile neschimbate întru o fiinţă, şi întru o Dumnezeire.

Şi acum, a Născătoarei...

Ceeace eşti locaş sfinţit Dumnezeesc, al celui prea înalt, bucură-te, că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celorce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceeace eşti cu totul fără prihană, Stăpână.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre celce s'a pogorît în văpaie, la tinerii evreeşti, cu putere Dumnezeaiscă, „pre Domnul celce s'a arătat „preoţi bine îl cuvântaţi, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Maica lui Dumnezeu, scapă-mă de supărările patimilor, care viscolesc sufletul meu, că nu am altă nădejde afară de tine, Stăpână. Pentru aceasta dă-mi mila ta cea bogată.

Maică Preacurată, nouă celorce ne căim şi către Hristos alergăm şi dorim ca să luăm iertare de păcate, pre acesta fă-l milostiv tuturor, Stăpâna lumii.

Născut-ai cu trup pre Dumnezeu Cuvântul cel fără început, Născătoare de Dumnezeu, celce este cu Dumnezeiasca naştere mai 'nainte de veci din Tatăl fără mumă: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, Stăpână.

Vindecându-mă cu naşterea ta (prea curată Maica lui Dumnezeu) de omorîrea trupească cea de demult, şi lepădând blestemul şi stricăciunea şi moartea care s'a pricinuit din păcat, împreună cu oştile cele de sus te slăvim.

Alt Canon, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Podoaba Arhiereilor cea bine slăvită, Atanasie, stâlpul

luminii, şi întărirea Bisericii, apărătorule al Treimii, trâmbiţa cea de aur a teologhiei şi al vieţii călugăreşti adevărate scriitorule de îndreptare, împreună cu noi prăznuind, preoţii săvârşind, popoare credincioase aducând lui Hristos în veci.

Cu numirea nemuririi numit ai fost cu adevărat, că pre ceice se zăbovesc la cea lucrătoare cu cuvântul i-ai întrecut şi pre cei iscusiţi în cuvânt prin adeverirea vieţii biruindu-i, întru amândouă ai covârşit pre cei prea înalţi. Pentru aceasta cu bunătate prea înaltă strălucind, nemuritoare pomenire ai câştigat în veci.

Prea luminată arhierie ai arătat, de cele cereşti tăinuitorule de Dumnezeu primite, prin nevoinţele tale cele vitejeşti, şi înşelăciunea o ai gonit cu ale tale dese izgoniri pentru Treimea, pre care propoveduindu-o ai strigat: Tatălui vă închinaţi, pre Fiul Dumnezeu îl numiţi, pre Duhul lăudaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei...

Locaş luminii celei neapuse te-ai făcut Preacurată, că ai născut lumina celor din întunerec şi din umbră, care luminează pre toate cu Darul cunoştinţii de Dumnezeu, căruia neîncetat credincioşii cântăm: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-l pre el întru toţi vecii.

Alt Canon Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Ca un val de mare cu adevărat, întru tine s'a vărsat izvorul înţelepciunii. Pentru că râuri pururea curgătoare de învăţături creştineşti au curs din Pântecele tău Părinte, precum mai 'nainte a zis Hristos. Că covârşesc nisipul cuvintele tale cele de Dumnezeu grăitoare.

Păstor şi învăţător înţelept Bisericii arătându-te, amândouă testamentele luminat le-ai tâlcuit Chirile cuvioase, care ca o anghiră şi duhovniceşti moşteniri având cuvintele tale strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Tu de unirea cea negrăită a Cuvântului celui prea meşter, ce s'a întrupat pentru noi, înveţi Chirile, şi de aceste păreri amândouă a nedespărţirii, asemenea şi a amestecării te-ai ferit, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei...

Marie Stăpâna tuturor, scapă ticălosul meu suflet cel

stăpânit de patimile trupeşti cele cumplite şi de spurcate greşeli, cu puterea ta cea tare, şi-i dă iertare de greşeli şi mărirea cea nestricată.

Peasna 9-a, Irmos:

La muntele Sinai, în Rug te-a văzut Moisì, pre tine careai zămislit în pântece „focul Dumnezeirii fără de ar-„dere, iară Daniil te-a văzut „munte netăiat, Isaia te-a nu-„mit toiag odrăslit din rădă-„cina lui David.

Cu îndestularea vieţii celei curveşti, către iad acum m'am apropiat, Fecioară ceeace ai prea multă îndurare, ca ceeace nespus ai născut pre bunul Dumnezeu, milostivindu-te, mântueşte-mă.

Unule Impărate, frică-mi este de a doua venire a ta, şi mă tem, că fără măsură ţi-am greşit şi nu mă fac mai bun prin pocăinţă, ci ca unul ce eşti bun, întoarce-mă şi mă mântueşte, Iisuse, prin rugăciunile cele bine priimite, ale celeiace te-a născut pre tine.

Locuind în pântecele tău celce locueşte întru înălţime, te-a făcut pre tine mai desfătată de cât cerurile, Marie, Născătoare de Dumnezeu; pre carele neîncetat roagă-l pentru noi robii tăi.

Urmând cuvintelor tale neamurile neamurilor, pre tine te vom ferici pururea Marie; căci ai născut pre Dumnezeu cel cu adevărat fericit, prea curată Fecioară.

Izvor de tămăduiri având-du-te pre tine Preacurată, adapă-mă pre mine cel cuprins de zăduful patimilor lumeşti, ca ceeace ai născut izvorul vieţii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Strălucitu-ţi-a viaţa ca un fulger şi s'a revărsat vestirea ta ca un tunet Părinte tuturor, pre cât soarele vede, că din Cer de sus ai avut însuflarea ta cu adevărat. Pentru aceasta nu ţi-a stins pomenirea ta mormântul, pricinuitorul uitării Atanasie.

Cu lumina cea întreit luminătoare şi întreit strălucitoare, prea luminat acum fiind strălucit, cântăreţilor tăi răsplătiri în chip de raze de soare, ca printr'o oglindă luminoasă de sus le trimiţi, şi ţie pre ei îi agoniseşti fericite, măcar că este mare şi mai pre sus de vrednicie, covârşind cererea.

Cântând te rugăm pre tine cu deadinsul: Pentru Biserică roagă-te, să dăruiască prin Cruce biruinţă regelui, şi credinţii ortodoxe putere asupra eresurilor vrăjmaşilor şi

nouă mântuire şi lumii pace, întru pomenirea ta, Atanasie.

A Născătoarei...

Ca ceeace ai născut pre Mântuitorul şi răscumpărătorul, mântuire a dobândi învredniceşte-mă Fecioară prea curată, cu rugăciunile tale deslegând legăturile greşelilor mele. Că toate câte voeşti acum le faci, ca ceeace ai purtat în braţe pre Impăratul tuturor, cel cu bunătatea fără asemănare.

Alt Canon, Irmos:

Eva cu adevărat...

Inălţarea cea ridicată asupra cunoştinţii lui Hristos şi a dumnezeeştei Maicii lui, Chirile, toată nedumnezeirea lui Nestorie tare o ai surpat, asemenea şi îndoirea fiilor şi amestecarea firilor celor fără de cap.

Cu puterea înţelegerilor, şi cu luminarea Darului, pre Treimea de o fiinţă, şi pre Dumnezeu Fiul întrupat ai teologhisit fericite şi arătându-te Născătoarei de Dumnezeu apărător, între cei de sus acum te proslăveşti.

Slavă...

De sus spre noi cântăreţii tăi te uită, pururea mărite Părinte, cu milostivire, regelui celui de cruce purtător biruinţă dându-i, şi înălţând cu rugăciunile tale cornul ortodoxilor şi luminând pre ceice măresc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei...

Inima mea cea neroditoare de dumnezeeşti fapte bune, preacurată Născătoare de Dumnezeu, arată-o de roadă aducătoare, Fecioară ceeace te-ai născut din cea stearpă, prin sfatul celuice a făcut toate cu voia, ca să te laud pre tine, cea prea lăudată.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Prea înaltei Dumnezeirii Treimii v'aţi arătat, prea înţelepţi tăinuitori şi apărători, Atanasie fericite şi Chirile de Dumnezeu arătătorule, pre Arie surpând, împreună cu dânsul şi pre Savelie, încă şi pre Nestorie cel rău credincios, împreună cu dânşii şi toată altă înşelăciune a păgâneştilor eresuri, Arhiereii Domnului.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Muntele lui Dumnezeu cel prea sfânt şi sfeşnicul şi năstrapa şi sicriul şi masa şi toiagul şi cădelniţa şi dumnezeescul scaun şi uşa şi Biserica şi cămara, pre cea Curată şi Fecioară să o lăudăm cei de Dumnezeu gânditori, din care Dumnezeu întrupându-se fără schimbare şi mai pre sus de fire, a îndum-

nezeit omenirea cu împreunarea cea negrăită.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu strălucirea dumnezeeştilor tale cuvinte Cuvioase, toată Biserica se împodobeşte, şi cu bună credinţă se înfrumseţează cu podoabe frumoase, şi cinsteşte dupre datorie întru tot prăznuită pomenirea ta Atanasie; celace eşti lauda bunei credinţe a preoţilor, luminat şi mare propoveduitor şi al Treimii apărător.

Cu dogmele tale cele de foc, toată materia eresurilor cea ca vreascurile se arde prea înţelepte, şi adunarea înţelegerilor necredincioşilor celor neplecaţi, întru adâncuri se cufundă Chirile; şi cu dogmele înţelepciunii tale se împodobeşte fericite, în toate zilele Biserica credincioşilor, care cu mare glas te cinsteşte pre tine.

Cu strălucirile propoveduirii pre cei dintru întunerec i-ai luminat, şi toată înşelăciunea o ai gonit, nevoi pătimind tare pentru credinţă Atanasie, ca un păstor adevărat, ca un temeiu neclătit al Bisericii lui Hristos preamărite. Pentru aceasta adunându-ne, pre tine te cinstim cu cântări, bucurându-ne.

Glasul al 3-lea, singur glasul.

Pre Atanasie şi Chiril, lauda cea mare a Arhiereilor, pre folositorii cei dupre podoaba sfinţeniei nebiruiţi, să-i lăudăm; că aceştia adunările eresurilor tăindu-le cu puterea Duhului, biruinţe ortodoxiei au ridicat în toată lumea, numărând cu bună credinţă taina Treimii, prin osebirea feţelor, şi iarăşi împreunându-o întru una fără amestecare prin întocmirea fiinţei, şi ca Heruvimii de Dumnezeu grăind, se roagă pururea pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 3-lea, a lui Ghermano.

Trâmbiţa cea mare a adevărului, mult pătimitorul Atanasie astăzi la ospăţ chiamă Biserica. Luminat toţi credincioşii să mergem la prăznuirea bunului păstor, cu cântări cinstind sfinţitele lui osteneli; ca prin rugăciunile lui să luăm dela Hristos Dumnezeu mare milă.

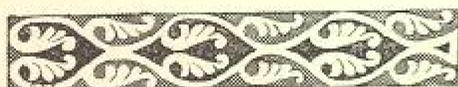
Şi acum a Născătoarei...

Stăpână ceeace eşti nădejdea şi folositoarea mea, ridică (Preacurată) mâinile tale către Fiul tău şi-l roagă pre el cu îndrăzneală ca pre un făcător de bine, să ne miluiască pre noi în ziua judecăţii.

SLAVOSLAVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul intâiu şi cel desăvârşit Otpust.

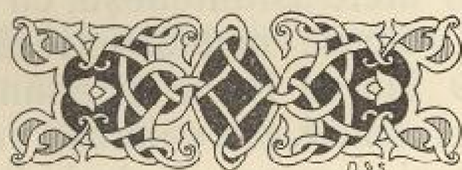

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfântului Atanasie, Peasna 3 pe 4; şi din Canonul sfântului Chiril Peasna 6, pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă... Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă... Apostol către Evrei: *Fraţilor, aduceţi-vă aminte de mai mari voştri...* Aliluia, glasul al 2-lea: Preoţii tăi se vor îmbrăcă întru dreptate... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Voi sunteţi lumina lumii...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Macarie Eghipteanul.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glasul al 4-la.**

Podobie: Dat-ai semn...

Dorind de fericirea cea mai pre sus de gând dumnezeescule, înfrînarea o ai socotit desfătare, sărăcia bogăţie, neaverea avere adevărată şi cumpătarea cinste de bună mărire. Pentru aceasta ai şi aflat dorirea cea dupre gândul tău, sălăşluindu-te în locaşurile sfinţilor prea fericite.

Alergarea nevoinţei fără de întoarcere înapoi o ai săvârşit şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta şi cununa dreptăţii ai luat Părinte, care ţie ţi-a gătit Hristos, celce dă dupre vrednicie plată şi daruri hărăzeşte şi răsplătire pentru ostenele. Care ca şi noi acum să le dobândim, roagă-te de Dumnezeu purtătorule.

Toată patima dulceţii o ai lepădat, smerindu-ţi trupul tău de Dumnezeu înţelepţite, şi amărându-ţi simţirea cu ostenelele înfrânării, şi cu grelele nevoinţe şi cu suferirea primejdiilor. Pentru care ai luat îndulcirea cea fără sfârşit şi desfătarea cea neîncetată şi bucuria cea negrăită.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

Bucură-te Eghipte, carele ai odrăslit pre Macarie, cel între cei fericiţi, ca pre un mai mare ca acesta. Că luminându-se cu înţelepciunea Duhului sfânt, toată sihăstria o a întrecut cu vieţuirea lui cea îmbunătăţită. Pre acesta şi noi aducându-l mijlocitor, cerem să se roage lui Hristos, ca să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Vezi dumnezeească Mireasă suspinurile inimii mele celei zdrobite, şi primeşte Curată Fecioară Marie ridi-

carea mâinilor mele, ca o iubitoare de oameni şi nu mă lepădà pre mine, cea cu totul fără prihană, ca să te laud şi să te măresc pre tine, ceeace ai mărit neamul nostru.

A Crucii, a Născătoarei...

Când te-a văzut Mieluşeaua şi Fecioara pre tine Mielule, mergând către junghiere, cu lacrămi mergea după tine şi ziceà: Unde mergi degrab Fiul meu? Voiu venì după tine prea dulcele meu Fiu! Că nu rabd a nu te vedeà, Iisuse al meu, mult milostive.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile din Octoih.
Slavă, a sfântului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestea faptelor tale. Pentru aceasta în Cer ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăceşti ai pierdut; cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat. Indrăznire având către Domnul cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Ochiul inimii mele îl ridic către tine Stăpână, nu trece puţina mea suspinare, în ceasul când va judecà Fiul tău lumea, fii mie acoperemânt şi ajutătoare.

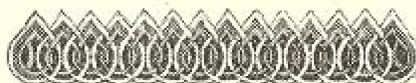
A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

Privindu-te pre tine Preacurata pironit pre lemn, strigà: O Fiul meu şi Dumnezeule! Ce este aceasta prea mărită a ta şi streină auzire, care o suferi pentru mare mila ta.

Troparul, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului...

Slavă; Şi acum, a Născătoarei...
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, şi a sfântului pe 6.

CANONUL sfântului.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:
Laud pre Macarie cel prea bun între sihastri.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos.

Cetele Israilteneşti, cu picioare neudate trecând Marea Roşie şi adâncul „cel umed, pre călăraşii vrăjmaşi voevozi văzându-i într'însa cufundaţi, cu bucurie „au cântat: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit.

Luminându-te cu lumina cea dumnezeiască Părinte, şi petrecând acum cu îngerii, mântueşte cu rugăciunile tale pre ceice săvârşesc prea sfinţită pomenirea ta, şi cu bucurie strigă: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Purcezând pre calea cea către viaţă, neîntors o ai săvârşit prea fericite, fugind de gâlcevi şi risipind turburările

dracilor, strigând cu bucurie: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Omorîndu-ţi cugetul trupului, cu luptele tale cele sihăstreşti prin Dumnezeescul Duh, l-ai pus Părinte. Şi ocârmuindu-te cu a lui dumnezeească putere, cu bucurie strigai: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Slavă...

Toate cele veselitoare le-ai părăsit Părinte, iubind veselia ceeace este pururea în casa Domnului, unde este glasul celorce prăznuesc curat şi cu bucurie strigă: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei...

Zămislind Curată în pântece pre Fiul cel fără de ani al Tatălui, celui fără de început, făcându-se trup pentru noi oamenii, l-ai născut negrăit sub ani, căruia bucurându-ne, strigăm: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Peasna 3-a, Irmos:

Arcul celor puternici...

Plecându-te sub legea Duhului cu a căruia întrarmare fiind încins Cuvioase, nu ţi-ai plecat voirea legii păcatului.

Sus către Dumnezeu având cugetul tău, purtătorule de Dumnezeu, ai părăsit cele de pre pământ, uşurându-te cu ostenelele înfrânării neslăbit.

Rupând legăturile firii cu vieţuirea ta cea preste fire şi curată, de Dumnezeu purtătorule, ai câştigat lucrarea celor preste fire.

Slavă...

Pentru ca să vorbeşti cu Dumnezeu, întru neturburare Macarie, ai ales a locuì în pustie, depărtându-te de turburări Părinte.

Şi acum, a Născătoarei...

Vrând să mântuiască pre om, celce este preste măsură iubitor de oameni, ca un făcător de bine s'a sălăşluit în pântecele tău necuprins, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au „încins cu putere. Pentru aceasta s'a întărit întru Dom„nul inima mea.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

In casa înfrânării Domnului cu adevărat te-a pus ca pre o stea nerătăcitoare, luminând marginile, Părinte al părinţilor, Macarie prea cuvioase.

ICOS.

Pre cel iubit al Domnului, lauda călugărilor, vistieria

minunilor, pre marele Macarie să-l lăudăm cu credinţă. Că acesta cu raza nevoinţelor sale ca soarele a strălucit, luminând pre ceice erau întru întunerecul patimilor şi a păcatului şi gonind amăgirea cea întunecată a dracilor. Pentru aceasta şi râuri de bogate tămăduiri, ca dintru o fântână cuvântătoare izvorînd, adapă sufletele tuturor celorce strigă: Părinte al părinţilor, Macarie prea cuvioase.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cu focul sihăstriei ispitindu-te, înţelepte, ca aurul în cuptor te-ai arătat mai lămurit. Pentru aceea te-ai mutat către împărăţiile cele cereşti, drept aceasta cu credinţă lăudându-te, strigăm: Cere-ne nouă Părinte: Har, milă şi iertare greşelilor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei..

Indreptează-ne la calea pocăinţii pre noi, cari ne abatem pururea la calea răutăţilor şi mâniem pre prea bunul Domn, ceeace eşti neispitită de nuntă, binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor fără de nădejde, locaşul lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei asemenea:

Mieluşaua cea cu totul fără prihană, pre Mieluşelul şi Păstorul văzându-l spânzurat şi mort pre lemnul Crucii, cu lacrimi grăia, ca o maică tânguindu-se: Cum voiu răbdà smerenia ta cea mai pre sus de Cuvânt? Fiul meu şi patimile cele de bună voie? Prea bunule Dumnezeule.

Peasna a 4-a, Irmos:

Celace şade în slavă, pre scaunul Dumnezeirii, pre nor uşor, a venit Iisus „cel prea îndumnezeit, prin „palmă curată şi a mântuit pre „ceice strigă: Slavă Hristoase, „puterii tale.

Desbrăcatu-te-ai Părinte dimpreună cu patimile păcatului, de omul cel vechiu ce se strică, prin înfrânare, şi te-ai îmbrăcat prea cinstite cu celce se înnoeşte întărit pentru Hristos.

Viaţa ta cea prea luminată Părinte, ca o iscusită îndreptare a întregei bunătăţi dumnezeeşti s'a arătat, întru rugăciuni şi în postiri şi în privegheri şi în cererile cele către Hristos, iubitorul de oameni.

N'ai dat genelor tale dormitare, purtătorule de Dumnezeu Părinte, până când te-ai făcut pre sine-ţi casă prea sfinţită Stăpânului celuice vede toate, către carele strigai: Slavă Hristoase puterii tale.

Slavă...

In tinereţe ţi-ai arătat întreaga înţelepciune, în bătrâneţe mintea şi în toată viaţa răbdarea şi îndelungă suferire şi dragostea către toţi ceice strigă: Slavă Hristoase puterii tale.

Şi acum, a Născătoarei...

Omorîţi fiind oamenii, i-ai înviat Preasfântă şi i-ai ridicat pre ei, fiind căzuţi la periciune, ca ceeace ai născut pre dătătorul de viaţă şi Mântuitorul celorce strigă: Slavă Hristoase puterii tale.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea ta Doamne, trimite-o nouă, şi din negura greşelilor izbăveş„te-ne pre noi Bunule, pacea „ta dăruindu-ne.

Intinzându-ţi Cuvioase cugetul sufletului în sus şi simţirile înţelepţeşte ocârmuindu-le, te-ai făcut locaş sfinţit lui Dumnezeu atotţiitorului.

Veştejind măestriile balaurului celui prea viclean, ai tâmpit meşteşugirile lui cele amare, îndreptându-ţi sufletul pururea cu legea cea dumnezeiască.

Slavă...

Impodobindu-ţi Cuvioase cugetarea sufletului, şi puindu-ţi gândul stăpân, ai avut pre Hristos îndreptător către calea cea cerească.

Şi acum, a Născătoarei...

Fecioara a născut pre Fiul cel mai pre sus de vreme, carele a pus tuturor legi de curăţie şi a vestit celor de pre pământ curăţia ortodoxiei.

Peasna 6-a, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

In pustie ai iubit să locueşti cu **osârdie**, purtătorule de Dumnezeu, aşteptând într'însa pre Dumnezeu celce te apără şi păzià paşii tăi.

Neclătit ai petrecut în sihăstrie cugetătorule de Dumnezeu, până la sfârşit păzindu-o pre dânsa cu iscusire. Prin care te-ai învrednicit luminii cei nespuse şi dumnezeeşti.

Slavă...

Petrecere întocmai ca îngerii ai vieţuit pre pământ, şi cinste ai câştigat întocmai ca şi îngerii dupre vrednicie, stând înaintea Dumnezeului tuturor dimpreună cu îngerii.

Şi acum, a Născătoarei...

Zămislit-ai în pântece Maica lui Dumnezeu, pre Dumnezeu Cuvântul cel fără început, făcându-se asemenea cu noi, pentru noi, şi cunoscându-se în două firi neschimbat.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de trei zile proorocul Ionà,

„în chit rugându-se: Din stri-
„căciune izbăveşte-mă, Iisuse
„Impărate al puterilor.

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Fericită viaţă săvârşind în lume, ai luat Dar dela Dumnezeul minunilor, a locuì în pustie ca într'o cetate, şi a te sălăşlui dupre vrednicie cu cetele mucenicilor în pământul celor blânzi, purtătorule de Dumnezeu Macarie. Pentru aceasta te cinstim.

ICOS.

Fiind ucenic adevărat al lui Antonie, purtătorule de Dumnezeu Părinte, închipuind ca ceara, adevărat ai arătat toată bunătatea şi pătimirea acestuia, pentru aceea ca un Ilie şi ca unui Eliseiu îndoit ţi s'a dat ţie darul tămăduirilor, şi ca unuia ce ai dobândit strălucirea vederii mai 'nainte a adevărului, în toată lumea lucrarea vieţii tale s'a socotit mare, deşteptând pre cei adormiţi în prăpastia periciunii. Pentru aceasta te cinstim.

Intru această lună, în 19 zile, pomenirea cuvioşilor părinţilor noştri Macarie Egipteanul şi postnicul, şi Macarie Alexandreanul.

Stih: Macarie de pământ s'a depărtat,
Şi la fericită plată cerească s'a ridicat.
Doimea dumnezeieştilor Macarii au murit,
Şi de viaţa cea prea fericită s'au împărtăşit.
In această lună în a nouăsprezecea zi,
Macarii pământul celor fericiţi nimeri.

Dintre aceştia, acest dintâiu a fost născut şi crescut pustiului, purtându-se din copilărie cu oarece (ce este buna faptă), care pre buna faptă îndrăgindu-o şi cuprinzându-o, s'a făcut locaş dumnezeiesc al Duhului, de vreme ce atâta răbdare a dobândit din sudorile faptei bune, cât a luat putere a gonì duhurile cele necurate. Avea şi darul înţelegerii şi spunea mai 'nainte celece erau să fie, şi de alte minuni a fost făcător. Pentru care pricină cu multă rugăciune a arhiereului celui de atuncea, a primit preoţia, nerăbdând arhiereul a se ascunde lumina sub obroc. Şi aşteptà a i se sfinţi mâna din pipăirea acestuia. Care lucru făcându-se, s'a dat pre sineş Macarie la mai grea petrecere. Că făcând o hrubă pe sub pământ, care se tindea dela chilia lui ca o jumătate de stadie, săpând cu mâinile sale la căpătâiul hrubei peşteră: şi de mergeà vreodată, mulţi acolo să-l supere, el furiş intrà în hruba aceea şi ajungeà la peşteră şi nu-l aflà nimenea. Iară cât pentru mâncarea şi băutura sa este de prisos a scrie şi a zice. Că trupul său şi obrazul său îi mărturiseà covârşirea postului şi a ţinerii. Intre acestea viind la dânsul un eretic să vorbească, carele avea drac arhicon (stăpânesc) şi zicând că nu este învierea morţilor, a înviat pre un mort, ca să-l supue pre el. Şi zicea sfântul, că sunt două cete drăceşti: Una, care se luptă cu oamenii în streine şi neasemănate patimi, iară alta care se chiamă arhicon, adică care trage la rătăcire şi pre aceşti draci îi rândueşte satana la fermecătorii şi începătorii de eresuri. Acest sfânt a proorocit urgia Domnului la ucenicul său, carele luà ale săracilor de le ascundeà şi nu se pocăià, care s'a şi făcut, de vreme ce s'a înleproşat. Şi pre celce din ispită drăcească mâncà în fiecare zi câte trei măsuri de pâine şi beà un vas mare de vin l-a făcut de mânca numai trei litre de pâine. Văzut-a aceasta şi pre diavolul şi cum îşi purtà măeştriile şi înşelăciunile lui în tidvuliţe. Şi a îndreptat şi pre Teopemt monahul, ce era înşelat de dânsul. Şi a auzit glas dintr'o căpăţână uscată a unui popă idolesc, ce zăceà în pustie, zicând: Că prin mijlocirea rugilor sale se uşură puţin munca celorce

se aflau în iad, când le făceà pentru dânşii. Proorocit-au şi de pustiirea schitului. Inviat-a şi pre alt mort, ca să spue unde ascunsese averea celorce o cereau şi iarăş i-a poruncit de a adormit. Cu acestea dar lucruri dumnezeeşti împodobit fiind, în bătrâneţe bune şi-a primit sfârşitul vieţii sale, trăind de toţi anii nouăzeci.

Iară celălalt sfânt Macarie Alexandreanul a stătut preot locurilor ce se zice Chilii, arătând desăvârşit linişte şi răbdare, şi făcând lucruri şi semne mari. De bunătăţile acestuia minunându-se marele Antonie, a zis: Iată Duhul sfânt s'a odihnit întru tine şi de acum vei fi moştean bunătăţilor mele. Acest Macarie, de auzià pre cineva că a făcut faptă de postnicie, râvnind aceluia, cu fapta o împlineà. Deci, auzind că Tavenisioţii în tot postul cel mare mănâncă bucate netrecute prin foc, a hotărît să nu mănânce şapte ani, tot ce ar fi trecut prin foc, afară de verdeţuri crude şi de legumi muiate. Incă şi de somn se luptă să se stăpânească şi n'a intrat sub acoperemânt, întregi douăzeci de zile şi douăzeci de nopţi, arzându-se de arsura zilei şi îngheţânduse de răceala nopţii. Fiind supărat oarecând de dracul curvii şi ducându-se la un pustiu prea adânc a stat gol şase luni, unde ţânţarii fiind prea mari ca vespele, cumplit îl împungeau pre el, în cât a scos şi băşici preste tot trupul. Iară după şase luni întorcându-se la chilia sa, numai depre glas se cunoşteà, căci trupul său se schimbase, şi se asemănà cu cu al leproşilor. Acesta oarecând săpând puţ, o aspidă aflându-se acolo s'a atins de mâna sa (care această fiară este omorîtoare), iară el cu amândouă mâinile apucându-o de aripele ei, o a spintecat, zicând: Netrimiţându-te pre tine Dumnezeu, cum ai îndrăznit a te atinge de mine? A intrat oarecând în monastirea Tavenisioţilor, îmbrăcat cu haine mireneşti, vrând ca să afle de petrecerea fiecăruia. Şi sosind postul cel mare, a văzut feluri de petreceri între ei, căci unul adică mâncà într'o seară, altul în a doua, altul în a treia, altul în a cincea, alţii toată noaptea stând ziua şedeau la lucru de mâini. Iară Macarie udându-şi lui mlădiţe de finic, stà într'un unghiu până s'a împlinit cele patruzeci de zile şi a sosit Paştile, întru care zile n'a gustat pâine nici apă; nu şi-a plecat genunchiul, n'a şezut, nu s'a culcat, n'a gustat altă hrană, afară de uscături nefierte şi acestea numai Dumineca. Acesta şezând odată în ogradă şi vorbind cele de folos, o hienă (fiară sălbatecă) având cu sine puiul ei carele erà orb, intrând l-a aruncat la picioarele lui; iară sfântul, scuipându-i preste ochi, l-a făcut pre el să vază, pre carele luându-l hiena a ieşit afară. Şi a doua zi de dimineaţă grăbind, a adus fericitului o mare piele de oaie. Iară sfântul a zis către dânsa: Nu primesc eu cele cu nedreptate. Iară ea plecându-şi capul, a ieşit din ogradă. A văzut şi acesta pre diavolul având cu sine felurile înşelăciunii, însemnându-le pre acestea prin oarecare găuri de şoarece şi tidvuliţe. Deci, erà sfântul de trup mic şi subţiratec, avea şi puţin păr pe buze şi în barbă. Căci de covârşirea ostelelilor sihăstriei nici perii i-a răsărit. Deci, aşà nevoindu-se şi la adânci bătrâneţe ajungând, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi pomenirea sfintei muceniţe Eufrasiei.

Stih: Cu înţeleaptă minciună de batjocură trupească ai scăpat.

Şi la nevoinţa cea prin sabie, Eufrasio ai alergat.

Aceasta erà din cetatea Nicomidiei, pre vremea împăratului Maximian, de neam mare, de obiceiu întreg, înţelept şi bun. Deci, nesupuindu-se a jerfi dracilor, a fost bătută cumplit. Şi rămâind ea neplecată, a fost dată la un bărbat barbar ca să o batjocorească, de către carele i s'a şi tăiat capul înşelându-se de ea, care îi ziceà: Că de se va feri de dânsa, îi va da lui o doftorie care întrebuinţând-o, va fi nevătămat de lovirile săbiilor şi de năvălirile vrăjmaşilor şi cercare ziceà ca să ia întinzându-şi gâtul ei. Iară acela de adevăr aceasta socotind-o şi repezind sabia mai tare, a tăiat capul ei.

Intru această zi, aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie Teologul, în biserica sfinţilor Apostoli.

Stih: Buna ta mutare, te are pre tine mort părinte.

Căci ca pre tine şi pre apostoli are întru bunătate.

Intru această zi, aducerea aminte a minunei cei mari din Niceea, când marele Vasilie prin rugăciune a deschis uşile bisericii sobornicești şi o a dat pe seama ortodoxilor.

Stih: Cum Vasilie nu ţi-ar fi deschis ţie uşile biserica cea mare,
Când ea pre tine biserică însufleţită te are.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Meletie Vasiliotul mărturisitorul, carele a fost la ani o mie două sute trei.

Stih: David adică pre cel de alt neam, cu praştia, morţii l-a dat,
Dar însă şi Meletie înşelăciunea Afsonilor o a surpat.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Marcu Efeseanul, cel numit şi Eughenic şi singur luptătorul, apărătorul şi păzitorul ortodoxiei celor dela răsărit.

Stih: Cu adevărat, dupre basme, Atlas cerul pre umere este ţiind,
Ţine însă cu adevărat şi Marcu pre umere, ortodoxia apărând.

Intru această zi, pomenirea celui intru sfinţi părintelui nostru Arsenie arhiepiscopul Cherchirei, cu pace s'a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos

Celce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam, şi ai ucis pre Haldei, cari fără „dreptate vânau pre cei drep-„ţi, prea lăudate Doamne, „bine eşti cuvântat Dumne-„zeul părinţilor noştri.

Cu îndemnarea cea de sus şi cu ajutorul lui Dumnezeu biruid pre vrăjmaşi, te-ai făcut purtător de biruinţă, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Curăţind negura ceeace se face din patimi, te-ai luminat cu lumina nepătimirii cuvioase Macarie, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Luminându-ţi sufletul cu podoabele bunătăţilor şi făcându-te frumos la podoabă, cântai cu bucurie lui Dumnezeu: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre noi cari eram robiţi Fecioară, chemându-ne Domnul cel iubitor de oameni, către ceeace am fost, sălăşluindu-se în pântecele tău, s'a întrupat Dumnezeul părinţilor noştri cel binecuvântat.

Peasna 8-a, Irmos

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Cuvintele vieţii celei veşnice primindu-le în inima ta prea fericite, trupul ţi l-ai veştejit, despre lume te-ai omorît, şi îmbrăcându-te cu omorîre purtătoare de viaţă, strigi: Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Roagă-te purtătorule de Dumnezeu celuice singur este dătător bunătăţilor, să se facă milostiv celorce prăznuesc pomenirea ta cea pre cinstită, cerându-le lor iertare de păcate: Pre Domnul lăudaţi-l

făpturile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Luând aminte de plecarea ce neîncetată către Dumnezeu şi primind de acolo raza strălucirii, ca lumina soarelui ce se înfrânge printr'o oglindă curată, versueşti, cântând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre scara cea întinsă către înălţime, pre care s'a arătat Domnul întărit, te-ai suit Părinte, pururea trecând înainte cu dumnezeeşti suişuri Cuvioase, până ce ai ajuns, strigând: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei...

Lăudămu-te cea plină de Dar, că ne-ai născut nouă pre Dumnezeu întrupat; drept aceea toţi te numim Născătoare de Dumnezeu, masă primitoare de Dumnezeu, podoaba lui Iacov, strigând: Pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumnezeu „i-a mântuit. Atunci fiind „închipuită, iară acum lucrată; pre toată lumea ridică „să-ţi cânte ţie: Pre Domnul „lucrurile lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva prin boala...

Cu lacrimile cele sihăstreşti ai adăpat arătura inimii tale, iară acum bucurându-te Părinte purtătorule de Dumnezeu, cu veselie culegi snopii darurilor nevoinţelor tale; pentru aceea toţi te fericim.

Lumina cea veşnică ţi-a răsărit neapus, bucuria te-a primit, unde dănţuind cu îngerii pre lângă Impăratul şi Domnul, adu-ţi aminte Părinte prea fericite, de ceice săvârşesc pomenirea ta cu credinţă.

Slavă...

Străduitu-te-ai Părinte dupre lege strădălnicească, precum se cade, şi ai biruit. Drept aceea cel singur făcător de bine te-a cinstit cu cununa slavei, şi te-a învrednicit arătării de lumina cea dumnezeiască, şi desfătărilor celor fericite.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca ceeace ai născut pre făcătorul tuturor făpturilor, Maica lui Dumnezeu, ai întrecut toată făptura, cu slavă dumnezeiască, cu sfinţenie şi cu Dar şi cu toate alegerile bunătăţii; drept aceea toţi te slăvim.

Irmosul:

Eva adică prin boala neas-„cultării, blestem înlăuntru „a adus. Iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii binecuvântare ai înflo-„rit; pentru aceasta toţi te „mărim.

SVETILNA.

Podobie: Celce ai impodobit...

Dorind de viaţa cea îngerească, te-ai depărtat pre tine în pustietăţi, şi ai supus patimile trupului, făcându-te întocmai cu îngerii, purtătorule de Dumnezeu părintele nostru Macarie.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Cu acoperemântul tău cel tare, păzeşte-ne pre noi robii tăi (Preacurată) nestricaţi de viclenirea vrăjmaşilor, că numai pre tine te avem scăpare la nevoi.

A Crucii, a Născătoarei...

Dacă ai văzut pre Cruce pre Hristos pre carele l-ai născut prea curată Fecioară, mirându-te de îndelungă răbdarea lui cea nespusă, la cele din lăuntru te sfărâmai, tânguindu-te.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 4-lea.

Stălucit-au faptele tale cele bune ca soarele pe pământ şi în Cer, slugă a lui Hristos, Macarie, căci cu dreapta credinţă ne-ai propoveduit nouă credinţa lui cea adevărată şi fără prihană; pentru aceea roagă-te cuvioase Părinte întru pomenirea ta de Dumnezeu purtătorule, să ne dăruiască nouă mare milă.

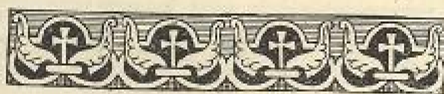
Şi acum, a Născătoarei...

Ca ceeace ai către Dumnezeu rugăciune neadormită, şi mângâere întărită, Preacurată, îmblânzeşte supărările, adormi viscolele ticălosului meu suflet şi inima care este întru scârbe, mângâe-o, rogu-mă Fecioară. Şi umple de Dar gândul meu, ca să te măresc dupre vrednicie.

A Crucii, a Născătoarei asemenea.

Pre tine Mieluşelul şi Păstorul, dacă te-a văzut pe lemn Mieluşaua care te-a născut se tânguia, şi ca o Maică strigă către tine: Fiule prea iubite! Cum te-ai spânzurat pe lemnul Crucii îndelung răbdătorule? Cum ţi s'a pironit mâinile (Cuvinte) şi picioarele tale de cei fărădelege? Şi sângele tău l-ai vărsat Stăpâne.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile Octoihului pe 4, şi din Canonul sfântului, Peasna 6-a pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: Lauda se-vor cuvioşii întru slavă... Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă... Apostol către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Aliluia, glasul al 8-lea: Fericit bărbatul care se teme de Domnul... Stih: Puternică pe pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie dela Tătăl meu.*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică..

INTRU ACEASTA LUNA
IN 20 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Evtimie cel mare.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Preste sferele cereşti, zburând prin dumnezeiasca faptă bună prea fericite Părinte, ai intrat în nor Cuvioase, prin carele cu adevărat nu în vorbe întunecate ci în Darul lui Dumnezeu te-ai arătat, strălucire luând. **De două ori.**

Cu bunătăţile luminându-ţi sufletul şi mintea, la Cer te-ai mutat, la împărăţia lui Hristos, Evtimie de trei ori fericite aducându-i lui mănunchele ostenelelor tale, şi între sihastri arătându-te ca un luminător, cu hrana cea nemuritore te desfătezi.

Treimea cea de o fiinţă cu adevărat şi fără început, locaş Duhului întru tine punind, lumintor prea luminat

te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule Evtimie, şi trecând toate cele pământeşti, în cerururi locaş ţi-ai aflat.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cuvioase părinte, din pruncie cu osârdie spre fapta bună nevoindu-te, te-ai făcut organ sfântului Duh, şi dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulceţile. Şi acum cu dumnezeiască lumină m'ai luminat fiind strălucit, luminează şi cugetele nostre părinte Evtimie.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te uşă încuiată, prin

care s'a deschis oamenilor raiul cel de demult.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Amăgiturile viclenilor draci, biruindu-le cu puterea Crucii luminat ai arătat slava lui Hristos, părinte Evtimie.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Ridicatu-te-ai ca Ilie în car de foc, şi ai mers fericite fără mijlocire la Treime, Evtimie prea cuvioase.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul întru poruncile lui va voì foarte.

Purtând în mâinile tale, Crucea Domnului, Părinte nălucirile dracilor, până în sfârşit, Evtimie le-ai pierdut.

Slavă, Şi acum...

Bucură-te ceeace ai luat bucuria lumii, pre Hristos dătătorul de viaţă, şi ai oprit întristarea strămoaşei.

Tropar, glasul al 4-lea:

Veseleşte-te pustie ceeace nu năşteai, bucură-te ceeace nu aveai durere, că ţi-a îmmulţit ţie fii bărbatul doririlor celor duhovniceşti, cu bună credinţă sădindu-i, cu înfrânarea hrănindu-i, spre săvârşirea bunătăţilor. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei învierii: Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... **Slava dintâi.**

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 8, glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Părinte Evtimie, naşterea ta mai înainte o a vestit îngerul ceresc cel trimis, ca şi a lui Ioan, celuice a odrăslit din pântece sterp, că aceluia râvnitor te-ai arătat şi asemenea cu obiceiul, neagonisitor, fără de casă ca Botezătorul şi în munţi hrănindu-te, ai strălucit cu nemăsurate minuni. **De două ori.**

Părinte Evtimie, rod din cea stearpă ai odrăslit, dar te-ai arătat cu adevărat mult roditor. Că din sământa cea duhovnicească, de monahi s'au umplut pustiul, carele mai 'nainte erà neumblat. Şi acum te roagă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Părinte Evtimie, viaţa ta este prea aleasă şi credinţa cu adevărat ortodoxă. Că din cele lucrătoare la privirea cea prea înaltă ai ajuns, făcându-te locaş înţelepciunii, pre unul din Treime Hristos în două firi cinstind. Pre carele roagă-l pentru sufletele noastre.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Celace de sus eşti chemat...

Celace din pântecele Mai-

cii tale ai fost sfinţit, când ochiul celce vede toate, mai 'nainte a văzut bun gândul şi voinţa ta, care te-a dus fără de întoarcere la cele mai bune, atunci prea fericite, pre tine Dar de Dumnezeu dat cu numele mângâerii numit mai 'nainte vestindu-te, a deslegat întristarea părinţilor. Pentru aceasta din pruncie făgăduindu-te, lui Dumnezeu făcătorului de bine, ai plăcut pre carele roagă-l să mântuiască şi să lumineze sufetele noastre. De două ori.

Celace ai fost plin de daruri dumnezeeşti, pre tine ca pre o oglindă neîntinată a dumnezeeştilor arătări, Părinte aflându-te Hristos, razele luminii sale cele strălucitoare ţie ţi-au luminat, de unde izvor îndestulat de tămăduiri te-au arătat, hrănitor flămânzilor şi setoşilor prin ploaie adăpându-le pofta. Şi sufleteştile voinţe văzând, cu cuvântul înţelepţeşte mai bune le-ai făcut lui Dumnezeu. Pre carele roagă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Celace cu privirea la cele de sus şi cu lucrarea ai strălucit, viaţa asemenea cu a îngerilor ţi-a fost, îndreptătoare de faptă bună şi pildă prea adevărată, celorce vor să slujască lui Dumnezeu întru săvârşire. Iară cuvântul tău de Dumnezeu înteleptite Evtimie, Treimea o a cinsti a învăţat şi pre Hristos unul a fi cunoscut în două firi, şi soboarele cele întomai numărate cu patru Evanghelii ale lui Hristos. Pre carele roagă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 3-lea:

Sfinţit fiind lui Dumnezeu din pântecele Maicii tale, ca alt Samuil părinte Evtimie, dupre numirea ta te-ai făcut mângâiere credincioşilor, călugărilor toiag şi întărire, al Duhului sfânt curat locaş, cere nouă, celorce te cinstim, mare milă.

Şi acum, a Născătoarei...

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta cea cu bărbăţie dumnezeiască, cu totul cinstită? Că ispită de bărbat neluând, ceeace eşti cu totul fără prihană, ai născut fără de tată pre Fiul cu trup, pre cel născut din Tatăl mai 'nainte de veci fără mumă. Carele nici cum n'a răbdat schimbare, sau amestecare, sau despărţire, ci a păzit întreagă osebirea amândurora firilor. Pentru aceasta Maică Fecioară Stăpână, pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele, celorce cu dreaptă credinţă, de Dumnezeu Născătoare te mărturisesc pre tine.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi Parimiile.

Dela înţelepciunea lui Solomon...

Drepţii în veci vor fi vii...

Cea de a doua.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Şi a treia.

Dreptul de va ajunge să se săvârşască...

Caută-le înapoi la 11 zile ale acestei luni.

LA LITIE.

Stihirile, glasul al 2-lea, singur glasul, a lui Ghermano.

Veseliţi-vă a zis părinţilor îngerul Domnului, că prunc se va naşte vouă, numit cu numele veseliei. Şi te-ai zămislit în pântece, aducându-le lor făgăduinţa şi din scutece cu rugăciunea te-ai hrănit, părinte Evtimie.

A lui Studit.

Intărindu-ţi mintea cu dumnezeiască cunoştinţă, părinte Evtimie, cele trecătoare le-ai trecut, nimica mirându-te de cele pământeşti. Şi în necazuri cu inimă îndrăzneaţă arătându-te prea viteaz; şi în pustnicie şi întru sufleteasca linişte smerit şi blând. Şi noianul cel nestătător al acestei vieţi de acum arătat trecându-l, la limanul cel cu bună linişte ai ajuns. Pre Hristos roagă-l, să miluiască sufletele noastre.

A aceluiaş.

Lucrurile cele dintru această viaţă le-ai defăimat, părinte Evtimie, că de petrecerea cea de sus dorind, bogăţia cea vremelnică întru nimica o ai socotit; şi îmbrăcându-te în smerenie, desfătarea ai urît şi ai iubit înfrânarea, nedreptatea ai lepădat şi ai urmat dreptăţii; pentru aceasta Părinte cuvioase, pomeneşte-ne şi pre noi întru cuvioase rugăciunile tale cele către Domnul.

Slavă, glasul al 4-lea.

Strălucit-au faptele tale cele bune ca soarele, pre pământ şi în Cer, sluga lui Hristos, Evtimie. Că cu dreapta credinţă ne-ai propoveduit nouă credinţa lui Hristos cea adevărată şi fără prihană. Pentru aceasta roagă-te cuvioase Părinte, întru pomenirea ta de Dumnezeu purtătorule, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei...

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceeace eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile asupra noastră cele rele, şi din tot necazul izbăvindu-ne pre noi. Că pre tine una te avem anghiră tare şi nemişcată şi a ta folosinţă am dobândit, să nu ne ruşinăm Stăpână, ceice te chemăm pre tine. Grăbeşte spre rugăciunea celorce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te Stăpână ajutătoarea tuturor, bu-

curia şi acoperemântul, şi mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te celace ai fost ca o începătură de mângâere Bisericii, Părinte cuvioase, că prin naşterea ta toate pornirile ereticilor din dumnezeiască rânduială s'au izgonit. Pentru aceasta pre tine cu numele bucuriei te-a numit Evtimie. Că cetele fiinţelor celor cereşti le-ai umplut de bucurie prin strălucirea vieţii. Cu cari împreună sălăşluindu-te şi de lumină umplându-te şi cu strălucirea cea prea fericită şi dumnezeiască desfătându-te acum, pre Hristos roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Cu toiagul Crucii întărindu-te, pâraele fărădelegii le-ai uscat, şi din râul dumnezeeştei desfătări, şi din izvorul raiului duhovniceşte prea fericite adăpându-te, izvoare de mântuire în pustie ai arătat. Şi cu apele dumnezeescului Duh Cuvioase hrănit fiind, ca un finix te-ai suit la cereasca înălţime, şi stâlp în chipul focului te-ai arătat de Dumnezeu înţelepţite, şi plin de lumina cea mult strălucitoare a lui Hristos. Pre carele roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul.

Cu adevărat până la cortul cel minunat, până la casa lui Dumnezeu prea fericite, ai trecut întru bucuria şi veselia sufletului, unde glasul cel frumos al celorce prăsnuesc Părinte ai auzit, şi întru împărtăşirea cântării celei dulci şi a negrăitei veselii şi frumseţi eşti Evtimie. De care singur dorind, trupul ţi-ai omorât, care ai şi dobândit, cu dumnezeiasca dreptate fiind împodobit. Roagă pre Hristos celce dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cuvioase părinte, nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul de patimi ţi-ai curăţit, şi pre tine însuţi te-ai gătit locaş Duhului. Că viind Hristos cu Tatăl, sălăşluire întru tine au făcut, şi Treimei celei de o fiinţă slugă făcându-te, de lucruri mari vestitorule Evtimie; roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Fericimu-te Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te mărim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea nemişcată, şi zidul cel nesurpat,

şi folositoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

Troparul, şi a Născătoarei, caută-le la Vecernia cea mică.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul sfântului de 2 ori. Slavă, Şi acum al Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.**

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cu lumina cea neapropiată luminat fiind, ca o stea ai strălucit în pustietăţi, cu învăţăturile luminând Evtimie, pre ceice veniau la tine cu suflet neîndoit.

Slavă, alta asemenea.

Din Eghipet ai strălucit ca un luceafăr, şi lumea ai luminat cu strălucitele tale bunătăţi Evtimie, strălucind tuturor lumina sihăstriei.

Şi acum, a Născătoarei...

Rugăciune primind dela noi, ceice alergăm la acoperemântul tău, prea curată Fecioară, nu înceta rugându-te iubitorului de oameni, să mântuiască pre robii tăi.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel impreună...

De grijile lumeşti lepădându-te şi primind viaţa cea îngerească, cu înfrânarea sufletul ţi-ai împodobit şi Dar de minuni dela Dumnezeu ai luat din destul, Evtimie de Dumnezeu purtătorule, roagă-te pentru noi, ceice te lăudăm pre tine cu bună credinţă.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei..

Prea sfântă Fecioară miluește-ne pre noi, ceice scăpăm cu credinţă la tine cea milostivă şi cerem acum a ta caldă folosinţă; că poţi cu adevărat a mântui pre toţi, ca ceeace eşti Maica Dumnezeului celui prea înalt, cu rugăciunile tale cele de Maică pururea îmblânzindu-l, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Sărăcia celuice s'a născut din Fecioară pentru noi cu adevărat luând, ai socotit cele trecătoare ca iarba fericite. Ca din pomul cunoştinţii gustând Cuvioase, călugărilor te-ai arătat dumnezeiesc învăţător. Pentru aceasta şi spre râvna vieţii îngereşti ai ridicat pre toţi, şi spre cunoştinţa credinţii, purtătorule de semne Evtimie. Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Pre tine Fecioară, ca pre ceeace numai tu între femei fără sământă ai născut pre

Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim; că focul Dumnezeirii întru tine s'a sălăşluit; şi ca pre un prunc cu lapte ai hrănit pre Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, dupre vrednicie mărim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm către tine: Roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celorce cu credinţă se închină naşterii tale.

Apoi Antifonul dintâiu al glasului al patrulea. Prochimen, glasul al 4-lea.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate, care mi-a dat mie.

Evanghelia dela Mateiu.

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie dela Tatăl...

Şi după Psalmul 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile cuviosului tău Evtimie Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Apoi Stihira, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6.

Caută-l înainte în 27 de zile ale acestei luni.

Şi ale Cuviosului două CANOANE pe 8.

CANONUL cel întâi al cuviosului.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Lauda pământenilor te-ai arătat Evtimie.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Nu este asemenea ţie...

Deslegat-ai întristarea celorce te-au născut prea mărite, dela Dumnezeu făgăduit fiind, şi mai 'nainte de naşterea ta, Dar numit cu numele bucuriei.

Strigă cu mulţămită Biserica Cuvioase, primindu-te pre tine dela Dumnezeu odraslă mai 'nainte veselitoare. de paşnică veselie.

Alt CANON al Cuviosului.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu rugăciunile tale prea fericite, lumină dămi mie.

Facerea lui Teofan...

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre gonaciul Faraon...

Cu rugăciunile şi cu cererile tale îmblânzind pre Dumnezeu, întunecatul nor al întristării mele, prea fericite risipeşte-l, celace eşti plin de veselie şi de mângâere, înaintea Impăratului tuturor stând.

Ca alt Samuil de Dumnezeu dat, şi mai 'nainte de ză-

mislire făgăduit fiind Părinte, tuturor bisericilor te-ai arătat Cuvioase chemare dupre numire, dupre amândouă adus fiind prin strălucirea bucuriei.

Rugăciuni şi cereri făcând părinţii tăi către Dumnezeu, Dar dumnezeiesc pre tine te-a luat, şi odrăslire purtătoare de lumină, carele prin naştere ai vestit strălucirea bunei credinţe şi vădirea eresurilor.

Slavă...

Tu din pruncie te-ai sfinţit Cuvioase, lui Dumnezeu celuice te-a dat; şi spre dânsul privind, şi îndreptat fiind cu poruncile lui cele făcătoare de viaţă, de Dumnezeu purtătorule, la înălţimea cea prea înaltă a faptelor bune te-ai ridicat prin credinţă.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre tine Maica lui Dumnezeu folositoare avându-te, nu ne vom teme de tabăra vrăjmaşilor, cari se luptă împrotiva celorce slăvesc cu bună credinţă, pre celce s'a născut din tine, Dumnezeu şi Domnul tuturor, pre carele roagă-l pentru noi.

Catavasie:

Pământul cel roditor de...

Peasna 3-a, Irmos:

Nu intru înţelepciune...

re tine ceeace te-a născut râvnind Annei, ca pre cuviosul Samuil cel de demult, jertfă vie te-a adus lui Dumnezeu, celuice te-a prea mărit şi mai 'nainte de zămislire.

Cu îndestulată dragoste spre Dumnezeu fiind aprins, cu gând prea bine credincios ţi-ai înfrânat patimile, prea cuvioase. Pentru aceasta dumnezeescul Dar întru tine s'a odihnit.

Alt Canon, Irmos:

Celace ai întărit dintru...

Din cea stearpă născându-te lucrător mult roditor de bună rodire duhovnicească te-ai arătat, tăind spinii păgânătăţii Cuvioase, şi dumnezeiască sământa bunei credinţe aruncând.

Sfinţit slujitor vedeniilor celor mai pre sus de fire şi de taină, de Dumnezeu purtătorule făcându-te, pre cei necredincioşi i-ai adus lui Hristos, carii cu dumnezeiască cuviinţă crezând, cu învăţăturile tale Părinte s'au învăţat cele mai bune.

Cu gând prea curat şi bine credincios fiind cuprins, decât cele trecătoare şi sticăcioase, îndatăşi mai mult ţi-ai ales viaţa şi desfătarea cea veşnică, prin înfrânarea cea multă omorîndu-ţi trupul tău Evtimie.

Slavă...

Cu suflet arzător şi cu dragoste umilită, de pândirile

vrăjmaşilor draci cele ca focul arzătoare scăpând, cu Darul cel răcoritor te-ai luminat Părinte, purtător de minuni făcându-te.

Şi acum, a Născătoarei...

Graiurile dumnezeeştilor prooroci şi proorociile lor le-ai pecetluit, născând pre Cuvântul celce a grăit printr'înşii; şi au plinit ale lor grăiri de Dumnezeu, ceeace singură eşti binecuvântată, Preacurată.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea şi Cuvântul...

Cu untuldelemn al înfrânării ţi-ai umplut candela sufletului duhovniceşte, şi dorind de venirea cea pururea luminoasă a Mirelui tău, cu rugăciuni neadormite o ai aşteptat Cuvioase, şi în cămara lui te veseleşti fericite. Pentru aceasta dupre vrednicie desfătarea cea pururea vie ai luat şi lucrarea minunilor, de Dumnezeu purtătorule Evtimie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Laudă de mulţumită dupre datorie aduc ţie Stăpână, ca văduva acei doi bani pentru toate darurile tale; că tu te-ai arătat acoperemânt împreună şi ajutor, ferindu-mă pururea de supărări şi de nevoi. Pentru aceasta izbăvindu-mă de ceice mă necăjesc, ca din mijlocul unui cuptor cu văpaie, din inimă strig ţie: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi mie, rugând pre Fiul tău şi Dumnezeu, ca să-mi dea iertare de greşeli, că pre tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

Peasna 4-a, Irmos:

Plecat-ai cu pogorirea ta Hristoase...

Păzindu-ţi mintea neschimbată din scutece, viaţa ta suire la Dumnezeu o ai arătat de carele apropiindu-te, te-ai înălţat Părinte, din putere în putere.

Iubit-ai smerenia lui Hristos şi nemernic de aicea spre cetatea cea de Dumnezeu primită făcându-te, împreună te-ai răstignit prin minte, cu celace a pătimit pre Cruce pentru tine.

Dupre lege a pătimi voind, te-ai desbrăcat de lume, şi gol luptându-te cu luptătorul împotrivă, dupre asemănarea lui Hristos, în pustie biruinţă ai ridicat.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Pre tine tot Părinte te-ai sfinţit lui Dumnezeu, dorind de slava cea nemuritoare, şi la dânsul ai alergat cu căl-

dură prin vieţuire curată, prin pustnicie şi prin viaţă prea luminată, neîncetat strigând: Slavă puterii Tale iubitorule de oameni.

Tu izvorul bunătăţii Cuvioase iubindu-l din toată puterea, pustnicilor te-ai făcut izvor de dumnezeeşti daruri, pre ei, însetoşaţi fiind, vindecându-i. Că izvoare, precum şi Moisi de demult în pustie cu strălucire, prea fericite ai izvorît.

Arătând din cele de taină ale Duhului, pre fiii robiei i-ai slobozit, fii lui Dumnezeu pre aceia cu dumnezeiască cuviinţă îndoindu-i, prin Botezul facerii de fii. Că urmând vieţii dumnezeescului Mergător înainte, botezător te-ai arătat Evtimie.

Slavă...

Dela Dumnezeu cu Darul fiind luminat, celorce nu te ştiau, te-ai cunoscut Evtimie, că nu erà cu cuviinţă adevărat, fapta ta cea bună în pustie să se tăinuiască şi să se acopere. Pentru aceasta pre tine ca pre un sfeşnic purtător de lumină, stăpânul a toate te-a arătat tuturor.

Şi acum, a Născătoarei...

Bucură-te cinstită, bucură-te Fecioară Preacurată. Bucură-te munte umbrit cu Darul. Bucură-te cort. Bucură-te sicriu. Bucură-te sfeşnice, care ai purtat dumnezeeasca lumină. Că solitoare de bucuria cea negrăită şi de veselia sufletelor credincioşilor te-ai făcut.

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà...

Pre tine însuţi te-ai plecat legii lui Dumnezeu, că trupul tău purtătorule de Dumnezeu, ca pre un organ al sufletului ţi-ai robit, zburdarea trupului supuindu-o duhului.

Veselindu-te ţi-ai săvârşit cărarea vieţii, şi frica lui Dumnezeu întru tine zămislind ai născut mântuirea celor rătăciţi, strălucindu-le ca un soare în pustie acoperit.

Alt Canon Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Pre pustnici la cereasca cărare a bunei credinţe, Evtimie, părinte i-ai povăţuit şi la moştenirea cea nemuritoare întru cele de sus i-ai adus, stâlp de foc şi nor arătându-te prin raza Duhului.

Doctor foarte milostiv spre cei neputincioşi pre tine Părinte lumii te-a dăruit Hristos, şi hrănitor flămânzilor prea slăvit, învăţător celor nepricepuţi, înţelepţitor celor necunoscători, celor rămaşi de părinţi şi săracilor sprijinitor.

Indurat, milostiv şi purtător de curată cunoştinţă ai fost, tăind pricinile patimilor cu dumnezeeşti învăţături şi înţeleptind Părinte şi învăţând pre ucenicii tăi şi neputinţele sufletelor tămăduind.

Slavă...

Pretutindenea răspândind razele minunilor tale, pre toţi i-ai luminat şi ca magnetul i-ai atras la învăţăturile tale, înnoindu-le obişnuinţele, şi voinţele sufletelor îndreptându-le cu curăţia sufletului.

Şi acum, a Născătoarei...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu toţi pre tine te mărturisim, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită, noi cari prin naşterea ta ne-am mântuit de naşterea cea stricăcioasă, şi la viaţa cea mai bună iarăş ne-am chemat, pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Peasna a 6-a, Irmos:
Venit-am întru adâncurile...

Precum dedemult pre fiii cei din roabă prin baia naşterii celei de a doua, fii i-ai făcut, şi acum cu rugăciunile tale de Dumnezeu purtătorule, sfărâmă jugul robiei noastre.

Pusu-te-a pre tine ispravnic înţelept şi învăţător celor nepricepuţi, şi izgonitor duhurilor celor viclene, de Dumnezeu purtătorule, Darul lui Dumnezeu, celce s'a sălăşluit cu lucrarea întru tine.

Alt Canon, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Putere prea mare dela Dumnezeu luând, mulţimile vrăjmaşilor draci le-ai gonit, tămăduind de necăjirea lor pre toţi ceice aleargă la tine cu credinţă.

Fericit ai fost cu adevărat părinte Evtimie, sărăcie de bogăţie făcătoare şi plângere de bucurie agonisindu-ţi, Cuvioase, prin care împărăţia cerurilor ai moştenit.

Slavă...

Lepădat-ai cinstea cea de pre pământ şi slava cea lesne veştejitoare, şi viaţa cea pururea veşnică şi moştenirea cea nestricăcioasă, prea fericite ai luat, în locaşurile cereşti sălăşluindu-te prea adevărat.

Şi acum, a Născătoarei:

Doamnă a toate şi Stăpână pre tine te numim, că adevărat pre celace este Dumnezeu l-ai născut negrăit, pre celce a făcut toate şi le ţine şi le cuprinde, ceeace eşti cu totul fără prihană.

CONDAC, glasul al 8-lea.
Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Intru cinstită naşterea ta, bucurie făptura a aflat, şi întru dumnezeească pomenirea

ta Cuvioase, veselie a luat pentru multe minunile tale, din care dă sufletelor noastre din destul şi ne curăţeşte de spurcăciunea păcatelor, ca să cântăm: Aliluia.

ICOS.

Din inimă leneşă, laudă cum voiu aduce eu ticălosul? Mă spăimântez! şi voiu lăudà pre marele Evtimie. Dar nădăjduindu-mă spre rugăciunile lui, cu bucurie şi cu multă osârdie voiu începe cântare, şi tuturor voiu spune viaţa şi naşterea lui şi cum părinţii acestuia au cântat: Aliluia.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Evtimie cel mare.

Stih: Ce obştesc este ţie Evtimie şi vieţii de pre pământ,
Ridică-te spre îngerii ceice înstreinaţi de viaţă sunt.
Intru această lună în a douăzecea zi.
Evtimie de a veţui conteni.

Acest prea cuvios părintele nostru şi marele Evtimie, a fost pe vremea împărăţiei lui Graţian, născându-se în Melitina, mitropolia ce este în Armenia, din părinţi de bun neam, anume: Pavel şi Dionisia, ca marele Ioan, din pântece sterp şi neroditor. Pentru aceasta şi-a avut şi numele dupre făgăduinţă, viind glas de sus la părinţii lui să se bucure şi să se afle în voie bună, când se rugau ca să le deà fii. Pre acesta după moartea tatălui său, l-a dus maică-sa la Evtroiu marele episcop al Melitinei şi a fost rânduit de dânsul la ceata clericilor. Deci, făcându-se iscusit spre adunarea sfintelor învăţături şi întrecând pre toţi cei de potriva lui cu nevoinţa faptelor celor bune, fost-a silit să se hirotonisească preot şi să primească grija sfintelor monastiri şi a schiturilor. Deci fiind de douăzeci şi nouă de ani, s'a dus la Ierusalim şi s'a sălăşluit într'una din peşterile muntelui, împreună cu prea cuviosul Teoctist. In care a vindecat pre mulţi din grele boale şi zic că şi acesta cu numele Domnului din foarte puţine pâini a hrănit patru sute de oameni călători ce nimeriseră la monastirea lui. Şi nu numai el deslegând sterpiciunea cu puterea lui Dumnezeu s'a născut, ci şi pre alte femei care nu năşteau, prin ruga sa le-a făcut bine roditoare de prunci. Şi acesta ca marele Ilie a deschis porţile Cerului şi a tămăduit pământul carele erà bolnav de nerodire şi a vădit strălucirea cea dinlăuntru a sufletului prea cuviosului, stâlpul cel de foc, pre carele când slujià jertfa cea fără de sânge, l-au văzut ceice stau împrejur; se pogorà dela Cer şi stà lângă sfântul până săvârşià sfânta jertfa. Incă şi aceasta, că vedeà cu gândul gândurile şi aşezarea celorce mergeau să se împărtăşească cu dumnezeeasca împărtăşire, cari dintr'înşii mergeau cu curată cunoştinţă şi carele erà întinat. Cu adevărat grăiesc că acesta erà un semn al celei desăvârşit curăţenii sale. Acest fericit ajungând la nouăzeci şi şapte de ani a răposat întru Domnul, în zilele împăratului Leon cel mare. Insă erà la chip cuvios şi la fire fără de răutate, la faţă albeneţ, la stat om de cinste, cărunt la păr, barba lăsată în jos până la brâu. Şi zic pentru dânsul şi aceasta, că vrând să moară un monah carele se păreà multora a fi întreg înţelept şi ţinut de pofte, iară n'a fost aşà, ci mai vârtos dimpotrivă neastâmpărat şi neînfrânat. Că a văzut fericitul un înger trăgându-i sufletul dintr'însul cu o ostie, auzind împreună şi glas, carele vădeà ascunsele ruşini ale monahului. Şi se face pomenirea lui în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, sfinţii mucenici Vas, Evsevie, Evtihie şi Vasilid.

Stih: Mâinile lui Vas, de mâinile gelatului s'au tăiat.
Mâinile sfinţite de ale celui spurcat.
Toate mădulările lui Evsevie, cu securea le-a tăiat.
Insă el întru dreapta credinţă a rămas netăiat.
Pre Evtihie în trei părţi l-a despărţit.
Pre celce dumnezeeştile trei feţe a cinstit.
Vasilid nevoind a se despicà,
Spre plăcerea nevoitorilor a voit preste pântece a se spinteca.

Aceştia erau pre vremea lui Diocliţian împăratul, plini de bogăţie şi senatori. Au crezut în Hristos şi au primit Botezul şi văzând pre episcopul Teopemt că rabdă întru munci şi că minuni lucrează cu puterea lui Hristos, aduşi fiind şi ei înaintea împăratului, mai întâi li s'au luat brâele, apoi au primit feluri de chipuri de moarte. Căci sfântul Vas fiind băgat într'o groapă până la mijloc şi tăindu-i-se mâinile şi tot trupul măcelărindu-i-se şi-a dat duhul. Iară sfântul Evsevie fiind spânzurat cu capul în jos, a fost tăiat în bucăţi cu securi. Iară sfântul Evtihie, fiind întins cu sila la patru stâlpi, s'a spintecat în trei. Iară sfântului Vasilid cu cuţitul i-au spintecat pântecele; şi aşa au primit cununa muceniei.

Intru această zi, sfinţii mucenici Inna, Pinna şi Rima.

Stih: Căldură priimească, pre nevoitorii gerului arătat.
Inna, Pinna, Rima ceice au ingheţat.

Aceşti trei mucenici erau dela un loc despre miazănoapte. Deci fiind prinşi de barbarii închinători de idoli, au fost duşi la stăpânitorul lor. Carele auzind pre mucenici că mărturisesc pre Hristos, i-au osândit pre ei ca să-şi săvârşească viaţa prin ger. Şi dar au fost legaţi mai întâiu sfinţii de stâlpi drepţi, cari erau înfipţi în mijlocul râului pe vremea iernii. Când şi această apă fireşte mişcătoare şi curgătoare, nu se osebeà de trupurile cele nemişcătoare şi grele, fiindcă erà cu totul îngheţată. Deci prin aşà muncă, şi-au dat fericiţii sufletele în mâinile lui Dumnezeu, şi au luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea fericitului Petru Vameşul.

Stih: Hristos pre tine Petre, dela vamă te chiamă.
Mai intâiu la bunătate, iară acum spre cerească desfătătoare hrană.

Acesta erà pre vremea împăratului Iustinian, încredinţându-i-se toată ocârmuirea Africii, a stătut patrichiu. Dar cu totul crud fiind şi nemilostiv, era cunoscut de toţi şi numit fidolas (adică scump); deci odată unul din săraci spre cercare apropiindu-se de el, cereà milostenie, iară el apucând o pâine (căci atuncea se întâmplase să-i aducă brutarul pâinile ce i le gătise), cu mânie asupra săracului, ca cu o piatră a aruncat cu acea pâine. Deci n'au trecut două zile, şi patrichiul a căzut în boală, şi vedeà că are să dea răspuns de celece a făcut. Apoi i se păreà că vede o cumpănă şi că despre partea stângă a ei, se adunau oarecarii negri şi puneau faptele lui cele rele, iară despre partea dreaptă vedea oarecari bărbaţi, cu haine albe îmbrăcaţi şi minunaţi la faţă, carii nu aflau ce alt bun să pue ca să vie cumpăna dreaptă de o potrivă cu cealaltă, de cât numai pâinea aceeace o aruncase cu mânie asupra săracului. Acestea văzându-le Petru, şi-a venit întru sine, şi îndată ce s'a ridicat din boală, a împărţit la săraci nu numai averea sa toată, ci şi hainele ce purtà le-a dat unui sărac. Şi fiindcă a văzut în visul său pre Hristos purtând acele haine, pentru aceasta fericitul s'a vândut şi pre sine la un argintar, şi preţul l-a dat săracilor. Deci fiindcă vedeà fericitul că în urmă are să se cunoască cine este, pentru aceasta vrând să fugă din casa stăpânului său, a zis către portarul carele erà surd şi mut: Intru numele lui Hristos auzi-mă şi-mi deschide poarta. Şi o minune! surdul şi mutul auzeà şi vorbeà; deci deschizându-i-se, a ieşit şi s'a dus la Ierusalim. De acolo ducându-se, a mers la Constantinopol unde a şi adormit în Domnul, şi s'a îngropat la locul numit al boului în însăş casa sa.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Tirs şi Agni.

Stih: Tirs şi Agni, pentrucă pre Hristos au iubit.
Şi moartea pentru el, foarte cu bucurie o a primit.

Intru această zi, pomenirea prea evseviosului împărat Leon cel mare, din Tracia cel numit Marcel.

Stih: Pre credinciosul Leon, pre marele împărat,
Impăratul Hristos, stăpânitorul Cerului l-a încununat.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţă Annei.

Stih: Anna pre gânditorul Mire dorind.
Prin mucenie aproape de el se află stând.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Zaharia, carele a mărturisit în Paleapatra a Pe-

loponesului, la anul o mie şapte sute optzeci şi doi, despărţindu-se în două s'a săvârşit.

Stih: Prin lăţimea părţilor tale întru lăţimea Cerului ai locuit,

Şi de acolo şi răsplătirile o Zaharie ai dobândit,

Cu ale lor sfinte rugaciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Coconii cei tineri în Babilon.

Văzutu-te-ai în mijlocul norului, Părinte, cu focul cel mai pre sus de fire acoperit, ca un dumnezeesc de cele cereşti tăinuitor, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Datu-ţi-a ţie cele mai pre sus de fire din destul Părinte, făcătorul firii, arătându-ţi voinţele sufletului Cuvioase, celorce voiau să se cuminice cu trupul Domnului tău.

Pre unul carele și după dumnezeiasca întrupare, este unul născut în două firi cinstindu-l ai strigat: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

De pogorirea lui Dumnezeu...

Priveliște postniciei şi învăţătoare de sfinţenie Părinte, viaţa ta s'a arătat, prin înfrînarea cea desăvârşit, cu cei fără de trupuri unindu-te, și strigând Evtimie: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Sabie de amândouă părţile ascuţită, Hristos pre tine te-a arătat, carele inimile vrăjmaşilor şi taberile drăceşti ai junghiat şi ai veselit sufletele celorce cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

De lumina cea întreit strălucitoare umplându-te Părinte, a doua lumină cu împărtăşirea închipuindu-te, celei dintâiu te-ai arătat Evtimie, raze răspândind celorce cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca luceafărul de dimineaţa ai răsărit, pre Soarele dreptăţii având, carele din întunerecul necunoştinţii lumea ai curăţit cu razele cunoştinţii de Dumnezeu, căruia cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre coconii cei bine...

Lui Dumnezeu pre tine sfinţindu-te şi aprinzându-ţi cuptorul cunoştinţei inimii, Evtimie bucurându-te, ţi-ai întors toată viaţa ta ca o jertfă fără prihană, cântând lui Hristos: Pre Domnul lăudaţi lucrurile şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fiu făcându-te prin dumnezeescul Dar, ca o moştenire ai luat ştiinţa celorce vor să

fie, că firea înfrânându-ţi, firea ai covârşit prin mai 'nainte cunoştinţă, spre săvârşire sârguindu-te Evtimie: pre Domnul lăudaţi lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Infrânare prea tare agonisindu-ţi prea fericite, la vieaţa cea prea înaltă ai ajuns, făcându-te locaş de încăpere Duhului celui de viaţă făcător, şi darurilor celorce izvorăsc de acolo din destul, cântând neîncetat: Noroade prea înălţaţi-l pre el întru toţi vecii.

Mutându-te ai ajuns la Sion, cetatea cea prea înaltă şi la locaşurile cele veşnice ai venit, moştenirea cerească din ostenelele tale aflând, cu cetele îngereşti cânţi: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Cu totul strălucit fiind ca soarele, pustietăţile ai luminat şi pre dracii cei cu chipuri întunecate i-ai gonit, şi stâlp cu totul luminos până la Cer înalt te-ai făcut, cu raze făcătoare de minuni strălucind, şi neîncetat strigând: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu prea sfinţite fapte prin viaţă fiind împodobit, bunătatea cea prea înaltă ai plinit, prin îndreptarea învăţăturilor luminos făcându-te, şi tâlcuitor teologhiei celei adevărate, neîncetat strigând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei...

Mireasă dumnezeiască, cu totul fără prihană, pre ceice scapă la tine, scoate-i din robia patimilor, şi neatârnare singură stăpânitoare dă Stăpână Bisericii ortodoxilor, celorce cântă cu credinţă: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Peasna 9-a, Irmos:

După naştere Curată...

Izvor de tămăduiri şi mai înainte de moarte şi în sicriu Cuvioase adormit întreg aflându-te, ca pre un viteaz purtător de biruinţă te fericim.

Impăratului pământesc pe tine cel din înălţime, ajutor te-a făcut asupra vrăjmaşilor şi turmei tale, împrotiva a multor feluri de ispite, Părinte cuvioase.

Alt Canon, Irmos:

Infricoşatu-s'a de aceasta...

Arătatu-ţi-a ţie Hristos deslegarea ta spre dânsul cea mult rodită Părinte, ca şi de demult lui Moisi văzătorului de Dumnezeu, căruia urmă-

tor prin fapta bună făcându-te, ai despărţit marea patimilor şi ai trecut neoprit la pământul făgăduinţii pre cei protivnici biruindu-i.

Pornitu-s'a în pustie apă şi în pământul cel însetat baltă s'a făcut, cu rugăciunile tale Părinte, prefăcându-se, că cetele sihastrilor într'însa au locuit ca nişte izvoare. Laturea Iordanului a înflorit ca crinul, adăpat fiind cu lacrimile.

Mutatu-te-ai ca şi Ilie râvnitorul, cu căruţa faptelor bune suindu-te la Cer, unde viaţa ta arătat s'a scris, Cuvioase, şi acum înaintea Stăpânului stând, pomeneşte pre ceice săvârşesc cu credinţă pomenirea ta cea de lumină purtătoare şi sfinţită.

Viaţa ta prea fericite îngerească a fost şi petrecerea ta prea strălucită, de Dumnezeu înţelepţite şi sufletul tău prea luminat de Dumnezeu văzător şi creadinţa ta cea bună. Că dumnezeeştilor dogme tâlcuitor ai fost, de Dumnezeu văzătorule şi propoveduitor învăţăturii ortodoxe te-ai arătat.

Slavă...

Rugător şi îmblânzitor către Dumnezeu pre tine Părinte te pun înainte cu osârdie, ca să te rogi şi să-mi ceri iertare de păcate şi de greşeli şi tăiere datoriilor mele, dumnezeieştilor îndurări urmând, cu nădejdea rugăciunii tale de Dumnezeu înţelepţite fiind întărit,

Şi acum, a Născătoarei...

Turn de mântuire fii mie Curată, oprind taberile dracilor şi mulţimea ispitelor şi a nevoilor gonind, şi năvălirea patimilor departe împrăştiind şi curată slobozenie dându-mi, şi îndestularea dumnezeieştilor daruri dăruindu-mi.

SVETILNA.

Podobie : Femei auziţi glas...

Din pântece te-a sfinţit Dumnezeu Părinte cuvioase, ca şi pre Ieremia de demult şi pre Samuil, de Dumnezeu purtătorule, proorocdumnezeiesc arătându-te de minuni făcătorule Evtimie, locuitorule împreună cu îngerii. Cu cari pomeneşte pre toţi ceice te laudă pre tine cu credinţă.

Slavă, altă Svetilnă, asemenea :

Dumnezeiescul înger a vestit naşterea ta din pântece sterp, precum odinioară a vestit odrăslirea Mergătorului înainte. Pentru aceasta te-ai şi făcut asemenea lui, Evtimie, botezător crescut în pustie, fără avere, fără casă strălucind cu toate darurile.

Şi acum, a Născătoarei.

In două voi şi în două

firi, ceeace eşti cu totul fără prihană şi într'un Ipostas ai născut pre Dumnezeu negrăit, carele pentru noi a sărăcit de bună voie până la răstignire, şi nouă ne-a dăruit bogăţia Dumnezeirii, de Dumnezeu Născătoare Fecioară.

LA LAUDE (Hvalite)
Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.
Podobie: O prea slăvită minune...

Cuvioase părinte Evtimie, lăsând cele de pe pământ, lui Hristos ai urmat slăvite, nesocotind mai mult cele stricăcioase decât celece vor să fie. Şi în pustie ca într'o cetate locuind, taberile drăceşti ai pierdut. O cine ar putea să spuie pururea slăvite, dupre adevăr, căldura sufletului tău cea către Domnul **De două ori.**

Cuvioase părinte Evtimie, tu te-ai arătat îndreptarea călugărilor şi lauda şi îndulcirea ortodoxilor şi luminos luminător lumii. Că de înfricoşările vicleanului vrăjmaş nu te-ai spăimântat, în peşteră locuind. O Darul ce este întru tine fericite, prin carele arătat ai călcat toată înălţimea dracilor.

Cuvioase părinte Evtimie, tu cu adevărat sufletul ţi-ai înălţat către Dumnezeu şi cu pustnicia sfinte, simţirile ţi-ai curăţit, şi cu neîncetate rugăciuni prea fericite, vieţii celei nemuritoare te-ai învrednicit, podoaba postnicilor pururea slăvite! De tine Hristos bucurându-se, te-a primit în locaşurile cele fără materie.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Evtimie părintele nostru, că prin tine pe cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Celace eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor. Cu cari roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născatoarei...

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mântueşte pre noi de toată nevoia şi necazul.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceasul întâiu şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul cel dintâiu al sfântului, Peasna 3-a pe 4, şi din Canonul cel de al doilea, Peasna 6-a pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol, către Evrei: *Fraţilor, ascultaţi pre învăţătorii voştri...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul. Stih: Puternică pre pământ va fi sământa lui... Evanghelia de la Lucà: *In vremea aceea, stătut-a Iisus la loc şes...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ IN 21 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Maxim Mărturisitorul şi sfântul mucenic Neofit.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale lui Maxim, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Propoveduit-ai cuvioase Maxime, pre celace pentru îndurare s'a făcut om precum bine a voit, cum că se înţelege în două voiri şi în două lucrări, îngrădind gurile ereticilor, cele deschise ale celor spurcaţi, care din supărarea diavolului, carele a meşteşugit răutatea, îl socotesc pre dânsul întru o voire şi întru o lucrare.

Cu vinele dogmelor tale părinte Maxime, ai sugrumat pre Pir, cugetătorul de cele rele, carele bârfeà, şi izgoniri ai răbdat şi scârbe pururea pomenite, bătându-te cumplit şi tăindu-ţi-se limba şi mâna cea dumnezeiască şi pururea către Dumnezeu ridicată, prin care scriai dogmele cele înnalte.

Ca un condei degrab scriitor ascuţit de Duhul, s'a făcut sfântă limba ta Părinte, scriind cu Darul pre lespezile inimilor noastre legea dumnezeieştilor bunătăţi şi iscusirea dogmelor, şi întruparea celuice în două fiinţe şi într'un Ipostas a voit să se arate oamenilor.

Alte Stihiri ale sfântului mucenic Neofit, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Porumbiţă vorbeşte cu mucenicul Neofit, în graiu omenesc viind de sus. Prin care străluceşte cu viaţă întocmai cu îngerii. De care întărindu-se, se chinueşte foarte tare. O dumnezeieşti fapte ale mucenicului! Cel cu încincite lupte; cu ale căruia rugăciuni mântuieşte sufletele noastre, Hristoase, ca un milostiv.

O prea slăvită minune! Neofit cel întreg la minte, din scutecele sale săvârşeşte minuni cu lucrarea Duhului, din piatră scoate apă, cu rugăciunile. Pre aceea din care s'a născut fiind moartă o scoală. O dumnezeieşti fapte ale prea cinstitului mucenic! Cu ale căruia rugăciuni, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase, ca un milostiv.

O prea slăvită minune! Pătimind pentru Hristos Neofit cel viteaz, pre vrăjmaşi îi spăimântează cu minuni înfricoşate. Focul îl potoleşte, băgându-se într'însele fiarele sălbatece, le arată îmblânzite. O tărie nebiruită, întru care s'a arătat minunat pătimitorul! Ci cu rugăciunile lui mân-

tueşte-ne pre noi Dumnezeule.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Maxim.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestirea faptelor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale, taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns. A cărora viaţă fără prihană ai urmat. Indrăsnire având către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei.

Podobie: Toată nădejdea...

Din pântecele chitului, al păcatului celui rău scoate-mă Stăpână ceeace ai cuprins în pântecele tău, pre cel necuprins Mântueşte-mă de valul cel rău al supărărilor, răpeşte-mă Fecioară din furtuna greşelilor mele, uscând noianul fărădelegilor mele, şi încetând năpădirile taberii celei drăceşti cu ajutorul tău cel dumnezeesc, Curată. Ca neîncetat să te măresc pre cea pururea fericită.

A Crucii, a Născătoarei...

A treia zi ai înviat...

Fecioara şi Maica ta cea curată, văzând pre norodul cel fărdelege, fără dreptate pironindu-te pre tine pre lemn, precum mai înainte a zis Simeon, Mântuitorule, la rărunchi se răneà.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile din Octoih.

Slavă a lui Maxim, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Maxime, părintele nostru, că prin tine pe cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit şi ai biruit puterea vrăjmaşului. Celace eşti împreună cu îngerii vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor; cu care roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum a Născătoarei...

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Scoate-mă Stăpână din mâinile şarpelui celui ucigător de oameni, celace va să mă înghită pre mine cu vicleşug de tot. Mă rog ţie, sfărâmă fălcile lui şi-i strică meşteşugirile ca scăpând din unghiile lui să măresc pururea puterea ta.

A Crucii, a Născătoarei...

Junicea cea fără prihană văzând pre viţelul pironit de bună voie pe Cruce, plângeà cu jale; Vai mie (strigă) Fiul meu! Ce ţi-a răsplătit ţie adunarea nemulţămitorilor jidovi; vrând să mă lipsească pre mine de tine Fiule prea iubite.

Troparul lui Maxim, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Slavă, Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Neofit...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL Cuviosului.

Al cărui acrostihul este acesta la Greci, fără de ale Născătoarei:

Prea marele Maxim se măreşte.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celuice a povăţuit pre norodul său prin marea „Roşie, cântare de biruinţă, „că s'a prea slăvit.

Tot Darul Duhului cel de Dumnezeu însuflat pică-l întru mine, din limba ta cea curgătoare de miere şi dulce, dumnezeiescule Maxime.

Foc arzător te-ai arătat împotriva eresurilor Fericite; că le-ai topit pre dânsele ca pre o trestie, cu râvna Duhului.

Părerea cea fără socoteală s'a scornit din alegerea prea rea credincioasă, socotind o voie la Hristos, iară cu cuvintele tale Părinte, s'a înfruntat.

A Născătoarei:

Celce bine a voit a se naşte din pântecele tău, Mireasă a lui Dumnezeu, cu totul este dorire şi dulceaţă şi lumină nespusă.

Alt CANON al mucenicului.

Al căruia acrostih este acesta la Greci:

Te laud mucenice, nouă odraslă a lui Hristos.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea Irmos:

Apa trecându-o...

Cunoscându-te pre tine prea fericite că eşti odraslă tânără a lui Hristos, odrăslită în livedea mucenicilor şi ai înflorit roadele bunei credinţe, Neofite te lăudăm.

Arătându-te împlinitor cuvintelor celor dumnezeieşti fericite, din pruncie ai ales înţelepţeşte partea cea bună, şi te-ai făcut îndreptător celor rătăciţi.

Slavă...

Dulceaţa cunoştinţii de Dumnezeu, picând din buzele tale cele sfinţite, de Dumnezeu cugetătorule, ai îndulcit cu cuviinţă sufletele cele otrăvite de răutatea vrăjmaşului.

Şi acum, a Născătoarei...

Născând pre cel din fire Ziditor, ai îndumnezeit toată fiinţa pământenilor, pentru aceea cu adevărat te mărturisim Născătoare de Dumnezeu Fecioară, dumnezeiască Mireasă.

Peasna a 3-a, Irmos.

Tu eşti intărirea celor...

Maxim cel mare, cu adevărat s'a arătat propoveduitor, şi mărturisitor credinţii celei bune a lui Hristos prin sânge.

Maxime fericite, tu prin sihăstrie te-ai făcut cuvios lui Dumnezeu, cu adevărat locaş al filosofei.

Limba ta prea fericite Maxime, a izvorît ca nişte rîuri dogmele cele prea credincioase ale lui Hristos, prea înţelepte.

A Născătoarei...

Ca să ne arăţi nouă calea care duce la sfinţenie Stăpâne, te-ai sălăşluit cu prea sfinţire în pântece prea sfinţit.

Alt Canon, Irmos, acelaş..

Fiind dat cu totul Cuvântului celui prea îndurător, te-a păzit pre tine nebiruit Duhul cel curat, prea lăudate.

Lăudat-a pre Domnul mulţimea noroadelor celor credincioase, văzând prin tine învierea din morţi a Maicii tale Mucenice.

Slavă...

Porumbiţă strălucind lumină, te-a chiemat pre tine cu glas viu, către căile cele mântuitoare, Neofite.

Şi acum, a Născătoarei...

Laudă de mulţămită purrurea îţi dă ţie neamul omenesc Maica lui Dumnezeu; căci a moştenit prin tine nemurirea.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celorce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi „şi pre tine te laudă Duhul „meu.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamne...

Pre râvnitorul Treimii şi marele Maxim, celce a învăţat luminat dumnezeiasca credinţă, a mări pre Hristos în două firi şi în două voi şi lucrări, întru cântări vrednice credincioşii să-l cinstim, strigând: Bucură-te propoveduitorule al credinţii.

ICOS.

Deschide-mi buzele Dumnezeule Mântuitorul meu şi-mi dă ca să trag spre mine dumnezeiescul Dar, ca să laud dupre vrednicie cu cuviinţă, Hristoase, mai pre sus decât pre toţi, pre celace a propoveduit ale tale două firi. Pentru aceasta şi dela noi aude acestea: Bucură-te luminătorule carele luminezi lumea. Bucură-te limanul celorce sunt în viforul vieţii. Bucură-te făclia călugărilor cea prea luminată. Bucură-te lauda mucenicilor şi întărirea. Bucură-te celace eşti cu adevărat frumuseţea Biseri-

cii şi podoaba. Bucură-te razemul credinţii şi temeiul cel neclătit. Bucură-te că ai surpat îndrăznirea eresurilor. Bucură-te că cu osârdie pentru Hristos ţi s'a tăiat mădulările. Bucură-te bucuria celorce te cinstesc pre tine cu credinţă. Bucură-te celace umpli de bucurie pre ceice te iubesc pre tine. Bucură-te celace pre mulţi ai mântuit de Veliar. Bucură-te celace pre cei credincioşi i-ai adus lui Dumnezeu. Bucură-te propoveduitorule al credinţii.

Sedealna Cuviosului, glasul al 5-lea.
Podobie: Cuvântul cel împreună...

Răbdând izgonire pentru credinţă, ai izgonit Părinte tot eresul şi tăindu-ţi-se limba împreună şi mâna Maxime, ai luat cunună frumoasă de mărturisire din mâna Făcătorului, fericite. Pre carele neîncetat roagă-l să se miluiască sufletele noastre.

Slavă, a lui Neofit, glasul al 4-lea.
Podobie: Celce te-a înălţat...

Odrăslind ca o mlădiţă tânără în livada pătimitorilor lui Hristos, ai adus lui Hristos rodurile dumnezeieştei cunoştinţe. Cu care se hrănesc ceice te cinstesc cu credinţă, slăvite Neofite viteazule pătimitor. Ci cu rugăciunile tale mântueşte-ne pre noi totdeauna, stând înaintea lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei...

După Dumnezeu la acoperemântul tău cel dumnezeiesc, năzuind eu smeritul Născătoare de Dumnezeu, mă rog plecându-mă, milueşte-mă Curată, că mi-a împresurat capul păcatele şi mă tem Stăpână de iad şi mă cutremur. Ci fă rugăciune către Fiul tău, ca să mă scape de dânsele, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea...

Ceeace te-a născut în vremile cele mai de pre urmă cu trup, pre tine cel născut din Tatăl fără de început, văzându-te pre Cruce spânzurat, Hristoase, strigă: Vai mie prea dorite Iisuse, cum cel slăvit de îngeri ca un Dumnezeu Fiule, te omori acum pre lemn cu voia ta de către oamenii cei fărădelege; laud îndelungă răbdarea ta.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomii tale, înţeles-am lucrurile tale şi am proslăvit Dumnezeirea ta.

Cei de pre pământ te cinstesc şi cetele celor cereşti se minunează, că pentru dragostea înţelepciunii te-ai arătat Părinte, ca un fără de trup.

Tiranul a fost cumplit, iară răbdarea ta nebiruită. Pentru aceea tu te-ai fericit, iară

prea înrăutăţitul acela s'a izgonit.

Pătimit-au împreună cu tine Maxime, cei doi ucenici ai tăi prea fericiţi, împărtăşindu-se cu tine la pătimire. Pentru aceea au luat şi daruri întocmai cu tine.

Cu curgerea sângelui tău adăpându-se Biserica lui Hristos, odrăsleşte dogma cea dată dela părinţi din dumnezeiască sămânţa ta, Cuvioase.

A Născătoarei:

Prin naşterea ta scăpând de datoria păcatului cu totul fără prihană, îţi aducem ţie laudă de mulţumită, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Nevinovăţia vieţii tale şi nespăimântarea cugetului tău văzându-le, multe mulţimi au venit către Dumnezeu Mucenice slăvite.

In munte ajungând ai locuit, povăţuindu-te fericite de dumnezeescul Duh. Şi hrănindu-te de îngeri, te-ai arătat întocmai cu îngerii.

Primind dumnezeeştile legi cele scrise, vrednicule de minune, te-ai sârguit de le-ai plinit pe dânsele, supuindu-te ostenelilor pătimirii.

Slavă...

Cu milostivire ai risipit, şi ai dat săracilor precum ţi s'a poruncit, câştigând în locul acestora cele stătătoare în veci, fericite.

Şi acum, a Născătoarei...

Ai născut Născătoare de Dumnezeu pre cel mai pre sus de dumnezei, carele din voia lui s'a sărăcit pentru bogăţia bunătăţii, făcându-i-se milă de sărăcia noastră.

Peasna 5-a, Irmos:

Dimineaţa mânecând strigăm ţie Doamne, mântueşte-ne pre noi, că tu eşti Dum-„nezeul nostru, afară de tine „pre altul nu ştim.

Maxim, celce a adunat cunoştinţa celor pământeşti, şi a celor cereşti, cu dreptate se numeşte iubitor de înţelepciune.

Pentru dragostea înţelepciunii celei mai bune, te-ai arătat următor prea ales lui Hristos, pururea fericite Maxime.

Din mânia tiranului te-ai izgonit fericite, dar ai aflat pre Iisus mângâere.

A Născătoarei...

Ceice nu te cunosc pre tine Născătoare de Dumnezeu Maica lui Dumnezeu, să nu vadă lumina, ceeace s'a născut din tine Preacurată.

Alt Canon Irmos:
Pentru ce m'ai lepădat...

Făcându-te plin de taine

negrăite, vrednicule de minune, ai alergat cu bucurie către nevoinţele cele vitejeşti ale pătimirii, ce ereau arătate nespăimântându-te de chinuri, nici de moarte mucenice Neofite.

Din negrăită purtarea de grijă a celuice-ţi îndreptà căile, mărite, viind îngeri dumnezeeşti, te-au tras din munte către nevoinţe, ca pre alt Moisi slăvit la chip cu dumnezeeşti lumini.

Slavă...

Cuvânt viu având în inimă prea fericite mucenice Neofite, cu gând îndrăzneţ strigai către ceice te goneau. Insu-mi chemat viu acuma, către ceice mă caută, ca să vă înfruntez deşertăciunea celor ce credeţi voi într'înşii.

Şi acum a Născătoarei...

Taina cea dumnezeiască care erà ascunsă mai 'nainte de toţi vecii, Fecioară fără prihană, prin tine s'a cunoscut în toată lumea, făcându-se Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu trup, şi îndumnezeind pre om Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie, celace te îmbraci cu lumina ca cu o haină, „mult milostive, Hristoase „Dumnezeul nostru.

Neîncetată rugăciune aduci Domnului, purtătorule de Dumnezeu, ca să mă scape din patimi sufleteşti şi din stricăciunea trupului.

Tot izvorul cel noroios al eresurilor se usucă prea fericite Maxime, astupându-se cu puterea limbii tale.

Milostiveşte-te spre mine însu-ţi tu bunule Hristoase, şi izvorăşte inimii mele izvor de Dar, prin rugăciunile cuviosului tău Maxim.

Al Născătoarei...

Ceeace numai tu prin cuvânt ai zămislit în pântece pre Cuvântul, rugămu-ne, izbăveşte din cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà...

Inălţându-te pe lemn prea fericite te-ai sgâriat fără milă la coaste cu fiare, şi cu înfruntări ai sfărâmat inima amăgitorului cea orbită, carele îţi poruncea să jertfeşti dumnezeilor, şi să te lepezi de Dumnezeul cel nemuritor.

Chinuindu-te şi legându-te Mucenice, de tot ai împedecat înşelăciunea, şi cărările vrăjmaşului cele fără de rânduială le-ai arătat, nelucrătoare cu puterea Duhului. Şi ai alergat către Cer, şi stai înaintea lui Hrsitos purtând cunună.

Slavă...

Îndulcitute-ai de frumuseţele Stăpânului, şi te-ai lipit de dânsul strigând: Cuvinte al lui Dumnezeu, pentru tine carele te-ai jertfit de bună voie, eu mă junghiu, râvnind arătat cinstitelor şi dumnezeeştilor tale patimi.

Şi acum, a Născătoarei...

Arătatu-te-ai scaun prea luminat al Impăratului ceresc Fecioară, întru care voind s'a odihnit cu trupul, şi ne-a ridicat osteneala noastră cea multă, şi a aşezat pre om la scaunul cel părintesc precum bine a voit.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsa către Domnul şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăţi, şi viaţa mea s'a apropiat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cu mărturisiri sfinţite te-ai împodobit şi te-ai ridicat încununat dela pământ, către lumina cea neînserată şi către slavă, o Maxime! Păzeşte pre ceice cinstesc pomenirea ta.

ICOS.

Intărirea preoţilor, temelia dogmelor, trâmbiţa înţelepciunii şi izvorul credincioşilor, astăzi prin a sa pomenire răsare în lume, Maxim cel minunat. Ci dar sculaţi-vă toţi către strălucirea lui, lăudând îndrăsneala şi râvna, care a arătat pentru buna credinţă. Pentru cari, ca un adevărat păstor pentru turmă a năvălit vitejeşte asupra lupilor, pre cari biruindu-i, s'a încununat cu daruri de biruinţă. Drept aceea strigăm lui: Păzeşte pre ceice cinstesc pomenirea ta.

Intru această lună în 21 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Maxim Mărturisitorul.

Stih: Lipsindu-te de mână şi de limbă, iarăşi mâna şi limba îţi răsar Părinte.

Şi sufletul în mâinile lui, Dumnezeu îţi dai Maxime cinstite.

In a două zeci şi una trupul lui Maxim cel cinstit.

Pământul prin moarte l-a acoperit.

Acesta a fost în zilele rău credinciosului împărat Consta, ce a fost tată împăratului Constantin, ce s'a numit Bărbosul, nepotul lui Iraclie, carele fiind cinstit dela cei mai de 'nainte împăraţi, erà iscusit la lucrurile politiceşti, învăţând şi îndreptând celece trebuiau a se face. Cu înţelepciunea şi cu firea cea bună şi mintea ce aveà, s'a suit la cinstea protasicritului şi s'a făcut sfetnic împăraţilor.

Pe atunci ivindu-se eresul monofiziţilor şi dându-se porunci, care au fost lipite pe pereţii bisericilor, Maxim nesuferind un asemenea eres, s'a lepădat de toată cinstea lumească, alegând mai bine a fi lepădat şi nebăgat în seamă în casa lui Dumnezeu, decât să locuiască în sălaşurile păcătoşilor. Şi mergând la monastirea din Hrisopoli, s'a călugărit, unde a fost igumen. De aicea ca de foc aprinzându-se de dumnezeiasca râvnă s'a dus la Roma cea veche, şi a plecat pre fericitul papa Martin, ca să strângă Sinod local şi să a-

natematiseascâ pre începătorii şi pre pricinuitorii păgâneşti acelei dogme, celorce bârfiau o voie singură a fi la Hristos, încă şi spre mustrarea şi ruşinarea acelora ce credeau aşà; a scris cuvinte şi cărţi, care adeveriau temeiul credinţii noastre cu dăscăleşti dovediri ale sfintei scripturi, de le-a trimis pretutindenea în lume. Iară întorcându-se dela Roma cu cei doi Anastasii ucenici ai săi, s'a numărat ca un vinovat d'înaintea sfatului, care erà tot la acel gând cu împăratul, despre partea acelui eres. Şi de vreme ce toţi ţineau cu împăratul, numai sfântul Maxim stà împotrivă şi îndemnă şi pre alţii cu scrisorile lui, ca să nu se supue, nici să-şi schimbe gândul lor, s'a trimis la închisoare în Tracia şi stând tare în crecredinţă, i-a tăiat mâna şi limba. Şi de acolo a fost izgonit la Lazichia, unde petrecând trei ani şi singur servindu-se la trebuinţele trupului său şi plin fiind de zile bolnăvindu-se puţin a răposat în Domnul şi s'a îngropat în monastirea sfântului Arsenie, într'acea ţară a Lazilor, făcând în toate zilele multe minuni. Şi spun că după tăiere, iarăşi i-a venit limba la loc cu minune dela Dumnezeu şi a vorbit curat până la moarte. Iară din cei doi ucenici ai lui, Anastasie celui mai mare cu vârsta tăindu-i-se şi lui asemenea ca şi dascălului mâna şi limba, s'a trimis departe la închisoare. Iară cel mai tânăr Anastasie trimiţându-se la oarecare cetate din Tracia, şi-a săvârşit viaţa şi s'a odihnit întru Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Neofit.

Stih: Pre Neofit sabia îl dezrădăcinează de pre pământ.
Ca pre o prea frumoasă ramură din nou sădit.

Acesta a fost din Nicheea Bitiniei, fiu de părinţi bine credincioşi şi creştini, anume Teodor şi Florentia, pre vremea împărăţiei lui Diocliţian, şi îndată dintru începutul vieţii sale a fost plin de Darul lui Dumnezeu. De vreme ce fiind de nouă ani, când învăţă carte cu copii făceà rugăciune şi minunat i se sporeà spre învăţătură, şi veneà o porumbiţă de zburà împrejurul patului. Şi fiindcă porumbiţa vorbià cu graiu omenesc, pentru aceasta mamă-sa murind de frică, iară el o a înviat prin rugăciunea sa. Deci mergând în muntele Olimpului, a intrat într'o peşteră, în care îi arătase porumbiţa, ceeace îl povăţuià. Şi gonind fiara ce erà acolo şi-a făcut acolo locaşul, hrănindu-se de dumnezeiescul înger. Iară după ce a ajuns la unsprezece ani ai vârstei sale din arătare dumnezeiască s'a pogorît din munte, şi sărutând pre părinţii săi şi dând la săraci din averea lor, iarăşi s'a întors la munte. Iară la cincisprezece ani ai vârstei sale, a stătut înaintea lui Dechie guvernatorul, povăţuindu-se la aceasta de Dumnezeiescul înger. Drept aceea pentru nenădăjduita îndrăznire şi cutezare ce a arătat, întâiu a pus de l-a bătut, după aceea l-a băgat într'un cuptor ars şi scăpând cu Darul lui Hristos, l-a dat la fiare. Şi rămânând de toate nevătămat, a fost omorît de sabie de un barbar, ce s'a repezit asupra lui.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zosima, episcopul Siracusiei din ostrovul Siciliei.

Stih: Zosimà mutare din viaţă a aflat,
Căruia şi mai înainte toată viaţa mutare,
îi erà cu adevărat.

Acesta era din Sicilia, din părinţi credincioşi şi cucernici şi cu îndestulare vieţuind, care aveau moşie lângă mânăstirea Luchiei fecioarei. Iară după ce s'a născut Zosimà şi s'a înţărcat, a fost dat dar sfintei Luchiei şi el şi moşia. Deci în mânăstire petrecând, s'a făcut păzitor sicriului sfintei. Şi atuncea ducându-se către părinţii săi, nici cât de puţin n'a fost îngăduit să petreacă împreună cu ei, ci îndată a fost trimis înapoi la locaşul sfintei, zicându-i părinţii, că acolo trebue să fie, unde s'a şi afierosit. Intru care mânăstire petrecând treizeci de ani, s'a făcut şi igumen; apoi s'a făcut şi episcop cetăţii Siracusei, de Teodor papa Romei şi bine păstorind încredinţata lui cuvântătoare turmă, şi pre mulţi întorcând dela necredinţă la credinţă şi de la răutate la bunătate, a adormit în pace, trăind ani cincizeci.

Intru această zi, pătimirea sfinţilor mucenici Evghenie, Valerian, Candid şi Aquila ceice în Trapezunta au mărturisit.

Stih: Pre Evghenie şi pre trei nevoitori ce împreună sunt,
Pentru bunul neam sufletesc sabia i-au omorît.

Aceștia s'au nevoit pe vremea împărăţii lui Diocliţian şi Maximian şi a ducelui Lisie, căci ascunzându-se în munţii Trapezuntei, s'au prins de Lisie, şi mărturisind pre Hristos, au fost surghiuniţi într'o strâmtă cetăţue a pământului lăzesc, numită Pitius. Şi de acolo au fost aduşi la Trapezunta, şi înfăţişindu-se la ducele li s'a strujit trupurile cu vine de bou. Apoi fiind spânzuraţi, au fost sfâşiaţi cu unghii de fier şi arşi cu făclii aprinse. Iară dupăce au căzut cu feţele în sus ceice munceau, turburându-se ighemonul, a poruncit să se pună sfinţii la închisoare. Şi după câteva zile, fiind prins şi sfântul Evghenie, carele până atuncea încă nu era prins şi mărturisind pre Hristos, a fost bătut cu cruzime. Deci ducându-se împreună cu ighemonul la capiştea idolilor şi făcând rugăciune, a făcut să cadă toţi idolii, şi să se zdrobească ca praful. Pentru care şi cu funii fiind legat şi cu toiege groase a fost bătut. Apoi fiind spânzurat, şi cu unghii de fier foarte tare i s'a sgâriat coastele şi cu făclii aprinse a fost ars, ungându-l cu sare şi oţet prea tare. Apoi toţi sfinţii fiind băgaţi într'un cuptor aprins şi scăpând de acela, prin sabie s'au săvârşit.

Intru această zi, soborul sfintei Irinei în sfânta biserică ce este de către mare, şi pomenirea sfintei muceniţe Agnì.

Stih: Desfrânaţii, puind pre Agnì în casă întunecoasă,
I-a pricinuit locuinţă prea luminoasă.

Sfânta muceniţă Agnì, era din cetatea Romei, de neam strălucit. Aceasta având viaţa sa, potrivită cu numele, multe femei mergând către dânsa, le învăţă cuvântul adevărului şi le îndemnă să cunoască pre Hristos Dumnezeu şi lui singur să-i slujească. Acestea ajungând la urechile ighemonului, a fost răpită îndată. Şi înfaţişindu-se înaintea lui, eră îndemnată să jertfească, sau de nu, să fie dusă la o casă de curvăsărie. Iară ea ziceă: dumnezeilor tăi nu voiu jertfi, nici pentru curvie îmi pasă, căci îndrăznesc la Dumnezeul meu, că ajutată fiind de el, voiu scăpà de acea ruşine. Acestea auzindu-le nelegiuitul ighemon a chiemat pre starostele de curve şi i-a dat pre ceeace purtà numele curăţii, poruncindu-i ca să o ducă îmbrăcată cu o singură haină spre batjocură. Şi după ce a ajuns la sataniceasca prăvălie şi se apropià fiecarele vrând să-şi bată joc, nimenea oprindu-i, ci mai vârtos toţi îndemnându-se fără frică şi fără de socoteală a se apropià de dânsa, îndată amorţeau şi li se tâmpeà pofta, şi ca nişte morţi se aflau. Atuncea unul, ca.şi cum mari cugetând, trufaş, şi carele mustrà pre ceice intrau, cu multă obrăznicie s'a apropiat de sfânta fecioară, şi îndată s'a făcut fără de suflare şi a căzut pre pământ. Şi mult ceas trecând, unul din ceice stau faţă a strigat, zicând: Mare este credinţa creştinilor, şi intrând şi ceilalţi, cu un glas toţi au strigat: Mare este puterea lui Hristos. Despre acestea înştiinţându-se ighemonul, a adus faţă pre sfânta, a adus încă şi pre mortul înaintea lui şi i-a zis: Spune vicleană femee, cum ai omorît tânărul? şi sfânta i-a răspuns: Când ai poruncit să fiu batjocorită, ducându-mă pre mine, îmi urmà mie un tânăr, luminat îmbrăcat şi intrând stà lângă mine, carele pofta tinerilor o tâmpeà, şi pre bărbatul acesta pre carele îl vezi mort, carele s'a apropiat mai în urmă, cu trufie şi obrăznicie, mai 'nainte de a se atinge de mine mai 'nainte de a scoate cuvânt, l-a făcut astfel precum îl vezi acum. Zis-a ighemonul: Şi cine este acesta? Răspuns'a sfânta: Domnul şi Dumnezeul meu a trimis pre îngerul său, ca să oprească de a mi se face mie batjocură. Iară ighemonul a zis: Deci de voeşti să ne înduplеci, că adevărul grăeşti, roagă-te Dumnezeului tău, şi-l înviază pre el. Atuncea muceniţa ridicându-şi mâinile spre Cer şi făcând rugăciune, îndată a înviat mortul. Şi s'au spăimântat toţi de această minune; şi însuşi ighemonul şi mulţi au strigat: Mare este puterea creştinilor, şi mare întru adevăr este Dumnezeul acestei prea de bun neam femee. Iară unii răucredincioşi şi necuraţi au strigat către ighemonul: Ridică-o pre ea din mijloc, căci aceasta ce ţi se pare că face minuni, prin vrăji le face. Atuncea a poruncit să se arză sfânta cu foc. Deci aprinzându-se mare foc, sfânta pecetluindu-se pre sine cu semnul Crucii, a intrat cu îndrăzneală în mijloc şi rugăciune în gură având, a zburat către Domnul,

lăsându-şi trupul. Iară dupăce a contenit văpaia, oarecari iubitori de Hristos luând pe ascuns cinstitele ei moaşte, cu cinste le-au îngropat, slăvind pre Dumnezeu.

Intru această zi, sfinţii patru mucenici cei din Tir de sabie s'au săvârşit.

Stih: Un glas la cei patru nevoitori era a se auzi,
Veselie este nouă prin sabie a murì.

Intru această zi, cuviosul Neofit, Prosmonarul monastirei Vatopedului, carele şi glasul Născătoarei de Dumnezeu l-a auzit, ieşind din gura sfintei ei icoane cu pace s'a săvârşit.

Stih: Neofit prietenul Fecioarei fiind.
O minune streină! Glasul aceleia este auzind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii ceice merseseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Tre„imei văpaia cuptorului o au „călcat, cântând: Dumnezeul „părinţilor noştri bine eşti „cuvântat.

O fire, o voire, o lucrare în Treime ai vestit, iară pre Dumnezeu cel întrupat l-ai propoveduit în două firi, în două voiri şi în două lucrări; Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Nu ai propoveduit Părinte două voiri întru Hristos despărţite, cu împotrivire de gând, ci mai ales osebite, dupre felurime firească; Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Ţiind dumnezeieştile tale cuvinte, ca pre un stâlp dreptei credinţe Părinte, pre unul din Treime credem în două fiinţe şi în două voiri; Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Ştiind Părinte două lucrări ale lui Dumnezeu celui întrupat, şi învăţându-ne de la tine două voiri însăşi stăpânitoare, cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

A Născătoarei...

Din pântece fecioresc întrupându-te, Hristoase, te-ai arătat spre mântuirea noastră, drept aceea ştiind pre Maica ta Născătoare de Dumnezeu, cu mulţămită strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Cuptor arzător de viu făcând nelegiuitul, întru acela te-a închis trei zile, dar nici cum nu te-ai aprins Neofite, strigând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Când stai tu în mijlocul văpăii fericite, se glăsuiau cântări minunate, căci roua lui Dumnezeu te răcorea mucenice, strigând: Doamne Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă...

Lucrul ce s'a făcut la tine, erà prea mare minune, care spăimântà tot cugetul, căci focul nici cum nearzându-te pre tine, cugetătorule de Dum-

nezeu, vărsându-se, a ars pre moştenitorii focului.

Şi acum, a Născătoarei...

Arătatu-te-ai mai aleasă de cât îngerii, născând pre Vestitorul sfatului celui mare, Născătoare de Dumnezeu Curată, căruia toţi strigăm: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna a 8-a, Irmos:

Ceice s'au făcut cu Darul tău biruitori tiranului şi „văpăii, tinerii ceice au „păzit foarte poruncile tale, „au strigat: Bine cuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul.

Iubind cu totul pre celce foarte a iubit neamul omenesc, ţi-ai ridicat Crucea şi te-ai răstignit cu el fericite, cântând: Bine cuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi pre el întru toţi vecii.

Instrăinându-te de toată dulceaţa cea aducătoare de moarte fericite, te-ai făcut pre tine cu totul dumnezeiască oglindă neîntinată, cântând: Bine cuvântaţi făpturile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi pre el întru toţi vecii.

De cruzimea cea cu credinţă rea a tiranului celui cumplit, nu te-ai spăimântat, ci ai stătut ca un turn neclătit şi nemişcat al ortodoxiei, strigând: Binecuvântaţi făpturile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Primind strălucire purtătoare de viaţă, dela o Dumnezeire în trei Staturi, te-ai arătat soare celor rătăciţi întru întunerec, cântând: Bine cuvântaţi lucrurile pre Domnul, şi-l pre înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Lui Adam celui căzut tu te-ai arătat fiică, iară lui Dumnezeu Maică celuice mi-a înnoit viaţa; pre carele îl lăudăm toate făpturile ca pre un Domn, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu trup tânăr şi cuminte desăvârşit ai pierdut vicleşugul începătorului de răutate prea fericite, odrăslind ca un pom prea frumos în curţile celuice a răsărit din rădăcina lui Ieseiu, către carele strigi neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

In privelişte s'au ruşinat de tine fiarele, purtătorule de chinuri, ca şi mai 'nainte de Daniil cel sfinţit, căci te-au cunoscut pre tine mărturisitor patimilor lui Hristos, pre carele mărturisindu-l, ai răbdat chinurile cele nevindecate, strigând: Preoţi binecuvânta-

ţi-l noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Leului celui prea mare, care te cunoştea mai 'nainte în munte Neofite, aducându-te legat în privelişte, i s'a dat drumul spre chinuirea ta pătimitorule, şi cunoscându-te s'a închinat ţie cu frică şi cu ruşine, vărsând şi izvoare de lacrimi umilite, cu bună simţire, de Dumnezeu fericite.

Şi acum, a Născătoarei...

Prunc tânăr ai născut Preacurată pre cel născut din Tatăl negrăit, mai 'nainte de toată zidirea. Ci dar roagă-l pre dânsul să mă înnoiască pre mine cel învechit întru greşeli şi să mă mântuiască, ca să strig: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun-„citorul Haldeilor, l-a ars nebu-„neşte cinstitorilor de Dum-„nezeu, iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân-„tuitorului, a strigat: Tineri „bine îl cuvântaţi, preoţi lău-„daţi-l, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

aşterea pururea Fecioarei, ceeace s'a arătat mai-'nainte puitorului de lege „în munte prin foc şi prin rug, „spre mântuirea noastră a cre-„dincioşilor, cu cântări neîn-„cetat o slăvim.

Precum sângele lui Avel încă până acum şi în veci strigă, aşa şi dogmele tale cele de Dumnezeu însuflate, cu glas mare propoveduiesc Bisericii lui Hristos, Maxime, prea fericite şi prea mare.

Mâna ţi s'a tăiat, dar scrie cu deget dumnezeiesc, în inimi credinţa drept măritoare, ca printr'un condei cu cerneală, cu limba cea tăiată, şi cu sângele tău cel cinstit.

Se vesteşte în lume îndrăzneala ta cea dumnezeiască şi focul cel din inimă al dragostei celei dumnezeieşti, pentru care ai suferit cu osârdie vărsarea sângelui, cuvioase Maxime.

Stai înaintea dumnezeiescului scaun împreună cu mucenicii, cu care te-ai împărtăşit de râvna credinţii Părinte, unindu-ne şi pre noi cu Stăpânul, şi ţie făcându-ne următori.

A Născătoarei...

Tu eşti Născătoare de Dumnezeu arma noastră şi zidul, tu eşti folosinţa celorce aleargă la tine; pre tine şi acum spre rugăciune te cerem, ca să ne mântuim de vrăjmaşii noştri.

Alt canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au de aceasta...

Ca un miel ai stătut la junghiere, de bună voie pus înnaintea judecătorilor celor amari, care te omorau mucenice Neofite, şi împungându-ţi-se coasta cu suliţa, ai luat fericit sfârşit, pătimitorule al lui Hristos, prea viteazule.

Ca o junghiere, ca o jertfă frumoasă, ca o cinstită jertfire, ca un odor sfântului locaş, ca un prinos curat, ca un viţel de mult preţ, ca o mlădiţă tânără a raiului te-ai adus lui Dumnezeu, fericite.

Făcutu-te-ai asemenea închipuitor patimilor, celuice a pătimit pentru noi din bunătatea lui şi cu potrivirea suliţii; cu adevărat te-ai mărit şi acum locueşti în ceruri, împodobindu-te cu diadema biruinţii şi umplându-te de bucurie neschimbată.

Slavă:

Pomenirea ta cea plină de lumină şi luminată a patimii tale mucenice, a răsărit mai mult decât soarele, luminând cugetele credincioşilor întru care te rugăm, scapă-ne pre noi de întunerecul tuturor patimilor şi din primejdii cumplite.

Şi acum, a Născătoarei...

Ceeace porţi ca o linguriţă jăratecul cel ceresc, Mireasă dumnezeiească, arde-mi şi acum patimile inimii mele cele uscăcioase şi din gheena focului mă scapă, rogu-mă, ca să te măresc pre tine nădejdea credincioşilor, Preacurată.

Irmosul.

Spăimântatu-s'a de aceas„ta Cerul, şi marginile pă„mântului s'au minunat că „Dumnezeu s'a arătat oameni„lor trupeşte, şi pântecele tău „s'a făcut mai desfătat decât „cerurile. Pentru aceea pre ti„ne Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor înge„reşti şi omeneşti te mărim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

O fire, o voie, o lucrare în Treime ai propoveduit, cuvântând de Dumnezeu, iară pre Dumnezeu cel întrupat Părinte mărturisindu-l în două firi, în două voi, şi în două lucrări, Maxime, prea înţelepte, descoperitorule al celor dumnezeieşti, tu ai stricat eresul celor vrăjmaşi lui Dumnezeu, de cari tăinuindu-ţi-se mâna şi limba, te-ai arătat mucenic.

Slavă, a Mucenicului, asemenea.

Numai cât te-ai ivit Neofite, minunat ai înviat din moarte pre maica ta, arătând mare minune, ca o slugă a lui

Hristos, căruia şi acum stând înainte purtând cunună, cugetătorule de Dumnezeu, nu încetà a te rugà pentru ceice te laudă pre tine sfinte şi săvârşesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină, pătimitorule mucenice.

Şi acum, a Născătoarei...

Cea streină şi negrăită, şi dumnezeiască taina naşterii tale celei curate, spăimântează cetele îngerilor şi ale oamenilor, Maică Fecioară pruncă, că Dumnezeu întrupându-se în pântecele tău fără amestecare, fără sământă, mi s'a arătat apropiat cel neapropiat, unindu-mă cu Dumnezeirea lui prea slăvit.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a lui Maxim, glasul al 6-lea.

Impodobindu-ţi viaţa cu filosofia, te-ai luminat pre sine-ţi cu înţelepciunea lui Dumnezeu. Drept aceea întru amândouă bine alergând, amândouă le-ai pecetluit cu buna mărturisire, de trei ori fericite Maxime, având îndrăzneală către Hristos Dumnezeu; roagă-te neîncetat pentru sufletele noastre.

Şi acum a Născătoarei...

Nimenea din ceice aleargă la tine, nu ese ruşinat Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerşind bun Dar, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

A Crucii, a Născătoarei...

Podobie: A treia zi ai înviat...

Preacurata dacă te-a văzut pre Cruce răstignit, tânguindu-se, strigà ca o maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu! Prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimi de ocară.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

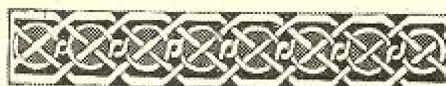

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 4-lea: Sfinţilor care sunt pe pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul... Apostol, către Evrei: *Fraţilor, sfinţii toţi prin credinţă...* Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pre dânşii... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul, tot celace mă va mărturisi pre mine înaintea oamenilor...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE.

Sfântul apostol Timoteiu şi sfântul cuviosul mucenic Anastasie Persul.

La Doamne strigat-am, **Stihirile, pe 6, ale apostolului 3 şi ale lui Anastasie 3.**

Stihirile apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Cu razele Duhului luminându-te arătat, descoperitorule de cele sfinte Timotee, te-ai arătat ca un luminător prea luminos, alergând preste tot pământul şi

luminându-l cu Darul. Şi acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Cugetătorule de Dumnezeu Timotee, din pârâul desfătării ai băut, şi cu cuget dumnezeiesc ai adăpat pre celce doreà cu fierbinţeală de cunoştinţa lui Dumnezeu, asemănându-te lui Hristos. La carele acum cu bucurie ai alergat, ca să vezi slava cea prea luminată a Treimii şi pacea cea cu putere nemărginită.

De Dumnezeu cugetătorule Timotee, cu boale dese ale trupului şi cu neputinţă întărindu-ţi gândul fericite, prea lesne ai stricat tăria înşelăciunii, îngrădindu-te cu puterea lui Hristos. Şi ne-ai propoveduit nouă cu glas înnalt, dumnezeiasca Evanghelie a păcii.

Alte Stihiri ale lui Anastasie, glasul şi Podobie asemenea.

Marginile lumii laudă acum minunile tale, făcătorule de minuni Anastasie. Că răsplătindu-ţi Hristos, te-a împodobit cu faceri de minuni răbdând pentru dânsul chinuri şi după moarte te-a învrednicit slavei celei bune nemuritoare şi de fericire.

Mucenice Anastasie, ridicând strălucite biruinţe împotriva înşelăciunii, porţi laudă asemenea cu numele tău, prea fericite, fiind vestit pretutindenea ca un biruitor viteaz Anastasie. Şi acum ridică din căderea păcatelor, pre ceice cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

Lauda mucenicilor Anastasie, ridicând luminat semne de biruinţe împotriva înşelăciunii, ai luat îndoită cununa sihăstriei şi a pătimirii celei tari şi împotrivirii tale până la moarte. Drept aceea dupre vrednicie ţi-a dăruit Stăpânul Hristos şi lucrarea minunilor.

Slavă glasul al 8-lea.

Fiind mai 'nainte ales lui Dumnezeu şi ucenic înţeleptului Pavel, te-ai învăţat cele dumnezeieşti bine vieţuind şi arătat îmbrăţişind credinţa fără îndoială până la sânge, te-ai făcut şi arhiereu credincios Timotee apostole. Drept aceea înfruntând pre ceice se nebuneau după idoli şi chinuindu-te cu măciuci şi cu pietre, ai luat cununile muceniei. Pentru aceasta prea fericite, roagă-te pentru noi cari săvârşim cu credinţă, pomenirea ta cea prea cinstită.

Şi acum, a Născătoarei...
Podobie: O prea slăvită minune...

Bucură-te Fecioară, dumnezeiască Mireasă. Bucură-te nădejdea credincioşilor. Bu-

cură-te curăţirea lumii. Bucură-te ceeace mântuieşti pre robii tăi de toată întristarea. Bucură-te pierderea morţii. Bucură-te raiul cel aducător de viaţă. Bucură-te sprijineala celorce te cheamă. Bucură-te dumnezeesc locaş al lui Dumnezeu şi munte sfânt.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

O prea slăvită minune! O taină înfricoşată! O lucru de spaimă! zicea Fecioara, dacă te-a văzut pre Cruce în mijlocul a doi tâlhari spânzurat, pre carele fără dureri înfricoşat te-a născut, plângeà, strigând: Vai mie Fiule prea iubite! Cum norodul cel nemulţumitor cumplit te-a pironit pe Cruce.

LA STIHOAVNĂ

Punem Stihirile din Octoih, apoi zicem această Stihiră, glasul 1-iu.

Stih:

In tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii cuvintele lor.

Pre luminătorul credincioşilor şi apostolul, pre Timoteiu cel vestit întru Evanghelie, veniţi noroadelor să-l lăudăm, zicând: Bucură-te ramura credinţei, cea veselitoare a facerii de fii a dumnezeiescului Pavel. Bucură-te îndreptătorul bunătăţilor, gura cea cu multă înţelepciune a Cuvântului. Bucură-te fluerul marginilor pământului, cel ales de Dumnezeu. Bucură-te chipul credinţii şi întărirea Bisericii.

Slavă, a lui Anastasie, glasul al 2-lea:

Mărit-ai Hristoase, precum în Iudeea aşa şi în Vavilon, puterea cinstitei Cruci. Că printr'însa au învăţat Vavilonenii prăznuirea cea făcătoare de viaţă a învierii. Şi Crucea cea robită de dânşii li s'a făcut mântuitoare nebunii idoleşti; şi mărturisitor, adevărat al minunilor, este pătimitorul Anastasie cel slăvit carele se cinsteşte acum, dănţuind împreună cu îngerii şi rugându-se pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...
Podobie: Când de pre lemn...

Numai tu ai purtat în pântece nestrîmtorat pre Dumnezeu cel neîncăput, făcându-se om pentru bunătatea sa, prea sfântă a lui Dumnezeu Mireasă. Pentru aceea te rog mântuieşte-mă de relele care mă strâmtorează. Ca trecând drept prin cărarea cea strâmtă, să ajung la lărgimea fericirii celei de acolo.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Văzând Preacurată pre făcătorul a toată lumea, că rabdă multe ocări şi se înalţă pe Cruce, suspinai zicând: Prea lăudate Doamne, Fiule şi Dumnezeule, cum suferi necinste în trup? Vrând să cinsteşti zidirea ta, Stăpâne. Sla-

vă milostivirii tale celei multe şi pogorârii tale celei nespuse iubitorule de oameni.

Troparul, glasul al 4-lea.

Bunătate învăţându-te şi trezvindu-te întru toate, cu bună cunoştinţă ca un sfinţitor cuvios îmbrăcându-te ai luat din vasul alegerii cele negrăite şi credinţa păzind, întocmai curgerea ai săvârşit, sfinţite apostole Timotee, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, a mucenicului, asemenea.

Mucenicul tău Doamne, Anastasie...

Şi acum, a Născătoarei...

Caută la Sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL apostolului.

Al căruia acrostih, la Greci este acesta: fără de al Născătoarei.

Pre apostolul Timoteiu, cu cântările acestea îl măresc.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Facerea lui Teofan.

Dreapta ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască, cuviinţă întru „tărie s'a prea mărit. Că a„ceasta nemuritorule, ca o „puternică a toate pre pro„tivnici ai zdrobit, Israilteni„lor prin adânc cale nouă „făcându-le.

Năvălirile patimilor şi întunerecul necunoştinţii risipeşte-l prin rugăciunile tale fericite, cu darul cel luminos al nepătimirii; ca să te laud dupre vrednicie, arătătorule de cele dumnezeieşti.

Dumnezeu cel mai 'nainte cunoscător carele poartă grijă pentru noi cu purtare de grijă înţeleaptă, văzând mai 'nainte frumuseţea cugetului tău Timotee, te-a învrednicit a fi împreună slujitor cu dumnezeieştii apostoli, mărite.

O stăpânie mai pre sus de fiinţă cunoaştem, care poartă grija tuturor, că Timoteiu ellin fiind, luminându-se cu Darul lui Hristos, acum se numără apostol împreună cu dumnezeiescul Pavel.

Alt CANON al Mucenicului.

Glasul şi Irmosul acelaş.

Luminându-se cu zorile cele prea luminate ale învierii tale, Hristoase, Anastasie cel numit cu numele ei şi trăgându-se dela răsărit, ca soarele luminează acum Biserica cu minunile.

Slavă...

Fiind plin de dragoste dumnezeiască, vitejeşte ai răbdat muncile, mucenice Anastasie; şi cu podoabele cele sihăstreşti fiind împodobit, cu bucurie te-ai adus lui Hristos jertfă cu bun miros.

Și acum, a Născătoarei...

Roagă-te Maică a lui Dumnezeu, să fie blând şi milostiv credincioşilor Cuvântul, pre care l-ai născut şi a venit la noi trupeşte, că pre tine te avem apărătoare şi mântuire.

Peasna 3-a, Irmos:

Insuţi celace ştii neputinţa...

Vărsatu-s'a Darul cu îndestulare în buzele tale prea fericite şi a izvorît râurile dogmelor, care adapă Biserica lui Hristos şi aduc roadă prea îmmulţită, Timotee propoveduitorule al lui Hristos, cugetătorule de Dumnezeu apostole.

Picioarele tale dupre prorocie s'au înfrumseţat prea fericite, că bine ai vestit prea înţelepte pacea, care întrece tot gândul cu adevărat, pre Mântuitorul și Domnul tuturor, carele a deslegat răsboiul cel vechiu al oamenilor.

Omorându-ţi mădulările trupului, le-ai supus socotinţii celei bune, fericite Timotee, dând la partea cea mai bună stăpânirea celor rele şi patimile le-ai stăpânit şi sufletul l-ai luminat, îndreptându-te cu dogmele lui Pavel.

Al mucenicului.

Umblând pre cărarea cea strâmtă mai'nainte prin sihăstrie, ai alergat şi către mărirea muceniei, aflând desfătare prin munci şi culegând prin ostenele veselia cea cerească, slăvite mucenice Anastasie.

Slavă...

Osteneala chinuirii tale a ieşit în toată lumea, Mucenice nebiruite, că puindu-te împotriva păcatului până la sânge, te-ai făcut purtător de biruinţă şi te-ai împodobit cu cunună de biruinţă.

Și acum, a Născătoarei...

Din tine ne-a odrăslit nouă floarea cea neveștejită, care bine miroase la toată firea omenească, cu dumnezeiescul mir al firii sale, împreună cu Tatăl fără de început şi din tine întrupat sub vreme, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Insuţi celace ştii neputinţa „fiinţei omeneşti şi prin milos- „tivire te-ai închipuit într'însa, „încinge-mă cu putere de sus „ca să strig ţie: Sfântă este „Biserica cea însufleţită a sla- „vii tale celei nepovestite, „iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne intâmpină.

Infrumseţându-te cu dumnezeieştile daruri, ai împodobit luminata Mitropolie a Efesenilor, slăvite apostole, că te-ai arătat propoveduitor împreună cu dumnezeiescul Pa-

vel, vestind mai'nainte tuturor Cuvântul mântuirii. Drept aceea cu credinţă prăznuim pomenirea ta.

Slavă, a mucenicului asemenea.

Ca unul ce erai luminat la cuget cu străluciri dumnezeieşti, de Dumnezeu gânditorule părintele nostru, te-ai arătat prea cinstit în slava săvârşirii, şi te-ai făcut cu dumnezeiasca înţelepciune cuvios întru sihăstrie şi mucenic prin sânge, mucenice Anastasie. Pentru aceasta Hristos izvorăşte întru tine Darul minunilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Inoit-ai Preacurată cu dumnezeiască naşterea ta fiinţa pământenilor cea muritoare, fiind stricată de păcate; şi ne-ai ridicat pre toţi din moarte către viaţă nestricăcioasă. Pentru aceasta dupre datorie toţi te fericim Fecioară prea lăudată, precum ai proorocit.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Fecioară prea curată, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin prea sfântul tău suflet, când ai văzut răstignit de bună voie pre Fiul tău şi Dumnezeu. Pre carele binecuvântată, roagă-l neîncetat, să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

Peasna 4-a, Irmos:

unte umbrit cu Darul cel dumnezeiesc, privindu-te Avvacum, cu o„chii cei de departe văzători „mai'nainte a vestit pre sfân„tul lui Israil ce vrea să iasă „dintru tine spre mântuirea „noastră şi înnoirea.

Alegând prea fericite a petrece întru chinuire, dupre lege ai supus gândului întreitele valuri ale patimilor prin înfrânare desăvârşit şi ajungând la vârful bunătăţilor, mare propoveduitorule, cugetătorule de Dumnezeu Timotee.

Strălucind Pavel ca soarele, te-a trimis pre tine ca pre o rază luminoasă, arătătorule de cele dumnezeieşti Timotee, spre povăţuirea şi întărirea noastră, care cu lumină îndestulată luminează lumea prea luminat.

Dorind cu fierbinţeală de bunătatea cea mai desăvârşit, şi prin dragoste unindu-te cu dânsa de Dumnezeu cuprinsule, ai petrecut viaţă potrivită doririi tale, văzându-ţi totdeauna dorul, şi umplându-te de vedenia lui.

Al Mucenicului.

Nimic nu te-a despărţit pre tine de dragostea lui Hristos, nici tăierea mădulărilor, nici îngrozirea muncilor,

nici sabia, nici moartea, nici focul, nici foamea, Anastasie cel împreună locuitor cu ceata cea cerească.

Slavă:

Cu osârdie ridicându-ţi Crucea pre umere, ai urmat poruncilor lui Hristos celor mântuitoare. Şi făcându-te următor lui până la moarte, prea bunule, acum te îndestulezi de strălucirea lui.

Şi acum, a Născătoarei...

Viind mai marele voievod din Cer cu bucurie, bine ţi-a vestit ţie de faţă Curată, zicând: Că va ieşi Dumnezeu cu trup din tine, Fecioară prea curată, spre mântuirea noastră, celorce pre tine cu dragoste te lăudăm.

Peasna 5-a, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii, Tată îndurărilor, pre Ingerul sfatului tău celui mare, „dăruindu-ne pace l-ai trimis „nouă. Deci povăţuiţi fiind la „lumina cunoştiinţii de Dum- „nezeu, de noapte mânecând, „te slăvim iubitorule de oa- „meni.

Luminându-te de luminile cele fără materie, ale luminii celei dintâiu şi pricinuitoare tuturor, ai luminat lumea cu propoveduire cinstită, arătându-te luminător al ortodoxii, şi de faţă având locul vieţii, tăinuitorule de cele sfinte, prea fericite.

Ucenicul cel tare al dumnezeiescului Pavel, urmează urmelor învăţătorului său, semănând credincioşilor învăţăturile lui, prin care îndreptându-ne către lumina ortodoxii, de noapte mânecând, te slăvim iubitorule de oameni.

Arătându-se Pavel a doua lumină, slujitoare luminii celei dintâiu, cu cunoştinţa ei ne-a luminat pre noi. Acestuia s'a arătat Timoteiu împreună ostaş, îngrădindu-se cu toată întrarmarea lui de biruinţă.

Al Mucenicului.

Celce odinioară se lăudà preste măsură şi îngrozeà că va să cuprindă pământul, şi îndeşert se lăudà că va secà marea, cu vitejiile tale, înţelepte mucenice Anastasie, de tot se calcă împrotivnicul lui Dumnezeu.

Slavă:

Dupre lege pătimind Mucenicul lui Hristos şi biruind, arătat îşi ia darurile cele pentru nevoinţe, lucrarea minunilor; că tămăduieşte boale, şi goneşte draci cu puterea lui Hristos, lucrând minuni Anastasie.

Şi acum, a Născătoarei...

Cu naşterea ta Fecioară ai

încetat blestemul Evei mumei tuturor, răsărind lumii binecuvântare pre Hristos. Pentru aceea cu veselie mărturisindu-te pre tine cu gura şi cu limba, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te fericim.

Peasna, 6-a, Irmos:

Din pântece pre Ionà...

Căruţă a lui Dumnezeu te-ai arătat Timotee, purtând dumnezeiesc numele lui înaintea tiranilor celor fără de Dumnezeu, cuprinsule de Dumnezeu, nespăimântându-te de sălbăticia lor; că tu ai fost îmbrăcat cu puterea Mântuitorului cea nebiruită.

Cunună bine înfrumuseţată ai primit Timotee prea fericite, de Dumnezeu cugetătorule Apostole, şi dupre vrednicie porţi diadema împărăţii, şi stai înaintea scaunului Stăpânului tău, veselindu-te împreună cu Pavel în locaşurile cereşti, prea fericite.

Mirosind Timotee prea cinstite, mirul cel înţelegător al lui Hristos, carele s'a vărsat prin trup pentru noi, te-ai împărtăşit dintr'a lui bună mireazmă, şi ai împărţit sfinte, din înţelegătoare bunătatea lui, celorce năzuiesc la tine cu credinţă, tăinuitorule al celor negrăite.

Al Mucenicului.

Luminându-te arătat cu strălucirea Crucii, ai risipit întunerecul înşelăciunii şi luptându-te cu tiranul, l-ai biruit prea lăudate, şi cu bucurie ai luat semnele biruinţii, mucenice al lui Hristos Anastasie înţelepte, dănţuind împreună cu oştile mucenicilor.

A Născătoarei...

Toată adunarea proorocilor învăţându-se de Dumnezeu, a spus mai 'nainte taina celei negrăite şi dumnezeieştei zămisliri, a lui Dumnezeu Cuvântul cea din tine Maică Fecioară; că tu ai arătat de faţă sfatul cel vechiu şi prea adevărat.

Irmosul...

Din pântece pre Ionà ca „pre un prunc l-a lepădat fiara „mării, precum l-a primit. Şi „în Fecioară sălăşluindu-se „Cuvântul şi trup luând, a „ieşit păzindu-o nestricată. Că „celce nu a pătimit stricăciu-„ne, pre ceeace l-a născut, o-„a păzit nevătămată.

Condac, glas 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Pre dumnezeiescul ucenic şi împreună călătorul cu Pavel, pre Timoteiu toţi credincioşii să-l lăudăm cu cântări, împreună cu dânsul cinstind şi pre înţeleptul Anastasie, celce a strălucit din Persida ca o stea şi goneşte patimile noas-

stre cele sufleteşti şi boalele trupului.

ICOS.

Ca un pescar isteţ a aruncat mrejile Darului, marele Pavel apostolul, şi întâiu pre grăitorul de Dumnezeu Timoteiu, ca pre un vânat sfânt l-a tras, şi împreună cu dânsul încunjurând marginile, a tras din gâtlejul diavolului, pre ceice au priimit cuvântul credinţii, din cari a fost şi Viteazul Anastasie. Că crezând, toată rătăcirea Perşilor a părăsit, şi numele lui Hristos pre umere l-a purtat. Pentru aceasta cu dumnezeescul Dar, goneşte patimile noastre cele sufleteşti şi boalele trupului.

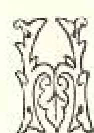
Intru această lună, în 22 de zile, sfântul apostol Timoteiu, ucenicul sfântului apostol Pavel.

Stih: Timoteiu de dumnezeiasca dragoste a cununilor arzând.
A văpsit pământul cu sângiurile prin toiege bătut fiind.
In a douăzeci şi două zi duhul şi-a dat.
Timoteiu cel lăudat.

Acesta a fost din cetatea ce se chiamă Listra, din tată elin şi din maică jidovească, ce o chiemă Eunichi. Deci făcându-se ucenic lui Pavel apostolul şi scriitor şi propoveduitor dumnezeeştei Evangheliî, s'a lipit lângă cel mult iubit ucenic Ioan, şi se făcu de acest Pavel apostolul, episcop Efesului; că după ce scoase marea afară pe Ioan, precum povestesc celece s'a scris de Irineu episcopul Lugdunilor, de l-a dat la Efes, precum se povesteşte, şi iarăşi s'a izgonit la ostrovul Patmos de Dometian împăratul. Acest fericit Timoteiu cârmuià Efesul. Iară slujitorii de idoli pentru prăznuirea obişnuită a patriei lor, ce se ziceà Catagogion, ţiind în Efes idoli pre mâinile lor, şi puind nişte chipuri de obraze, şi cântând într'aceste cântece gonind ca nişte tâlhari, şi pre bărbaţi şi pre femei, şi făcând mult omor, nesuferind fericitul Timoteiu a vedeà grozăviile lor, şi dojenindu-i, ca să se ferească de acele fapte scârnave, fu omorît de dânşii, năvălind asupra lui cu pari. Apoi sfintele lui moaşte s'au adus la Constantinopol cu porunca marelui împărat Constantin, prin sfântul Artemie duxul. Şi s'a pus în biserica sfinţilor Apostoli, unde i se face şi prăznuirea.

Intru această zi, pomenirea sfântului, prea cuviosului mucenic Anastasie Persul.

Stih: Anastasie sugrumare având în gât.
Se împodobeşte ca cu un gherdan prea strălucit.
Pre Anastasie sugrumarea îl săvârşi.
In a douăzecea şi doua zi.

Măritul mucenic Anastasie a fost din Persida, pe vremea lui Hosroiu carele împărăţeà preste Perşi, şi al lui Iraclie ce împărăţeà preste Romani; însă erà de patrie Razih, dintr'un oraş ce se chiemà Nunì. Şi-i era numele mai 'nainte Magundat, fecior unui vrăjitor ce-l chiemà Vav, dela carele s'a învăţat meşteşugul vrăjitoriei. Carele cu puţin mai 'nainte se numărase în ceata ostaşilor ce se chemà a Tironilor. Deci prădând Perşii locurile sfintei cetăţi Ierusalimul, şi prinzând pre mulţi robi, fu luat de dânşii şi cinstitul lemn al cinstitei Cruci, pre care Domnul nostru Iisus Hristos cea dupre trup patimă a răbdat, şi de minunile ce se făceà de dânsul, adecă de sfânta Cruce în ţara lor, se dusese vestea, că Dumnezeul creştinilor a venit aicea. Deci Magundat fiind biruit de Darul lui Dumnezeu, cercà cu multă osârdie, să afle pentru Hristos, pentru aceea aflând dela un om credincios toată rânduiala Crucii, crezù în Hristos. De acì mergând la Halchidon, şi aflând de înfrângerea Persilor ce li s'a făcut de Iraclie, se duse la Ierapoli; unde aflând pre un lucrător de aur, lucrà cu dânsul la meşteşug, iară de acolo se duse la Ierusalim, şi se botează în sfânta cetate, şi se numì Anastasie. Şi mergând la monastirea sfântului Sava, luà sfânta shimă a monahilor. Şi petrecând toată calea cea bună, ce aduce pre om spre faptă

bună și învățând sfintele cărți și Psaltirea de rost, și pornindu-și mai vârtos și mai înfierbântat dorul ce aveà către Dumnezeu, se rugà să-și săvârșească viața prin mucenie și prin sânge, că văzând pre păreții bisericilor zugrăviturile sfinților, și auzind în cărți ca și cum ar fi aevea, foarte se aprindeà spre a acestora urmare. Drept aceea i se arătă și în vis, unde luă un pahar de aur plin de vin, și-l băù tot, pre carele socotindu-l că erà semn poftei celei sădite în inima sa ce aveà ca să mărturisească pentru Hristos, și împărtășindu-se cu dumnezeeștile Taine, ieșì din monastire, și se duse în Chesaria Palestinei, unde văzând pre vrăjitori, și batjocorind celece făceau ei, și numindu-se pre sine creștin, fu prins de dânșii, și adus la Marzavană, domnul lor. De către carele îi fu poruncit a cără pietre. Unde mergând mulți din neamul lui, nu lipsì a face tot felul de ocară asupra lui, smulgându-i barba, că socoteau ocară neamului lor credința în Hristos. De aceea fu bătut de dânșii foarte rău, și aducându-se înaintea lui Hosroiu împăratul Perșilor, și mărturisind pre Hristos, și neprimind a se întoarce iarăș spre legea lor cea persească, fu bătut cu toiege fără de milă, și l-au spânzurat de o mână, atârnându-i o piatră de desupt. De aceea punându-i un laț de grumaz, nu putea nici să răsufle, și numai de abea răsuflând îi tăiară capul. Și se face soborul lui în sfânta sa mucenie, ce este în läuntrul bisericii sfântului apostol Filimon în locul ce se numește stratigie.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Manuil, Gheorghie, Petru, Leon, Sionie, Gavriil, Ioan, Parod, și alți trei sute șaptezeci și șapte.

Stih: Sabia pre Manuil în două părți tăind.
Carele în Hristos două firi nedespărțite este cinstind.

Pre Gheorghie și Petru cărora este obștească slujirea către Dumnezeu.

Obștește îi taie pentru obștescul său Stăpân.
Leon aveà sârguință neclătită cu adevărat.
Spre sabia ce pântecele i-a despicat.

Frica săbii ce la grumaji s'a întins aproape.
De Gavriil și de Sionie erà departe.
Nu s'au spăimântat de sabie fiind ostași.
Ioan și Leon cei prea aleși.
Parod de mulțimea pietrilor fiind improșcat.
Calea vieții dulce o a trecut cu adevărat.
Pre trei două zecimi încincite la număr ce prin sabie le-au omorît.
Cu înzecită șeptime pre ele le-a unit.

Acești sfinți din feluri de eparhii și locuri fiind, locuiau în Adrianopoli. Iară nemulțămitorii și necunoscătorii Bulgari, au venit ca să stăpânească pre Greci. Deci pre Traci și pre Macedoni robindu-i, și pre însă-și împărăteasa cetăților prigonind, au venit la Adrianopoli, și stăruind la ea trei zile, o au stăpânit. Deci acestea se făceau când împărăteà rău credinciosul Leon Armeanul luptătorul de icoane; și când Crum stăpâneà neamul Bulgarilor. Fiindcă intrând Crum în Adrianopoli dupăce o a stăpânit, a scos afară patru mii de creștini, împreună și pre prea sfântul episcop al Adrianopolei, pre carele aruncându-l la pământ, la călcat cu picioarele pre grumaji. Iară dupăce a murit Crum, i s'a făcut diadoh Ducum. Iară dupăce a murit și Ducum, s'a făcut guvernator Bulgarilor Dizang, om crud, sălbatec și neomenit, carele și pre Arhiereul Andrianopolei, Manuil cu numele, la spintecat în două, și täindu-i mâinile de prin umere, l-a aruncat spre mâncarea fiarelor. Deci pentru sălbăticia lui, pedepsit fiind de Dumnezeu cu orbirea ochilor, a fost omorît de ai săi. Și primind stăpânirea Bulgarilor Murtagon, a omorît toți creștinii ce nu se supuneau a se lepădà de Hristos. Pre alții legându-i și la pedepse și munci supuindu-i, iară pre alții chinuindu-i cu neomenoase chinuri, i-a scos din viață. Acesta și pre sfântul arhiereu Delbetu Gheorghie și pre episcopul Petru, mai întâiu fără omenie i-a zdrobit cu toiege, apoi le-a tăieat sfintele lor capete. Asemenea și pre ceilalți trei sute șaptezeci și șapte, cu sabia i-a omorît. Acesta și lui Leon și Ioan ostașilor creștinești, le-a tăieat capetele. Iară sfântului Leon episcopul Nicheei, carele se păreà a fi scopit, i-a spintecat pântecele cu sabia. Și lui Gavriil și lui Sionie, le-a tăiat capetele cu cuțitul. Iară pre Paros sfințitul preot, l-a osândit să fie omorît cu pietre; încă și pre alți mulți creștini cu feluri de munci muncindu-i, i-a omorît neomenitul; nu numai păgânul acesta Murtagon făcea acestea, ci

şi ceilalţi ighemoni ai Bulgarilor, cari unii de la alţii primeau stăpânirea, şi aceştia, zic, toţi spurcaţii, pre mulţi creştini au omorît cu feluri de munci.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem „credincioşii. Că precum a „mântuit pre cei trei tineri „cel prea înălţat, şi pre mine „tot omul în pântecele tău „m'a înoit Dnmnezeul părin„ţilor cel lăudat şi proslăvit.

Făcându-te împreună dănţuitor cu ceata cea cerească dupre vrednicie fericite, te veseleşti dimpreună bucurându-te, umplându-te de strălucire dătătoare de lumină, tăinuitorule al celor sfinte Timotee, şi vestind pre Dumnezeu cel lăudat, şi prea proslăvit.

Slujind cu sfinţenie Evangheliei lui Hristos, Pavel cel prea dumnezeesc, cu bucurie trimiteà din vârful bunătăţilor cărţi de Dumnezeu scrise către tine ucenicul Timotee vestind pre Dumnezeu cel lăudat şi prea proslăvit.

Slăbiciunea trupului o întăreà bună tăria sufletului, că vieţuind tu pre pământ ca un fără trup, te-ai făcut mucenic, de Dumnezeu fericite, zdrobinduţi-se capul, slujitorule al Tainelor lui Dumnezeu.

Al Mucenicului...

Pătimitorul, arătând adevărată pildă vitejia lui, îndeamnă pre credincioşi, să urmeze acum dumnezeeştei patimi celei de bună voie, care a suferit pentru noi, Dumnezeul părinţilor noştri, cel lăudat şi prea proslăvit.

Slavă...

Intocmai la putere se crede Treimea, de ceice iubesc buna credinţă. Că vitejii pătimitori pentru dânsa s'au chinuit vrăjindu-şi sângele, muceniceşte împletincindu-se, dându-şi sufetele arătat, şi omorându-se cu foc.

Şi acum a Născătoarei...

Bucură-te Curată acoperirea lui Adam, din care a ieşit Păstorul cel prea înălţat, îmbrăcându-se cu adevărat întru mine tot omul, pentru milostivirea sa cea necuprinsă. Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi proslăvit.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Arătatu-te-ai vrednic treptei îngereşti, Timotee fericite. Că învăţându-te mai pre sus de fire pentru cetele cele cereşti, ai urmat luminării lor înţelepte, cu care dimpreună bucurându-te, cânţi: Bine să cuvinteze toată zidirea pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Arătatu-te-ai cugetătorule de Dumnezeu ca un apostol, îmbrăcat cu putere din Cer, care a venit cu mijlocire streină la ucenicii cei însuşi văzători Cuvântului, o Timotee. Cu care împreună bucurându-te, cânţi: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Incetat-ai de a mai dori prea fericite, ca unul ce ai ajuns cu adevărat la bunătatea cea mai desăvârşit, Timotee învăţătorule de Dumnezeu, luminându-te totdeauna cu lumina Treimii arătat. Şi acum cânţi, veselindu-te: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Al Mucenicului...

De pre pământ te-ai înălţat către ceruri, purtând cunună mucenice Anastasie, fugind de toată înşelăciunea dracilor, şi călcând închinăciunile idolilor. Drept aceea veselindu-te acum, strigi: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l pre înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Văpsindu-ţi haina, mucenice prea fericite, din sângiurile tale cele muceniceşti, şi Crucea purtându-o semn de schiptru, împreună cu Hristos, împărăţeşti în veci Anastasie; şi acum veselindu-te, cânţi: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei...

Cuvântul cel bogat, carele se slăveşte cu cântări arhangheliceşti, pentru noi a sărăcit, alegându-te Maică pre tine frumuseţea lui Iacov, cea binecuvântată. Drept aceea lăudându-te pre tine, strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei „mai pre sus de fire, că nu „a ars pre tinerii pre cari „i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii pântecele „Fecioarei în care a intrat. „Pentru aceasta cântând, să „strigăm: Bine să cuvinteze „toată făptura pre Domnul, „şi să-l prea înalţe întru toţi „vecii.

Peasna a 9-a, Irmos:

Chipul Curatei naşterii tale...

Craiul lui David s'a împlinit, căci ca un fulger te-ai arătat în lume, luminând marginile cu învăţăturile, pururea pomenite fericite Timotee. Drept aceea neîncetat te mărim, arătătorule de Dumnezeu.

Ymplându-te prea înțelepte, și curat îndestulându-te de raza cea începătoare de lumină și de strălucirile Dumnezeirii celei în trei Sori, mântuește fericite de întunerecul păcatelor, pre ceice te cinstesc, învățătorule de cele sfinte prea cinstite.

Socotind drept, te slăvim întocmai cu Tatăl, unule născut Fiule, și cu Duhul, întărindu-ne de învățăturile apostolilor tăi, Stăpâne, de ale lui Pavel propoveduitorul rânduelii tale, și de ale lui Timotei, cugetătorul de Dumnezeu.

Al Mucenicului...

Cu râurile sângiurilor tale mărite ai stins toată înșelăciunea idolilor; iară plinirea Bisericii o ai luminat. Pentru care prea alesule, nu încetà rugând pre Stăpânul, ca să te fericim toți.

Slavă...

O cât este mai pre sus de cuvânt slava ta, și luminarea cea dumnezeească și negrăită cu adevărat, de care te-ai împărtășit ca un biruitor, Anastasie, stând înaintea Stăpânului Hristos. Pre carele și acum roagă-l pentru noi ceice te lăudăm.

Și acum, a Născătoarei...

O ce înfricoșată minunea ta. Că tu Fecioară Născătoare de Dumnezeu născând pre Dumnezeu Cuvântul, ai arătat taina cea mai'nainte de neamuri și de veacuri ascunsă, întru Dumnezeu celce a zidit toate.

Irmosul:

Chipul nașterii tale celei „curate, l-a arătat rugul cel „ce ardeà nears. Și acum te „rugăm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asu„pra noastră, ca să te mărim „pre tine, Născătoare de Dum„nezeu neîncetat.

SVETILNA

Podobie: Femei auziți glas...

Doimea cea cu chip prea luminos astăzi strălucind mai luminat decât soarele, toată lumea o luminează Timoteiu apostolul, cel de un scaun cu apostolii și dumnezeescul Anastasie, veselia sihaștrilor și lauda mucenicilor.

A Născătoarei...

Prea curată Maică a lui Dumnezeu, vestirea cea mare a apostolilor și a mucenicilor, a proorocilor și a cuvioșilor lor, îmbunează-ne nouă robii tăi pre Fiul tău și Domnul, Născătoare de Dumnezeu, când va ședeà să hotărască cele dupre vrednicie fiecăruia.

STIHOAVNA din Octoih.

Apoi Stih glasul 1-iu.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil.

Pre viteazul pătimitor A-

nastasie, carele s'a nevoit bine pentru buna credinţă, veniţi noroade să-l lăudăm, zicând: Bucură-te părtinitorule cel tare al credinţii, după prooroci şi după apostoli. Bucură-te celace ai în sineţi pre Hristos, urmând lui Pavel prin fapte. Bucură-te limanul cel neînviforat al bolnavilor. Bucură-te lauda noastră, şi veselia lumii.

Slavă, glasul al 5-lea:

Cuvioase părinte, surpând cu puterea Crucii toată înşelăciunea Vavilonului, te-ai făcut biruitor Midilor şi Haldeilor celor înţelegători, nu te-ai îndulcit de netezimea desfătărilor. Nu te-ai spăimântat de focul ispitelor. Drept aceea Hristos Dumnezeu te-a încununat cu daruri de biruinţă. Pentru aceea stând împreună cu îngerii (Anastasie) roagă-te către Domnul cerând pace şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te porumbiţa cea aleasă, poleită cu aripile fecioriei şi turturea prea frumoasă şi rândurea prea aleasă, şi pasăre prea curată. Mieluşa care ai născut pre Mieluşelul Dumnezeului nostru; junice dumnezeească, care ai purtat jugul celuice poartă păcatele noastre. Viea cea prea roditoare, care înfloreşte strugurii bunei credinţe, ce dă vinul muceniei. Pre dânsul roagă-l, să se deà robilor tăi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Stând lângă Crucea ta, Iisuse, ceeace te-a născut tânguindu-se plângea, strigând: Nu rabd Fiule a te vedea pironit pre lemn, pre celace te-am născut. Că eu am scăpat de dureri, ca una ce am fost fără bărbat şi cum acum sunt cuprinsă de dureri şi mă sfăram la inimă eu cea fără prihană? Că acum s'a împlinit cuvântul, care a zis Simeon, că prin inima mea va trece sabie. Dar acum o Fiul meu! scoală-te şi mântueşte pre ceice te laudă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

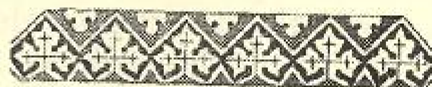

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih şi din Canonul apostolului Peasna 3, pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, mulţumesc lui Dumnezeu...* Aliluia, glasul 1-iu: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia lui Lucà: *In vremea aceea, arătat-a Domnul şi alţi şaptezeci de ucenici...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Climent episcopul Anghirei şi sfântul mucenic Agatanghel.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glasul al 2-lea.**

Podobie: Când de pre lemn...

Viţă viei celei de taină săpată cu lucrare de taină te-ai arătat, că cu durerile pustnicii fiind tăiat Părinte, şi cu sabia tiranii adunat, vinul umilinţii ne-ai plinit nouă. De care acum toţi săturându-ne, cu credinţă prăznuim prea sfântă pomenirea ta, prea fericite.

Când cele preoţeşti ai lucrat, jertfa cea înfricoşată şi prea desăvârşit şi mai pre sus de lume, atunci te-ai adus cu lucrare de preoţie lucrat şi sângele tău prea înţelepte, prea cu sârguitoare inimă, l-ai amestecat cu sângele Stăpânului tău, cu carele tu fiind stropit fericite, tot curat te-ai arătat, tot prea sfinţit, de Dumnezeu grăitorule.

Junghiind pre Mielul lui Dumnezeu, carele curăţeşte păcatele lumii, şi stricăciunea şi moartea o a pierdut, ca o jertfă fără prihană te-ai junghiat, de Dumnezeu înţelepţite, pătimitor făcându-te fericite, prin asemănarea morţii celei purtătoare de viaţă. Iară acum ai dobândit împărăţia lui, vrednicule de fericire.

Alte stihiri ale sfântului mucenic Agatanghel, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Climent cel prea ales te-a avut pre tine împreună călător, şi împreună pătimitor, cu bune vestiri, cu carele împreună ţi-ai savârşit călătoriile cele dumnezeeşti, sdruncinându-te şi chinuindu-te cu tot felul de munci, Agatanghele, până ce făcându-te desăvârşit încununat, te-ai mutat către cele de sus, ca să te veseleşti pururea împreună cu îngerii.

Şi cu zgârieturi şuviţindu-te, şi de foc topindu-te, şi cu făclii de pretutindenea arzându-te, şi pre grătar întinzându-te, şi ca o pâine curată cocându-te pre jăratec, înţelepte Agatanghele, te-ai adus mesei celei cereşti, rugându-te, ca să se mântuiască de toată munca, ceice cu credinţă te cinstesc pre tine.

Bătăi ai răbdat şi pre lemn întinzându-te ai suferit viteşte sfâşieturile şi la sfârşitul chinurilor tale tăindu-ţi-se capul, înţelepte Agatanghele, cu pătimirile sângelui tău ai adăpat toată cinstita Biserică, care laudă vitejiile tale cele

luminate, lauda mucenicilor mult pătimitorule.

Slavă, glasul al 8-lea.

Incunjurarea vremilor cea împătrată, de Dumnezeu chematule, de şapte ori îndoit, bătut, strujit, schimbând cetăţi şi ţări, răstignit fiind pentru Hristos. Dar nici focul, nici sabia, nici ranele, tăria sufletului tău nu o a dezlegat. Şi ai pierdut virtutea diavolilor, sfinţite mucenice Climente. Pentru aceasta roagăte lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Mântueşte-mă pre mine Preacurată din ispite şi din nevoi şi din amestecările patimilor şi de dosădirile dracilor, de Dumnezeu Născătoare, ca ceeace ai adâncul milostivirii, şi te-ai arătat Stăpână solitoare de mântuire, născând pre milostivul Dumnezeu, unul prea îndurat, şi mult milostiv.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea...

Nu pot Fiule să te văd pre lemn adormit pre tine, celce dai deşteptare tuturor ca celor adormiţi de demult cu rodul de somnul cel de pierzare al neascultării, să le dai deşteptare dumnezeească şi mântuire, Fecioara grăià tânguindu-se, pre care o slăvim.

Stihoavna Octoihului, slavă glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Pre minunatul între preoţi, pre mucenicul Climent, cercarea muncilor cea în lungă vreme, l-a învrednicit a dobândi desfătarea bunătăţilor celor deapururea. Şi s'a îmbogăţit cu cele dumnezeieşti, celce cu pilda sa a îndemnat pre mulţi spre lupte, şi a supus trupul, a cugetà mai pre sus de moarte. Către carele credincioşii să strigăm: Mare mucenice slăvite, cu rugăciunile tale cele către Hristos, dezleagă împotrivirile cele de preste ani ale patimilor noastre, şi ne scăpă de cele cumplite, pre ceice te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Cu proorocii să lăudăm pre Fecioara pre ceeace este năstrapă de aur, a mannei, pre rugul cel nears şi masă, şi scaun, sfeşnic de aur, carele are luminare, munte netăiat, şi sicriu al sfinţeniei, şi uşă dumnezeească.

A Crucii, a Născătoarei:

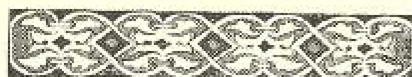
Stând lângă Crucea Fiului şi Dumnezeului tău, şi văzând îndelungă răbdarea lui, plângând ai grăit Maică prea curată: Vai mie Fiule prea dulce! Ce pătimeşti acestea cu nedreptate, Cuvinte al lui Dumnezeu? Ca să mântueşti pre om.

Troparul, glasul al 4-lea.

Viţă de sfinţenie şi stâlpare de chinuire, floare prea sfinţită, şi rod de Dumnezeu dat credincioşilor, prea sfinţite, pururea înflorind te-ai dăruit. Ci ca celace ai fost împreună cu mucenicii pătimitor, şi cu Ierarhii împreună pre scaun şezător; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL sfântului Climent.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud viţa viei celei gânditoare.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos.

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre gonaciul Faraon văzân- „du-l înecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biruin- „ţă să-i cântăm.

Cu cetele cele din înălţime ca un preot şi ca un mucenic slăvit, stând înaintea lui Hristos, cu deadinsul roagă-l, să dobândească strălucirea ta, ceice te laudă pre tine.

Intinse lupte pre pământ săvârşind, Cuvioase, te-ai învrednicit a luà cununa împărăţiei Cerului, şi viaţă veşnică şi nestricată.

Mântuit fiind cu patima celui fără patimă, prin patimă, te-ai sârguit a alergà către dânsul, făcându-te următor la arătare patimilor lui, împreună locuitorule cu îngerii.

A Născătoarei...

Impodobită fiind cu frumuseţea faptelor bune, Maica lui Dumnezeu prea curată, pre Dumnezeu cel adevărat făcătorul de bine l-ai zămislit nouă, celce izvorăşte izvorul bunătăţilor.

Alt CANON al mucenicului. Agatanghel

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud prea fericite Darul tău bucurându-mă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Celce a bătut Eghipetul...

Pre lăudatul între mucenici, pre lauda pătimitorilor, pre cel cu nume de înger, carele s'a făcut şi cu fapta, astăzi să-l cinstim cu bucurie, şi cu credinţă să-l fericim.

Invrednicitu-te-ai mărite cinstei mucenicilor, văzând pre sfinţitul Climent străduindu-se cu mare îndrăsneală la Roma, cu carele împreună adunându-ne, cu credinţă te cinstim.

Slavă...

Omorându-te pentru în-

treaga lume, prea fericite, ai alergat în priveliște, propoveduind omorârea dătătorului de viață, și răbdând chinuri, acum te-ai învrednicit vieții celei neschimbate.

Și acum a Născătoarei...

Născut-ai Fecioară pre Domnul, carele s'a întrupat pentru negrăita milostivire. De carele dorind Agatanghel, s'a lepădat de trup, chinuindu-se minunat, cu carele împreună te lăudăm.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat „cornul credincioșilor tăi bu„nule, și ne-ai întărit pre noi „pre piatra mărturisirii tale.

Roduri frumoase ai adus mlădiță viței celei purtătoare de viață făcându-te, și aceștia cu mucenicești străluciri împodobindu-le, Mântuitorului tuturor le-ai sfințit.

Lui Pavel te-ai arătat următor, toată lumea alergând prea fericite, cu Botezul cel de Dumnezeu lucrat și cu sângele stropirii a mărturisirii tale sfințind.

A Născătoarei...

Nu este fără prihană precum tu prea curată Născătoare de Dumnezeu, că pre unul din veac, pre Dumnezeu cel adevărat și făcătorul tuturor, pre Dumnezeu Cuvântul, mai pre sus de cuvânt l-ai născut.

Alt Canon, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Ostenelele tale cele nemărginite îți laud prea fericite, sdruncinăturile și chinurile cele multe, bărbăția, sfâșierile și moartea, prin care te-ai învrednicit vieții Agatanghele.

După nenumărate chinuri și dureri, după bătăi și șuvițeri, purtătorule de chinuri, în mare te-ai dat ca să te înneci mărite, din care Ziditorul tuturor pre tine te-a mântuit.

Slavă...

Arzându-ți-se trupul, voinicește și bărbătește (viteazule mucenice) ai răbdat arsurile piroanelor, primind de sus roua răbdării, Agatanghele.

Și acum, a Născătoarei...

O taină minunată! In ce chip Fecioara s'a arătat mai desfătată decât cerurile? zămislind în pântece pre cel necuprins, încăpându-l fără strâmtoare.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălțatu-s'a cor„nul meu întru Dumnezeul „meu, că nu este sfânt afară „de tine, Doamne.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Celce te-ai înălţat...

Cu cosorul mucenii adevărat tăindu-te înţelepte Ierarhe, ca o vie roditoare, ai înflorit struguri copţi, şi curgând must de cunoştinţă dumnezeească, şi de mucenie Părinte. Din care fiecine împărtăşindu-se, tot credinciosul îşi îndulceşte simţirile sufletului.

Slavă, glas acelaş.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Ca pre unul ce te-ai făcut bun vestitor, cu luminări date de Dumnezeu, lăudându-te cu credinţă, săvârşim pomenirea ta, lauda mucenicilor, înţelepte Agatanghele.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea...

Folositoare nebiruită celor scârbiţi, şi solitoare gata celor fără ajutor întru necazuri, scapă-mă din nevoi, nu mă trece, ceeace eşti ajutătoarea tuturor.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea...

Văzând spânzurat pre lemn pre Fiul tău prea curată Fecioară, rupându-ţi-se cele din lăuntru, ca o maică strigai: Vai mie! Cum ai apus lumina mea, cea fără de ani.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu Dum„nezeească cuviinţă cântă, „strigând: Din cuget curat în„tru Domnul prăznuind.

Alergând împrejur tot pământul, ai tins viţa luptelor, izvorând bucuria cea prin pătimire, şi dulceaţa bunei mirezme, răbdătorule de patimi prea fericite.

Văzând în grădina patimii tale, florile mănunchilor tale, prea fericite, bucurându-ne secerăm, şi cu mărite minuni simţirile le umplem de veselie.

Fiul zilei te-ai făcut minunate, şi al luminii celei neînserate, neîncetat fiind strălucit de lumina cea cu trei luminători şi de luminarea propoveduirii.

A Născătoarei...

Marie prea curată, locaş curăţiei, încăpător de dumnezeeasca veselie, fiind spurcăciunea şi întinăciunea sufletului meu pierde-o.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Dumnezeule...

Suferind chinuri cu multe feluri de dureri, viteazule mucenice, şi bucurându-te împreună cu dumnezeescul Climent, ai sfinţit tot pământul cu curgerile sângelui, de Dumnezeu cugetătorule Agatanghele.

Spânzuratu-te-ai pre lemn ca şi Hristos, şi ţi s'a zgă-

riat coastele cu fier, slăvite, spăimântând cu răbdarea pre toţi, înţelepte Agatanghele.

Slavă...

Slăvind pre Hristos purtătorii de chinuri, locuiau în pază, ca nişte păzitori poruncilor dumnezeeşti, Climent cel prea ales, şi Agatanghel pururea pomenitul.

Şi acum, a Născătoarei...

Fericimu-te pre tine pururea Născătoare de Dumnezeu, binecuvântată, prin care ne-am învrednicit slavei, şi raiul cel dintâiu, care l-am pierdut, iarăş l-am câştigat de iznoavă.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea ta, Bunule, sufletele „celorce mânecă la tine „cu dragoste, mă rog lumi„nează-le ca să te vadă, Cu„vinte al lui Dumnezeu, pre „tine adevăratul Dumnezeu, „pre celace chemi din negura „greşelilor.

Rane de mulţi ani şi prea îndelungate, răbdând prea înţelepte, mult pătimitor te-ai făcut, iară acum dulceaţă a nestricatei fericiri, care rămâne în veci, o ai moştenit.

Credinţa ca o anghiră tare şi nădejdea şi dragostea, temelie puind, cinstitei Treimi pre tine te-ai pus biserică sfinţită, Părinte prea fericite.

Perechea cea prea luminată de Dumnezeu împodobită, s'a nevoit în privelişte pătimirii, luând veşnică viaţă, împreună cu îngerii săltează şi se bucură.

A Născătoarei...

Vrând să mântuiască din stricăciune firea omenească cea stricată Ziditorul şi Domnul în pântece curăţit, şi cu sfântul Duh sălăşluindu-se, negrăit s'a închipuit.

Alt Canon, Irmos:

Să-mi răsai mie Doamne...

Infierbântându-vă de jăratecele dragostii făcătorului tuturor, v'aţi băgat în var înfierbântat, mucenicilor buni biruitori.

Podoabă prea frumoasă v'aţi arătat pătimitorilor, luându-vi-se pielea trupului, nebiruiţilor mucenici.

Slavă...

Intinzându-te pre grătar, şi frângându-te pre jăratec, Agatanghele, ai spăimântat pre îngeri, văzându-ţi muceniile.

Şi acum, a Născătoarei...

Arată-te cea neispitită de nuntă, scăpându-ne pre noi pre toţi de supărări, şi de primejdii, şi de scârbe, pre ceice cu dragoste te lăudăm.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o înnălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău „cel lin alergând, strig către

„tine: Scoate din stricăciune „viaţa mea mult milostive.

Dupre lege pătimind, cununi din mâna Stăpânului ai luat, împărţirea a multe feluri de daruri, şi Dar de tămăduiri; şi a vindecà boalele credincioşilor.

Viaţă dumnezeiască, zăbovire întru nevoinţe, lungire în rane, încununare de taină a bunei cuviinţe, şi stema frumuseţii, şi haina nestricăciunii ţi-a fost ţie.

A Născătoarei...

Prea curată Stăpână, ceeace ai născut pre cârmaciul pământenilor, pre Domnul, nestatornicia patimilor mele, şi cumplita turburare potoleşte-o, şi dă linişte inimii mele.

Alt Canon, Irmos...

Intru noianul vieţii...

Laudă de mulţumită ai adus lui Dumnezeu, cugetătorule de Dumnezeu mucenice, băgându-te în cuptor ca tinerii cei robiţi odinioară, şi primind rouă din Cer Agatanghele.

Cu bunele vestiri cele prin îngeri, întărindu-ţi gândul, ai suferit prea lesne chinurile, şi durerile, ca şi cum ar fi pătimit altul, Agatanghele cel cu gând vitejesc.

Slavă...

Sfinţită perechea voastră înţelepţilor, văzându-o amăgitorul, v'a chinuit în legături, şi v'a sdruncinat cu munci, şi v'a închis în temniţe, dar a rămas de râs la împotrivirea voastră cea nestrămutată.

Şi acum, a Născătoarei...

Mântueşte-mă Preacurată de lenevirile somnului celui aducător de moarte, şi mă întăreşte Stăpână a priveghia spre laude dumnezeieşti şi spre fapte bune, ca cu dragoste să te măresc.

Irmosul:

Prin noianul vieţii pentru „faptele mele, m'am pogorît „în iad; ci ca Ionà din chit, „aşà strig: Fiule şi Cuvinte „al lui Dumnezeu, scoate-mă „dintru adâncul răutăţilor, „rogu-mă.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cinstită viţă din via lui Hristos te-ai făcut prea lăudate Climente, mult pătimitor arătându-te; cu celce împreună cu tine a pătimit, ai strigat: Tu eşti Hristoase, luminata bucurie a mucenicilor.

ICOS.

Pre cel din pruncie cu lapte hrănit cu sfinţenie, pre stâlparea viţei Impăratului Hristos, întru cântări să-l cinstim cu credinţă; că acesta adevărat cu veselie şi cu podoabă

s'a arătat cinstit, în munci şi în patimi nemişcat, în preoţie închipuit Ierarh, şi părtaş dumnezeeştei împărăţii. Căci capiştile idoleeşti, şi mânia tiranilor întru nimic socotindu-o, în privelişte cu bucurie pre unul Mântuitorul mărturisind, a strigat: Tu eşti Hristoase, luminată bucurie a mucenicilor.

Intru această Lună, în 23 de zile, Pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Climent, Episcopul Anghirei, şi sfântul mucenic Agatanghel.

Stih: Din sângiurile lui Climent şi ale lui Agatanghel ce s'au vărsat...
Gura sabiei celei însetate de sângiuri s'a adăpat.
Tăiaţi aţi fost în a douăzeci şi trei de zile... Climente şi Agatanghele.

Fericitul acesta şi minunatul Climent, mai în toată viaţa aceasta omenească a petrecut cu mucenie, de vreme ce s'a luptat şi s'a nevoit împotriva tiranilor douăzeci şi opt de ani; ne având nici odată vreme liniştită la mijloc, nici răsuflare, şi pace vreodată din poruncă, la zile orânduite, precum este obiceiu a se face la ceice dau războiu; şi la o parte la alta, ca iarăşi să poată cădeà unii preste alţii cu oare care putere şi căldură; ci războaele şi luptele lui erau iuţi şi necurmate. Cât nu erà a se mirà cinevà mai mult de vremea în care suferea el, ca şi cum ar fi pătimit altul, au de mulţimea muncilor, ce-i aduceà, ci mai vârtos puteà să se mire şi de una şi de alta. Că trecând prin tot felul de munci, şi făcându-se privelişte tuturor tiranilor ce erau atuncea, şi mai în toată lumea, şi minunând şi pre îngeri cu răbdarea lui, întru acest chip a luat cununa slavei. Deci erà sfântul acesta din Anghira Galatiei, din tată ellin, şi maică credincioasă, anume Sofia. Şi a intrat în viaţa călugărească de doisprezece ani; iară când a fost de douăzeci de ani, s'a făcut arhiereu, şi s'a nevoit pe vremea a doi împăraţi: a lui Diocliţian şi Maximian, şi a nouă boieri şi ighemoni (cari sunt aceştia): Dometian, Agripin, Cumvrichie, Dometie, Saverdot, Maxim, Afrodisie, Lucie şi Alexandru.

Iară fericitul Agatanghel erà roman de neam. Deci dupăce se omorâră sfinţii ce erau la Roma cu sfântul Climent, din carele erà unul şi acesta, şi mai întâiu decât alţii a mers de s'a botezat de sfântul Climent, şi fugind întru acea vreme ce erà să taie pre ceice erau cu dânsul la închisoare, când vrea să ia slugile lui Maximian pre Climent, să-l bage în corabie să-l ducă la Nicomidia, apucând acesta mai 'nainte, a intrat în corabie şi aşteptà pre Climent şi dupăce venì şi el, şi-l văzù căzându-i la picioare, se bucură şi se părù întoarcerea şi pocăinţa lui ca venirea unui bun înger. Şi se nevoià cu dânsul, până sosiră la Anghira şi stătură înaintea lui Lucie şi acolo tăindu-i-se capul din porunca lui Lucie împreună cu alţi bărbaţi şi femei şi copii, ce erau cu dânsul şi crezuseră în Hristos, se duse spre cereştile locaşuri.

Iară felurile muncilor ce fericitul Climent osebit a pătimit, erau acestea: Adică spânzurat de un lemn şi strujit, bătut cu pietre preste obraz şi preste gură, băgat în temniţă, apoi legat de o roată şi bătut cu toiege, bătut cu piluge de fier preste gură, zdrobit la falci şi cu măselele scoase, ferecat în obezi şi băgat în temniţa; acestea de osebi sunt ale sfântului Climent patimi. Iară împreună cu Agatanghel, sunt aceste, adică: Fură bătuţi cu vine de bou uscate, spânzuraţi de un lemn, arşi pe coaste cu făclii aprinse, daţi la fiare şi printre degetele mâinilor băgate ţăpuşi de fier arse şi băgaţi în varniţă, unde au stat două zile şi la umere jupuiţi, scoţându-le curele şi iarăşi bătuţi cu toiege şi puşi pre paturi de fier arse. Aruncaţi o zi şi o noapte în cuptor de foc, strujiţi rău pe pântece. Aruncaţi preste ţepi tăioase şi ascuţite cumplit, ce erau înfipte jos pe pământ, de care se tăiară şi se împunseră şi singur sfântul Agatanghel a primit pre capul său plumb topit. Legatu-le-a şi două pietre de râşniţă de grumazi amândoura şi purtându-i prin tot oraşul îi ucideau cu pietre. Şi iarăş osebit sfântului Climent îi bătură prin urechi piroane de fier arse şi iarăş ars cu făclii şi legat de o piatră mare, fu bătut preste obraz şi pre cap cu beţe şi luând în toate zilele câte o

sută cincizeci de rane, le răbdă. In cea de apoi le tăiară capetele amândoura, în Anghira Galatiei. Şi se face pomenirea lor în sfânta lor mucenie, care este de acea parte de Evdozie, de cea parte de Anaplò şi în sfânta Biserică a sfintei Irinei celei vechi şi a celei noui.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Evsevie.

Stih: Vino către noi la cereasca veselie,
Ingerii cei veseli zic către Evsevie.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Mavsima Sirul.

Stih: Mavsima vorbind mai 'nainte cu limbi sirieneşti,
Acum vorbeşte către îngeri cu limbii îngereşti.

La cetatea Chirului cea din Antiohia, a stătut un cuvios, Mavsima cu numele, sirieneasca limbă vorbind; carele de şi eră crescut cu viaţă ţărănească şi prostatică, a strălucit însă cu bunătăţile. Avea numai o haină şi când se învecheà, nu o lepădă; ci preste rupturile cele vechi, coseà alte petice şi cu aceea îşi acopereà goliciunea trupului. Dar atâta eră de osârduitor întru primirea streinilor şi săracilor, în cât deschideà la toţi uşile chilii sale. Zic că aveà două chiupuri, unul plin de grâu şi altul de untdelemn, din care da la toţi ceice aveau trebuinţă şi pururea izvoră şi nici odată se deşertau. Căci Dumnezeu celce îmbogăţeşte pre toţi, care îl chiamă pre el, acesta precum a poruncit, vasul de apă şi de grâu şi de untdelemn al văduvei Sareftencei, să izvorască făină şi untdelemn, dându-i ei bogată roada seminţelor găzduirii lui Ilie, asemenea, zic acestaş Dumnezeu a daruit şi la minunatul acesta şi iubitorul de străini Mavsima darea bunătăţilor, de o măsură cu osârdia sa. Deci bine şi cu cuvioşie petrecându-şi viaţa, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Salaman sihastrul.

Stih: Te duci din viaţa jos târâtoare şi de cele de jos râvnitoare,
Salamane inaltule cu lucru şi cu cuvântul, la cele veselitoare.

Lângă marginea râului Eufratului, este un sat spre apus, cu numele Capersană, din care erà fericitul acesta Salaman, carele pentrucă a iubit liniştită viaţa monahilor, pentru aceasta aflând în satul cel de ceia parte de râu o mică chilie, s'a închis într'însa fără să-i lase uşe ca să poată ieşi, şi fără de fereastră ca să-i intre lumina. Ci odată pe an, săpà pământul pe de desubt şi ieşià afară, şi cercând puţină supărare, îşi strângeà hrana de nevoie preste tot anul, şi aşa a petrecut mulţi ani fericitul. Deci aflând Arhiereul locului de bunătatea lui, s'a dus la el vrând ca să-i deà preoţia. Şi săpând puţină parte a chiliei, a intrat în lăuntru şi puindu-şi mâinile preste capul lui, a săvârşit rugăciunea hirotoniei. Şi ia spus lui multe şi i-a vestit Darul preoţiei ce i-a dat; însă nici un cuvânt n'a auzit din gura cuviosului. Deci s'a dus Arhiereul, poruncind ca să se zidească iarăşi partea chiliei cea stricată. Altă dată a trecut noaptea Eufratul creştinii locuitori satului şi i-au stricat chilioara. Apoi luându-l pre el ridicat, l-au dus în sat fără să se împotrivească el la aceiace au făcut ei, şi fără să le zică aşà să facă. Deci având în satul lor altă chilie gata, l-au închis într'însa; iară cuviosul asemenea se liniştea şi acolo, fără să vorbească cu cinevà, iară după puţine zile, creştinii ce erau locuind în alt sat, de cea parte de râu, ducându-se noaptea i-au stricat chilioara aceia, şi luând asemenea pre sfântul ridicat, l-au dus în satul lor fără să li se împotrivească cu cuvântul, şi să-i silească ca să-l lase, şi fără să se ducă de voie. Aşà cu desăvârşire s'a făcut pre sine mort fericitul în viaţa aceasta. Pentru care şi adeverind glasul apostolului Pavel, ziceà de trei ori fericitul: „De accia nu mai viez eu, ci viază întru mine Hristos, iară ceice acum vieţuesc în trup, vieţuesc întru credinţa Fiului lui Dumnezeu, celuice m'a iubit pre mine, şi s'a dat pre sine pentru mine". (Galateni, cap. 2, v. 20). Cu asemenea chip omorându-se pre sine fericitul Salaman, ca nici unul vreodată şi-a petrecut viaţa până s'a mutat către Domnul, că să dănţuiască în veci.

Intru această zi, sfinţii doi mucenici cei aruncaţi în groapa pariei, s'au săvârşit.

Stih: Inlăuntru groapei doi mucenici încăpând,

Dumnezeeasca dragoste pre frica este afară scoţând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos...

Tinerii în Vavilon, de văpaia cuptorului nu s'au spăimântat, ci în mijlocu „văpăii aruncându-se, fiind „rouraţi au cântat: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne- „zeul părinţilor noştri.

Cu raza muncirii lumea ai luminat, cântând lui Hristos cu curăţia cugetului şi a sufletului: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Prea sfinţita prăznuire a îndreptărilor tale, cu cerească lumină strălucind, luminează pre ceice strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei...

Inţelepciunii celei prea înţelepte, Fecioară, Maică te-ai făcut, ceeace toate cu înţelepciunea le ocârmueşte cu bunătatea cea din fire: Bine cuvântat este rodul pântecelui tău, Preacurată.

Alt Canon Irmos...

Nu ne da pre noi până...

Aceşti doi pururea pomeniţi, Climent cel mare, împreună cu Agatanghel, risipind întunerecul necredinţii vrăjmaşilor celor răi, luminează din destul Biserica cu lumina pătimirilor, ca nişte pururea luminători, pre cari cu mare glas să-i lăudăm.

Bărbăteşte ai răbdat zgâriiturile şi toate întreitele valuri ale nesuferitelor dureri, rănind pre vrăjmaşii cei nevăzuţi, cu ranele trupului tău mucenice slăvite, părtaşule al pătimirii lui Hristos, şi locuitorule împreună cu îngerii, lauda mucenicilor Agatanghele.

Slavă...

Bucurându-te înţelepte, ai răbdat ca un fără de trup grelele înfierbântări de plumb, cele puse deasupra dumnezeescului tău cap, care ţi-l ardeà preste tot, Agatanghele ostaşule al lui Hristos, pentru aceea cu credinţă te slăvim.

Şi acum, a Născătoarei...

Arătatu-te-ai o Fecioară! Taină Cuvântului celui negrăit, că fără stricăciune ai încăput întru tine pre Dumnezeu, celce este neîncăput întru toate, şi l-ai născut şi cu lapte l-ai hrănit, vrând să ne mântuiască pre noi, cari te mărturisim pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8-a, Irmos:

Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Vavilon mai'nainte nevoie pătimind, au scuipat porunca

„cea nebunească a celuice „împărăţeà. Şi împreunân„du-se cu focul cu care nu „s'au ars, celuice stăpâneşte „vrednică cântare i-au cân„tat: Pre Domnul lăudaţi-l „lucrurile, şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii.

Arătându-vă luminători prea luminaţi pre pământ, luminaţi tăria cinstitei Biserici prea fericiţi; iară în ceruri cu strălucirea patimilor voastre, prăznuirea celor întâi născuţi veseliţi, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu veselie prăznuim acum pomenirea cea de bucurie a nevoinţelor tale, căci ca un fără de trup ai răbdat întreitele valuri ale ranelor, ci în locul acestora veşnica desfătare dupre vrednicie ai luat, bogata răsplătire. Pre Domnul lucruri lăudaţi-l, strigând: Şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

In haină împestrită, şi prea luminată a slavei tu îmbrăcându-te, în locul duhului cumplitei trândăviri, prea fericite, în locul muncilor petrecere îngerească, a vieţii celei deapururea luând, o ai schimbat. Pre Domnul lucrurile lăudaţi, strigând: Şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei...

Pre cel din Tatăl cel pururea fiitor, Cuvântul cel pururea fiitor, şi împreună cunoscut, iară în vecii cei mai de pre urmă întrupându-se din Fecioară, tot chipul omenesc Dumnezeu l-a făcut luişi dupre Ipostas ne amestecat unindu-l. Pre Domnul lucrurile lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:
Toate le-ai aşezat Stăpâne...

Cu picăturile sângiurilor tale stingând focul nedumnezeirii, ai adăpat (prea lăudate) Biserica lui Hristos, care înfloreà cu credinţă, şi lăudà neîncetat (dupre vrednicie) ostenelele tale cele mari, luptele, şi vitejiile cele luminate, înţelepte Agatanghele.

Climent cel prea ales şi Agatanghel întocmai au luat cununile biruinţii. Drept aceea stând înaintea celuice împărăţeşte preste toţi întru înălţime, ne sunt nouă sprijinitori şi izbăvitori, bine cuvântând şi lăudând neîncetat pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Asemănându-te cu tinerii, ceice au stins văpaia, te-ai supus focului, purtătorule de chinuri, ca şi cum ai fi fost fără de trup, fiind înfierbântat de râvna dragostei Domnului, Agatanghele, şi cu fierbinţeală strigai: Binecuvântaţi neîn-

cetat făpturile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei...

Tare mângâiere şi nădejde neruşinată, zid nebiruit, şi dumnezeească apărare, te are poporul tău celce te laudă Fecioară, şi mântuindu-se cu bună cântare strigă: Bine cuvântaţi neîncetat lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Toate le-ai aşezat cu înţe-„lepciunea ta, Stăpâne, şi fun-„dul pământului iarăş pre-„cum ştii l-ai întărit, temelia „lui înfigându-o pre ape ne-„mărginite. Pentru aceasta „toţi strigăm, cântând: Bine „cuvântaţi lucrurile Domnu-„lui pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este cu putinţă oamenilor, spre carele nu „cutează a căutà cetele înge-„reşti; iară prin tine Preacu-„rată, s'a arătat oamenilor „Cuvântul întrupat; pre ca-„rele slăvindu-l cu oştile ce-„reşti, pre tine te fericim.

Cu baia botezului celui în chipul luminii, făcându-te desăvârşit, şi cu ungerea preoţiei, şi cu mucenicescul sânge spălându-te, fericite, împodobit fiind, bucurându-te, ai alergat la cereştile oştiri, de Dumnezeu fericite.

Cununa sfinţilor mucenici Cuvântul lui Dumnezeu, cununa darurilor a împodobit sfântul tău creştet minunate, Soarele cel neapus al dreptăţii. Pentru care, lupte îndelungate ai suferit bucurându-te.

A Născătoarei...

Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, cel fără de început întrupându-se, fiu Fecioarei se face, cu bună voinţa Tatălui, şi cu împreună lucrarea Duhului celui dumnezeesc. Pentru aceasta tot chipul meu cel stricat l-a înnoit, ca un Atotputernic.

Alt Canon, Irmos:
Făcut-a tărie cu braţul său...

Ca o pereche frumoasă arătându-se Agatanghel cel lăudat, împreună şi Climent cel viteaz, luminându-se cu podoabe muceniceşti; şi acum stau înaintea lui Dumnezeu Impăratului tuturor, purtând cununi cu bună laudă, împreună cu cei fără de trup.

Nu ţi-a fost milă de trup, carele în multe vremi a luat chinuri cumplite, dorind de bunătăţile, care au gătit Dumnezeu dumnezeeştilor sale slugi împreună cu cari petreci mucenice Agatanghele, bucurându-te în veci.

Slavă...

Pământul prăznueşte şi Cerul dănţueşte, cetele îngeri-

lor celor fără de trup se veselesc şi inimile credincioşilor cu bună credinţă slăvesc astăzi pomenirea ta înţelepte; întru care, pre ceice te cinstesc, mântueşte-i de toată bântuiala, cu rugăciunile tale.

Şi acum, a Născătoarei...

Luminezi lumea Preacurată, răsărind pre lumina, care a strălucit din Tatăl mai pre sus de gând şi mai 'nainte de veci, drept aceea îţi strig: Goneşte, Curată din inima mea întunerecul cugetelor celor fără rânduială, ca să te slăvesc.

Irmosul:

Făcut-a tărie cu braţul său, „pentrucă a surpat pre cei „puternici de pe scaune şi „a înălţat pre cei smeriţi, „Dumnezeul lui Israil, întru „care ne-a cercetat pre noi „Răsăritul cel dintru înălţime, „şi ne-a îndreptat pe calea „păcii.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Ca şi Pavel Apostolul tot pământul împrejur l-ai alergat, şi cu îndelungate luptele tale ai întins viţe Climente, şi cu mreaja credinţei ai vânat pre Agatanghel, pre cel împreună părtaş, şi împreună mucenic, pre pătimitorul cel asemenea numit bunei vestiri.

A Născătoarei...

Tu eşti a mea folositoare Preacurată, şi năzuinţă tare, tu şi apărătoare, şi acoperemânt, şi la tine cad, strigând: Din nevoile mele scapă-mă, ca ceeace ai născut bucuria, şi din focul de veci mă răpeşte Fecioară, pre mine celce nădăjduiesc spre tine.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile Octoihului şi ale sfântului Climent, Peasna 3-a pe 4 Prochimen, glasul al 7-lea: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol, către Filipeni: *Fraţilor, petrecerea noastră în ceruri este...* Aliluia glasul al 2-lea: Preoţii tăi se vor îmbrăcă întru dreptate... Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul... Eu sunt uşa...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Prea cuvioasa maica noastră Xeni.

La Doamne strigat-am... **Stihirile Cuvioasei, glasul 1-iu.**

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Mai'nainte strămutându-te cinstită, cu gândirea şi adeverind cu fapta, ceeace ai socotit cu

cugetul, ai ieşit din sălbătăceasca deşertăciune a deşertărilor, şi ţi-ai îndreptat călătoria, înstrăinându-te cu suirea cea aspră a bunătăţilor fericită Xeni.

Aşezându-te în limanul sânului de pământ celui dumnezeesc, ai trecut furtuna valurilor lumii. Iară luntrea sufletului tău necufundată purtându-o cinstită, de valurile amărăciunii desfătărilor, petreci plină de poverile cele tainice.

Instrăinându-te cu dumnezeească urmarea lui Dumnezeu celuice pentru noi s'a pogorît de sus către noi, ca să înalţe pre cei căzuţi, ai rămas înţeleaptă, necunoscută rudeniilor; iară credincioşilor şi lui Dumnezeu, mai ales ai fost cunoscută, rugându-te Xeni totdeauna.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Prea slăvită eşti întru neamurile neamurilor, Maică Fecioară Curată, Născătoare de Dumnezeu Marie, apărătoarea lumii, care ai născut cu trup pre Fiul Tatălui celui fără început şi împreună veşnic cu duhul adevărat. Pre carele roagă-l să ne mântuim noi.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea.

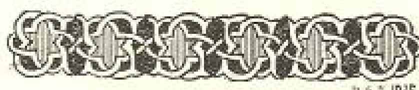
Dacă a văzut Fecioara cea fără prihană pre Fiul său spânzurat pre Cruce, tânguindu-se strigà: Prea dulcele meu Fiu! Ce este această nouă şi minunată vedere? Cum te-ai pironit cu trupul pre Cruce? Celce toate le ţii în mâna ta.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih şi al Cuvioasei pe 4.

CANONUL Cuvioasei.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare să înălţăm popoare minunatului Dumnezeului nostru, celuice a mântuit din robie pre Israil, cântare de biruinţă cântându-i şi strigând: Să cântăm ţie unuia Stăpânului.

Strein fiind de toată bunătatea şi fiind depărtat de Dumnezeu prin fapte necuvioase, fă-mă al lui cu rugăciunile tale cele bine primite Xeni cinstită cuvioasă, pre mine, carele laud viaţa ta cea streină.

Aprinzându-te pre tine focul cel înţelegător, ca pre o materie lesne arzătoare, te-a plecat să te lepezi cu gând bărbătesc de înşelăciunea cea lumească şi de logodnicul cel trupesc, şi a te logodi, curat cu Domnul.

Slavă...

Cugetând viaţa streină, de ceeace vecueşte în Cer, şi nu se trece, ţi-ai răsplătit numirea ca şi cu fapta, şi ai alergat ca un cerb setos pre urma logodnicului celui nemuritor.

Şi acum, a Născătoarei...

Să lăudăm credincioşii cu cântări pre Maria cea prea curată Născătoarea de Dumnezeu, pre cea plină de daruri, pre acoperemântul cel dumnezeesc, pre limanul cel liniştit, pre mântuirea credincioşilor.

Peasna a 3-a, Irmos:
Celce ai întărit cerurile...

Biruind dragostea cea dumnezeiască pre sufletul tău cel curat, te-a plecat pre tine curată, să uiţi ostenelele sihăstriei şi firea.

Indulcindu-te de frumuseţile logodnicului celui nemuritor, frumuseţile trupului ţi le-ai veştejit, şi te-ai arătat prea frumoasă, locuind în dumnezeeasca cămară cea de Mire.

Slavă...

Dobândind aripi poleite ale bunătăţilor, ai zburat către înălţimea Cerului, fericită, ca o porumbiţă nestricată.

Şi acum, a Născătoarei...

Fecioară, ceeace eşti nor luminos al Soarelui celui înţelegător, şi prea luminat, carele a răsărit din pântecele tău, luminează sufletele, celorce te laudă.

Irmosul:

Celace ai întărit cu cuvântul cerurile, şi pământul „l-ai întemeiat pre ape multe, „întăreşte-mă către cântarea „slavosloviei tale, Doamne.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Inţelepciunea...

Iubind pre Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, carele s'a arătat pre pământ pentru bunătate, i-ai urmat ca unui mire prea fericită, şi cu osârdie ai părăsit pre mirele cel stricăcios şi patria, şi bogăţia cea trecătoare. Pentru aceasta vieţuind pe pământ strein, precum îţi este şi numele, ai omorît patimile, şi ai câştigat moştenirea celor vii, de Dumnezeu însuflată Xeni; roagăte lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Intru ispite de multe feluri de nevoi, ale vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi am căzut, şi de furtuna păcatelor mele celor fără număr fiind ţinut Preacurată, ca către o caldă folositoare, şi acoperemânt, şi liman al meu

alerg la bunătatea ta. Pentru aceasta Preacurată, roagă pre celce s'a întrupat fără de sământă din tine, pentru toţi robii tăi, ceice te lăudăm neîncetat, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, rugându-l pre acela cu deadinsul, iertare de păcate să dăruiască, celorce ne închinăm cu credinţă dumnezeeştei naşterii tale.

A Crucii, a Născătoarei...

Mieluşaua văzând pre Cruce pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, se văită lăcrămând cu amar, strigând: Lumea se bucură luând mântuire prin tine, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru îndurarea milei. Indelung răbdătorule Doamne, adâncul milei şi izvor nedeşertat, milostiveşte-te şi dărueşte iertare de greşeli, celorce laudă cu credinţă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumne-„zeească vedere, proorocul „mai'nainte a cunoscut că vei „să te întrupezi; şi cutre-„murându-se slăvea puterea „ta.

Adus-ai lui Hristos zestre: Curăţia, omorârea mădularilor şi ostenelile înfrânării; şi în locul acestora ai primit împărăţia cerească şi desfătarea cea veşnică.

Udându-ţi aşternutul cu lacrimi cuvioase şi mâncând pâinea cu cenuşă, ai câştigat mângâierea cea nemuritoare şi desfătarea raiului.

Slavă...

Dându-te pre sineţi pildă de bunătăţi ai tras multe suflete către mântuire, care s'a depărtat de dorirea lumii, cugetătoare de Dumnezeu Xeni, vrednică de laudă.

Şi acum, a Născătoarei...

Bucură-te dela noi, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu. Bucură-te ceeace ai născut bucuria lumii. Bucură-te singura sprijineala oamenilor, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:

Intunerecul sufletului meu risipeşte-l, dătătorule de lumină, Hristoase, Dume-„zeule celace ai gonit întu-„nerecul cel mai dinainte al „adâncului şi-mi dărueşte lu-„mina poruncilor tale, Cuvinte, „ca mânecând să te slăvesc „pre tine.

Ca o junice dorind de dumnezeeasca frumuseţe a Păstorului, strigat-ai: Unde păstoreşti acum Mire? Unde te odihneşti? Spune-mi; căci

doresc şi mă aprind totdeauna a vedeà faţa ta cea prea frumoasă.

Dragostea este frumuseţea mea, Mirele strigă, de mă cauţi cinstită, cea luminată cu bunătăţile, caută-mă în ceruri că eu acolo păstoresc şi totdeauna îmi chem oile păşunei mele.

Slavă...

Turturea prea fumoasă, rândurea prea luminată şi privighetoare înţelegătoare te-ai arătat Xeni cinstită şi frumuseţe păstrată lui Hristos, scăpând de cursele cele înţelegătoare ale vânătorilor, vrednică de laudă.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre cel de sus fără de maică, în vremile cele de apoi l-ai născut celor de jos fără de tată, Fecioară, înfiinţându-se deplin cu al nostru pentru multa bunătate. Pre carele roagă-l, să se mântuiască de stricăciune, ceice te laudă.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Viaţa ta cea streină, şi nevoinţa cea preste fire de om, mărindu-o celce pentru tine s'a înstreinat prea lăudată, te-a împodobit Cuvioasă, cu semne şi cu minuni cu adevărat minunate.

Pre mine, carele m'am înstreinat departe de poruncile Dumnezeului nostru, apropie-mă de dânsul cu rugăciunile tale, Cuvioasă, şi mă fă strein de gheena cea cumplită, şi de patimile celece mă cuprind.

Slavă...

Când încunjurarea de stele te vestià mai pre sus de gând la cei de aproape, şi la cei de departe, cu mijlocire streină, atuncea fiind încununată cu încunjurarea bunătăţilor, te-ai suit către Hristos, de carele doriai mărită Xeni.

Şi acum, a Născătoarei...

Celace şade necuprins pre umerii Heruvimilor, a locuit în pântecele tău cuprins cu trupul, iară nu cu Dumnezeirea, şi din tine a ieşit, ca să mântuiască pre oameni.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor rogu-mă. Căci către tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu curgerile sângiurilor...

Pomenirea ta cea de streini iubitoare Xeni săvârşindu-o, noi ceice te cinstim pre tine cu dragoste, lăudăm pre Hristos, celce ţi-a dat ţie întru toate putere de tămăduiri: pre carele roagă-l totdeauna pentru noi toţi.

ICOS.

Pre Hristos celce s'a născut din Fecioară în chip strein, Xeni mărită, roagă-l să ne fie milostiv, nouă celorce alergăm la tine dupre datorie, din suflet și din inimă curată și cu bună credință ne silim a lăudà pomenirea ta. Care toate puterile cerești ca pre o purtătoare de lumină, și fără prihană, și sfântă prăznuirea ta dupre vrednicie o a cinstit mărită. Care te rogi neîncetat pentru noi toți.

Intru această lună, în 24 de zile, pomenirea sfintei Maicii noastre Xeni.

Stih: Xeni se înstreinează de viața aceasta arătat...
De care și mai 'nainte viețuind, era streină cu adevărat...
Amândouă slujnicile Xenei sunt murind...
De bunătățile aceleia ne înstreinate fiind.
In douăzeci și patru de zile Xeni a venit.
In sălășluirea Cerului și s'a odihnit.

Fericita aceasta și pururea pomenita Xeni a fost din marea și slăvita cetate a Romei, din neam cinstit și râvnitor. Deci vrând părinții ei să o mărite, și gătind toate celece erau de treaba nunții, ea s'a sculat de a fugit din cămara cea de nuntă, cu alte două femei tinere slujnice ale sale care făcându-și călătoria pre mare și trecând și prin alte locuri, au sosit la cetatea ce se cheamă Milassa, și mai vârtos au nemerit la acea cetate, fiind îndemnată de dumnezeescul Pavel monahul și preotul, carele arătându-se dela Dumnezeu în ostrovul Co, o a îndreptat spre cele mai bune, în care loc făcând o biserică pre numele sfântului întâiului mucenic Ștefan, împreună cu cele două slujnice ale ei, și cu alte câteva fecioare ce se adunase acolo, au arătat multă nevoință, aducându-se pre sine spre cereasca petrecere, cu toată răbdarea și părăsirea simțirii poftelor lumești. Deci petrecându-și bine viața și după cuvioasa aceea și fericita ei moarte, și-a luat de sus mărturia; că întru ameazăzi luminând soarele pământul, s'a ivit o cruce de stele, care era înconjurată de raze luminoase, atât cât se părea a fi o cunună fericitei, dată ei de la Dumnezeu pentru îndelungatul post, și priveghere și feciorie. Și aceasta este adevărat, că după îngroparea moaștelor sale în pământ, nu s'a mai văzut acea stea cu raze. Deci s'a descoperit și lucrurile cele despre sfânta, spunând una din slujnicile sale când vrea să moară, din ce patrie și din ce neam era fericita. Și numele cel dela părinți, care se chema Evsevia, și deci vrând ea a nu se cunoaște, și-a pus numele pre urmă Xeni.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Pavel, Pavsirion și Teodotion.

Stih: Pavsirion și Pavel amândoi frați cei răbdători.
Curgerea râului îi arată și împreună nevoitori.
Iată grumazul să fie dar sabia viind.
Strigă Teodotion pre Dumnezeu dorind.

Aceștia erau pre vremea lui Dioclitian și Maximian împărații, și Arian ighemonul, în Cleopatrida, frați dupre trup, din tânără vârstă îmbrăcați în shima monahicească. Și erau de ani când au fost prinși, Pavel de treizeci și șapte, iară Pavsirie de douăzeci și cinci. Deci aflând de prinderea lor, Teodotion fratele lor, lăsând petrecerile prin munți cu tâlharii, (căci și el era părtaș obiceiului acelora) a venit ca să-i vadă pre ei, și să li se închine; și văzându-i pre ei că stă în judecată, n'a cutezat a se apropia, ci ducându-se într'o parte, cugetă întru sine, oare ce fel de moșteniri vor dobândi frații săi. Și înfierbântându-se, s'a întors și s'a mărturisit pre sine creștin înaintea tiranului Arian, și sărind asupra lui, îl pogorî pre el de pre scaun. Deci îndată cuie înfocate i-a fost bătute prin coaste, încă și în pântece și s'a primit sfârșitul vieții tăindu-i-se capul de sabie. Iară Pavel și Pavsirie, fiind aruncați în râu s'au săvârșit mucenia.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Vavila cel din Sicilia, și Timoteiu și Agapie, ucenicii lui.

Stih: Vavila mai 'nainte improtiva dracilor s'a nevoit:

Apoi și prin sânge s'a chinuit.
Pre Agapie împreună cu Timoteiu cel lăudat:
Îi cunosc următori învățătorului pea arătat.

Acest sfânt mucenic Vavila, de bun neam fiind dupre marele Iov, despre răsăriturile soarelui, a fost născut din părinți de bun neam și iubitori de Dumnezeu, în vestita Teopoli. Și învățându-se întru ea, cu învățătura și înțelepciunea Domnului; și sfințitele dumnezeiești Scripturi, degrab cu silință învățându-le și din tânără vârstă iubind pre Hristos, a urât lumea. Deci murind părinții săi, a împărțit bogăția pe la săraci, și la văduve și la sărmani. Și scuturându-se pre sine, de toată lumeasca materie, suindu-se în munte se liniștea având cu sine și pre amândoi ucenicii săi, pre Agapie și Timoteiu. Deci făcându-se și preot, dupre vrednicie a cinstit cinul preoției. Dar fiindcă necredincioșii și vărsătorii de sânge Ellini, grăbeau ca să-l vândă pre el ighemonilor, lăsând Roma, s'a dus la Sicilia, împreună cu amândoi ucenicii săi. Zăbovindu-se acolo, pre mulți a luminat cu darul ce locuià întru el, aducându-i la cunoștința de Dumnezeu. Ci fiindcă cetatea nu se poate ascunde, deasupra muntelui stând, precum este scris; nici acesta s'a tăinuit de ighemonul de acolo. Deci prăznuindu-l pre el, împreună cu amândoi ucenicii săi, îndată ce a văzut că cu îndrăzneală mărturisește pre Hristos Dumnezeul adevărat, mai întâiu ia bătut cu feluri de toiage năvălind asupra lor și roșindu-le trupurile lor. Apoi purtându-i pre ei prin cetate prin muncitori, cu feluri de chipuri și fără omenie îi ustura: Una adică îngrozind prin ei cetățile Siciliei, iară alta plinindu-și osebita patimă, prin pedeapsa lor. Însă sfinții mucenici se întăreau, privind la veșnicile bunătăți. Iară a doua zi tăindu-i pre ei cu săbiile, i-au aruncat în foc. Însă nu a vătămat focul nici de cum trupurile lor, ci întregi și nevătămate le-a păzit. Pre cari și luându-le oarecari credincioși dupre vrednicie, le-au îngropat în insula Siciliei.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Machedonie.

Stih: Din nenumăratele părinteștile tale locașuri a câștigă dorind:
Hristoase și Machedonie unul este luând.

Acest întru sfinți părintele nostru Machedonie, avea luptă și priveliște vârfurile munților. Nu într'un sat întemeindu-se, ci acum întru acesta sălășluindu-se, acum în celălalt mutându-se, în Finicia, Siria, și Cilicia. Și aceasta o făcea, fugind de îmbulzeala celorce năzuiau la el. Deci patruzeci și cinci de ani a petrecut așà neavând, cort nici colibă, ci într'o crăpătură adâncă, avându-și șederea. Iară dupăce s'a făcut preot, a ascultat de ceice-l rugau și și-a făcut chilie. Mai pre urmă întrebuință și căsuți, nu ale sale, ci streine, douăzeci și cinci de ani a petrecut, sălășluindu-se în colibă și în căsuțe. In cât se adună anii luptelor sale la șaptezeci, cu pâine de orz și cu apă patruzeci de ani hrănindu-se. Mai în urmă însă în neputință căzând, se hrăneà cu o mică părticică de pâine și cu apă. Acest minunat, mare făcător de minuni făcându-se, draci din oameni isgonind, și feluri de boale vindecând și alte nu puține prea mărite săvârșeà. Acestuia odată ia adus o femee care prea mult cu covârșire mâncà, din lucrarea drăcească și mult pentru dânsa tânguindu-se rudele sale, se rugau ceice o aduseseră la sfântul ca să o miluiască și să o vindece pre ea. Iară sfântul făcând rugăciune o a făcut pre ea să mănânce firește; căci mâncà preste măsură de mult. Și lui Dumnezeu cu curățenie, și cu stăruință slujind ani șaptezeci, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, aducerea moaștelor sfântului prea cuviosului mucenic Anastasie Persul.

Stih: Anastasie pentru nevoințele tale te-ai încununat:
Iară nouă Darul moaștelor tale ne-ai dat.

Mergând Iraclie împăratul la Persida și murind Hosroiu împăratul Perșilor iară un călugăr dela mânăstirea Mucenicului, văzând oastea împăratului, s'a bucurat. Și era cu poporul creștinilor, care se întorceau pre la locurile lor și viind la iegumenul său, i-a adus moaștele mucenicului, și a povestit, că la Persida a tămăduit pre un îndrăcit, puindu-le deasupra lui. Deci Iraclie la douăzeci de ani după împărăția lui, a adus în Ierusalim cinstitul lemn. Iară un episcop fiind trimis de Arhiepiscopul cel mai mare, în părțile Roma-

nilor, a luat moaştele sfântului de le-a dus la Chesaria şi dând acolo puţină parte, cealaltă o a oprit, iară cinstitul cap al muceniclului şi icoana, se cinsteşte şi se închină de cei credincioşi în marea şi vechea Romă.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Ermoghen şi Mamant.

Stih: Ermoghen şi Mamant prietenii lui Hristos cu adevărat,
A muri pentru el nici cum s'au înfricoşat.

Intru această zi, prea cuviosul, părintele nostru Filon, celce a fost Episcop Calpasiei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Filon din pământeni era lui Hristos neamuri aducând,
Căci dela el Darul a fost având.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Filipic preotul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Precum caii cei alergători cu adevărat,
Filipic bucurându-se în ceruri a sburat.

Intru această zi, sfântul mucenic Varsim şi doi fraţi ai lui, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Pre cei trei fraţi dumnezeeasca dragoste i-a legat,
Şi ca să dorească dumnezeescul sfârşit cel prin sabie i-a induplecat.

Intru această zi, prea cuviosul Zosimă cu pace s'a săvârşit.

Stih: Zosima cine va spune îndelung ale tale dureri,
Precum şi murind tu, cununele nenumăratelor tale osteneli.

Intru această zi, pomenirea sfântului procroculul, înainte mergătorului şi botezătorului Ioan, aproape de Tavru.

Stih: Deci limba mea pre propoveduitorul cum va fi lăudându-l,
Pre carele limba lui Hristos mai mare decât pământenii este numindu-l.

Intru această zi, cuviosul şi de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Dionisie cel din Olimp cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cu trupul ca un fără de trup ai vieţuit părinte,
Şi acum cu îngerii cei fără de trup te veseleşti sfinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăsneală şi focul în „rouă l-au schimbat, strigând: „Bine eşti cuvântat Doamne „Dumnezeule în veci.

Roma se laudă cu scutecele tale, iară Milassa şi mai mult se laudă, având moaştele tale, din care izvorăşti minuni credincioşilor, mireasă a lui Dumnezeu.

Râu de tămăduiri te-ai arătat, înnecând noeanurile patimilor celorce cântă: Bine eşti cuvântat în veci Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Adormit-ai patimile cele pierzătoare de suflet, prin multe privigheri fericită; şi ai adormit somnul, care se cuvine drepţilor, rugându-te pentru lume.

Şi acum, a Născătoarei...

Nu înceta rugându-te, celui ce s'a întrupat din tine mai pre sus de cuvânt, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre din cursele vrăjmaşului.

Peasna 8-a, Irmos:

Celace acoperi cu apă cele...

Logodindu-te (precum este scris) cu un bărbat cu cel frumos în podoabă, cu Hristos; te-ai nevoit a face tot felul de bunătăţi, cu bună credinţă, şi te-ai sălăşluit în dumnezeeasca cămară cea de Mire, slăvită, luând zestre Darul de tămăduiri întru toţi vecii.

Lipitu-s'a, Hristoase, sufletul meu după tine (strigata-i cu dragoste) ca un pământ în-

setoşat, pre tine te caut Doamne apa cea vie, ţie iţi aduc ploile lacrimilor, adapă-mă cu râurile dragostei tale, Mântuitorule întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Infrumuseţatu-te-ai dorind de cel cu adevărat dorit, măritu-te-ai Fecioară, lipindu-te de slăvitul Hristos, tu ai adus Mântuitorului ceată sfântă de fecioare, care ţi-au urmat ţie. Cu carele dimpreună dănţueşti acum la locaşurile cele de sus.

Şi acum, a Născătoarei...

Numai pre tine podoaba lui Iacov te-a ales Cuvântul Tatălui şi în pântecele tău s'a sălăşluit, şi precum bine a voit a ieşit Preacurată, mai frumos decât toţi oamenii, ca să curețe firea noastră cea întunecată.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Celace acoperi cu ape „cele mai pre deasupra ale „tale, celace pui mării hotar „nisipul, şi toate le ţii. Pre „tine te laudă soarele, pre „tine te măreşte luna, ţie îţi „aduce toată făptura laudă ca „Făcătorului tuturor în veci.

Peasna a 9-a, Irmos:
Bine este cuvântat Domnul...

Petrecând viaţă streină şi omorând patimile trupului mărită, ai biruit prin neputinţă pre vrăjmaşul cel neputincios, şi acum vieţueşti în ceruri, unde cu adevărat ţi-a fost vieţuirea ca o fecioară curată.

Bine este cuvântat Domnul, celce a arătat cinstitele tale moaşte, liman liniştit de tămăduiri celorce pururea se primejduesc în noeanul, şi în valul patimilor, cinstea sihastrilor şi lauda fecioarelor, purtătoare de Dumnezeu Xeni.

Indumnezeindu-te cu dumnezeeştile lumini curată, vezi mai curat pre cel mai desăvârşit dorit, că vezi celece văd îngerii, şi dănţueşti împreună cu toţi cei aleşi, cerând pururea deslegare păcatelor, celorce te laudă.

Slavă...

Ca pre un locaş fecioriei, ca pre o porumbiţă curată, ca pre o turturea nevinovată, ca pre o mireasă a lui Hristos, şi bună şi fără prihană, cu un chip al dumnezeeştilor bunătăţi, ca pre o grădină încuiată credincioşii te cinstim, de Dumnezeu purtătoare Xeni.

Şi acum, a Născătoarei...

Urmând cuvintelor tale, totdeauna te vom ferici (pre tine Marie) neamurile neamurilor, că ai născut pre Dumnezeu cel adevărat, Preacurată Fecioară carele, face cu adevărat fericiţi pre toţi cei ce slujesc lui.

Imosul:

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel„ce a ridicat nouă corn de „mântuire, în casa lui David „slugii sale, întru care ne-a „cercetat pre noi răsăritul cel „dintru înălţime şi ne-a în„dreptat pre calea păcii.

SVETILNA.

Podobie: Femei ascultaţi glas...

Dorind prea cinstită Xeni de locaşul cel ceresc, te-ai făcut pre tine streină de patrie, de bogăţie şi de neam, ca o iubitoare de credinţă, de Dumnezeu purtătoare. Şi ridicându-ţi Crucea ta, cu osârdie ai alergat către Hristos, celce a venit din Fecioară cu mijlocire streină, să mântuiască pre oameni.

A Născătoarei...

Arătatu-te-ai Stăpână, că întreci mai pre sus de tote făpturile Fecioară, născând cu trup pre Dumnezeu şi Ziditorul tuturor, cu a căruia Cruce întărindu-se femeile cele cugetătoare de Dumnezeu, vitejeşte au biruit, cu care dimpreună toţi te lăudăm, binecuvântată Marie.

Aceasta poate să se zică şi in loc de a Crucii. Şi cealaltă Slujbă a Utreniei.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Grigorie Arhiepiscopul Constantinopolei, cuvântătorul de Dumnezeu.

LA VECERNIA CEA MICĂ.

Punem Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu gura cea de Dumnezeu grăitoare, de Dumnezeu cuvântătorule Grigorie şi cu limba ta cea cuvântătoare de Dumnezeu, ai arătat pre cel lăudat în Treime, pre Dumnezeu cel de o fiinţă, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul Sfânt, şi ai uscat nebunia elinilor şi minciuna, propoveduind adevărul, cu cuvintele tale cele grăitoare de Dumnezeu.

Şi vederea ta a fost cins-

tită şi chipul tău smerit, sfinţite Grigorie. Pentru aceasta te cinstim cu cântări de bu-

curie, şi zicem: Bucură-te stea înţelegătoare, care luminezi marginile, cu strălucirea înţeleptelor tale cuvinte: Bucură-te trâmbiţa care propovedueşti lumii poruncile lui Iisus.

Organul cel mult glăsuitor, alăuta cea bine alcătuită, fluerul şi vioara cea dulce răsunătoare, pre Ierarhul cel prea înalt, şi marele învăţător al Bisericii lui Hristos, să-l lăudăm, cântând: Bucură-te adâncul dumnezeescului Dar. Bucură-te înălţimea cereştilor înţelegeri, Părinte al părinţilor Grigorie.

Cu praştia dumnezeeştilor tale cuvinte, de Dumnezeu însuflate, cu putere preaslăvite, ai împrăştiat ca pre un lup pre Arie, şi departe l-ai gonit dela turma lui Hristos, păstorule prea bune, păzind oile tale întru păşunea Treimii, pentru aceasta pre tine te cinstim, păstorule al păstorilor Grigorie.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre mai marele păstorilor, şi cinstea patriarhilor, pre tăinuitorul văzătorilor de Dumnezeu, şi mintea cea prea înaltă a cugetării de Hristos, adunându-ne o gânditorii de Dumnezeu, cu duhovniceşti laude să-l lăudăm, zicând: Bucurăte izvorule al cuvântării de Dumnezeu, râul înţelepciunii, şi curgerea dumnezeeştei cunoştinţe. Bucură-te stea prea luminoasă, că lumea toată luminezi cu dogmele tale. Bucură-te celace eşti mare apărător al bunei credinţe, şi al relei credinţe gonitor prea slăvit. Ci o prea înţelepte, de Dumnezeu cuvântătorule Grigorie, nu încetà rugându-te lui Hristos Dumnezeu, pentru ceice săvârşesc pururea cu credinţă şi cu dragoste, pomenirea ta cea plăcută lui Dumnezeu, şi cinstită.

Şi acum, a Născătoarei...

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână, cu Ierarhul Grigorie, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Veniţi iubitorilor de dumnezeeaasca înţelepciune, pre dumnezeescul cuvântător de Dumnezeu, să-l lăudăm, strigând: Bucurăte înţelepte Grigorie.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune, şi cugetul inimii mele pricepere.

Gura cea sfinţită, limba cea de Dumnezeu grăitoare, şi dumnezeeasca minte a înţeleptului Grigorie, toţi să o lăudăm, de Dumnezeu înţelepţilor.

Stih: Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi ceice locuiţi în lume.

Casă de taină, a dumnezeeştilor sale cuvinte, a gătit tuturor, marele Grigorie; veniţi credincioşilor să ne ospătăm.

Slavă...

Intru cinstita Treime, în Tatăl, Cuvântul şi Duhul, dumnezeescul cuvântător de Dumnezeu, a crede a învăţat, într'un Dumnezeu nedespărţit.

Şi acum, a Născătoarei...

Intru tine Maica lui Dumnezeu şi întru dumnezeescul tău Fiu, marele cuvântător de Dumnezeu, a crede a învăţat, Marie, Maică Fecioară.

Troparul, glasul 1-iu...

Fluerul cel păstoresc al cuvântării tale de Dumnezeu, a biruit trâmbiţele ritorilor, că ţie celuice ai cercat adâncurile Duhului, şi frumuseţile vorbei ţi s'au adaos. Deci roagă pre Hristos Dumnezeu, Părinte Grigorie, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei Invierii.

Gavriil zicând ţie Fecioară...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul... **Slava dintâiu...**

La Doamne strigat-am... **Stihirile pe 8, glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Părinte Grigorie, buzele tale nu le-a acoperit mormântul, solitorul uitării că a dumnezeeştei cuvântări gură te-ai arătat, dogmele bunei credinţe şi acum lumii grăindu-le. Pentru aceasta roagă-te, ca să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă. **De două ori.**

Părinte Grigorie, înţelepteşte de trup te-ai ferit, de cel vrăjmaş şi înşelător, şi în căruţa bunătăţilor cea cu patru cai, la Cer mergătoare suindu-te ai sburat la frumuseţea cea nespusă. De care săturându-te, acum te rogi să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte Grigorie, lui Dumnezeu şi oamenilor ai fost credincios mijlocitor cu Darul; şi acum cu rugăciunile tale cele cu bună îndrăzneală bine milostiv făcându-ne nouă, pre Hristos Domnul nu înceta a-l ruga, Cuvioase, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Alte Stihiri, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Veniţi cu sfinţite cântări să lăudăm pre grăitorul de Dumnezeu, pre ochiul cel priveghetor al Darului, şi gura cea prea înţeleaptă a Duhului, pre luminătorul lumii cel strălucit, şi marele glăsuitor al Bisericii. Lauda ortodoxiei cea prea luminată, curgerea cuvântării de Dumnezeu, râul dumnezeeştilor dogme cel pururea curgător, izvorul celce izvorăşte apele dumnezeeştei dulceţi. **De două ori.**

Cu dragoste duhovnicească astăzi să lăudăm pre Ierarhul, pre cel întocmai la obiceiu cu apostolii, apărătorul bunei credinţe, izvorîrea grăirii de Dumnezeu, râul învăţăturii cel prea dulce, întărirea cuvintelor celor înalte grăitoare. Buzele cele din Cer tunătoare, limba cea cu foc suflătoare, vistieria înţelepciunii, pre propoveduitorul Cuvântului, podoaba credincioşilor.

Cu cântări dupre datorie toţi să lăudăm pre cuvântătorul de Dumnezeu, pre păzitorul turmei lui Hristos şi vânătorul lupilor, cel prea înţelept. Pre zmulgătorul neghinilor celor înstreinate, pre semănătorul dreptelor dogme, cel prea minunat. Pre izgonitorul ereticilor cel prea tare, carele a înmulţit cu adevărat, cu dumnezeeasca priveghere talanţii lui Hristos, precum s'a căzut, şi lumea a luminat cu dumnezeeştile străluciri ale învăţăturilor.

Slavă, glasul al 8-lea...

Limba ta cea deşteptată spre învăţătură, glăsuind în urechile inimilor, sufletele leneşilor le ridică, şi prin cuvintele cele de Dumnezeu grăitoare, scară se află, care sue pre cei de pe pământ la Cer. Pentru aceasta Grigorie, de Dumnezeu cuvântătorule, nu înceta rugându-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască din nevoi sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Împăratul cerurilor pentru iubirea de oameni, pe pământ s'a arătat şi cu oamenii a petrecut. Că din Fecioară curată trup luând, şi dintr'însa ieşind cu luarea, unul este Fiul îndoit în fire, dar nu în feţe. Pentru aceasta pre acesta desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit, cu adevărat propoveduindu-l, mărturisim pre Hristos Dumnezeul nostru; pre carele roagă-l Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

(VOHOD) Lumină lină...

Prochimenul zilei şi cetire.

Dela Pilde cetire.

Cap. 1, Vers 8.

Pomenirea dreptului cu laude şi binecuvântarea Domnului pre capul lui. Fericit este omul, carele a aflat înţelepciunea, şi muritorul ce ştie priceperea; că mai bună este neguţătoria acesteia, decât a aurului şi a argintului visteria. Şi mai scumpă este decât pietrele cele de mult preţ, şi tot ce este scump nu este vrednic ei; pentrucă lungimea zilelor şi anii vieţii sunt în dreapta ei, şi în stânga ei bogăţie şi slavă. Că din gura ei ese dreptate, legea şi mila pe limbă le poartă. Deci ascultaţi-mă pre mine o fiilor, că lucruri de cinste voiu să zic. Şi fericit este omul carele căile mele va păzi, Că eşirile mele sunt eşiri de viaţă, şi se găteşte vrere de la Domnul. Pentru aceasta vă rog pre voi, şi pun înainte glasul meu fiilor omeneşti. Că eu înţelepciunea am tocmit, sfatul şi ştiinţa şi gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul şi întărirea, a mea este priceperea, şi a mea este tăria. Eu pre ceice mă iubesc pre mine, îi iubesc; şi ceice mă caută vor aflà Dar. Inţelegeţi dar cei fără de răutate chibzuiala, şi cei neînvăţaţi lipiţi-vă inima. Ascultaţi-mă pre mine iarăşi; că lucruri de cinste voiu să zic. Şi voiu scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va învăţă grumazul meu, şi urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Că dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimica nu este într'însele strâmb, nici răzvrătit. Toate sunt drepte celorce înţeleg şi netede celorce aflà cunoştinţa. Că vă învăţ pre voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră, şi să vă umpleţi de Duh.

Dela înţelepciunea lui Solomon citire.

Cap. 10, Vers 32.

Gura dreptului izvorăşte înţelepciune şi buzele oamenilor înţelepţi ştiu Darul cel bun. Gura înţelepţilor se învaţă înţelepciune, şi dreptatea mântueşte pre dânşii din moarte. Sfârşindu-se omul drept, nu-i piere nădejdea; că fiul drept se naşte întru viaţă. Şi întru bunătăţile sale va culege roada dreptăţii. Lumina drepţilor este deapururea, şi dela Domnul vor aflà Dar şi slavă. Limba înţelepţilor ştie cele bune, şi în inima lor odihneşte înţelepciunea. Iubeşte Domnul inimile cele cuvioase, şi primiţi sunt lui toţi cei fără prihană în cale. Inţelepciunea Domnului luminează faţa celui priceput; că soseşte la ceice o doresc mai 'nainte de ce o cunosc pre dânsa. Celace mânecă la dânsa nu va osteni, şi celce priveghează pentru dânsa degrab fără de grijă va fi. Că pre cei vrednici ei, singură umblă împrejur căutându-i şi în cărări se arată lor cu bună priinţă, pre înţelepciune nici odată nu o birueşte răutatea. Pentru aceasta am fost şi iubitor frumuseţei ei; şi o am iubit, şi o am căutat pre dânsa din tinereţele mele Şi o am căutat să o aduc mie mireasă. Ca pre Stăpânul tuturor o am iubit, că este învăţătoare întru ascuns de ştiinţa lui Dumnezeu, şi aflătoare de lucrurile lui. Osteninţele ei sunt bunătăţile şi învaţă acea curăţenie şi minte, şi dreptate, şi bărbăţie, decât care mai de trebuinţă nimica nu este întru viaţa oamenilor. Şi de pofteşte cineva multă ştiinţă, ştie cele trecute şi celece vor să fie le semueşte, ştie tâlmăcirea cuvintelor, şi dezlegările vorbelor celor ascunse, semne şi minuni mai 'nainte ştie, şi întâmplările vremilor şi ale anilor, şi tuturor este sfetnic bun. Că nemurire este într'însa, şi slavă întru împărtăşirea cuvintelor ei. Pentru aceasta am făcut vorbă către Domnul, şi m'am rugat lui, şi am zis dintru toată inima mea: Dumnezeule al părinţilor, şi Domnul milei, celce ai făcut toate cu Cuvântul tău şi cu înţelepciunea ta ai tocmit pre om ca să stăpânească făpturile cele făcute de tine, şi să îndrepteze lumea întru cuviinţă şi dreptate, dă-mi înţelepciunea care şade pre scaunele tale şi nu mă despărţi pre mine dela slugile tale, că eu sunt robul tău, şi fiul slujnicei tale. Trimite-o pre dânsa din ceruri, dela locaşul tău cel sfânt, şi dela scaunul slavei tale, ca fiind cu mine să mă înveţe ce place înaintea ta; şi să mă îndrepteze spre cunoştinţă, şi să mă păzească întru slava sa. Că gândurile celor muritori toate sunt cu temere, şi cu greşală cugetele lor.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire. Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârșască, întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici celece se numără cu numărul anilor. Și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit; și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se preste puțin, a plinit ani îndelungați. Că plăcut erà Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutății. Și noroadele văzând, și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta. Că Dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE.

Stihirile, glasul 1-iu, singur glasul. A lui Anatolie:

Cu dumnezeești fapte trupul împreună cu sufletul dupre lege curățindu-ți, hotarele cuvântării de Dumnezeu ai străbătut, dumnezeeștile taine învățându-te, de Dumnezeu arătătorule Grigorie. Și în norul cel neapus intrând, așezarea de lege cea de Dumnezeu însemnată ai luat, care însemnà pre Treimea cea de o ființă. Căreia închinându-ne prin tine, cântând zicem: Unime, ceeace ești în Treime cunoscută, miluește-ne pre noi.

Cu cuvântul lui Dumnezeu deschizându-ți gura ta, ai tras Duhul înțelepciunii. Și umplându-te de Dar, dumnezeeștile învățături ai tunat, de trei ori fericite Grigorie, și cu puterile îngerești împreunându-te lumina cea întreită și nedespărțită ai propoveduit. Pentru aceasta cu ale tale cuvinte luminându-ne Grigorie, ne închinăm Treimii celei cunoscute întru o Dumnezeire, spre mântuirea sufletelor noastre.

Cu limba ta cea de foc de Dumnezeu grăitorule Grigorie, limbile cele vătămătoare, cele luptătoare împotriva lui Dumnezeu, ale ereticilor le-ai ars; că dumnezeiască gură te-ai arătat, care cu duhul a grăit măririle lui Dumnezeu. Și cu scrisorile ai însemnat ființa cea întocmai puternică a Treimii celei nevăzute și cu lumina cea întreit strălucitoare luminând lumea cea pământească, te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul acelaș.

Cu Dumnezeeşti fapte trupul împreună cu sufletul...

Stihira cea dintâiu.

Și acum, a Născătoarei...

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea ta dă-ne-o nouă, și ne miluește pre noi ca un îndurat.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te izvorul dumnezeeştei cuvântări, şi locaşul privirii la cele prea înalte. Că adâncul cel de sus Părinte cu binecuvântat gând cercându-l, tuturor l-ai arătat, întreit luminătoare a fi o amestecare a luminii unită întru unirea Dumnezeirii, şi întreită întru cinstitele Ipostasuri; şi cu curăţia vieţii şi cu strălucirea cuvintelor, ai învăţat a cinsti pre prea sfânta Treime de Dumnezeu însuflate. Dela care roagă-te ca să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune...

Cu raza cuvântării de Dumnezeu, noaptea cea întunecată a eresurilor o ai stricat, că la izvorul luminilor cu gând de Dumnezeu cinstitor, şi de Dumnezeu înţeleptit ajungând, de Dumnezeu cuvântătorule, razelor celor ce se trimit de acolo te-ai împărtăşit. Că strălucită mintea ta ca o oglindă făcându-ţi, lumina Dumnezeirii cea întreită şi nedespărţită, Părinte ai luat prea luminat, şi raza cea unită din destul, o ai încăput, pre care acum roagă-o, să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura dreptului va deprinde...

Bucură-te râul lui Dumnezeu, cel pururea plin de apele Darului, carele veseleşti toată cetatea Impăratului Hristos, cu dumnezeeşti cuvinte şi învăţături. Izvorule al desfătării, noianul cel nedeşertat. Păzitorule cel adevărat şi dupre lege al dogmelor. Apărătorule al Treimii cel prea cald, organul Duhului, minte deşteaptă, limbă bine glăsuitoare, carele adâncul scripturilor ai tâlcuit; pre Hristos acum roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea:

Inimile credincioşilor, cu limba ta arătându-le Grigorie, rodurile bunei credinţe pururea înflorite ai crescut într'însele lui Dumnezeu, şi le-ai împodobit cu curăţia gândurilor, tăind din rădăcină erecsurile cele spinoase. Pentru aceasta primind laudele noastre, dumnezeească alăută, ochiul cel priveghetor, păstorule al păstorilor, vânătorule de lupii cei înţelegători. Roagă-te cu deadinsul Cuvântului, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Fecioară ceeace nu ştii de mire, care pre Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui prea

înalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceeace eşti cu totul fără prihană; care tuturor dărueşti curăţire de păcate; acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

La binecuvântarea pâinilor.

Troparul sfântului, glasul 1-iu.

Fluerul cel păstoresc... **De două ori.**

Caută-l la Vecernia cea mică.

Şi Născătoare de Dumnezeu... **odată.**

Şi citirea Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **Troparul sfântului de două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasului al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Dumnezeeştei străluciri făcându-te moştean, cu viaţă nematerialnică ai vieţuit, cu sfinţirea întocmai numit. Că mai pre sus de fire luminat descoperind învăţăturile, în ortodoxie, credinţa o ai întărit, părinte cuvioase. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă asemenea...

Stâlp al Bisericii ai fost, avuţie nefurată a bunei credinţe te-ai arătat, de Dumnezeu cuvântătorule Grigorie, luminându-ţi viaţa ta cu nepătimire şi descoperind dogmele Treimii, Părinte prea cuvioase. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei...

De dumnezeeasca fire nedespărţindu-te, trup s'a făcut în pântecele tău, ci Dumnezeu a rămas dupăce s'a făcut om, celace după naştere ca şi mai 'nainte de naştere maică Fecioară cu totul fără prihană te-a păzit, însuşi Domnul. Pre carele cu osârdie roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Priveghind la cuvântul adevărului lui Hristos, stăpânia Treimii Dumnezeu o ai cuvântat, şi păgânătatea lui Arie şi cea fărădelege a lui rea credinţă surpând, ca un viteaz al bunei credinţe, şi părtinitor Ierarhe, ai luminat pre ceice dormiau întru întunerecul necunoştinţii.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Patimile sufletului meu cele cu multe dureri, şi boalele trupului meu degrab le vindecă, şi rătăcirile minţii mele aşază-le, ceeace eşti cu totul fără prihană, şi întru liniştea gândurilor, a aduce rugăciuni curate Impăratului tuturor învredniceşte-mă de

Dumnezeu Născătoare, şi a cere iertare greşelilor.

După polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Defăimând înşelăciunea celor rău credincioşi, şi Scripturile deschizând cu dumnezeească cuviinţă, ai trimis învăţături, care au îndulcit cu adevărat mai mult decât mierea inimile credincioşilor, vrednicule de minune, a sluji Treimii întru Unimea Dumnezeirii. Pentru aceasta chipul Mântuitorului în icoană l-ai pus înainte, să sărutăm cu dragoste omenirea cuvântătorule de Dumnezeu, Grigorie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Când va veni să judece tot pământul Stăpânul tuturor şi Făcătorul, cu cele deadreapta să mă împreuni pre mine osânditul, şi din întunerecul cel mai dinafară şi din toată munca pre mine netrebnicul robul tău să mă scoţi, rogu-mă; ca cu mulţumită să măresc bogăţia bunătăţii tale, de Dumnezeu Născătoare cu totul fără prihană, şi să strig ţie bucurându-mă. Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască; că pre tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

Deci Antifonul dintâiu al glasului al patrulea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Gura mea va grăi înţelepciune, şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih:

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi ceice locuiţi în lume.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan:

Zis-a Domnul către jidovii care veniseră la dânsul: Amin, Amin grăesc vouă:

Celace nu intră prin uşă...

După Psalmul 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Ierarhului tău, Milostive curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Miluește-ne pre noi Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi stihira, glasul al 6-lea.

Cuvioase de trei ori fericite prea sfinţite Părinte, păstorule cel bun, şi al lui Hristos mai marelui păstorilor ucenice, celace ţi-ai pus sufletul tău pentru oi, tu şi acum prea lăudate, de Dumnezeu cuvântătorule Grigorie, cere cu rugăciunile tale, să ne dăruiască nouă mare milă.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6.

Şi ale sfântului două pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Peasna 1-a, Glasul al 8-lea Irmos:

ă cântăm Domnului celuice a povăţuit pre norodul său prin marea

„Roşie, cântare de biruinţă, „că s'a proslăvit.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, care pre Cuvântul cel întrupat pururea vecuitor şi prea dumnezeesc, mai pre sus de fire l-ai născut, pre tine te lăudăm.

Pre tine strugurul cel purtător de viaţă, carele izvorăşti dulceaţa mântuirii a toată lumea, Fecioara te-a născut Hristoase.

Neamul lui Adam la fericirea cea mai pre sus de minte, prin tine fiind ridicat Născătoare de Dumnezeu, dupre vrednicie te lăudăm pre tine.

CANONUL cel dintâiu al Ierarhului. Al cărui acrostih este acesta la Greci.

Laud pre fericitul Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Hristos se naşte, slăviţi-l...

Pre cuvântătorul de Dumnezeu cel al doilea, pre stâlpul cel ceresc luminos, trâmbiţa înţelepciunii lui Dumnezeu, veniţi iubitorilor de cuvintele acestuia, cu dragoste adunându-ne, să-l lăudăm, ca pre un cuvântător de Dumnezeu.

Cuvântul cel fără început al Tatălui, carele ca un Dumnezeu este purtător de grije a toate, cu puterea cea de grije purtătoare fericite, Dar de cuvânt şi de înţelepciune minţii tale dăruindu-ţi, Bisericii ca unei maice pre tine Dar te-a dăruit.

Mintea stăpân făcându-ţi, poftele trupeşti ţi-ai înfrânat şi încăpător făcându-te dumnezeeştilor străluciri, pre un Dumnezeu în trei feţe a cinsti, ne-ai luminat pre noi Grigorie.

A Născătoarei...

Înţelepciunea lui Dumnezeu case eişi şi-a zidit, în pântecele tău sălăşluindu-se, ceeace eşti cu totul fără prihană, şi plină de Dar, şi mai pre sus de minte s'a arătat ca un om cu acesta unindu-se dupre Ipostas, Curată.

Alt CANON al Ierarhului.

Facerea aceluiaş Teofan.

Peasna 1-a, glasul 1-iu. Irmos:

Laudă de Dumnezeu văzătorul.

Mântuirea începătorului neamului şi a patimilor noastre, sângele cel dumnezeesc, ce a curs, ai stătut a-l aduce întru jertfă, şi acum Grigorie prea înţelepte fă-ne nouă pre Dumnezeu milostiv.

Slavă...

Table de Dumnezeu însemnate a luat Moisi, intrând în nor oarecând, iară tu punându-ţi în minte masa cea de Dumnezeu primită, cu deadinsul pre Dumnezeu ai rugat.

Şi acum, a Născătoarei...

Vrând pentru milostivirea sa, să cheme din moarte şi din stricăciune firea omenească, Dumnezeu cel preste toate, Fecioară prea curată, în curat pântecele tău s'a sălăşluit.

Catavasie:

Pământul cel roditor...

Peasna a 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celorce aleargă la tine Doamne, tu eşti lumina celor în„tunecaţi şi pre tine te laudă „duhul meu.

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale Preacurată, gonind năvălirile cumplitelor încunjurări.

Strămoaşei Evei tu te-ai făcut îndreptare, pre începătorul vieţii lumii născându-l, Născătoare de Dumnezeu.

Incinge-mă cu putere, Preacurată, care cu adevărat pre Dumnezeu l-ai născut cu trup; puterea Tatălui cea ipostatnică.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui mai 'nainte...

Având izvorul înţelepciunii, carele neîncetat izvorăşte învăţăturile cele de Dumnezeu înţeleptite prea fericite, ai umplut Biserica lui Hristos, care strigă lui Dumnezeu, celuice este preste toate: Sfânt eşti Doamne.

Propoveduitorul bunei credinţe cel cu glas mare şi cuvântătorul de Dumnezeu cel binevestit al cuvântării de Dumnezeu, vistieria privirii la cele de sus, din destul ne pune nouă înainte, şi ne împarte bogat bogăţia cea neîmpuţinată.

Ritorul cel cu foc însuflat, lăuta Darului cea de Dumnezeu vestitoare, cu suflare de Dumnezeu grăitoare, şi cu glas însuflat de Dumnezeu, glăsuind prea luminat, cântarea fiinţii celei în trei staturi, nouă ne-a cântat.

A Născătoarei...

De Dumnezeu Născătoare Impărătească a toată făptura, pre Hristos Impăratul tuturor rugându-l nu înceta, pre carele l-ai născut spre mântuirea noastră celor de pre pământ, să mântuiască, pre ceice te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Ceeace mai 'nainte...

Celace mai 'nainte de eşirea din pântece ai fost vestit ceeace te-a născut cuvioase Părinte, numirea purtându-ţi dupre vrednicie Ierarhe înţelepte, din tot sufletul strigăm ţie Părinte: Bucură-te.

Slavă...

Celce mai înainte decât a voi cele rele, soţie şi ajută-

toare prin dumnezeeşti arătări ţi-ai ales curăţia cea văzătoare de Dumnezeu, şi înţelepţia, apărătorule al credincioşilor veselindu-ne, strigăm: Bucură-te Părinte.

Şi acum, a Născătoarei...

Alunecarea cea de demult a strămoaşei Evei o ai îndreptat, primind întru tine pre Cuvântul Tatălui, celce a îndreptat pre cei surpaţi, cu putere nebiruită, Maică Fecioară.

Catavasie:

Intărirea celorce nădăjduesc...

Sedealna, glasul al 8-lea:

Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Deschizându-ţi gura cu Cuvântul lui Dumnezeu, ai răspuns înţelepciune propoveduitorule al luminii, şi cunoştinţă dumnezeească lumii ai semănat, întărind cu adevărat dogmele părinţilor, şi ca Pavel te-ai arătat apărător credinţii. Pentru aceasta şi cetăţean împreună cu îngerii eşti, şi împreună vorbitor cu dânşii te-ai arătat fericite, de Dumnezeu grăitorule Grigorie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celorce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Când va veni să judece tot pământul, stăpânul tuturor şi Făcătorul, cu oile cele deadreapta să mă împreuni pre mine cel osândit, şi din întunerecul cel mai din afară, şi din toată munca pre mine netrebnicul robul tău să mă scoţi Preacurată, rogu-mă; ca cu mulţumită să măresc bogăţia bunătăţii tale, Născătoare de Dumnezeu cu totul lăudată, şi să strig ţie bucurându-mă: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască; că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomii tale, înţeles-am lucrurile tale, şi am prea „mărit Dumnezeirea ta.

Holdă nearată, care ai răsărit spicul cel făcător de viaţă, care dă lumii viaţă, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre ceice te laudă pre tine.

Născătoare de Dumnezeu Preacurată pre tine toţi cei luminaţi te cunoaştem, că ai născut Soarele dreptăţii pururea Fecioară.

Curăţire dărueşte neştiinţelor noastre, ca celace eşti fără de păcat, şi împacă lumea ta Dumnezeule, pentru rugăciunile celeace te-a născut.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iessei...

Tăinuitor Treimii făcân-

du-te, cu a aceştia cunoştinţă lumea ai luminat înţelepte, razele dogmelor strălucindu-le, Cuvioase, ale învăţăturii tale celei adevărate, la care gândind pururea, toţi pre tine cu bună credinţă te lăudăm.

Luceafăr luminos bunei credinţe ai răsărit, primind întru tine lumina cea cu trei străluciri, şi noaptea cea întunecată a păgâneştilor eresuri, cu raza dogmelor tale celor înţelepte, o ai gonit, şi sufletele credincioşilor părinte le-ai luminat.

Pre mintea cea mai pre sus înfiinţată, izvorul Cuvântului şi al Duhului, care sunt din cel pururea veşnic, cu tunetul cel de Dumnezeu grăitor prea fericite, Dumnezeu a fi zicând-o, cu bună credinţă o ai învăţat. Aceasta de la dânsul fiind învăţat, dela Dumnezeirea cea dumnezeeşte stăpânitoare cu adevărat şi de lumină începătoare.

Suitu-te-ai în muntele bunătăţilor, de cele de jos osebindu-te, şi dela lucrurile cele muritoare depărtându-te, şi table cu mâna lui Dumnezeu scrise, învăţăturile curatei teologhii ai luat, învăţătorule de tainele cele mai pre sus de lume Grigorie.

A Născătoarei...

Pre Adam, cel din voia sa mai 'nainte căzut, l-ai ridicat, ceeace eşti cu totul fără prihană, născând Viaţa cea cu un Ipostas din pântece fecioresc, curăţit cu Duhul. Şi la desfătarea cea nepătimitoare, şi dumnezeească şi nestricată, iarăş l-ai adus Stăpână.

Alt Canon, Irmos, acelaş...

Cu minunatul Avvacum stând la dumnezeească paza ta Grigorie, şi pre celce este pre umerile Heruvimilor cunoscându-l, mântuirii celei a toată lumea te-ai făcut vestitor, pururea strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Mai marilor cetelor, celorce se arată aproape, şi înaintea lui Dumnezeu stau, asemănându-te prea înţelepte, şi celece sunt mai pre sus de cât aceea, cu mintea încunjurându-le, iară nu partea cea de jos; ai ajuns la starea cea prea înaltă, de acolo aducând oamenilor bogăţie neîmpuţinată.

Slavă...

Celace ai intrat în norul cel necuprins, şi ca dintru o fereastră de piatră ai văzut dosul, adică firea cea trupească amestecată cu cea fără trup, şi amestecării celei neamestecate ai fost arătător, sluga lui Hristos; pre acesta fă-l milostiv robilor tăi.

Şi acum, a Născătoarei...

Munte înţelegător tu te-ai arătat, din care s'a tăiat negrăit piatra cea cinstită, care a zdrumicat chipul întunecatei înşelăciuni, şi cu luminarea Darului a luminat, pre ceice cu credinţă pururea strigă: Slavă puterii tale Doamne.

Catavasie:

Acoperit-au cerurile bunătatea...

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând, strigăm ţie Doamne: Mântueşte-ne pre noi, că tu eşti Dum-„nezeul nostru, afară de tine „pre altul nu ştim.

Potoleşte viforul patimilor mele cel nestătător, ceeace ai născut pre Dumnezeu chivernisitorul şi Domnul.

Slujesc naşterii tale Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor şi adunările oamenilor.

Marie Născătoare de Dumnezeu cea nenuntită, nădejdile vrăjmaşilor deşartă-le şi pre ceice te laudă pre tine îi veseleşte.

Alt Canon, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii...

Dumnezeească vestirea cuvintelor tale, şi al învăţăturilor dumnezeescul Dar, ca un fulger grabnic au încunjurat tot pământul. Treimii întru unime şi unimei în Treime să ne închinăm, de Dumnezeu grăitorule, învăţându-ne pre noi.

Dorit-ai cu adevărat de înţelepciunea lui Dumnezeu, şi frumseţea cuvintelor ai iubit şi mai mult o ai cinstit decât toate cele prea frumoase de pre pământ; pentru aceasta cu cununa darurilor, prea fericite, cu bună credinţă te-a împodobit şi de Dumnezeu cuvântător te-a făcut.

A vedeà arătat pre celce este, ca şi Moisì de demult, tu ai dorit de Dumnezeu grăitorule, şi dosul acestuia, în piatră fiind acoperit, a-l vedeà te-ai învrednicit, şi te-ai învăţat adâncul dumnezeeştei fiinţe, cel fără de cuprindere arătat.

A Născătoarei...

Celace ai zidit de demult pre Eva strămoaşa ta, din tine s'a întrupat, osândirea aceleia, şi neascultarea arătat vindecând, şi dezlegându-o ca un îndurat, şi Stăpân al tuturor; de Dumnezeu Născătoare Maică pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Cărbune cu foc de buzele...

Lângă tot focul vederii de Dumnezeu prea fericite Grigorie, apropiindu-te prin curăţia minţii şi a sufletului,

fără saţiu cu mâinile tale ai luat lumina cea întreit strălucită şi întocmai văzută.

Slavă...

Cu strălucirile luminii celei în trei strălucitoare fiind încunjurat, şi din lumină fiind aprins, şi cu dumnezeeşti raze, mintea luminându-ţi cu asemenea strălucitoare raze pre toţi i-ai luminat.

Şi acum, a Născătoarei...

Lumină cea din lumină, pre Cuvântul Tatălui unul născut cel fără început primind Maică Fecioară; uşă luminii arătat te-ai făcut, pre Soarele dreptăţii luminat arătându-l.

Catavasie:

Dacă a văzut Isaia cu închipuire...

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie, celace te îmbraci cu lumina ca cu o haină, „mult milostive Hristoase, „Dumnezeul nostru.

Pre tine Biserică lui Dumnezeu şi cort, polată însufleţită şi uşă cerească, Născătoare de Dumnezeu credincioşii te vestim.

Chipurilor idoleşti fiind risipitor (ca un Dumnezeu) cel născut al tău, Marie dumnezeească Mireasă, este închinat împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Cuvântul lui Dumnezeu pre tine oamenilor (Născătoare de Dumnezeu) te-a arătat scară cerească, că prin tine la noi s'a pogorât.

Alt Canon, Irmos...

Din pântece pre Iona...

Cu curgerile înţelepţilor tale învăţături, prea înţelepte, mintea lui Arie cea prea turbure o ai uscat, întru linişte păzind turma ta neînnecată, ca pre o corabie cuvântătoare, întru care ai pus seminţele bunei cinstiri cu podoaba cuvintelor tale.

Ca să-ţi îmbogăţeşti mintea cu strălucirea cinstitei Treimi Părinte, o ai luminat ca o oglindă neîntinată şi nouă, de curând curăţită, prin înfrânare desăvârşit făcându-o; pentru aceasta şi de Dumnezeu prea văzător te-ai arătat prin dumnezeeştile arătări.

Cu totul amestecându-te cu raza Duhului, te-ai făcut luminător cu totul luminos Părinte, cu strălucirea cuvintelor tale luminând marginile şi cu curăţia teologhiei împodobind frumoasă adunarea credincioşilor, de Dumnezeu grăitorule Grigorie.

Nou Samuil de Dumnezeu dat te-ai arătat, dat fiind lui Dumnezeu şi mai 'nainte de zămislire prea fericite, cu înţelepţia şi cu curăţia fiind

înfrumseţat şi cu prea sfântă îmbrăcămintea preoţiei Părinte împodobit, mijlocitor fiind între Ziditorul şi între zidire.

A Născătoarei...

Hârtie curată, care vrei să primeşti întru tine pre Cuvântul scris, celce a fost mai întâiu nescris împrejur dupre Dumnezeire, mai'nainte ai fost cunoscută de prooroci de demult, Maică Fecioară. Că tu pre cel nehotărît în pântecele tău negrăit l-ai încăput.

Alt Canon, Irmos:

Celce în mare ai suferit...

Nefiind înnecat cu mintea, fundurile dumnezeescului adânc ai cercat, şi dintr'însele tu ai scos mărgăritarul Stăpânului, şi tăcerea ca cuvântul ai pus, prea alesule Grigorie.

Slavă...

Celace prin curată rugăciune ai alinat marea cea sălbătăcită, şi sărătura cuvintelor celor streine o ai lepădat afară, tu Stăpânului ai adus pre poporul cel credincios, ca o picătură cerească Grigorie.

Şi acum, a Născătoarei...

Necuprinsă de cugetele omeneşti este taina naşterii tale celei negrăite, şi înfricoşate, Maica lui Dumnezeu; că tu Fecioară pre făcătorul tuturor născând, ai rămas Fecioară.

Catavasie:

Strigat-a ţie văzând...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioară astăzi...

Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, împletiturile ritorilor deslegându-le slăvite cu haina ortodoxiei cea ţesută de sus, Biserica ai împodobit, care şi purtându-o, împreună cu noi fii tăi strigă: Bucură-te Părinte, mintea cea prea înaltă a cuvântării de Dumnezeu.

ICOS.

De înţelepciunea ta cea de Dumnezeu grăitoare, şi prea înaltă, umple-mi mintea mea cea săracă şi ticăloasă, ca să laud viaţa ta Părinte. Că nu pot să-ţi aduc ţie cuvânt, de nu-mi vei da tu mie cuvânt şi cunoştinţă, putere şi înţelepciune. Ca dintru ale tale, să-ţi aduc ţie, şi din bogăţia bunătăţilor tale, de acolo să am pricinile, şi să încununez cinstitul şi sfântul tău creştet, cu credincioşii strigând: Bucură-te Părinte, mintea cea prea înaltă a cuvântării de Dumnezeu.

Intru această lună în 25 de zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: A cunoaşte cu ortodoxie fiinţa lui Dumnezeu [celui adevărat]

Dela Grigorie este Darul acesta creştinilor dat.

Cuvântătorul de Dumnezeu Grigorie,

A murit în douăzeci şi cinci de zile ale lui Ianuarie.

Marele acesta Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu, a fost pre vremea împărăţii lui Valent şi Teodosie cel mare, a căruia patria cea pământească a fost cea a doua a Capa-

dochilor, iară cea cerească, Ierusalimul cel de sus. Insă părinții lui erau de bun neam și drepți: Grigorie și Nona, care mai 'nainte neștiind, se închinau idolilor, iară dupăce au născut pre marele Grigorie, au fost renăscuți de Duhul sfânt prin apă și prin Duh, și atuncea Tatăl sfântului s'a făcut ales învățător și Arhiereu Nazianzului; iară dupăce a ajuns la măsura vârstei și a răzbătut ca nimeni altul, tot meșteșugul și știința învățăturii, s'a făcut tâlcuitor și dascăl vieții sale, și a cinstit cu cuvinte de laudă de îngropare pre marele Vasilie și pre Grigorie tatăl său, și pre fratele său Chesarie, și pre sora sa Gorgonia. Deci și cine a scris ceva pentru dânsul, n'a luat din altă parte pricinile, fără cât din celece erau scrise de dânsul. Atâta numai este de nevoie a zice, că de ar fi trebuit să se facă la oameni vreo icoană și stâlp, să aibă parte din toate bunătățile, acesta era marele Grigorie; că covârșind și biruind cu strălucirea vieții sale pre ceice dupre practică erau procopsiți, la atâta cunoștință s'a suit, cât toți erau biruiți de înțelepciunea lui ce aveà, și de cuvintele cele dăscălești și dogme. Pentru aceasta a dobândit și numele a se chemà și a se zice cuvântător de Dumnezeu. Cârmuind biserica Constantinopolei, doisprezece ani, până la sinodul al doilea. Erà la statul trupului mijlociu, puțin cam galben și vesel la față. Cu nările late cu sprâncenele drepte, căutătura blândă și veselă, la un ochiu erà mai mâhnit, care erà cam tras de un semn de lovitură ce avea la pleopa din sus. Barba nu erà prea lungă, însă deasă destul. Pleșuv și alb la păr, barba pe margine cam afumată. Și se face prăznuirea lui în sfânta biserică cea mare, și la mărturisirea sfintei Anastasiei, la intrările lui Domnin și în biserica marilor apostoli, unde i-a pus cinstitele moaște, Constantin Porfirogenitul iubitorul de Hristos, și cu prea evseviosul împărat, ce le-a adus din Nazianzul Capadochilor.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Puplie.

Stih: Puplie pe viața cea materialnică lepădând,
Pe cea nematerialnică și gânditoare este luând.

Acesta erà din ceata sfetnicilor, din cetatea Zevgma, ce se află lângă rîul Eufratului. Deci suindu-se într'un munte înalt, carele erà nu mai mult de treizeci de stadii departe de zisa cetate, ș'a făcut o mică peșteră. Și toate câte a primit dela părinți, le-a împărțit săracilor, întru toată bunătatea și sihăstria petrecând. Deci vestea lui pretutindenea mergând, mulți mergeau către el ca să se împărtășească din sihăstreștile lui nevoințe. Cărora și poruncindu-le a'și face mici chilii, adese ori îi cercetà ca nu cumvà să se afle în chiliile lor afară de trebuințe ceva. Căci și însăși pâinea o cumpăneà cu cumpăna, și de găseà la vreunul mai multă, rob pântecelui pre acela îl numeà, și spre sațiu iubitor de trup. Iară de vedeà pre vreunul că osebește făina de tărâțe, ziceà că acela se împărtășește de desfătarea sivariticească pre care îi defaimă istoricii. Și noaptea fără de veste mergând la ușa fiecăruia, dacă-l aflà făcând rugăciune, cu tăcere iarăși se duceà. Iar de simțeà pre vreunul dormind, lovind cu mâna în ușa aceluia, mult îl mustrà pre el cu cuvântul, în cât din deasa cercetare a acestuia, multe oarecare icoane s'au făcut tipărite cu toată bunătatea aceluia. Din care sunt Teotechi, și Atonie, cari și apărarea, și îngrijirea pentru frați, după sfârșitul său o a primit asuprăși. Așà bine nevoindu-se, cu pace ș'a dat sufletul lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Maris.

Stih: Și Maris acum se află fericit,
Ca celce poruncile lui Hristos a plinit.

Acest sfânt părintele nostru Maris încă în lume aflându-se, erà tânăr, frumos, și cu bun glas. Pentru aceasta împodobeà praznicile lui Hristos și ale sfinților, cu dulcile lui cântări. Iubeà pururea pre Dumnezeu, și poruncile lui cu osârdie le săvârșeà. Ci și trupul, și-l păzeà fericitul curat, și sufletul neîntinat, de și se aflà între cursele dulceților, și se adunà cu oameni lumești. Iară când a vrut să se lepede de lume, s'a dus la un sat numit Omir și acolo făcându-și o chilioară și închizându-se într'însa, a petrecut treizeci și șapte

de ani. Carele de şi primea multă umezeală din muntele megieşit, care umezeală mult îl vătămă, n'a voit să o schimbe ci a rămas într'însa până la sfârşitul vieţii sale. Acesta iubeà prostia*şi de obiceiurile cele felurite şi înşelătoare, cu totul se îngreţoşă; iubind sărăcia mai mult decât multa bogăţie. Şi vieţuind ani nouăzeci, întrebuinţă haine făcute din peri de capre. Pâine şi puţină sare, îi plineà trebuinţa hranei. Deci de multă vreme dorind, să vază aducându-se duhovniceasca jertfă, preotul întrebuinţând mâinile diaconilor în loc de jertfelnic înaintea sa, a adus tainica şi mântuitoarea jertfă. Iară el de toată dulceaţa umplându-se, i se păreà că vede însuşi Cerul. Aşa bine vieţuind şi la ceruri zburând, dănţueşte împreună cu toţi sfinţii, în locaşurile celor întâi născuţi.

Intru această zi, sfânta Medula cu soţiile e în foc s'a săvârşit.

Stih: Cinstita Medula roaba lui Dumnezeu Cuvântului fiind,
Cu robi lui Dumnezeu împreună nevoitoare s'a arătat, prin foc murind.

Intru această zi, prea cuviosul Apollos cu pace s'a săvârşit.

Stih: Până la sfârşitul vieţii bine vieţuind,
Apollos toată obrăznicia diavolului este zdrobind.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Castin, episcopul Bizanţiei.

Stih: Pre Castin cel dupre toate bun şi drept,
Hristos l-a arătat din necredincios şi preot.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Dimitrie Schevofilactul.

Stih: Lui Dimitrie nimic era din ceste pământeşti plăcând,
Indată la cele nematerialnice privind.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Avxentie, carele a mărturisit în Constantinopol la anii o mie şapte sute douăzeci, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Mare cunună a crescut lui Avxentie,
La cele cereşti mutându-se prin sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna, 7-a Irmos:

Tinerii ceice merseseră din Iudeea în Vavilon oare când, cu credinţa „Treimii, văpaia cuptorului o „au călcat, cântând: Dumne„zeul părinţilor noştri bine eşti „cuvântat.

Din pântece fecioresc întrupându-te, te-ai arătat spre mântuirea noastră, pentru aceasta ştiind pre maica ta Născătoare de Dumnezeu, cu bună credinţă strigăm: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Toiag ai răsărit Fecioară din rădăcina lui Iessei prea fericită carele aduce din floare roadă de mântuire, celorce cu credinţă, Fiului tău strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

De înţelepciune ai umplut pre toţi, şi de putere dumnezeească, înţelepciunea cea ipostatnică, a celui prea înalt, (prin Născătoarea de Dumnezeu) pre ceice-ţi cântă ţie cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Coconii în buna credinţă...

Cu totul este dor şi dulceaţă, cu adevărat cuvântul tău Grigorie, cu totul este plin de veselie şi de lumină, umplând de sufletească mângâere, pre ceice cântă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cu minte luminată la izvorul luminilor ai ajuns, şi cu strălucirile cele de acolo

* este vorba de simplitate aici fiind luată expresia cuvântului slovenesc npacmue

fiind aprins, ai ars bârfelile lui Evnomie, Treimii strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Deschizând jghiaburile adâncului înţeleptelor tale dogme, şi desfăcând izvoarele înţelepciunii, ai acoperit pre căpeteniile înşelăciunii, strălucit fiind cu lumina cea veşnică, şi întreit luminătoare.

A Născătoarei.

Ca ploaia pe lână pogorându-se în pântecele tău, s'a întrupat râul păcii, şi izvorul bunătăţilor, celace picăturile ploii le numără; Dumnezeul părinţilor cel binecuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Trecut-a ca printr'o cămară...

Inaintea judecătorilor nedrepţilor voevozi stând Grigorie, pornirile ereticilor celorce suflau mai iute decât focul, cu buna credinţă le-ai ars. Treimii strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Pre prea sfânta Treime, izvorul cel neturbure al bine cinstitelor dogme Grigorie, din buze vărsându-l pre pământ, pre cel înţelenit adăpându-l, purtător de flori l-ai arătat; Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum...

Omorâtu-s'a strămoşul, ca celce a gustat (fără cale) din pom, iară tu o Fecioară! Viaţa cea fără sfârşit odrăzlind, l-ai ridicat pre dânsul să locuiască în raiu, Născătoare de Dumnezeu, Curată binecuvântată.

Catavasie:

Pre tine celce ai răcorit...

Peasna a 8-a, Irmos:

Pre Impăratul ceresc, pre carele îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Săgeţile protivnicilor cele aprinse, şi în chipul văpăei făcute asupra noastră, stinge-le, ca să te lăudăm Curată în veci.

Mai pre sus de fire l-ai născut Fecioară, pre Ziditorul şi Mântuitorul Dumnezeu Cuvântul, pre carele îl pre înălţăm întru toţi vecii.

Pre tine făclie luminătoare, cu raze de aur, lumina cea neapropiată, ce s'a sălăşluit întru tine Fecioară, te-a arătat întru toţi vecii

Alt Canon Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Intocmai cu Tatăl a fi Cuvântul şi Duhul, cu bunătatea şi cu împărăţia, cu bună credinţă ai învăţat întocmirea fiinţei şi a firii şi unirea cu-

noscând; pentru aceasta bucurându-te ai strigat: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Mărirei îngereşti te-ai învrednicit, că ai strălucit lumii ca un înger, Treimii, prea înţelepte, curăţindu-ţi cu osârdie sufletul, trupul şi gândul, căruia acum cânţi veselindu-te: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l pre înalţe întru toţi vecii.

Milostiv cu rugăciunile tale pre Stăpânul făcându-l, cere Părinte iertare de greşeli nouă, celorce prăznuim cu credinţă, sfinţită şi întru tot cinstită pomenirea ta, întru care veselindu-ne, cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Tăinuitor al unei stăpânii în trei feţe, şi al Dumnezeirii în Treime, prin obişnuinţa faptelor bune făcându-te teolog al Treimii te-ai arătat, prea fericite şi acum cânţi bucurându-te: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Al Născătoarei...

Cel slăvit cu îngereşti cântări, Cuvântul cel îndestulat, pentru noi a sărăcit, pre tine frumseţea lui Iacov cea binecuvântată Maică alegându-te, pentru aceasta lăudându-te, cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Alt Canon Irmos:

Coconii ceice nu s'au spurcat...

Mai pre sus decât văpaia Vavilionului Părinte înălţându-te şi mai mult decât aceea cu bună credinţă aprinzându-te, ceresc tăinuitor şi propoveduitor al Treimi arătându-te, strigi: Bine să cuvinteze toate făpturile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Focul cuptorului ispitelor celui de fier în multe chipuri Părinte stingându-l şi lesne din ispite ieşind, la Cer ai zburat, strigând: Bine să cuvinteze făpturile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei...

Sfeşnicul cel poleit cu aur cu închipuire a arătat dumnezeească naşterea ta Preacurată cinstită, că tu lumina cea neapropiată lumii o ai răsărit, căruia strigăm: Să laude lucrurile Domnului pre Domnul.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cu focul cel nesuferit...

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pre tine Fecioară „curată cei mântuiţi prin tine;

„cu cetele cele fără de trupuri, „mărindu-te pre tine.

De veselie şi de bucurie plină este pomenirea ta, izvorând tămăduiri, celorce se apropie, şi celorace te vestesc cu bună credinţă Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te lăudăm, ceeace eşti plină de daruri, şi neîncetat strigăm ţie: Bucură-te că tu ai izvorât tuturor bucuria.

Frumos a crescut rodul tău Născătoare de Dumnezeu, solitor, nu celorce se împărtăşesc stricăciunii, ci vieţii, celorce te măresc pre tine cu credinţă.

Alt Canon, Irmos:

Chipul Curatei naşterii tale...

Iţi dă ţie viaţă nestricăcioasă Treimea cea stăpânitoare, pre care Dumnezeu a fi o ai zis, primindu-ţi nevoinţele tale cele pentru dânsa şi învăţăturile şi luptele. Căreia acum Părinte îi stai înnainte, pentru lume rugător prea ales.

Celace cu raza luminii celei întreit strălucitoare, care iese dintr'o Dumnezeire, eşti strălucit, de sfinţenie tăinuitorule Grigorie, pre ceice te laudă pre tine cu credinţă mântueşte-i, şi cu teologhia învăţăturilor tale la lumină povăţueşte-i.

Alergarea cea bună ai săvârşit, pentru stăpânitoarea Treime nevoindu-te şi îndumnezeire ca un grăitor de Dumnezeu ai dobândit şi plinirea dumnezeescului tău dor ai luat dupre vrednicie, celce eşti cinstită podoaba bisericilor

A Născătoarei...

O înfricoşată minunea ta! Că tu Fecioară Născătoare de Dumnezeu, taina cea mai'nainte de neamuri şi mai'nainte de veci ascunsă, întru Dumnezeu celce a zidit toate, născând pre Dumnezeu Cuvântul nespus, o ai arătat.

Alt Canon, Irmos:

Izvorul cel primitor...

Celace adâncul cel de sus al dumnezeeştei necuprinderi cu bună credinţă l-ai deschis, mintea ta ca dintr'o piatră necuprinsă, la Treimea cea dumnezeească stăpânitoare ţi-ai ridicat; prea fericite Părinte, pre tine te slăvim.

Celace ai rumpt haina cea proastă a scripturii legii, şi cea dintr'însa dumnezeeasca şi de taină frumuseţe a dumnezeeştilor scripturi ale Duhului ne-ai tălmăcit nouă; prea fericite Părinte, pre tine te slăvim.

Celce eşti împreună numărat cu cetele cele de sus cuvioase Părinte, pentrucă cu

dânsele în veci te sălăşlueşti, pentru turma ta fă rugăciune, către Dumnezeu; prea fericite Părinte, pre tine te slăvim.

Slavă...

Celace te-ai învăţat cele dumnezeeşti din dumnezeeasca şi mai pre sus de minte însuflare, cuvioase Părinte, şi spre împreunarea cea cu ştiinţă ne ajunsă, a acelora cu taină te-ai săvârşit, dupre datoria ta cea nemăsurată; prea fericite Părinte, pre tine te fericim.

Şi acum, a Născătoarei...

Tu încăperea dumnezeeştei necuprinderi Curată, mai pre sus de fire te-ai făcut, ca ceeace ai împrumutat trup lui Dumnezeu, carele când s'a născut fără sământă, nu ţi-a stricat feciorescul pântece; pre tine te slăvim.

Catavasie:

In lege, în umbră şi în Scriptură...

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim.

Unimii celei în trei Ipostasuri, şi Treimii celei desăvârşit întru o Dumnezeire, prea înţelepte de Dumnezeu Cuvântărorule, ne-ai învăţat să ne închinăm, lumină zicând pre Tatăl, şi pre Fiul lumină, şi iarăş lumină pre Duhul Sfânt. Insă o lumină nedespărţită, neamestecată. Că unul este Dumnezeu, luminat arătând întocmirea fiinţii, o Grigorie fericite.

Slavă, asemenea.

Prea înţelepţeşte slujindu-te cu înaltă grăire a dogmelor tale, arătat ai învăţat cea negrăită adâncime a tainelor lui Hristos, şi ai lăudat nevoinţele şi vieţile sfinţilor, o Grigorie fericite. Şi făcându-te acum Dumnezeu, prin împărtăşire dumnezeească, mântueşte-mă şi pre mine, şi mă primeşte, de Dumnezeu Cuvântătorule, în locaşurile tale.

Şi acum, a Născătoarei...

Cu Maica lui Dumnezeu, şi Fecioara Maria, şi cu marele Vasilie prea înţelepte, stând înaintea Treimii celei neapropiate, pace lumii, şi bine credincioşilor împăraţi biruinţe şi nouă mântuire cere-ne acum celorce te lăudăm pre tine de Dumnezeu Cuvântătorule, Arhiereule Grigorie, ritorule al Bisericii.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Celace de sus eşti chemat...

Tăind tu norul Scripturii, ai intrat cu Duhul la lumina cea prea înaltă, şi de acolo luând vărsarea de lumină, pre toţi i-ai îmbogăţit, cu teolo-

ghia Grigorie prea înţelepte, luminătorule al Bisericii. Şi cu fulgerile cuvintelor tale, norii cei întunecaţi ai eresurilor ai gonit. Pentru aceasta te sălăşlueşti, unde este glasul celorce prăznuesc, cu îngerii împreună vorbitor fiind, rugându-te neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Celace de Dumnezeu cuvântător al doilea, şi tăinuitor ai fost dumnezeeştei străluciri, şi al Treimii luminat scriitor, carele de firea cea negrăită şi dumnezeiască mai pre sus de fire ai învăţat Grigorie şi acum prea luminat te îndulceşti de Dumnezeu; pre ceice te cinstesc pre tine pomeneşte-i, şi apărător fii Bisericii, pre care o ai adunat. Că vestirea ta în toate marginile lumii a ieşit, învăţând a mări Treimea cea de o fiinţă.

Arând cu limba de Dumnezeu Cuvântătorule în brazdele inimii, dumnezeiască sământă ai pus, cu cuvântarea de Dumnezeu cea prea înaltă îmbogăţind toată plinirea Bisericii. Drept aceea neghinile eresurilor cu focul Duhului le-ai ars, cu dragostea dumnezeeştei filosofii fiind hrănit, Părinte al părinţilor şi păstorule al păstorilor şi slava credincioşilor, al preoţilor luminătorule, lauda lumii, prea fericite Grigorie.

De paharul înţelepciunii apropiindu-ţi cinstită gura ta părinte Grigorie, ai băut dumnezeiasca apă a teologhiei şi credincioşilor din destul o ai împărţit şi ai astupat curgerea eresurilor cea pierzătoare de suflete şi pline de hulă; că pre tine ca pre un cârmaciu, te-a aflat Duhul sfânt, împingând şi gonind ca pre nişte suflări de vânturi, pornirile necredincioşilor, întru unimea fiinţii, Treimea vestindu-o.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Anatolie...

Alăutei Duhului, biruitorului eresurilor şi îndulcirii ortodoxilor, celui socotit al doilea cu celce s'a rezemat pe piept, singur văzătorul învăţăturilor Cuvântului, înţeleptului Arhipăstor, noi fiii Bisericii cu cântări de laudă să-i zicem: Tu eşti păstor bun, carele te-ai dat pre tine însuţi Grigorie, ca şi învăţătorul Hristos pentru noi şi împreună cu Pavel dănţueşti, şi te rogi pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Rugăciunile păcătoşilor primindu-le, şi suspinul celor necăjiţi netrecându-l cu vederea, roagă-te celuice s'a născut din prea curat pântecele tău, să ne mântuiască pre noi, prea curată Fecioară.

SLAVOSLOVIA mare.
Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Ierarhului cel dintâi Peasna 3-a, pe 4, şi din Canonul cel al doilea Peasna 6-a, pe 4. Prochimen, glasul 1-iu. Gura mea va grăi înţelepciune. Stih: Auziţi acestea toate neamurile... Apostolul către Corinteni, *Fraţilor, fieştecăruia se dă arătarea Duhului...* Aliluia, glasul al 6-lea. Luaţi aminte poporul meu. Evanghelia dela Ioan, *Zis-a Domnul eu sunt uşa...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ IN 26 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Xenofont şi soţia lui, împreună cu doi fii ai lor.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul al 2-lea.**

Podobie: Când de pre lemn...

Strălucind cu vrednicii sufleteşti, cu milostenii, şi cu credinţă, te-ai luminat pre tine însuţi. Că cu bucurie ai împărţit bogăţia ta săracilor, şi dreptatea ta rămâne în veci, răsărindu-ţi ţie Părinte lumină neînserată, unde vezi pre cuvioşii tăi fii, şi pre ceeace i-a născut, locuind în cetatea cea cerească.

Nebăgând seamă mărirea cea stricăcioasă, v'aţi învrednicit slavei celei nestricăcioase şi dumnezeieşti. Căci călcând toată veselia vieţii, foarte aţi dorit de Hristos cel cu adevărat veselitor, purtătorilor de Dumnezeu, carele v'a mântuit pre voi de întreitele valuri, şi de furtuna lumii, şi v'a aşezat la viaţa cea lină şi purtătoare de lumină, prea fericiţilor.

Omorând patimile trupului, v'aţi îmbrăcat cu hainele nepătimirii, ţesându-le pre dânsele cu curăţia vieţii. Şi încă în trup fiind, aţi arătat vieţuire întocmai cu îngerii, ca nişte răbdători, şi toţi v'aţi învrednicit de slava cea îngerească întru înălţime, îndulcindu-vă de lumina cea dumnezeiască.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Numai tu ai purtat în pântece fără strâmtoare pre cel neîncăput, făcându-se om pentru bunătatea sa, prea sfântă Mireasă dumnezeiască. Drept aceea te rog, scapă-mă de patimile care mă necăjesc, ca, călătorindu-mă pe cărarea cea strâmtă şi dreaptă, să apuc pe calea care duce la viaţă, Fecioară.

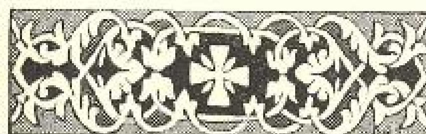
A Crucii, a Născătoarei...

Când ai văzut Fecioară spânzurat pre Cruce pre strugurul cel prea copt, pre carele l-ai purtat nelucrat în pântece, tânguindu-te te văitai, şi strigai: Fiul meu, pică întru noi vin, prin care să se

ridice toată beţia patimilor, făcătorule de bine; cu rugăciunile celeiace te-a născut pre tine Cuvinte, ca un milostiv.

Troparul, glasul al 4-lea:
Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei... Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih şi al sfinţilor pe 4.

CANONUL sfinţilor.

Al căruia acrostih este acesta la Greci
Laud pre Xenofont, pre soţia şi pre fiii săi

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celuice a despărţit marea şi a trecut pre „norodul, pre carele la slobozit din robia Eghiptenilor, „că s'a proslăvit.

Indulcindu-vă acum de lemnul vieţii şi de raiu, de adevărata desfătare cu toată casa voastră prea înţelepţilor, rugaţi-vă către iubitorul de oameni, să ne mântuim noi, ceice vă lăudăm pre voi.

Pre calea poruncilor tale umblând cu fierbinţeală sluga ta, Stăpâne, a ajuns la locaşurile cele de potriva doririi lui, apucând viaţa cea veşnică.

Slavă...

Cort nou ca al lui Avraam, ai arătat tu casa tuturor. Drept aceea dumnezeescule te-ai odihnit în sânurile lui Avraam, dupre vrednicie şi dreptate.

Şi acum, a Născătoarei...

Cuvântul cel fără început carele a strălucit din Tatăl mai 'nainte de toţi vecii, sălăşluindu-se cu totul întru tine Preacurată, m'a închipuit din nou, pre mine tot omul.

Peasna 3-a, Irmos:
Pe piatra credinţei...

Fiind cinstiţi cu vrednicii prea luminate, aţi strălucit cu vieţuiri prea luminoase, că fapta o aţi arătat suire, privirii strigând: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de tine, Doamne.

Ca unul ce erai pus ispravnic preste toate, ai primit purtarea de grijă a tuturor, împărţindu-ţi avuţia la cei lipsiţi, primind şi ospătând cetele sihastrilor, cuvioase Părinte.

Slavă...

Hrănindu-te în legea Stăpânului, ţi-ai învăţat fiii tăi cu legea şi cu îndreptarea şi cu învăţătura Domnului, strigând: Dumnezeule tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este sfânt afară de tine, Doamne.

Şi acum, a Născătoarei...

Veniţi să lăudăm credincioşii pre ceeace după naştere a rămas Fecioară, pre Maria cea mai sfântă decât îngerii, pre cea adevărată Născătoare de Dumnezeu fără ispită de nuntă, strigând: Bucură-te Maică prea curată, bucură-te Stăpână.

Irmosul:

Pre piatra credinţii întă„rindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei; că „s'a veselit duhul meu a cân„tà: Nu este sfânt ca Dum„nezeul nostru şi nu este „drept afară de tine, Doamne.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

In curţile Stăpânului ai priveghiat, săracilor împărţindu-ţi averea ta cu linişte fericite, împreună cu soţia ta şi cu fiii tăi. Pentru aceasta moşteniţi dumnezeiasca desfătare.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Priveghind întru poruncile Stăpânului şi îndreptând asemenea într'un chip pre fiii tăi şi pre soţie, fericite Xenofonte, cu dânşii dimpreună moşteneşti împărăţiile cele de sus, părăsind furtuna tuturor supărărilor. Drept aceea cu bună credinţă vă lăudăm pre voi şi cu dragoste vă cinstim, şi cu credinţă strigăm: Purtătorilor de Dumnezeu prea fericiţilor, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Ca pre o Fecioară şi singură între femei, pre tine care ai născut fără sământă pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile oamenilor te fericim, că întru tine s'a sălăşluit focul Dumnezeirii, şi ca pre un prunc cu lapte ai hrănit, pre Ziditorul şi Domnul. Drept aceea neamul îngerilor şi al oamenilor dupre vrednicie slăvim prea sfântă naşterea ta, şi cu un glas strigăm ţie: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce se închină cu credinţă prea sfintei naşterii tale.

A Crucii a Născătoarei:

Mieluşaua văzând pe Cruce pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul, se văită lăcrămând şi cu amar strigând: Lumea se veseleşte luând mântuire, iar la cele dinlăuntru ale mele mă aprind, văzând răstignirea ta care o rabzi pentru milostivirea milei. Indelung răbdătorule Doamne, adâncul milei, şi izvor nedeşertat, milostiveşte-te, şi dă

ruește iertare greșelilor, celorce cu credință laudă dumnezeeștile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, și te-am proslăvit pre tine unule iubitorule de oameni.

Scăpând de furtuna vieții, v'ați așezat la limanul bunei credințe, tineri prea fericiți.

Fiind învățați cunoștința celor dumnezeești și celor omenești, ați ales mai de cinste a sluji lui Dumnezeu.

Slavă...

Scăpând minunat din adâncimea cea lumească, Cuvioșilor, v'ați apropiat de adâncimea bunătăților.

Și acum, a Născătoarei...

Fiind izbăviți cu sângele care s'a vărsat din coasta Fiului tău, Maică a lui Dumnezeu, toți te fericim.

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină și făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina poruncilor tale povățuește-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu știm.

Sârguindu-te către viața cea nestricăcioasă, te-ai nevoit Arcadie, să ajungi la cetatea cea sfințită și te-ai apropiat de mormântul vieții celei adevărate.

Foarte de bună cuviință și sfințită cu adevărat este pronia către tine și minunată și proslăvită dumnezeeasca ocârmuire a Stăpânului tuturor, prea fericite, Arcadie.

Slavă...

Hristos, celce s'a culcat mai 'nainte în brațele dumnezeescului bătrân Simeon, purtând grijă pentru tine Arcadie, te-a povățuit aducându-te la un bătrân dumnezeesc.

Și acum, a Născătoarei...

Pre Fiul cel fără început și împreună veșnic cu Tatăl l-ai născut întrupat din tine mai pre sus de fire Preacurată drept aceea te propoveduim Născătoare de Dumnezeu curată.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

Dorind de viață, fericită, ai năzuit la adunarea sihaștrilor, având ajutor Ioane suflarea cea viețuitoare.

Lepădându-te de omorârea răutății cea ucigătoare de oameni, și de otrava cea purtătoare de moarte, ai alergat Ioane la mormântul lui Hristos cel purtător de viață.

Slavă...

Viața lui Ioan ai râvnit căci asemenea ca acela ai lo-

cuit în pustii, şi ai vieţuit curat Ioane, curăţindu-te Hristos.

Şi acum, a Născătoarei...

Celce însuş a întins Cerul, alt Cer însufleţit te-a făcut pre tine Născătoare de Dumnezeu Curată, şi din tine a răsărit celor dintru întunerec.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor „fiind înconjurat, chem adân„cul milostivirii tale cel ne„urmat, din stricăciune Dum„nezeule scoate-mă.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Din marea vieţii scăpând, dreptul Xenofont, cu cinstită soţia sa, în ceruri împreună se veselesc cu fiii lor, pre Hristos mărind.

ICOS.

Streină cale cu dumnezeiască cuviinţă Xenofonte călătorind, împreună şi cu soţia ta v'aţi uitat de fire, ca şi cum aţi fi fost fără trupuri cu adevărat pre pământ arătându-vă; pentru aceasta şi uşile cereşti vouă s'a deschis, şi împreună cu îngerii dănţuiţi, ca ceice aţi fost ai viei Domnului dumnezeeşti lucrători, împreună şi cu fiii voştri. Deci, rugaţi pre Hristos, să dăruiască rază de luminare întunecatelor noastre inimi, celorce săvârşim pomenirea voastră cea purtătoare de lumină; pre Hristos dătătorul de cununi slăvind.

Intru această lună în 26 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Xenofont, a soţiei lui Maria, şi a fiilor lor: Arcadie, şi Ioan.

Stih: Cei de pre lângă Xenofont, pământul au părăsit.
Şi la bogată masa Cuvântului ca nişte slugi s'au primit.
Impreună cu fiii şi cu soţia Xenofont,
In a douazeci şi şase zi a răposat.

Acest prea cuvios Xenofont erà din Constantinopol, carele şi pre dinafară erà bogat, şi pre din lăuntru mai mult spre credinţa ce aveà către Dumnezeu. Deci, trimiţându-şi pre amândoi fii la cetatea Beritului din Finicia, pentru deprinderea şi învăţătura, şi spărgându-se corabia cu dânşii, a purces de s'a dus cu soţia sa, ca să-şi caute feciorii. Pre care aflându-i la Ierusalim îmbrăcaţi în chipul monahicesc, se făcură monahi şi el cu soţia sa, şi atâta au sporit în bunătăţile sufletului, şi ei şi fiii lor, cât s'au învrednicit a face şi minuni. Şi fiind plăcuţi lui Dumnezeu până în sfârşit, s'au mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea cutremurului celui mare.

Stih: Cuvinte clătit-ai pământul, dar iarăş ai încetat,
Că de cât mânia, îndurarea iţi este mai multă cu adevărat.

Acesta s'a făcut la sfârşitul împărăţiei lui Teodosie celui mic, Fiul lui Arcadie şi al Evdoxiei, în ziua Duminecii, la două ceasuri din zi, şi a căzut zidurile cetăţii de cutremur, şi multă parte de case s'au surpat, mai ales de la intrările Troadisiilor, până la poarta lui Tetrapil cea de aramă, şi a ţinut cutremurul trei luni. Intru care împăratul făcând litanii cu tot soborul, cu lacrimi ziceà: Scapă-mă Doamne de dreapta ta urgie, şi şterge păcatele noastre prin pocăinţă; căci ai clătit pământul, şi l-ai cutremurat pentru păcatele noastre. Pentru ca să te prea slăvim pre singur bunul, şi de oameni iubitorul Dumnezeul nostru

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Simeon cel numit vechiul.

Stih: Simeoane vechiule ţărâna lepădând...
Prin ţărână capul vechiului vrăjmaş eşti sfărâmând.

Acesta din copilărie, iubind paşnica viaţă, şi întru o crăpătură mică sălăşluindu-se, nici o hrană omenească primea; căci numai buruienile ce se mănâncă le uneltea spre hrană. Deci, având dumnezească dorinţă, s'a dus la muntele Sinaiului, şi intrând înlăuntru peşterii, întru care oarecând s'a ascuns Moisi căzând cu faţa în jos, şapte zile fără de hrană întru rugăciune şi în lacrimi zăbovindu-se, nu s'a sculat mai 'nainte, pânăce a auzit dumnezeesc glas poruncindu-i să se scoale, şi să mănânce trei mere ce-i erau lui puse înainte. Deci, sculându-se (căci eră pre faţă zăcând) şi aflând cele trei mere, cu osârdie le-a mâncat. Apoi pogorându-se din munte, şi zidind două mânăstiri, a luat sfârşitul ostenicioasei vieţi, prea slăvite minuni mai 'nainte săvârşind, spre lauda lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Anania preotul şi Petru temnicerul, şi alţi şapte slujitori ce au fost cu dânşii.

Stih: Petru împreună cu cei şapte în mare au intrat,
Cu care şi Anania cu dulceaţă s'a împreunat.

Aceştia erau pe vremea împăratului Dioclitian şi a lui Maxim ighemonul în Finicia. Câtre carele fiind adus sfântul Anania, şi pre Hristos mărturisind şi pre idoli batjocorind, a fost bătut cu toiege şi ars pre spate cu frigări înfocate, şi uns pre părţile cele arse cu oţet şi cu saramură. Carele prin rugăciune a cutremurat capiştea, şi pre idoli i-a surpat la pământ, apoi fiind pus la închisoare, s'a împărtăşit de hrană dumnezeească, unde a adus la credinţa lui Hristos, pre pazitorul închisorii; cu carele împreună, din porunca guvernatorului Maxim, a suferit sfârşitul prin înnecare în mare, împreună cu alţi şapte ostaşi, ce i-a tras la credinţa lui Hristos, scăpând minunat din prea cumplitele munci.

Intru această zi, prea cuviosul Amonă, cu pace s'a săvârşit.
Stih: Amonă tot firul vieţii plinind,
Viaţa care niciodată nu se plineşte, este moştenind.

Intru această zi, prea cuviosul Gavriil, cu pace s'a săvârşit.
Stih: Impreună cu Gavriil cel al îngerilor mai întâiu stătător,
Hristos pune şi pre noul Gavriil împreună şezător.

Intru această zi, doi mucenici cei din Frigia, bătuţi s'au săvârşit.
Stih: Doi nevoitori, de toiege rănindu-se
Grabnică împreună vindecare au aflat încununându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpae a ridicat; iară „Hristos atins cinstitorilor de „Dumnezeu tineri, roua Du„hului; celace bine este cu„vântat şi prea slăvit.

Purtătorul de Dumnezeu văzând prin curăţia gândului a vestit adunarea voastră mai înainte; că Dumnezeu cel drept răsplătindu-vă vouă dumnezeeşte pentru buna credinţă, v'a adunat la un loc, ca un milostiv.

Slavă...

Văzând iubitorul de oameni râvna voastră cea ortodoxă, şi primindu-vă credinţa, şi plecându-se la dorirea voastră pre voi pre toţi v'a adunat la o cunoştinţă, ca un făcător de bine, şi pururea prea slăvit.

Şi acum, a Născătoarei...

Nădejde neruşinată, şi nădejde întărită, zid nemişcat, acoperemânt şi ajutor fii-mi

mie celuice nădăjduesc la tine Preacurată; că la tine îmi este toată nădejdea mântuirii mele.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Cuptorul focului ce vă ardeà tare, bărbăteşte l-aţi răbdat, pentru despărţirea unuia de altul, că rupându-vă la cele dinlăuntru de boldul unirii, aţi răbdat chinuri muceniceşti.

De sus v'a umbrit pre voi nor de rouă a iubirii de oameni, în munţii Sionului, unde a înfierbântat roua Duhului pre ucenicii, cari strigau: Binecuvântaţi toate făpturile pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Rugaţi-vă părinţi prea fericiţi, să ni se facă Făcătorul de bine milostiv şi blând nouă, celorce acum fericim sfinţită pomenirea voastră, care sunteţi uniţi din fire, şi adunaţi cu Darul.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre unul născut Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul celce a strălucit negrăit mai 'nainte de veci din Tatăl cel fără început, pre celce s'a făcut întâi născut decât toată zidirea, l-ai născut Maica lui Dumnezeu; pentruaceea toate neamurile te mărim.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările „ş'a despărţit cu dumnezeea„sca poruncă, pre Haldei ar„zând, iară pre credincioşi ră„corind; pre ceice cântau: Bi„necuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Ridicând pe umere Crucea lui Hristos, aţi săvârşit calea sihăstriei, cu adevărat toată bunătatea săvârşind, pânăce aţi luat însăşi viaţa cea cu adevărat nemuritoare, încununându-vă cu toată casa voastră.

Stăpânind cugetul trupului, aţi adunat bogăţia Duhului, luând Dar de tămăduiri din izvorul darurilor, de care acum apropiindu-vă, în veci vă odihniţi.

Slavă...

Biruind Cuvioşilor meşteşugirile balaurului, la sfârşitul nevoinţelor v'aţi cinstit, luând (dupre vrednicie) cununile dreptăţii dela Hristos. Pre carele acum rugaţi-l, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Mireasă dumnezeească, pre cel mai 'nainte fără de maică după întâia naşterere,

l-ai născut fără de tată întrupat pentru noi, cunoscându-se în două firi, dumnezeească, şi omenească, carele se încredinţează prin lucrări.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele „cu negrăită înţelepciune a „venit să înnoiască pre A- „dam cel căzut rău prin mân- „care întru stricăciune, din „sfânta Fecioară negrăit întru- „pându-se pentru noi credin- „cioşii, cu un gând întru laude „îl mărim.

SVETILNA

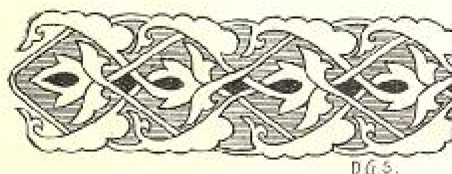
Podobie: Celce a împodobit Cerul...

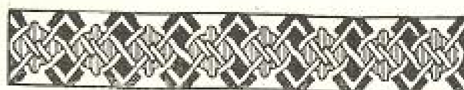
Împărţitu-ţi-ai bogăţia săracilor, dupre plăcerea lui Dumnezeu, şi înstreinându-te te-ai unit cu Domnul o Xenofonte! Pre carele roagă-l prea fericite, ca să ne scape pre noi din patimi.

A Născătoarei...

Oştile îngerilor şi cetele sfinţilor, cu adevărat le-au întrecut măririle tale, Preacurată. Pentru aceea roagă pre Hristos pentru poporul cel greşit.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Ioan gură de aur, Arhiepiscopul Constantinopolului.

LA VECERNIE

După obişnuitul Psalm, cântăm:

Fericit bărbatul... **Slava dintâiu.**

La Doamne strigat-am... **Stihirile pe 8. Glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Trâmbiţa cea cu aur ferecată, organul cel de Dumnezeu însuflat, noianul dogmelor cel nedeşertat, întărirea Bisericii, mintea cea cerească, adâncul înţelepciunii, paharul cel cu totul de aur, carele varsă din sine râuri de învăţături curgătoare de miere, şi adapă făptura; cu dulce cântare să-l lăudăm.

De două ori.

Steaua cea neapusă, care cu razele învăţăturilor luminează toată partea cea de supt soare, pre învăţătorul pocăinţii, buretele cel cu totul de aur, carele şterge umezeala relei desnădăjduiri, şi rourează

inimile cele topite de păcate. Pre Ioan cel cu cuvinte de aur, dupre vrednicie să-l cinstim.

Ingerul cel pământesc, şi omul cel ceresc, rânduneaua cea bine grăitoare şi mult glăsuitoare, vistieria bunătăţilor, piatra cea nezdrobită, pilda credincioşilor, cel cu mucenicii asemenea, întocmai stătător cu sfinţii îngeri, cel asemenea la obiceiu cu apostolii; întru cântări să se mărească Gură de aur.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea:

Podobie: Celce de sus eşti chemat...

Sfinţită dănţuire să facem, că cununa Bisericii lui Hristos cea în chipul aurului spre mărire împărătească astăzi din Comane cetatea împărătească vine, luminează strălucind de sus întru întoarcerea sa, la împărăţia cea fără materie pre credincioşi aduce şi la Impăratul tuturor îi apropie. Pentru aceasta strigăm, cu numele de aur numite Părinte: Dumnezeescule Hrisostoame, cel cu totul de aur, roagă-te, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

De două ori.

Ca un Cer luminos al Bisericii, la apus, o Hrisostoame! Isgonire ai luat prea cumplit, şi luminezi astăzi făpturii fără apunere bucurându-te, încălzeşti împodobit fiind cu stelele minunilor, înţelepte. Porţi pre Hristos cel mai strălucit de cât soarele, carele luminează acum întoarcerea ta; pentru aceasta strigăm: Prea luminate de lumină purtătorule, Hrisostoame prea înţelepte, roagă-te să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Acum Cerul cu îngerii dănţueşte, împreună cu făptura se veselesc adunările omeneşti, că celace a arătat pre pământ pre toţi gânditorii de cele cereşti prin dumnezeiască scara cinstitelor sale cuvinte, acesta prin suirea dumnezeeştilor trepte, ca un nou Iacov arată pre dumnezeeştii îngeri, cari se bucură de întoarcerea lui. Pentru aceasta strigăm, prea fericite vorbitorule împreună cu îngerii cei fără materie: Hrisostoame, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Cosma.

Nu erà cu cuviinţă ţie Hrisostoame, lăsând Constantinopolul, să locueşti în Comane. Pentru aceasta de Dumnezeu îndemnată fiind toată adunarea împărătească, iarăş te-a întors în Constantinopol, şi s'a veselit Biserica văzându-te pre tine, mărturisindu-te, şi zicând: Măreşte mărirea mea pre Domnul, carele

mi-a întors mie pre mirele meu, şi întărirea credinţii, primirea vredniciilor mele şi odihna tâmplelor mele, şi înnălţarea înţeleptei smereniei, şi adâncul milosteniei şi bogăţia sărăciei mele şi îndelungarea pocăinţei. Pentru aceasta te rugăm pre tine cuvioase Părinte, cere pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei...

Proorocul David, carele pentru tine este a lui Dumnezeu Părinte, cu cântarea mai 'nainte pentru tine a glăsuit, către celce a făcut ţie măriri. Stătut-a împărăteasa deadreapta ta. Că pre tine Maică solitoare vieţii te-a arătat Dumnezeu, carele fără de tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăş să zidească chipul său cel stricat de patimi, şi oaia cea rătăcită, din munte răpită, aflându-o, pre umere ridicându-o, la Tatăl să o aducă, şi dupre voia sa cu puterile cereşti să o împreuneze, şi să mântuiască Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos celce are mare şi bogată milă.

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei şi citirile.
Dela Pilde citire, cap. 10, vers. 8.

Pomenirea dreptului cu laude, şi binecuvântarea Domnului pre capul lui. Fericit este omul, carele a aflat înţelepciunea, şi muritorul ce ştie priceperea: că mai bună este neguţătoria aceştia, decât a aurului şi a argintului visteria. Şi mai scumpă este decât pietrele cele de mult preţ; şi tot ce este scump nu este vrednic ei. Pentrucă lungimea zilelor şi anii vieţei sunt în dreapta ei şi în stânga ei bogăţie şi mărire. Că din gura ei iese dreptatea. Legea şi mila pre limbă le poartă. Deci, ascultaţi-mă pre mine o fiilor, că lucruri de cinste voiu să zic. Şi fericit este omul, care căile mele va păzi. Că ieşirile mele sunt ieşiri de viaţă şi se găteşte vrere dela Domnul. Pentru aceasta vă rog pre voi şi pun înainte glasul meu fiilor omeneşti. Că eu înţelepciunea am întocmit, sfatul, ştiinţa şi gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul şi întărirea, a mea este priceperea şi a mea este tăria. Eu pre ceice mă iubesc pre mine îi iubesc: şi ceice mă caută vor aflà Dar. Inţelegeţi dar cei fără de răutate chibzuială şi cei neînvăţaţi lipiţi-vă inima. Ascultaţi-mă pre mine iarăş că lucruri de cinste voiu să zic. Şi voiu scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va învăţă grumazul meu şi urîte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimica nu este într'însele strâmbt, nici răzvrătit. Toate sunt drepte celorce înţeleg şi netede celorce aflà cunoştiinţa. Că vă învăţ pre voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră şi şi să vă umpleţi de Duh.

Dela Inţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 4, Vers. 14.

Laudându-se dreptul, se vor vesel noroadele; că pomenirea lui este fără de moarte. Pentrucă dela Dumnezeu se cunoaşte şi dela oameni şi place Domnului sufletul lui. Iubiţi dar o oamenilor înţelepciunea, poftiţi-o pre dânsa şi vă veţi învăţă, că începerea ei este dragostea şi paza legilor. Cinstiţi înţelepciunea, ca să împărăţiţi în veci. Spune-voiu vouă şi nu voiu ascunde de voi tainele lui Dumnezeu. Că acela este povaţă înţelepciunii şi îndreptător înţelepţilor şi ştiutor a tot cugetul şi lucrul şi toate gândurile le învaţă înţelepciunea, că este într'nsa Duh înţelegător şi sfânt şi strălucirea luminii celeice este deapururea şi chipul bunătăţii lui Dumnezeu. Aceea aşază soţi lui Dumnezeu şi prooroci şi mai frumoasă este decât soarele şi decât toată facerea stelelor. Luminii asemănându-se se aflà mai întâi. Aceea

pre ceice slujesc ei, i-a scăpat de dureri, şi i-a îndreptat pe cărări drepte. Datu-le-a lor cunoştinţă sfântă şi i-a păzit pe ei de vânători. Datu-le-a şi luptă tare ca să înţeleagă toţi că mai puternică este decât toată credinţa şi nu va birui răutatea nici odată pre înţelepciune: nici va trece judecata pre cei răi certându-i. Că au zis întru sine gândind cu nedreptate: Să facem silă dreptului, să nu ne fie milă de sfinţenie lui, nici să ne ruşinăm de cărunteţele bătrâneţelor celor de mulţi ani. Că ne va fi tăria noastră lege şi să vânăm pre dreptul, că nu ne este nouă de nici o treabă şi stă împotriva lucrurilor noastre şi ne impută nouă greşelile legii şi ne defăimează nouă păcatele învăţăturii noastre. Şi ne spune nouă, că are cunoştinţa lui Dumnezeu şi Fiul lui Dumnezeu pre sine se numeşte. Şi ne-a fost nouă, spre vădirea cugetelor noastre, şi greu ne este nouă şi vedem că nu este asemenea altora viaţa lui şi s'au schimbat cărările lui. Intru batjocoră ne-am socotit înaintea lui şi se depărtează de căile noastre, ca de nişte necurăţii şi fericeşte cele mai de pre urmă ale drepţilor. Să vedem dar de sunt cuvintele lui adevărate şi să isptim celece vor să i se întâmple lui. Cu ocară şi cu muncă să-l întrebăm pre dânsul, ca să cunoaştem blândeţele lui şi să ispitim nerăutatea lui, spre moarte de ocară să-l judecăm pre dânsul. Că va fi luare de seamă din cuvintele lui. Acestea au gândit şi au rătăcit; că i-a orbit pre dânsii răutatea lor. Şi nu au cunoscut tainele lui Dumnezeu, şi n'au socotit, ca tu eşti Dumnezeu însuţi, carele ai stăpânire preste viaţă şi preste moarte; şi mântueşti în vreme de scârbă şi curăţeşti de toată răutatea, îndurat şi milostiv şi dai sfinţilor tăi Dar, şi cu braţul tău mândrilor stai împotrivă.

Dela Inţelepciunea lui Solomon cetire. Cap. 10, Vers. 32.

Gura dreptului izvorăşte înţelepciune; şi buzele oamenilor înţelepţi, ştiu Darul cel bun. Gura înţelepţilor se învaţă înţelepciune, şi dreptatea îi scapă pre dânşii din moarte. Sfârşindu-se omul drept, nu-i piere nădejdea. Că fiul drept se naşte în viaţă, şi întru bunătăţile sale va culege roada dreptăţii. Lumina drepţilor este deapururea, şi dela Domnul vor află Dar şi mărire. Limba înţelepţilor ştie cele bune, şi în inima lor odihneşte înţelepciunea. Iubeşte Domnul inimile cele cuvioase, şi primiţi sunt lui toţi cei fără prihană în cale. Inţeleciunea Domnului luminează faţa celui priceput. Că soseşte la ceice o doresc mai 'nainte de ce o cunosc pre dânsa şi lesne se vede de ceice o iubesc pre dânsa. Celace mâneca la dânsa nu va osteni şi celce priveghează pentru dânsa degrab fără de grije va fi. Că pre cei vrednici ei, singură umblă împrejur căutându-i, şi în cărări se arată lor cu bună priinţă, pre înţelepciune nici odată nu o birueşte răutatea. Pentru aceasta am fost şi iubitor frumuseţii ei şi o am iubit şi o am căutat pre dânsa din tinereţele mele; şi o am căutat să o aduc mie mireasă. Ca pre Stăpânul tuturor o am iubit, că este învăţătoare întru ascuns de ştiinţa lui Dumnezeu, şi aflătoare de lucrurile lui. Ostenelele ei sunt bunătăţile şi învaţă aceea curăţenie şi minte, dreptate şi bărbăţie, decât care mai de trebuinţă nimica nu este întru viaţa oamenilor. Şi de pofteşte cineva multă ştiinţă, ştie cele trecute şi celece vor să fie le semueşte, ştie tâlmăcirea cuvintelor, şi dezlegările vorbelor celor ascunse, semne şi minuni mai 'nainte ştie şi întâmplările vremilor şi ale anilor şi tuturor este sfetnic bun. Că nemurire este într'însa şi slavă, întru împărtăşirea cuvintelor ei. Pentru aceasta am făcut vorbă către Domnul şi m'am rugat lui şi am zis dintru toată inima mea: Dumnezeule al părinţilor şi Domnul milei, celce ai făcut toate cu cuvântul tău şi cu înţelepciunea ta ai tocmit pre om, ca să stăpânească fápturile cele făcute de tine şi să îndrepteze lumea întru cuviinţă şi dreptate. Dă-mi înţelepciunea care şade pe scaunele tale şi nu mă despărţi pre mine dela slugile tale, că eu sunt robul tău şi fiul slujnicii tale. Trimete-o pre dânsa din ceruri, dela locaşul tău cel sfânt şi de la scaunul măririi tale, ca fiind cu mine să mă înveţe ce place înaintea ta şi să mă îndrepteze spre cunoştinţă şi să mă păzească întru slava sa. Că gândurile celor muritori toate sunt cu temere şi cu greşeală cugetele lor.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-se Biserica lui Hristos, la tine făclia cea sfinţită privind, la sfeşnicul cel purtător de lumină, pre carele surpându-te vrăjmaşii, sub acoperământul tăcerii te-a ascuns şi te cinsteşte cuvioase Părinte pre tine, celace în muntele bunătăţilor ca o dumnezeească strălucire, luminezi cu minunile marginile lumii mai mult decât soarele. Astăzi judecata lui Dumnezeu ceeace nu ia mită, arată din înălţime dreptatea ta ca o ameazăzi prea luminată şi dă celor din lume pace şi mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Izvorăşte ca un vas cu mir frumos, dumnezeeşti izvoare de minuni, Gură de aur, sicriul tău în lume, şi cu curgerea tămăduirilor umpli de mireazmă sufletele celorce te cinstesc pre tine. Că cu mirezmele darurilor lui Hristos cele fără materie îmbogăţindu-se, bună mireazmă pururea vie dărueşte, celorce aleargă cu credinţă. Pentru aceasta îndulcindu-ne credincioşii cu Duhul, din mirezmele cinstitelor tale moaşte, ne desfătăm cu desfătare de sus, şi cerem sufletelor noastre să se dea mare milă.

Stih: Gura dreptului va deprinde înţelepciune şi limba lui va grăi judecată.

Măsurătorul de grâu al lumii, carele cu cerească desfătare a Duhului, hrăneşte inimile tuturor credincioşilor, nu din Eghipet vine, ci nou Iosif arătându-se prin cinstitele moaşte, din Comane se mută, viforul răutăţilor şi noianul necazurilor astăzi tăindu-l cu rugăciunile. Deci pre acesta fericindu-l, luminat să-l lăudăm, ca de greşeli şi de boale şi de primejdii să ne mântuim, pre Hristos rugând, să deà sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase de trei ori fericite prea sfinţite Părinte, păstorule cel bun, şi al lui Hristos mai marelui păstorilor ucenice, celace ţi-ai pus sufletul tău pentru oi, tu şi acum prea lăudate Ioane gură de aur, cere cu rugăciunile tale să se dăruiască nouă mare milă.

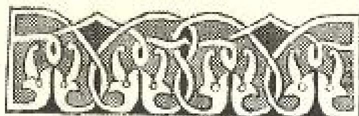
Şi acum, a Născătoarei...

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu Ierarhul Ioan, şi cu toţi sfinţii, să se miluiască sufletele noastre.

Troparul, glasul al 8-lea...

Din gura ta ca nişte lumină de foc strălucind Darul, lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învăţându-ne, părinte Ioane gură de aur, roagă pre Cuvântul Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...
Celace pentru noi te-ai nascut...
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul de 2 ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

După intâia Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie : Celace te-ai înălţat...

Ca un organ dumnezeesc strălucit ca aurul şi frumos, de Dumnezeu grăitorule, a cântà Bisericii, de Hristos Gură de aur te-ai dăruit, rândunea bine glăsuitoare, carele ca aurul străluceşti fericite, minte cu aur împodobită, läuta pocăinţii; pre ceice te cinstesc pre tine, scapă-i de ispite cu rugăciunile tale, Păstorule vrednicule de minune.

Slavă, glasul 1-iu...

Podobie : Mormântul tău.

Cu strălucirile învăţăturilor ca un soare mare pământul ai luminat, şi întunerecul necunoştinţii departe l-ai gonit Ioane gură de aur. Pentru aceasta te rog, de întunerecul cel veşnic să mă mântueşti, şi luminii mântuirii cu rugăciunile tale să mă învredniceşti.

Şi acum, a Născătoarei...

Fără sămânţă tu una ai născut pre Hristos, minune mai pre sus de minte! Cum Fecioară Maică eşti? Pentru aceasta Năcătoare de Dumnezeu, ţie închinându-ne, pre tine te slăvim. Că tu ai născut pre împăratul slavei, pre carele roagă-l, să împace lumea, şi să mântuiască sufletele noastre.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cu dumnezeiasca judecată dupre vrednicie făcându-te păstor turmii lui Hristos, vrednicule de minune, ca pe nişte lupi cu praştia cuvintelor tale dela dânsa i-ai gonit, pre ceice făceau fărădelege, fără milă mustrându-i prea înţelepte, de cari şi izgonit fiind din pizmă Hrisostoame, cale depărtată ai călătorit pentru dânsa cu minte tare, întru care ai şi murit. Dar te-ai întors la cetatea împărătească, cu mare strălucire, dând dumnezeeşti daruri. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai pre sus de fire văzând, şi a socotit cu mintea de ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără sămânţă Născătoare de Dumnezeu. De rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aaron ce a odrăslit, și mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara a născut, și după naştere iarăş a rămas Fecioară.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cu îndreptarea Arhieriei celei adevărate ţi-ai luminat viaţa, semănând cu bună credinţă cuvântul Domnului la oameni, Gură de aur. Vărsând prin raza Duhului, (înţelepţeşte) adăpările învăţăturii tale celor de pe pământ, și sădind obiceiurile cele bune. Pentru aceasta primind cu credinţă rodurile cugetului, şi gustând am cunoscut îndulcirea slavei celei Dumnezeeşti **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei...

Mulţumim ţie pururea Născătoare de Dumnezeu, lăudând naşterea ta ceeace ești de Dumnezeu dăruită, neîncetat strigând: Mântueşte-ne Fecioară prea milostivă, ca o bună, și ne scoate dela draci, și dela răspunsul cel înfricoşat în ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm noi robii tăi.

Deci Antifonul dintâiu al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.

Stih:

Auziți acestea toate neamurile ascultați toți ceice locuiți în lume.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan.

Zis-a Domnul către jidovii care veniseră la dânsul: Amin, Amin grăesc vouă... Celace nu intră prin ușă...

După Psalmul 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Astăzi săltează întru Duhul adunările Arhiereilor împreună cu noi, cinstind pomenirea ta Ierarhe gură de aur Cuvioase, luminătorule al Bisericii.

Și acuum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive.

Stih: Miluește-ne Dumnezeule dupre mare mila ta... Și Stihira, glasul al 6-lea.

Trâmbiţă cu glas de aur te-ai arătat, cel cu cuvinte de aur Hrisostoame. Aur făcând inimile credincioşilor, cu învăţăturile tale cele cu ostenele ca aurul, că dupre proorocie a ieşit vestirea dogmelor tale, Cuvioase părinte şi marginile a toată lumea au luminat.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi ale sfântului două pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnazeu. Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Bucură-te locaşul bucuriei deslegarea întristării.

Facerea lui Ioan.

Pesna 1-a glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon celce se purtà în căruţă, l-a cufundat toiagul lui Moisì, celce „a făcut minuni oarecând, „în chipul crucii lovind, şi „despărţind marea şi pre Is- „rail fugătorul mergătorul cel „pedestru l-a mântuit; pre „celce cântà cântare lui Dum- „nezeu.

Bucură-te scăparea blestemului celui de demult, şi izvorul bine cuvântării. Bucură-te Maica vieţii, stricarea iadului omorârea morţii. Bucură-te deslegarea întristării, încăperea bucuriei cea desfătată. Bucură-te Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Căruţa Cuvântului cea cuvântătoare şi însufleţită. Bucură-te cea cu totul fără prihană. Bucură-te căruţa lui David cea mult numită, căruţa cea cu miile îmmulţită. Bucură-te ceeace fără asemănare decât Heruvimii eşti mai înaltă, şi pre Serafimi covârşeşti.

Ceeace eşti mai sfântă decât puterile cele netrupeşti, Bucură-te dumnezeeească Mireasă. Bucură-te ceeace eşti mai înaltă decât toată firea cea zidită. Bucură-te polata lui Dumnezeu. Bucură-te scaun de foc. Bucură-te făclie mult luminoasă. Bucurăte cu mii de nume numită Stăpână.

Ceeace toiag din rădăcina lui Iessei ai crescut. Bucură-te neîntinată. Bucură-te odrăslirea toiagului lui Aaron, celce mai 'nainte te-a închipuit pre tine cu taină şi adânc, că precum acela nuci, aşa tu pre Hristos ai înflorit.

CANONUL Ierarhului.

Facerea lui Iosif:

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare să înălţăm popoare...

Bogăţie sufletului ai deschis vistieria Duhului Părinte gură de aur, din care îmbogăţeşti Biserica cu cuvintele tale; care dupre vrednicie prăznueşte dumnezeească întoarcerea ta.

Cu cuvinte de aur ai împodobit Gură de aur sfinţită haina Bisericii, care mai'nainte Hristos cu sângiuri o a ţesut. Pentru aceasta dupre vrednicie prăznuim dumnezeească întoarcerea ta.

Piatră nemişcată te-ai arătat şi stâlp, şi temeiu Bisericii lui Hristos, celuice este piatra cea din capul unghiului, pre carele ai zidit cuvintele cele de Dumnezeu cinstitoare,

ca niște pietre, înțelepte Ierarhe.

A Născătoarei...

Ceeace numai tu ești, care nu știi de nuntă, cinstită Marie pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Doamnă Preacurată Stăpână, și mai înaltă, și mai aleasă decât toate făpturile, pre tine nădejde toți te-am agonisit.

Alt CANON, al Ierarhului.

Al căruia acrostih, la Greci este acesta:

Lui Gură de aur a treia cântare cânt.

Peasna 1-a, glasul al 3-lea Irmos:

Celace a împreunat apele...

Gură de Dumnezeu grăitoare, organe cel cu glas de aur, cu strălucirea cuvintelor prin rugăciunile tale luminează-mi mintea mea, ca să laud pomenirea întoarcerii tale Ioane, celce ești numit cu numele dumnezeescului Dar.

Că o stea luminoasă, ca un soare ce luminează pre oameni, ca un luminător bunei credințe, sub pământ (cuvioase) apuind dupre legile firești, iarăș ne-ai răsărit nouă fiilor tăi, revărsându-ne din destul razele minunilor.

Slavă...

Cu limba ta cea cu aur grăitoare de învățături, ai umplut toată partea cea de sub soare, și cu cântări de aur razele tămăduirilor tuturor ai strălucit, pierzând întunerecul patimilor cu întoarcerea ta Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei...

Ritorisind cele dumnezeești, pre Cuvântul cu un Ipostas l-ai arătat, că îndoit este după ce a ieșit din cea Curată, trup luând, pre care bine o cuvântăm, și cu credință neîncetat o slăvim, dumnezeescule Gură de aur.

Catavasie:

Pământul cel roditor...

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne celace ai făcut cele deasupra sferei cerești, și ai zidit Biserica, „tu pre mine mă întărește în„tru dragostea ta, că tu ești „marginea doririlor și credin„cioșilor întărire, unule iubi„torule de oameni.

Bucură-te arma cea prea tare a credincioșilor, Stăpână. Bucură-te folositoarea cea puternică. Bucură-te sprijineala. Bucură-te ajutătoarea păcătoșilor. Bucură-te zidul celorce te chiamă pre tine. Bucură-te bucuria lumii.

Bucură-te sprijineala cea prea tare a mântuirii omenești. Bucură-te chemarea lui Adam și a Evei prin care au luat bună moștenirea cea de demult. Bucură-te ceeace iarăș ai deschis raiul.

Bucură-te rugul cel nears.

Bucură-te căruţa luminii. Bucură-te norul soarelui. Bucură-te scaunul Impăratului cel preaslăvit şi pretutindenea vestit. Bucură-te cetate însufleţită a lui Hristos Dumnezeului celui viu.

Ceeace nu ştii de nuntă Maică, bucură-te curată Stăpână. Bucură-te holdă nearată şi nelucrată, ceeace ai lucrat pre lucrătorul tuturor. Bucură-te pământule, care ai răsărit adevărul.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Cu învăţăturile tale cele de aur ai poleit înţelepte cununa Bisericii şi bună credinţa ei o ai împodobit Părinte cu dumnezeeştile tale dogme. Pentru aceasta dupre vrednicie te cinsteşte.

Mirosesc ca crinii ţarinii, Cuvioase, miresmele ostenelelor tale, prin care bine ai plăcut lui Dumnezeu Ierarhe, primejdiilor şi necazurilor celor multe şi pământului împărtăşindu-te.

Ca nişte flori mirosesc rodurile cuvintelor tale, duhovniceşte izvorând dumnezeiească dulceaţa înţelepciunii Hrisostoame şi acum de mireasmă umplându-ne pre noi prin bunătăţile cele lucrătoare.

A Născătoarei:

Nemăsurat ai rămas, măcar de şi cu trup te-ai îmbrăcat din Fecioară pentru mine. Pentru aceasta şi în două firi ţie mă închin şi în două voi şi în două lucrări Hristoase.

Alt Canon, Irmos:

Celace dintru celece...

Intru închisorile izgonirii te-a ascuns împărăteasa cea orbită, pre tine făclia cea prea luminată. Iară Hristos în sfeşnic prea înalt iarăş te-a pus.

Izvorând ape de minuni, şi vărsând râuri de tămăduiri, te-ai întors Hrisostoame la ceice cinstesc cu credinţă, pomenirea întoarcerii tale Ioane.

Slavă...

Nilul ce cu aur curgător vărsându-se prin cuvinte şi prin minuni, s'a întors, să alergăm împreună, şi cu credinţă toţi să luăm din destul, şi de toate să ne săturăm.

Şi acum, a Născătoarei...

Firea pământească nu poate să te laude pre tine, care îngerii te laudă, pre ceeace ai născut cu trup pre Dumnezeu. Insă cu credinţă robii tăi îndrăsnim a te lăudă pre tine, şi a te slăvi.

Sedealna, glasul al 8-lea.

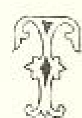
Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Inţelepciunea cea de sus cunoscând, şi Darul cuvintelor celor dela Dumnezeu, tuturor ai strălucit ca aurul în topitoare, şi pre sfânta Treime, unime, o ai propoveduit, înşelăciunea iubirii de argint săgetându-o cu cuvintele tale. Pentru aceasta şi cu râvnă pre împărăteasa mustrând, cu nedreptate dela turma ta te-ai izgonit fericite Ioane gură de aur. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Pre unul din Treime mai pre sus de fire l-ai zămislit Fecioară, şi minunat l-ai născut mai pre sus de cuvânt şi de cuget, şi părtaşă dumnezeeştei firi, ai făcut firea omenească cea izgonită de demult. Pentru aceasta adunându-ne toţi ceice ne-am mântuit cu naşterea ta, ceeace eşti cu totul fără prihană, cuvintelor tale urmând, dupre datorie pre tine te fericim; rugând pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce te slăvesc cu credinţă, pre tine Maica lui.

Peasna 4-a, Irmos:

u eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu „bucuria mea. Celace nu ai „lăsat sânurile părinteşti, şi „a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avvacum strig către „tine: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Răsăritule al razei părinteşti, şi al Soarelui celuice a răsărit mai 'nainte de luceafăr din Tatăl, bucură-te de Dumnezeu Născătoare. Bucură-te nor uşor şi însufleţit Fecioară Maică. Bucură-te binecuvântată. Bucură-te prea slăvită, cu totul fără prihană.

Tu eşti cădelniţa de aur, Stăpână a cărbunelui celui nesuferit şi fără materie, cu care s'au ars înscrisul cel rupt al neascultării lui Adam; pentru care bucură-te strig ţie, prin care tuturor s'a dat bucuria şi desfătarea şi mângâerea.

Tu eşti slava oamenilor şi cinstea şi lauda şi cununa îngerilor şi stema; pentru aceasta pământul şi Cerul o Biserică bine întocmită alcătuind, bucură-te ţie strigă. Bucură-te Stăpâna lumii. Bucură-te ajutătoarea tuturor oamenilor.

Patul cel cinstit, pre carele Solomon mai 'nainte la-

însemnat, cel încunjurat de şasezeci de puternici. Bucură-te Fecioară, sicriul cel cu aur poleit al sfinţenii celei înţelegătoare. Bucură-te cleşte dumnezeesc. Bucură-te rug purtător de foc. Bucură-te uşă, şi scară şi pod.

Alt Canon, Irmos:

Cuvinte din munte umbros...

Nou Avraam te-ai arătat Ierarhe, ca pre alt Isaac viaţa ta jertfindu-ţi, şi duhovnicească jertfă ai adus în focul sufleteştei ştiinţe.

Tu lui Iacov râvnind, de Dumnezeu purtătorule, scară vieţii celei lucrătoare te-ai arătat, înălţările dumnezeeştilor gândiri în inima ta puind.

Cu toiagul cel de taină, adică cu limba ai despărţit tot adâncul Scripturii, de trei ori fericite, ca şi Moisi trecând pre oameni la cunoştinţa credinţii.

A Născătoarei...

Bucură-te vistieria mântuirii tuturor, bucură-te izvor de tămăduiri înţelegător. Bucură-te munte sfânt pre care proorocul mai 'nainte te-a văzut, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Pus-ai spre noi tare dragoste...

Iubitorilor de cuvinte, pre împodobitorul cel mare al cuvintelor, carele iarăş s'a întors, veniţi bucurându-ne cu sfinţite cuvinte să-l cinstim, pre celce cu înţelepciunea cuvintelor a defăimat cuvintele cele iubitoare de deşertăciune şi bârfelele.

Imbogăţitu-ne-ai pre noi cu bogăţia învăţăturilor Hrisostoame şi ai înfrânat mâna cea greu îngreuiată cu bogăţia lăcomiei, vădindu-o prea arătat şi după moarte cu bogăţia dumnezeescului Dar sfinte.

Slavă...

Arcul celor puternici, iuţimea tiranească s'a sfărâmat. Iară tu întru neputinţa trupului îngereşte vieţuind, ai biruit, rugători având pre ceice mai 'nainte erau gonitori, Hrisostoame prea sfinţite.

Şi acum, a Născătoarei...

Cetele îngereşti cu dulci cântări pre tine te laudă Fecioară. Că pre acela, la carele nu pot să privească, din pântecele tău cel curat l-ai născut; carele trup a luat fără de schimbare, Preacurată, dumnezeească Mireasă.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela faţa ta, celace eşti lumină neapusă? Şi m'a „acoperit întunerecul cel stre-„in pre mine ticălosul. Ci mă „întoarce şi la lumina po-„runcilor tale îndreptează „căile mele, rogu-mă.

Prin stăpânia drăcească şi oastea cea tirănească din văzduh, dă-mi ca să trec fără de grijă în vremea ieşirii mele, ca cu buucurie să strig ţie: Bucură-te Stăpână, bucură-te nădejdea tuturor cea neruşinată.

Ca ceeace ai zămislit bucuria, bucură-te cea cu totul fără prihană. Bucură-te Preacurată. Bucură-te dulce mirositoare, floarea curăţiei cea în chipul porfirii. Bucură-te trandafirul feciorie cel roşu, şi mireazma lui Dumnezeu cea bine mirositoare.

Bucură-te năstrapă de taină, din care mirul cel bun miros a curs. Bucură-te dumnezeească fântână, care ai izvorât apa cea vie. Bucură-te viţă nelucrată, care ai rodit strugurul vieţii, Stăpână.

Bucură-te uşă neumblată prin care a trecut Hristos Domnul, ceeace ai deschis cu naşterea ta uşile raiului, bucură-te. Bucură-te, prin care se bucură Cerul şi pământul dănţueşte; care cele de sus cu cele de jos le-ai împreunat.

Alt Canon, Irmos:

Din noaptea necunoştinţii...

Sfinţită haina ta împodobindu-ţi cu ostenelile nevoinţelor tale, ţi-ai arătat ierarhia mai luminată, Hrisotoame.

Vitejească nevoinţă de taine sfinţitorule, bărbăteşte ai arătat, prin cetăţi nelocuite, şi prin izgoniri umblând.

Cu fulgerul cuvintelor, cunoştinţa cea mai pre sus de lume ca un tunet vestindu-o tăinuitorule de cele negrăite ploile învăţăturilor nouă neai plouat.

A Născătoarei:

Fără stricăciune născând de Dumnezezeu Născătoare, rod nesemănat numai tu una te-ai arătat Fecioară, prunc sugător purtând.

Alt Canon, Irmos:

Către tine mânec...

Ca o primăvară te-ai arătat, umplând de mireazmă în taină din florile darurilor mulţimile credincioşilor, şi stricând iarna răutăţilor Părinte cu întoarcerea ta.

Dumnezeescul râu, izvorul darurilor s'a întors, cei însetaţi veniţi de luaţi cu credinţă apa vieţii, dumnezeeşte veselindu-vă.

Slavă...

Apuind te-ai ascuns, vai, mie podoaba mea! Ci te-ai întors doritul meu în vremea ta, Biserica lui Hristos Părinte strigă către tine, celce te-ai întors.

Şi acum, a Născătoarei...

Milostiv fă-mi mie, pre celce a ieşit din pântecele tău,

ceeace eşti cu totul fără prihană, pre Cuvântul cel purtător de trup. Pre carele în Biserică Simeon ţiindu-l, ca pre un făcător l-a slăvit.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul şi lui voiu spune scârbele mele că s'a umplut sufletul meu „de răutăţi, şi viaţa mea s'a apropiat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Bucură-te vas însufleţit Stăpână, roşala cu care din prea curate sângiurile tale ai roşit haina Impăratului tuturor, cea roşie în chipul porfirei, şi goliciunea lui Adam o ai acoperit. Bucură-te prea lăudată.

Intăreşte inimile oamenilor fireşte, pâinea cea simţitoare Fecioară, şi sufletelor creştineşti le dă putere sfânt numele tău cel lăudat. Pentru aceasta şi toată limba cu bucurie strigă către tine: Bucură-te.

Sfeşnic în chipul aurului, bucură-te, bucură-te sicriul cel de Dumnezeu încăpător. Bucură-te cort. Bucură-te munte sfânt. Bucură-te cetate însufleţită a Dumnezeului celui viu. Bucură-te leagănul lui Hristos. Bucură-te dumnezeească Biserică mult luminoasă.

Preacurată cu totul fără prihană! Bucură-te floarea cea aleasă a firii. Bucură-te ceeace eşti de obşte iubitoare de cinste neamului omenesc, şi Dar de Dumnezeu dat. Bucură-te ceeace ai cinstit cu naşterea ta firea omenească cea necinstită.

Alt Canon, Irmos:
Precum ai mântuit...

Ca nişte aur din metale, dintru adâncul inimii tale înţelepte, învăţăturile cele cu totul de aur, vistierie le-ai strâns nouă, şi cuvintele tale bogăţie ne-ai lăsat.

Prea sfântă pomenirea ta prăznuindu-o poporul Hrisostoame, slăveşte pre Domnul, celce te-a ales pre tine şi te-a chemat la veşnicile locaşuri.

Măcar că eşti şi mort în mormânt, dar viezi în lume Hrisostoame, propoveduești pocăinţa, şi scrii iertarea, încredinţându-o celorce se pocăesc cu căldură.

A Nascătoarei...

Celuice a şezut în braţele Fecioarei, şi în sânurile Tatălui, celuice s'a îmbrăcat în trup, şi a rămas neschimbat, ca unui Dumnezeu şi Domn să ne închinăm.

Alt Canon, Irmos:
Adâncul cel mai de jos...

Despărţitu-te-ai de Biseri-

ca lui Hristos, nebuna împărăteasă, care cumplit te defăimà, dar îndatăş ea singură s'a despărţit, şi tu o ai defăimat pre ea şi după moarte, minunată despărţire făcându-i.

Organ te-ai arătat al Duhului Făcătorului a toate, Gură de aur, glăsuind cu bună întocmire, iar muncitoarea a asurzit ca o aspidă de către sunet, şi cu moarte foarte ticăloasă i s'a răsplătit ei.

Slavă...

Cu moarte de a şi murit Gură de aur, dar cum că n'a pătimit el, arătat a învăţat pre împăraţi, că poruncilor lor mai întâi neplecându-se, iară apoi a doua oară pentru rugăciunile lor s'a întors.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre tine unul din Fecioară cunoscându-te, măcar de ai şi luat trup, şi îndoit ai fost departe a gonit tăierea şi amestecare Ioan Gură de aur, Iisuse Dumnezeule şi omule.

CONDAC, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Veselitu-s'a în taină, cinstita Biserică, întru întoarcerea cinstitelor tale moaşte. Şi acestea ascunzându-le, ca nişte aur de mult preţ, celorce te laudă pre tine neîncetat, le dărueşte prin rugăciunile tale Darul tămăduirilor, Ioane Gură de aur.

ICOS.

Făclia faptelor mele stinsă este, Ioane Gură de aur, şi spaimă mă cuprinde spre întâmpinare sfintelor tale moaşte, ci tu însuţi mă povăţueşte şi îndreptează cărările mele, dându-mi mie vreme de pocăinţă prea sfinte, că propoveduitor dumneezesc eşti al acesteia şi alinează viforul patimilor mele celor de multe feluri şi din cursele lui Veliar scoţându-mă pre mine, la sfârşit să mă mântueşti, ca fiind mântuit să laud dupre vrednicie, a ta dumnezeiască întoarcere, precum mai 'nainte îndrăznind am mărit adormirea ta, Ioane Gură de aur.

Intru această lună, în 27 de zile, aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părinţi părintelui nostru Ioan Gură de aur Arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: Ioane mort pe scaun aşezat fiind,
Pace tuturor ai zis, întru Dumnezeu vieţuind.
In a douăzeci şi şaptea zi a lui Ianuarie,
Au adus auritul trup fără suflare.

Fericitul acesta şi dumnezeescul Ioan Gură de aur, căci nu defăimă dreptatea şi să caute dupre faţa oamenilor, ci şi pre Evdoxia împărăteasa o a înfruntat, pentru fărădelegile şi nedreptăţile ce se făceau de dânsa, (şi mai ales pentru tirănescul chip cu care a luat via unei văduve, ce se numea Calitropia), fu izgonit de două ori, şi iarăş chemat la scaun. Iară a treia oară şi cea mai de pre urmă, l-a trimis la Cucusò şi de acolo fu întors la Aravison, de acolo la Pitius, oraşe nu numai pustii şi lipsite, de cele de trebuinţă, ci şi totdeauna prădate de Isaurii, ce se învecineau

cu dânsele. Deci aflându-se acolo la Pitius acest mare Părinte și trupesc înger, fu chemat de Domnul și Stăpânul tuturor, prin mijlocirea sfinților apostoli Petru și Ioan și se mută la veșnicile locașuri. Iară sfintele lui moaște, s'au îngropat în Comane, împreună cu moaștele sfinților mucenici Vasilisc și Luchian, precum noaptea prin vis dela dânșii i s'a descoperit. Și de vreme ce atuncea de curând încetase din viață împăratul Arcadie și femeia sa Evdoxia și se făcuse moștenitor împărăției fiul său Teodosie cel mic; iară Proclu ucenicul și slujitorul sfântului, cu alegerea tuturor se făcù patriarh Constantinopolei; deci în al patrulea an al Patriarhii sale și după treizeci și trei de ani ai adormirii Hrisostomului, plecă pre împăratul Teodosie, de trimise să aducă moaștele sfântului. Iară sfântul nevrând să se dea pre-sine, ci stând nemișcat, a trimis împăratul epistolă cu rugăminte, care cuprindeà aceste cuvinte.

Epistola împăratului Teodosie.

Celui a toată lumea Patriarh și dascăl și duhovnicesc Părinte, lui Ioan Gură de aur închinăciune aduc eu Teodosie împăratul. Noi cinstite Părinte socotind a fi și trupul tău mort ca ale altora am vrut fie cum să-l ridicăm și să-l aducem iarăș către noi. Drept aceea și de dorința noastră pre dreptate ne-am scăpat. Iară tu cinstite Părinte, ca celace ai învățat tuturor pocăința, iartă-ne greșeala și te dăruește pre tine nouă, ca unor fii iubiți părintelui lor, și veselește cu venirea ta pre ceice te doresc.

Deci dacă duserà epistola aceasta la Sfântul și puind-o pe racla lui, îndată s'a dat pre sine și ceice au ridicat racla, fără osteneală o purtau și dacă sosiră de ceea parte de Constantinopol, a trecut împăratul cu toată suita și patriarhul asemenea cu tot clerul, și puse racla ce era cu trupul, Sfântului într'o corabie împărătească. Și făcându-se furtună pe mare, celelalte caice s'au împrăștiat în toate părțile, iară ceeace purtà trupul Sfântului s'a abătut la via văduvei, a văduvii aceea zic, ce o năpăstuise Evdoxia, precum s'a zis mai 'nainte. Iară dácă s'a dat via văduvei, atuncea încetă marea de valuri. Deci întâiu îl duse la biserica apostolului Toma, ce se numeà a lui Amantie După aceea la biserica sfintei Irinei, și acolo îl puseră în Sintronul său, și strigară toți: „Primește-ți scaunul tău sfinte". După acestea puindu-se racla într'o caretă împărătească, îl duseră la biserica cea mare a sfinților apostoli, unde puindu-se în sfințita catedră, o minune! Strigă turmii sale: „Pace tuturor". Și după aceasta îl îngropară în pământ în altar, unde se afla și acum. Iară când să săvârșeà sfânta Liturghie, se făcură mari minuni din care este și aceasta una: Oarecarele om fiind bolnav de neputința, închieturilor și cu totul nemișcat, numai cât s'a atins de racla moaștelor Sfântului, îndată a scăpat cu totul de boală. Așa știe Dumnezeu a mări pre cei ce-l slăvesc pre el prin viețuirea lor. Și se face praznicul lui în cinstita biserică a sfinților apostoli, unde se află și sfântul lui trup, dedesubtul sfântului altar.

Iară pentru izgonirea sa întrebuințăm însăș cuvintele sale, ce a zis către episcopul Chiriac, carele și el erà izgonit, fiind așá:

Vino dar să-ți scot rana mâhnirii și să-ți risipesc negura cugetului. Ce lucru este acela ce-l faci frate de te mâhnești, și te întristezi? Căci iarna este mare? Și furtuna aceasta ce a sosit, bisericii amară și grea? O știu și eu aceasta, și nimenea nu o va tăgădui. Dar de vei vrea îți voi zugrăvi o icoană a lucrurilor acestora ce se fac. De multe ori vedem marea aceasta simțită, că se cutremură și se umflă tocmai din fundul adâncimii. Vedem și pre corăbierii ei care neavând ce face pentru covârșirea furtunii, stau cu mâinile împleticite preste genunche și sunt încremeniți. Nici Cerul văzând, nici pământul, ci zăcând jos în așternuturile corăbiei, plâng și se tânguesc, însă precum acestea se întâmplă la marea care o vedem, așà și acum este asupra bisericii lui Dumnezeu mai mare furtună și mai multe valuri.

Ci roagă-te Domnului nostru Iisus Hristos, carele nu cu meșteșug biruește furtuna, ci numai cu amenințarea potolește viforul. Iară de te-ai și rugat de multe ori, și nu ți s'a ascultat, nu te lenevi, de vreme ce acest fel de obiceiu are iubito-

rul de oameni Dumnezeul nostru, grijind mai 'nainte mântuirea noastră. Că au doară nu putea să mântuiască pre cei trei tineri, ca să nu se arunce în cuptor? Aşà a putut, însă mai întâiu nu i-a mântuit, ci când s'a robit şi s'a dus în ţara barbarilor şi s'a scăpat de părintească moştenire şi după ce s'a aruncat în cuptor şi erau desnădăjduiţi de către toţi şi nu le mai rămăsese nimica alt. Atuncea, adică atuncea adevăratul Dumnezeu fără veste făcù minuneà şi risipì focul împrejurul cuptorului Haldeilor şi aşà cuptorul s'a făcut biserică. Şi chiemà pre toată zidirea şi pre îngeri şi puterile şi adunându-se toate împreună ziceau: „Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul". Vezi frate, cum răbdarea drepţilor a primenit focul acela în rouă? Şi plecà pre tiranul Navuhodonosor, a trimite cărţi în toată lumea, şi să zică: „Mare este Dumnezeul lui Sidrah, Misah şi Avdenagò". Şi vezi câtă groază au pus, de va grăì (zice) cinevà cuvânt rău asupra lor, să-i fie casa de jaf şi averile să i se ia.

Nu te mâhnì dară frate Chiriace, că eu când mă izgoneam din Constantinopol, nu grijeam de nici una de acestea, ci ziceam întru sine-mi: De-i este voia împărătesei să mă izgonească, izgonească-mă. „Al Domnului este pământul şi plinirea lui", de va vrea să mă herăstruiască, herăstruiască-mă, am pildă pre proorocul Isaia. De va vrea să mă arunce în mare, îmi voiu aduce aminte de proorocul Ionà. De-i este voia să mă bage în groapă, am pre Daniil băgat în groapa leilor. De va vreà să mă ucidă cu pietre, am pre Ştefan întâiul mucenic, ce a pătimit aceasta. De va vreà să-mi ia capul, am pre Botezătorul Ioan. De va vreà să-mi ia averea, de o am, să o ia: „Căci gol am ieşit din pântecile maicii mele, gol mă voiu şi duce".

Pre mine mă învaţă şi apostolul zicând: Dumnezeu nu caută în faţa omului. Şi încă de aşi fi plăcut oamenilor, n'aşi fi slugă lui Hristos. Mă înarmează încă şi David, zicând: „Grăit-am întru mărturiile tale înaintea împăraţilor şi nu m'am ruşinat. Multe meşteşugiri asupra mea ceice mă urau, ci toate din pizmă le-a făcut. Ştiu cu adevărat că te întristezi frate Chiriace, căci ceice ne-au izgonit pre noi, merg cu cinste prin târg, şi cu mulţime de înarmaţi petrecându-i, dar nu-ţi aduci aminte de bogatul şi de Lazăr, cine întru această viaţă petreceà cu scârbă, şi cine ce a dobândit? Ce a vătămat pre Lazăr sărăcia? Au nu-l duse în sânul lui Avram ca pre un viteaz şi biruitor? Şi ce a folosit bogatului bogăţia celuice erà îmbrăcat în porfiră şi în vison? Cu adevărat nimic; pentru că unde-i sunt postelnicii? Unde-i sunt fustaşii? Unde-i sunt ciocoii ceice se hrăneau dela masa lui, şi masa cea împărătească? Au nu-l duceà legat ca pre un tâlhar la mormânt? Ducându-şi sufletul gol din lumea aceasta şi strigând cu glas sec: „Părinte Avrame miluieşte-mă, şi trimite pre Lazăr, să-şi ude vârful degetului cu apă, să-mi răcorească limba, că amar mă prăjesc în văpaia aceasta". Ticăloase bogatule: Ce chemi tată pre Avraam? Căruia nu i-ai urmat viaţa. Acela pre tot omul a ospătat în casa lui, iară tu n'ai purtat grija unui sărac. Nu se cade ori şi care a plânge, şi a se tângui? Căci celace a avut atâta bogăţie, nu poate a dobândi o picătură de apă. Şi pentruce aceasta? Pentruca în iarna vieţii acesteia n'a semănat milostenie. A venit secerişul altei vieţi şi n'a secerat. Şi aceasta este a Stăpânului orânduială, de a făcut a fi din preajmă munca necuraţilor şi odihna drepţilor, ca să se vadă unii pre alţii şi să se cunoască. De vreme ce atuncea fiecarele din mucenici îşi va cunoaşte pre tiranul său, ce l-a muncit, şi dimpotrivă fiecarele tiran pre mucenicul său carele l-a chinuit. Şi că acestea ce le zic nu sunt cuvinte ale mele, ascultă ce grăeşte înţelepciunea: „Atuncea cu multă îndrăzneală va stà dreptul în preajma celorce l-au necăjit". Căci ca un călător ce umblă pre zăduf arzându-se de sete şi nemereşte o fântână bună, sau ca un flămând ce va şedeà la o masă plină de toate mâncările şi se opreşte de vre un puternic, să nu se atingă de bucatele ce stau pe masă şi îi este cu mâhnire şi cu chin mare celui însetoşat, căci nu-şi poate stinge setea, şi cel flămând căci este oprit, să nu se îndulcească de bucate, într'acelaşi chip şi la ziua judecăţii vor vedeà păcătoşii pre sfinţi bucurându-se,

şi nu vor puteà să se îndulcească de masa cea împărătească.

Că şi pre Adam vrând Dumnezeu să-l muncească, l-a făcut să lucreze pământul în preajma raiului, ca privind locul cel dorit, de unde ieşise, să aibă pururea durere în suflet. Şi dacă frate Chiriace nu ne întâlnim aicea în viaţa aceasta să vorbim unul cu altul, însă acolo în cealaltă nu va fi nimene să ne oprească a fi unii cu alţii. Atuncea vom şi vedeà pre ceice ne-au izgonit, ca şi Lazăr pre bogatul şi mucenicii pre muncitori.

Deci dar nu te mâhnì iubitorule frate, ci-ţi adu aminte de proorocul Isaia ce zice: „De batjocorirea oamenilor nu te teme, „şi de ocara lor să nu te birueşti, căci „cum se mănâncă lâna de molii, aşa se „vor mâncă". Cugetă şi de Domnul Hristos, cum din scutece erà izgonit şi în pământul Eghiptenilor erà lepădat, celace ţine lumea în mâna sa. Şi pentruce? Pentruca să se facă chip şi pildă nouă, ca să nu ne mâhnim întru năpăşti. Şi-ţi mai adu aminte de patima Mântuitorului, şi câte ocări a suferit pentru noi Stăpânul a toate. Căci unii din Iudei îl numeau Samarinean şi băutor de vin. Alţii, îndrăcit şi prooroc mincinos, zicând: „Iată om „mâncător şi băutor de vin". Şi „Că cu „domnul dracilor scoate pre draci".

Şi ce zic altele, cum îl duseră atuncea să-l deà de râpă, o minune mare! Şi-l scuipau în obraz şi-i dau palme? Dar că-l adăpau cu fiere, şi-i băteau capul cu trestie, şi cu hlamidă împărătească îmbrăcându-l, şi cu cunună de spini încununându-l şi-i cădeau înainte batjocorindu-l şi tot felul de batjocoră făcându-i şi când îl duceau câinii aceia, mâncătorii de sânge şi îl trăgeau gol la patimă. Şi cum îl lăsară toţi ucenicii lui? Căci unul s'a lepădat de dânsul, iară altul l-a vândut şi ceilalţi au fugit şi sta singur gol în mijlocul mulţimii aceleia, de vreme ce erà sărbătoarea Paştiăi atunci, în care îi adunase pre toţi. Şi-l răstigniră ca pre un om rău, în mijiocul făcătorilor de rele şi zăcea neîngropat, nici l-a pogorât de pre Cruce până când l-a cerut oarecine, ca să-l îngroape. Şi cum au scornit hulă rea asupra lui, cum că ucenicii săi l-au furat, iară n'a înviat?

Deci iarăşi adu-ţi aminte şi de apostoli, că de pretutindenea erau goniţi şi prin cetăţi se ascundeau, căci şi Pavel se ascundeà la o femee ce vindeà mătăsuri şi Petru la Simon curelarul. Şi că nu aveà îndrăznire la cei bogaţi. Iară apoi le-au fost toate prea lesne. Intr'acelaşi chip şi tu frate nu-ţi face voie rea, de şi acum urmezi cele întristăcioase. Căci pe urmă au a urmă cele veselitoare. Auzit-am şi de bârfitorul acela Arsachie, pre carele l-au pus împărăteasa Patriarh, în scaunul meu, că a necăjit pre fraţii şi fecioarele, căci n'au vrut să se împărtăşească cu dânsul. Şi mulţi dintr'înşii pentru dragostea mea prin temniţă au murit. Lupul acela zic în chip de oaie, ce are numai schimă de episcop, iară dupre adevăr este desfrânat. Că precum femeea ce-i trăeşte bărbatul şi merge după altul, se numeşte desfrânată, aşa şi acesta desfrânat este, nu trupeşte, ci sufleteşte. Că fiind eu viu, mi-a răpit scaunul.

Acestea frate Chiriace scriem din Cucusò, unde a poruncit împărăteasa, de ne-a izgonit. Şi multe scârbe pre cale m'au întâmpinat, ci n'am băgat seamă. Iară când am venit la ţara Cappadochilor şi la Tavrochilichia, cete, cete de sfinţi părinţi ne întâmpinau. Incă şi mulţime de monahii fecioare, care izvoare de lacrămi vărsând şi plângând cu jale mare, căci ne vedeau ducându-ne la izgonire, ziceau între sine: Mai de folos ar fi fost să se ascundă soarele, decât să tacă gura lui Ioan. Aceste cuvinte m'au turburat foarte şi m'au scârbit mai mult, unde vedeam că plângeau toţi pentru mine. Iară de celelalte de toate câte mi s'au întâmplat n'am băgat seamă. Insă foarte ne-au primit cu bine episcopul cetăţii acesteia şi multă dragoste către noi a arătat, că de ar fi fost cu putinţă şi n'am fi păzit hotarul şi Canoanele, ne-ar fi dat şi scaunul său. Rogu-te dar şi te poftesc, goneşte de asupră-ţi plânsul scârbei tale şi aibi pomenire pentru noi, către Dumnezeu.

Intru această zi, sfânta Marciani împărăteasa, ceeace este între sfinţii apostoli. Şi prea cuviosul Clavdiu cu pace s'au săvârşit.

Stih: Pre împărăteasa Marciani din viaţa cea trecătoare,

Hristos Împăratul împăraţilor, o scoate la cea pururea fiitoare.

Văzând frumuseţea sufletului tău mai deosebit,

Iubitorul de suflete pre tine Clavdine te-a primit.

Intru această zi, prea cuviosul Petru Eghipteanul, la adânci bătrâneţe ajungând, cu pace s'a săvârşit,

Stih: Ca nişte grâu copt de bătrâneţe Petre fiind.
Te strânge ca în jitniţă în mormânt.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Dimitrie carele in Constantinopol mărturisind la anii o mie şapte sute optzeci şi patru, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Lumină cerească preste moaştele tale a stătut,
Celace pentru dumnezeiască dragostea lui Hristos te-ai tăiat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Vavilon oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor „cu bucuros picior, ca întru „o grădină verde săltând, au „cântat: Bine eşti cuvântat „Dumnezeul părinţilor noştri.

Ceeace numai tu una eşti, ceeace nu ştii de bărbat şi una eşti nestricată, bucură-te Stăpână Fecioară şi Maică şi Născătoare de fiu şi care nu ştii de nuntă. Bucură-te taină streină şi înfricoşată. Bucură-te desfătarea îngerilor. Bucură-te bucuria oamenilor.

Sioane cetate însufleţită a Impăratului împăraţilor Hristos, de care s'au grăit lucruri prea mărite. Bucură-te dumnezeească mireasă. Bucură-te scară, prin care ne suim la Cer de pe pământ şi din stricăciune la viaţă.

Raiu de Dumnezeu sădit şi grădină bine mirositoare, de Dumnezeu lucrată, te-ai arătat Fecioară, floarea nemuririi înflorind. Pentru aceasta cu un glas, bucură-te, strigăm ţie: Bucură-te dătătoare de bucurie. Bucură-te izvorul vieţii.

Prea cinstită Stăpână, izbăveşte-mă de necinstea patimilor, ca cu bucurie să-ţi strig ţie: Bucură-te. Bucură-te izvorul sfinţeniei. Bucură-te vistieria a toată curăţia. Bucură-te locaşul lui Dumnezeu. Bucură-te încăperea lui Hristos.

Alt Canon, Irmos...

Coconii jidoveşti în cuptor...

Nevoitor, de Dumnezeu grăitor, mai'nainte te-a cunoscut şi de obşte folositor celorce greşesc în lume, Cuvioase, vestindu-le pocăinţa.

Ca nişte aur în topitoarea nevoilor arzându-te Ierarhe, nu te-ai topit, nici te-ai ars. Că lămurindu-te, ţi-ai arătat ostenelele tale prea bine înrădăcinate.

Nu ai slăbit Părinte spre nevoinţe, nu te-ai ruşinat de cei puternici, nu ai ales mai mult nedreptatea decât dreptatea, Cuvioase, şi mărturiseşte ţarina văduvei.

A Născătoarei...

Bucură-te nor uşor. Bucură-te uşă, prin care a tre-

cut unul Dumnezeul nostru de Dumnezeu Născătoare, cu naştere fără stricăciune şi fără sământă, din tine Fiul născându-se, nu s'a schimbat.

Alt Canon, Irmos:

Precum de demult cei trei...

Pre tine înţelepte, celce ai zis a fi neiertat a face pre văduvă străină de ale sale, străin te-a făcut dela cetatea împărătească prea îndrăzneaţa femeie, străină s'a făcut şi ea de dumnezeescul Dar, înstreinându-se de prea înţeleptele tale învăţături.

Intorsute-ai cu dulceaţă, celace ca un soare acoperit cu nor ai fost, prea mare luminătorule, cu strălucirea cea de taină, a purtătoarelor de lumină învăţăturilor tale, celor de aur luminâdu-se toţi, Ioane Gură de aur.

Slavă...

Ridic către tine mâinile mele, Hrisostoame, ca să te primesc în lăuntru curţilor mele pre tine mirele, ca pre o dorire de demult, carele te întorci luminat, Biserica strigă către tine, prăznuind astăzi.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca un cleşte de taină, vii la Biserică purtând pre cărbunele cel înţelegător, pre carele Simeon luându-l pre mâini, s'a luminat Preacurată, şi chinurile patimii lui, le-a proorocit luminat.

Peasna a 8-a, Irmos:

Binecuvântaţi tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, pre făcătorul „Dumnezeu Părintele, lăudaţi „pre Cuvântul celce s'a pogorât şi focul în rouă l-a „prefăcut şi prea înălţaţi pre „Duhul cel prea sfânt, carele „dă viaţă tuturor întru toţi „vecii.

Bucură-te ceeace din rădăcina lui Iessei toiag ai odrăslit. Bucură-te ceeace neudat ai odrăslit floarea cea frumoasă pre Hristos. Bucură-te munte gras. Bucură-te muntele lui Dumnezeu cel umbrit. Bucură-te, întru carele a locui bine a voit Cuvântul cel mai 'naite de toţi vecii.

Cu toiagul cel de fier al sprijinirii tale celei tari, ca pre nişte câini ce latră şi ca pre nişte fiare ce răcnesc, care încunjură smeritul meu suflet goneşte patimile, care cumplit mă încunjură, ca să strig ţie: Fecioară bucură-te.

Infrumuseţatu-te-ai toată, pre Hristos cel mai împodobit cu frumuseţile decât fii omeneşti născând, ceeace eşti între femei mai frumoasă. Pentru aceasta, bucură-te strigăm ţie, bucurându-ne. Bucură-te de Dumnezeu Născătoare Cu-

rată, ceeace eşti plină de Dar. Bucură-te, ceeace eşti mai mărită decât toată făptura.

Bucură-te de Dumnezeu Născătoare prea curată, pre care Daniil mai 'nainte te-a văzut munte netăiat, din carele s'a tăiat piatra cea din capul unghiului. Bucură-te cleşte de cărbune purtător şi de Dumnezeu primitor. Bucură-te, ceeace eşti mai sfinţită decât îngerii cei netrupeşti. Bucură-te, ceeace eşti mai cinstită decât făptura.

Alt Canon, Irmos:

De Dumnezeu grăitorii tineri...

Limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, ca o trâmbiţă cu aur ferecată, din Cer în lume glăsuind, Ierarhe al Domnului, înşelăciunea ai gonit.

Sfinţitorule al tainelor celor negrăite şi tăinuitorule al celor de sus, şi apărătorule al Treimii, rugându-te nu încetà să se mântuiască turma ta.

Ca celace eşti slujitor Treimii Ierarhe, şi împreună locueşti cu ceata îngerească Cuvioase. Rugându-te nu încetà, să mântuiască pre robii tăi.

A Născătoarei...

Mai pre sus de fire în pântecele tău zămislind, pre strugurul cel nelucrat, Fecioară Maică, ai odrăslit. Deci după vrednicie toţi, bucură-te strigăm ţie.

Alt Canon, Irmos:

Cu focul cel nesuferit...

Cu ţâţele bunei credinţe Părinte cuvioase, hrăneşti Biserica, ceeace te-a hrănit pre tine, răsplătindu-i de şapte ori, cu pâinea dumnezeescului Dar, acesteia hrănitorule dulceaţă vărsându-i, ca nişte băuturi de tămăduiri, prea fericite Gură de aur.

In tot pământul a ieşit Părinte vestirea învăţăturilor tale, iară nebuna împărăteasă a te izgonì din loc a poruncit, dar s'a amăgit. Că tu ca un uriaş tare, mergător pretutindenea străluceşti cu razele cuvintelor tale.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să se lumineze astăzi adunarea credincioşilor, cu veselie întâmpinând pre cel mai ales dintre învăţători. Că a venit şi de faţă este, împărţind tuturor Dar îndestulat, cu carele ne săturăm, bucurându-ne, din destul.

Şi acum, a Născătoarei...

Te văd pre tine în braţe de Maică, şi te ştiu neapropiat cu firea Dumnezeirii. Dar cum eşti ţinut Cuvinte pre mâini, celace ai în mâini toată zidirea? Zis-a Simeon, Dumnezeule omule, slăvind puterea ta cea negrăită.

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorîre, căci cel prea înalt „de voie s'a pogorît până şi „la trup, din pântece feciorese „făcându-se om. Pentru aceea „pre prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii „o mărim.

Iată toate neamurile te fericesc pre tine cea purururea fericită, precum mai 'nainte ai zis dela dumnezeescul Duh Născătoare de Dumnezeu. Şi ţie, ca celeiace ai născut bucuria, strigăm, bucură-te. Bucură-te vistieria vieţii. Bucură-te izvorule, care izvorăşti nouă miere sufletească.

Indreptat-ai Stăpână Curată, alunecarea strămoşului Adam şi întristarea strămoaşei Evei întru bucurie o ai întors. Pentru aceasta ţie, ca celeiace eşti pricina bucurii, strigăm: Bucură-te; bucură-te bucuria credincioşilor; bucură-te veselia creştinilor.

Vrednic lucru este, ca să strigăm ţie, bucură-te. Căci întru tine fireşte bucuria cea pururea veşnică s'a sălăşluit, Fecioară Curată de Dumnezeu Născătoare. Bucură-te raiul desfătării; bucură-te izvorul nemuririi cel cu curgeri de aur; bucură-te ceeace izvorăşti băutură adevărată.

Străbate inima mea cu dulce săgeata dorului tău, ceeace eşti cu totul fără prihană, şi mă îndeamnă să strig ţie totdeauna şi să cânt bucurându-mă: Bucură-te liman lin; bucură-te mare prea dulce şi neumblată, care ai înecat pre Faraon cel netrupesc.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu celce s'a arătat...

Altă apă de aur curgătoare te-ai arătat Părinte cu totul de aur, că gura ta cea de aur, şi limba cea dulce s'a umplut de noianul dogmelor şi adapă sufletele cele însetate.

Mare neumblată, fiind Scriptura Părinte, umblată şi trecută o ai făcut lumii vetreală cuvântului întinzându-ţi, şi la cunoştinţa cea lină ridicându-ţi mintea.

Tu Gură de aur, ape din izvorul cel nedeşertat scoţând, izvoarele dogmelor Bisericii ai vărsat, din care toţi cei însetaţi luăm apele cele cu aur curgătoare.

A Născătoarei...

Rug arzând cu foc şi ne ars mai 'nainte a văzut de demult Moisi, Maica lui Dumnezeu Fecioară, carele mai 'nainte a închipuit pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, carele a primit în sine focul cel nestricăcios.

Alt Canon, Irmos:
Minune nouă şi lui Dumnezeu...

Oastea îngerilor, adunarea proorocilor şi dumnezeească ceata apostolilor şi a mucenicilor, împreună cu noi se veselesc luminat, împărtăşindu-se praznicului, prea fericite şi Darul cântărilor tale al lor a fi socotindu-l; căci viaţa tuturor o ai avut, întru tine închipuindu-o.

Iată a strălucit lumina lumii, dumnezeiasca făclie cea prea înaltă, s'a arătat noianul cel făcător de dulceaţă al dumnezeieştilor daruri. Veniţi fraţilor să ne săturăm de lumină, să ne încălzim, să ne adăpăm inimile cu cântări toţi, mărind pre cel cu gura de aur grăitor.

Slavă...

Cântarea aceasta, care ca cei doi bani dela lipsitul şi ticălosul meu suflet, cel văduvit cu ticăloşie de toate bunătăţile, iară cu osârdia dumnezeieştii bogăţii se aduce prea fericite, dupre urmarea dumnezeieştii bunătăţi, primeşte-o, răsplătindu-mi mie cu Darul cel de bogăţie dătător.

Şi acum, a Născătoarei...

Umblând mă cutremur, zis-a Simeon, de celace face cu căutătura a se clăti tot pământul, iar ţiindu-l în mâini pre cel născut al tău Fecioară, mă întăresc. Şi din trupul celce se cutremură izbăvindu-mă dumnezeieştile cuvinte plinindu-se, bucurându-mă, duc şi celor din iad bunele vestiri de bucurie.

SVETEALNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Bucură-te cetatea care împărăţeşte preste toate cetăţile, ca ceeace ai primit astăzi trupul bunului Păstor, şi mai marelui păstorilor. Carele pre tine şi toată lumea a îndreptat şi a mântuit, şi cu cântările gurii lui celei cu miere curgătoare te veseleşte. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Bucură-te palatul lui Dumnezeu. Bucură-te munte netăiat. Bucură-te rug nears. Bucură-te scaun mărit. Bucură-te masă dumnezeiască. Bucură-te năstrapă de aur. Bucură-te sfeşnic prea luminos. Bucură-te nor strălucit Fecioară maică Marie.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celorce...

Sfinte învăţăturile tale cele mai strălucite decât aurul vărsându-le prea înţelepte; îmbogăţeşti, Hrisostoame, minţile cele flămânde, şi goneşti negura patimilor şi cumplită iarna iubirii de argint. Pentru aceasta dupre datorie pre

tine te fericim, şi rămăşiţa moaştelor tale o cinstim, ca pre un izvor de sfinţenie.

Fără dreptate gonit fiind dela turma ta Părinte cuvioase, te-ai împărtăşit necazurilor, şi a amarelor izgoniri, întru care te-ai învrednicit fericitului sfârşit, ca un viteaz nevoitor, biruind pre cel mult viclean. Pentru aceasta de întoarcerea ta, Biserica se bucură, care cu aurul prea înţeleptelor tale învăţături o ai împodobit.

Stâlpul cel de foc, râul cel plin de apele învăţăturilor, mintea cea cerească, gura cuvântării de Dumnezeu, cea cu totul de aur, credincerul păcătoşilor. Dumnezeescul propoveduitor al pocăinţii. Luminătorul cel prea luminat. Cerescul om, fericitul Gură de aur, astăzi să se laude.

Ca o podoabă împărătească priimind cetatea cea împărătească moaştele tale Hrisostoame, cu acestea se cinsteşte, şi lăudându-se întru cuvintele tale, lumea o chiamă la veselie, şi la dumezeească împărtăşirea îndestulatelor tale daruri, cu mare glas strigând: Iisuse prea bunule, tu eşti lauda robilor tăi.

Slavă, glasul al 4-lea lui Ghermanò.

Părinte Gură de aur, ca un râu de Dumnezeu pornit din Edem, cu taină ieşind, spre patru începături, încunjurând prin cuvintele tale marginile pământului pre tot credinciosul l-ai adăpat, cu învăţătura ta cea cu totul de aur. Pentru aceasta cu întoarcerea dumnezeeştilor tale moaşte, pre noi arătat cetăţeni ne-ai scris. Roagă-te Ioane, să mântuiască sufletele noastre, a celorce te lăudăm pre tine.

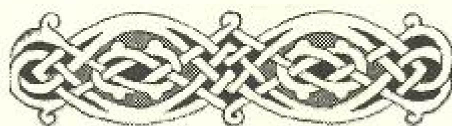
Şi acum, a Născătoarei...

De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te mărim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâiu şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Ierarhului cel dintâiu, Peana 3-a, pe 4, şi din Canonul cel al doilea, Peasna 6-a, pe 4. Prochimen glasul 1-iu. Gura mea va grăi înţelepciune... Stih: Auziţi acestea toate neamurile... Apostol către Evrei: *Fraţilor Arhiereu ca acesta se cuveneà să fie nouă..* Aliluia, glasul al 2-lea. Gura dreptului va deprinde înţelepciune. Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul, eu sunt uşa...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Efrem Sirul.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6 glasul 1-iu.**

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Văzând frumuseţile, raiului, din destul desfătându-te în livezi nestricăcioase, ai înflorit în lume cunoştinţa lui Dumnezeu, de care împărtăşindu-te Cuvioase, prin duhovnicească stare a sufletelor ne înălţăm cu duhul. **De două ori.**

Arătând în scris venirea Judecătorului, cu râurile lacrimilor, înveţi să ne aprindem făcliile sufletelor, strigând tuturor venirea Mirelui. Să ne îmbrăcăm toţi cu haine luminoase, a întâmpină pre Mirele Hristos. **De două ori.**

Ingrădindu-ţi trupul cu înfrânarea, ţi-ai omorît mişcările patimilor Părinte, prin rugăciuni şi privegheri. Drept aceea umbrindu-te pre tine puterea Duhului, te-a arătat pre tine luminător a toată lumea. **De două ori.**

Slavă, glasul al 6-lea.

Cu înţelepciunea depărtându-te de supărările vieţii, Efreme pururea pomenite, ai ajuns în pustiu pentru iubirea de linişte. Şi printr'însa suindu-te către Dumnezeu cu fapta, ai strălucit în lume luminător, şi cuvinte de viaţă ai izvorît oamenilor. Pentru aceasta nu încetă întărindu-ne pre noi cu rugăciunile tale, să se mântuiască sufletele noastre din stricăciunea celui strein, cuvioase Părinte.

Şi acum, a Născătoarei...

Cunoscut-am, că din tine s'a întrupat Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; aceluia roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei...

Văzându-te răstignit, Hristoase, ceeace te-a născut, strigă: Ce taină streină este aceasta ce o văd Fiul meu? Cum mori pre lemn ~~spânzurându-te~~ răstignit cu trupul, Dătătorule de viaţă.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Anatolie.

Udându-ţi aşternutul cu lacrimi, precum zice proorocul şi cugetare vieţii făcându-ţi pocăinţa ne-ai arătat nouă frica judecăţii, prin fapte şi prin cuvinte. Deci adunându-ne toţi, cinstim pomenirea ta prea fericite, însuţi lucrătorule de lucruri prea mărite, Efreme pururea pomenite. Pentru aceasta şi acum ne rugăm ţie: Roagă-te lui

Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Ca pre un viteaz...

Mântueşte-mă de osândă, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu, şi mântueşte cu rugăciunile tale smeritul meu suflet, din cumplitele greşeli şi de moarte şi-mi dărueşte a află în ziua cercetării îndreptarea, care a dobândit cetele sfinţilor, curăţindu-mă mai 'nainte de sfârşit cu pocăinţa şi cu vărsarea lacrămilor.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea...

Mieluşaua care te-a născut pre tine Mielule şi Păstorule, dacă te-a văzut pre Cruce, se tânguià, şi ca o Maică grăià către tine: Fiule prea dorite! Cum te-ai înălţat pre lemnul Crucii, îndelung răbdătorule? Cum ţi s'au pironit mâinile şi picioarele tale Cuvinte de cei fărădelege, şi cum ţi-ai vărsat sângele tău Stăpâne?

Troparul glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Sau acesta asemenea:

Din buzele tale ai izvorît râurile cele purtătoare de lumină ale apelor vieţii, adăpând (fericite) toată Biserica, şi ai izvorît lumii râurile umilinţii, revărsând învăţăturile cele dulci ale pocăinţii, cu cuvintele tale, părinte Efreme, roagă pre Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum a Născătoarei...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih şi ale sfântului pe 6. Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Laud pre Efrem gânditorul Eufrat...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre gonaciul Faraon văzându-l înnecat, a strigat; Lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm.

Cu ploaia cea veselitoare a rugăciunilor tale, adapă-mi sufletul meu, carele s'a uscat de uscăciunea patimilor, şi însuflă întru mine cuvânt, ca să laud pomenirea ta, fericite Efreme.

Strălucind luminat lumină înţelegătoare, te-ai arătat soare Efreme, luminând toată plinirea credincioşilor, cu bunătăţi dătătoare de lumină şi cu frumuseţile dogmelor.

Slavă...

Stingând văpaia patimilor cu râurile lacirmilor, te-ai făcut vas cinstit Efreme al sfântului Duh, izvorând iz-

voare de învăţături, de Dumnezeu fericite.

Şi acum, a Născătoarei...

Primind în pântece fără stricăciune, ai născut pre Cuvântul, celce mântueşte din stricăciune, pre ceice îi slujesc lui pururea, Maică Fecioară curată, uşa vieţii celei adevărate.

Peasna a 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Curăţindu-te pre tine de toată întinăciunea patimilor, te-ai arătat cămară de bunătăţi cu adevărat, şi vas încăpător darurilor sfântului Duh.

Ne dându-ţi nici cum somn ochilor tăi, te-ai arătat casă sfintei Treimi şi comoară înţelepciunii, îmbogăţind lumea cu tocmite dogme şi cu raze luminoase ca aurul, fericite Efreme.

Slavă...

Cinstită Biserica lui Hristos te cunoaşte pre tine alt Eufrat curgător de aur, ce poezeşti cu curgerile dogmelor celor înţelepte şi adăpi toată făptura.

Şi acum, a Născătoarei...

Unul din sfânta Treime întrupându-se, în două firi, cu cuviinţă dumnezeească, din curate sângiurile tale Preacurată, a ieşit ca să mântuiască pre cei din Adam, pentru bunătatea sa.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat cornul credincioşilor tăi Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pe piatra mărturisirii tale.

Sedealna, glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul lui Dumnezeu...

Pre comoara înţelepciunii tainelor lui Hristos, pre paharul cel dumnezeesc al umilinţii, să-l lăudăm credincioşii, întru pomenirea lui. Pentrucă Efrem cu asemănarea numelui, veseleşte pururea inimile credincioşilor, cu cuvinte dumnezeeşti, ca un lucrător şi tăinuitor descoperirilor Domnului. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Pururea Curată Fecioară, apărătoarea cea fierbinte şi nebiruită. Nădejdea cea întărită şi neruşinată, zid, şi acoperământ şi liman celorce aleargă la tine. Roagă-te fiului tău şi Dumnezeu, împreună cu îngerii lui, să dea pace lumii, şi sufletelor noastre mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Cu Crucea Fiului tău de Dumnezeu dăruită, toată înşelăciunea idolilor a încetat şi puterea dracilor s'a călcat la pământ. Pentru aceasta noi

credincioşii dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi mărturisindu-te cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Peasna 6-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dum„nezeească cuviinţă, cântă „strigând: Din cuget curat în„tru Domnul prăznuind.

Puterea cuvintelor tale a alergat în toată lumea, gonind nevederea sufletelor cu lumina smereniei cea făcătoare de înălţime, fericite Efreme.

Fără prihană ţi-ai săvârşit viaţa, spălându-te pre tine cu lacrimi, şi povestind tuturor venirea Judecătorului, cu cuvinte înţelepţeşti, descoperitorule de cele dumnezeeşti, vrednicule de minune.

Văzându-ţi Domnul, înălţimea cea lăudată a smereniei, ţi-a dăruit cuvânt făcător de înălţime, prin carele s'au smerit înălţimile cele cumplite ale eresurilor.

Slavă...

Intărindu-te cu Darul Atotţiitorule Părinte, ai stătut împotriva stăpânirilor celor drăceşti, şi le-ai biruit, rugându-te pentru noi, care cu fierbinţeală te lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca pre un locaş dumnezeesc, ca pre un munte sfânt, ca pre un izvor al nestricăciunii, ca pre una ce numai tu ai fost aleasă Ziditorului nostru Dumnezeu, pre tine Fecioară te fericim.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele „celorce mânecă la tine „cu dragoste, mă rog lumi„nează-le, ca să te vadă Cu„vinte al lui Dumnezeu, pre „tine adevăratul Dumnezeu, „pre celace chemi din negura „greşelilor.

Cu curgerile lacrimilor, ai uscat Părinte de tot noianul dulceţilor, şi cu izvorul învăţăturilor tale ai înnecat pâraele eresurilor, Fericite.

Cugetul tău cu plecarea cea către Dumnezeu, luminându-se părinte Efreme, s'a făcut cu totul dumnezeesc, ca o oglindă dumnezeescului Duh, primind arătările cele fără materie.

Slavă...

Făcutu-te-ai Părinte locaş cu adevărat încăpător Treimii, împodobit cu Darul, şi cu limpezirea bunătăţilor celor curate, şi cu întregimea învăţăturilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Mort m'a făcut pre mine

în Edem, gustarea cea rea a lemnului, prin viclenirea şarpelui, iară tu născând pre dătătorul de viaţă Hristos, m'ai înviat, de Dumnezeu dăruită.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

urtătorul de Dumnezeu nepuind temeiu de nisip, ci credinţă neruptă, a rămas nemişcat de toate viclenirile vrăjmaşului, ocârmuindu-se cu puterea cea nebiruită.

Limba ta cu adevărat s'a făcut ca un condeiu degrab scriitor, învăţând cunoştinţa bunei credinţe, şi scriind pre lespezile inimilor legea Duhului, Părinte.

Slavă...

Ceice plutesc în noianul cel lin al dogmelor tale, Efreme de Dumnezeu cugetătorule, se mântuesc de întreitele valuri, cele stricăcioase de suflet, şi cu credinţă ridicându-se în sus, de furtuna eresurilor se mântuesc.

Şi acum, a Născătoarei...

Celce este mai pre sus, de toată făptura cea înţelegătoare, şi cea văzută, ca un Dumnezeu întrupându-se, a ieşit din pântecele tău, păzindu-te nestricată, precum ai fost înaintea naşterii, Mireasă dumnezeiască.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o „înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune viaţa „mea mult milostive.

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Ceasul întrebării pururea mai 'nainte văzându-l, ai plâns cu amar Efreme, ca un iubitor de tăcere; şi lucrător învăţător ai fost în fapte Cuvioase. Pentru aceasta Părinte prea fericite, pre cei leneşi îi ridici spre pocăinţă.

ICOS.

Voind Părinte a urmà cărărilor Mergătorului înainte, din lume tu însuţi ducându-te, în pustie ai locuit. Insă vrăjmaşul văzându-te pre tine cel drept aşa vieţuind, femee cu totul fără ruşine împrotiva ta a pornit, socotind că prin arma cea de demult, va surpà bărbăţia ta, şi curăţia ta o va întinà, ca să nu ridici cu cuvintele şi cu faptele tale pre cei leneşi la pocăinţă.

Intru această lună în 28 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Efrem Sirul.

Stih: Auzit-a limba psalmiceşte, pre care nu o ştia cu adevărat,
Efrem cel dupre limbă Sirian, prin care sus s'a chemat.
In a douăzeci şi opt zi îngerii au luat,
Sufletul lui Efrem cel lăudat.

Acesta erà dela răsărit, Sirian de neam, învăţat fiind dela strămoşii săi credinţa

cea bună, în vremile marelui Teodosie. Și a iubit din început fericitul viața călugărească, căruia zic că i s'a vărsat Dar dela Dumnezeu, prin care scriind multe Scripturi pline de umilință, și cu acelea a îndreptat pre mulți spre faptele bune. Și s'a făcut chip și pildă cuvioșilor celor de pre urmă spre viețuirea sihăstrească. Și se face pomenirea lui la muceniceasca biserică a sfintei Achilinei la Filoxen, aproape de târg.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Paladie.

Stih: Mai pre sus de săltările trupești fiind Paladie saltează acum însuși, cerurile moștenind.

Fericitul acesta Paladie într'un munte oarecare, mică căsuță făcându-și, s'a închis pre sine într'nsa. Și împodobindu-și viața cu privigherea, și cu necurmată rugăciune, și cu postirea, a luat dela Dumnezeu Darul facerii de minuni. Căci un negutător carele purtă cu sine mult aur, și a fost ucis de către oare carele ucigaș de oameni, a fost aruncat mort lângă ușa chiliei sfântului. Iară după ce s'a făcut ziuă și s'a văzut lucrul, toți dau vinovăția uciderii pe Cuvios. Și dar fiind încunjurat de atâta mulțime a făcut rugăciune și a înviat mortul. Carele mort sculându-se a arătat pre ucigașul, și a zis că Cuviosul este nepărtaș acelei uciderii. Incă nu numai aceasta, ci și altele multe făcând Cuviosul, și spre mai mult fiind minunat din lucrurile bunătăților, în pace s'a mutat către Dumnezeu, lăsând Bisericii scrisori vrednice de pomenire, spre folosul celorce le vor aflà.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui, nostru Iacov sihastrul.

Stih: S'a mutat din trup ca din oarecare curse scăpând,
Iacov neprins de cursele trupești fiind.

Acest cuvios lepădându-se de toate cele lumești, a locuit într'o peșteră cinsprezece ani, aproape de oarecare cetățue ce se chemă Porfirion, toată sihăstria întrebuințând. La acest Cuvios odată de către oarecare desfrânați, aducându-se o femee curvă, care săltà cu nerușinare, îl îndemnă spre păcătuire. Deci sfântul aducându-i aminte de munca focului ce va să fie, o a adus lui Hristos pocăindu-se. Dar fiindcă nimenea nu scapă de cursele vicleanului, s'a întâmplat și acesta să cadă în mare cădere, ca să se facă pildă tuturor celorce păcătuiesc, și povățuitor spre pocăință. Căci oarecarele bărbat din cei mari având fiică, care se bântuià de diavolul, o a adus la Cuviosul spre vindecare. Carele făcând rugăciune, îndată o a izbăvit pre ea de diavolul. Insă tatăl său temându-se ca nu iarăș să o bântuiască diavolul pre tânără, împreună cu fratele său carele erà foarte mic, i-a lăsat la peștera Cuviosului. Iară Cuviosul stăpânindu-se de poftă, vai de cădere! strică pe fecioara. Apoi ce se face? Ce să nu se vădească spurcata faptă, ucide pre tânără, ucide pre fratele său. Iară trupurile lor le aruncă în râul ce curgeà acolo aproape. Deci, după ce cu totul s'a desnădăjduit de a sa mântuire, a alergat ca să se ducă în lume. Dar călătorind el pre cale, l-a întâmpinat un monah oarecarele cucernic, la ale cărui sfătuiri supuindu-se Cuviosul, s'a băgat pre sine într'un mormânt, toată aspră viețuire suferind. Dar făcându-se oarecând secetă în acel loc, poruncește Dumnezeu Episcopului cetății, că de nu va face rugăciuni Iacov celce este în mormânt nu va conteni seceta. Deci atuncea Episcopul împreună cu tot poporul ducându-se la el, și mult rugându-l, l-au înduplecat ca să se roage, și plecându-se a făcut rugăciune fericitul. Deci multă ploaie a curs și pământul s'a îmbătat de ape. De aicea luând Cuviosul bunele nădejdi semn prea mare având curgerea apelor, a adaos aspră viață preste cealaltă aspră viață, și lacrimi preste lacrimi, și așa întru bună petrecere și-a dat duhul lui Dumnezeu, prea multe minuni și după moarte făcând.

Intru această zi, sfintele două muceniţe maica, și fiica, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Impreună cu fiica plecându-și maica capul,
Amândouă prin sabie ș'au dat Duhul.

Intru această zi, sfânta Haris, tăindu-i-se picioarele s'a săvârșit.

Stih: Haris tăindu-i-se picioarele către Dumnezeu a alergat,
Căci sufleteștile picioare nu impreună i s'au tăiat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne

miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri. Iară pre Hal-„dei arzându-i porunca lui „Dumezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigà: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părin-„ţilor noştri.

Puitor de lege iscusit al sihastrilor te-ai arătat prea cinstite, şi îndemnător către împleticirile de tot felul de vrăjmaşi. Pentru aceasta cinstim pe pământ cinstită şi sfinţită pomenirea ta, Părinte Efreme.

Slavă...

Făcutu-te-ai potrivit organ al Duhului pururea pomenite, răsunând cu suflările lui totdeauna, şi cântând cântare mântuitoare a pocăinţii, nouă celorce te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei...

Zămislirea ta Mireasă Dumnezeească este mai pre sus de cuvânt. Că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, pre celce a mântuit de necuvântare pre toţi oamenii, şi carele dă cuvânt a strigà: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:
Din văpaia cuvioşilor...

Arătatu-te-ai ca un alt soare purtător de lumină, trimiţând raze de învăţături până la marginile lumii Fericite, împuţinând cu lumina pocăinţii, întunerecul cel fără de lumină a tot păcatul, cuvioase Părinte.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De râurile dumnezeeştilor dogme fiind încunjurat, ai ieşit gârlă ca din alt Edem, adăpând faţa pământului, şi înecând neghinele necredinţii, dumnezeescule Efreme.

Şi acum, a Născătoarei...

Mărturisindu-te cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă strigăm ţie bucuria îngerului: Că numai tu ai născut pre pământ bucuria, cea plină de Dar, pururea binecuvântată.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaia cuvioşilor rouă „ai izvorât şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars, că toate le „faci Hristoase, cu singură „voirea; pre tine te prea în-„nălţăm întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Rănindu-te de dragostea Atotţiitorului, toată viaţa ta plângându-o ai săvârşit, strigând cu spăimân-

tare Cuvioase: Slăbeşte Mântuitorule valurile Darului tău, păstrându-l pre el din destul întru viaţa cea viitoare.

Dulce este cuvântul tău cel dătător de umilinţă şi plin de luminare celorce aleargă către tine, purtătorule de Dumnezeu Efreme minunate. Şi viaţă fără prihană, împodobită şi luminată cu toate bunătăţile cele de Dumnezeu strălucite.

Slavă...

Locaş te-ai făcut Duhului şi râu plin de ape curgătoare de viaţă temelie nemişcată Bisericii, razim sihastrilor, pârâu pururea curgător al dumnezeeştei umilinţe, vrednicule de minuni Efreme.

Şi acum, a Născătoarei...

Nu poate să înţeleagă cuget omenesc taina cea mai pre sus de gând a naşterii tale Fecioară. Că locuind Dumnezeu în pântecele tău, n'a stricat încuetorile feciorieí, precum singur el ştie, cel necuprins de pricepere.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a „căutà cetele îngereşti; iară „prin tine Preacurată, s'a a„rătat oamenilor Cuvântul în„trupat; pre carele mărindu-l „cu oştile cereşti, pre tine „te fericim.

SVETILNA.

Podobie: Celace ai împodobit Cerul...

Ca un râu eşti izvorând pârae de aur curgătoare şi îndemnând pre popoare către calea pocăinţii, roagă-te lui Hristos, părinte Efreme, să se mântuiască lumea.

A Născătoarei...

Nădejdea celor desnădăjduiţi, scăparea creştinilor, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, bucuria scârbiţilor, scapă de toată întristarea pre nevrednicii robii tăi.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ciprian.

Inflorind ca un finic precum zice David cuvioase Părinte, ai tăiat cu sabia limbile hulitorilor Efreme. Noianurile patimilor le-ai uscat prin înfrânare, făcându-te organ sfântului Duh, ridicând arma Crucii. Roagă pre Hristos neîncetat pentru noi, cari săvârşim pomenirea ta cea pururea prăznuită.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Când de pre lemn...

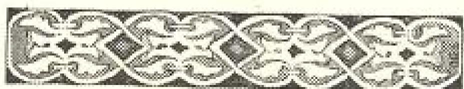
Tuturor scârbiţilor bucurie şi asupriţilor folositoare şi flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâere, celor învăluiţi adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioşi acoperământ şi sprijineală, toiag bătrâneţelor, tu eşti Preacurată Maica Dum-

nezeului celui de sus, ţie ne rugăm, grăbeşte de mântueşte pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei...

Văzând Preacurată pre Făcătorul a toată lumea, că rabdă multe ocări şi se înalţă pre Cruce, suspinând, ziceai: Prea lăudate Doamne! Fiule şi Dumnezeul meu, în ce chip suferi cu trupul necinstite, vrând să cinsteşti zidirea ta Stăpâne? Slavă milostivirii tale celei multe şi pogorârii tale, iubitorule de oameni.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

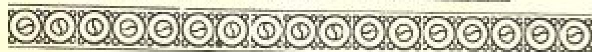
LA LITURGHIE.

Fericirile din Octoih şi din Canonul cuviosului Peasna a 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol, către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pe pământ va fi sământa lui... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Aducerea moaştelor sfântului sfinţitului mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6 glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Făcându-te următor prea ales al cuvântătorilor de Dumnezeu, ai urmat urmelor acelora. Pornindu-te dela răsărit şi arătându-te la apus, luminând cu strălucirile dumnezeeştei propoveduiri, unde ai şi apus din lume şi ai răsărit la Dumnezeu încununat cu lumina Darului prea înţelepte. **De două ori.**

Moaştele tale purtătorule de Dumnezeu prea înţelepte, iarăş cu cinste s'au dat cetăţii tale, sfinţindu-te mai luminat prin pătimire şi prin Dar strălucindu-te, ni s'a făcut nouă întoarcerea lor pricinuitoare de prăznuire, umplând de veselie şi de bucurie însuflată de Dumnezeu, pre ceice cu credinţă te cinstesc pre tine sfinţite mucenice Ignatie. **De două ori.**

Luminând ca soarele, ai luminat marginile lumii cu razele Duhului, apărând fierbinte cu luminile cuvintelor tale şi scriind cu adevărat învăţăturile bunei credinţe. Drept aceea te-ai făcut prea fericite şi hrană Stăpânului, celuice hrăneşte toate cu bunătatea neîncetată.

Dela răsărit la apusuri ai strălucit mai întâiu, ca un luceafăr prea luminos Ignatie; iară acum întoarcerea dumnezeeştilor moaşte, dela apus ai întins razele pre pământ. Pentru aceasta roagă-te, să se mântuiască din stricăciune şi din primejdii, ceice săvârşesc cu credinţă pomenirea ta cea pururea cinstită.

Slavă, glasul al 8-leà, a lui Anatolie.

Purtătorule de Dumnezeu Ignatie, de doritul tău Hristos, în braţe primindu-te, ai luat plata lucrării de sfinţenie a Evangheliei lui Hristos, ca să te sfârşeşti prin sânge. Pentru aceasta grâu făcându-te a lucrătorului de pământ, celui fără de moarte, prin dinţii fiarelor te-ai măcinat, şi pâine dulce lui te-ai arătat. Roagă-te pentru noi, pătimitorule fericite.

Şi acum, a Născătoarei...
Podobie: O prea slăvită minune...

Mântueşte-mă prea curată Stăpână, ceeace negrăit ai născut pre Mântuitorul Hristos, că numai pre tine te am folositoare şi zid nesfărâmat, acoperământ şi veselie şi dumnezeească mângâere sufletului meu. Ci tu mă izbăveşte de viermele cel neadormit şi de focul cel veşnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei...

Ce priveală este aceasta ce se vede, care se arată o Stăpâne? Celce cuprinzi toată lumea, te spânzuri pre lemn şi te omori, celce dai viaţă tuturor? Plângând Născătoarea de Dumnezeu ziceà, când a văzut înălţat pre Cruce, pre celce a strălucit dintr'însa fără sământă, Dumnezeu şi om.

STIHOAVNA din Octoih
Slavă glasul 1-iu, a lui Studit.

O sufletul tău cel tare şi de diamant, vrednicule de fericire Ignatie! Că tu către cel dorit al tău, cu adevărat neslăbit dor având, ai grăit: Nu este întru mine foc iubitor de uscăciune, ci mai ales apă vie şi grăitoare întru mine este înăuntrul meu, zicându-mi mie: Vino la Tatăl. Pentru aceasta cu dumnezeescul Duh fiind aprins, ai ales fiarele, ca să te despartă mai curând pre tine din lume, şi la doritul tău Hristos să te trimită; pre carele roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum...

Curată ceeace primeşti rugăciunile păcătoşilor şi nu treci cu vederea suspinurile celor scârbiţi, roagă-te celui născut din curate sângiurile tale, să ne mântuim noi, prea sfântă Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei...
Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Stând lângă Crucea Fiului şi Dumnezeului tău, şi socotind îndelungă răbdarea lui, Maică curată tânguindu-te strigai: Vai mie Fiul meu prea dulce! Pentruce pătimeşti acestea fără dreptate? Cuvinte al lui Dumnezeu, ca să mântueşti neamul omenesc.

Tropar, glasul al 4-lea.
Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei...
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE
CANOANELE.
Amândouă din Octoih şi al sfântului pe 6. Al cărui acrostih este acesta la Greci:

Pre Ignatie steaua cea dela răsărit cu cântări îl cinstesc.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu urme neudate pedestru trecându-l Israil cel de de„mult, cu mâinile lui Moisì în „chipul Crucii, puterea lui A„malic în pustie a biruit.

Indreptând către bunătate viaţa mea, luminează-mă cu lumina Darului, care locueşte întru tine, purtătorule de Dumnezeu Ignatie, şi turburarea patimilor cu rugăciunile tale risipeşte-o.

Arătatu-te-ai ca un pământ prea roditor, carele rodeşte însutit sământa lui Hristos, celuice adapă sufletele cu ploaia Duhului, purtătorule de Dumnezeu Ignatie.

Stăpânul şi Dumnezeul atoată lumea, cunoscând cu puterea sa cea mai 'nainte văzătoare bunătatea sufletului tău, purtătorule de Dumnezeu Ignatie, te-a luminat cu razele Duhului cele dumnezeeşte strălucitoare.

Slavă...

Luminându-te cu razele Soarelui celui înţelegător prea înţelepte, te-ai pornit dela răsărit ca soarele cel simţitor, luminând cu propoveduirea ta întunerecul apusului.

Şi acum, a Născătoarei...

Născut-ai Preacurată pre unul din Treimea cea mai pre sus de Dumnezeire, carele s'a arătat din tine asemenea cu noi în trup, cu bunăvoirea Tatălui, şi cu împreună lucrarea prea sfântului Duh, Mireasă dumnezeească.

Peasna 3-a, Irmos:
Veseleşte-se de tine...

Fiindu-mi gândul rănit de cumplitele patimi ale trupului, vindecă-mi-l, o Ignatie mucenice al lui Hristos, pururea pomenite.

Ştiindu-te bine Hristos, că eşti la un gând cu apostolii, te-a pus învăţător bisericilor, ca să le luminezi cu lumina cea dumnezeească.

Slavă...

Văzând omorât pentru tine, pre dătătorul de viaţă, ai alergat ca să suferi cu dragoste moarte pentru dânsul, Ignatie.

Şi acum, a Născătoarei...

Curăţindu-te mai'nainte prin Duhul, o Curată! Ai născut pre Cuvântul Tatălui, spre facerea de bine a firii celei cuvântătoare.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Bi„serica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „şi scăparea, şi întărirea.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Fiind luminat de dumnezeescul Duh, cu îndrăsneală păstorească ai ruşinat viteşte semeţia cea tirănească şi trecând preste noianul înşelăciunii, ai ajuns către limanul cel dumnezeesc, Părinte cuvioase. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

De dumnezeeasca fire nedespărţindu-se, trup s'a făcut în pântecele tău. Şi Dumnezeu a rămas, dupăce s'a făcut om, celace după naştere, ca şi mai 'nainte de naştere Maică Fecioară preacurată pre tine te-a păzit, însuş Domnul. Pre carele cu osârdie, roagă-l să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei...

Mieluşeaua cea nespurcată a Cuvântului, Maica Fecioara cea nestricată, văzând pe Cruce răstignit pre celce a odrăslit dintr'însa fără dureri, ca o maică tânguindu-se, strigà: Vai mie Fiul meu! Cum pătimeşti? Vrând să scapi pre om din patimi de necinste.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreptăţii, a stă„tut întru a sa rânduială, pre„cum se cuvine strigând: „Slavă puterii tale Doamne.

Celce cu purtarea de nume se numeşte purtător de Dumnezeu; fiindcă întru Hristos s'a îmbrăcat prin vieţuire, pre toţi îndeamnă luminat să primească tărie de mucenici, pentru dragostea cununilor.

Fiind întărit Ignatie cu puterea celuice s'a pironit pre Cruce pentru tine, purtătorule de Dumnezeu, ai îndemnat fiarele, ca să te despartă de lume, către dragostea cea dorită de tine.

Iubind frumuseţea Stăpânului şi având căte dânsul

dorire neslăbită Mucenice, cu osârdie ai râvnit patimilor lui, purtătorule de Dumnezeu, Ignatie.

Slavă...

Fiind înfrumuseţat cu mohorâciunea sângiurilor tale Mucenice, străluceşti şi cu ungerea preoţiei ca un Arhiereu, strigând lui Hristos cu mulţumită: Slavă puterii tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei...

Celace cu putere dumnezeească zideşte toate din nefiinţă, s'a născut din tine Maică a lui Dumnezeu, luminând lumea luminat cu razele Dumnezeirii, şi cu strălucirile cunoştinţii de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci „dintru întunerecul necunoş-„tinţii, pre ceice te laudă pre „tine cu credinţă.

Acum privind tu faţa lui Hristos către faţă Ignatie, fiind oglinzile cu adevărat dezlegate, te-ai împreunat cu dorirea ta.

Tras-ai luminare din izvorul cel dătător de lumină Ignatie. Căci apucându-te Hristos cu prea curatele sale mâini, te-a sfinţit.

Slavă...

Având minte luminată de Duhul lui Dumnezeu Ignatie, ai scris legile Darului ca nişte lespezi scrise de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei...

De sus ţi-a strigat ţie îngerul glas cu bucurie, Născătoare de Dumnezeu, vestindu-ţi negrăit zămislirea Stăpânului.

Peasna, 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Având înţelepciunea lui Dumnezeu cea înfiinţată, ai risipit dogmele înţelepciunii elineşti şi cu sunet ai surpat peretele cel din mijloc al înşelăciunii, sfinţite tăinuitorule.

Nu încetà a te rugà prea fericite, pentru ceice-ţi săvârşesc pomenirea, să se mântuiască de supărări cumplite şi de primejdie, arătându-te preot bine primit.

Slavă...

Incuviinţat ai fost cu bărbăţia şi cu înţelepciunea Cuvioase, şi cu lumina dreptăţii şi a curăţiei purtătorule de Dumnezeu Mucenice şi cu frumuseţea bunătăţilor te-ai arătat împodobit.

Şi acum, a Născătoarei...

Singură pre tine în mijlocul spinilor aflându-te Mirele Cuvântul, ca pre un crin curat şi floare din văi, iese din pântecele tău, o Maica lui Dumnezeu.

Irmosul :

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele „dracilor curăţindu-se, cu „sângele cel curs prin milostivire din coasta ta.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Dela răsărit astăzi a răsărit şi toată făptura luminându-o cu învăţăturile, prin mucenie s'a împodobit de Dumnezeu purtătorul şi dumnezeescul Ignatie.

ICOS.

Pre Ieremia, Dumnezeu din pântece sfinţindu-l, şi mai 'nainte de naştere cunoscându-l ca un mai 'nainte cunoscător, vas a fi el sfântului Duh, l-a umplut de acesta îndatăş din viaţa tinereţelor, şi prooroc şi propoveduitor pre acesta l-a rânduit, ca să propoveduiască tuturor sfântă venirea lui pe pământ. Insă născându-se şi însuş Dumnezeu din Fecioară, şi la propoveduire mergând, a aflat din pruncie ucenic vrednic Darului său, pre purtătorul de Dumnezeu, şi dumnezeescul Ignatie.

Intru această lună în 29 de zile, aducerea moaştelor sfântului sfinţitului mucenic Ignatie purtătorul de Dumnezeu.

Stih: Har fie Ignatie leilor celor de sânge vărsători.
Căci parte din trupul tău au lăsat şi credincioşilor celor iubitori,
In a douăzeci şi nouă s'a întâmplat;
Mutarea lui Ignatie cel lăudat.

Acesta făcându-se diadoh apostolilor a fost al doilea episcop al Antiohiei. Şi fiind împreună cu Policarp episcopul Smirnei, ucenic evanghelistului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, a fost adus înaintea lui Traian Impăratul, şi răbdând tot felul de cercări de munci, şi toate biruindu-le, a fost trimis la Roma să se lupte cu fiarele, care dacă se făcù, îl şi mâncară. Iară nişte creştini îi luară cinstitele şi sfintele rămăşiţe de moaşte şi le aduseră dela Roma la Antiohia, şi le dăruiră fraţilor, ca un dar dorit; care cu toată cinstea le-au aşezat în pământ. Pentru care Biserica îi prăznueşte pomenirea cu bucurie.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor şapte mucenici, ce s'au săvârşit în Samosate: Filoteiu, Iperehie, Aviv, Iulian, Romanò, Iacov şi Parigorie.

Stih: Şapte capete muceniceşti s'au pironit.
Pentru Cuvântul celce pe Cruce a pătimit.

Aceştia făcându-se ostaşii lui Hristos, şi înfruntând rătăcirea, le zdrobiră braţele şi coapsele cu toiege groase. De aceea îi strujiră fără de milă; şi primind lanţuri grele în grumajii lor, îi băgară în temniţă, şi iarăş scoţându-i, fură strujiţi şi spânzuraţi, şi pironindu-le capetele cu piroane de fier, şi-au dat sufletele la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Siluan episcopul, Luca diaconul şi Mochie citeţul.

Stih: Siluan, Lucà împreună cu Mochie cel cinstit.
Şi pornirile sălbaticilor lei le-au tâmpit.

Impărăţind Numerian, erà goană asupra creştinilor, atunci s'a dat în ştire mai marelui cetăţii Emesinilor, pentru sfântul părintele nostru Siluan episcopul acestei, cetăţi, şi îndată fu prins, şi împreună cu dânsul Lucà diaconul, şi Mochie citeţul, şi stătură legaţi înaintea stăpânitorului, pre care cercetându-i cu amănuntul, şi auzind că mărturisesc pre Hristos Dumnezeu adevărat, şi anatematesi pre ceice slujiau idolilor, cu multă urgie şi mânie se porni, şi neputând să-i plece cu amăgituri, îi bătură foarte rău, şi băgându-i în temniţă, îi chinuia cu foamea. Deci preste puţine zile dându-le iarăş strânsori, şi iarăş bătându-i şi închizându-i, şi secându-i cu foamea şi cu setea, judecă asupra lor, să

se dea la luptă cu fiarele. Deci scoţând pre sfinţi la privirea poporului, şi lăsându-se slobode multe feluri de fiare, se rugară sfinţii lui Dumnezeu, ca să se săvârşiască acolo. Şi îndată Dumnezeu luă sufletele slugilor sale. Atunci fiarele cele sălbatece sfiindu-se de moaştele sfinţilor, s'au dat în lături neatingându-se nici decum. Şi dupăce a înnoptat, i-au luat nişte creştini, şi i-au îngropat cu cinste, mulţămind lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Sarvil şi Vevea soru-sa, care au pătimit în Edesa.

Stih: Sarvil spurcatele jertfe lăsând,
Lui Hristos împreună cu soru-sa s'au adus jertfă voind.

Aceştia au fost în zilele împăratului Traian. Deci sfântul Sarvil era popă drăceştei înşelăciuni, şi slujitor al necuratelor jertfe. Şi oarecând făcându-se praznic dracilor, şi fiind dupre obiceiu mai mare fruntaş spurcatelor acelora jertfe, fu dojenit şi înfruntat de episcopul Varsemeu, ca celace eră pricină pierzării a multora, care cu Darul lui Hristos se umili, şi înduplecându-se la cuvintele episcopului, veni la credinţa lui Hristos, împreună cu soru-sa Vevea, şi se botezară de episcopul. De care lucru fu adus sfântul Sarvil la întrebare la Lisie ighemonul, şi întâiu fu bătut cu toiege, apoi sdrumicat cu săbii, şi mai preste puţin strujit pe obraz, şi legându-i mâinile înapoi, îl bătură pe pântece, şi-l spânzurară de o mână şi iarăş îl bătură şi-l strujiră. Şi-l arseră pre multe părţi ale trupului. Şi pre urmă luă cununa muceniei, puindu-l în teasc, şi strângându-l cu vârteje muncitorii, cu hierăstrău îl herăstruiră dela cap, apoi îi tăiară capul. Asemenea a pătimit şi soru-sa din porunca ighemonului.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Varsemeu episcopul Edesei.

Stih: Dând Varsemeu pământului trupul cel ingreuiat,
Cu ceice rabdă greutatea zilei s'a impreunat.

Acesta precum s'a scris, fiind pricină sufleteştei mântuirii lui Sarvil, botezându-l, a fost pârât la ighemonul Lisie, şi mărturisind pre Hristos, fu bătut foarte rău. De aceea viind scrisori împărăteşti, să înceteze gonirea, se mântuì dela închisoare, şi mergând la episcopia sa, şi mulţumind lui Dumnezeu, către Domnul s'a dus.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Afraat,

Stih: Afraat celce cu trupul este mort, şi vieţuind,
In veci vieţueşte şi mort fără suflare fiind.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părietelui nostru Achipsimă.

Stih: Achipsimă bucurându-se de trup s'a desbrăcat.
Carele cu cele de moarte îmbrăcându-se în pământ a intrat,

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Dimitrie Hiotul, care a pătimit la anul una mie opt sute doi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe, mai vârtos „de cât cu văpaia focului fiind „aprinşi, au strigat: Bine eşti „cuvântat, în Biserica slavei „tale Doamne.

Fiind înfrumuseţat cu mirul cel dumnezeesc al preoţiei, şi împodobit cu sângele muceniei, despre amândouă părţile te-ai arătat luminos Cuvioase strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Cu punere de lege luminând toată lumea, cu pâine cerească ai hrănit pre credincioşii cari strigau Stăpânului tău: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Cu străluciri dătătoare de raze luminându-te prea fericite, şi cu vărsare de lumină

dela începerea luminii strălucindu-te, cu bucurie ai luat desfătarea cea cerească, purtătorule de Dumnezeu Ignatie, lauda mucenicilor.

Slavă...

Grâu fiind a lui Dumnezeu, precum ai zis prea lăudate, te-ai măcinat de măselele fiarelor, Mucenice, şi te-ai făcut pâine prea curată, celuice cu dumnezeească bunătate hrăneşte toată lumea.

Şi acum, a Născătoarei...

Ceeace eşti locaş sfinţit şi dumnezeesc al celui prea înalt, bucură-te. Că prin tine s'a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu celorce strigă: Bine eşti cuvântată tu între femei, Prea curată Stăpână

Peasna 8-a Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil...

Stând înaintea judecăţii înţelepte, cu curăţia gândului, şi cu luminarea cugetului, Dumnezeu ai cuvântat pre Treimea cea nezidită, neîngrozindu-te sfinţite de cruzimea scaunelor celor tirăneşti ci strigai: Toate făpturile lăudaţi pre Domnul.

Îndreptându-ţi gândul înţelepţeşte cu dumnezeeştile dogme fericite Ignatie, cu râurile înţelepciunii ai înnecat de tot pre tiranul cel făţarnic, şi părtinitorul înşelăciunii, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luminându-te cu lumina Dumnezeirii cea nemărginită, Mucenice nebiruite, ai risipit întunerecul cel nestatornic al nedumnezeirii, trimiţând cărţi luminoase, celorce cântă: Bine cuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei...

De mânia şi de căscările fiarelor nu te-ai temut dumnezeescule Ignatie. Căci răsărind din Fecioară puterea celui prea înalt, te-a îmbrăcat pre tine cu toată întrarmarea Crucii. Bine cuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele des„chise în groapă le-a încuiat, „şi puterea focului a stins, cu „buna faptă încingându-se, ti„nerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Bine cu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Peasna a 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Dragostea cea dumnezeiască biruindu-ţi sufletul tău fericite, grijile lumii cele materialnice le-a ars cu foc nematerialnic şi te-a aşezat purtător de cunună înaintea doririi celei desăvârşit.

La liman luminos şi prea

liniştit te-ai aşezat, purtătorule de Dumnezeu Ignatie, scăpând de furtuna valurilor şi de năvălirea fiarelor celor sălbatece şi ucigătoare şi acum luminându-te te îndulceşti întru desfătarea cea veşnică.

Fiind împodobit cu cunună de multe feluri, eşti încuviinţat, învăţătorule de cele sfinte. Că întru tine s'a adunat lauda preoţiei şi a muceniei. Şi prin amândouă, ca un părtaş al Stăpânului tău, te-ai slăvit împreună cu dânsul.

Slavă...

Ca unul ce eşti arătător de cele sfinte, având îndrăzneală către Stăpânul şi Dumnezeu, roagă-l acum să se mântuiască de supărări, ceice cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, Ignatie.

Şi acum, a Născătoarei...

Ca una ce eşti mai desfătată decât cerurile şi mai sfântă decât Heruvimii şi mai cinstită decât toată făptura, ai născut pre Dumnezeu, celce şade în sânurile Tatălui, purtându-l în braţele tale Preacurată.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată de mână cea din marginea unghiului. Din tine muntele cel netăiat Fecioară s'a „tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te mărim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Purtătorule de Dumnezeu Ignatie, sfinţite mucenice prea fericite, izbăveşte de toată scârba şi stricăciunea vrăjmaşului, pre ceice cu dragoste prăznuiesc întoarcerea ta cea luminată, dându-le iertare de greşeli, ca unul ce ai luat putere dela Hristos Mântuitorul.

A Născătoarei...

Fecioară Născătoare de Dumnezeu, tu ai născut negrăit în două voi, şi în două firi, şi într'un Ipostas pre Dumnezeu celce a sărăcit pentru noi până la Cruce, răstignindu-se din voia sa, şi nouă ne-a dăruit bogăţie Dumnezeirii, Preacurată Fecioară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Studita.

Stâlpul cel însufleţit, şi chipul cel de duhul însuflat, praznicul cel de preste ani a sosit, purtătorule de Dumnezeu Ignatie, carele învăţăturile tale cele de taină şi vitejiile tale propovedueşte, starea împotrivă cea pentru credinţă, până la sânge, fericitul acel şi pururea lăudatul glas, carele ai zis: Că grâu al lui Dumnezeu sunt şi prin dinţii fiarelor voiu să mă macin. Pentru aceasta următor

patimii Hristosului tău fiind, acum roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Tămădueşte prea lăudată sufletul meu, care boleşte cumplit de patimi prea rele, ceeace ai născut pre Hristos, doftorul şi Mântuitorul tuturor, pre celce vindecă toată slăbiciunea, carele a rănit cugetul cel rău al diavolului, şi pre noi din moarte ne-a izbăvit.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea...

Văzând Fecioara junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, tânguindu-se, strigă ţie: Fiul meu prea dulce, cum mori fără dreptate? Cum te spânzuri pre lemn, celce tot pământul l-ai spânzurat pre ape? Nu mă lăsà singură făcătorule de bine mult milostive, pre mine Maica şi slujnica ta rogu-mă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih şi din canonul sfântului, Peasna 6-a, pe 4. Prochimen glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul, către Evrei: *Fraţilor, aduceţi-vă aminte de zilele cele mai de 'nainte...* Aliluia, glasul al 4-lea. Dreptul ca finicul va înflori... Evanghelia dela Marcu... *In vremea aceea, venit-a Iisus şi ucenicii lui în Capernaum...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE

Sfântul sfinţitul mucenic Ipolit papa al Romei.

Slujba lui s'a aşezat să se cânte la Pavecerniţă, precum înainte se arată.

Şi cei dintru sfinţii părinţii noştrii şi marii Ierarhi, Vasilie cel mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de aur.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

La înălţimea dragostei lui Hristos suindu-te Vasilie, ai văzut tainele cele nespuse, şi dumnezeeşti, cari le-ai descoperit, şi le-ai arătat noroadelor, ca un înţelept propoveduitor al bunei credinţe. Pentru aceasta roagăte să se izbăvească de stricăciune şi de nevoi, ceice urmează cu credinţă învăţăturilor tale, Cuvioase.

Legăturile eresurilor le-ai dezlegat Cuvioase, cu înţelepciunea cuvintelor şi învăţăturilor tale, şi într'o unire ai adunat, pre cei cu bună înţelegere ai drept măritoarei cre-

dinţe, care laudă pre Hristos, Grigorie. Pre carele roagă-l, să izbăvească de stricăciune şi de nevoi, pre ceice primesc cu credinţă, învăţăturile tale cele de Dumnezeu grăitoare.

Temelie nesurpată. Hristos te-a întărit Bisericii sale Părinte cuvioase, pre tine carele o ai păzit pre ea neclătită şi nebiruită de asuprelele vrăjmaşilor, de Dumnezeu grăitorule Hrisostoame; şi te rogi ca să se mântuiască de patimile cele stricătoare de suflet, ceice sunt însetaţi de cuvintele tale şi de noianul cunoştinţelor.

Pre cei aleşi ai Treimii şi florile cele mirositoare, şi prea frumoase ale grădinii celei nestricăcioase, ca pre ceice sunt ca nişte raze ale soarelui celui înţelegător, şi luminează pământul cu dumnezeeştile sale străluciri, să-i lăudăm. Pre marele Ioan, împreună şi pre dumnezeescul de Dumnezeu cuvântătorul Grigorie, şi pre Vasilie cel cu minte înaltă.

Slavă, glasul al 6-lea...

Oamenii lui Dumnezeu şi credincioase slugi, slujitorii Domnului, bărbaţii doririlor, vasele alegerii, stâlpii şi întăririle Bisericii, ai împărăţiei moştenitorilor, nu tăceţi a strigă pentru noi către Domnul.

Şi acum, a Născătoarei...

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână, cu sfinţii ierarhi, şi cu toţi sfinţii, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Darul a biruit, credinţa s'a întărit, umplutu-s'a toate de cunoştinţa lui Dumnezeu, prin apostoli şi prin învăţători şi cu mântuirea ne-am îmbogăţit.

Stih: **Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă şi se vor bucura întru aşternuturile sale.**

Pre tăinuitorii cereşti, şi învăţătorii omeneşti, adunările cele dimpreună, ale darurilor celor de multe feluri, care cu îndreptările au biruit tot cuvântul ereticilor, pre cei trei sfinţi i-a minunat Domnul.

Stih: **Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii tăi se vor bucura.**

Vasilie dumnezeească minte, Grigorie, dumnezeescul glas, Ioan luminătorul a toată lumea, cei trei prea înalţi următori ai Treimii şi slujitori, împreună să se laude.

Slavă, glasul al 6-lea...

Drepte slugi bune şi credincioase, buni lucrători ai viei lui Hristos! Voi şi greuta-

tea zilei aţi purtat, şi talantul cel dat vouă l-aţi îmmulţit, şi celorce au venit după voi, nu le-aţi pizmuit. Pentru aceasta uşile cereşti vouă s'au deschis. Deci intrând întru bucuria făcătorului, rugaţi-vă pentru noi sfinţilor învăţători.

Şi acum, a Născătoarei...

Nimenea din ceice aleargă la tine, nu iese ruşinat dela tine prea curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Ci cere Har şi ia Dar spre folosul cererii.

Troparul, glasul al 4-lea...

Ca ceice aţi fost întocmai la obiceiu cu apostolii şi lumii învăţători, Stăpânului tuturor rugaţi-vă, pace lumii să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei Invierii: Taina cea din veac ascunsă... **Caută la sfârşitul cărţii. Ectenia mică şi Otpustul.**

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul: **Slava dintâi.**

La Doamne strigat-am... **Stihirile, pe 8, glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

rganele Darului, alăutele Duhului, trâmbiţele cele bine vestitoare ale propoveduirii, tunetele cele înfricoşate şi vrednice de auzit, care de sus au glăsuit şi slava lui Dumnezeu o au arătat marginilor, pre cei trei propoveduitori ai marei Treimi, pre Ioan şi pre Vasilie dupre vrednicie, împreună şi pre Grigorie să-i cinstim.

Apărătorii Treimii, păzitorii bunei credinţe, care după cei doisprezece sunt trei apostoli. Râurile cele din Edem, ce izvorăsc apă vie şi faţa pământului o adapă cu dumnezeeşti curgeri de viaţă. Stihiile cele mari, care au alcătuit credinţa ca şi o făptură. Dupre datorie să se cinstească.

Nu sunt graiuri zice, nici cuvinte grăite, ale cărora să nu se auză glasurile lor, că în tot pământul şi marea a străbătut vestirea dumnezeeştilor şi înţelepţilor învăţători ai făpturii. Pentru aceasta mai ales, cu dumnezeeştile lor aşezăminturi se cuprinde şi se adună împreună marginile în dreaptă credinţă.

Organele Duhului, trâmbiţele adevărului pre ritorii Cuvântului, să-i lăudăm cu glasuri de cântări, ceice urmăm învăţăturilor lor, rugându-ne lor ca celorce au îndrăzneală către Domnul, să dăruiască lumii pace întărită pururea, şi nouă tuturor iertare.

Alte Stihiri ale sfinților Ierarhi, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Pre tăinuitorii cei duhovnicești, trâmbițele cele cuvântătoare ale lui Dumnezeu, pre dumnezeeștile oglinzi, astăzi dupre vrednicie să-i lăudăm, pre marele Vasilie și pre dumnezeescul și suflătorul de foc Grigorie și pre Ioan cel adevărat cu gura de aur, carele a vărsat nouă râurile cele aurite de învățături. **De două ori.**

Treapta credinții, gândul cel dumnezeesc și priveghetor râul cel izvorâtor de aur, pre prea luminații și cinstiții luminători, pre primitorii Darului Duhului, pre stâlpii cei neclătiți, pre întăririle Bisericii, dupre vrednicie cu cântări să-i lăudăm.

Organele Duhului, trâmbițele dumnezeescului tunet, fulgerile propoveduirii. Luminători prea luminați auriți, și purtători de dumnezeeasca lumină, de trei ori fericite Vasilie, prea înțelepte Grigorie, prea aurite și prea cinstite Ioane. Rugați-vă lui Hristos, ca să mântuiască pre ceice vă cinstesc pre voi.

Slavă, glasul al 6-lea...

Trâmbițele Duhului cele de taină, pre purtătorii de Dumnezeu părinți astăzi să-i lăudăm, cari au cântat în mijlocul bisericii, cântare teologică bine alcătuită, Treimii uneia celei neschimbate, și ființii și Dumnezeirii. Pre surpătorii lui Arie, și apărătorii ortodoxilor. Care se roagă totdeauna Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei...

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că celce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea curată a ieșit, negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se mântuiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și cetirile.

Dela a doua lege cetire.

Cap. 1. Vers 8.

Zis-a Moisì către fiii lui Israil: Vedeți, am dat înaintea voastră pământul, intrând moșteniți pre dânsul, carele s'a jurat Domnul părinților voștri, lui Avraam, lui Isaac, și lui Iacov, să le dea lor, și seminției lor după dânșii. Și am zis vouă în vremea aceea, zicând: Nu voiu puteà singur să vă port pre voi. Că domnul Dumnezeu va înmulțit pre voi, și iată sunteți astăzi ca stelele Cerului mulțime. Domnul Dumnezeul părinților noștri să vă adaogă pre

voi, ca să fiţi cu miile îndoiţi, şi să vă binecuvinteze pre voi, precum am grăit vouă. Şi am luat dintru voi oameni înţelepţi, şi ştiuţi, şi pricepuţi, şi i-am pus pre ei să stăpânească preste voi preste mii mai mari, şi preste sute, şi preste cincizeci şi preste zece, şi logofeţi judecătorilor voştri. Şi am poruncit judecătorilor voştri în vremea aceea, zicând: Socotiţi între fraţii voştri, şi judecaţi cu dreptate între om şi între fratele lui, şi între nemernicul lui. Să nu cunoşti faţa la judecată. Pre cel mic şi pre cel mare să judeci, să nu te sfieşti de faţa omului: Căci judecată a lui Dumnezeu este.

Dela a doua lege cetire.
Cap. 1, Vers 14.

Zis-a Moisi către fiii lui Israil: Iată al Domnului Dumnezeului tău este Cerul, şi Cerul Cerului, pământul şi toate câte sunt pre dânsul. Însă pre părinţii voştri a voit Domul a-i iubì pre dânşii, şi a ales seminţia lor după dânşii, pre voi mai vârtos decât toate limbile, în ziua aceasta. Şi vă tăiaţi împrejur învârtoşarea inimii voastre, şi cerbicia voastră să nu o mai învârtoşaţi de acum. Că Domnul Dumnezeul vostru acesta este Dumnezeul Dumnezeilor, şi Domnul domnilor. Dumnezeu mare, şi tare, şi înfricoşat, carele nu caută în faţă, nici ia mită. Celace face judecată nemernicului şi săracului, şi văduvei, şi iubeşte pre cel nemernic, şi dă lui pâine şi haină. De Domnul Dumnezeul tău să te temi, şi lui unuia să slujeşti, şi de dânsul să te lipeşti, şi întru numele lui să te juri. Acela este lauda ta, şi acela este Dumnezeul tău, celace ţi-a făcut ţie aceste lucruri mari şi preaslăvite, care au văzut ochii tăi.

Dela Inţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 3, Vers, 1.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele muncă. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuţi a murì şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor. Şi mergerea dela noi sfărâmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţii oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi întru puţin fiind pedepsiţi, cu mari bunătăţi se vor dărul. Căci Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii, şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pre ei, şi ca pre o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci, şi ca scânteile pre paie vor fugì. Judeca-vor limbi şi vor stăpânì noroade, şi va împăraţi într'înşii Domnul în veci. Ceice nădăjduesc spre dânsul, vor înţelege adevărul, şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

LA LITIE.

Stihirile, glasul al 2-lea singur glasul.
A lui Nil Xantopol.

Veniţi slujitorii cereştei Treimi, să lăudăm treimea cea pământească, a dumnezeeştilor Ierarhi, pre Grigorie cel ce are numele cuvântării de Dumnezeu, pre Vasilie celce poartă numele împărăţiei, şi pre Ioan celce are cu adevărat numele Darului, adâncurile înţelepciunii Duhului, apele Oceanului, izvoarele celece pururea izvorăsc apă vie curgătoare, pre mărgăritarii cei străluciţi, pre luminătorii cei pământeşti, cârmele Bisericii, pomii cei luminat roditori, pre ispravniciii Darului, gura Hristosului meu, şi apărătorii Treimii; care dela dânsa fără mijlocire sunt străluciţi, şi se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Cărbunii cei aprinşi din focul cel nesuferit, noi cei luminaţi printr'înşii, cu credinţă să-i lăudăm. Că aceştia cu împreunarea cea cu dânsul lu-

minându-se, luminători lumii s'au făcut, putere de viaţă săracilor s'au arătat, pre Tatăl, şi pre Fiul, şi pre Duhul Sfânt, cu bună credinţă propovedu-ind, către care şi noi să zicem: Bucură-te a Treimii de Dumnezeu înţelepţită Treime.

Glasul al 6-lea:

Praştia lui David cea întreit împletită, funia cea de mătase roşie a lui Solomon, biciul Cuvântului cel întreit împletit, pre înţelepţii Ierarhi, pre marele Vasilie, pre dumnezeescul Grigorie, pre Ioan Gură de aur, cu credinţă să-i lăudăm. Că pre Goliat cel netrupesc, cu piatra cea din capul unghiului surpându-l, credinţa întru unire o au adus, cu sângele lui Hristos cel roşu îngrădindu-o. Şi pre începătorii eresurilor, ceice precupesc cele dumnezeeşti, dela îngrăditurile turmii lui Hristos celei dumnezeeşti, departe i-au gonit prin cuvintele sale, şi până acum credinţa o întăresc, şi se roagă Domnului să miluiască sufletele noastre.

Glasul al 8-lea.

Arătatu-s'a Darul lui Dumnezeu tuturor oamenilor, învăţându-ne pre noi prin învăţături, ca să ne împodobim obiceiurile, şi deprinderile mai bune să le facem, şi cu raza cunoştinţii de Dumnezeu mintea să ne luminăm. Pentru aceasta strigăm: Treime sfântă, Doamna tuturor, pentru rugăciunile acestor trei păstori ai tăi, turma ta aceasta în pace o păzeşte, întărită şi fără de întristare, şi o izbăveşte ca un iubitor de oameni.

Glasul al 6-lea.

Treime sfântă, şi căreia ne închinăm, slavă înţeleptei rânduelii tale. Că pre trei mari luminători oamenilor din oameni le-ai dăruit, care îi luminează cu lumina cunoştinţii tale, şi le dau strălucire, cu raza mântuitoarelor şi cinstitelor tale voiri. Prin care lumea cu lumina cunoştinţii îmbogăţindu-se, cu a ta slavă se luminează, şi la fericită împărăţia ta se sileşte a merge. Ale acestor dumnezeeşti învăţături îndemnându-ne pre noi, să le ascultăm. Tu şi rugăciunile lor cele pentru noi ascultă-le, ca un Dumnezeu prea îndurat şi mântueşte sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre Ierarhii lui Hristos, şi lauda părinţilor, turnurile credinţii, pre învăţătorii credincioşilor şi păzitorii, adunându-ne o iubitorilor de praznic, cu laude de cântări să-i lăudăm, zicând: Bucură-te luminătorul Bisericii Vasilie în-

ţelepte şi stâlpul cel neclătit. Bucură-te minte cerească, prea mare Arhiereule teologule Grigorie. Bucură-te Ioane Gură de aur, celce cu totul de aur, luminate învăţătorule al pocăinţii. Ci o părinţi de trei ori fericiţi, nu încetaţi pururea a vă rugà lui Hristos, pentru ceice săvârşesc cu credinţă şi cu dragoste, prea sfinţită şi dumnezeească pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre ceeace este podoaba fecioarelor şi bucuria îngerilor, pre una de Dumnezeu Născătoarea şi îngrădirea cea tare a credincioşilor, adunându-ne o iubitorilor de praznic, cu cântări de laude să o lăudăm, zicând: Bucură-te Fecioară Maică curată. Sfeşnice ca aurul strălucitor, şi uşă cerească. Bucură-te cortul sfinţeniei, ceeace ai încăput pre Dumnezeu în pântecele tău Preacurată. Bucură-te ceeace eşti mai pre sus decât toate cetele cereşti fără asemănare. Pentru aceasta Maică fără bărbat Stăpână, nu încetà păzind pre robii tăi, ceice te laudă pre tine pururea cu credinţă şi cu dragoste, şi se închină naşterii tale celei fără sământă.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile, glasul al 5-lea.
Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te treime de Arhierei, turnurile cele mari ale Bisericii, stâlpii bunei credinţe, întărirea credincioşilor, căderea ereticilor, ceice aţi păscut pre poporul lui Hristos cu dumnezeeşti învăţături, şi l-aţi crescut cu multe feluri de bunătăţi, propoveduitorii cei luminaţi ai Darului, care aţi pus aşezământuri de lege plinirii lui Hristos, îndreptătorii, la cele de sus, ceice sunteţi intrările raiului, pre Hristos rugaţi-l, ca să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih: Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă, şi se vor bucura întru aşternuturile...

Bucură-te treime de Arhierei, îngeri pământeşti, cei pre Cer umblători, mântuirea lumii, bucuria oamenilor şi învăţătorii lumii, apărătorii Cuvântului, doftorii cei prea iscusiţi ai boalelor sufleteşti şi trupeşti. Râurile Duhului cele pururea curgătoare, care cu cuvintele aţi adăpat toată faţa pământului. De Dumnezeu grăitoare trepte, dumnezeeştilor cei cu cuvinte de aur, pre Hristos rugaţi-l, ca să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii tăi se vor bucura.

Bucură-te treime de Arhierei, soarele cerului celui pământesc, razele şi luminile cele de la lumina cea întreit strălucitoare, vederea celor

întunecaţi, florile cele cu bun miros, mai frumoase decât ale raiului, teologule şi înţelepte Vasilie, şi Gură de aur. Tăbliţele Duhului, lespezile cele de Dumnezeu scrise, ţâţele celece izvorâţi laptele mântuirii, podoaba înţelepciunii. Pre Hristos rugaţi-l, să deà sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 5-lea.

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări, să o săltăm în cele de praznic, şi să dănţuim bucurându-ne, întru prea cinstită prăznuirea învăţătorilor noştri. Impăraţii şi domnii să alerge împreună, şi pre Arhierei să-i laude cu cântări, ca pre ceice au izvorât trei râuri prea mari de învăţături ale Duhului, bine curgătoare şi pururea vii. Păstorii şi învăţătorii, pre sfinţii tăinuitori cei întreiţi ai cinstitei Treimi, adunându-ne să-i lăudăm. Cei iubitori de înţelepciune, pre cei înţelepţi, preoţii pre păstorii, păcătoşii pre folositorii, săracii pre îmbogăţitorii, cei din necazuri pre mângâitori călătorii pre cei împreună călători, ceice sunt pre mare pre ocârmuitorii. Toţi pre ceice pretutindenea întâmpină cu căldură, pre dumnezeeştii Ierarhi lăudându-i, aşa să zicem: Prea sfinţi învăţători, sârguiţi de scoateţi pre credincioşi din smintelele lumii, şi ne scăpaţi pre noi de muncile cele de veci.

Şi acum a Născătoarei, a lui Ghermanò Patriarhul.

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări, că privind de sus împărăteasa a toate Maica Fecioara, cu binecuvântări încununează pre ceice o încununează pre ea. Impăraţii şi domnii să alerge împreună, şi pre Impărăteasa să o laude întru cântări, pre ceeace a născut pre Impăratul, celce pre cei ţinuţi de moarte mai întâiu a-i izbăvi cu iubirea de oameni bine a voit. Păstorii şi învăţătorii, pre prea curată Maica Păstorului celui bun, adunându-ne să o lăudăm. Pre sfeşnicul cel cu raze de aur, norul cel de lumină purtător, pre cea mai pre sus decât Heruvimii, sicriul cel însufleţit scaunul Stăpânului cel în chipul focului, năstrapa cea de aur de mană primitoare, pre tabla Cuvântului cea purtătoare de viaţă. Scăparea tuturor creştinilor, cu cântări de Dumnezeu cuvântătoare lăudându-o, aşa să zicem: Palatule al Cuvântului, învredniceşte-ne pre noi cei smeriţi împărăţiei cerurilor, că nimica nu este cu neputinţă mijlocirii tale.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul 1-iu.

Pre aceşti trei luminători

mai mari ai Dumnezeirii cei întreit strălucitoare, pre ceice luminează lumea cu razele dumnezeeştilor învăţături. Pe râurile înţelepciunii cele cu miere curgătoare, care adapă toată făptura cu apele cunoştinţii de Dumnezeu, pre marele Vasilie, şi de Dumnezeu Cuvântătorul Grigorie, împreună cu slăvitul Ioan cel cu limba şi cu cuvinte de aur, toţi cei iubitori de cuvintele lor, adunându-ne cu cântări să-i cinstim, că aceştia Treimii pururea se roagă pentru noi.

Alt Tropar, glasul al 4-lea.

Ca ceice aţi fost întocmai la obiceiu cu Apostolii...

Caută la Vecernia mică, şi

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

Odată.

Şi cetire a Cuvântului.

Slujba sfântului Ipolit s'a aşezat să se cânte la Pavecerniţă.

CANONUL

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-ia, glasul al 4-lea, Irmos:

Căruţele lui Faraon...

Veniţi să lăudăm pre sfinţitul Mucenic cu cântări muceniceşti, văzându-l că luminează curat cu Dar luminat de Dumnezeu, pururea slăvind pre Hristos.

Dându-ţi-se dela Hristos turma cea cuvântătoare, asemănându-te lui Părinte. Ţi-ai pus sufletul înaintea ei, vitejeşte pătimind şi te-ai împododit cu îndoită cunună.

Slavă...

Fiind hirotonit din porunca lui Dumnezeu, cu ungerea cea de preoţie te-a pecetluit, şi cu cea mucenicească prin sânge Ipolite.

Şi acum, a Născătoarei...

Rug nears a văzut Moisì în muntele Sinai, închipuindu-te pre tine Fecioară, care nu te-ai ars de focul Dumnezeirii, căci pre Dumnezeu ai născut.

Peasna a 3-a, Irmos:

Arcul celor puternici...

Miei cuvântători ai păstorit şi ca un miel te-ai jertfit mai 'naintea oilor tale, asemănându-te Păstorului celui mai întâiu decât toţi şi Mielului lui Dumnezeu.

Cu lapte cuvântător de Dumnezeu însuflat, ai adăpat pre ceice i-ai păstorit Ipolite. Şi paharul mărturisirii lui Hristos cu bucurie l-ai băut.

Slavă...

Fiind povăţuitor cetei mucenicilor, ai intrat la mucenie pentru buna credinţă crezând întru Dumnezeu Tatăl împreună cu Fiul şi cu dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei...

Bucură-te Maică neispitită de bărbat, ceeace ai în-

căput pre Dumnezeu Cuvântul în pântecele tău şi l-ai născut întrupat, ca pre un Dumnezeu împreună şi om.

Peasna a 4-a, Irmos:

Vestind mai 'nainte proorocul...

cât este mult împletit dumnezeescul şir al bunătăţilor tale, căci ca un păstor şi mucenic, întru dânsul veselindu-te foarte, te-ai cinstit de Dumnezeu, Ipolite.

Prinosul lui Avel l-ai întrecut, că ai adus lui Dumnezeu miei cuvântători, şi cu sângele tău ai stătut înaintea Stăpânului, bucurându-te.

Slavă...

Cugetul cel rău al ereticilor cel îndărătnic, biruindu-l prin Duhul, Fericite te-ai făcut ales sfinţit mucenic, pentru dragostea Stăpânului.

Şi acum, a Născătoarei...

Dacă au văzut îngerii, Fecioară curată, că a ieşit din pântecele tău Fiul lui Dumnezeu, cu veselie ziceau: Slavă naşterii tale Stăpână.

Peasna 5-a Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

u cu adevărat te-ai făcut mucenic între preoţi, şi între mucenici Ierarh, şi străluceşti cu daruri îndoite, Ipolite.

Pietrile cele luminoase se împodobesc cu aurul Ipolite: iar pre tine te luminează lucirea strădaniei Arhieriei tale.

Slavă...

Basnele elineşti, şi rătăcirea jidovilor cea fărădelege, tu le-ai înfrânat, cu Darul cel dumnezeesc, o alesule între mucenici, Ierarhe Ipolite.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor te punem înainte, pre tine întărire şi nădejde de mântuirea noastră te-am câştigat, dumnezeească Mireasă.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Jertfit-ai Mântuitorului jertfă de laudă, în Biserica cuvioşilor, ca un mijlocitor lui Dumnezeu şi oamenilor şi cu osârdie ai adus prinos sufletul tău prin sânge.

Mulţimea darurilor ai luat dela Dumnezeu prin Duhul sfinţite mucenice, întru deschidere dumnezeească a buzelor tale şi te-ai adus jertfă pre sine-ţi, omorându-te cu mulţumită.

Slavă...

O cât este de dumnezeească adunarea mucenicilor tăi Hristoase, celorce se desfătează întru cele nădăjduite ca cum ar fi de faţă, care socoteau moartea mai dulce decât viaţa.

Şi acum, a Născătoarei...

O minune mai nouă decât

toate minunile! Că Fecioara zămislind în pântece, fără ispită bărbătească pre celce toate le cuprinde, nestrâmt l-a încăput.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Luminător pururea luminos te-ai arătat în lume, luminând cu fulgerile dumnezeeştilor tale cuvinte, cugetele credincioşilor, Ierarhe Ipolite. Pentru aceasta astăzi toţi cu bucurie săvârşim sfinţită şi dumnezeiască pomenirea ta, şi cu credinţă o cinstim.

Peasna 7-a, Irmos:

Celace ai mântuit în foc...

Văzând luminat Părinte lupta cea prea sfinţită, şi mai 'nainte cunoscută a muceniei, stându-ţi de faţă, strigai, bucurându-te: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Cu strălucirile cele muceniceşti şi sfinţite, arătat luminezi pre ceice întru pomenirea ta (sfinţite, mucenice), cântă: Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Ipolit, carele a suferit chinurile muceniei cu tărie din dragostea cea fierbinte, cu îndrăzneală strigă: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre tine, ceeace ai primit în pântece fără de stricăciune şi mai pre sus de fire, pre Dumnezeu cel neschimbat, carele a venit la oameni pentru milostivire, te lăudăm credincioşii, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre celce s'a văzut în chip...

Cât este de grasă şi de frumoasă jertfa, căci păstorul cel bun ca o oaie se aduce jertfă lui Hristos, strigând: Preoţi binecuvântaţi, şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Răsărit-a Ierarhul strălucind în Biserica ta Hristoase, cu cunună mucenicească strigând cu veselie: Tineri lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Bucurându-se Ipolit mucenicul lui Hristos, de hotărârea morţii celei îngrozitoare, strigă: Tineri Binecuvântaţi pre Hristos, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre ceeace a zămislit negrăit şi fără sământă a născut bucuria lumii, pre Hristos Dumnezeu, tineri lăudaţi-o, preoţi bine o cuvântaţi,

noroade prea înălţaţi-o întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre celace s'a văzut în „chip de înger în cuptorul „cel cu foc la cuvântătorii de „cântare, pre Hristos Dum„nezeu lăudaţi-l tineri, preoţi „binecuvântaţi, noroade prea „înălţaţi-l întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Naşterea ta nestricată s'a arătat, Dumnezeu, din coapsele tale a ieşit, că „s'a arătat purtător de trup „pre pământ şi cu oamenii „a petrecut. Pentru aceasta „pre tine de Dumnezeu Năs„cătoare, toţi te slăvim

Ca un sfinţit mucenic prea lăudat, cu îndoită lumină ai luminat Biserica lui Hristos şi veseleşti inimile celorce te laudă. Pentru aceasta după vrednicie toţi te fericim.

Izvorând Bisericii lui Hristos izvorul învăţăturilor, prea fericite, aduci lui Dumnezeu din sângiurile cele muceniceşti curgeri ca de gârlă. Pentru aceasta dupre vrednicie toţi te fericim.

Slavă...

Invăţat ai de Dumnezeu grăitorule să ne închinăm unui Dumnezeu în Treime, Ziditorul tuturor făpturilor celor văzute şi celor nevăzute, şi te-ai împodobit cu diademă mucenicească.

Şi acum, a Născătoarei...

Venitu-ţi-a ţie înger strălucind, iar cu strălucirile fecioriei tale, mai mult s'a strălucit el, în cât să-şi fi uitat şi mărirea sa. Pentru aceea cu frică a strigat ţie: Bucură-te.

Apoi Stihirile sfântului cele dela Vecernie glasul 1-iu.
Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Primind Darul preoţiei Părinte, ai luminat pre toţi cu dumnezeeştile învăţături Ipolite cugetătorule de Dumnezeu, şi cu cinstite scrisori ai descoperit dumnezeeştile cuvinte ale proorocilor, arătându-ne nouă, celece se cuprind acolo.

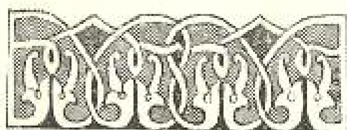
Fiind împodobit cu cununa mărturisirii celei dumnezeeşti, şi împestrind podoaba preoţiei cu amestecătura sângiurilor tale, cu totul luminat şi frumos stai înaintea Impăratului şi Stăpânului şi Făcătorului, prea fericite Ipolite.

Ca unul ce ai acum îndrăzneală către Mântuitorul Hristos, prea fericite, cu rugăciunile tale cele bine primite, mântueşte-ne de nevoi şi de primejdii, de supărări şi de ispite cumplite, de patimi şi de greşeli, pre noi ceice cu credinţă te cinstim pre tine.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Cu toiagul folosinţei tale Născătoare de Dumnezeu prea curată, goneşte patimile cele de fiare ale ticălosului meu suflet, îndreptându-mă de aicea cu pace către viaţă, şi mă numără cu turma ta cea sfântă, a oilor tale celor alese.

Cade-se să te fericim, şi celelalte.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **Troparele sfinţilor, Slavă, Şi acum, a Născătoarei... După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.**

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Ca pre o podoabă împărătească a Bisericii lui Hristos, pre Vasilie toţi să-l lăudăm, comoara învăţăturilor cea neîmpuţinată, că cu adevărat el ne-a învăţat pre noi, să cinstim sfânta Treime cea unită în fiinţă, şi despărţită în Ipostasuri.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luminători prea luminaţi ai Bisericii lui Hristos, lumea aţi luminat cu învăţăturile voastre, părinţi de Dumnezeu înţelepţiţi, uscând eresurile tuturor celor rău credincioşi, şi stingând turburările hulitorilor cele în chipul văpăiei. Pentru aceasta ca nişte Ierarhi ai lui Hristos, rugaţi-vă să ne mântuiască pre noi.

Şi acum, a Născătoarei...

Fecioară prea lăudată, Maica lui Hristos Dumnezeu, Marie dumnezeeească Mireasă, şi care nu ştii de nuntă, folositoarea credincioşilor, izbăveşte de toată primejdia, şi de toată nevoia, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, pre ceice cu credinţă şi cu dragoste aleargă la acoperământul tău, una dumnezeiască Mireasă.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Stâlp al Bisericii ai fost, avuţie nefurată a bunei credinţe te-ai arătat, de Dumnezeu Cuvântătorule Grigorie, luminându-ţi viaţa ta cu nepătimirea, şi descoperind dogmele Treimii, Părinte prea cuvioase! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In grădina Scripturilor, ca nişte albine zburând voi înţelepţilor, aţi adunat bine din florile cele mai alese, şi mierea învăţăturilor voastre, o aţi pus înaintea tuturor credincioşilor împreună, spre îndulcirea lor. Şi pentru aceasta tot celce se îndulceşte, cu ve-

selie strigă: Folosiţi iarăş şi după moarte, celorce vă laudă pre voi fericiţilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Cu întreitele valuri ale patimilor, eu nepriceputul fiind învăluit, Preacurată, te chem pre tine cu căldură. Nu mă trece cu vederea pre mine ticălosul, ca să pier, ceeace ai născut adâncul milei. Că afară de tine altă nădejde nu am; deci să nu mă arăt vrăjmaşilor bucurie şi râs, eu celce mă nădăjduesc spre tine. Pentrucă poţi câte voeşti, ca ceeace eşti Maica Dumnezeului tuturor.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 5-lea.
Podobie: Cuvântul cel împreună...

Grădina cuvintelor Scripturilor celor de Dumnezeu însuflate, pre celce ne-a povăţuit pre noi la pocăinţă, carele multe ispite a răbdat; pre Gură de aur credincioşii, (ca ceice ne-am învăţat de la dânsul) să-l cinstim dupre datorie; că se roagă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Prăznueşte astăzi Biserica, cinstită prăznuirea celor trei învăţători. Că aceia au întărit Biserica cu dumnezeeştile lor învăţături.

Şi acum, a Născătoarei...

Ceeace eşti apărătoare nebiruită celor necăjiţi, şi caldă sprijinitoare celorce nădăjduesc spre tine, izbăveşte-mă din nevoi; că tu eşti ajutătoarea tuturor.

Apoi Antifonul dintâiu al glasului al patrulea.
Prochimen, glasul al 4-lea.

Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate şi cuvioşii tăi se vor bucură.

Stih:

Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan:

Zis-a Domnul: Eu sunt uşa...

După Psalmul 50. Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Ierarhilor tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Milueşte-ne pre noi Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Vărsatu-s'a Dar în buzele voastre cuvioşilor Părinţi şi aţi fost păstori Bisericii lui Hristos, învăţând oile cele cuvântătore, să creadă în Treimea cea de o fiinţă, într'o Dumnezeire.

CANOANELE TREI

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.
CANONUL Născătoarei de Dumnezeu: Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Pre ceice aleargă la tine, mântueşte-i Fecioară.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celuice a des„părţit marea şi a trecut pre „norodul, pre carele l-a scă„pat din robia Eghiptenilor; „că s'a prea mărit.

Pre mine, celce cu bună credinţă te mărturisesc pre tine Curată, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu prea cinstită de nevoile cele cumplite şi de boalele sufletului, şi ale trupului şi de greşeli tu mă mântueşte.

Tot adâncul darurilor întru tine pus l-am cunoscut. Pentru aceasta alergând cu osârdie (Născătoare de Dumnezeu) la dumnezeescul tău acoperemât, ne mântuim.

Pentru noi, ceice te lăudăm pre tine Preacurată, roagă, pre celce s'a întrupat din prea curatele şi cinstitele tale sângiuri, ca să ne izbăvim de greşeli şi de boală amară.

Toţi credincioşii pre tine câştigându-te laudă, scăpare şi întărire şi bucurie şi mântuirea sufletelor, nădejde şi zid, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită.

CANONUL Sfinţilor.

Al cărui acrostih este acesta la Greci:

Lumina cea in trei sori a aprins trei sori.

Facerea lui Ioan Evhaitului.

Peasna 1-a, glasul şi Irmos acelaş.

Ce mulţumită? Ce răsplătire cuviincioasă dela noi oamenii, se va aduce făcătorilor noştri de bine? Prin care a face bine ne îndreptăm.

Limbile ritoriceşti şi măestriile şi meşteşugurile şi toată puterea cuvintelor, acum spre un temeiu să se pornească şi pre ceice au cinstit cu răsplătire să-i cinstească.

Al său osebit nimic nu au suferit a câştigă pre pământ cugetătorii de cele cereşti; şi păzitorii de obşte şi folositori s'au arătat. Pentru aceasta şi laudelor de obşte să se învrednicească.

A Născătoarei...

Pre tine cea în totul iubitoare de cinstea firii noastre, ceeace eşti cu totul fără prihană, toţi te slăvim, o gură făcându-ne şi o unire.

Alt CANON al Ierarhului.

Facerea aceluiaş Ioan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea. Irmos:

Pre gonaciul Fararon...

Nu este începerea aceasta lucrul nevoinţe omeneşti, ci înţelepciune care şade pre scaunul tău iubitorule de oameni, să-mi ajute mie, Dar de cuvânt dându-mi, ca să pot mări pre aceştia, pre care singură mai înainte bine i-a prea slăvit.

Ca un pahar prea plin Stăpâne, bunătatea ta şi multă bogăţia iubirii tale de oameni se varsă şi a curs ca pre alţi îngeri să arate în trup şi pre aceştia ce sunt puşi înainte acum spre laudă.

Slavă...

Din Cer se cădeà celor cereşti să le fie şi laudele şi îngerească cântare cuvioasă celor dumnezeeşti, că dumnezei sunt dupre împărtăşire aceştia, cari pre Dumnezeu cel adevărat din fire şi unul îl au întru sine vieţuind şi grăind.

Şi acum, a Născătoarei...

Pomenirea drepţilor, de Dumnezeu înţelepţita adunare cu laude o săvârşeşte, cu care împreună şi Maica lui Dumnezeu, ca un cap al lor cu cuviinţă împreună se prea slăveşte, rânduiala cea din sfârşit şi cea dintâiu şi cea din mijloc ţiind şi bunei laude împărtăşindu-se.

Catavasie:

Pământul cel roditor...

Peasna 3-a, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru tine Doamne, celace prin lemn ai omorît păcatul şi „frica ta o sădeşte în inimile „noastre celorce te lăudăm „pre tine.

Cu rugăciunile tale Curată, pre Dumnezeu, carele ai născut, fă-l milostiv robilor tăi, celorce aleargă la acoperemântul tău, şi cu credinţă se închină naşterii tale.

Fecioară prea lăudată ascultă graiurile sufletului meu care dintru adâncul inimii le aduc ţie, şi din patimi şi din nevoi mântueşte-mă.

Toată viaţa mea îndreptează-o Fecioară, nădejdea şi folosinţa mea, de ispite şi de cumplite primejdii mântuindu-mă pururea Fecioară.

Ca ceeace ai purtat în braţe pre înţelepciunea lui Dumnezeu cea cu un Ipostas Născătoare de Dumnezeu, roagă-te ca să se mântuiască din nevoi şi de rătăcire, ceice te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:
Pe piatra credinţii...

Trâmbiţa cea mare a Bisericii, făclia care luminează lumea, propoveduitorul celce cuprinde cu vestirea marginile, Vasilie cel cu nume mare îndeamnă adunarea aceasta.

Cel luminat din viaţă şi din fapte, cel luminat din cuvânt şi din învăţături, carele întru toate străluceşte mai pre sus de toţi ca alt soare, mai mult decât stelele, mult lăudatul teolog astăzi se fericeşte.

Iată lumina lumii luminează lumii, iată sarea pă-

mântului îndulceşte pământul, iată pomul vieţii rodurile nemuririi aduce, sfântul Gură de aur, ceice nu voiţi să muriţi, veniţi de vă îndulciţi.

A Născătoarei...

Celace din nefiinţă întru fiinţă toate le-a făcut şi fire a dat tuturor celor făcute, acelaş şi firile cele date a le schimbà ştie, precum voeşte, de unde se aude şi aceasta, că Fecioara a născut; cine nu se va minunà?

Alt Canon, Irmos:

Celce ai întărit cerurile...

Indreptătorii obiceiurilor, şi chivernisitorii sufletelor, mântuitorii cei de obşte ai oamenilor, cari chipurile faptelor şi ale cuvintelor ne-au arătat nouă, învăţătorii vieţii cei luminaţi, luminat să se laude.

Duhul lui Dumnezeu a umplut pre Vasilie de ştiinţă şi din limbile cele de foc a avut una Grigorie şi cu foc a suflat cuvintele cele înalte. Şi gura lui Hristos în Ioan a grăit.

Slavă...

Pre înţelepciunea veacului de acum deşartă cu adevărat o are nebunia propoveduirii şi supusă eişi şi ca o roabă slujindu-i. Că Darul înţelepciunii pre învăţători ritori îi arată.

Şi acum, a Născătoarei...

Celce s'a sălăşluit în pântecele curatei Fecioare, sufletele sfinţilor celor purtători de Dumnezeu locaş luişi le face şi prin gurile lor tainele cele pentru Maica sa ne spune nouă.

Catavasie:

Intărirea celorce nădăjduesc...

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Pre luminătorii cei mari şi luminaţi, stâlpii Bisericii cei nemişcaţi, cu un glas să-i lăudăm noi, ceice ne îndulcim de bunătăţile şi de cuvintele lor, împreună şi de Dar. Pre înţeleptul Gură de aur şi pre marele Vasilie, împreună cu Grigorie luminatul teolog; către care să şi grăim, din inimă strigând: Prea mari trei Ierarhi, rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Slavă...

Inţelepciune luând dela Dumnezeu, ca alţi apostoli trei ai lui Hristos, cu cuvântul cunoştinţii aţi aşezat învăţăturile, care mai 'nainte cu cuvinte netălcuite, le-au

alcătuit pescarii întru cunoştinţă cu puterea Duhului. Că şi aşa se cădea credinţii noastre celei drepte să aibă alcătuire. Pentru aceasta toţi strigăm către voi: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei...

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele în viforul ispitelor lumeşti acum este înecat, ca şi cum ar fi corabia fără ocârmuitor, ceeace eşti cu totul fără prihană, şi de sarcina păcatelor se arată ne deşertat. Şi în fundul iadului a cădeà este silit, întâmpină-l de Dumnezeu Născătoare cu călduroasă rugăciunea ta, şi-l mântueşte, dându-i limanul tău cel cu bună linişte, ca cu credinţă să strig către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască mie: că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelii tale, şi te-am prea slăvit pre tine, unu„le Iubitorule de oameni.

De vătămările sufletului meu, şi de boalele trupului, dărueşte-mi dezlegare, Stăpână, ceeace ai născut pre Dumnezeu.

De asupreală, de vifor, şi de primejdii, scapă-mă Maica lui Dumnezeu, prin rugăciunile tale, ceeace una eşti prea lăudată.

Pre mine cel vânturat de patimi şi de gânduri, şi de întreitele valuri ale vieţii, întru nădejde şi în credinţă Fecioară întăreşte-mă.

Pre mine cel învăluit de valurile lumeşti, scoate-mă Fecioară, la limanul tău îndreptându-mă.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Invăţaţi din înţelepciunea cea de jos fiind voi, îndreptare dela cea dumnezeească slăviţilor aţi câştigat. Pentru aceasta pre aceea ca pre o roabă aceştia prea înţelepţeşte o aţi supus.

Iubitorilor de înţelepciune, de iubiţi pre cei înţelepţi, înţelepţiţi-vă, şi a grăi vă învăţaţi, toţi ceice vă miraţi de cuvinte, adeverinţa lucrării, şi a privirii la cele de sus de acolo învăţându-vă.

A Născătoarei...

Ploaia cea târzie, care mai pre urmă s'a făcut timpurie, Făcătorul apelor şi al veacurilor, în pântecele tău a picat, ceeace eşti cu totul

fără prihană, la vremea sa răcorind pre cei lipsiţi.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Stâlp de foc povăţuind pre poporul cel credincios, şi arzând pre vrăjmaşii credinţii, şi neamurile celece urmau cu tărie mântuindu-le, marele Vasilie s'a arătat, să îndrăznească, şi să biruească Biserica lui Hristos, îmbogăţită fiind cu un apărător ca acesta.

Desfătare limbii, şi a tot auzul dulceaţă cuvântul tău a fost Grigorie, mană de viaţă, roua dulceţii, miere din piatră, îngerească pâine cerească, care îndeamnă fără saţiu a se sătură de dulceaţa ei, şi umple de dulceaţă pre ceice se împărtăşesc ei.

Slavă...

Râul darurilor celor duhovniceşti s'a umplut până şi la vărsare, şi bună faţa pământului ca un izvor de desfătare din gura cea de aur adapă, veselind şi îngrăşând toată cetatea lui Hristos, cu pornirile dumnezeeştilor valuri.

Şi acum, a Născătoarei...

Firea singură prin sine suferind întru sine împreunare, şi arătându-se mai pre sus de amestecare în Fiul tău Stăpână, cei trei de Dumnezeu purtători învăţători au mărturisit, din două voi, şi din două lucrări, îndoit a fi dupre fire arătându-l.

Catavasie:

Acoperit-au cerurile...

Peasna 5-a, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi Făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina poruncilor tale povătueşte-ne „pre noi, că afară de tine „pre alt Dumnezeu nu ştim.

Armă nebiruită împotriva a multe feluri de ispite având-te, de toată silnicia vrăjmaşilor scăpăm pururea, ceice te ştim pre tine, curată Născătoare de Dumnezeu.

Ceeace eşti mai pre sus decât Heruvimii, plinirea legii ai născut, pre unul născut Fiul lui Dumnezeu, celce s'a întrupat din tine. Pre carele roagă-l pentru robii tăi.

Ceeace ai purtat în braţele tale pre Făcătorul tuturor, pre acesta fă-l minostiv nouă (cu rugăciunile tale), celorce din inimă acum la tine scăpăm.

Din strâmtoare şi din sufletul meu cel dureros, rugăciune aduc eu ticălosul, ţie uneia ceeace ai născut pre Cuvântul pricinuitorul îndurărilor, îndurându-te mântueşte-mă.

Alt Canon, Irmos:

Lumina celor întunecaţi...

Tu izvorul darurilor tale

cel neîmpuţinat nici cum cu deşărtarea, iubitorule de oameni, l-ai dat sfinţilor tăi să bea din destul, care toată lumea ai adăpat, cu dumnezeeştile curgeri cele din pântecele lor.

Ce-mi trebueşte aurul? De ce folos îmi este bogăţia? Şi slava şi boieria, care ca fumul se risipesc în văzduh? Toate să piară, toate vântul să le spulbere. Mie bogăţie una mult dorită îmi este treimea învăţătorilor, cea împodobit vorbitoare.

Curge râul cu mursă şi dumnezeească băutură, curge celor flămânzi mâncare nemuritoare, şi celor însetaţi băutură nestricăcioasă, apă vie în veci, şi care ţine vii, pre ceice o beau; toţi de viaţa cea mult curgătoare săturaţi-vă.

A Născătoarei...

Avea răutatea tărie asupra noastră, dar nu până în sfârşit, că a slăbit dupăce a născut Fecioara pre cel puternic întru tărie, carele a luat slăbiciunea trupului, şi pre cel puternic întru răutate l-a omorît.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Pre înţelepţii ştiutori de lucrurile cele dumnezeeşti şi omeneşti, care firile, celece sunt, le-au arătat nouă cu iubirea adevărului şi pre Ziditorul acelora toţi a-l cunoaşte au făcut, precum s'a căzut, cu glasuri de mulţumită să-i lăudăm.

Amărăciunea şi iuţimea leacurilor celor spre mântuire, o a îndulcit cu înţelepte învăţăturile şi meşteşugurile şi darurile cuvintelor, dumnezeeştei tămăduitori ai sufletelor; îndulciţi-vă toţi iubitorii de bine şi veselindu-vă, vă mântuiţi.

Slavă...

Tace tot Cuvântul, propoveduitorii de Dumnezeu grăind cele dumnezeeşti; şi ţine mai sus decât legea veche cea nouă, puind înainte întru sine cinstitele tābliţe ale puitorilor de lege. Cu care se numără şi toată adunarea credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre firea cea nemuritoare o a întrecut cea muritoare întru sfinţenie şi Fecioară Cocoana pre îngerii cei fără trupuri i-a covârşit, ca ceeace a născut pre Dumnezeu Împăratul îngerilor, la carele a privì, nu este lor cu putinţă.

Catavasie:

Dacă a văzut Isaia..

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşelilor fiind încunjurat, chem adâncul milostivirii tale „cel neurmat, din stricăciune „Dumnezule scoate-mă.

Liman de mântuire ştiindu-te pre tine, înnotând prin noianul vieţii cel mult îngrijat, chemu-te pre tine Stăpână, fii îndreptătoare sufletului meu.

Imbrăcatu-m'am în haina nebuniei mele, rău pătimind Maică pururea Fecioară. Ci tu care ai născut pre Dumnezeu, dă-mi, veşmântul bucuriei.

Din viaţa cea sfinţită am căzut prin lene eu ticălosul. Ci mă ridică, bine cuvântată Preacurată, la porunca Fiului tău îndreptându-mă.

Invredniceşte-mă dumnezeieştilor milostiviri, ceeace ai născut pre Cuvântul cel prea milostiv, carele cu sângele său, pre oameni din stricăciune i-a mântuit.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Cuvântând de Dumnezeu, aţi arătat trei osebiri în Treime: Nenaşterea Tatălui şi naşterea Fiului şi ieşirea a singur Duhului.

Astăzi s'a făcut casei acesteia prea luminată mântuire; pre doi, şi pre trei adunaţi în numele lui Hristos cinstindu-i, în mijlocul lor este de faţă.

Nemăsurat este adâncul pământului spre înălţimea Cerului, dar de pre pământ pre sfinţi i-a înălţat mai pre sus de ceruri cereasca dragoste.

A Născătoarei...

Izvor nou şi pricină tainelor Fecioară având-te, cei trei de Dumnezeu grăitori, cu temeiuri noui, numire nouă cuvioasă ţie ţi-a adus.

Alt Canon, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Treimea în unime, Dumnezeu a o numi ne-am învăţat şi unimea întreită a o lăudă am luat dela părinţi, şi am cunoscut a ne închină unei firi în trei staturi.

Cuvântul erà întru început la Tatăl, împreună fără început, şi Duhul lui Dumnezeu, şi Dumnezeu erà împreună veşnic, o Dumnezeire singură prin sine de o fiinţă şi întocmai în fire, precum grăesc dumnezeeştii învăţători.

Slavă...

Impreunez şi despart cele ce sunt cu împreunare despărţite, una nedespărţită o am în minte şi trei cunosc, pre trei învăţători de Dumnezeu purtători primesc, care aşà m'au învăţat pre mine să cred.

Şi acum, a Născătoarei...

Fără mumă mai 'nainte de trup a fost şi fără Tată după întrupare, Fiul Tatălui şi al Maicii, carele acestea amândouă mai pre sus de minte se chiamă, că lui Dumnezeu se cuvin minunile cele prea mărite.

Catavasie:

Strigat-a ţie văzând bătrânul...

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Pre sfinţii învăţători şi de Dumnezeu vestitori, căpetenia învăţătorilor tăi Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor tale şi odihna. Că ostenelele acelora şi moartea ai primit, mai vârtos decât toată jertfa, celce însuţi prea măreşti pre sfinţii tăi.

ICOS.

Cine este îndestulat să-şi deschidă buzele sale şi să-şi mişte limba spre ceice suflă cu foc prin puterea Cuvântului şi a Duhului. Insă, atâta îndrăznesc a zice: Că toată firea omenească o au covârşit aceşti trei cu darurile cele multe şi mari ci cu lucrarea şi cu privirea la cele de sus întrecând pre ceice sunt luminaţi întru amândouă. Pentru aceasta a prea mari daruri i-ai învrednicit pre aceştia, ca pre nişte slugi credincioase ale tale, unule, celace preamăreşti pre sfinţii tăi.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea celor dintru sfinţi părinţilor noştri şi a toată lumea dascăli: Vasilie cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de aur.

Stih: Cu dreptate este împreună a cinsti pre cei trei luceferi,
Care în lume au izvorît lumina cea în trei străluciri.
Toţi suntem în drept a aduce obştească cântare,
Celorce au vărsat tuturor obşteşte Darul cel mare.
O rândurea nu face primăvară cântând,
Insă primăvara sufletelor o fac trei privighetori fiind.
Treimea străluceşte făptura cea gândită,
Iară treimea aceasta pre tine cea văzută.
Cei vechi cinstirea lui Dumneezeu au fost pierzând,
Nebuneşte soarele şi luna cinstind.
Căci de frumuseţea şi grăbirea lor se minunau,
Şi ca unor dumnezei cu nedreaptă cinstire se închinau.
Iar dela aceşti trei luceferi ce s'au ivit,
Noi întru cinstirea lui Dumnezeu am sporit.
Căci cu bunătatea vieţii şi înduplecarea cuvintelor arătat,
Pre toţi a cinsti pre unul Ziditorul i-au plecat.
Pre făptura această văzută este alcătuind.
Focul, aerul, apa şi firea pământului fiind,
Insă iarăş ceice alcătuesc lumea cea mare
Şi credinţa către Dumnezeu ca pre o altă făptură tare.
A stihiilor Treime închipuind,
De nimic pământesc sunt grijind.
Şi pământească înţelegere nici de cum prin cuvinte au fost având,
Căci Grigorie prin înţelesul Cuvântului foc este răsuflând,
Carele spre înălţimea a alergă înduplecă pre toţi.
Incă şi pre cei iarăş din patimi slăbănogiţi.
Răsuflarea oarecare cuvintele lui Vasilie sunt.
Curgerea apelor iarăş pilduind.
Singur cel cu gura şi cu inima aurit,
Pre cei topiţi de patimi i-a însufleţit.
Aşa toată firea muritorilor spre înălţime îndemnându-o,
De pe pământ cu ale lor cuvinte sunt ridicându-o,
In luna lui Ianuarie în a trei zecea zi,
Strălucirea cea în trei sori aurită străluci.

Pricina acestei sărbători întru acest chip a fost: In zilele împăratului Alexie Comnin, carele luase schipturile împărăţiei după Botaniat, s'a făcut ceartă în Constantinopol între oamenii cei mai de cinste, şi îmbunătăţiţi. Că unii cinsteau mai mult pre marele

Vasilie, zicând: Că este înalt la cuvânt, ca celace a cercat cu cuvântul firea colorce sunt, şi la fapte puţin nu cu îngerii asemănându-l, şi nici prea lesne iertă. Ci eră greu la fire, nici un lucru pământesc la sine având; pogorând mai jos pe dumnezeescul Gură de aur, ca şi cum ar fi fost oarecum împrotivnic lui Vasilie, pentrucă eră lăsător, şi trăgător la pocăinţă. Iară alţii înălţau pre dumnezeescul acesta Gură de aur, căci eră mai deschis la învăţătură, şi cu dulceaţa graiului îndreptă pre toţi, şi-i chemă spre pocăinţa, şi-l cinstea mai sus decât pre marele Vasilie şi pre Grigorie, atât pentru mulţimea cuvintelor celor cu miere curgătoare, cât şi pentru puterea şi adâncimea gândului. Alţii iarăş erau daţi spre dumnezeescul Grigorie, ca şi cum ar fi întrecut pre toţi, cei de demult vestiţi la învăţătura ellinească, şi pre ai noştri, cu înălţimea, înfrumuseţarea şi cuviinţa cuvintelor şi ziceă că acesta biruiă, şi-l suiau mai pre sus decât pre aceia, într'atâta cât se întâmplase de se împerechiaseră oamenii. Şi unii se ziceau Ioaniteni, alţii Vasiliteni şi alţii Grigoriteni. Deci certându-se în cuvinte cu numele acestora, şi aşa zicându-se, mai apoi după câţiva ani se arătară sfinţii aceştia, întâi, unul câte unul, după aceea şi câte trei împreună, avea, nu în vis, Arhiereului ce păstoreă atunci cetatea Evhaitenilor, marelui Ioan, carele eră om şi la altele înţelept foarte, şi părtaş şi de învăţătura ellinească, precum se văd scrierile lui şi ajungând la vârful bunătăţilor. Deci grăiră cu un glas către dânsul: Noi, precum vezi, la Dumnezeu una suntem, şi nici o împotrivire sau vrajbă întru noi nu este; ci fiecare în vremea sa, porniţi fiind de Duhul sfânt, am scris învăţăturile celece sunt de mântuirea oamenilor, şi celece am învăţat am dat. Şi nu este întru noi cel dintâiu, şi cel de al doilea, ci de vei zice de unul, cei doi urmează. Drept aceea scoală-te de porunceşte celorce se ceartă, să nu se împerecheze pentru noi. Că nevoinţa noastră aceasta a fost, şi până am fost vii, şi dupăce ne-am săvârşit din viaţă; ca să împăcăm şi să aducem lumea la unire. Şi încă ne şi împreunează la o zi precum se cade, aşa ne fă praznicul. Şi fă în ştire şi celor de pre urmă, cum că noi suntem una la Dumnezeu. Adeverind că şi noi vom ajută împreună la mântuirea acelorce ne fac pomenirea; că şi nouă ni se pare a aveă la Dumnezeu oarece îndrăznire. Acestea zicând se păreă că se sue iarăş la ceruri cu nespusă lumină străluciţi; şi chemându-se unul pre altul pre nume. Iară minunatul acela om, adecă Ioam Evhaitul, dupăce se sculă, făcu precum sfinţii i-au poruncit, potolind mulţimea şi pre ceice se prigoneau. Căci eră omul întru bunătaţi vestit, şi a dat Bisericii lui Dumnezeu praznicul acesta a-l prăznui. Şi i-a vezi mintea acelui om: Că aflând pre luna aceasta a lui Ianuarie, că-i aveă pe câte trei, adecă la întâia zi pre marele Vasilie, la douăzeci şi cinci pre dumnezeescul Grigorie, şi la douăzeci şi şapte pre dumnezeescul Gură de aur, i-a împreunat iarăş la treizeci acestei luni, împodobindu-le slujba cu canoane şi tropare, şi cu cuvinte de laudă precum li se cădeă. Care precum mi se pare şi cu voia lor s'a făcut. Căci cât spre laude nici o lipsă n'au, într'atâta cât au întrecut pre toate câte s'au făcut de atunci încoace şi câte se vor face.

Deci erau sfinţii aceştia la statul trupului lor, şi la chipul feţii într'acest fel: Adecă, dumnezeescul Gură de aur eră scurt foarte şi subţire, mare la cap, cu nasul plecat, galben cam albeneţ, adâncate ghioacele ochilor având-le şi băşicile acestora mari, care făcea căutătura veselă de-i străluceă faţa, măcar că la altă închipuire se arătă mâhnit, fruntea mare şi fără păr, cu multe sbârcituri, având şi urechile mari, barba mică şi rară, cu puţin păr cărunt împodobită, fălcile trase în lăuntru, de postul cel desăvârşit. Atâta însă trebue a zice despre dânsul că cu cuvântul a întrecut pre toţi filosofii ellinilor, şi osebit la greutatea noimelor, adică celor cunoscute de gând şi la cea prea lesne înflorire a graiului şi atâta a tâlcuit şi a descoperit dumnezeeasca Scripprură. Şi cu Evangheliceasca propoveduire a folosit, ca nimeni altul cât de n'ar fi fost acesta (măcar că este cu cutezare a o zice) ar fi trebuit ca iarăş să vie Hristos pre pământ. Iară la fapta bună şi la lucrare, şi vedere, atâta s'a făcut cât a

întrecut pre toți, făcându-se izvor de milostenie, și de dragoste și de învățătură. Deci a trăit acesta șasezeci și trei de ani, păstorind Biserica lui Hristos șase ani.

Iară marele Vasilie erà la trup foarte lung și drept la stat, uscățiv și lipsit de carne negru la față, cu nasul plecat, sprincenele rotunde, și făcut la frunte cam posomorât, asemănând omului gânditor și cu griji multe, sbârcit puținel la obraz și lungăreț. Cu tâmplele adâncate, cam păros la trup, cu barba lungă de ajuns, jumătate căruntă. Acesta cu cuvintele nu numai pre înțelepții ceice s'au aflat în zilele lui, ci și pre cei vechi a întrecut, că petrecând toată învățătura și meșteșugul dăscăliei, întru toate i se puteà, numai puțin nevoindu-se la practica filozofei și sporindu-se cu dânsa spre cunoștința celorce sunt, (adică tuturor lucrurilor cerești și pământești). S'a suit în scaunul Arhieriei de când erà de patruzeci de ani, și cinci ani a condus Biserica.

Iară sfântul Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu, erà la statul trupului om de mijloc, puținel cam gălbinicios și vesel la față, lat la nas, cu sprincenele drepte, căutătura blândă și veselă, la un ochiu erà mai mâhnit. Carele erà cam tras de un semn de lovitură cea avea la pleoapa din sus, barba nu erà prea lungă, iar deasă destul și tocmită și pre margine afumată; pleșuv, alb la păr. Și aceasta se cade a zice cineva de dânsul, că de ar fi trebuit a se face vre-o icoană sau stâlp înfrumusețat cu toate bunătățile, acesta marele Grigorie ar fi fost; întrecând cu strălucirile viețuirii sale pre cei iscusiți în practică. Și atâta cunoștință teologică aveà cât toți se biruiau de înțelepciunea sa, cea în cuvinte și în dogme. Drept aceea a câștigat și numele a se chiemà cuvântător de Dumnezeu, Și a păstorit Biserica Constantinopolei ani doisprezece; viețuind pre pământ optzeci de ani. Cu rugăciunile acestor trei Ierarhi, Hristoase Dumnezeul nostru și cu ale tuturor sfinților, surpă și risipește ridicările eresurilor și pre noi la unire și pașnică așezare ne păzește și cereștii tale împărății ne învrednicește. Că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințit mucenic Ipolit, papa Romei și a celor împreună cu dânsul: Chensurin, Avras, ce-i zicea și Hrisi, Filicos, Maxim, Erculin, Venerie, Stirachin, Mina, Comod, Ermì, Mavru, Evsevie, Rustic, Monagrie, Amandin, Olimpie, Chiprie, Teodor, Tribun, Maxim preotul, Arhilai diaconul, Chirin episcopul și Savain.

Stih : Ipolit cu îndrăznelă în mare intrând,
Ca un cal săltător în câmp șes fiind.
Chensurin grumazul la sabie întinzând,
Ca o cute de brici a nevoitorilor fiind.
Măruntaele lui Savain le ard cu aprinse făclii.
Ai nemilostivirii prea vicleni fii.
Hrisi aruncată fiind în adânc cu adevărat,
La cămara cerească mireasă de curând gătită s'a apropiat.

Acest sfințit Sinod erà pe vremea împărăției lui Claudie, domnind Vicarie Ulpie Romul; și Chensurin fiind magistru și iubit de împăratul, cinsteà pre Hristos întru ascuns și apără pre creștini; deci vădindu-se, a fost pus la închisoare, unde înviind pre un mort, a înduplecat pre toți ostașii ce se aflaseră acolo fața ca să creadă în Hristos, cărora din porunca tiranului, li s'au tăiat capetele și împreună cu ale acelora și al fericitei Hrisi și al slujitorului Savain. Care mai 'nainte au suferit multe munci, pentrucă slujeau sfinților și ștergeau sângiurile lor și-i mângâiau. Despre acestea înștiințându-se papa Ipolit, de râvnă dumnezeească mișcat, a venit și a mustrat pre tiranul în față. Iară el aprinzându-se de mânie, mai întâiu l-a muncit împreună cu ceice urmau lui preoți și diaconi și episcopului. Apoi legându-le mâinile și picioarele, i-au aruncat întru adâcurile mării și așà s'au săvârșit.

Intru această zi, chinuirea sfântului mucenic Teofil cel Nou.

Stih : Lui Teofil i se taie capul cel prea iubit.
Căci a săruta dumnezeii barbarilor n'a voit.

Acesta erà din Constantinopol pe vremea împărăției Impăratului Constantin și al Irinei, fiind senator. Deci rânduit fiind general la locul Chiviriοților, s'a dus cu flota având cu sine și pre alți doi generali, spre ajutor, care îl și pismuiau. Deci după ce au venit Saracinii, împotriva acelui loc, el a ieșit întru întâmpinarea lor cu flota și cu ceilalți doi generali. Și mai întâiu a năvălit cu puterea sa și intrând în mij-

locul Saracinilor, a învins. Iară ceilalţi doi, pismuindu-l, l-au lăsat singur şi au fugit. Atunci Saracinii încunjurându-l, l-au prins şi ducându-l la locul lor, l-au pus la închisoare; iar după patru ani scoţându-l din închisoare l-au silit ca să se lepede de Hristos şi neplecându-se i-au tăiat capul.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Teodor Mitilineanul, carele a mărturisit în Mitilina, la anul o mie şapte sute patru, prin sugrumare s'a săvârşit.

Stih: Teodor prea cu înţelepciune mărturisind,
Şi cu înţelepciune nestricăcioasă cunună a fost primind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a- Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei trei tineri au defăi„mat porunca cea prea fără „de Dumnezeu şi fiind arun„caţi în mijlocul focului, ră„corindu-se au cântat: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri.

Pre Cruce pironindu-se, celce s'a întrupat din tine Născătoare de Dumnezeu, a rupt înscrisul lui Adam. Pre carele acum roagă-l Preacurată, ca să se mântuiască de nevoi toţi, ceice cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Nădejdea bună şi folositoare credincioşilor eşti Stăpână; şi acum te rugăm, ca să dărueşti adâncul milostivirii tale tuturor, celorce nădăjduesc spre tine şi Fiului tău strigă: Bine eşit cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu întunerecul cel cumplit al vieţii fiind ţinut, pre celce s'ar scârbi împreună şi împreună l-ar dureà nu am agonisit. Cu strălucirea ta Fecioară, dezleagă-mi negura greşelilor şi luminează-mă pre mine celce cânt: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Frumoasă haina poruncilor celor de mântuire, în care (prin Botez,) m'am îmbrăcat, o am negrit cu lenea eu ticălosul; ci acum alerg la tine Fecioară, cerând ca iarăş să mă îmbrac prin tine în haina curăţiei.

Alt Canon, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Birueşte-se, fericiţilor şi fuge nestătătoare semeţie cea mai dinainte a eresurilor, şi ceară topită de faţa focului, toată învăţătura cea streină se arată, lovindu-se de cuvintele voastre cele cu foc însuflate.

De bârfelile cele elineşti, cele mincinoase s'au ferit, şi una îndemnarea cea puternică întru oameni au ales, prin care aceşti trei întărind adevărul, aşa toată adunarea credincioşilor o biruesc cu cuvintele, şi o aduc la credinţă.

A Născătoarei...

Intru tine toată proorocia

s'a plinit, şi sfârşit a luat, de care se minunează ceice grăesc, şi din tine mai luminate minuni şi decât proorociile izvorăsc, Curată, care arată înţelepţi, pre ceice tâlcuesc.

Alt Canon, Irmos:

De pogorirea lui Dumnezeu...

Stâlpi care tac şi strigă văzuţi, şi auziţi, ai faptei bune şi ai înţelepciunii, de Dumnezeu grăitorii s'au făcut cu fapta şi cu cuvântul, a strigă poruncind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Glasurile lui Dumnezeu, care ne tună nouă de sus minunat, şi strălucirile fulgerilor şi cuvintele voastre prea înţelepţilor primindu-le noi, împreună cu voi cântăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Grindine se aruncă din limbile cele de pietre zvârlitoare, sfărămând învăţăturile cele putrede, de îndrăzneşte cineva în mijlocul grăitorilor de deşertăciune, cele drepte ne spuind; bine este cuvâtat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei...

Intru tine Fecioară s'a sălăşluit, şi după naştere Fecioară te-a lăsat, celce preface stihiile, Născătoare de Dumnezeu Marie prea curată, către carele strigăm împreună cu tine, ceeace eşti cu totul fără prihană: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie:

Pre tine celce ai răcorit...

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a pogorît în cuptorul cel cu foc la tinerii evreeşti şi „văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Imi slăbeşte mintea acum, căzând întru adâncurile necinstirii, cât de aicea cu feluri de rele sunt cuprins. Ci tu Fecioară vindecă-mă, cu lumina nepătimirei îmbrăcându-mă.

Turn tare de putere şi temeiu, şi păzitoare şi folosinţă pre tine agonisindu-te, cu credinţă ne mântuim acum, şi lăudăm naşterea ta Preacurată şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Al nemuririi izvor prea limpede te ştim pre tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca pre ceeace ai născut pre Cuvântul Tatălui, celui fără de moarte, carele ne mântueşte de moarte pre noi pre toţi ceice-l prea înălţăm pre el în veci.

Izvor de tămăduiri pururea izvorăşti nouă credincioşilor Preacurată, al căruia Dar din destul luând acum, lăudăm naşterea ta Fecioară, şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Cunoaştem cu bună credinţă, şi slăbim o fire întocmai cinstită, o unime, şi Treime, fără măsură puternică, care toate le chiverniseşte cu judecăţi prea înalte, că aşa au aşezat a mări aceşti trei de Dumnezeu purtători; cu care împreună ne închinăm ei în veci.

Unitu-s'au trei grăitori de Dumnezeu, care au unit Treimea, şi nedespărţită întru toate o au păzit întru dumnezeeasca fire, şi o slavă nedespărţită dela dânsa au luat, care chiamă spre laudă, pre ceice o înalţă pre ea în veci.

A Născătoarei...

Luând firea noastră, ne-a dat pe a sa făcătorul de bine, făcut-a numai, iară n'a pătimit Fecioară; că face, dar nu spre stricăciune aşează, mai vârtos şi pătimind de bună voie, prin patimă patimile a dezlegat, precum aceşti trei părinţi pre noi de taină ne-au învăţat.

Alt Canon, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Pre care Dumnezeu i-a împreunat într'o unire întocmai cinstită, omul cel lăudător să nu-i despartă, ci întocmai socodindu-i întru aceleaşi daruri, întocmai şi laudelor să-i învrednicească, dulce cântând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înnălţaţi-l întru toţi vecii.

Apărătorii cei dimpreună ai Dumnezeirii, cei puternici şi nebiruiţi şi ajutătorii adevărului cei nemincinoşi, adâncurile (Duhului) bine cercându-le, cunoştinţele de Dumnezeu, cele cuvioase lui Dumnezeu, de acolo le-a alcătuit, şi au învăţat a cântà: Noroade prea înălţaţi-l pre el în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Din Cer doi luminători prea mari prin luarea unuia dela altul luminează toată partea cea de sub soare, iară de pre pământ mai luminat luminează toată lumea trei prea mari luminători, strălucind întocmai între sine şi cântând împreună: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei...

Pentru noi a fost întruparea şi cinstitele patimi, pentru noi Dumnezeu cu morţii a fost, şi moarte n'a gustat, ca cel slobod de patimi, iară împărtăşirea trupului celui muritor se zice că şi patimii s'a împărtăşit şi morţii; pentru

care îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Catavasie:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cu focul cel nesuferit...

La Peasna 9-a, nu cântăm...

Ceeace eşti mai cinstită...

Ci cântăm, Stihirile.

La Irmos şi la Troparele Canonului prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, zicem Stihira aceasta:

Măreşte suflete al meu pre cea mai cinstită decât oştile cele de sus, pre prea curata Fecioară de Dumnezeu Născătoarea.

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit să înoească pre Adam, „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupându-„se pentru noi credincioşii, cu „un gând întru laude îl mă-„rim.

De Dumnezeu fericită Fecioară, toată nădejdea mea îmi pun cu osârdie spre tine mântueşte-mă Maica vieţii celei adevărate şi te roagă Preacurată, să se sature de desfătarea cea deapururea, ceice cu credinţă şi cu dragoste întru cântări pre tine te măresc.

Arătându-te Fecioară, luminează întunerecul sufletului meu cu strălucirile cele fără materie ale luminei tale, ceeace eşti uşa dumnezeeştii lumini şi învredniceşte Curată, să se izbăvească de focul cel veşnic, ceice cu credinţă şi cu dragoste întru cântări pre tine te măresc.

In pântecele tău s'a sălăşluit Fiul, şi om desăvârşit s'a făcut pre carele mai 'nainte de veci Tatăl l-a născut şi izvor de Daruri pre tine Maica lui Dumnezeu te-a arătat nouă, celorce ne închinăm cu credinţă naşterii tale celei negrăite.

Pre cei bolnavi şi cu sufletul şi cu trupul şi căzuţi în patimi cumplite, văzându-i Stăpână, tămădueşte-i cu bunătatea ta, şi-i izbăveşte din întristările ce-i supără, ca toţi cu cântări neîncetat să te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Fiul Părintelui celui...

Stih: Măreşte suflete al meu pre aceşti trei între Ierarhi mari luminători.

Iată lucrarea voastră şi turma, pentru care mari dureri aţi răbdat, întru una adunându-se şi împreună pre voi trei primindu-vă laudă deobşte are prea dulce unirea voastră.

Măreşte suflete al meu pre aceşti trei luminători ai Bisericii lui Hristos.

Nu sabie cu două ascuţişiuri, ci cu trei ascuţişuri, Darul pune împotriva luptătorilor săi, o sabie din Cer lucrată, de trei puteri ascuţită, care pururea s'a luptat pen-

tru o Dumnezeire întreit strălucitoare.

Mărește suflete al meu, pre ceice au împodobit Biserica lui Hristos.

Viața voastră și trup purtând încă nespurcat, în ceruri a fost prea lăudaților, în care acum prea curat locuind, cereți, ca noi ceice locuim pre pământ, cele de sus să gândim și să le facem.

A Născătoarei...

Mărește suflete al meu pre cea mai cinstită și mai prea mărită decât oștile cele de sus...

Strâmtează-mă pre mine lărgimea măririlor tale Fecioară Stăpână, care îmi îneacă cuvântul din îmbulzeală și cu prea slăvire mi se întâmplă de nu mă pricep, de multa putere. Pentru aceasta mărim pre celace atâta te-a mărit pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Stih: Mărește suflete al meu pre trei păstori ai prea sfintei Treimi.

Inălțatu-s'a bunătatea Treimii și toate le-a umplut de slavă, altă rază întreit luminată arătându-ne nouă asemenea cu strălucirea ei, pre cereștii de taine învățători. Prin care la dumnezeeasca ei privire noi cei binecredincioși ne îndreptăm.

Mărește suflete al meu pre acești trei mari luminători ai luminii celei întreit luminătoare.

Nu este al doilea întru acești trei, că fieștecarele cinstea sa întru șineși poartă, nici unul mai întâiu fiind și pre cei întocmai cu cinstea covârșindu-i și își împărtășește mai vârtos unul altuia biruința bucurându-se, că nu încape între dânșii îndrăzneala pizmuirii, care strică unirea gândului.

In loc de Slavă.

Mărește suflete al meu Stăpânia Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri și nedespărțite.

Buna credință, care a arătat pre părinți fii ai săi întâi născuți, naște printr'înși fii luminii dupre lege și fără prihană, săvârșiți prin Duhul, celce a grăit viață între dânșii și cere să se păzească pacea până în sfârșit, care printr'înșii o a moștenit.

In loc de Și acum.

Mărește suflete al meu, pre cea mai cinstită și mai prea slăvită decât oștile cele de sus.

Fiu al lui Dumnezeu celui viu, căpitenia înțelepților învățători a propoveduit pre Fiul tău, din descoperirea Tatălui, nu dela trup și dela sânge aceasta învățându-se, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta pre tine Născătoare de Dumnezeu și Fecioară și Maică te-a slăvit.

Catavasie, cu pripeala Născătoarei de Dumnezeu.

In lege, în umbră și în Scriptură...

SVETILNA.

Podobie: Celce ai împodobit Cerul...

Pre vasele luminii, pre

fulgerile cele revărsătoare de raze, pre Vasilie cel mare, pre Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi pre Ioan Gură de aur, să-i lăudăm acum toţi.

Slavă asemenea.

Dumnezeire una, Părinte, Fiule şi Duhule, pentru rugăciunile lui Vasilie, Grigorie şi ale lui Ioan, şi ale curatei Născătoarei de Dumnezeu, să nu mă desparţi pre mine de slava ta.

Şi acum, a Născătoarei...

Stâlpul cel cu foc înfăşurat, şi cetate cu douăsprezece ziduri, scaun cu picături de soare, şederea Împăratului, minune necuprinsă de minte cum cu lapte ai hrănit pre Stăpânul.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laude, vom încunună pre învăţătorii cei despărţiţi cu trupurile, şi împreunaţi cu Duhul? Pre mai marii, de Dumnezeu purtătorii, cei întocmai cu numărul şi slugile Treimei, pre luminătorii ceice au luminat lumea; stâlpii Bisericii. Pre cari cu cununi de laudă ca pre nişte biruitori i-a încununat Hristos Dumnezeul nostru, celce are mare milă.

Cu ce podoabe de cântări, vom încunună pre purtătorii de Dumnezeu? Pre ceice au fost cereşti tăinuitori, şi propoveduitori dreptei credinţe? Pre cuvântătorii de Dumnezeu cei prea aleşi. Pre marele şi de sfinţenie tăinuitorul Vasilie, pre dumnezeescul şi de Dumnezeu grăitorul Grigorie, şi pre Ioan cel cu limba cu totul de aur. Pre cari i-a prea mărit Treimea dupre vrednicie, Domnul celce are mare milă.

Cu ce cuvinte de laudă vom încunună pre Ierarhii? Pre cei întocmai apostolilor cu Darul, şi întocmai cinstiţi cu facerile de bine. Pre surpătorii păgânătăţii, pre mântuitorii şi îndreptătorii cu cuvântul, şi cu fapta. Pre păstorii cei prin credinţă următori lui Hristos. Pre îngerii cei pământeşti, şi oamenii cei cereşti. Pre care i-a cinstit Hristos Domnul slavei, celce are mare milă.

Cu ce cununi de laude vom încunună pre cel cu cuvinte de aur? Impreună cu Vasilie pre Grigorie, cinstitele locaşuri ale Duhului. Pre apărătorii credinţei cei tari, stâlpii Bisericii, întărirea credincioşilor, mângâerea tuturor păcătoşilor. Izvoarele celece izvorăsc apă din care bând, ne îndulcim la suflete cerşind iertare de greşeli şi mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea:

Astăzi sufletele pământenilor se înalţă dela cele pământeşti, astăzi cereşti se fac întru pomenirea sfinţilor, că uşile cereşti se deschid, şi nouă celce sunt ale Stăpânului se arată. Cuvintele cuvinte propoveduesc, şi limbile minuni laudă. Iară noi către Mântuitorul strigăm: Slavă ţie Hristoase Dumnezeule, că pace credincioşilor printr'aceştia s'a făcut.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

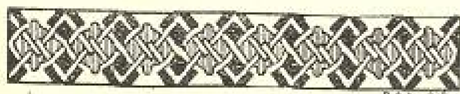
Astăzi Hristos în Biserică se aduce. Astăzi sub lege se face celce a dat lui Moisi legea, oştile îngereşti s'au minunat în braţele bătrânului văzând pre celace ţine împreună toate. Simeon de cucernicie şi de bucurie umplându-se, a strigat: Acum mă slobozeşte Mântuitorule din viaţa cea trecătoare, la odihna ceaneînbătrânitoare, că te-am văzut, şi m'am veselit.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenille şi Otpustul.

Şi se ung fraţii cu untdelemn, de către preot.

Ceasul întâiu şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile din canonul întâiu al sfinţilor, Peasna 3-a, pe 4, şi din Canonul al doilea, Peasna 6-a pe 4. Prochimen glasul al 8-lea: In tot pământul a ieşit vestirea lor. Stih: Cerurile povestesc slava lui Dumnezeu... Apostol către evrei: *Fraţilor aduceţi-vă aminte de mai marii voştri.* Aliluia glasul al 4-lea: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi. Voi sunteţi lumina lumii.*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul.

(VEZI:) Tipicurile, şi învăţăturile cele cuviincioase pentru sfinţii trei Ierarhi, când se întâmplă în Duminecile Triodului, adecă a Vameşului, a păcătosului ce s'a pocăit, a lăsatului de carne şi în săptămâna brânzei, aicea adică de faţă nu le-am pus, după cum le-am arătat în alte tomuri, şi până acum, ci atât pentru aceşti trei Ierarhi, cum şi pentru înainte prăznuirea Intâmpinărei, pentru praznicul Intâmpinărei şi pentru odovania lor. Pentru Aflarea cinstitului cap al Mergătorului înainte. Pentru Sfinţii patruzeci de mucenici. Pentru înainte prăznuirea Buneivestiri. Pentru praznicul Buneivestiri, şi pentru odovania ei, până când se întâmplă în sfânta şi marea Sâmbătă, caută tipicul la Triod, ori în ce zi s'ar întâmplă aceste mai sus pomenite praznice. Acolo vei aflà pe larg învăţătura pentru toate, că cu neputinţă este a fi biserică fără Triod.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE.

Sfinţii făcători de minuni cei fără arginţi Chir şi Ioan.

La Doamne strigat-am. **Stihirile pe 6, glasul al 4-lea**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pătimitorilor viteji, doftori de Dumnezeu trimişi, Chire şi Ioane, cei cu nume mare, precum aţi pierdut semeţia cea fără de Dum-

nezeu a tiranilor, îndreptaţi şi abaterile cugetului meu, cari mă tirănesc, şi vindecaţi patimile sufletului meu, scăpaţi-mă de osânda cea viitoare, rugându-vă Mântuitorului.

De două ori.

Apăraţi-mă sfinţilor de viforul care mă cuprinde, şi de furtuna întristărilor, care vine asupra mea şi de durerile trupului, uşurând toată durerea sufletului, care îmi vine dela cei văzuţi şi dela cei nevăzuţi. Ca cu credinţă şi cu dragoste să fericesc cinstita voastră doime, cari v'aţi nevoit pentru Treime. De două ori.

Ca ceice v'aţi făcut locaşuri lui Dumnezeu prea frumoase, Chire şi Ioane, locaşul vostru îl arătaţi izvor de tămăduiri. La carele năzuind, sfinţilor, scăpaţi-mă de toată boala, liniştind pre ticălosul meu suflet, ce este turburat de bântuelile vrăjmaşului şi robit răutăţii. De două ori.

Slavă, glasul al 8-lea:

Doime de mucenici ne-a răsărit nouă astăzi, tămăduindu-ne durerile noastre cele sufleteşti, Chir şi Ioan făcătorii de minuni. Că unul dintr'înşii iubind râvna cea întocmai îngerilor, încuviinţându-se cu viaţa cea sihăstrească până la sfârşit, prin sângele muceniei se uneşte cu Hristos, iară celălalt încuviinţându-se întru rânduelile ostaşilor, se numără în cetele oştilor cereşti. Pentru aceasta rugându-se pentru sufletele noastre, împart tămăduiri, celorce cu credinţă săvârşesc pomenirea lor.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Eu sunt pomul cel neroditor, Preacurată, carele nu rodesc roadă de mântuire. Pentru aceea mă tem de tărie, ca nu cumva să mă arunce în focul cel nestins pre mine ticălosul. Drept aceea cad către tine, scapă-mă de acela, şi mă arată roditor Fiului tău prin mijlocirea ta Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei...

Nu pot răbdà Fiule, văzându-te pre tine adormit pre lemn, celace dai tuturor deşteptare, pentru ca să dărueşti dumnezeească şi mântuitoare deşteptare celor de demult, cari pentru neascultarea cea pentru roadă a adormit cu somnul cel pierzător, Fecioara grăià tânguindu-se; pre care o slăvim.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 2-lea a lui Anatolie.

Veniţi adunarea credincioşilor astăzi, să încununăm cu laude pre Chir împreună cu Ioan, pre plugarii Darului şi pre dătătorii din des-

tul celorce cer. Că în multe chipuri s'au arătat tuturor doftori prea luminaţi. Pentru aceasta se şi roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...
Podobie: Când de pre lemn...

Adăpostire şi sprijineală, şi scăpare tare eşti creştinilor, Maica Dumnezeului nostru. Ci şi acum nu încetà pururea a te rugà prin rugăciunea ta cea cu priveghere, să se mântuiască robii tăi de toate primejdiile, că după Dumnezeu pre tine te avem toţi credincioşii sprijinitoare şi scăpare.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Strugurul cel prea copt, carele l-ai purtat în pântece nelucrat, Preacurată dacă l-ai văzut pre acesta spânzurat pre lemn, tânguindu-te te văitai şi strigai: Fiule prea dulce! Izvorăşte întru noi must, prin care să se ridice toată beţia patimilor, Făcătorule de bine. Cu rugăciunile mele ceeace te-am născut, ca un milostiv, Cuvinte.

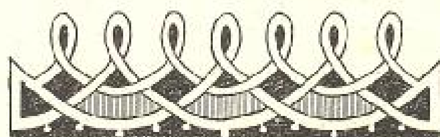
Troparul, glasul al 5-lea.

Minunile sfinţilor tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule. Pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte, schiptrurile împărăţiei le întăreşte ca un bun şi de oameni iubitor.

Sau acesta, glasul acelaş.

Darul Treimii sălăşluindu-se întru inimile voastre cele curate, prea fericiţilor Chire şi Ioane, înfricoşaţi izgonitori duhurilor celor necurate v'aţi arătat şi aţi fost tămăduitori neputinţelor, nu numai celor descoperite, ci şi celor ascunse. Drept aceea îndrăzneală având către Dumnezeu cel iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre cele neîncetate, tămăduiţi patimile noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...
Caută la sfârşitul Cărţii.

LA UTRENIE.

Amândouă CANOANELE din Octoih şi al sfinţilor pre 6.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi, „în chipul Crucii, puterea lui „Amalic în pustie a biruit.

Stăpânire asupra înşelăciunii ai luat Chire fericite, având împreună pătimitor ostenelilor pre Ioan măritul. Pentru aceasta împreună cu dânsul vă îndulciţi de desfătarea cea mai aleasă în ceruri.

Cu oştire duhovnicească încingându-te, Chire prea fericite, şi părăsind oştirea pă-

mântească prea lăudate Ioane, aţi ridicat împotriva dracilor, semne de biruinţă dela Hristos.

Slavă...

Femei îndumnezeite, râvnind bunătăţii Teclei, s'au îmbrăcat cu bună credinţă în podoaba fecioriei cea întocmai cu îngerii şi de dragostea muceniei către nevoinţe au alergat.

Şi acum, a Născătoarei...

Din tine cea plină de Dar Preacurată, ne-a răsărit nouă Soarele dreptăţii Hristos şi cu lumină a luminat pre ceice şedeau mai'nainte întru închisorile cele întărite ale întunerecului.

Peasna 3-a, Irmos :
Veseleşte-se de tine...

Mucenicii cei prea lăudaţi, cu trupul cel neputincios ce se întăreau de patimile lui Hristos, au biruit pre ucigaşul de oameni.

Primind mucenicii lui Hristos chinurile trupeşti şi desfătarea cea nepieritoare, duhovniceşte, se bucurau.

Slavă...

Intăritu-s'a cu Crucea slăbiciunea firii femeieşti. Pentru aceea bărbăteşte a biruit pre vrăjmaşul balaur.

Şi acum, a Născătoarei...

Numai tu Maica lui Dumnezeu te-ai făcut către cei de pre pământ pricinuitoare bunătăţilor celor mai pre sus de fire. Pentru aceasta strigăm ţie: Bucură-te.

Irmosul :

Veseleşte-se de tine Bi-
„serica ta, Hristoase, strigând:
„Tu eşti puterea mea Doamne,
„şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie : Celce te-ai înălţat...

Călcând la pământ dulceţile cele râvnitoare de cele de jos, v'aţi ridicat mărit prin Dar către dumnezeeasca înălţime a muceniei, pătimitorilor Chire şi Ioane, luminători ai lumii. Pentru aceea ne rugăm, să ne apăraţi pre noi de întunerecul păcatelor, şi de boale, rugându-vă Dumnezeului tuturor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

După Dumnezeu la adăpostirea ta cea dumnezeească alergând eu smeritul, Născătoare de Dumnezeu, mă rog, milueşte-mă, Preacurată, că păcatele mele îmi covârşesc capul şi mă tem, Stăpână de munci, şi mă cutremur. Fă Preacurată rugăciune către Fiul tău, ca să mă mântuesc de acestea.

A Crucii, a Născătoarei...

Pre tine cel născut din Tatăl cel fără de început, văzându-te pre Cruce spânzurat,

ceeace în vremile cele de apoi te-a născut cu trup, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse. Cum celce te proslăveşti de îngeri, ca un Dumnezeu, te răstigneşti Fiule acum de oameni fărădelege voind? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele dreptăţii, a stă„tut întru a sa rânduială, pre „cum se cuvine, strigând: Sla„vă puterii tale Doamne.

Luminarea Darului cea neînserată a stricat înşelăciunea cea iubitoare de întunerec a vrăjmaşului, arătând biruitori ei pre Chir şi Ioan, strălucind ca nişte luminători.

Indulcindu-se de dragostea Treimii mucenicii şi de dânsa întărindu-se tare Chir şi Ioan, cu unirea cea mai bună s'au arătat organe ale lui Dumnezeu.

Slavă...

Cât este de cinstit locaşul vostru cel de tămăduiri: că izgoneşte boala cea rea a duhurilor celor viclene, şi tuturor celorce pătimesc le dă Dar tămăduitor de rele, nebiruiţilor mucenici.

Şi acum, a Născătoarei...

Fără ispită de nuntă ai născut o Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăş Fecioară. Pentru aceea cu glasuri neîncetate, cu credinţă neîndoită strigăm ţie: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci „dintru întunerecul necunoş„tinţei, pre ceice te laudă „pre tine cu credinţă.

Doimea mucenicilor a dorit de tine Mântuitorule. Tu sfinte dupre vrednicie te-ai odihnit întru sfinţii Chir şi Ioan.

Al tău lucru este Bunule surparea vrăjmaşului, tu cu Crucea ta ai făcut mărturisitori bunei credinţe şi cu mărire i-ai încununat.

Slavă...

Ioan şi Chir, cu vitejie îndemnând pre fecioare, le-au făcut, să te iubească numai pre tine, Doamne, cu cuget neîngrozit.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor te punem înainte. Pre tine întărire şi nădejde de mântuirea noastră te-am câştigat dumnezeească Mireasă.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Ales-au mucenicii mai bine a se jertfi pentru Hristos, decât a jertfi vrăjmaşului, şi decât a alege pre vicleanul tiran, au ales mai bine pre celce s'a jertfit pentru noi ca o oaie, pentru milostivire.

Ceice sgâriau fără de milă pre mucenici, simţiau durere, iară săgeţile se făceau ca nişte bătăi de prunci, la ceice se sgâriau. Că prea slăvit se întăriau cu dumnezeescul Duh.

Doimea cea dintr'un cuget, cu credinţă şi cu bună pătimire mărturisindu-te Domn şi Impărat a toată făptura, a stătut împotriva celor fărădelege până la sânge.

Slavă...

Prin omorîre a ridicat lauda cea nemuritoare, muceniţa Atanasia, împreună cu Eudoxia şi cu Teodota şi cu dumnezeeasca Teoctista, odraslele ei.

Şi acum, a Născătoarei...

Prin naşterea ta ne curăţim de blestemul strămoaşei Evei. Că tu născând pre Hristos Fecioară Maică, în locul blestemului ne-ai izvorît nouă binecuvântare.

Irmosul :

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele „dracilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din coasta ta.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Din dumnezeescul Har, Dar de minuni luând sfinţilor, minuni faceţi neîncetat; toate patimile noastre, cu meşteşugul doftoriei cel nevăzut tăindu-le, Chire de Dumnezeu înţelepţite, cu Ioan pururea slăvitul. Căci voi dumnezeeşti doftori sunteţi.

ICOS.

Pre voi înşi-vă lui Dumnezeu făgăduindu-vă sfinţilor, toată ispita celor rele pentru dânsul aţi suferit, murind de bună voie mucenici viteji şi după moarte tuturor izvorîţi dumnezeeşti daruri celorce sunt dosădiţi, dintre cari unul şi cel dintâiu sunt eu ticălosul. Că la trup şi la suflet de multe rane sunt bolnav şi cu credinţă strig către voi: Tămăduiţi-mă! Căci voi sunteţi dumnezeeşti doftori.

Intru această lună în 31 de zile, pomenirea sfinţilor şi de minuni făcătorilor fără de arginţi, Chir şi Ioan.

Stih: Ioan împreună cu Chir către sabie s'au nevoit,
Impreună cu Chir face minuni şi după al sabiei sfârşit.
Pre Chir şi Ioan i-au tăiat.
In a treizeci şi una zi cu adevărat.

Aceşti sfinţi mucenici Chir şi Ioan au fost în zilele împăratului Diocliţian, însă Chir erà din Alexandria şi Ioan din

Edesa. Deci, fiind atunci prigonire asupra creştinilor, Chir s'a dus spre partea mării ce se zice sânul Arabiei şi luând cinul călugăresc, locuì acolo. Iar Ioan se duse la Ierusalim şi auzind minunile ce făceà Chir, că tămăduià tot felul de boale şi de neputinţe, se duse la Alexandria şi de acolo mergând unde erà el, se aflà împreună cu dânsul. Deci, prinzându-se o femeie anume Atanasia cu trei fiice ale ei: Teodota, Teoctista şi Eudoxia, pentru credinţa ce aveau în Hristos şi vrând a stà de faţă înaintea judecătorului, sfinţii se temură ca nu cumva să pătimească ceva, ca nişte femei ce erau, îngrozindu-se de mărimea muncilor. Deci, mergând sfinţii, le îmbărbătau şi le îndemnau să steà tare la munci, cari din cauza aceasta aprinzându-se şi ei şi mărturisind pre Domnul nostru Iisus Hristos Dumnezeu adevărat şi încăpând la multe munci, li s'au tăiat capetele împreună cu femeile celece s'au zis mai sus. Şi se face prăznuirea lor la muceniceasca lor casă la locul ce se numeşte al lui Forachie.

Intru această zi, pomenirea [redacted] sfintei muceniţe Atanasiei şi a celor trei fiice fecioare ale ei, Teodota, Teoctista şi Eudoxia.

Stih: Maică prea bună şi treime de fiice fiind.

Pentru dragostea Părintelui a toate prin sabie sunt murind.

Intru această zi pomenirea sfinţilor mucenici, Victorin, Victor, Nichifor, Claudie, Diodor, Serapin şi Papia cei din Corint.

Stih: In piuă mădularele a trei viteji s'au zdrobit.

Şi câte trei mădulare ale trupului lui Hristos s'au văzut.

Bună pârgă Claudie Domnului este dând.
Dela trupul său, mâinile şi picioarele tăind.
Incununează-te Diodore mucenice intrând,
In cuptorul cu foc cununa durerilor primind.
Dacă de frica sabiei pre tine viaţă te voiu iubi.
Şi cum Dumnezeu pre mine Serapin mă va primi.
Cu amara baia mării Papie spălându-te,
Câştiguri dulceaţa desfătării celei de sus desfătându-te.

Aceştia în vremea lui Dechie împăratul fiind prinşi pentru mărturisirea în Hristos, şi aducându-se înaintea lui Tertie antipatul, carele cârmuià domnia Eladei la Corint (căci din Corint se trăgeau cu neamul şi sfinţii) după multe şi nesuferite munci, în multe feluri, sfârşitul vieţii lor primiră, de vreme ce Victorin, Victor şi Nichifor, în piuă fiind băgaţi şi zdrobiţi şi-au dat sufletele la Domnul. Iară Claudie, tăindu-i-se mâinile şi picioarele a răposat; iară Diodor şi-a primit sfârşitul prin foc; iară lui Serapin i s'a tăiat capul; iară Papia înnecat în mare şi-a săvârşit mucenia.

Intru această zi, sfânta muceniţă Trifina.

Stih: Taurul Trifino se desfătează de trupul tău cel curat,

Şi te trimite către desfătările cele nestricăcioase cu adevărat...

Aceasta a fost din cetatea Chizic, care este la Elespont, fiica oarecăruia Anastasie senator, şi maică-sa Socratia creştină. Deci a mărturisit, nu de alţii adusă la această mucenie, ci însăş pre sine aducându-se, şi ocărà şi batjocorià grozăviile cu cari li se păreà nebunilor şi nepricepuţilor a cinsti pre dumnezeii lor, şi-i învăţà să-şi părăsească deşertăciunile, şi încă se rugà lui Dumnezeu ca să-i întoarcă. Drept aceea din porunca lui Chesarie guvernatorul, fu aruncată în foc, şi scăpând de acolo cu prea slăvire, o spânzurară sus, şi slobozindu-o de acolo, căzu jos pe nişte piroane ce erau puse întradins. Apoi fu dată la fiare, şi celelalte fiare nu se atinseră de dânsa, iară un taur trecând o lovì cu coarnele de o spintecă. Şi zic că acolo unde i s'a vărsat sângele, a izvorît o fântână cu apă curată, din care scoţând şi bând femeile celece după naştere nu aveau lapte, îndată li se făceà lapte. Şi nu numai la femei, ci şi la dobitoace parte femeiească, cari nu aveau lapte şi la acestea zic, bând din apa aceea, îndată le veneà lapte.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Ilie Ardul, carele în Calamata Peloponesului a mărturisit la anii o mie şase sute optzeci şi şase, prin foc s'a săvârşit.

Stih: Nu te arde pre tine Ilie purtătorule de cunună focul,

Căci înlăuntru focul dragostei lui Dumnezeu erai având-l.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

În cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe, mai vârtos „de cât cu văpaia focului ,fiind aprinşi, au strigat: Bine ,eşti cuvântat în Biserica sla-,vei tale Doamne.

Cumpănind cugetarea pătimitorii, ca întru o atârnare de cumpănă înălţându-se cu greimea slavei cei nestricate, strigà: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Cunoscând Mucenicii cugetele vrăjmaşului, nebăgând seamă de tot felul de chinuri şi de amăgiri, strigau: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Cu răbdarea durerilor încununându-se Chir şi Ioan, slujitorii Treimii strigau: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei...

Ceeace eşti locaş dumnezeesc sfinţit al celui prea înalt, bucură-te: Că prin tine s'a dat bucuria Născătoare de Dumnezeu, celorce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-şi...

Cei fără de lege chemau cumplit spre tăgăduirea lui Dumnezeu celui adevărat din fire, dar mucenicii cei nebiruiţi prin zidire arătau pre celce este Ziditor a toată lumea, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Nebuneşte fiind turbaţi de înşelăciune tiranii cei cugetători de cele pământeşti, împingeau prin moarte spre viaţă, pre ceice au vieţuirea nestricată întru înălţime, cari strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Moaştele mucenicilor au arătat fulgere de minuni în lume, Hristoase. Arătând în privelişte înşelăciunea nălucirii ticălosului, şi dând tămăduire, celorce cu bună cuviinţă strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei...

Cuvântul Tatălui cel ne întrupat, fiind mai 'nainte fără de maică, pe urmă întrupându-se din tine Preacurată, s'a arătat fără de tată, vrând pentru milostivire să mântuiască pre ceice cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine că cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da-

„niil, gurile leilor cele des-„chise în groapă, le-a încuiat, „şi puterea focului a stins; cu „buna faptă încingându-se, „tinerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Binecu-„vântaţi toate lucrurile Dom-„nului pre Domnul.

Peasna 9-a, Irmos :
Hristos piatra cea netăiată...

Ascultătoare până la moarte s'a arătat tovărăşia nebiruiţilor Chir şi Ioan, la dumnezeeştile porunci ale Stăpânului. Pentru aceea în mâinile Ziditorului ş'au dat sufletele lor.

Doi luminători strălucesc luminile minunilor, dintr'un izvor purtător de lumină scoţând bolnavilor tămăduiri din Darul cel nestricăcios. Pre cari dupre vrednicie să-i slăvim.

Slavă...

Doimea mucenicilor celor nebiruiţi bărbăteşte a binecuvântat unimea dumnezeeştei fiinţe în trei ipostasuri; iar pre Cuvântul cel întrupat l-a propoveduit un Hristos în două firi.

Şi acum, a Născătoarei...

Milostiveşte-te spre mine Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea, risipeşte negura patimilor mele, cu rugăciunile celeiace te-a născut, şi cu ale cinstiţilor tăi Mucenici, ca un bun, şi mult milostiv.

Irmosul :

Hristos piatra cea netă-„iată de mână, cea din mar-„ginea unghiului: din tine „muntele cel netăiat Fecioară „s'a tăiat, adunând firile cele „osebite. Pentru aceasta vese-„lindu-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te mărim.

SVETILNA.

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Mai mari celor fără de arginţi, şi stele dumnezeeşti v'aţi arătat lumii Mucenicilor, purtătorilor de Dumnezeu, ca nişte apărători ai adevărului. Că luând dela Dumnezeu îndurare, prea lăudaţilor, tăinuit tămăduiţi patimile sufleteşti şi trupeşti. Pentru aceasta cinstim pomenirea voastră cea purtătoare de lumină, Chire şi Ioane.

Slavă, altă Svetilnă.
Celace ai împodobit Cerul...

Minunaţilor luminători, Chire şi Ioane, tămăduiţi boalele noastre cele sufleteşti şi trupeşti, ca ceice aţi luat de la Domnul, Darul tămăduirilor.

Şi acum, a Născătoarei...

Pre tine toţi păcătoşii te avem părtinitoare, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu. Tu pre Fiul tău fă-ni-l nouă bine

îmblânzit, Maică de Dumnezeu dăruită.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre doimea mucenicilor, care are strălucirea Treimii pre temeliile credinţei, pre florile care dau mirosul cel adevărat al cunoştinţei lui Dumnezeu, pre Chir şi cu dânsul împreună pre marele Ioan, toţi să-i cinstim cu cântări, ca pre ceice se roagă neîncetat pentru noi, iubitorului de oameni. **De două ori.**

Doftori bolnavilor şi luminători neapuşi, prin credinţă apărători mărturisirei, Mucenicilor dimpreună părtaşi v'aţi arătat fericiţilor, cari cu adevărat aţi luat cununile biruinţei, Chire slăvite şi înţelepte Ioane. Rugaţi neîncetat pre Mântuitorul pentru noi, prea fericiţilor.

Dănţuesc astăzi frumoasele fecioare ale lui Hristos, împreună cu doi dumnezeeşti Mucenici de Dumnezeu cugetători. Şi ca celece sunt părtaşe slavei şi strălucirei lor, măresc dimpreună cu dânşii pre celce le întăreà pre dânsele, cari se roagă să se mântuiască de stricăciune şi de primejdii, ceice săvârşesc cu credinţă, cinstită pomenirea lor, totdeauna.

Slavă, glasul al 4-lea.

Cu cântări vrednice de laudă să mărim credincioşii pre Chir şi pre Ioan, pre cei întru Duhul fraţi şi dupre trup cugetători de frăţie. Impreună cu dânşii şi pre viteaza Atanasia şi pre odraslele ei, Teodota, Eudoxia şi Teoctista pătimitoarele şi bunele fecioare, cari se roagă lui Hristos pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Podobie: Celace de sus...

Nu ascund eu ticălosul cumplite răutăţile mele, că le am câte urăşte Dumnezeu, spurcându-mi sufletul şi trupul şi gândul, prin cugete cu lucruri necuvioase şi cu cuvinte urâte, cu limba grăind de rău, pre ceice păcătuesc, lucrând eu cele mai rele. Născătoare de Dumnezeu, dă-mi îndreptare acestora tuturor; ca trezvindu-mă de cumplita mea obişnuire, să cad şi să plând în rămăşiţa vieţii mele pentru celece rău am făcut.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu mă plânge Maică, văzându-mă spânzurat prelemn, pre mine Fiul tău şi Dumnezeu, celce am spânzurat pământul neţinut pre ape, şi am zidit toată făptura. Pentru că mă voiu sculà şi mă voiu proslăvì şi cu tărie voiu sfărâma împărăţiile iadului şi

voiu pierde toată puterea lui, şi pre cei legaţi voiu scoate din răutatea lui ca un milostiv şi-i voiu aduce la Tatăl meu, ca un iubitor de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Primind dumnezeescul Dar de vindecări, fără de plată tămăduiţi boalele sufleteşti şi trupeşti, mai marilor fără de arginţi, Chire şi Ioane. Drept aceea Hristos prin voi dând credincioşilor sănătate dupre vrednicie, strălucitori prea adevăraţi a toată lumea v'a arătat. Pre care rugaţi-l, să izbăvească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei...

Cu proorocii să lăudăm pre Fecioara, pre ceeace este năstrapă de aur a manei, pre rugul cel nears şi masă, scaun şi sfeşnic de aur, carele are luminare, munte netăiat, sicriu al sfinţeniei şi uşă dumnezeească.

A Crucii, a Născătoarei...

Dacă a văzut ridicat pre Cruce pre Mieluşelul, prea curata Fecioară, tânguindu-se, strigă: Prea dulcele meu Fiu! Ce nouă şi prea slăvită vedere este aceasta? Cum, celace ţii toate cu mâna, pre lemn te pironeşti cu trupul.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih şi din Canonul sfinţilor, Peasna a 3-a pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea: Sfinţilor celor de pe pământul lui... Stih: Mai 'nainte am văzut pre Domnul înaintea mea... Apostol catre Corinteni: *Fraţilor voi sunteţi trupul lui Hristos, şi mădulări din parte...* Aliluia glasul al 2-lea: Iată ce este bun sau ce este frumos... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea chemând Iisus pre cei doisprezece ucenici ai săi...*

CHINONICUL

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă.

TROPARELE SFINŢILOR

CELE MAI DE OBŞTE DIN LUNA LUI IANUARIE

LA MULŢI ARHIEREI

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinţilor noştri, carele faci pururea cu noi dupre blândeţile tale, nu depărtà mila ta dela noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viaţa noastră.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN SFINŢIT MUCENIC

Tropar, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor, şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge sfinţite Mucenice (N), roagăte lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA MAI MULŢI MUCENICI.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoinţele, lor cununile nestricăciunii au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre...

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

LA O MUCENIŢĂ.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mieluşeaua ta Iisuse, (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, şi pre tine căutând mă chinuesc, şi împreună mă răstignesc, şi

împreună mă îngrop cu Botezul tău, şi pătimesc pentru tine, ca să împărăţesc întru tine, şi mor pentru tine, ca să şi viez întru tine; ci ca pre o jertă fără prihană, primeşte-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântueşte sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR
Tropar, glasul al 8-lea.

Al pravoslaviei îndreptătorule, al bunei credinţe învăţătorule şi al curăţiei; al lumii luminătorule, podoaba Cuvioşilor cea de Dumnezeu însuflată (N) înţelepte, cu învăţăturile tale pre toţi i-ai luminat, alăută duhovnicească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS.
Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, şi cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS.
Troparul, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu Părintele nostru (N); cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereştile Daruri luând, vindeci pre cei bolnavi şi sufletele celorce aleargă la tine cu credinţă. Slavă celuice ţi-a dat ţie putere, slavă celuice te-a încununat pre tine, slavă celuice lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA O CUVIOASĂ.
Troparul, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură Cuvioasă (N), Duhul tău.

Sfârşitul lunei Ianuarie, şi lui Dumnezeu slavă.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul şi la sfârşitul Utreniei.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul 1-iu.**

Minunea minunilor, ceeace eşti plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zămislit fără sământă, şi ai născut negrăit pre celce căpiteniile cetelor îngereşti a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti binecuvântată în ceruri, şi pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul **glasul 1-iu.**

Ceeace ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirii, şi ai născut fără de sământă pre Domnul, izvorul vieţii; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre ceice te măresc pre tine.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înţeles şi de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul, **glasul 1-iu.**

A ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te mărim.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la: Dumnezeu este Domnul... **glasul 1-iu.**

Ceeace ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul **glasul 1-iu.**

A ta folosinţă agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu..

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glasul 1-iu.**

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul

tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfatată decât cerurile, ceeace ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celuice s'a sălăşluit întru tine; slavă celuice a ieşit din tine; slavă celuice ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea.**

Ceeace eşti izvorul milei, îndurării ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai Marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te mărim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea.**

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminii cei neapuse, care ai purtat în braţe pe însuşi Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul. **glasul al 2-lea.**

Prea mărită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţumind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sământă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea.**

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea.**

Prea mărită fiind Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glasul al 2-lea.**

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te mărim.

Iar de se va întâmplă Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici şi Prooroci, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Drepţilor, cari bine aţi plinit lupta, şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela ca pre un bun, rugaţi-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

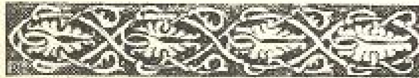
Pomeneşte Doamne, ca un bun pre

robii tăi, şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu celce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

Şi acum...

Maică sfântă a luminii cei negrăite...

Vezi mai sus.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea.**

De frumuseţea feciorlei tale, şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie: Ce te voiu numì pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez; pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceeace eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântueşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea**

Ceeace eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântueşte...

Vezi mai sus.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea.**

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor; noi ceice cu dragoste neîncetat pre tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei.

Ceeace eşti scăparea şi puterea noastră...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea.**

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat, Mucenicii au mărturisit, şi noi am crezut: Că tu eşti cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi mărim naşterea ta cea negrăită.

La sfârşitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântueşte...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea.**

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Ceeace eşti scăparea şi puterea noastră...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

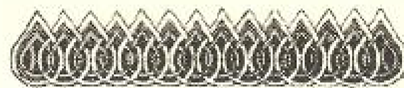
Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea.**

Pre tine ceeace ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patima, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârşitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învăţat...

Vezi mai sus.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 4-lea.**

Celeice s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, Arhistratigul Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea mărită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă,

a te lăudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 4-lea.**

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoință să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te mărim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu ești rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, **glasul al 4-lea.**

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul și Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu ești muntele din care negrăit s'a tăiat piatra și porțile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 4-lea.**

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceeace ești una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te mărim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la: Dumnezeu este Domnul... **glasul al 4-lea.**

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim. **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glasul al 4-lea.**

Taina cea din veac ascunsă, și de îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, și Crucea de bună voie pentru noi primind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te mărim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINECĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Cu îngerii cele cerești, cu oamenii cele pământești, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te ușa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Celace din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii prin-tr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA.

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre robii tăi, și valurile gândurilor celor deșarte, Curată liniștește-le, și sufletul meu cel căzut ridică-l de Dumnezeu Născătoare; că știu Fecioară, știu că poți câte și voiești.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, mântuește ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor

ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA.

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Cu crucea Fiului tău, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Celace din Fecioară ai răsărit lumii... **Vezi mai sus.**

MIERCURI SEARA.

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Taina cea străină a Fecioarei, lumi s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut fără sământă şi cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor Doamne, slavă ţie.

La sfârşitul Utreniei

Maica lui Dumnezeu prea sfântă... **Vezi mai sus**

Joi SEARA.

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Cu Crucea Fiului tău, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită. **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Celace din Fecioară ai răsărit lumii... **Vezi mai sus.**

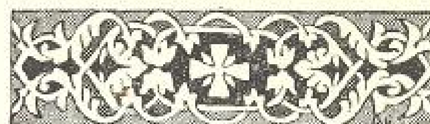
VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperământul celorce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforât şi neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsi a te ruga, pentru ceice laudă şi se închină naşterii tale.

La sfârşitul Utreniei.

Celace din Fecioară ai răsărit lumii... **Vezi mai sus.**

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 6-lea.**

Incepătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci aşă a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei.

Ingerescul cuvânt ai luat şi tron de Heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre celace este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 6-lea.**

Nadejdea lumii cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceeace eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni din ceice aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă şi ia Dar spre folosul cererii.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul, **glasul al 6-lea.**

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău celce s'a pironit de bună voie pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre celce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cu-

vântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 6-lea.**

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţii lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos, dătătorul de viaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA.

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 6-lea.**

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre celce s'a născut...

Vezi mai sus...

VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glasul al 6-lea.**

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, şi David a desluşit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît, ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sămânţă, pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceeace eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei glasul al 6-lea.

Pre celce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINECĂ SEARA.

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea.**

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşeli mai-'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă celorce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentrucă Biserică dumnezeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea.**

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viaţa noastă, celorce strigăm către tine: Milostive Doamne slavă ţie.

MARŢI SEARA.

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea.**

Pre Hristos Dumnezeu, celce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu celce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA.

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea.**

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştiinţă mărindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău, dumnezeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba mărindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea.**

Pre Hristos Dumnezeu celce s'a răstignit... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare... **Vezi mai sus.**

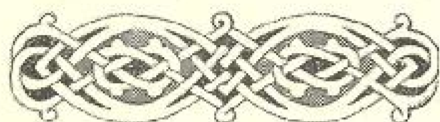
VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 7-lea.**

Ca ceeace eşti vistieria învierii noastre, pre ceice se nădăjduesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor; că tu, pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceiace ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naştere ai fost Fecioară şi în naştere Fecioară şi dupre naştere iarăş ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceeace ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINECĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea.**

Bucură-te ceeace prin înger ai primit bucuria lumii; bucură-te ceiace ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul; bucură-te ceeace te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te uşa Impăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, şi pre tine - singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea.**

Intărirea credinţei cea neclătită şi cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioşii. Bucură-te ceeace piatra vieţii în pântecele tău o ai încăput; bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristaţi: bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, mişcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea.**

Pre mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceeace l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură, luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu bună credinţă te mărim.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea.**

Uşa vieţii cea înţelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre ceice aleargă la tine cu credinţă izbăveşte-i din nevoi; ca să mărim prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi. **Vezi mai sus...**

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea.**

Pre mielul şi păstorul şi Mântuitorul.

Vezi mai sus
La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 8-lea.**

Celace pentru noi te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre ceice i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceeace te-a născut pre tine; care se roagă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La Sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântueşte-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

Sfârşitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.

